Stefan Dumitrescu

Scriitor roman propus pentru premiul Nobel

NOUA ȘTIINȚĂ ECONOMICĂ A SECOLULUI XXI

SAU

PSIHOECONOMIA

© 2013 Copyright Cos Enterprises Inc.

ECONOMIA SECOLULUI XXI. CARTE

BIROUL DE VIITOROLOGIE DE LA BUCUREŞTI

ŞTEFAN DUMITRESCU

NOUA ŞTIINȚĂ ECONOMICĂ A SECOLULUI XXI

INTRODUCERE ÎN STUDIUL ŞTIINȚEI ECONOMIEI

Sau

PSIHOECONOMIA

O LUCRARE CARE AR FI PUTUT SĂ ADUCĂ PREMIUL NOBEL PENTRU ECONOMIE ȚĂRII NOASTRE

O NOUĂ VIZIUNE ŞI RE-DEFINIRE A ŞTIINȚEI ECONOMIEI

(psihologia, filozofia şi antropologia ştiinței economiei)

BIROUL DE VIITOROLOGIE DE LA BUCUREŞTI

ŞTEFAN DUMITRESCU

NOUA ŞTIINȚĂ ECONOMICĂ A SECOLULUI XXI

INTRODUCERE ÎN STUDIUL ŞTIINȚEI ECONOMIEI

Sau

PSIHOECONOMIA

O LUCRARE CARE AR FI PUTUT SĂ ADUCĂ PREMIUL NOBEL PENTRU ECONOMIE ȚĂRII NOASTRE

O NOUĂ VIZIUNE ŞI RE-DEFINIRE A ŞTIINȚEI ECONOMIEI

(psihologia, filozofia şi antropologia ştiinței economiei)

PRIMA PARTE

PRIMUL CUVÂNT ÎNAINTE
SAU
ÎMPLINIREA UNEI MINUNI DUMNEZEIEŞTI

Autorul acestei cărți „NOUA ECONOMIE A SECOLULUI XXI SAU PSIHOECONOMIA", şi al DESCOPERIRII SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE, Sistemul economic al viitorului, cel despre care credem că va salva Civilizația umană, este un om credincios şi umil. Mulțumim Domnului pentru credința, ca şi pentru tot ajutorul şi pentru toate cele dăruite nouă ! El crede că această descoperire, care este foarte importantă, a fost inspirată de Domnul. Prefața aceasta, care este cea mai recentă, şi căreia îi dăm întâietate, ca să fie citit prima, a fost prilejuită de apariția în presă a Afirmațiilor celor doi Papi, Papa Paul al II-lea şi Benedict al XVI-lea, care au afirmat …ceea ce cititorii vor citi mai jos. Dar până atunci vă vom arăta cum s-a petrecut în anul 1976…descoperirea primului SISTEM ECONOMIC DE EVOLUȚIE din istoria omenirii, şi cum s-a scris cartea care prezintă acest Sistem, primul în istoria umanității care îşi produce PROPRIA SA EVOLUȚIE PE LINIA DE EVOLUȚIE A VIEȚII !.

Descoperirile, ca şi cărțile şi autorii lor, au destinele lor aparte. Destinul acestei cărți şi al acestei descoperiri, este vorba despre descoperirea SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE este…. tulburător.

Ideea acestei cărții, sau mai bine zis ideea de la care a plecat cercetarea, studiul nostru a fost aceea că **Sistemele economice pot fi educate**. Că asemenea unor Ființe umane Sistemele economice pot fi educate. Pornind de la această Ideea am scris lucrarea intitulată Pedagogia sistemelor economice. Asta era în 1974-1975. Astăzi i-am spune **PEDAGOGIA SISTEMELOR SOCIO-ECONOMICE.** De la Ideea că Sistemele economice pot fi „educate" am ajuns foarte repede (cum ? decât prin inspirație) la ideea că Sistemul economic socialist poate să evolueze mai repede decât evolua el atunci, în 1976, când de fapt nu evolua.. Iar ca să evolueze el trebuii SĂ ÎŞI PRODUCĂ, SĂ CREEZE PROPRIA SA EVOLUȚIE. Aceasta a fost ideea, scăpărată în mintea noastră arunci în 1976, că în viitor va exista un Sistem economic care va evolua, care îşi va produce propria sa evoluție ! Bine, şi dacă acest Sistem economic va produce

în primul rând EVOLUȚIA SOCIETĂȚII ŞI EVOLUȚIA LUI CA SISTEM ECONOMIC, ne-am întrebat, cum va arăta acest Sistem Economic ?, care sunt factorii şi mecanismele economice şi sociale care să creeze evoluție, care sunt etapele prin care Sistemul economic socialist se poate transforma într-un SISTEM ECONOMIC SOCIALIST DE EVOLUȚIE, CARE PRODE EVOLUȚIE !

În anul 1976 lucrarea în care era imaginat, descris teoretizat primul Sistem economic național din istorie care îşi crea propria sa evoluție ERA DEJA SCRISĂ. Şi cum ne găseam în perioada socialistă, suntem în anul de la Domnul 1976, acest Sistem economic care îşi producea propria sa evoluție nu putea să fie decât unul socialist. Lucrarea avea chiar acest titlu SISTEMUL ECONOMIC SOCIALSIT DE EVOLUȚIE. Aşa cum povestesc în cartea noastră „MIHAIL GORBACIOV CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX, UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIA UMANITĂȚII (lucrarea a fost publicată în anul 2002 de Editura LIR, din Iaşi, şi în anul 2006 a apărut în revista şi la editura Europa Creştină, format electronic, unde să se găsească şi acum, anul 2007, pe site-ul http: europacrestina.zweipage.de) SAU SISTEMUL LOVITURILOR DE STAT AL ANULUI 1989", cum apare el în revista EURO-OBSERVATORUL.

Cartea intitulată „SISTEMUL ECONOMIC SOCIALIST DE EVOLUȚIE", de fapt manuscrisul bătut la maşină al acestei lucrări a fost predat Grupului de consilieri ai lui Nicolae Ceauşescu, în anul 1978, şi el s-a bucurat de atenția lor, pentru că Nicolae Ceauşescu le ceruse consilierilor săi să se gândească la trecerea Sistemului economic socialist al Românei la treapta a doua a dezvoltării, (aşa cum prevedea Marx) adică la Nivelul comunist de dezvoltare. Or Sistemul economic de evoluție descoperit de noi propunea, descria şi prevedea tocmai această trecere a Sistemului economic socialist pe următoarea treaptă de evoluție, treaptă pe care el producea mai multă evoluție, îşi producea propria sa evoluție.

Nicolae Ceauşescu visa deci în perspectivă ca România să treacă la acest nivel doi al dezvoltării socialismului, şi anume la nivelul comunist, la construirea societății comuniste. Lucrarea a fost sabotată, aşa după cum arăt în cartea despre Mihail Gorbaciov şi Sistemul de lovituri de stat prin care a fost distrus Sistemul comunist mondial, distrugere care s-a făcut după un SCENARIU MONDIAL PUNS LA PUNCT CU MULT TIMP ÎNAINTE.

Aşa după cum cunoaştem istoria şi regizorii mondiali au vrut ca istoria să evolueze altfel.

Ei bine, după căderea comunismului în anul 1989, şi mai cu seamă în anii următori, am reluat ideile din lucrarea de mai sus, SISTEMUL ECONOMIC SOCIALIST DE EVOLUȚIE, şi am scris cartea pe care o aveți mai jos, „NOUA ECONOMIE A SECOLULUI XXI SAU PSIHOECONOMIA" în care arăt că SISTEMUL ECONOMIC CAPITALIST (aşa cm subliniam şi în lucrarea „Sistemul economic socialist de evoluție") este un sistem economic perimat, că de acum el nu mai răspunde şi nu mai poate rezolva problemele pe care i le pune Istoria şi Societatea, că Sistemul economic capitalist este de acum un Sistem economic care îi produce Omenirii, omului, societății umane mai mult rău decât bine, că tragedia şi mizeria, înapoierea Civilizației umane, starea gravă în care se găseşte omenirea, i se datoresc în cea mai mare parte SISTEMULUI ECONOMIC CAPITALIST.

Că de acum ACEST SISTEM ECONOMIC ESTE ÎN ISTORIA OMENIRII O NENOROCIRE. Că de acum el pune în pericol însăşi existența Civilizației umane !

Aşa după cum se vede cartea această în care este vorba despre DESCOPERIREA SISTEMULUI ECONOMIC DE EVOLUȚIE, SISTEMUL ECONOMIC AL VIITORULUI, este apărută, ea poate fi citită accesând site-ul revistei şi editurii Europa Creştină . Pentru aceasta cititorul nu are decât să intre pe site-ul http:europacrestina.zweipage. de (de pentru că revista şi editura sunt în Germania).

Membrii Biroului de Viitorologie de la Bucureşti cred că această descoperire este una dintre marile descoperiri ale acestor decenii, ale sfârşitului şi începutului de secol şi de mileniu.

Să precizăm lucrarea aceasta „NOUA ECONOMIE A SECOLULUI XXI SAU PSIHOECONOMIA", pe care o puteți citi mai jos, a fost scrisă prin anii 1990. Ulterior i-am adăugat ultima parte, ultimul capitol al Cărți, intitulat „SALVAREA CIVILIZATIEI UMANE", carte care a apărut de sine stătătoare în anul 2007 la editura Anamarol în Bucureşti.

Şi acum iată că se întâmplă o MINUNUNE : ce noi afirmam prin anii 1976, şi apoi în anii 90, şi anume că Sistemul economic capitalist nu este singurul sistem economic posibil, că el este un Sistem economic negativ, care produce mult mai multe efecte negative decât pozitive, şi că ar putea să existe UN ALT SISTEM ECONOMIC au confirmat, AU SPUS-O CEI DOI PAPI MAI TÂRZIU, ŞI ANUME MARELE PAPĂ IOAN PAUL AL II-LEA SI URMAŞUL SĂU BENEDIC AL XVI-LEA.

Redăm mai jos ce au declarat cei doi papi, şi ce a scris presa despre afirmațiile lor :

COMUNICAT APARUT IN PRESA SCRISA ŞI VIZUALA DIN ROMÂNIA ÎN ZILELE DE 23 ŞI 24 .09.2007

“ Papa nu e capitalist

Papa Benedict a atras atenția, duminica, asupra pericolelor capitalismului, în cazul in care nu este ținut în frâu, pentru ca poate adânci prăpastia dintre cei bogați si cei săraci şi pentru că amenință viitorul planetei, informează NewsIn.

Intr-o cuvântare adresata credincioşilor ce se adună săptămânal la rezidența sa din aproprierea Romei, pentru a primi binecuvântarea papei, Benedict al XVI-lea a spus ca distribuția echitabila a averii şi capitalismul nu sunt contradictorii, dar goana după profit nu trebuie scăpata de sub control.

"Problemele legate de foamete si de mediu demonstrează din ce în ce mai clar că logica profitului, dacă devine predominantă, creşte distanța dintre cei săraci şi cei bogați şi duce la o exploatare defectuoasa a planetei", a spus papa.

"Capitalismul nu ar trebui considerat singurul model de organizare economica valabil", a adăugat Benedict, citând cuvintele predecesorului sau Ioan Paul al-II-lea.

Doctrina catolica a acordat întotdeauna prioritate distribuirii echitabile a resurselor, a explicat papa, care a adăugat că nu este prea târziu pentru a înfrâna excesele capitalismului, prin dăruire si solidaritate. "Este posibil să ne corectam drumul si sa ne îndreptam spre o dezvoltare corecta si durabila."

ACEASTĂ ŞTIRE A FOST PRELUATĂ DE MAJORITATEA ZIARELOR CARE AU APĂRUT ÎN ROMÂNIA, ÎN ZIA DE 23.09.2007

“ DOMNUL A VORBIT PRIN GURA PAPEI BENEDICT AL XVI-LEA”, titrează ziarul Jurnalul național, din ziua de 23.09.2007.

PAPA BENEDICT AL XVI-LEA CRITICĂ FOARTE ASPRU CAPITALISMUL

„Ieri 23 septembrie 2007 mai multe posturi centrale de televiziune din România şi mai multe ziare au expus punctul de vedere al Papei Benedict al XVI-lea despre Capitalism. ASTFEL Papa Benedict al XVI-lea a criticat aspru capitalismul, afirmând că în goana sa după un profit cât mai mare capitalismul a distrus valorile morale şi umane din societate, şi ca la baza celor mai multe rele stă însăşi Sistemul Economic Capitalist. Papa Benedict al XVI-lea a subliniat că acest Sistem nu este singurul sistem economic posibil, şi că mai există şi alte Sisteme Economice mai bune".

Comentariu. Dacă ne gândim cine a făcut această Afirmație, nu putem să spunem decât că Domnul a vorbit prin gura papei Benedict al XVI. Gândindu-ne la vârsta, la cultura şi la înțelepciunea acestui om, Concluzia la care a ajuns este desigur rodul unei vieți întregi. Într-adevăr, aceasta este şi concluzia la care a ajuns Biroul de Viitorologie de la Bucureşti

II

EVOLUȚIA OMENIRII –PAPA BENEDICT AL XVI-LEA
ZIARUL ZIUA, 28 IULIE 2007

Papa Benedict al XVI-lea recunoaşte evoluționismul

- **Papa Benedict al XVI-lea a declarat, recent, ca exista dovezi ştiințifice substanțiale care confirma teoria evoluției, relatează ieri site-ul australian News**
-

Într-o întrunire pe care a avut-o cu un grup de 400 de preoți, Suveranul Pontif, aflat la sfârşitul vacantei petrecute in nordul Italiei, a ținut sa abordeze subiectul dezbaterilor aprinse care au loc in unele țări, în special în SUA şi Germania, între susținătorii teoriei evoluției şi cei ai creaționismului, concept teologic potrivit căruia sufletul fiecărui individ provine, prin creație nemijlocita, de la Dumnezeu.

Cele doua sunt prezentate ca alternative care se exclud una pe alta. Aceasta ciocnire de idei este absurdă pentru ca există multe dovezi ştiinţifice în favoarea evoluţionismului, care apar ca o realitate pe care trebuie să o vedem şi care ne îmbogăţesc înţelegerea vieţii", a declarat Papa. Teoria evoluţiei nu răspunde însa tuturor întrebărilor şi nu-l poate exclude pe Dumnezeu. "Dar aceasta teorie nu răspunde marii întrebări filozofice: de unde vin toate acestea?", a continuat Benedict al XVI-lea. Papa, care a petrecut o vacanţă de trei săptămâni într-o regiune montana din nordul Italiei, a abordat şi subiectul schimbărilor climaterice, care se datorează economiei capitaliste.

"Putem vedea, astăzi, ca omul îşi poate distruge fundamentul existenţei sale, acest Pământ. Nu putem face ce vrem cu acest Pământ al nostru, cu ce ne-a fost încredinţat... Pământul ne vorbeşte, iar noi, dacă vrem să supravieţuim, trebuie să-l ascultam, pentru a-i descifra mesajul", a atras atenţia Suveranul Pontif. (D.M.)”

Bineînţeles că aceste cuvinte ale Papei Benedict al XVI exprimă adevărul, ele vorbesc despre realitatea cruntă pe care a creat-o acest Sistem economic, capitalismul, despre starea de mizerie, de inechitate în care se zbate omenirea, din cauza acestui Sistem economic.
Dar mai ales cuvintele Papei ne-au mers la suflet pentru că ele :
Confirmă ceea ce am spus noi acum 30 de ani, că ele girează descoperirea SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUŢIE şi cartea noastră. Iar pentru că aceste cuvinte au fost rostite de către un papă, noi, ca un umil credincios al Domnului, am văzut în ele GIRUL TATĂLUI CERESC ca, în sfârşit Sistemul socio-economic de evoluţie să înceapă să fie construit, aplicat în istorie. Noi credem că Domnul a vorbit prin gura papei Benedict al XVI-lea.

Nu putem decât să-i mulţumim Domnului şi papei Paul Ioan al II-lea, căci el a rostit aceste idei şi cuvinte mai înainte, şi papei Benedic al XVI-lea, care le-a exprimat cu o claritate şi tărie uimitoare. Ideea în care credem noi este aceea că de acum Tatăl ceresc ne-a dat girul Său ca omenirea să treacă la construirea SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUŢIE, cel care va salva Civilizaţia umană de la mizerie, de la boli, de la dispariţie, şi care o va plasa, aşa cum arătăm în capitolul SALVAREA CIVLIZAŢIEI UMANE, pe următorul nivel de evoluţie ! CI toate acestea, împlinească-se şi facă-se în voia şi în slava Tatălui Ceresc ! Amin !
Slăvit să fie Domnul în veci !
12.10.2007

CUVÂNT ÎNAINTE

Anual citim câteva zeci de cărți, într-o viață de om ne trec pe sub ochi, mii de opere de artă sau de ştiinţă, ce ne îmbogățesc permanent mintea şi sufletul, dar puține sunt lucrările care ne pun pe gânduri, ne fac să tresărim, să ne oprim în loc şi să ne spunem, „ia stai, domnule", lucrarea aceasta reprezintă altceva decât am citi până astăzi. Această lucrare nu seamănă cu nici una din cele pe care le-am lecturat, ea „vine din altă parte", şi ne face să vedem lucrurile într-o altă lumină. Ne face să vedem mult mai departe.

Într-adevăr, în ştiință, periodic, la intervale mai mari sau mai mici de timp, apare cineva care vine cu o abordare nouă asupra unui domeniu, pe care noi îl consideram relativ cunoscut şi unde elemente noi pot să apară numai accidental.

Aceste răsturnări de situații s-au petrecut mai des în lumea artei, unde întâlnim situații în care un curent artistic a „înlocuit" unul mai vechi, tocmai ca "reacție" la curentul precedent, dar nu peste mult timp apare, ca reacție la curentul existent, un alt curent nou. Dar şi acesta va fi "înlocuit", sau mai bine zis, lăsat în trecut, într-un fel de penumbră, de un alt curent, al „viitorului". Iar ciclicitatea se repetă şi el va fi înlocuit la rândul lui de un alt curent. Această înlocuire a curentelor în artă şi cultură, asemănătoare unei „fugi" în viitor, trebuie să recunoaştem, a fost extraordinar de fertilă pentru dezvoltarea cunoaşterii, a culturii umane, în marile ei domenii: arta, ştiința şi filozofia. În plus, am putea să afirmăm, că acest proces rămâne în fapt, „mecanismul" general al dezvoltării cunoaşterii umane, al evoluției societății în timp.

Dar dacă în muzică şi în artă, în general, aceste „răsturnări" s-au făcut mai „frecvent", în ştiință răsturnările de viziune, înlocuirile concepțiilor teoretice despre obiectul unei ştiințe, au fost rare şi s-au făcut la intervale mai mari de timp, dar cu un enorm beneficiu pentru societate, pentru evoluția ei istorică. Trebuie să subliniem de asemenea, că dacă în primele milenii ale civilizației umane aceste „răsturnări de concepție" s-au făcut la intervale foarte mari de timp, în ultima parte a istoriei, începând cu finele secolului al XIX-lea, mutațiile profunde privind viziunea asupra obiectului ştiinței, a realității studiate s-au făcut mai „rapid", la intervale relativ scurte de timp. Astfel, dacă acum 500

de ani a fost nevoie să treacă, vai, câteva secole, pentru ca viziunea geocentrică, cea care situa pământul în centru universului, să fie înlocuită de concepția heliocentrică, potrivit căreia pământul se roteşte în jurul soarelui, în zilele noastre, de la fizica clasică a lui Newton, la teoria relativității a lui Albert Eistein perioada scursă a fost mult comprimată. Noi credem că în viitor aceste răsturnări de viziune, sau aceste mari mutații în planul cunoaşterii, vor fi mult mai dese, mai rapide)pateu mai radicale) şi ele se vor face la intervale scurte de timp.

La aceste lucruri am meditat lecturând lucrarea „NOUA ECONOMIE A SECOLULUI XXI SAU PSIHO-ECONOMIA" a profesorului Ştefan Dumitrescu, care venind cu acumulările dense din domeniul filozofic (este licențiat al Facultății de Filozofie, Bucureşti, 1973), aduce o viziune nouă, cu totul inedită, asupra obiectului Științei Economice actuale. Acest fapt, provine din transpunerea elementelor de Psihologiei şi Filozofie în analiza „Fenomenului şi a Sistemului economic privit în ansamblul său", revelându-i aspecte necunoscute pentru noi, economiştii de profesie şi de vocație.

Este aproape unanim acceptată idee că prof. Ştefan Dumitrescu, în această lucrare „NOUA ECONOMIE A SECOLULUI XXI sau PSIHO-ECONOMIA **reuşeşte să aducă o nouă viziune asupra Sistemului şi a Fenomenului economic, pe care ni le-a etalat dintr-o altă perspectivă, într-o altă lumină, total diferită de reprezentarea clasică, pe care o aveam noi până acum asupra realității economice.** Nu putem evalua încă mutațiile pe care le va induce această nouă viziune a prof. Ştefan Dumitrescu în Noua Economie, dar nu trebuie să uităm faptul că în momentul în care Hertz a descoperit undele hertziene, el însuşi nu a avut intuiția să afirme că descoperirea sa va revoluționa semnificativ viața societății umane în următoarele secole.

Dacă ne gândim că această viziune modernă autorul acestei cărți a intuit-o încă din anii 1976-1978, putem fi de acord că această nouă idee, această nouă Concepție are deja propria sa istorie. Fireşte apare întrebarea „Ce aduce nou în **Ştiința Economiei** Teoria profesorului Ştefan Dumitrescu".

În primul rând el pleacă de la observația şi de la ideea că actuala Ştiință economică realizează o cunoaştere relativ superficială a obiectului ei de studiu, adică a **Sistemului** economic şi a **Fenomenului economic**. Atât de superficială, încât Ştiința economiei, prin cunoştințele superficiale pe care le deține despre realitatea economică, a devenit o Ştiință cu multe neîmpliniri. Este o ştiință cu multe pagini albe, ca şi Pedagogia sau Psihologia, diferențiată mult de Fizică, Chimie şi Biologie, care în ultima jumătate de secol au evoluat semnificativ.

Autorul PSIHO-ECONOMIEI, afirmă că Ştiinţa economică, pe care ne-o însuşim astăzi, este rămasă în urmă şi plină de „mentalităţi învechite" încât unii pot să o considere o pseudo-ştiinţă, ce trebuie înlocuită cu o Ştiinţă adevărată pe care profesorul Dumitrescu o numeşte **Psiho-Economia**.

Cum s-a născut Psiho-Economia ? Ştefan Dumitrescu pleacă de la ideea logică, foarte clară, că obiectul de studiu al Economiei ar trebui să fie **Sistemul** şi **fenomenul economic**. Numai că acestea nu există în realitate, aşa cum ni le imaginăm noi, sau aşa cum le „cunoaştem" noi.. În realitate noi asociem în conţinutul Economiei actuale, numai Sistemul economic, dar acest Sistem economic reprezintă, în realitate, doar o ficţiune, o noţiune didactică. Şi iată de ce. Pentru că în realitate, există un Sistem social (societatea, oamenii care formează societatea umană) cu care Sistemul economic se întrepătrunde, formând un **Sistemul socio-economic unitar**. Numai acesta există în realitate. El există ontologic, ca o unitate funcţională reală, are o natură specifică şi funcţionează de sine stătător şi prin sine. Cele două sisteme, de fapt subsisteme ale lui, (adică Sistemul economic şi Sistemul social) care formează Sistemul socio-economic, neputând să fiinţeze în realitate separat. Este ca şi cum ai tăia un om în două, fiecare jumătate nu poate fiinţa, exista fără cealaltă. Există cu adevărat numai Omul ca întreg viu, unitar.

Neexistând în realitatea istorică şi socială un Sistem economic independent, (care să fiinţeze de sine stătător, acesta fiind doar o abstracţie a noastră, o reprezentare didactică) în mod normal nu există nici o Ştiinţă Economică ce are ca obiect de studiu acest sistem. Aceasta este explicaţia pentru care actuala Ştiinţă economică este neputincioasă în faţa crizelor care macină Sistemele socio-economice, cărora nu este capabilă să le ofere soluţii salvatoare, care să le rezolve problemele. Pentru că ea este de fapt o Pseudoştiinţă.

Existând în realitatea istorică numai Sistemele socio-economice, Ştefan Dumitrescu procedează la o investigare a nivelelor de organizare profunde, abisale ale **Sistemului şi ale fenomenului economic**. Ca şi cum pe o masă ar exista un Obiect de studiu, (care este Sistemul socio-economic) de care ne apropiem de undeva de sus şi cercetăm primul strat al Sistemului socio-economic, apoi al doilea nivel, ...până când ajungem la ultimul nivel, unde cercetăm „energia, substanţă şi informaţia psihică, celebrele „corzi energetice"". Avem de a face cu o realitate psihologică vie, care străbate întregul Sistem socio-economic. Cercetarea Sistemului reprezintă ceva similar investigaţiilor făcute în fizică sau în biologie pentru cunoaşterea profunzimilor materiei. Pătrunzi într-un obiect, şi continuând cercetarea dai de molecule, atomi,

particulele elementare, iar în universul particulei elementare dai de nivelul „corzilor de energie", care vibrează continuu şi formează un nou univers.

În acest context, autorul aduce în prim plan viziunea sa despre muncă. Îl lăsăm pe cititor să se bucure despre această nouă „reprezentare şi conceptualizare" a ceea ce este realitatea vie din Sistemul socio-economic pe care o denumim cu noţiunea consacrată de muncă.

Ei bine, ultimul nivel al unui Sistem socio-economic, nivelul acestor corzi energetico-psihice care vibrează continuu este un nivel psihologic. O realitate psihică vie, care vibrează permanent. De aceea autorul a denumit Noua Ştiinţă Economică a secolului XXI, PSIHO-ECONOMIA. Ar fi vrut s-o denumească Psiho-Socio-Economia, dar termenul este lung şi greoi, şi a denumit-o atunci mai simplu, PSIHO-ECONOMIA. Realitatea psihică vie străbate întregul **sistem socio-economic**, acesta semănând foarte bine cu un organism viu. Toate subsistemele unui Sistem socio-economic, oameni, mijloace de producţie, industrie, agricultură, piaţă, finanţe, sunt mult mai dependente, mai întrepătrunse, mai intro-deschise între ele decât credeam noi sau decât ne-am putea imagina, formând un organism viu şi unitar, în care noi oamenii reprezentăm numai nişte celule.

Este posibil ca oamenii mileniului III, chiar aşa să vadă lucrurile, chiar această imagine s-o aibă despre realitatea economică, dar până atunci a trebuit să vină cineva care să ne descopere faptul că, ceea ce noi numeam „odinioară" Economie, reprezintă în realitate un sistem viu, un organism, adică o imensă Fiinţă vie. Acest Organism viu, se poate găsi în numai trei stări : **1. starea de evoluţie**, **2. starea de stagnare** şi **3. starea de involuţie**. Cea mai fericită dintre aceste stări este desigur starea de evoluţie, când Sistemul socio-economic se află înscris pe o traiectorie ascendentă. Dar ce înseamnă că Sistemul socio-economic evoluează ? Autorul consideră că sistemul nu stagnează, sau nu involuează, ci rămâne înscris pe o traiectorie care-l duce de pe un nivel inferior pe unul superior de evoluţie.

Celelalte două stări în care se poate afla un sistem socio-economic**, starea de stagnare şi starea de involuţie**, sunt amândouă stări de criză a sistemului, stări negative. Mai periculoasă, mai gravă autorul consideră starea de involuţie, în care, după o perioadă de timp bine definită, Sistemul socio-economic se poate distruge, sau nu va mai funcţiona ca sistem socio-economic.

Ei bine, spune Ştefan Dumitrescu, de mai multe decenii Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane, Sistemele socio-economice naţionale, chiar şi ale ţărilor dezvoltate se găsesc în stare de stagnare (Sistemele economice ale Ţărilor dezvoltate) şi în stare de involuţie (Sistemul socio-economic al

Civilizației umane, Sistemele socio-economice din Țările Lumii a treia), acest fapt fiind foarte grav şi periculos, căci poate să ducă la distrugerea Sistemului socio-economic al Civilizației umane. Această stare de criză generalizată, din ce în ce mai profundă, a Sistemului Socio-economic al Civilizației umane, şi a Sistemelor socio-economice naționale produce suferința şi starea de mizerie şi de boală a miliarde de pământeni. Situația aceasta nu mai poate continuă, starea Civilizației umane este atât de gravă, că noi, oamenii, specia umană, ar trebui să fim îngrijorați. Din păcate această stare ruşinoasă şi gravă nu interesează pe nimeni. Nici pe cei care conduc Civilizația umană şi dețin 80% din bogățiile Terei, nici pe săracii ei.

Ceea ce este şi mai grav este faptul că Ştiința economică actuală, se găseşte în Situația de Minus Informație, deficit de informație. Ce este această Situație (care are o valoare economică negativă) ? Este situația în care se găseşte Ştiința Economică, în care se găsesc ştiințele sociale în general, guvernele, statele, când nu dețin cantitatea (şi calitatea) de informații care le-ar permite să scoată Sistemele socio-economice din starea de involuție, pentru a le introduce în starea de evoluție. Deci, omenirea şi națiunile, societatea umană contemporană se găsesc în starea de criză pe care autorul o defineşte prin faptul că ”ele, sistemele lor socio-economice nu mai evoluează de mult timp. Şi ce este mai rău este faptul că Omul, Ştiința umană se găsesc în Situația de Minus informație, în Situația de Fenomen Minus informație, altfel spus nu ştiu cum să iasă din această situație de criză ”.

Aşa cum ne demonstrează convingător prof. Dumitrescu „Sistemele socio-economice naționale şi al Civilizației umane nu mai evoluează datorită Sistemului socio-economic capitalist, cunoscut, care parțial rămâne un sistem ce şi-a îndeplinit misiunea în istorie, şi astăzi, în multe țări el a devenit un sistem învechit. El nu mai este capabil să producă evoluția sistemelor socio-economice naționale, producând mai multe finalități negative decât pozitive. El, acest Personaj imens, care la ora actuală domină viața Civilizației umane şi care a dominat istoria, numit Sistemul socio-economic capitalist, este vinovat în proporție de 70% de tot răul care există pe pământ, de sărăcia, foametea, mizeria, bolile care produc atâta suferință speciei umane.”

Si atunci ce este de făcut ? Simplu, acest Sistem socio-economic capitalist, care şi-a îndeplinit funcția în istorie trebuie înlocuit cu un Sistem socio-economic superior, mult mai evoluat, cu un Sistem socio-economic mai uman, care să scoată societatea umană din starea de criză, de stagnare şi de involuție. Acest Sistem socio-economic al viitorului, care va scoate societatea umană din starea de criză şi o va plasa pe o traiectorie evolutivă este…SISTEMUL

SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE. El îşi produce propria lui evoluție urmând Linia de evoluție a vieții. Acest Sistem socio-economic de evoluție este astfel construit, aceasta este natura lui, logica lui de a exista şi funcționa…încât el îşi creează, ca principală finalitate a sa, PROPRIA SA EVOLUȚIE.

Aceasta, ne spune Ştefan Dumitrescu, este singura soluție, singura cale prin care Omul se poate salva în istorie, prin care el va plasa Sistemul socio-economic al Civilizației umane pe un nivel superior de dezvoltare şi evoluție. Poate al doilea, poate al treilea nivel de evoluție. În istorie, cele care au progresat şi au evoluat au fost Sistemele socio-economice sclavagist, feudal, capitalist de astăzi şi sistemul socio-economic de evoluție, de mâine. Sistemele socio-economice sunt MARII CĂRĂUŞI AI ISTORIE, ele sunt cele care ne decid viața, fericirea, în care noi, sărmanele ființe umane, nu suntem decât nişte celule în aceste mari Organisme socio-economice.

Toată această viziune o avem după ce lecturăm primele două volume ale cărții „NOUA ECONOMIE A SECOLULUI XXI SAU PSIHO-ECONONIA". INTRODUCERE ÎN STIINȚA ECONOMICĂ."

Cartea se citeşte uşor, ea ne oferă o reprezentare cu adevărat fundamentală despre Economie, despre Om şi Lume, în care fiecare teză, fiecare idee este bine argumentată, clară, plastic prezentată, astfel că lucrarea rămâne realistă şi poate fi înțeleasă de oameni cu o cultură economică medie. După ce termini această lucrare Ştiința economică ți se pare, stimate cititorule, mai frumoasă, mai importantă, mai clară.

De aceea noi recomandăm această carte cititorului, ca şi economiştilor de profesie, cu toată încrederea şi din toată inima. Cine ştie, s-ar putea să ne găsim în pragul unui nou punct de inflexiune în gândirea economică şi poate şi în istoria umană. În pragul celei mai mari ere !

2001 Dr. ŞTEFAN RAGALIE

Directorul Centrului de Economia Industriei şi a Serviciilor din Academia Română.

CUVÂNT ÎNAINTE DE PREFAȚĂ
SAU
UN ELOGIU ADUS PAPEI IOAN PAUL AL II-LEA

Îmi aduc foarte bine aminte că l-am iubit din prima clipă, de cum l-am văzut pe ecranul televizorului, pe marele papă Ioan Paul al II-lea. Asta era în primele lui zile de pontificat. Da. Mi s-a părut un Papă simpatic, un om cu sufletul bun şi luminos. Chipul său avea ceva din misterul şi din frumusețea chipului Monei Lisa. Un chip luminos, mai mult de copil decât de bărbat, care se închidea în sine ca să se deschidă în afara lui, un chip adumbrit de aripa dulce amară a îngerului.

Când am văzut că a supraviețuit ca prin miracol atentatului pus la cale de KGB împotriva lui mi-am dat seama că Omul acesta a fost salvat de către Dumnezeu pentru că avea o misiune pe pământ. De altfel şi Sfântul Părinte avea să mărturisească mai târziu că Fecioara Maria l-a salvat.

Moartea lui, petrecută în primăvara anului 19005, m-a impresionat puternic, şi am văzut, la vârsta noastră de 55 de ani, că frumusețea Spiritului şi Puterea iubirii sunt Forțe cu mult mai mari decât toate diviziile de tancuri şi de rachete din lume ale tuturor Imperiilor pământului ! Am văzut cum plecarea din această lume a Papei Ioan Paul al II-lea a unit pentru prima data într-o atmosferă de reculegere şi emoție, de tulburare profundă şi de meditația, întreaga Civilizație umană.

Multe lucruri m-au impresionat şi m-au făcut să meditez la rostul nostru pe această lume gândindu-mă la Papa Ioan Paul al II-lea, şi la viața lui. La rostul Omului pe acest pământ, la Relația noastră cu Tatăl ceresc ! Ce mare Lecție este pentru noi, pentru toți, pentru şefii de state în primul rând (pe care i-am văzut cât de mici şi de neînsemnați erau la picioarele catafalcului său), pentru oamenii de ştiință, pentru economişti, pentru dascăli, dar şi pentru omul de rând, acest Papă, care a alergat neobosit toată viața, asemenea primilor Apostoli, străbătând pământul în lung şi în lat !

Omul acesta a vorbit cum puțini dintre oamenii mari ai istoriei au făcut-o împotriva Războiului, cerându-le Şefilor de state să caute soluții pentru stingerea conflictelor, pentru a găsi căile către Pace. Trebuie să spunem că Şefii de stat, în primul rând conducătorii marilor națiuni, preşedinții Statelor Unite, primul ministru al Angliei, alți şefi de Guverne ai Țărilor dezvoltate, s-au făcut că nu-l aud. Deşi au venit, pentru capitalul politic de care aveau nevoie, să se aşeze la picioarele catafalcului Papei, blânzi ca nişte mieluşei. Marii Bancherii

mondiali, cei care câştigă enorm din declanşarea de noi războaie pe suprafaţa Planetei şi-au văzut mai departe de interesele lor, de proiectarea şi iniţierea de noi războaie ! Industria mondială a Războiului, care-i îmbogăţeşte extraordinar de mult pe Marii Bancheri mondiali, cei care de altfel şi conduc Lumea, este cea mai profitabilă industrie, din păcate ! Lucrul acesta este foarte periculos pentru că el ar putea să ducă la dispariţia Speciei umane pe această planetă !

În timpul pontificatului Papei Ioan Paul al II-lea conflictele nu numai că nu s-au împuţinat pe harta lumii, ba chiar s-au înmulţit. Starea lumii este şi mai gravă acum, când el a părăsit lumea, decât era cu câţiva ani în urmă. Marele papă Ioan Paul al II-lea lasă Lumea, Civilizaţia umană într-o stare mult mai proastă decât era ea în momentul în care s-a suit pe Scaunul Pontifical. Şi cu fiecare an de aici înainte situaţia Civilizaţiei umane se va înrăutăţi din ce în ce mai mult. Peste câţiva ani ne vom trezi, prinşi iremediabil şi dramatic în Marele malaxor al viitorului război mondial, care de altfel, proiectat demult a şi fost declanşat o dată cu sinistrul eveniment de la 11 septembrie 2001.

Papa Ioan Paul al II i-a atenţionat în multe din cuvântările lui pe bogaţii lumii că goana după bogăţii, după Capital este una dintre cauzele înrăutăţirii situaţiei economice a ţărilor sărace, că ea generează sărăcie şi dezumanizare. Că discrepanţa dintre bogaţi şi săraci este prea mare. Că numărul săracilor creşte cu fiecare an. Papa le-a cerut bogaţilor lumii să de-a dovadă de înţelegere şi să mai dea din munţii lor de bogăţii şi săracilor lumii. Bineînţeles că bogaţii lumii iarăşi au rămas surzi.

Ideea-Mesaj centrală a Papei Ioan Paul al II-lea, pe care a repetat-o de multe ori, în cuvântările lui în faţa mulţimilor de milioane de oameni, în America de Sud, în Cuba, în Satele Unite, în Spania, în Polonia, a fost o Idee care mi-a atras atenţia încă din primii ani ai pontificatului său - Ideea aceasta a devenit un leitmotiv care a străbătut mai toate cuvântările lui : ideea că cele mai grave probleme ale Europei şi ale lumii sunt create de capitalismul neînfrânat, de goana după capital a bogaţilor lumii. Că sursa celor mai multe rele pe pământ este Capitalismul Au fost mai multe cuvântări ale Papei în care spunea limpede că omenirea are nevoie de un Sistem economic mai uman, că este nevoie ca lumea să se schimbe şi această schimbare să se facă prin umanizare, printr-o înţelegere superioară a rostului nostru în lume, prin cultivarea valorilor umaniste şi nu a celor materialiste, tehniciste. Ideea acesta a fost rostită de Papa Ioan Paul al II-lea de nenumărate ori, în nenumărate forme, mai dezvoltate sau lapidare.

Din păcate Papa Ioan Paul al II-lea, a plecat din această lume fără ca Omenirea să aibă norocul să se schimbe în bine. Fără ca acel Sistem economic mai uman decât Sistemul economic capitalist să apară la orizont.

S-a mai întâmplat un alt lucru, şi mai grav, asupra căruia oamenii de ştiinţă ai viitorului se vor apleca intrigaţi şi îndureraţi. Papa a participat, împreună cu Ronald Reagan şi Mihail Gorbaciov, formând un fel de troică anticomunistă, care a conlucrat cu mai mulţi ani înaintea căderii Comunismului, la demolarea Sistemului comunist mondial, fapt care a dus la destrămarea Uniunii Sovietice şi la căderea regimurilor comuniste din Europa de Răsărit.

Toate ar fi fost bune, aşa cum speram cu toţii cei care am trăit în Ţările din lagărul socialist, în anii aceia când Gorbaciov devenise Secretar general al PCUS, Ţar al Uniunii Sovietice, ca şi în anii următori căderii Comunismului, dacă nu s-ar fi întâmplat una dintre cele mai mari şi mai îngrozitoare CATASTROFE DIN ISTORIA UMANITĂŢII. Catastrofa despre care vorbim, cea mai mare nenorocire din istoria umanităţii, este că fenomenul căderii comunismului a produs distrugeri economice, sociale şi culturale, educaţionale, atât de mari Speciei şi Civilizaţiei umane, Rusiei, fostelor popoare care au făcut parte din Uniunea Sovietică, distrugeri ale căror efecte se propagă în viitor, încât nu ştim dacă Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane va mai putea fi re-echilibrat vreodată !

Am văzut cu toţii lucru acesta, ne-am dat seama cu toţii de grozăvia efectelor Marii nenorociri care s-a produs în Istorie în anii care au urmat căderii Comunismului, a prăbuşirii Sistemului comunist mondial.

Mai subliniem încă o dată lucrul acesta ! Marea nenorocire despre care vorbim aici, şi pe care o cunoaştem cu toţii este aceasta, că în loc ca procesul căderii Comunismului, ca Model de societatea şi sistem economic, să fi produs efecte pozitive, acest fenomen a produs efecte negative atât de mari şi teribile, încât aceste efecte sunt de neimaginat, de neevaluat. Sunt atât de mari încât ele se constituie în CEA MAI MARE CRIMĂ LA ADRESA OMENIRII ŞI A FOSTELOR POPOARE CARE AU FĂCUT PARTE DIN SISTEMUL COMUNIST MONDIAL.

Cine a spus lucrul acesta ? În primul rând că acest fenomen a fost şi este unul vizibil, şi l-am simţit pe pielea noastră. De exemplu, în România, după căderea regimului comunist, în decembrie 1989, în loc ca Economia să evolueze, în loc ca societatea românească să se regăsească pe sine şi s-o ducem cu toţii mai bine, s-a întâmplat o nenorocire îngrozitoare. Lucrurile s-au petrecut deci invers, economia românească jefuită, prost administrată s-a prăbuşit, societatea a intrat într-o stare de atomizare, de conflictualitate exacerbată, de

prăbuşire teribilă a valorilor morale. Rezultatul, Economia românească s-a prăbuşit, numărul locurilor de muncă a scăzut dramatic, astfel că a crescut vertiginos şomajul, sărăcia s-a accentuat cu fiecare zi, viaţa oamenilor a devenit un chin.

Şi pe când hoţia şi corupţia se dezvoltau ca o pecingine, de pe harta ţării dispăreau sute de întreprinderi, de fabrici, de uzine, cele două Flote ale ţării, Flota comercială, a 6-a din lume ca mărime, şi Flota de pescadoare, care susţinea industria peştelui, a 2-a din lume, au dispărut, s-au evaporat ca şi cum n-ar fi existat. Distrugerea economiei româneşti a fost atât de mare încât Ţara a fost dată cu 30-40 de ani în urmă. A fost ca şi cum un Taifun grozav ar fi suflat peste Ţara noastră şi ar fi luat cu el sutele de întreprinderi şi fabrici, ar fi distrus Sistemul naţional de irigaţii care se întindea de la Turnu Severin până în nordul Moldovei, cel mai mare Sistem de irigaţii din Europa, zeci de combinate industriale şi agro-industriale, pădurile ţării au fost rase de pe faţa pământului, astfel că după 15 ani de la prăbuşirea comunismului munţii şi dealurile despădurite se surpă şi o iau la vale, iar apele inundă în fiecare primăvară ţara. Toate acestea echivalează cu cel mai mare cataclism social-economic, cultural şi educaţional din Istoria de 2000 de ani a poporului nostru !

S-a întâmplat aşadar în istoria România o nenorocire imensă, de neimaginat. Un Institut de cercetări al Uniunii Europene, care ne monitoriza, aprecia în mai 2001 că Economia românească a suferit pierderi care depăşeau 500 de miliarde de dolari. Două Institute de sociologie din ţară fac începând cu anii 1992 o cercetare minuţioasă privind prognoza evoluţiei populaţiei României, aflată pe tot parcursul anilor 1990-2005 într-o creştere negativă accentuată. Rezultatele acestei cercetări arată limpede că după anul 2020 populaţia ţigănească va depăşi populaţia românească împreună cu populaţia celorlalte naţionalităţi conlocuitoare la un loc.

În această situaţie poporul român va dispărea de pe scena istoriei devenind a doua etnie în stat. Peste 15-20 de ani Cultura va arăta altfel, peisajul social şi cel economic vor fi şi ele grav afectate de această prăbuşire a poporului român. Biroul de Viitorologie de la Bucureşti confirmă ca sigură producerea acestui fenomen, dând cel mai grav semnal de alarmă, cerându-le politicienilor, oamenilor de cultură, dascălilor din ţara aceasta, tinerelor generaţii să treacă imediat la conceperea de soluţii optime care să ducă la salvarea României. Biroul de Viitorologie de la Bucureşti a conceput deja asemenea soluţii, toate umaniste şi educaţionale.

Ce observăm ? Că în România, în loc ca prăbuşirea comunismului să salveze economia românească, aflată într-o stare de criză gravă în anii 1980-1989, a agravat şi mai mult involuţia Sistemului românesc, criza lui profundă.

Dar acelaşi lucru s-a întâmplat în toate fostele Ţări socialiste, cu anumite nuanţe, diferenţe în funcţie de specificul naţional şi de nivelul educaţional al fiecărei Ţări. O statistică dată publicităţii în anul 2001, arăta că, după zece ani de la căderea comunismului, în nici o ţară din fostul Sistem comunist mondial nu se reuşise realizarea producţiei şi a productivităţii pe care aceste ţări le aveau în anul 1989, un an economic prost al fostelor ţări socialiste. Prăbuşirea cea mai dramatică şi masivă, distrugerile cele mai mari s-au întâmplat în chiar ţările din fosta Uniune Sovietică, iar cea mai mare prăbuşire a trăit-o chiar Rusia.

Lucrul acesta l-a recunoscut recent Preşedintele Rusiei, Vladimir Putin, care într-o cuvântare rostită la începutul lunii mai 2005 la Moscova afirma că „prăbuşirea Uniunii Sovietice a fost cel mai mare cataclism al secolului XX". Că efectele negative ale acestei prăbuşiri sunt inestimabil de mari. Această prăbuşire a produs moartea (scăderea populaţiei Rusiei) a peste 20 de milioane de ruşi (la nivelul fostei Uniuni Sovietice cifra depăşeşte 60 de milioane de oameni), iar distrugerile materiale, exact ca în cazul României, sunt extraordinar de mari. De suferinţele umane, care sunt imense, comparabile cu cele produse de cel de-al doilea Război mondial nu mai vorbim. Nu numai România deci, dar şi Rusia, şi celelalte ţări foste socialiste, au fost date cu 30 -40 de ani în urmă !

Statele Unite, marii bancheri mondiali, profitând de această prăbuşire a Rusiei şi a fostelor ţări din lagărul socialist, au declanşat cel mai mare Război mascat (o sinteză de războaie economice, psihologice, culturale, informaţionale, sistemice), din istorie împotriva Ţărilor din Asia de Sud şi din Asia Centrală pentru a pune mâna pe petrolul acestor ţări, fapt care va avea consecinţe catastrofale pentru viitorul Civilizaţiei umane, şi care se înscrie în conceptul de Cel de-al patrulea Război mondial declanşat la 11 septembrie 2001.

De aceea trebuie să-l preţuim şi mai mult pe Papa Ioan Paul al II-lea, gândindu-ne la fervoarea şi constanţa cu care a luptat el împotriva Războiului. La patetismul cu care i-a atenţionat pe oamenii politici ai Planetei că cele mai mari rele ale contemporaneităţii provin de la Sistemul economic capitalist.

În timpul pontificatului Papei Ioan Paul al II-lea s-a mai întâmplat un lucru, necunoscut, sau puţin cunoscut până acum. În România, ţară care avea să plătească scump în istorie, şi existenţa comunismului, dar mai ales prăbuşirea lui, apărea în anii 1996-1998 o nouă Concepţie despre Sistemul economic, denumit de noi Sistem socio-economic, şi despre fenomenul economic ! Un român care-şi consacrase toată viaţa cercetării, avea să aducă în Gândirea

economică o nouă Concepție atât despre Știința economică, despre care afirma că este învechită, rămasă în urmă, primitivă, neproductivă (Știință pe care avea s-o înlocuiască teoretic cu o nouă Știință denumită Psiho-Econimia), cât și despre Sistemul economic pe care el îl denumea Sistem socio-economic. În locul Sistemului economic socialist el propunea un Sistem economic, tot socialist, care evoluează, care-şi producea în primul rând propria lui evoluție pe scara de evoluție, tocmai de aceea numit Sistem socio-economic de evoluție.

Noua concepție despre Știința economiei, denumită „Psiho-Economia" şi despre noul Sistem economic al viitorului (denumit atunci „Sistemul socio-economic socialist de evoluție") a intrat, în anii 1978 şi 1979, pentru un moment în vederile consilierilor Preşedintelui Nicolae Ceauşescu, unul dintre Conducătorii României, cu mari merite, dar şi mari defecte, din păcate. Nicolae Ceauşescu dorea în sinea lui o îmbunătățire profundă, radicală a Sistemului economic socialist, el visa la Sistemul comunist al viitorului, care reprezenta o treaptă superioară față de faza socialismului, despre care vorbea Marx, şi pe care spera să-l aducă el în istorie. Din păcate, spunem, lucrurile nu s-au întâmplat aşa.

Această „acțiune" de]noire a Sistemului economic socialist, s-o numim astfel, a fost sabotată. Cu consecințe negative imense, pe care nici măcar nu le putem bănui. Să notăm însă acest fapt care ține de acum de Istorie, de Istoria economiei, de istoria culturii, este adevărat. Şi anume faptul că în timpul pontificatului iubitului nostru Papă Ioan Paul al II-lea, a apărut pentru prima dată în cuvântările lui ideea, concepția că în Istorie trebuie să apără în viitor un Sistem economic mai uman. Acest Sistem, care spre deosebire de sistemele economice de până acum, produce în primul rând Evoluție, (acesta este Produsul lui Principal, Evoluția), a fost gândit în România, şi teoretic, ca model economic el există din anii 1976-1978 !. El îşi produce propria sa evoluție, deci şi evoluția oamenilor şi a tuturor elementelor sale, pe Linia de evoluție a vieții. Nu s-a mai întâmplat niciodată până acum acest lucru în istorie !

În anul 1978-79, dacă ne gândim bine, din perspectiva timpului s-a întâmplat o „minune", ca să spuneam aşa : a apărut în Istorie, deşi nimeni nu s-a gândit la lucrul acesta (pentru că nu ştiam cum aveau să evolueze lucrurile în viitor, ce tragedie avea să se întâmple cu țările care făceau parte atunci din Sistemul comunist mondial, ce curs neproductiv, dramatic, negativ avea să ia istoria Civilizației umane) pentru o clipă, soluția, calea prin care Sistemul comunist mondial se putea salva. Putea să iasă din starea de criză, de stagnare şi să se înscrie pe o Traiectorie evolutivă. Dacă lucrurile s-ar fi întâmplat astfel în istorie ar fi fost extraordinar. Calea aceasta istorică avea să fie benefică atât pentru

fostele țări şi popoare care făceau parte din lagărul socialist, cât şi pentru Sistemul socio-economic mondial în ansamblul său. Ca şi pentru Țările capitaliste dezvoltate

Pentru că Sistemele economice socialiste, cele pe care le-am cunoscut în istorie, erau ineficiente, era logic că situația lor în istorie era problematică. Ele trebuiau să fie înlocuite cu un tip de sistem socio-economic superior, superior din punct de vedere uman şi din punctul de vedere al eficienței economice. Acest model, acest tip de Sistem economic superior (din toate punctele de vedere, superior şi celor mai performante Sisteme economice capitaliste) era Sistemul socio-economic de evoluție. Dumnezeu ne-a dăruit în acel moment soluția prin care Socialismul, Sistemul mondial socialist se putea salva în modul cel mai optim.

S-a întâmplat însă ca această soluție să fie sabotată. Nici Ceauşescu n-a fost o minte lucidă şi inspirată, care să fi insistat pe „găsirea unei soluții optime" a ieşirii României din criza economică şi socială în care începusem deja să ne scufundăm.

Să numim această soluție, care s-a prefigurat în anii 1978-1979, în România, SOLUȚIA ROMÂNEASCĂ A IEŞIRII DIN CRIZĂ A SISTEMELOR ECONOMICE SOCIALISTE ŞI A PLASĂRII LOR PE O TRAICTORIE EVOLUTIVĂ, SOLUȚIA OPTIMĂ A SALVĂRII SOCIALISMULUI ÎN ISTORIE.

Din păcate în Istorie lucrurile au evoluat cum nu se poate mai prost. Peste câțiva ani, printr-o împrejurare istorică ciudată, subliniem lucrul acesta, şi ne gândim la cele trei morți precipitate, într-un răstimp istoric foarte scurt ale celor trei conducători ai Uniunii Sovietice, L I Brejnev, Iuri Andropov, Mihail Cernenko, la putere în Uniunea Sovietică avea să vină charismaticul şi satanicul Mihail Gorbaciov.

Mihail Gorbaciov, un om inteligent şi practic, îşi dăduse seama că Socialismul se găsea într-o fundătură istorică, şi că la această fundătură (problemă) trebuie găsită o soluție.

Soluția pe care a găsit-o Gorbaciov o cunoaştem. O analizăm pe larg în cartea noastră "MIHAIL GORBACIOV CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX, UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIE", apărută la editura LIR, din Iaşi.

Soluția Gorbaciov s-a dovedit a fi în istorie o nenorocire, o catastrofă istorică de mari proporții. O spune, o recunoaşte astăzi Preşedintele Rusiei, Vladimir Putin, care înaintea Aniversării la 9 mai 2005 a 60 de ani de la Victoria asupra Germaniei fasciste a afirmat că „prăbuşirea Uniunii Sovietice a

fost cel mai mare cataclism al secolului XX. Ea a dus la moartea a peste 20 de milioane de ruşi şi la distrugeri materiale şi culturale inestimabile". Politologii şi analiştii politici, oamenii politici ar trebui să ia aminte la afirmația lui Vladimir Putin pentru că ea exprimă adevărata stare de fapt a lucrurilor. Cataclismul de care vorbeşte Putin nu a afectat numai fosta URSS ci Sistemul socio-economic al civilizației umane în ansamblul său, viitorul omenirii. Civilizația umană aflându-se acum în cea mai gravă şi periculoasă fundătură din istoria ei.

Prăbuşirea Sistemului socialist mondial, o să vedem şi o să înțelegem lucrul acesta mai târziu, aşa cum s-a petrecut ea în realitate, este unul dintre cele mai mari cataclisme ale istoriei. Am afirmat lucrul acesta cu mult timp înainte. Gorbaciov s-a apucat să demoleze Sistemul economic socialist fără să fi descoperit mai înainte un Sistem economic mai bun decât acesta, superior Sistemului economic comunist. Pe care să-l pună în locul Sistemului economic comunist. Gravă Eroare.

Punctul nostru de vedere pe care-l exprimăm în mai multe lucrări este că această Cale Gorbaciv de demolare a Sistemului socialist mondial s-a făcut după un scenariu elaborat cu mult timp înainte, scenariu prin care se urmărea ceea ce s-a şi realizat în practică. Adică distrugerea Sistemelor economice ale fostelor țări socialiste pentru a fi transformate în piețe de desfacere pentru Economia țărilor occidentale, care era amenințată înainte de 1989 cu blocajul. Situația societăților şi a economiilor din fostele țări socialiste (ne referim la cele care nu au intrat în Uniunea europeană) este mai mult decât catastrofală. Extinderea Uniunii Europene către Est şi includerea unui număr de țări din Estul Europei, pe care Roosevelt şi Churchill le-au dat ca pe nişte bulendre lui Stalin, Gulagului comunist, nu este o soluție nici pentru ele nici pentru Uniunea Europeană.

Ce observăm, că soluția Gorbaciov, s-a dovedit, acum, la cincisprezece ani de la căderea comunismului a fi dezastruoasă. Ceea ce este la fel de clar este faptul că soluția Gorbaciov a aruncat omenirea, fostele Țări din Sistemul comunist mondial pe o cale total contraproductivă.

În această situație Soluția românească rămâne, mai ales acum după ce am văzut că soluția Gorbaciv a fost un eşec de mari proporții, SINGURA SOLUȚIE VALABILĂ pentru viitor. Este soluția de care vorbea bunul Papă Ioan Paul al II.lea. S-ar putea ca lucrarea lui Dumnezeu să fie mai subtilă decât ne-am închipuit noi. Iată de ce credem că publicarea acestei lucrări, care aduce o nouă viziune despre evoluția Fenomenului economic şi a Sistemului economic în viitor se impune ca un fapt binevenit.

După 1990, când în România libertatea de gândire şi de exprimare a devenit o realitate, autorul acestei noi Concepţii despre Sistemul socio-economic, despre rostul lui în istorie, cum arată el şi cum funcţionează, a reluat cercetarea, studiul Fenomenului economic şi al Sistemului economic, şi a re-scris lucrarea în care era prezentat primul Sistem socio-economic din istorie în forma aceasta. Astfel că de acum ea, această Lucrare, există în istorie, reală şi scrisă cu litere apăsate. Este lucrarea de faţă care prezintă acest Sistem economic al viitorului, întrevăzut de Papa Ioan Paul al doilea.

De aceea îi dedicăm această lucrare şi acest sistem care se numeşte SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUŢIE PAPEI IOAN PAUL AL II-LEA, binecuvântat să fie în veci !. Convinşi fiind, ca un om credincios cum suntem, că Papa va sprijini de acolo din cer, naşterea şi dezvoltarea lui în istorie.

Cum este, în linii generale Sistemul socio-economic de evoluţie ? Autorul lui şi al lucrării de faţă, care prezintă acest Sistem economic al viitorului, îl descrie în această lucrare doar în linii generale. Noi credem sincer că nu avem nici cel mai mic merit, nici cea mai mică, cea mai neînsemnată contribuţie la elaborarea acestui Sistem, a acestei descoperiri, pentru că el este într-adevăr o descoperire ştiinţifică. Credem cu sinceritate că Dumnezeu a fost cel care ne-a dăruit acest Gând al Lui, exprimat prin gura bunului Papă Ioan Paul al II-lea.

Acest Sistem economic al viitorului seamănă cu o rachetă care „merge" pe o traiectorie evolutivă, ca şi cu Organismul uman, în care fiecare dintre noi este o celulă, care îşi are rostul ei şi funcţia ei şi pe care trebuie să şi-o îndeplinească maximal. Este un sistem complex şi de mare precizie, în care fiecare dintre noi trebuie să dea cât mai mult. În acest Sistem economic nu este cunoscut fenomenul şomajului şi toţi sunt proprietari (proprietatea personal-funcţională), în acest sistem toţi oamenii învaţă toată viaţa, pentru a se pregăti cât mai bine, pentru a evolua fiecare cât mai mult în timpul vieţii, pentru că acest sistem economic nu funcţionează decât dacă societatea are un Nivel educaţional ridicat. Şi pentru că este un Sistem socio-economic de evoluţie, producându-şi propria sa evoluţie pe linia vieţii, el ne va duce pe un Nivel superior de evoluţie al Omenii, al Speciei umane, superior acestuia pe care ne găsim acum. Atunci civilizaţia umană va fi salvată !

Subliniem acest lucru, dacă Omenirea aceasta vrea să se salveze (ceea ce ne îndoim), ea trebuie să evolueze neapărat, adică să urce pe un nivel superior de organizare, de evoluţie. Civilizaţia umană nu-şi mai poate permite mult să stagneze pe acest nivel, sau să involueze, să facă greşeli enorme, să iniţieze Experimente de tip negativ la scară mondială, aşa cum a fost Experimentul Comunist, care a durat 70 de ani şi s-a întins pe o treime din suprafaţa globului,

sau ca acest Experiment nefast al distrugerii Sistemului comunist mondial, sau ca acest Experiment şi mai distrugător care este Globalizarea. Omul va evolua, naţiunile, societăţile naţionale, Civilizaţia umană vor evolua numai dacă vor trece la construirea primului Sistem economic care produce...evoluţie pe scara de evoluţie a vieţii. Or trebuie să ne fie limpede că Sistemele economice ale viitorului (dacă vrem să ne salvăm în istorie) nu vor mai fi sisteme primitive, rudimentare, entropice, cu multe finalităţi negative, cum a fost şi este Sistemul economic capitalist, Sistemul economic socialist, ci sisteme de o mare finețe, precizie şi eficienţă, în care oamenii au un nivel educaţional ridicat, produc, creează maximal, produse superioare ale minţii, şi în care nu se risipeşte aiurea nici un strop de energie. Cu sistemele acestea economice primitive şi antiumane cum sunt sistemele economice ale SUA, Japoniei, Germaniei, nu putem să mai mergem prin istorie. Nu că vrem noi ca Sistemul economic capitalist (un sistem economic care produce mai multe finalităţi negative decât pozitive) să fie înlocuit cu unul superior lui din toate punctele de vedere, ci istoria, realitatea ne obligă la lucrul acesta. Se vede clar lucrul acesta dacă ne uităm pe harta lumii. Starea deplorabilă a Civilizaţiei umane, faptul că peste trei pătrimi din populaţia globului trăieşte în stare de subnutriţie, conflictualitatea imensă, înapoierea, nefericirea, umilinţa, nesatisfacerea nevoilor elementare şi superioare ale fiinţei şi ale societăţii umane, războaiele care fac ravagii, toate acestea sunt efectele nefaste ale sistemelor economice capitaliste care sunt astăzi pe planeta noastră ! Dacă Civilizaţia umană şi istoria umană sunt un Iad, o Macrostructură cancerigenă în care omul nu se mai regăseşte pe sine, lucrul acesta se datoreşte Sistemului economic capitalist, un sistem care ameninţă să distrugă Civilizaţia umană.

Cu siguranţă că bunul papă Ioan Paul al II-lea s-a rugat în rugăciunile lui ca Dumnezeu să-l lumineze pentru a spune adevărul referitor la acest Sistem economic al viitorului, să ajute omenirea, să-i dăruiască acel Sistem economic mai uman de care are nevoie ! Acest sistem economic există, el este gândit până în cele mai mici detalii. Dacă Domnul va voi, aplicarea lui în practică poate începe şi de azi, sau de mâine. Deocamdată noi îl rugăm pe Domnul să ne ajute să publicăm lucrarea în care este teoretizat, descris în linii generale acest Sistem economic al viitorului, incomparabil mai eficient şi mai uman decât cele mai performante Sisteme economice capitaliste de azi. (Pentru că Sistemul socio-economic al viitorului este încă o descoperire, existentă doar pe planşeta noastră, în lucrarea pe care o s-o citiţi nu am putut da toate elementele de detaliu, el este creionat numai în linii generale)

Fie ca Domnul să binecuvânteze această Lucrare, dimpreună cu spiritul marelui Papă, care vorbea în predicile lui despre necesitatea unui Sistem economic mai uman, fie ca Dumnezeu să apropie cât mai repede acea clipă când omenirea va trece la construirea Sistemului economic de evoluție, care ne va plasa pe un Nivel superior de evoluție.

Iată, aşadar că Domnul i-a îndeplinit rugămintea bunului Papă Ioan Paul al II-lea, aceea cu privire la un Sistem economic mai uman care să înlocuiască Sistemul economic capitalist. Şi pentru că Papa Paul al II-lea a militat pentru un Sistem economic mai uman, iar Domnul i-a ascultat rugămintea, dedicăm din toată inima această lucrare şi descoperirea Sistemului socio-economic de evoluție Papei Ioan Paul al II-lea. Dumnezeu să-l binecuvânteze în veci ! Domnul să ne binecuvânteze pe toți, să ne apere şi să ne călăuzească ! Dumnezeu să binecuvânteze şi să salveze Civilizația umană, care este Creația Lui, şi care este în mare pericol !

24 aprilie 2005

PREFAȚĂ TRISTĂ
SAU
CUM NE BATEM NOI, ROMÂNII, JOC DE PREMIUL NOBEL

Suntem stupefiați. Prima săptămână a lunii octombrie 2002, Agențiile de presă încep să anunțe laureații premiilor Nobel. Premiul Nobel pentru Economie le este decernat anul acesta americanilor Daniel Kahneman, 68 de ani şi lui Vrenon L. Smith, 75 de ani pentru o idee, pentru o teză care aparține de fapt… gândirii economice româneşti. Iată textul din revista Magazin, din 17 octombrie 2002 : "PREMIILE NOBEL PE 2002 : FACTORUL PSIHOLOGIC ! Americanii Daniel Kohneman, 68 de ani, şi Vernon L. Smith, 75 de ani, Universitatea "George Mason" din Fairfax, au câştigat unul dintre cele mai interesante premii pentru Economie (un Premiu "nou", datând doar din 1969 şi oferit de Banca Națională a

Suediei). Ei au primit recunoaşterea supremă pentru studiile de economie comportamentală, reuşind să caracterizeze modul în care se iau deciziile, inclusiv situaţiile în care atitudini preferenţiale sau iraţionale fac imposibil un rezultat optim. Academia Regală suedeză a scos în evidenţă integrarea de către Kahneman a unor cunoştinţe de psihologie în economie, "“în special privind judecata umană şi luarea deciziilor în condiţii de incertitudine.” Daniel Kahneman, care se consideră psiholog şi nu economist (predă Psihologia la Universitatea Princeton) a declarat că a fost atât de emoţionat aflând că a primit Premiul, încât s-a încuiat în casă şi a trebuit să spargă geamul pentru a putea ieşi…”.

Acesta este textul din revista Magazin, care dă explicaţia pentru care Daniel Kahneman a primit Premiul Nobel pentru Economie pa anul 2002. De altfel trebuie precizat că celălalt economist, Vernon, L. Smith, care nu este psiholog, a primit premiul pentru altceva decât pentru… studiul factorului psihologic în economie.

Faptul acesta este o lovitură grea pentru Gândirea economică românească, din cel puţin două motive. Iată care sunt . Dar pentru aceasta vă rugăm să ascultaţi o tulburătoare poveste a dramei Economiei româneşti.

În anul 1972 un Grup de câţiva studenţi de la Facultatea de Filozofie din Bucureşti, sociologi, psihologi, printre care şi autorul principal al acestei Lucrări înfiinţează un “Cerc de studii viitoriste”, sau de Viitorologie. Aşa cum mai erau un “Cerc de logică”, un “Cerc de Filozofie marxistă” (eram doar la o facultate de Filozofie marxistă), un “Cerc de estetică, un “Cenaclu literar”, care se chema Lucian Blaga, înfiinţat de subsemnatul, şi la care venea regulat domnul profesor de estetică Ion Ianoşi, şi mai rar Theodor Bugnariu, profesor la Facultate şi care era ginerele marelui poet şi filozof, Lucian Blaga. O dată “Cercul de studii viitoriste” înfiinţat, (cu aprobare de la Decanat şi de la UASCR, cum cereau regulile) format la început numai din patru membri, care au şi rămas membri fondatori, ne-am apucat pe treabă. Am făcut greşeala să mergem la Mihai Botez, profesor, în momentul acela, la Facultatea de matematică, unde înfiinţase şi el un “Laborator de viitorologie”. Noi am mers la Mihai Botez, să ne afiliem la Laboratorul lui, să colaborăm cu el, “să învăţăm de la el.” Ticălosul acesta, (Dumnezeu să-l odihnească şi să-l ierte), care n-avea nici o legătură cu Viitorologia, (mai târziu am aflat, Mihai Botez a făcut parte din aripa anticeauşescu din cadrul Securităţii, din care făceau parte şi Măgureanu, şi atâţia alţii, Securitatea fiind cea care avea să-l răstoarne pe Dictator, condusă fiind în această acţiune de KGB, CIA, alte servicii secrete) ne-a dat pe mâna Securităţii. Am fost deci, la câteva săptămâni după înfiinţarea “Cercului de studii viitoriste” invitaţi la Securitate, unde un maior cu o chelie selenară s-a purtat foarte drăguţ cu noi.

Ne-a spus că suntem tineri, ne ruga să nu facem prostii, pentru că în cazul acesta o s-o păţim şi e păcat. Să nu dăm declaraţii la Europa Liberă sau la BBC, că e de rău. Şi ne mai cerea el ca toate studiile realizate de noi să le arătăm la

Decanat, la Organizația de Bază a Facultății şi la Secția de Propagandă a C. C-ului. Noi ne-am speriat atât de tare că nu ne-a mai ars deloc de studii viitoriste. După terminarea facultății am continuat însă, fiecare, să-şi vadă de studiile lui. Ba, mai mult, am continuat să ne întâlnim, să concepem o bibliografie de studiu, să ne informăm fiecare ce a mai scris, de ce este preocupat. I-am dat "Cercului nostru de studii viitoriste" numele de "Biroul de Viitorologie de la Bucureşti (denumirea de Cerc era prea şcolărească), să se deosebească astfel de celebru "Clubul de la Roma".

În anul 1974 autorul acestei cărți terminase deja o lucrare care se chema "PEDAGOFIA ŞI EDUCAȚIA SPECIEI", o lucrare deschizătoare de noi orizonturi epistemologice, unde încercam să răspundem la întrebarea, dacă este posibilă evoluția şi educația Speciei umane, şi care sunt condițiile, factorii, mecanismele, superficiale şi profunde, subtile care pot determina educarea şi evoluția Speciei şi a Civilizației umane. Lucrarea era uimitor de îndrăzneață. Răspunsul la această întrebare este că DA, Civilizația umană, teoretic poate fi educată, poate fi "pusă în situația" de a evolua, pot fi create "mecanisme" care să producă evoluția Civilizației şi a speciei umane, numai că din păcate Marile puteri, Țările dezvoltate nu doresc acest lucru, şi că deci, în mod practic nu este posibilă, deocamdată, în această perioadă istorică, educația şi evoluția Civilizației umane. Această Lucrare, rămasă şi azi în stadiul de manuscris, pentru Cercetătorul care suntem s-a dovedit a fi mană cerească. Ne-a dat un impuls extraordinar şi totodată ne-a situat pe "un nivel şi pe o cale de cercetare extraordinară, care avea să ne ducă la realizarea unor descoperiri de mare importanță în Ştiințele sociale. "Pedagogia şi Educația Speciei" punea totodată bazele unei noi ramuri a Pedagogiei Generale. Era deci o premieră mondială. Rezultatele acestei lucrări aveau să ne ajute enorm în cercetarea şi studiile noastre ulterioare.

A doua lucrare finalizată, după "Pedagogia şi Educația Speciei, a fost "PSIHO-ECONOMIA", 1975-76. În această lucrare descopeream că esența şi natura ultimă, substanța fenomenului economic şi a Sistemului economic este…psihologică, de fapt. Că nici nu există un Sistem economic în realitate, ci acesta este unul socio-economic. Acesta este un adevăr indubitabil. Aşa zisul Sistem economic, care nu există ca atare, în sine, este atât de împletit, de întrepătruns cu Sistemul social, încât aceste Sisteme formează o realitate unică, de neseparat, diferită atât de Sistemul social, văzut în sine, cât şi de sistemul economic, văzut în sine...

Cu alte cuvinte neexistând un Sistem economic în realitate actuala Ştiință a Economie (denumită atât de inexact Economie politică, sau simplu Economie) studiază un obiect inexistent. Era limpede că Ştiința Economiei "nici nu-şi cunoaşte de fapt Obiectul de studiu", sau îl cunoaşte extrem de superficial. De aceea era şi este, de fapt, o Pseudoştiință atât de neputincioasă. Pseudoştiința aceasta numită Economie este atât de nedezvoltată, de rămasă în urmă ca

evoluție, încât ea se află şi în situația de Minus informație (deține cunoştințe puține, sub numărul necesar de cunoştințe, astfel că este incapabilă să ia decizii pozitive, să poată salva, sau conduce Sistemul socio-economic) şi este şi aproape total neputincioasă în fața realității economice, care o depăşeşte ca profunzime, complexitate, problematică, dificultate. Concluzia era certă, Ştiința economiei este de fapt o Pseudoştiință rămasă în urmă, incapabilă să-l ajute pe om. Ba, dimpotrivă, fiind în acest stadiu de nedezvoltare, ea îi face mai mult rău Omului, dându-i iluzia că Omul folosindu-se de această ştiință chiar poate să controleze şi să rezolve problemele pe care viața le pune Sistemului socio-economic, societății.

Ca dovadă că lucrurile stau chiar aşa, din nefericire, este însăşi această stare deplorabilă a sistemelor economice, atât ale țărilor nedezvoltate, cât şi ale celor dezvoltate, dar mai ales starea Sistemului economic mondial.

Al doilea argument fiind acesta : liberalii propun o anumită strategie de structurare şi funcționare a economiei (pentru că de dezvoltare nu poate fi vorba) a unui sistem economic, această strategie bazându-se pe o presupusă "ştiință economică liberală", sau Doctrina economică liberală. Social democrații propun o altă "strategie de dezvoltare", de funcționare a economiei, bazată pe o presupusă "ştiință economică" sau doctrină economică social-democrată. Ei zic că strategia, Doctrina economică social-democrată este adevărată, bună, Doctrina economică a liberalilor fiind proastă. Comuniştii au propus şi ei o Doctrină economică şi un model economic, care s-a numit Doctrina economică comunistă şi modelul comunist de economie. Ei ziceau că Ştiința economică pe care o dețin ei este bună, Ştiința economică a liberalilor şi a social-democraților, sau a socialiştilor sunt proaste.

În realitate nici Ştiința economică deținută de liberali, nici cea deținută de comuniști, de socialişti sau de social-democrație nu sunt bune, adică valide, nu sunt ştiințe. Toate aceste doctrine au fost şi sunt un eşec, în practică. Istoria a confirmat asta. Lucrul acesta se datorează faptului că Ştiința economiei, Economia Generală este atât de nedezvoltată, încât ea nici nu este Ştiință, ci o Pseudoştiință. În această situație se impunea re-definirea conceptului de Ştiință economică, de Ştiință a economiei.

Ce trebuie să facă această pseudoştiință pentru a deveni ştiință cu adevărat. Obiectul de studiu al noii Ştiințe a economiei este Sistemul socio-economic şi Fenomenul socio-economic, care sunt o realitate psiho-socio-economică, foarte complexă şi profundă, iar Ştiința care studiază acest obiect ar trebui să se numească PSIHO-SOCIO-ECONOMIA. Titlul era prea lung, aşa că am denumit Ştiința economică adevărată mai simplu PSIHO-ECONOMIA.

Atunci, în anii aceia, a fost elaborat cadrul conceptual general al noii Ştiințe economice sau al PSIHO-ECONOMIEI. Din anii aceia există în cadrul Ştiințelor o Ştiință economică în adevăratul sens al cuvântului, o ştiință bine fundamentată. Din păcate în perioada comunistă o asemenea lucrare nu putea apărea.

Lucrarea intitulată de noi PSIHOECONOMIA demonstra limpede că psihicul uman, elemente ale psihicului sunt profund implicate în funcționarea Fenomenului şi a Sistemului Socio-economic. Concluzia noastră mergea şi mai departe, fenomenul economic, procesele economice, sistemele economice sunt în esență şi în ultima instanță de natură psihologică, afirmam noi.
Este Teza pentru care anul acesta Daniel Kahneman a luat Premiul Nobel pentru economie. Această Teză aparține deci gândirii economice româneşti, a fost gândită în România, şi are o vârstă de 30 de ani !

PSIHO-ECONOMIEI i-a urmat lucrarea intitulată "PEDAGOGIA SISTEMELOR SOCIO-ECONOMICE NAȚIONALE", urmată de lucrarea "PEDAGOGIA SISTEMULUI CIVILIZAȚIEI UMANE".

Aceste lucrări au stat la baza următoarei cărți care s-a numit "SISTEMUL ECONOMIC SOCIALIST NAȚIONAL DE EVOLUTIE", tot o lucrare de pionierat în plan mondial în gândirea economică. Această lucrare a fost depusă la Secția de propagandă a CC al PCR, în anul 1978, unde Ion Popescu, asistent pe vremea aceea la ASE (ce o mai fi omul acesta acum ?) a ținut-o în sertar un an de zile fără s-o "propună mai departe". Al doilea exemplar al acestei lucruri a fost depus la "tovarăşul Petre Gigea", consilier al Preşedintelui României Nicolae Ceauşescu. De fapt i-am dat-o personal. Aceasta era în primăvara anului 1979. Şeful Grupului de consilieri ai Preşedintelui României era pe vremea aceea tovarăşul Vasile Pungan. Aici s-a întâmplat un miracol. Cel puțin aşa am crezut atunci. Ce o să spun acum este bine ca să se rețină.

Cel puțin are o importanță istorică enormă. Lucrarea a devenit extrem de interesantă pentru consilierii lui Ceauşescu. Mi s-a explicat de ce Tovarăşul Nicolae Ceauşescu voia să fie un "al doilea Marx", adică un Gânditor care să ducă Doctrina comunistă pe o treaptă şi mai înaltă. Se ştie, mi s-a spus că Marx vorbeşte în scrierile lui despre cele două nivele ale societății comuniste, societatea viitorului. Despre ultimul nivel, care va fi societatea abundenței nu cunoaştem decât puține lucruri, acest model economic comunist este doar prefigurat, vag. Or dumneavoastră, mi s-a spus de către unul din consilierii lui Ceauşescu, ați descoperit Sistemul economic al viitorului, Sistemul economic care produce evoluție socială şi economică. Descoperirea dumneavoastră este genială. Deci Sistemul economic descoperit şi preconizat de dumneavoastră, tovarăşe Dumitrescu, în această lucrare, este sistemul viitorului, şi dacă el îşi produce evoluția, produce în primul rând evoluție, înseamnă că va lăsa în urmă celelalte sisteme economice. Că România va deveni foarte avansată, foarte dezvoltată. În cazul în care tovarăşul Ceauşescu hotărăşte că România va trece la construirea Sistemului economic socialist de evoluție Doctrina aceasta preconizată de dumneavoastră, autorul ei va fi tovarăşul Ceauşescu, dumneavoastră urmând să păstrați secretul absolut asupra acestui lucru. Tovarăşul Ceauşescu demult se gândeşte să descopere Sistemul economic comunist, mult mai performant decât Sistemul economic socialist. Or dumneavoastră se pare că ați descoperit acest

sistem. Tovarăşul Ceauşescu urmează să devină autorul acestui Sistem economic, iar dumneavoastră veți fi luat să lucrați ca cercetător în Grupul de consilieri." Acesta era deci "mesajul" care mi s-a transmis atunci. Aceasta era în august 1979.

Aşadar Ceauşescu era conştient că Sistemul socialist nu este foarte performant, şi în megalomania lui voia să fie creator de Doctrină comunistă. Ce s-a întâmplat cu "Sistemul socialist național evolutiv", cu lucrarea noastră ? Lucrarea a fost dată pentru a fi avizată de INSTITUL GENERAL DE ŞTIINȚE ECONOMICE, al cărui Director era Ioan V. Totu. Ioan V Totu a fost cel care a sabotat lucrarea. El trebuia să-i facă lucrării un referat pozitiv şi atâta tot. După aceasta lucrarea avea să fie re-scrisă în limbajul cunoscut al Operelor lui Nicolae Ceauşescu, opere pe care i le scriau alții. Tot aceştia urmau să re-scrie şi Sistemul economic socialist de evoluție, adică viitoarea Doctrină economică a lui Nicolae Ceauşescu. Au fost consilieri şi economişti care au susținut lucrarea, care i-au făcut referate pozitive. Ioan Totu a fost unul dintre cei, se pare singurul, care a blocat lucrarea, a întârziat trimiterea referatului. Am avut o discuție cu el în Biroul lui în care am încercat să-l conving să sprijine Noua Teorie economică, am încercat să-i demonstrez că trecerea Sistemului economic socialist al României din acea perioadă la construirea Sistemului socialist de evoluție înseamnă re-lansarea întregii Economii pe o traiectorie evolutivă, care va face ca în numai un cincinal Economia românească să devină cea mai puternică, cea mai performantă economie europeană. A părut că este de acord. Că este gata să-i facă lucrării un referat pozitiv.

Mi-a cerut numai să introduc în lucrarea mea mai multe citate din tovarăşul Ceauşescu. Nu s-a ținut de cuvânt. A fost unul dintre cei care au sabotat lucrarea. În momentul în care Nicolae Ceauşescu iniția un proiect, îşi asuma o acțiune, o idee, el cerea mai multe referate de la diferiți economişti, sau ""specialişti"", era nesigur pe el, voia să nu greşească, de aceea testa terenul. Cerea cât mai multe referate. A fost cazul cu lucrarea noastră "SISTEMUL ECONOMIC NAȚIONAL DE EVOLUȚIE" În cazul în care referatele ar fi fost toate pozitive Ceauşescu şi-ar fi însuşit această Doctrină economică, noul Model economic. Ar fi devenit astfel descoperitorul Sistemului economic al viitorului, un fel de al "doilea Marx" (asta voia el, să-l depăşească pe Marx), un fel de Corifeu sau de Lider al gândirii şi al reformării comunismului. Dacă el şi-ar fi însuşit această descoperire, descoperirea Sistemului socialist evolutiv, desigur că la următorul Congres al partidului, din noiembrie 1979 sau din 1984, ROMÂNIA AR FI TRECUT LA CONSTRUIREA PRIMULUI SISTEM ECONOMIC EVOLUTIV (care produce evoluția societății) DIN ISTORIE.

Un sistem economic evolutiv este incomparabil mai performant şi uman decât oricare sistem economic capitalist. În cazul în care România ar fi trecut la construirea Sistemului economic evolutiv, economia românească nu numai că ar fi ieşit din criză, dar în zece ani lăsam în urmă Economii performante ca a Germaniei, sau a Franței. În cazul acesta altul ar fi fost destinul României, al

Economiei româneşti, al nostru, al fiecăruia, al soţilor Ceauşescu. În studiile noastre noi afirmăm, şi demonstrăm convingător lucrul acesta, că Sistemul economic capitalist este un sistem economic perimat, învechit, care nu mai "serveşte istoria, progresul istoric". Dimpotrivă, a devenit un sistem negativ, care produce un număr prea mare de finalităţi negative. De mai mult timp el ar fi trebuit înlocuit cu "sistemul economic aflat pe un nivel de evoluţie superior". Numai că acest sistem economic aflat pe o treaptă superioară faţă de sistemul economic capitalist nu a fost descoperit până acum. Iată însă că el, acest sistem economic superior sistemului economic capitalist, şi care este sistemul economic al viitorului a fost descoperit, el există. Acesta este Sistemul economic de evoluţie, care spre deosebire de sistemul economic capitalist (structurat, format, specializat să producă, să creeze ca produs principal capitalul) creează ca produs principal Evoluţia societăţii şi a omului.

Ei bine, în cazul în care Nicolae Ceauşescu ar fi introdus numai câteva schimbări în Sistemul economic socialist, şi acestea să fie elemente ale Sistemului economic de evoluţie, Economia românească ar fi demarat rapid înscriindu-se pe o linie de evoluţie.

România ar fi avut un alt destin (ar fi marşat Ceauşescu, ar fi înghiţit el momeala, să accepte să devină descoperitorul Sistemului economic de evoluţie socialist ? Întrebări care vor rămâne fără răspuns). Cert este că Ceauşescu a fost "sabotat", manipulat negativ de către consilierii lui, de către colaboratorii lui apropiaţi, de către acoliţi, de către slugoii care-l lingeau. Ce este foarte ciudat că Ioan V. Totu, (care mai târziu a ajuns Ministru de externe, apoi ministru al Comerţului exterior. Membru al Comitetului Politic executiv al C.C. al PCR) era chiar din comună cu subsemnatul, cu autorul cărţii, al descoperiri Sistemului economic de evoluţie.

Este posibil ca Totu să fi vrut să mă saboteze pe mine, blocând referatul Cărţii, dar şi mai sigur este că el voia să-l saboteze pe Ceauşescu. S-a întâmplat astfel o imensă nenorocire, destinul României, al poporului român şi al lui Ceauşescu a depins poate de acest referat nenorocit pe care Totu ar fi trebuit să-l facă.

Nu era decât o formalitate pentru el. Am auzit că-l ura pe Ceauşescu. Mulţi "colaboratori" (chipurile) ai lui Ceauşescu l-au urât şi l-au sabotat. În faţă se făceau că-l iubesc, îl "lingeau", şi de fapt în spate îl urau. Aşa după cum se ştie, după căderea lui Ceauşescu, în decembrie 1989, în ianuarie 1990 Ioan V. Totu, cel care în 1979 sabotase lucrarea "Sistemul economic socialist naţional de evoluţie", (aducând grave prejudicii poporului român, României) s-a spânzurat. Să fi fost acesta blestemul cu care l-a trăsnit Dumnezeu pentru ticăloşia de a-l fi sabotat pe Ceauşescu sabotând lucrarea Sistemul economic socialist de evoluţie ? Cred că da. Dumnezeu când bate…

Noi, românii, suntem geniali în a ne distruge, sabota şi invidia valorile. Momentul acela a fost totuşi un moment hotărâtor, un moment istoric, din păcate pierdut. Omul, Omenirea trebuie să renunţe cât mai repede la Sistemul economic

capitalist. 75% din nenorocirea, tragediei Civilizației umane, a țărilor lumii, a omului se trage de la acest Sistem. A venit vremea să renunțăm la acest sistem negativ, care îmbolnăveşte omul, Civilizația umană, şi să trecem la construirea pe această planetă a Sistemului economic al viitorului, adică a Sistemului socio-economic de evoluție.

Important este în acelaşi timp faptul că acest Sistem, ne referim la Sistemul socio-economic de evoluția a fost descoperit. Că el există. Că el este Sistemul socio-economic care va salva Omul, societățile naționale, Civilizația umană. Revenind la Ştiința economiei denumită de noi "Psiho-economia", la lucrarea " Pedagogia sistemelor socio-economice", "Pedagogia sistemului socio-economic al civilizației umane" , ca şi la descoperirea, în cadrul Biroului de Viitorologie de la Bucureşti, a Sistemului socio-economic al viitorului, cel care va scoate din criză societatea umană, cel care va salva Civilizația umană, vom spune că toate acestea sunt argumente, premize care ne-ar da speranța că şi Gândirea economică românească ar putea spera la un premiul Nobel pentru economie.

In final vom spune câteva cuvinte despre lucrarea de față. Cum Ştiința economiei este o ştiință atât de neputuncioasă şi de rămasă în urmă ca dezvoltare, aflându-se în situația de Minus fenomen, şi cum Manualele de economie din licee sunt atât de proaste, ne-am gândit că am putea veni în ajutorul elevilor de liceu care vor să studieze această ştiință (care vor fi viitorii candidați ai facultăților economice) sau a studenților care studiază Economia, dându-le o imagine clară, limpede despre OBIECTUL ŞTIINȚEI ECONOMIEI, care este Sistemul socio-economic întrepătruns profund cu fenomenul socio-economic şi despre ŞTIINȚA ECONOMIEI. O imagine clară despre ştiința economiei. (Lucrarea de față, care vede lumina tiparului acum, a fost scrisă de fapt cu mult timp înainte, prin anul 1995. O dată Manuscrisul acestei lucrări dactilografiat şi corectat, l-am dat colegilor mei de Facultate, domnii Traian Cernescu şi Vasile Ancuța, sociologi la Centrul de Sociologie Urbană şi regională, CURS, Bucureşti.

Care, la rândul lor, l-au dat colegului nostru de facultate, sociologului Mihai Milca, Redactorul şef al editurii Economice, şi al ziarului Economistul, care de atunci tot promite că va publica lucrarea. Altfel spus, lucrarea de față, care are la bază lucrarea noastră PSIHOECONOMIA a fost scrisă cu mult timp înainte de a afla vestea că Daniel Kahneman, a luat Premiul Nobel pentru Economie. Să sperăm că această lucrare va apărea acum la Editura Universitară) Îl rugăm pe bunul Dumnezeu să ne fi ajutat să realizăm acest obiectiv atât de important pe care ni l-am propus. Iar acum nu ne rămâne decât să-i urăm lectură plăcută, cititorului !

a

UN ULTIM ŞI ZDROBITOR ARGUMENT

OMUL, SOCIETATEA UMANĂ, GUVERNELE,
OAMENII DE ŞTIINȚĂ, STATELE, OMENIREA, ONU, ISNSTITUȚIILE NAȚIONALE ŞI INTERNAȚIONALE
VOR FI OBLIGATE SĂ RENUNȚE LA SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC CAPTALIST
ŞI SĂ TREACĂ LA SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE, DESCOPERIT DE NOI,
PNETRU CĂ ALTFEL VOM MURI DE FOAME CU TOȚII, NE VOM OMORÎ ÎNTRE NOI !

Iată un adevăr îngrozitor şi teribil. Două articole apărute în luna octombrie în presa din România, , este vorba despre articolul „Foametea bata la uşa omenirii", apărut în ziarul Adevărul, din 23 . 10. 2007 şi Raportul ONU, care avertizează că nu numai specii animale sunt în pericol, dar şi specia umană este ameninţată cu dispariţia, Raport comentat într-un articol apărut în ziarul Jurnalul naţional, din 26.10.2007, ne confirmă ideea aceasta pe care noi am anunţat-o cu mult timp în urmă, că Sistemul economic capitalist, prin efectele negative pe care le produce este principalul factor distrugător, de dezechilibru, cel care îmbolnăveşte şi distruge întregul mediu planetar, punând în pericol însăşi supravieţuirea speciei umane. Noi am afirmat în lucrările noastre dedicate studiului Economiei, sistemelor şi fenomenelor economice, că acest Sistem economic negativ, este vorba despre Sistemul economic capitalist trebuie înlocuit cât mai repede, cu un Sistem economic mai bun, superior.. Şi că acest Sistem economic superior din toate punctele de vedere Sistemului economic capitalist este Sistemul socio-economic de evoluţie descoperit şi teoretizat de noi !

Aşa după cum am mai spus Sistemul socio-economic de evoluţie, ca descoperire, ca ideea, ca Model de sistem socio-economic teoretizat s-a născut în anii 1976 -1978. Atunci s-a născut deci în planul gândirii economice româneşti, în planul gândirii economice în general, ideea existenţei unui Sistem economic care să fie superior sistemului Economic socialist şi Sistemului economic capitalist, iar acest Sistem economic este unul care produce în primul rând produsul numit EVOLUȚIE.

Ideea aceasta a Sistemului economic care produce evoluție, și Modelul acestui al Sistemului economic care produce Evoluție a fost prezentate într-o lucrare care se chema „Sistemul economic socialist de evoluție" Grupului ed consilieri ai președintelui Nicolae Ceaușescu, în anul 1978. Dar așa după cum se știe, așa cum am povestit în mai multe rânduri, lucrarea aceea a fost sabotată. O dată cu ea a fost sabotată și Ideea de Sistem economic care produce Evoluție, care își produce propria sa evoluție ! or noi spuneam în această lucrare că Omenirea nu își mai poate permite mult să utilizeze Sisteme economice care nu evoluează. După căderea regimului comunist în România, decembrie 1989, am rescris lucrarea aceea, am dezvoltat-o EA DEVENIND CHIAR LUCRAREA DE FAȚĂ !

Cum noi, românii, suntem bolnavi de Axiofagie (ne mâncăm, ne invidiem valorile), cum îi sabotăm pe toți cei care au realizări deosebite , deși lucrarea noastră de față a fost anunțată în presă în mai multe rânduri, vedem că nu interesează pe nimeni ! Lumea universitară, ne gândim la profesorii de Științe economice care predau în învățământul superior, la economiști în general, sunt absolut criminali, ca de altfel întreaga lume științifică.

Lucrarea aceasta, dacă ar fi fost promovată în mediile științifice, dacă ar fi fost tradusă și publicată în lume, ar fi putut să aducă Premiul Nobel pentru economie României, așa, am sabotat-o la fel cum l-am sabotat și pe Ștefan Odobleja sau pe Nicolae Paulescu ! Și cine are de pierdut din toate acestea : noi, desigur ! Poporul acesta sărăcit și nenorocit ! Copii și tinerii țării care vor în proporție de 88 % să părăsească țara !

Or iată că s-a întâmplat un lucru groaznic. Istoria, viața, care devin din ce în ce mai cumplite, ne oblică SĂ PĂRĂSIM SISTEMUL ECONOMIC CAPITALIST PENTRU A TRECE LA CONSTRUIREA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE. Singurul, dar singurul care poate salva Specia umană și civilizația umană ! Adică a Sistemului socio-economic care are un nivel educațional și cultural ridicat, care le dă de lucruri, condiții de educație și de viață, de locuire tuturor indivizilor umani, și care pe deasupra ÎȘI PRODUCE PROPRIA SA EVOLUȚIE PE LINIA DE EVOLUȚIE A VIEȚII ! este pentru prima dată în Istorie când se întâmplă lucrul acesta !

DECI REALITATEA NE OBLIGĂ, ȘI NE OBLIGĂ ÎNTR-UN MOD DUREROS, VIOLENT, CA SĂ RENUNȚĂM LA SISTEMUL ECONOMIC CAPITALIST ȘI SĂ TRECEM LA CONSTRUIREA, PENTRU PRIMA DATĂ ÎN ISTORIE A SISTEMULUI ECONOMIC DE EVOLUȚIE !

Așa după cum se știe Întregul Sistem socio-economic mondial, întreaga Economie mondială este în mâinile Marilor Bancheri Mondiali, al marii finanțe

mondiale, care este acelaşi lucru cu Vârful mondial al Societăţilor secrete care conduc lumea ! De ei depinde acum SALVAREA Civilizaţiei umane. Dacă ei vor, sau vor voi ca Specia umană să mai aibă viitor şi să evolueze prin timp, ei vor hotărî renunţarea la Sistemul economic capitalist, cel care i-a făcut pe ei bogaţii lumii, să deţină 80 % din bogăţiile Planetei Pământ, şi cel care îi ajută în continuare SĂ PUNĂ MÎNA PE CONDUCEREA ÎNTREGII LUMI , ŞI TRECEREA LA CONSTRUIREA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUŢIE !.

Ei, Iluminaţii, sau grupul Bildelberg, cum se mai numesc nu doresc să renunţe la Sistemul socio-economic capitalist, cel care va duce omenirea în prăpastie, pentru că acest sistem economic capitalist le asigură lor Puterea, bogăţiile imense. Eu nu doresc deci ca omenirea sau societăţile naţionale să treacă la construirea Sistemelor socio-economice de evoluţie…Ei se conduc deja după un Plan demult stabilit, care înseamnă Globalizare, distrugerea naţiunilor, războaie economice, informaţionale, psihologice, educaţionale care aruncă naţiunile lumii într-o stare de sărăcie şi de mizerie, de stras de neimaginat…

În cazul acesta OMENIREA VA ISPĂREA ÎN CEL MAI SCURT TIMP.

Deci, ei, grupul Bildelberg, ei, cei care conduc prin manipulare lumea, nu vor dori să renunţe la Sistemul economic capitalist, şi al construirea Sistemului socio-economic de evoluţie…în nici un caz, condamnând astfel specia umană la dispariţie.

În acest caz va trebui ca acest grup Bildelberg care conduce lumea să fie obligat să renunţe la Sistemul economic capitalist. Au afirmat şi Papa Ioan Paul al II-ea şi Papa Benedict al XVI-lea că Sistemul economic capitalist nu este singurul sistem economic care poate exista. Este desigur o cerere voalată din partea ultimilor doi Papi, pe care aceştia o fac Vârfului Financiar mondial, care conducea lumea prin manipulare, ca să renunţe la Sistemul economic capitalist, cel care a distrus omul, transformându-l într-o marfă, alienându-l îmbolnăvindu-l ! Îmbolnăvind societatea omenească, distrugându-i valorile umaniste, distrugând Civilizaţia umană ! Afirmaţiile celor doi Papi sunt desigur o invitaţie făcută Omenirii la construirea altui Sistem economic superior celui capitalist, mai uman decât acesta. Acest Sistem economic superior, şi mai uman decât cel capitalist, este deja descoperit şi teoretizat, el este Sistemul economic care va scoate Societatea umană din criză, pasând-o pe un nivel superior de evoluţie. Ele este sistemul socio-economic de evoluţie despre care se vorbeşte în această carte.

Iar acum reproducem şi comentăm cele două Articole amintite mai sus, care ne arată foarte limpede că Omenirea, dacă nu renunţă la sistemul economic

capitalist, şi nu trece la Sistemul economic superior celui capitalist, este pândită ă de mari pericole, este ameninţată cu dispariţie !

Creşterea demografica accentuata si încălzirea globala vor provoca o adevărata penurie alimentară care ar putea genera războaie şi migraţii

Cei care au citit acest articol au citit si ...

FOAMETEA BATE LA USA OMENIRII ADEVARUL DIN 23.10.2007

„Populaţia totala a planetei va creşte, în 30 de ani, de la sase miliarde de locuitori la noua miliarde. Oamenii, animalele si chiar motoarele maşinilor vor necesita un consum suplimentar de cereale, în condiţiile în care suprafeţele cultivabile ale Pământului nu prea mai pot creste.
Din anul 1950 si pana astăzi, suprafeţele arabile au crescut doar cu 10 la suta, in timp ce populaţia s-a dublat. Acest decalaj, precum si creşterea nivelului de trai în ţări suprapopulate, cum ar fi China, vor provoca un deficit de cereale si alte alimente primare, începând chiar din următorii ani.
Intr-un interviu acordat cotidianului "Le Monde", Bruno Parmentier, autorul cărţii "Nourrir l'humanité", preciza ca, in momentul acesta, lumea întreaga se afla in mare dificultate in ceea ce priveşte asigurarea unei producţii cerealiere suficiente pentru hrănirea unei populaţii care creste constant, de la un an la altul.

Comentăm acest paragraf astfel : Creşterea populaţii planetei, de la 6 miliarde la 9 miliare într-un răstimp destul de scurt, împreună cu efectele produse de ea, sunt un Factor presant teribil, care ne oblică să renunţăm imediat la capitalism şi să pregătim trecerea la construirea Sistemului socio-economic de evoluţie !

„Încălzirea globala si temperaturile extreme vor produce, în plus, secete sau inundaţii. În acest an, doua ţări, principale exportatoare de cereale, Australia si Ucraina, s-au confruntat cu seceta acuta, ceea ce a însemnat o producţie de cereale foarte scăzuta comparativ cu alţi ani.
Europa, care este, de asemenea, un mare exportator de cereale, s-a confruntat, pe de o parte, cu mari inundaţii, iar pe de alta parte, cu seceta extrema. „

Comentariul nostru : În concluzie nu numai creşterea rapidă a populației globului ne obligă să renunțăm la Sistemul economic capitalist şi să trecem la construirea unui Sistem socio-economic superior, ci şi ÎNCĂLZIREA GLOBALĂ. LA ACEAST SE VOR ADĂUGA TOATE CELELALTE EFECTE NEGATIVE PRODUSE DE EA !

”**Biocarburantul ar trebui obținut din OMG**

Bruno Parmentier precizează ca numărul maşinilor si al camioanelor va creşte odată cu numărul populației, iar toate aceste vehicule vor avea nevoie de carburant. Maşinile vor fi "hrănite" cu biocombustibil, extras din cereale sau din plante care vor ocupa terenurile pe care înainte se cultivau cereale, ceea ce va produce mari deficiente în circuitul alimentelor”.

Comentariul nostru : Poluarea făcută de actualele tehnologii umane, învechite, poluarea de toate modurile, de toate tipurile, felurile, şi care este strâns legată, generată de Sistemul economic capitalist este un alt Mare Factor, teribil, foarte puternic, extrem de distructiv care ne obligă să renunțăm la capitalist şi să trecem la construirea Sistemului socio-economic superior acestuia.

”**Lipsa alimentelor este a doua cauza a mortalității**

Se poate spune ca maşinile bogaților "vor manca" hrana săracilor, iar piața va fi pusa in situația de a alege între aceste doua variante. După ce au fost prezentați ca o alternativa la petrol, biocarburanții pun astăzi probleme. Populațiile din țările care nu au petrol vor fi preocupate permanent să-şi plătească mâncarea, iar hrana importata va fi mult mai scumpă şi mulți nu şi-o vor permite.
De exemplu, Mexicul, care importa porumbul din Statele Unite, a fost nevoit sa plătească, la începutul acestui an, un preț mai mare cu 50 la suta pentru un kilogram de porumb.
Autorul cărții "Nourrir l’humanité" este de părere ca biocarburantul ar trebui sa fie produs, in cel mai rău caz, din organisme modificate genetic. Se pune totuşi întrebarea: Unde vor fi plantate aceste OMG-uri, atâta vreme cât suprafețele arabile sunt tot mai restrânse din cauza construcțiilor, care cresc in paralel cu mărirea populației?

Problema e ca sunt prea mulți

Populația mondiala a crescut foarte mult în secolul al XX-lea si bineînțeles că nevoia de hrana s-a multiplicat. În ciuda succeselor înregistrate în unele părți ale lumii, exista vaste regiuni unde foametea şi malnutriția fac legea. Problema va deveni din ce in ce mai grava până în 2050, când se preconizează o creştere a populației cu o treime.
Cu excepția Europei, unde natalitatea va fi negativă şi nevoile de hrana astfel diminuate, la nivel global, producția alimentară va trebui să se dubleze, iar în Africa, un continent niciodată autosuficient în ceea ce priveşte mâncarea, alimentele vor trebui să se multiplice de cinci ori.
La momentul acesta, din cele şase miliarde de locuitori ai planetei, 1,1 miliarde sunt atât de săraci încât trăiesc cu mai puțin de un dolar pe zi. Pe de alta parte, datorită medicinii avansate, educației şi unei alimentații mai bune, speranța de viata a multora a crescut.
Prin urmare, populația creşte constant. Unele țări precum India şi China au încercat sa reducă aceasta creştere demografica printr-o politica severă ce interzicea naşterea mai multor copii. Iar, in Africa, deşi dezastrele naturale, războaiele, foametea, SIDA contribuie la creşterea mortalității, populația continuă să crească foarte mult, iar necesitatea alimentara, de asemenea".

Comentariul nostru : La factorii care ne obligă în mod presant să renunțăm la Sistemul socio-economic capitalist se adăugă un număr de alți factori, aceştia aflându-se într-o continuă creştere, dezvoltarea, ceea ce face ca presiunea lor, distructivitatea lor să devină şi mai mari în viitorul apropiat !

"**Consumam mai mult decât producem**

Producția de cereale pentru consumul uman este amenințată de trei factori diferiți: creşterea animalelor pentru carne, încălzirea globala si producția de biocombustibili in fata crizei acute a petrolului.
Conform ONU, de peste cinci ani, oamenii consuma mai multa mâncare decât produc. Pana acum, penuria alimentara a fost rezolvata prin consumarea stocurilor acumulate in anii mai prolifici, dar problema devine tot mai grava, având in vedere faptul ca din 1999, la nivel global, stocurile de cereale s-au redus la jumătate: in 1999, stocurile puteau asigura hrana pentru întreaga lume 116 zile, acum abia o mai pot face pentru 57 de zile.

Aceasta perioada este cu mult sub nivelul securității alimentare. In plus, nu exista nici un semn ca aceasta tendința se va schimbe in curând, ba, dimpotrivă, realitățile se prezintă tot mai sumbre odată cu schimbările climatice care arunca vremea la extreme.
Agricultura intensiva, folosirea îngrăşămintelor chimice si a pesticidelor au permis triplarea producției de cereale intre 1950 si 1990, deşi suprafața arabila nu a crescut cu mai mult de zece procente, ceea ce a permis ca populația tot mai numeroasa a planetei sa se poată alimenta convenabil. După anii ’90, producția de cereale a stagnat din cauza secetelor sau a inundațiilor care s-au înregistrat peste tot, iar aceste fenomene sunt strict legate de degradările climatice.
De asemenea, creşterea temperaturii exercita o influenta directa asupra producției cerealiere. Daca lucrurile nu se vor schimba, preturile alimentelor vor creste foarte mult si mulți oameni vor suferi de foame. Exista astăzi mai multe întrebări care aşteaptă de urgenta un răspuns.
Cum va putea fi asigurata hrana pentru secolul al XXI-lea? In acest context, cum va supraviețui China si India cu cele doua miliarde si jumătate de locuitori? Dar America Latina cu resursele sale imense, dar cu pădurile distruse? Cum va supraviețui Africa?”

Acest Adevăr este şi mai convingător pentru că este şi mai teribil : Omenirea consumă mai mult decât produce. Sistemul economic capitalist este unul învechit, a devenit înapoiat, nu mai poate nici măcar să hrănească populația pe acre o exploatează . El produce doar poluare, foamete, malnutriție, boli, înapoiere !Este deja un Sistem economic negativ ! Or renunțăm la el, ori ne distrugem ! De aceea va trebui că presa, educatorii, oamenii de ştiință, Societatea Civilă, artiştii, Instituțiile internaționale şi naționale să treacă la …oblicarea celor care conduc lumea ca aceştia să se decidă să renunțe la Sistemul socio-economic capitalist, pentru a trece LA CONSTRUIREA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMCI DE EVOLUȚIE. trebuie ca Grupul Bildelberg, deci ca Vârful Financiar Mondial să renunțe la globalizare, la impunerea NOII ORDINI MONDIALE ŞI SĂ TREACĂ LA O ALTĂ ORDINE…LA CONSTRUIREA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚEI !

Citeşte articolul "**Foametea bate la uşa omenirii**" integral în Adevărul

Sursa: Adevărul, astăzi
Autor: Francisca M. Catana

Adevarul - alte şţiri si articole preluate pe 9AM

„Raport ONU - Omenirea, în pericol" , JURNALUL NATIONAL 26.102007

2007 10 27| de Irina Cristea

Nu doar anumite specii de păsări şi animale sunt în pericol din pricina epuizării resurselor naturale ale planetei. Un raport al Organizației Națiunilor Unite atrage atenția că însăşi supraviețuirea omenirii va fi în pericol într-un viitor nu foarte îndepărtat.

În ultimii douăzeci de ani, populația globului a sporit cu 34%, ajungând la 6,7 miliarde de locuitori. Pentru extinderea aşezărilor umane se pierd anual 73.000 de kilometri pătrați de pădure, iar jumătate din toate oraşele lumii depăşeşte cu mult normele de poluare acceptate de Organizația Mondială a Sănătății.

Pe 60% din apele râurile importante din lume s-au construit baraje sau cursul lor a fost deviat, iar numărul peştilor de apă dulce a scăzut cu 50% în douăzeci de ani. În asemenea termeni sumbri este prezentată lumea în care trăim de 1.400 de experți ai Organizației Națiunilor Unite (ONU). Concluziile lor apar într-un raport publicat de cotidianul britanic The Times. În document se atrage atenția asupra faptului că nu doar animalele şi plantele sunt în tot mai mare pericol de dispariție, ci şi omenirea."

Comentariul nostru : Epuizarea resurselor naturale care asigură baza, premiza existenței vieții pe pământ pune în primejdie însăşi existența acestei temelii a vieții pe pământ, a existenței omului şi a existenței civilizației umane ! temelia vieții pe această Planetă, temelia existenței fenomenului uman este pusă în pericol de acest Sistem economic învechit, care produce mai multe efecte negative decât pozitive ! Dacă şi acum unora li se pare prea alarmistă afirmația noastră, chiar mâine s-ar putea să fie prea târziu ca să ne mai putem salva !

„**FĂRĂ LIMITE.** Principalul motiv este nesațul cu care omul s-a înfruptat în ultimii 20 de ani din resursele planetei. Studiul arată că fiecare persoană are nevoie de 21,9 hectare de pământ pentru a-şi acoperi necesitățile, în condițiile în care Pământul poate "oferi" doar 15,7 hectare de persoană.

Tot mai multe vietăți sunt amenințate cu dispariția: 30% dintre amfibiene, 23% dintre mamifere şi 12% dintre păsări se află în această situație, mai avertizează experții ONU. În aceste condiții, omenirea trebuie să ia măsuri cât mai rapid, înainte să fie prea târziu, este îndemnul lansat de autorii raportului.

Combaterea schimbărilor climaterice trebuie să devină prioritară, dar mare atenție trebuie acordată deopotrivă situației rezervelor de apă potabilă, a terenurilor agricole (tot mai intens exploatate) şi a biodiversității."

Comentariul nostru : Sistemul economic capitalist pune în pericol atât existența Omului cât şi a speciilor animale, care dispar într-un ritm alarmant, dar, ceea ce este şi mai grav, este distrugerea solului, a pământului, adică a bazei care asigură resursele, condițiile existenței vieții pe pământ. Faptul că deja Presa, ONU, Organizația mondială a sănătății atrage atenția asupra pericolului distrugerii vieții pe pământ de către Sistemul economic capitalist, este semnul sigur că zilele acestui Sistem, care de acum a devenit învechit, sunt numărate în istorie !

- Adaugă comentariu
- Vezi comentarii
- Trimite pe mail
- Versiune print

- Comentează AICI

Adaugă comentariu | Vezi comentarii

28.10.2007

ARTICOLUL ACESTA DIN ziarul EVENIMENTUL ZILEI, din 29. 10.2007, ne transmite forte limpede ideea că de acum este deja târziu ca Omul să mai poată salva Ecosistemul planetar. Că nu mai putem aştepta, întârzia o clipă, şi că trebuie să trecem imediat la luarea celor mai radicale, a celor mai mari şi mai eficiente măsuri pentru salvarea Civilizației umane. Foarte clar spus, singura acțiune, soluție prin care Omul, Societatea umană, civilizația umană se mai pot salva în istorie este trecerea la construirea Sistemului socio-economic de evoluție !

ZIARUL EVENIENTUL ZILEI 29.10.2007

PLANETA , devorata în ritm accelerat
29 Octombrie 2007
Constantin Vlad

Potrivit Programului pentru Mediu al Organizației Națiunilor Unite, viteza cu care omenirea consumă resursele Pământului a depășit "limita admisibila" cu 40 la sută. Omenirea continuă să consume în mod nechibzuit şi extravagant resursele naturale, cu 40 de procente mai mult decât poate susține Pământul, arată Programul pentru Mediu al Națiunilor Unite (UNEP), în primul sau raport publicat după 1987.

Documentul, intitulat „Global Environment Outlook-4" (evaluarea globala a mediului), evidențiază mai multe probleme pe care oamenii trebuie sa le rezolve rapid, prin acțiuni drastice si imediate: încălzirea globala, declinul accelerat al cantității de apă potabilă, suprapescuitul, scăderea prin exploatare iresponsabilă a suprafețelor de teren cultivabil, creșterea populației.

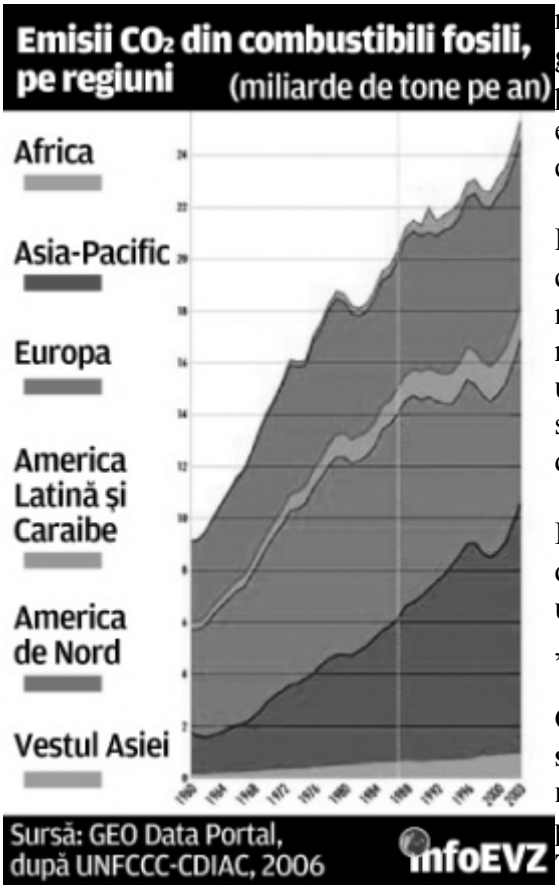

Raportul de 550 de pagini, elaborat in decursul a cinci ani de 338 de oameni de ştiință, menționează prea puține aspecte pozitive: răspunsul internațional ferm de reducere a utilizării substanțelor care provocau distrugerea stratului de ozon, plus activa paşi timizi in diminuarea emisiilor de CO2.

In rest, comunitatea internațională a dat dovada de „o remarcabila lipsa a sentimentului de urgență" si a luat masuri „teribil de inadecvate".
„

Comentariul nostru : s-ar putea să ne dam seama, , dar asta va fi deja prea târziu, că cel mai distructiv factor al planetei, al vițiipe pământ, să fie INCONŞTIENȚA UMANĂ, TENDINȚA SUICIDALĂ A SPECIEI UMANE, CARE VINE DIN

SUBCONŞTIENTUL NOSTRU COLECTIV !

”Din cauza acestui ritm vecin cu inacțiunea, toate statele trebuie sa opereze masive reduceri ale emisiilor pana in anul 2050, concluzionează documentul.
MAI MULT, MAI REPEDE, MAI TARE

Raportul UNEP evidențiază cum se consumă resursele Terrei

Punctual, „amprenta ecologica a omenirii” - suprafața de teren sau zona piscicola necesara regenerării resurselor consumate - este de 21,9 hectare de persoana, in timp ce capacitatea curenta a planetei este, in medie, de doar 15,7 hectare per individ.

Deşertificarea, fenomen care afectează azi chiar si zone nu de mult extrem de fertile, este accelerata de utilizarea îngrăşămintelor chimice si a pesticidelor, in condițiile in care 4 din cele 6,5 miliarde de oameni câți număra Pământul nu ar avea suficienta hrana in lipsa respectivelor chimicale.

Din cauza cererii crescute (si in continua creştere) de apa potabila, 10% din marile fluvii (intre care Colorado si Rio Grande, in SUA) nu mai ajung sa se verse in ocean cel puțin o parte a anului.

La capitolul biodiversitate, Pământul traversează cea de-a şasea mare extincție, aceasta fiind opera omului. Specii de plante si de animale dispar de 100 de ori mai repede decât viteza medie consemnata in istoria fosila. Sunt amenințate peste 30% dintre speciile amfibiene, 12% dintre păsări si 23% dintre speciile de mamifere.

PARTEA ÎNTÂI

CRIZA ŞI TRAGEDIA ŞTIINȚEI ECONOMICE. OBIECTUL DE STUDIU AL ŞTIINȚEI ECONOMIEI ESTE SISTEMUL ECONOMIC ŞI FENOMENUL ECONOMIC. RE-DESCOPERIREA SISTEMULUI ECONOMIC.

La ora actuală, sfârşitul mileniului II şi începutul mileniului III, Sistemul economic mondial, această navă uriaşă în care se află îmbarcată întreaga omenire, se află într-o criză atât de profundă încât însăşi existența şi continuitatea Civilizației în istorie este pusă în discuție. Nu numai Sistemele economice ale țărilor din lumea a patra, sau a treia sunt în criză, ci chiar şi Sistemele economice ale țărilor dezvoltate parcurg o lungă perioadă de criză dramatică.

La un Congres de Viitorologie care s-a ținut acum câțiva ani la Bruxelles, viitorologii au conchis că la ora actuală, Ştiința, Ştiințele sociale (Economia, Viitorologia), nu sunt capabile să găsească o soluție de salvare, de ieşire din criză a Sistemului socio-economic al Speciei umane. Viitorologie şi ştiințele socio-umane nu sunt deci, capabile la ora actuală, să ofere Speciei şi Civilizației umane o soluție prin care acestea să se salveze ! Iată o ideea, o teză care face să ți se ridice părul măciucă în cap ! Dacă priveşti, de undeva de sus, starea Sistemului socio-economic al Civilizației umane te îngrozeşti de starea deplorabilă a Economiei mondiale, de starea de sărăcie în care se scufundă Specia umană, pe zi ce trece. La noi în țară situația economiei, mai precis a Sistemului economic național, este mai mult decât îngrijorătoare, este disperată. Un Institut de Cercetări economice londonez, care înainte de 1990 se ocupa cu studiul Economiilor fostelor țări socialiste, aprecia în vara lui 1999 că Economia română a suferit în cei 8 ani care au trecut de la căderea regimului comunist pierderi tehnologice care depăşesc cu mult cifra de 120 de miliarde de dolari. Este adevărat că imediat după căderea Dictaturii comuniste România a devenit obiectul şi victima unui război economic de o complexitate extraordinară(gândit după un Scenariu bine elaborat) din partea Occidentului, a Trusturilor internaționale, transnaționale, a Marii Finanțe mondiale, dar tot atât de adevărat este că economiştii care s-au aflat la conducerea Economiei româneşti (în afara faptului că n-au fost interesați decât să fure) s-au aflat tot timpul în situația de Minus informație. Adică

habar nu au avut ce trebuie să facă, pe ce pârghii trebuie să apese pentru ca Economia să-şi poată opri măcar involuția, prăbuşirea. Oamenii aceştia, în majoritatea lor profesori universitari, membri ai Guvernului, ori în Parlament, în Conducerile unor instituții naționale s-au găsit în situația unor copii scăpați de la şcoala de corecție care s-au urcat (victime ale setei de putere, ale beției, ale drogului puterii) la bordul unui avion Concorde. Ei, oricât de bine intenționați au fost, dar nu au fost, s-au aflat în situația de… Minus informație. Ce este situația de minus informație? Este un lucru cumplit, aşa cum este cancerul pentru organism, pentru un organism uman !

Imaginați-vă un medic chirurg care trebuie să opereze un cord bolnav. Ca operația să reuşească, el are nevoie de 1000 de informații despre cordul bolnav, apoi mai are nevoie de încă 500 de informații (cunoştințe) despre metodologia, tehnologia operației chirurgicale. Vai, dar chirurgul se găseşte în această situație : el nu deține despre inima bolnavă decât 200 informații, iar despre tehnologia informației, în acest caz, nici măcar 50 de informații, de cunoştințe. Aceasta este deci Situația de minus informație. Când omul deține mai puține cunoştințe despre ceea ce are el de făcut decât ar fi necesar. Ce face chirurgul ? Deținând cu mult sub cele 1000 de cunoştințe despre cordul bolnav, în cazul în care (obligat de situație, pentru că pacientul moare) se apucă să opereze, bolnavul de inimă are toate şansele să moară.

Pentru că România a avut economişti mediocri, nişte nulități ca valoare şi nişte oameni necinstiți din punct de vedere caracterial, lipsiți de patriotism, ea a fost condamnată la moarte, şi înainte şi după 1990, de cei care s-au angajat şi aveau obligația să salveze Economia românească. Şi s-o lanseze pe o traiectorie evolutivă. Dar nu numai chirurgii se găsesc de multe ori în situația de Minus informație. Un tânăr care se urcă la volanul unei maşini, fără să aibă carnet de conducere şi informațiile necesare care i-ar permite să conducă în mod normal autovehiculul se află tot în Situația de Minus informație.

Un profesor care vine la şcoală cu lecția nepregătită, şi îndrugă şi el elevilor acolo ceva, se află tot în Situația de minus informație. Un director de fabrică ce nu deține informațiile care i-ar permite elaborarea unor decizii optime, elaborarea unui plan semestrial sau anual, eficient, care să facă Intreprinderea să fie eficientă, se află tot în situația de minus informație. Imaginați-vă că într-un Sistem economic, într-o societate, nu 1 % din oameni se află în situația de minus informație, ci 10% sau 25% din

populație sau din forța de muncă angajată în procesul muncii. În acest caz efectele situațiilor minus informație ale indivizilor umani se cumulează şi creează o sinteză, pe care noi am denumit-o Fenomenul minus informație. Care este al întregii colectivități umane, cuprinde întreaga colectivitate umană, punându-şi amprenta asupra modului ei de a gândi şi simți, definindu-i mentalitatea, cultura etc. Suntem primul autor care în studiile noastre de Economie am introdus conceptul economic de Situație minus informație şi de Fenomen minus informație.

După 1989 întreaga societate românească (prin crearea unei situații macro economice, prin manipulare informațională, prin bombardarea populației cu informație contradictorie şi negativă, acestea fiind procedee ale războiului informațional, psihologic şi economic), întregul Sistem socio-economic românesc a fost introdus în Macro Fenomenul de minus informație. Din păcate în situația de Minus informație s-a găsit, şi se găseşte şi Ştiința economiei. Aceasta, tocmai pentru că deține o cantitate prea mică de informația (sub cantitatea necesară de informație) despre Obiectul său, despre procesualitatea economică este incapabilă de analize profunde, realiste, şi să ia decizii corecte. În această situație România şi economia românească fiind obiectul unui război economic de mare anvergură, extrem de sofisticat şi elaborat, (asta va face ca mâine mulți dinte cei care s-au aflat la conducerea României în perioada aceasta să ajungă în fața plutoanelor de execuție. Să distrugi tu, să produci pierderi economice unei națiuni, de peste 120 miliarde de dolari, acesta nu este un lucru peste care se poate trece cu vederea!), şi bine gândit în perspectivă, au fost total incapabile să facă față acestui război mascat.

Dar lucrul acesta s-a întâmplat la noi în țară, şi pentru că însăşi ştiința economică (românească) s-a găsit în situația de minus informație. Nu deține acea sumă limită (se află sub această limită) de informații, acel aparat conceptual, acea concepție ştiințifică ce i-ar permite să ia cele mai bune decizii. Sistemele economice şi conținutul lor, fenomenele economice sunt de o complexitate, profunzime, inefabilitate, extraordinare. Or în comparație cu această complexitate şi profunzime, Ştiința economică, rămânând în urmă ca dezvoltare, a devenit o ştiință primitivă, (pseudoştiință) incapabilă să facă față problemelor extraordinar de complexe care i se pun spre rezolvare. E o dramă, o tragedie a Ştiinței economice, situația în care se va afla cu consecințe incalculabile şi în secolul următor. Ştiința economică trebuie să facă un efort teribil pentru a ieşi din situația de Minus informație. În această situație se află mai multe ştiințe, şi

dacă stăm bine să ne gândim, majoritatea ştiinţelor actuale se află în situaţia asta.

În cercetările şi în studiile noastre economice am încercat să aducem o nouă viziune, atât a obiectului ştiinţei cât şi asupra ştiinţei însăşi. Economia trebuie să-şi regândească, să redescopere obiectul de studii, de cercetare. Ea trebuie să se redescopere pe sine, să se re-creeze. Dacă va reuşi lucrul acesta, va fi bine. Pentru societatea umană, pentru om, pentru ştiinţa însăşi... În cazul în care ştiinţa economică nu va reuşi să se depăşească pe sine, această condiţie a ei tragică va avea repercusiuni incalculabile. La ora actuală Ştiinţa economică este incapabilă să rezolve criza economică a societăţii umane. Avem impresia că Sistemele economice din Ţările dezvoltate sunt performante şi că ele se dezvoltă. E o iluzie pe care popoarele, societăţile ţărilor dezvoltate o plătesc foarte scump. Aceste sisteme sunt doar aparent performante. Performanţa lor este clădită pe jefuirea perversă şi neruşinată a sistemelor economice ale celorlalte ţări, din lumea a doua, a treia şi a patra.

Aşa zisele Revoluţii din Est, din fostele ţări socialiste, ale anului 1989, prin care au fost distruse statele totalitare comuniste, nu au fost altceva decât un Sistem de lovituri de stat aplicate pe o arie geopolitică vastă, a căror scop a fost distrugerea economiilor Ţărilor din est. Aflate în criza economică, sistemele economice occidentale care se înăbuşeau, erau blocate pentru că nu aveau piaţă de desfacere. Războiul economic (de fapt acest război a fost mult mai complex, fiind o structură de războaie : informaţional, psihologic, cultural, economic, educaţional - a se vedea distrugerea sistemului de învăţământ românesc, prin aşa-zisa reformă, care în realitate era anti-reformă) din ultimul deceniu al secolului XX ale cărui victime au fost fostele Ţări socialiste este una dintre cele mai mari crime din istoria umanităţii. Din nefericire, în acest deceniu România nu a avut economişti, sociologi, viitorologi care să poată avertiza că economia şi societatea românească au devenit, după căderea lui Ceauşescu, obiectul şi victima unui Război mascat, că sunt pândite de mari pericole. Şi bine înţeles că în perioada aceasta nu au existat economişti care să ştie ce trebuie făcut pentru a opri involuţia, prăbuşirea economiei româneşti.

Aceasta este deci drama Ştiinţei economiei. Ea este de fapt o Pseudoştiinţă, este rămasă foarte mult în urmă ca dezvoltare, se află în situaţie de Minus informaţie, şi este total incapabilă să ofere Omului soluţii pentru a-l ajuta să scoată Sistemele socio-economice din criză. Drama aceasta va costa societatea umană extraordinar de mult.

Încă din anii 1974-1975 am fost interesați atât de ceea ce numim noi drama Ştiinței economice (aceea de a fi ineficientă, incapabilă să salveze sistemul economic, să ajute omul în orientarea şi conducerea proceselor economice în ultima instanță), cât şi de redescoperirea unei noi condiții umane de către această ştiință. De re-descoperirea şi re-creația unui nou statut. De re-definirea ei ca ştiință. În lucrările noastre intitulate "Istoria sistemelor economice de la origini până azi (perspectivă sistemico-cibernetică)", "Psiho-economia", "Pedagogia sistemelor economice", "Sistemul socio-economic de evoluție" noi încercăm să facem tocmai lucrul acesta, să fundamentăm o nouă Ştiință economică, o Ştiință dezvoltată, capabilă să ofere Omului soluții. Suntem încredințați că am reuşit să re-definim condiția umană, statutul acestei ştiințe atât de importante pentru om.

2 Ajungem la o altă problemă foarte spinoasă. După ce că această Pseudoştiință, numită Economie politică (sau am văzut un alt termen Economie modernă) este, vai, atât de rămasă în urmă, ea mai este predată şi prost după manuale foarte proaste, atât în învățământul superior cât şi în cel mediu.

Manualul după care se predă "ECONOMIA" în liceu (Editura Didactică şi Pedagogică R A Bucureşti 1999. Autori Mircea Coşa, Ilie Gavrilă, Dan Nițescu, Constantin Popescu, Paul Tănase Ghiță (coordonatori) este o mostră de inteligibilitate, de conținut dezorganizat. Autorii respectivi ar trebui amendați pentru "efectele negative pe care le produce manualul în mințile elevilor". Cum să nu avem economişti proşti, dacă avem profesori proşti, Manuale proaste şi Cursuri de economie proaste. În tot manualul nu se dă nicăieri definiția Ştiinței economiei. Manualul nu prezintă câtuşi de puțin o viziune clară aici asupra obiectului acestei ştiințe şi nici asupra ştiinței. Manualul este un "univers de conținuturi abstracte, pretins ştiințifice, foarte prost ordonate, intenționat confuze". El mai mult îi îndepărtează pe elevi de studiul Ştiinței economice decât să le descopere obiectul fascinant de studiu al acestei ştiințe. După ce învață un asemenea Manual (conceputul de manual negativ), elevul absolvent al unui liceu care urmează o Facultate de studii economice are toate şansele să nu aibă o viziune clară asupra sistemului economic şi a fenomenului economic. Cunoştințele lui să fie confuze.

Pentru el acest domeniu va rămâne mereu neinteresant, confuz. De aceea economiştii şi profesorii de Economie care ajung la ministere sau prim - miniştrii sunt atât de diletanți, de opaci, de analfabeți în domeniul

Economiei. Un autor de sinteze şi comentarii de texte care-şi intitulează cartea ECONOMIE (Florian Roateş, editura Polirom 1999) (ştiința sau obiectul de studiu care se predă în licee şi în facultăți ar trebui să se numească în mod corect ŞTIINȚA ECONOMICĂ) defineşte obiectul de studiu al economiei astfel: "Ştiința economică (numele ştiinței este corect n. n.) studiază viața economică a societății, şi a apărut din necesitatea realizării unui raport cât mai adecvat între resurse şi nevoi, între producție şi consum." Să recunoaştem că o asemenea definiție este de un amatorism cras.

Cu această definiție, cu această "viziune abstractă a ştiinței" în minte un student la o Facultate de ştiințe economice are o imagine absolut falsă atât a obiectului ştiinței, cât şi a ştiinței însăşi. La acest capitol , al definiției ştiinței, autorii de manuale şi lucrări economice, fie ocolesc subiectul, fie clachează. Efectele acestei ezitări epistemologice şi al acestei opacități compromit Ştiința economică. O fac să fie neputincioasă în fața problemelor pe care i le pune realitatea, Viața.

Ca să clarificăm lucrurile, vom spune că obiectul de studiu al ştiinței economie este SISTEEMUL ECONOMIC ŞI CONȚINUTUL SĂU, FENOMENUL ECONOMIC. Procesele economice, elementele şi structurile economice "gravitează", coagulează, se organizează şi există, funcționează în cadrul Sistemului economic şi prin el. Fenomenul economic, viața economică, procesele economice nu ar putea exista dacă nu ar exista Sistemul economic.

Nu poți să înțelegi această ştiință, nu poți "gândi economic", dacă nu ai o viziune de ansamblu unitară asupra sistemului economic şi a funcționalității lui. Sistemul economic, aşa cum se va vedea din Lucrarea pe care o prefațăm, este de fapt un Sistem Psiho-socio-economic. Sau ca să simplificăm un Sistem socio-economic, fenomenul social conținând fenomenul psihologic. Cine are viziunea, imaginea de ansamblu a Sistemului socio-economic înțelege şi cum funcționează acesta, şi înțelege ştiința economică.

Iată de ce credem noi că în asimilarea, în procesul de învățare al acestei Ştiințe generale, Ştiința economică, trebuie să pornim de la descrierea structurală, de la imaginea de ansamblu a Sistemului economic. Sistemul socio-economic seamănă foarte bine cu un organism, (este un "organism") sau cu un motor. El este format, ca orice motor, din subansamble, din subsisteme, mai precis. Subsistemul social, subsistemul mijloacelor economice, subsistemul obiectului muncii, subsistemul

produsului, etc. Aceste subsisteme, care aparţin nivelului 1 de organizare al Sistemului socio-economic, sunt la rândul lor formate (în profunzime, cum ar veni) din subsisteme mai mici, care aparţin nivelului 2 de organizare al Sistemului socio-economic. Aceste subsisteme, determinându-se unele pe altele "în cerc" fac ca sistemul să funcţioneze ca un motor, ca un organism.

De la această viziune unitară a sistemului socio-economic trebuie începută asimilarea Ştiinţei economice. Odată având viziunea de ansamblu a Sistemului socio-economic, imaginea unitară, structurală, în faţa ochilor, elevul de liceu sau studentul de la o Facultate de ştiinţe economice poate înţelege şi poate asimila ştiinţa economică.

După ce are viziunea de ansamblu asupra Sistemului economic şi înţelege cum funcţionează acesta, abia din acest moment studentul poate să se specializeze într-unul dintre domeniile acestei Ştiinţe, în Economia agrară, în Economia industrială, Bănci şi Finanţe. Dar până când nu avem viziunea de ansamblu asupra sistemului Economic, o viziune clară şi nu înţelegem cum funcţionează el, care este rostul lui în lume, funcţia lui, finalitatea lui, nu putem înţelege mare lucru din studiul Economiei generale şi al ramurilor acestei ştiinţe, a domeniilor economice.

Drumul invers, adică să ne cantonăm cu studiul într-unul din domeniile acestei ştiinţe, să ne specializăm într-una dintre ramurile domeniului, fără să avem o viziune de ansamblu asupra Sistemului şi a fenomenului socio-economic nu duce la nimic bun. Vom crea astfel studenţi şi "specialişti" care nu înţeleg nimic din ceea ce se întâmplă în economie şi cu Economia, ca Ştiinţă

Lucrarea de faţă îşi propune să fie un Manual ajutător pentru elevii de liceu, care intenţionează să studieze Ştiinţa Economică, sau Ştiinţele economice sau un Curs de economie, în adevăratul sens al cuvântului, pe care ar fi bine să-l parcurgă orice student, la început de drum, care urmează o Facultate de ştiinţe economice. Lucrarea de faţă este o Introducere în Ştiinţa economică. Elevul sau studentul care a parcurs (lucrarea este plăcută, captivantă, se citeşte cu plăcere) acest Curs are dintr-o dată o altă viziune, mai clară asupra domeniului economiei, ca şi cum ar vedea, "foarte limpede de undeva de sus", lucrurile, spaţiul şi alcătuirea domeniului economic. Aşa cum spuneam, este mai mult un Manual ajutător, pentru că este conceput în aşa fel încât, ca într-o excursie (călătorie epistemologică) îi sunt descrise lectorului subsistemele şi componentele Sistemului socio-economic de la un capăt la altul. În text au fost introduse, în mod intenţionat, structuri repetitive, reluări de descriere,

de idei, tocmai ca, în cazul în care elevul sau studentul a parcurs Cursul, acesta să fie învățat deja. Să nu mai fie nevoie să mai reia Cursul, sau anumite segmente ale lui. Este un Tip de lecție descoperit şi pus la punct de noi. Lecția este în aşa fel construită încât este de ajuns s-o citeşti o dată, fie şi cu un efort minim, ca să înțelegi tot ce ai citit şi în acelaşi timp să ți se întipărească totul în minte. Abia după ce elevul a lecturat (ca pe o poveste, ca pe un eseu) acest Manual ajutător de Economie, el se poate apuca de studiul Manualului de Economie atât de prost (despre care am vorbit mai sus) după care se învață în liceu. Şi abia după ce a parcurs acest Curs, studentul care urmează o Facultate de Ştiințe Economice va înțelege mult mai profund studiul Ştiințelor economice. În sfârşit, acest Manual şi Curs, aduce o nouă viziune (situată pe un plan superior) asupra Ştiinței economice şi a obiectului acestei Ştiințe, Sistemul socio-economic.

Şi cum acest Curs este un Ex-Curs didactic şi epistemologic, Manualul sau Cursul de față este o Introducere în Ştiința economică ce ne dă viziunea de ansamblu asupra sistemului socio-economic şi a fenomenului economic, continuându-se excursia de învățare, ex-Cursul, altfel spus, care va fi urmat de 10 asemenea Manuale ajutătoare sau de Cursuri care vor explora subsistemele Sistemului socio-economic în profunzime şi în detaliu, în aşa fel încât după lecturarea (uşoară şi plăcută) a acestor 10 cursuri , fiecare cititor să fie un specialist complet, foarte bine pregătit în domeniul acesta.

Cum Manualul ajutător sau Cursul de față se citeşte cu plăcere, nu ne rămâne decât să le dorim cititorilor noştri " excursie epistemologică şi economică uşoară şi plăcută ! " Suntem de la început convinşi că după ce veți parcurge această lucrare, multe din tainele Ştiinței economice n-or să vă mai pară nici confuze, şi nici taine, iar Ştiința economică o să vă placă mult mai mult. Să pornim, aşadar, împreună în această excursie epistemologică, pentru mulți dintre dumneavoastră, fundamentală. O să descoperiți fericiți că la sfârşitul lucrării sunteți mult mai bogați şi că domeniul economiei este foarte limpede! Vă dorim lectură plăcută!

SISTEMUL SOCIO – ECONOMIC ŞI FENOMENUL ECONOMIC

(Viziune sistemico-cibernetică asupra structurii şi funcționalității Sistemului socio-economic)

Aşa cum am arătat în lucrările noastre anterioare dedicate domeniului economic, Economia este Ştiința al cărei Obiect de studiu este Sistemul economic (în cazul în care obiectul de studiu este Sistemul economic național vorbim despre Economia Sistemului economic național, sau despre Economia mondială în cazul în care obiectul de studiul este Sistemul economiei mondiale) şi procesualitatea care se dezvoltă în acest Sistem, adică fenomenul economic intrasistemic. Deci Sistemul economic şi fenomenul economic, care este conținutul Sistemului economic legat de acest sistem, constituie Obiectul de studiu al Ştiinței Economiei, al Economiei.

Bine, dar Sistemul economic nu poate funcționa şi nici exista în afara societății, de aceea noi nu vorbim despre existența unui Sistem economic pur, sau în sine, pentru că nu există aşa ceva, ci despre un SISTEM SOCIO-ECONOMIC UNITAR, INDIVIZIBIL. Un Sistem economic presupune cu necesitate un Subsistem format din Grupul uman, din ceea ce cu un termen generic numim Societatea, oamenii care pun uneltele în mişcare şi muncesc pentru a produce produsele care le asigură subzistența.

Aşadar (a se vedea figura 1 de mai jos) un Sistem economic este de fapt un Sistem socio-economic (care este adevăratul Obiect de studiu al Ştiinței Economiei) şi este format din următoarele subsisteme, studiate de noi şi în celelalte lucrări ale noastre. Amintim care sunt subsistemele ce formează Sistemul socio-economic ?

STRUCTURA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC. VIZIUNE SISTEMICO-CIBERNETCĂ DE ANSAMBLU ASUPRA SUBSISTEMELOR CARE FORMEAZĂ SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC. STRUCTURA FENOMENULUI ECONOMIC. DESCOPERIREA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC EVOLUTIV, CARE ESTE SISTEMUL ECONOMIC AL VIITORULUI.

Aşa cum am arătat în lucrările noastre dedicate domeniului economic, Economia este Ştiința al cărei obiect de studiu este Sistemul economic şi procesualitatea dezvoltată de acest sistem, adică fenomenul economic intrasistemic. Deci sistemul economic şi fenomenul economic legat de acest sistem constituie obiectul ştiinței numită Economia. În funcție de natura Sistemului economic studiat (național sau mondial), avem Economia Sistemului economic național sau Economia Sistemului economic mondial, acestea fiind ramuri ale Ştiinței economiei generale.
Bine, dar Sistemul economic nu poate funcționa şi nici exista în afara societății, de aceea noi nu vorbim despre un Sistem economic în sine, ci despre Sistemul socio-economic unitar. Un sistem economic presupune cu necesitate un subsistem format din Grupul uman, cel care pune uneltele în mişcare pentru a crea produse care să-i asigure subzistența, şi un alt mare Subsistem, cel pe care-l numim Economie, şi prin care înțelegem Industria, Agricultura, Comerțul, Transportul, etc. Aşadar, (a se vedea figura 1 de alături) un Sistem economic este de fapt un Sistem socio-economic (cel care este obiectul Ştiinței economiei) şi este format din următoarele subsisteme, studiate de noi şi în alte lucrări. Le reamintim. Vă rugăm să urmăriți Figura de mai jos, care redă în viziunea noastră Modelul Sistemului socio-economic

SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC NAȚIONAL

1. MARELE SUBSISTEM SOCIAL

2 MARELE SUBSISTEM ECONOMIC

Subsistem Social 1								
Subsistemul De Decizie şi Control	Subsistemul Securității Sociale 13	Subsistemul Militar 14	Suibsistemul Relațional 15	Subsistemul Legilor, regulilor 16	Subsistemul Național Cultural (educațional) 18			
Subsistemul Forței de Muncă	Subsistem Mijloace 2	Subsistem Obictul Muncii 3	Subsistem Produsul Muncii 4	Subsistemul de Transport 5	Subsistemul Pieței 6	Subsistemul Capitalului 7	Subsistem Cercetării şi Rezolvării Problemelor 8	Sub Fin Aşt 17

Subsistemul Nevoilor Umane şi al Cerinţelor Sociale	Subsistem Naţional de Învăţământ 9	Subsistemul Culturii 10	Subsistemul Sănătăţii 11	Subsistemul juridic 12

Sistemul Socio-economic naţional, a cărui schemă am prezentat-o mai sus, este format, aşa cum se vede pe schemă, din două MARI SIBSISTEME :

1. **MARELE SUBSISTEM SOCIAL, Subsistemul 1, pe schema noastră care la rândul lui este format şi el din următoarele subsisteme :**

a. Subsistemul de decizie şi control, format din totalitatea indivizilor umani care ocupă funcţii de conducere din care ei iau decizii, cei care i-au decizii. Această categorie socio-profesională fiind organizată la rândul ei, pe nivele şi subsisteme.

b. Subsistemul Forţei de muncă, format din totalitatea oamenilor care muncesc. (acest subsistem este complementar cu Subsistemul indivizilor din societate care nu muncesc, care nu participă la crearea produsului numit muncă, şi la crearea produsului muncii, aceştia fiind copii, bătrânii, etc) şi

c. Subsistemul necesităţilor umane şi al cerinţelor sociale, care sunt nevoile biologice, psihice şi sociale ale indivizilor umani care formează societatea, la care se adaugă cerinţele social-economice, culturale care aparţin societăţii. Şi,

2. **MARELE SUBSISTEM ECONOMIC, îl numim astfel convenţional (ceea ce până acum am înţeles prin noţiunea de Economie) şi care este format din Subsistemele numărul 2, 3, 4.., pe schema noastră, adică din celelalte Subsisteme care formează Sistemul socio-economic, în ansamblul său, şi care sunt "prelungirile social-economice" ale Sistemului social. Acestea sunt :**

2. **Subsistemul mijloacelor de producţie, format la rândul său din subsisteme care aparţin nivelelor 2 şi 3 ale Sistemului Sicio-economic naţional.**
3. **Subsistemul Obiectului muncii.**
4. **Subsistemul Produsului muncii.**
5. **Subsistemul Transportului,**
6. **Subsistemul Pieţei,**
7. **Subsistemul Capitalului,**
8. **Subsistemul Cercetării ştiinţifice şi al Rezolvării problemelor Sistemului socio-economic.**
9. **Subsistemul Naţional de Învăţământ.**

10 Subsistemul cultural.
11 Subsistemul sănătății.
12 Subsistemul Juridic.
13 Subsistemul Securității sociale.
14. Subsistemul național militar.
15. Subsistemul relațional.
16. Subsistemul Legilor, Principiilor şi Regulilor, reglementărilor de funcționare ale Sistemului,
17. Subsistemul Finalităților şi al Aşteptărilor şi,
18 Subsistemul național cultural, care se "suprapune, este identic" peste Sistemul socio-economic, în ansamblul său, fiind în acelaşi tip şi Sistem național Educațional. Şi acum să le luăm pe rând să ne referim la ele.

SUBSISTEMELE SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC NAȚIONAL

I. SUBSISTEMUL SOCIAL (privit în sine, Sistemul social) este format din totalitatea indivizilor umani ai unei națiuni, oameni care muncesc, dar şi din cei care nu participă la realizarea procesului muncii . Este de fapt întreaga Societate, formată din indivizii umani care muncesc, dar şi din restul populației. Acest Subsistem este format la rândul lui din mai multe subsisteme :

1. Subsistemul de decizie şi control, organizat pe mai multe nivele şi care este format din totalitatea indivizilor umani care îndeplinesc funcții de conducere şi care iau decizii privind funcționalitatea şi procesualitatea sistemului economic în ansamblul său, dar şi în subsistemele sale, deci la diferite nivele. Aceştia sunt în general cei care ocupă funcții politice, fac parte din ierarhia politică şi administrativă a unei națiuni. Ei ocupă deci, funcții de conducere, la diferite nivele, şi în Întreprinderile economice.
2. Subsistemul forței de muncă (văzut ca subsistem al subsistemului social, care este Grupul uman sau populația unei țări), constituit din totalitatea indivizilor umani care muncesc, cei care creează munca şi care, la rândul lui, prin intermediul subsistemului mijloacelor de producție pune în funcțiune "maşinăria" întregului Sistem socio-economic.
3. Subsistemul Sistemului social format din indivizi umani care nu muncesc, cum ar fi copii, pensionarii, bolnavii, bătrânii. Chiar dacă nu muncesc, nu creează produsul numit Muncă, ei sunt totuşi un factor economic prin aceea că posedă un sistem de nevoi, de necesități care trebuie

satisfăcut, sunt viitorii muncitori şi funcţionari, au un sistem de aşteptare, idealuri etc.
4. Subsistemul nevoilor umane, format din necesităţile umane, biologice, psihice, culturale, subsistem aflat, ca să spunem aşa, în interiorul fiinţei umane şi care stă la baza funcţionalităţii, a funcţionării sistemului socio-economic, şi este de o importanţă primordială pentru că el este cel care pune în mişcare Grupul uman, indivizii umani, trimiţându-i la muncă. Este "focul" nestins care arde la baza marii "maşinării" care este sistemul socio-economic, determinându-i pe indivizii umani să producă Munca.
5. Subsistemul de necesităţi (nu ale indivizilor umani) ci al Sistemului socio-economic în ansamblul său. Acesta este format din Subsistemele de necesităţi ale Subsistemelor Sistemului socio-economic văzut în ansamblul său. Şi acest Subsistem îi determină pe oameni să acţioneze, să muncească, funcţionând deci ca un Factor economic motivaţional.

II. 2 AL DOILEA MARE SUBSISTEM (nivelul 1 al subsistemelor, pe schema noastră nr 2) AL SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC este Subsistemul mijloacelor de producţie sau Sfera tehnologică. De altfel istoria umanităţii, a lui Homo Faber şi Homo Sapiens, începe din clipa în care una dintre primate, omul primitiv, a "făcut" prima unealtă. Prima unealtă fiind o bâtă, o creangă, un obiect din natură pe care omul primitiv l-a folosit fie să scuture un pom sălbatic, de fructe, fie să se apere de un duşman, fie să vâneze.

Prima unealtă a fost un obiect din natură, care nu a fost deloc transformat de om, doar a mijlocit o acţiune umană între el şi un alt obiect din natură. Ulterior omul paleoliticului timpuriu a învăţat să transforme obiectele pe care le găsea în natură, astfel ca uneltele să fie cât mai eficiente, să-l ajute pe om cât mai mult. Pe parcursul istoriei omul a învăţat să perfecţioneze aceste unelte, să le diversifice, apoi chiar a inventat noi unelte, în toate domeniile vieţii, ale muncii. Această sferă a uneltelor a tot crescut, s-a îmbogăţit cu unelte din ce în ce mai perfecţionate, iar omul a devenit din ce în ce mai puternic, mai stăpân pe el, dar şi pe natura pe care începuse demult s-o transforme în folosul său.

Pe parcursul Istoriei, din nefericire, omul şi-a perfecţionat uneltele, inventând unelte din ce în ce mai distrugătoare, care-l făceau pe el mai "mare" peste semenii săi, care-i dădeau iluzia şi realitatea puterii. Pe parcursul istoriei au fost perfecţionate uneltele războiului, uneltele morţii, arcul cu săgeată, sulița, sabia etc. În tot secolul XX Omenirea a investit mai

mult de două treimi din resurse în perfecționarea armelor de distrugere, şi mai puțin de o treime în perfecționarea uneltelor pozitive, adică a mijloacelor de producție, a celor prin intermediul cărora omul produce finalități pozitive.

La rândul ei, această Sferă a tehnologiei, fără de care n-ar fi fost de conceput progresul istoric, este formată din mai multe subsisteme, acestea clasificându-se după domeniile umane, sau după alte criterii. De exemplu subsistemul mijloacelor de producție din agricultură, subsistemul mijloacelor din industrie. Ele pot fi mijloace de producție, de întreținere, de transport etc

III. SUBSISTEMUL OBIECTULUI MUNCII, nr 3 pe schema noastră. Ființa umană este cea care în timpul unei activități, utilizând o unealtă, proces prin care ea, ființa umană, produce munca (aceasta nefiind altceva decât o cantitate de energie, informație şi substanță) acționează asupra Obiectului muncii cu scopul conştient de a crea un Produs. Cantitatea de muncă (de energie, informație şi substanță, E. I. S.) care este produsă în interiorul ființei umane este transmisă uneltei care o amplifică, o structurează, îi dă particularitate şi specificitate, o direcționează, prin unealtă, Omul acționând astfel asupra OBIECTULUI MUNCII. Aceasta a fost, de la începutul istoriei până astăzi, realitatea economică asupra căreia acționează omul pentru a o transforma şi a realiza Produsul economic.

De aceea vom spune că subsistemul obiectului muncii este un alt subsistem (din primul nivel al subsitemelor) foarte important al Sistemului socio-economic. Şi acest subsistem este format la rândul lui din alte subsisteme, şi a evoluat pe parcursul istoriei odată cu evoluția Sistemului socio-economic în ansamblul său.

IV. SUBSISTEMUL PRODUSULUI MUNCII SAU SFERA PRODUSELOR ECONOMICE. Produsul este rezultatul muncii, al procesului de producție, al procesului economic, şi este intenționat, planificat, gândit de om în procesul muncii. Sau înaintea procesului muncii. Produsul este obiectul prelucrat care satisface nevoile umane, fie că acestea sunt biologice, psihologice sau culturale, ori sunt necesități industriale, sociale, ale Întreprinderilor. Produsul muncii poate fi sub formă materială, obiectuală, (o pâine, o maşină) sau sub formă de proces, de servicii. În acest sens se vorbeşte de Industria serviciilor, care s-a dezvoltat foarte mult în ultimele decenii. Fără producerea acestui produs, proiectat, prelucrat procesul muncii nu ar avea nici un rost, nici o finalitate, iar societatea şi

omul n-ar putea supraviețui. Procesul economic nu ar mai putea fi relansat de fiecare dată.

Aşa după cum se ştie, o parte din produsul muncii este destinat satisfacerii nevoilor indivizilor umani, societății, realizării subzistenței societății, iar o altă parte satisfacerii sistemului de nevoi al Sistemului socio-economic (această cantitate şi calitate de produse a evoluat, a crescut necontenit de-a lungul istoriei). Cealaltă parte a Produsului muncii, surplusul, a crescut neîncetat odată cu progresul istoric. Surplusul de produse a crescut mai ales ca proporție în raport cu partea produsului destinată satisfacerii nevoilor umane. Această parte a produsului, surplusul, este trimisă la piață pentru a fi vândută şi transformată în Capital.

V. SUBSISTEMUL TRANSPORTULUI. Este un subsistem extrem de important, făcând parte din subsistemele primului nivel de organizare a Sistemului socio-economic şi fără de care Sistemul economic nu ar putea funcționa. În Sistemele economice moderne acest subsistem s-a dezvoltat foarte mult. Comerțul mondial deplasează cu mijloacele de transport moderne cantități de produse uriaşe pe întreaga suprafață a planetei. De asemenea trebuie spus că putem privi sistemul de transport ca subsistem al Sistemului relațional al sistemului socio-economic.

VI. SUBSISTEMUL PIEȚEI. Nu ştim precis când a apărut acest subsistem în istoria omenirii şi în care punct al globului, dar cu siguranță că acest lucru s-a întâmplat când omul primitiv a schimbat primele "produse". Când un om primitiv, care avea prea multe fructe, sau prea multă carne, i-a dat altui om primitiv din carnea sa pentru a primi un alt "produs" în schimb care îi era necesar, a apărut forma cea mai rudimentară a pieței : trocul sau schimbul în natură. Subsistemul pieței s-a dezvoltat în istoria omenirii odată cu dezvoltarea societății umane în ansamblul ei, a descoperirii de noi mijloace de producție, mai eficiente.

Piața este un subsistem "specializat" în schimbarea produsului cu alt produs (trocul) în funcție de valoarea de întrebuințare a celor două produse, sau în schimbarea produsului (care devine marfă) cu o "marfă generală " numită bani. Banii nu sunt altceva decât tot un produs, sau o "unealtă", care are în plus însuşirea de a fi schimbat cu orice marfă. Orice produs când este dus la piață pentru a fi vândut, odată intrat în "spațiul pieței" el devine marfă. În acest spațiu al pieței se schimbă întotdeauna două mărfuri între ele. Schimbul între cele două mărfuri (troc sau utilizând bani) nu se face la întâmplare, nu este un act gratuit, dimpotrivă îşi are

legile şi caracteristicile lui. Dezvoltarea pieței ca subsistem a determinat o dezvoltare, o evoluție permanentă atât a societății omeneşti cât şi a sistemului socio-economic în ansamblul său, şi a tuturor celorlalte subsisteme.

Piața ca subsistem are multiple funcții, prima dintre ele fiind aceea de a asigura schimbul mărfurilor, fără de care procesul de producție şi funcționalitatea sistemului socio-economic nu sunt posibile. În urma vânzării unui produs vânzătorul va obține banii necesari re-investirii, adică reluării procesului de producție. Cu alte cuvinte, Piața nu este numai un instrument (mijloc) care produce schimbul produselor, ci produce Capitalul care va fi re-investit, şi care deschide posibilitatea reluării procesului de producție pe un nivel şi mai înalt. În acelaşi timp Piața ca subsistem are o funcție de reglare, şi orientare a producției către produsele cele mai cerute, sau de calitate mai bună, şi prin aceasta a multora din mecanismele sistemului socio-economic. Se vor vinde mai bine, cu un preț mai mare, produsele care :

1. **Sunt foarte necesare ;**
2. **Sunt de calitate, adică au o valoare ce întrebuințare mare, au o valoare tehnică (calitate, durabilitate) ridicată, au o valoare estetică şi psihologică ridicate. Un produs care are căutare îi va face pe producători să producă acest produs într-o cantitate cât mai mare şi de o calitate cât mai bună, luându-se la întrecere, născându-se astfel procesul concurențial. Acesta este mecanismul prin care piața orientează producția şi direcția de "curgere" a sistemului economic. Piața este cea care produce concurența, care în termeni psihologici înseamnă o motivație ridicată a muncii producătorilor. Adică îi face pe aceştia să se "întreacă" între ei sau, cu alte cuvinte, îi obligă să muncească şi să gândească mai mult pentru a căuta noi soluții tehnologice mai eficiente.**

Concurența i-a obligat pe producători să se transforme în "descoperitori" de noi unelte şi tehnologii. Între marile Concerne capitaliste concurența este atât de ridicată încât acestea se întrec să investească în cercetare, fapt care duce şi a dus în ultimele veacuri la dezvoltarea Subsistemului cercetării ştiințifice sau al rezolvării problemelor. De altfel acest subsistem al pieței a participat încă de la începutul istoriei la dezvoltarea procesului diviziunii muncii, fiind "creatorul" categoriei socio-profesionale a neguțătorilor, a comercianților, care s-a dezvoltat neîncetat. Categorie care a "dinamizat" dezvoltarea

tuturor celorlalte subsisteme ale sistemului socio-economic. Şi nu în ultimul rând, piaţa ca subsistem funcţionează ca un subsistem pompă. Ca un fel de inimă în organismul uman (funcţie pe care o mai are şi subsistemul necesităţilor umane). Astfel ea preia mărfurile care "se varsă" în spaţiul pieţei cum se varsă apa râurilor în mare, transformă aceste mărfuri în marfa generală şi abstractă numită bani, pe aceştia la rândul lor îi pompează reinvestindu-i în reluarea procesului de producţie, după ce i-a transformat în Capital.

Piaţa mai are, aşa cum am mai afirmat în alte lucrări ale noastre şi o funcţie educaţională, în sensul că îi formează pe oameni ca buni comercianţi. Aceşti comercianţi au avut încă de la începuturile acestei categorii socio-profesionale o anume "mentalitate", un anume mod de a gândi, mai mobil, mai viclean decât modul de a gândi al agricultorului sau păstorului, ori meşteşugarului. Comerciantul (în Mesopotamia, Fenicia, Grecia antică până azi) călătorind în spaţiu mai mult decât celelalte categorii socio-profesionale a devenit mai "informat", mai inteligent, pus fiind în situaţia de a rezolva problemele numeroase pe care i le pune viaţa şi profesia sa. În acelaşi timp el a fost agentul care a răspândit cunoştinţele pe o arie geografică mai mare, călătorind de la o ţară la alta. Neguţătorii, interesaţi să-şi vândă mărfurile, căutau noi oraşe şi aşezări, uneori tot mai îndepărtate, astfel au fost primii care au participat la dezvoltarea pieţei, a acestui subsistem atât de important. Cu alte cuvinte, oamenii acestei categorii socio-profesionale nu au schimbat numai o marfă cu alta transportând-o dintr-un loc în altul, ci au fost şi producători. Producători de piaţă, creatori de nou, transportatori de cultură, de noi informaţii, descoperitori etc.

Descoperirea Americii este efectul dezvoltării comerţului în regiunea Mediteranei, acesta dezvoltându-se din nevoia de a avea noi pieţe de desfacere şi de noi spaţii de materii prime. La rândul lui, acest eveniment a dus la dezvoltarea în deceniile şi secolele următoare a comerţului, la dezvoltarea şi răspândirea cunoştinţelor geografice şi culturale. Iată deci de ce acest subsistem al Sistemului socio-economic este atât de important şi de ce a jucat el un rol atât de mare în dezvoltarea societăţii omeneşti, a apariţiei Economiei mondiale. La închegarea Sistemului socio-economic mondial unitar.

VII. SUBSISTEMUL CAPITALULUI. Este şi acesta un subsistem important (aparţinând primului nivel de organizare a Sistemului socio-economic). Capitalul nu este altceva decât produsul sistemului economic

(după ce acesta a trecut prin faza de produs şi marfă, după ce a trecut prin spațiul Pieței) care are calitatea de a se re-investi din nou în procesul de producție. În funcție de forma sa putem vorbi de capitaluri fixe (uzinele, fabricile) care nu circulă dintr-un loc în altul, este capital necirculant, dar care prin simpla lor existență şi funcționalitate produc, participă la producerea produsului muncii. La rândul lor capitalurile fixe sunt de două feluri : Statice, cum ar fi clădirile care se "consumă" mai greu şi Dinamice sau în mişcare, cum ar fi maşinile şi uneltele care se consumă mult mai repede. A doua categorie de capitaluri, capitalul lichid, circulant se află depozitat sub formă de cantități de bani în bănci. El poate fi transferat dintr-un loc în altul şi re-investit, transformat în mărfuri de tipul uneltelor, al bunurilor materiale. Acest subsistem este şi el foarte important pentru că el este cel care are calitatea de a fi investiție, de a deveni investiție, adică factor care declanşează reluarea procesului de producție. Pe parcursul istoriei acest capital s-a dezvoltat neîncetat. Un producător nu urmărea altceva decât să-şi mărească capitalul, căci capitalul era premiza propriei lui dezvoltări.

Cu cât un producător, un comerciant, un bancher poseda un capital mai mare în prima fază, prin re-investirea lui el putea obține în faza a doua un capital şi mai mare. Capitalul a devenit deci un fel de Forță care-l obliga pe producător, pe capitalist (denumirea celui care deține capital), să muncească mai mult, să caute noi soluții (de multe ori necinstite, bazate pe viclenie sau pe forță, a se vedea apariția şi dezvoltarea colonialismului) prin care capitalul deținut putea fi mărit. În capitalism această presiune a capitalului de a fi mărit de către capitalist şi de către cei care participă la producerea lui a devenit atât de mare încât el îl subsumează pe om, subsumează întreg procesul de producție. Totul este pus în slujba măririi Capitalului, omul şi celelalte elemente, subsisteme ale sistemului economic devin "sclavii" Capitalului. Capitalul devine un Tiran, care victimizează întreg sistemul economic, întreaga societate, îşi subordonează toate elementele sistemului, întreaga procesualitate a Sistemului socio-economic. Le subordonează, le "exploatează" la sânge, le pune să lucreze pentru el, pentru mărirea lui. Capitalul devine o forță vie, asemeni unei ființe vii, a cărei singură rațiune este aceea de a se mări, de a creşte la nesfârşit. Oamenii sunt transformați în simple "unelte" docile, sclavi, pierzându-şi astfel esența umană. Este asemenea unui bulgăre de zăpadă rostogolit la vale care, cu cât se rostogoleşte, cu atât devine mai mare, şi cu cât devine mai mare cu atât devine o Forță şi mai teribilă, inumană. Oamenii din

sistemul economic sunt dezumanizați, alienați, îşi pierd specificitatea şi esența lor de ființe umane, rațiunea de a ființa în lume, fiind transformați în simple unelte, simpli sclavi dezumanizați, roboți care trudesc ca să mărească acest lucru foarte ciudat apărut în istoria umanității numit

CAPITALUL. Capitalul, indiferent de mijloacele şi calea prin care creşte, ca subsistem specific, de sine stătător (pentru că altfel, el este o resursă ca orice resursă economică, un mijloc, un produs şi o marfă) are calitatea de a produce …investiție. El se transformă în investiție, în proces economic, în produs (declanşând reluarea sau continuitatea procesului economic), fapt care va face ca după un ciclu economic capitalul să devină şi mai mare.

Aşa după cum am observat până acum, subsistemele din nivelul I al Sistemului socio-economic creează, produc fiecare câte ceva. Să recapitulăm : Subsistemul social (grupul uman, de muncă, de individul uman) creează un produs care este Munca. Fără acest produs nu ar putea să existe şi nici să funcționeze nici un sistem economic. Este "sângele", curentul electric, substanța vie care circulă prin arterele sistemului economic, punându-l în mişcare. Dar munca nu este altceva decât o cantitate de Energie, informație şi substanță (EIS) umană cheltuită de om, produsă de om, ca în urma unui efort fizic şi psihic, în urma unei acțiuni să realizeze un …produs, de care acesta are nevoie pentru a-şi satisface nevoile umane. Fără această satisfacere a necesităților el neputând să supraviețuiască şi să fie subiect economic. Cu alte cuvinte, munca este ceva, "o parte" din om care este elaborată înăuntrul personalității umane (gândire, lucrarea, conlucrarea funcțiilor psihice, punerea unor cunoştințe în practică, elaborarea strategiei de muncă, plus energia psihică şi biologică obținută în urma arderii în organismul nostru a unor substanțe, metabolismul uman) şi care prin contactul cu unealta iese din ființa umană, fiind transmisă pe "canalul uneltei" obiectului muncii, pentru a-l transforma în vederea obținerii produsului muncii.

Cu alte cuvinte, munca nu este altceva decât un produs "psihic", uman, al Sistemului personalității umane ce încorporează în el EIS, o cantitate şi calitate de informație, energie şi substanță. Această cantitate de EIS, care este munca, este preluată de subsistemul mijloacelor de producție şi de subsistemul obiectului muncii. Este de cele mai multe ori amplificată ca energie fizică şi restructurată altfel încât să poată transforma obiectul muncii în produs. Acesta este miracolul pe care-l realizează unealta, această a doua mână a ființei umane care-l prelungeşte pe om în natură şi-l

face mai puternic şi mai dibaci. Apt să realizeze acţiuni umane diferite şi lucruri pe care altfel nu le-ar fi putut realiza. Omul singur, sau EIS aflat în interiorul Sistemului personalităţii umane, ca şi EIS exteriorizat, fără unealtă, nu ar fi putut realiza produsul. Nici unealta singură fără produsul uman numit muncă, şi fără conţinutul lui, de EIS.

Ci numai această unitate extraordinară dintre om şi unealtă, această continuare a omului, a efortului său de către unealtă, numai această unitate om-unealtă poate deci să realizeze produsul uman.

Aşadar, dacă rolul Subsistemului social al sistemului socio-economic este acela de a produce munca, rolul uneltei, al subsistemului mijloacelor de producţie este acela de a prelucra Cantitatea de muncă (EIS), de a o "prelucra şi transforma" în aşa fel încât această cantitate de muncă să poată transforma obiectul muncii în produs. Şi desigur, are rolul de a transporta această cantitate de muncă înspre şi la OBIECTUL MUNCII.

Rolul obiectului muncii (care este o realitate ce conţine şi ea Energie, Substanţă şi Informaţie), care este un sistem fizic-material (un obiect neprelucrat sau semiprelucrat, o realitate fizică sau informaţională) este acela de a prelua şi prelucra cantitatea de Muncă, de EIS pe care i-o transmite unealta. De a recepta energia, informaţia şi substanţa primită prin unealtă, pe care o "combină", cu EIS pe care o deţine el, conţinută de corpul lui, din această combinaţie, "prelucrare, rezultând un alt EIS, sumă şi sinteză a celor două EIS. Produsul este asemenea unui vas care înmagazinează în el rezultanta EIS-ului primit de obiectul muncii şi a EIS-ului pe care-l deţinea.

Pe parcursul acţiunii Omului asupra obiectului muncii, pe durata procesului muncii "corpul" produsului muncii fructifică întregul curs al EIS, de la ieşirea acestuia din Sistemul personalităţii umane. Subsistemul Produsului muncii este deci un "obiect prelucrat" care conţine în el EIS creat de Subsistemul social (de om) sub formă de muncă, EIS prelucrat şi transmis prin unealtă. O parte din produse vor fi repartizate pentru satisfacerea necesităţilor, a consumului, pentru asigurarea subzistenţei sistemului social, iar cealaltă parte, surplusul de produse, va fi orientată către piaţă unde va fi vândută şi transformată în Capital. Capitalul, fie că este sub formă lichidă, bani, fie sub forma mijloacelor fixe, nu este altceva decât tot o cantitate de EIS, numai că această cantitate de EIS are însuşirea de a fi capitalizat şi de a fi re-investit în reluarea procesului de producţie.

VIII. SUBSITEMUL CERCETĂRII ŞTIINŢIFICE SAU AL REZOLVĂRII PROBLEMELOR SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC. Nu ştim precis când a apărut în istorie primul "cercetător ştiinţific", probabil odată cu realizarea primei invenţii, a descoperirii unor noi unelte şi tehnologii, a descoperiri unei sau a unor noi cunoştinţe. În sclavagism au apărut oameni dotaţi şi învăţaţi care s-au ocupat chiar cu lucrul acesta, "adunarea, asimilarea cunoştinţelor existente şi descoperirea de noi cunoştinţe, realizarea de mijloace de producţie din ce în ce mai eficiente. Dezvoltarea "cercetării ştiinţifice" este legată de apariţia şi dezvoltarea Şcolii, a fenomenului educaţional în istorie. În evul mediu, odată cu apariţia în Europa a Universităţilor, creşte numărul oamenilor dotaţi care îşi dedică viaţa dezvoltării cunoştinţelor despre om şi despre lumea înconjurătoare, descoperirii de noi mijloace de producţie, a unor noi tehnologii. Leonardo da Vinci este unul dintre pionierii şi titanii cercetării ştiinţifice din Renaştere.

Reţinem acest lucru important : omul începe să producă pe o scară relativ largă un produs foarte ciudat care se numeşte informaţie nouă, noile cunoştinţe. Acest produs (care înseamnă tot cantitate de EIS încorporată într-un produs : o carte, o lucrare ştiinţifică) are o particularitate foarte stranie, dar şi foarte importantă, şi anume aceea de a fi o zală, un "ochi" într-un lanţ de cunoştinţe, altfel spus, de a produce noi cunoştinţe. Acest fapt duce la apariţia unui mare număr de cunoştinţe noi, care la rândul lor creează o altă mentalitate, alte moduri de a gândi, şi care în final duc la apariţia unei noi concepţii despre lume. Duc la dezvoltarea culturii şi a civilizaţiei. Începând cu secolul al XIX-lea acest produs şi această activitate de a descoperi noi cunoştinţe, generalizându-se, devenind o mare necesitate pentru Sistemele economice, a condus la apariţia unui nou şi foarte important Subsistem al Sistemului socio-economic, la apariţia unei noi diviziuni a muncii pe scară largă, iar în sec XX la dezvoltarea unei noi categorii socio-profesionale, cercetătorii ştiinţifici, care avea să genereze în cea de-a doua jumătate a sec XX apariţia şi dezvoltarea Revoluţiei ştiinţifice şi tehnologice. Acest subsistem, în care activitatea fundamentală este Cercetarea, (ca nou tip de muncă, munca cu creierul, cu informaţia care produce nu mâncare, nu unelte de producţie, ci un produs abstract numit informaţie nouă !) începând cu secolul XX avea să devină un subsistem foarte important, subsistemul care va genera progresul tehnologic, revoluţiile tehnico-ştiinţifice evoluţia Sistemului socio-economic în ansamblul său. De fapt prin descoperirea de noi informaţii, noi unelte,

noi tehnologii, noi soluții acesta este subsistemul care Rezolvă problemele pe care viața, realitatea, istoria le pune Sistemului socio-economic.

El produce acest lucru, acest "produs" greu de înțeles, evoluția, progresul sistemului, rezolvarea problemelor care se pun sistemului. Acest subsistem conține şi el şi utilizează, ca şi celelalte subsisteme, o cantitate de EIS structurată superior, este adevărat, iar această cantitate de EIS are însuşirea de a produce noi cunoştințe, noi tehnologii (care la rândul lor produc alte cunoştințe progres şi evoluție economică) şi de a rezolva problemele care se pun sistemului. Acest subsistem este subsistemul care în secolul XXI ,dezvoltându-se va produce evoluția sistemului socio-economic în ansamblul său, transformându-l pe acesta Sistem socio-economic de evoluție. Trecerea în istorie de la sistemul socio-economic capitalist la sistemul socio-economic de evoluție va constitui cea mai mare revoluție din istoria umanității. Revoluția care va salva civilizația umană, națiunile, popoarele, în secolul XXI.

IX. SUBSISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT, numărul 9 pe schema noastră a Sistemului socio-economic. În viziunea de până la noi (a se vedea lucrarea noastră "PSIHOECONOMIA" şi "SISTEMUL ECONOMIC DE EVOLUȚIE SAU CARTEA CARE VA SALVA LUMEA") a economiştilor, Economia este ştiința care studiază procesul producerii bunurilor materiale şi al serviciilor, comerțul, circulația banilor. Educația şi cultura au fost lăsate în afara acestei Ştiinței, ba chiar această mentalitate veche şi nenorocită a economiştilor, că educația şi cultura sunt activități neproductive, consumatoare de bani, care nu produc pentru sistemul economic, este şi astăzi acreditată. Nefastă mentalitate, eronat mod de a gândi ! Nu este deloc aşa, dimpotrivă, subsistemul educațional şi subsistemul de învățământ (cele două subsisteme nu sunt identice.

Subsistemul de învățământ este inclus sau este un Subsistem al Subsistemului național educațional) sunt două dintre subsistemele cele mai importante ale Sistemului socio-economic în ansamblul său. Aşa cum demonstram în "Sistemul socio-economic de evoluție", subsistemul educațional este un subsistem bazal, o temelie a sistemului socio-economic. El, împreună cu subsistemul cercetării şi al rezolvării problemelor, este un subsistem fundamental care produce progresul şi evoluția sistemului socio-economic în ansamblul său, a sistemului național educațional şi a sistemului național de învățământ. În ultima instanță Subsistemul de învățământ nu este altceva decât o Întreprindere (subsistemul economic al întreprinderii) care produce un produs numit educația. Dar ce înseamnă

educație ? Înseamnă oameni din ce în ce mai bine informați şi mai educați, adică oameni care au o putere economică din ce în ce mai mare, care pot crea o cantitate de muncă, de EIS, din ce în ce mai eficientă, mai evoluată, superioară.

Aşa cum industria ca subsistem al Sistemului economic producând unelte din ce în ce mai perfecționate, mai puternice, mai eficiente şi mai complexe determină evoluția, progresul sistemului economic, la fel sau cu atât mai mult sistemul național de învățământ, care este UZINA VIE ce creează oameni din ce în ce mai educați, (cu o Putere superioară de a crea EIS, care produc cantități superioare de muncă, ce sunt apoi transmise prin uneltele de producție mai departe în sistem) determină o evoluție şi mai accentuată a Sistemului socio-economic. Subsistemul de învățământ este subsistemul care posedă EIS cel mai ridicat, superior, produsul acestui subsistem fiind un om din ce în ce mai evoluat. Iată de ce societățile naționale care au cel mai înalt nivel educațional (şi acestea sunt societățile care au o cultură şi o tradiție culturală dezvoltate, dar şi un învățământ dezvoltat) sunt şi cele mai eficiente din punct de vedere economic. După cel de-al doilea război mondial Germania şi Japonia au fost țări distruse, cu economii sărăcite, jefuite, pe când Rusia, ca țară învingătoare, a jefuit de peste tot.

Iată că după 50 de ani Rusia este la pământ, iar Germania şi Japonia sunt mari puteri economice. De ce? Tocmai pentru că nivelul educațional al germanilor şi al japonezilor este foarte ridicat. Aşadar subsistemul educațional este unul dintre cele mai importante subsisteme ale sistemului socio-economic, funcția lui fiind aceea de a produce oameni din ce în ce mai educați. Adică o Forță de muncă din ce în ce mai eficientă, capabilă să creeze o muncă din ce în ce mai evoluată, un EIS mai evoluat. Dacă nu ar fi apărut în istoria sistemelor economice acest subsistem (ca şi subsistemul cercetării ştiințifice) astăzi omenirea ar fi tot în Comuna primitivă sau în sclavagism. Sistemul socio-economic, ca să funcționeze, are mare nevoie de acest produs numit educație.

În fond educația, produsul subsistemului de învățământ şi al subsistemului educațional, nu este formată decât din "produse" ale căror conținut este format tot din EIS, dar un EIS care are însuşirea de a-i face pe oameni să fie mai cultivați, mai informați, posedând deprinderi şi abilități de muncă mai complexe, mai înalte, fiind deci subiecți economici mai eficienți. Subsistemul educațional este cel care educă şi formează toate categoriile soci-profesionale, inclusiv acea clasă a viitorului care sunt

oamenii cu o specialitate superioară, cercetătorii ştiinţifici, tehnicienii din sistemul de cercetare. Când un sistem socio-economic are un înalt nivel educaţional, el are o eficienţă foarte ridicată. Există o relaţie direct proporţională între nivelul educaţional al unei societăţi şi nivelul eficienţei economice al sistemului socio-economic.

X. SUBSISTEMUL CULTURAL. Şi acest subsistem este extraordinar de important pentru Sistemul socio-economic, deşi mai persistă printre economişti prejudecata eronată şi atât de contraproductivă că atât educaţia cât şi cultura sunt domenii neproductive, altfel spus, nebenefice, ineficiente din punct de vedere economic. Cultura este subsistemul (un fel de întreprindere economică ce produce valori culturale) ale cărui produse sunt operele culturale, produsele culturale şi de artă. Operele literare, operele plastice, operele muzicale, de cinematografice, etc.

Acestea sunt desigur produse care se pot vinde şi în acest caz ele devin mărfuri, cele mai valoroase dintre ele fiind schimbate pe o mare cantitate de bani. Au deci un preţ foarte bun. Aceste mărfuri culturale mai au însă câteva însuşiri care fac ca ele să fie cu adevărat nişte produse extraordinare. În primul rând aceste produse satisfac acest tip de necesităţi umane pe care le numim necesităţi spirituale, culturale. Fiinţa umană, spre deosebire de celelalte animale, nu se hrăneşte numai biologic, ci şi spiritual. Odată asimilate aceste produse spirituale, ele îi produc omului "Bucurii estetice".

Ele îl fac pe om să fie mai fericit, să se bucure de frumos, îl creează mai bogat spiritual. Mai sensibil, orientat către frumos. În acelaşi timp însă aceste produse au şi o importantă funcţie educaţională, nu numai estetică, ele ne formează ca personalităţi umane. Fac din noi oameni culţi, informaţi, ne ajută să ne înţelegem pe noi, să înţelegem lumea în care trăim, să ne formăm o concepţie superioară despre lume şi viaţă. Aceste valori, aceste produse ale subsistemului cultural formează conţinutul procesului de învăţământ şi participă, la rândul lor, la formarea unui alt produs al Sistemului socio-economic pe care noi l-am numit UNIVERS CULTURAL NAŢIONAL sau Universul Cultural al Civilizaţiei Umane, dacă ne referim la civilizaţia umană. În lucrările noastre noi am arătat că Universul cultural naţional, cât şi Universul educaţional naţional au un rol extraordinar în susţinerea, hrănirea sistemului socio-economic, în evoluţia lui. Produsul cultural are deci un rol extraordinar în subzistenţa şi evoluţia sistemului socio-economic. Sistemele economice de fapt nici nu pot funcţiona, nu pot exista fără subsistemele educaţionale şi culturale.

XI. SUBSISTEMUL SĂNĂTĂȚII, în schema noastră numărul 11. Este un sistem foarte important. Aşa cum Industria, ca subsistem, produce unelte pentru întregul sistem socio-economic, iar agricultura produce produse alimentare, subsistemul sănătății produce un produs foarte important pentru sistem, şi anume sănătatea oamenilor. Sănătatea oamenilor ca produs (conținând EIS) este cea care îi dă posibilitatea Forței de muncă, omului, să creeze munca. Un om bolnav nu poate să muncească, un om sănătos, dimpotrivă, poate crea o mare cantitate de muncă (EIS), şi aceasta de o calitate superioară.

XII. SUBSISTEMUL JURIDIC, în schema noastră numărul 12. Este un subsistem din primul nivel de organizare al Sistemului socio-economic. Funcția de judecător (jude, județ) şi Instituția județului este întâlnită încă din sclavagism în societățile umane. În colectivitățile umane din cele mai vechi timpuri apăreau conflicte între indivizi, între colectivități, între diferite grupuri, etc. Aceste conflicte trebuiau rezolvate, această rezolvare făcându-se în urma unei judecăți realizate de o autoritate care era numită şi specializată pentru această funcție. Se cunosc coduri de legi încă din cele mai vechi timpuri. Romanii sunt creatorii Dreptului roman, care stă la baza Dreptului european modern. În sistemele socio-economice moderne subsistemul juridic este bine pus la punct. El are funcția de a rezolva conflictualitatea apărută în sistemul socio-economic şi de a reechilibra sistemul, făcându-l funcțional. Deci acest sistem a fost de la începutul lui un subsistem care a produs un produs pe care noi îl numim DREPTATE. Nu ne propunem aici să discutăm despre dreptate, ce este dreptatea, afirmăm numai că nedreptatea într-o societate, într-un sistem socio-economic este un factor conflictual cu o mare putere de perturbare, de dezechilibrare extraordinară a sistemului, care creează şi transmite în sistem un mare număr de finalități negative.

Refacerea Dreptății în urma actului de judecată produce armonia şi starea de echilibru în interiorul sistemului socio-economic. Acolo unde justiția nu funcționează cum trebuie, corupția, hoția, violența pot lua amploare şi pot pune în pericol existența însăşi a Sistemului socio-economic. Aşadar, acest subsistem al justiției creează un produs, dreptatea (care conține şi el o cantitate de EIS) fără de care sistemul socio-economic nu poate funcționa. Un produs care participă direct, prin crearea echilibrului şi armoniei sociale, la realizarea procesului de producție.

XIII. SUBSISTEMUL DE SECURITATE SOCIALĂ, POLIȚIA, SERVICILE SECRETE. Este un subsistem al Sistemului socio-economic

apărut o dată cu statul. În societățile moderne ale secolelor XIX şi XX acest subsistem este condus de Ministerul Afacerilor Interne, sau de Ministerul de Interne. Este un subsistem care produce un produs numit securitatea indivizilor umani, a societății, ordinea, disciplina, respectarea legilor după care se conduce societatea. Acest produs, care ca orice produs, conține o cantitate de EIS care participă direct la funcționarea Sistemului socio-economic. Un Sistem socio-economic în care violența, corupția, hoția creează mari disfuncționalități, haos, nu poate exista, funcționa, nu poate fi eficient economic.

Există în orice sistem socio-economic nevoia de climat paşnic, armonios, de ordine şi disciplină. Oamenii, Forța de muncă ce lucrează în acest Subsistem produc în procesul muncii lor, caracteristic acestui Subsistem, un produs care conține o Cantitate de EIS specifică, numit securitatea indivizilor umani, a proprietății private şi sociale, a Sistemului economic şi a funcționalității sale în ultima instanță.

XIV. SUBSISTEMUL MILITAR. Pe schema noastră numărul 14. Este un subsistem important şi înrudit cu subsistemul 13. Pentru că şi acest subsistem, în care forța de muncă este armata, produce un produs numit securitate națională. Fără acest produs, care asigură securitatea Sistemului în ansamblul său, în fața unui agresor extern, numit securitate națională, sistemul socio-economic poate fi distrus, economia poate fi jefuită de agresori externi. Sau interni, cum s-a întâmplat în cazul României, după 1989.

XV. SUBSISTEMUL RELAȚIONAL. Este unul dintre subsistemele din primul nivel de organizare, având subsisteme în celelalte nivele de organizare, în cele din profunzime, ale Sistemului, foarte important. El este format din totalitatea relațiilor de comunicare şi deci şi de schimb dintre sistem şi subsistemele sale, dintre subsisteme, dintre acestea şi elemente, dintre elemente şi subsisteme. Un sistem este format dintr-un număr de elemente aflate într-o strânsă conexiune (comunicare) între ele, într-o intro-comunicare de fapt. Elementele comunică între ele prin relații de feed-back şi feed-before, relații care formează un păienjeniş de "relații informaționale", fără de care sistemul socio-economic nu s-ar putea regla şi autoregla, nu ar putea funcționa.

Acest subsistem produce cu alte cuvinte un produs numit "comunicare şi autoreglare între elementele sistemului, subsisteme şi sistem", produs care conține o cantitate de EIS fără de care sistemul nu s-ar fi putut constitui, nu ar putea exista şi nu ar putea funcționa. Acest subsistem

relațional poate să se "îmbolnăvească", poate să fie neeconomicos, nefuncțional, etc. Cu cât el este mai eficient, mai economicos, sistemul în ansamblul său funcționează mai bine. Prin subsistemul relațional sistemul socio-economic se reechilibrează permanent. Din acest subsistem fac parte subsistemul de schimb, cu nivelele sale, piața, transportul, relațiile sociale, relațiile economice, subsistemul informațional, etc. Subsistemul acesta face ca munca, (cantitatea de EIS) generată de om în procesul munci să "circule" prin toate "canalele energetice şi informaționale" ale sistemului socio-economic, între toate subsistemele şi elementele sistemului.

XVI. SUBSISTEMUL LEGILOR ŞI AL REGULILOR, AL PRINCIPILOR, DUPĂ CARE FUNȚIONEAZĂ SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC. Orice sistem fie el fizic, sau socio-uman (cum sunt Sistemele economice, culturale, sociale) funcționează nu la întâmplare ci după nişte legi şi reguli care acționează şi reglează continuu sistemul. Astfel un sistem mecanic se va conduce după legile mecanicii, legile fizice. Un Sistem economic va funcționa având la bază legile economice, un Sistem psihic (sistemul psihic al personalității umane) funcționează având la bază legile psihice. Acest subsistem al Sistemului socio-economic are o importanță extraordinară pentru că aceste sisteme de legi şi norme de funcționare sunt cele care țin strâns sistemul, îl obligă să nu o ia razna., îl direcționează şi îl reglează permanent. Cum este încălcată o lege, socială sau economică, această încălcare se repercutează imediat asupra sistemului, a indivizilor umani, a funcționalității lui, având efecte negative asupra funcționalității sistemului socio-economic. Încălcarea acestor legi, dereglează sistemul, îl fac să intre într-o stare de criză şi de involuție, fapt care poate să ducă chiar la moartea lui.

Iată de ce este bine ca cei care conduc Sistemul socio-economic (subsistemul de decizie şi contro, care este la rândul lui subsistem al Sistemului social) să cunoască profund, bine, în detaliu acest subsistem al legilor şi normelor după care se conduce Sistemul. Acest subsistem, fără de care nu există şi nu funcționează nici un sistem, în lume şi în univers produce un produs care se numeşte "conducere şi autoreglare", produce permanent, cu alte cuvinte, un EIS al cărui rol este acela de a canaliza funcționarea, curgerea, autoreglarea sistemului socio-economic într-o direcție. Ştiința numită Ştiința conducerii economiei, sau ştiința pe care am fundamentat-o noi, şi pe care am numit-o PEDAGOGIA SISTEMELOR SOCIO-ECONIMICE şi care este Ştiința evoluției Sistemelor socio-economice se bazează pe cunoaşterea profundă şi exhaustivă a legilor,

legităților şi normelor care guvernează funcționalitatea sistemelor economice.

XVII. SUBSISTEMUL FINALITĂȚILOR ŞI AL AŞTEPTĂRILOR SISTEMULUI SOCIO-ECONIMIC. Şi acesta este un subsistem foarte important, aparținând primului nivel de structurare şi organizare al sistemului socio-economic, pe care economiştii tradiționali sau contemporani nici nu-l iau în considerare. Aşa după cum se ştie orice sistem, fie el fizic sau socio-uman, cum este Sistemul socio-economic prin simpla sa existență (şi ca să existe el trebuie să fie în mişcare, să funcționeze, ceea ce-l face să "curgă" într-o anumită direcție) şi funcționalitate produce nişte efecte, finalități. Aceste finalități, până acum în istorie, au fost într-o anumită proporție pozitive şi negative... din păcate până acum în istorie finalitățile negative au existat într-o măsură nepermis de mare, apropiate de finalitățile pozitive, sau chiar mai numeroase şi mai importante decât acestea. Încă nu a foste descoperit sistemul economic care să aibă numai finalități pozitive. Acesta este sistemul socio-economic descoperit de noi şi pe care l-am denumit Sistemul economic de evoluție. Un sistem economic lucrează ca să producă subzistența societății respective.

Sistemul economic capitalist lucrează în primul rând să producă, să creeze capital, (aceasta este principala finalitate a acestui sistem economic, de aici şi numele de sistem economic capitalist), iar apoi ca să asigure consumul societății (de aici denumirea de societăți de consum a societăților capitaliste dezvoltate, sau subzistența societăților umane, în țările capitaliste sărace). Sistemul socio-economic socialist sau comunist, aşa cum spuneam în lucrarea noastră SISTEMUL ECONOMIC DE EVOLUȚIE, avea ca finalitate primă producerea Puterii pentru nomenclatura comunistă, iar Sistemul economic de evoluție descoperit de noi are ca finalitate principală producerea Evoluției sistemului pe linia lui de evoluție. Acest subsistem este cel care îi cere, îi comandă, sistemului economic ce să producă, pentru ce să lucreze, îi cere să producă, îl orientează.

Acest subsistem produce un produs care se numeşte "comanda" pentru întreg Sistemul economic. Subsistemul de decizie şi control va elabora decizii în funcție de finalitățile Sistemului socio-economic. Dar aceste finalități, acest subsistem care este format din efectele produse de sistemul socio-economic există şi funcționează în "cooperare cu un alt subsistem pe care noi l-am denumit al aşteptărilor."

De aceea am denumit acest subsistem al 17-lea în schema noastră SUBSISTEMUL FINALITĂȚILOR ŞI AL AŞTEPTĂRILOR. Oamenii,

societățile umane, nu trăiesc numai în prezent, ci şi în trecut şi în viitor (omul este animalul care trăieşte concomitent în prezent, trecut şi viitor) ei au idealuri, scopuri, speranțe, vise. Ei aşteaptă ceva de la viață şi de la societate, acestea constituindu-se într-un subsistem al aşteptărilor. Acesta nu este altceva, în ultima instanță, decât un subsistem motivațional, funcționând în strânsă legătură, determinându-l direct, cu subsistemul necesităților umane şi cu subsistemul de decizie şi control. Acest subsistem al aşteptărilor îşi pune amprenta asupra modului de a gândi şi al comportamentului membrilor societății umane, al indivizilor umane ai sistemului socio-economic. De aceea el este extraordinar de important.

El este nelipsit din nici un sistem socio-economic, punându-şi direct amprenta asupra funcționalității sistemului. Indivizii umani au idealuri, se proiectează pe ei în viitor, îşi proiectează viața lor, a copiilor lor în prezent şi în viitor. O societate aşteaptă de la conducătorii ei să trăiască mai bine. Acest subsistem al Aşteptărilor este extrem de important pentru că el este cel care stimulează motivația oamenilor de a munci. Există perioade istorice de înflorire, de mare avânt economic. Ei bine, în aceste perioade, spiritul vremii, al societății, al oamenilor, este unul efervescent, optimist. Oamenii au încredere îi ei, în viitor, au idealuri, sunt fericiți, sunt neobosiți, sunt îndrăzneți. Lucrul acesta se datorează faptului că subsistemul aşteptărilor este unul ridicat, bogat, în continuă dezvoltare, care funcționează bine, care-l motivează şi direcționează pe om în viață, care transmite un tonus, un nivel motivațional ridicat.

Climatul afectiv cultural al societății este unul benefic, în care oamenii se simt fericiți, în care ei muncesc cu drag, din toate puterile. Acest fapt este extraordinar de important pentru un sistem economic. Vedem clar cât de mult participă psihicul uman, factorul psihic la funcționarea şi eficiența unui Sistem socio-economic. Numai într-un asemenea climat un sistem economic este eficient, are un randament ridicat. Dimpotrivă, sunt situații în istorie, ne gândim la perioadele de decadență, când acest subsistem al aşteptărilor se prăbuşeşte, rezultatul fiind prăbuşirea producției, al climatului socio-economic, al întregului sistem. Subsistemul finalităților şi al aşteptărilor, cum l-am denumit noi, are deci două subsisteme la rândul lui. Unul este subsistemul finalităților, care este un subsistem proiectat, gândit dinainte, finalitățile, obiectivele lui fiind realizate în practică prin intermediul procesului de producție.

Celălalt subsistem (este deci un subsistem de nivelul, de rangul doi) este subsistemul aşteptărilor, prin excelență un subsistem psihologic, ca să

spunem aşa, dar care joacă un mare rol în viaţa şi în istoria subsistemelor economice, a sistemului socio-economic în ansamblul său. Cele două subsisteme de rangul doi, subsistemul finalităţilor şi cel al aşteptărilor sunt ca două jumătăţi ale aceleiaşi unităţi, funcţionând complementar, determinându-se unul pe altul.

XVIII. SUBSSITEMUL NUMIT SISTEMUL CULTURAL (care este şi EDUCAŢIONAL în acelaşi timp) NAŢIONAL. Despre acest sistem şi subsistem totodată am mai discutat în lucrările noaste de economie, sociologie şi psihologie. În ştiinţele sociale nu s-a discutat despre el aproape deloc. Ce este acest sistem şi subsisitem totodată ? Sistemul socio-economic naţional nu există în sine, numai el. Acest subsistem, a apărut în Istorie o dată cu naţiunea, în Europa în secolele XVI – XVII- XVIII. Naţiunea română a apărut în prima jumătate a secolului al XIX-lea, deci la noi Subsistemul cultural naţional a apărut cam în aceiaşi perioadă cu naţiunea. Acest Subsistem nu este altceva decât "climatul, atmosfera, universul cultural", format din totalitatea valorilor culturale, spirituale create de un popor, de o naţiune, (care sunt concomitent şi educaţionale) până la acea dată, valori care rezonează între ele, care influenţează psihologic, spiritual psihologia oamenilor. Aşa cum un om ca să existe, sau aşa cum existenţa fiinţei umane presupune o atmosferă fizică şi spirituală "în care el fiinţează", şi fără de care nu ar putea exista, la fel şi un sistem socio-economic nu poate exista şi funcţiona în sine ci numai într-un Univers fizic şi cultural... Fiecare Individ uman are, trăieşte într-un univers cultural individual care este numai al lui.

Fiecare naţiune trăieşte într-un Univers cultural naţional, care este format din totalitatea valorilor materiale şi spirituale create de acea naţiune pe parcursul istoriei sale. Universul cultural naţional (UCN), care este produsul istoric al Sistemului socio-economic este extraordinar de important, el joacă un rol hotărâtor în destinul unei naţiuni. El nu a apărut deodată, şi din nimic, ci pe parcursul istoriei, o dată cu formarea şi dezvoltarea poporului şi a limbii, apoi o dată cu formarea naţiunii ca Univers cultural naţional. A apărut aşadar într-o perioadă mai mare de timp, fiind un produs al dezvoltării Sistemului socio-economic naţional.

De aceea îl privim ca sistem şi ca subsistem totodată. În acelaşi timp Universul cultural naţional tocmai pentru că este, ca dimensiuni fizice şi spiritual, mai mare decât sistemul socio-economic, înglobându-l în el, fiind "cosmosul", climatul, universul Sistemului socio-economic, el ne apare aşadar ca fiind Sistemul socio-economic cultural unitar care înglobează în

el întregul Sistem socio-economic. Acesta, în mod paradoxal, ne apare deci ca un Subsistem al Sistemului cultural național. Produsele economice ale Sistemului, uneltele sale, elementele sale, nu sunt altceva decât obiectele de cultură şi civilizație, fapte de cultură şi civilizație, adică elemente care aparțin Universului cultural național. Universul cultural național înglobează în el deci toate valorile create de un popor, de o națiune, şi care formează cosmosul în care trăieşte şi creează acea națiune, acel popor.

Cum Universul cultural național înglobează întregul EIS creat în istoria sa de o națiune, şi cum elementele sale se află într-o strânsă comunicare, unitate (de aceea îi spunem Sistem, pentru că este Sistem şi are funcționalitatea unui sistem), pentru că are o influență educațională directă şi foarte eficientă asupra societății şi a indivizilor ei, Universul național cultural este în acelaşi timp Univers educațional național (UEN). Aceasta este explicația de ce acest Sistem şi subsistem în acelaşi timp joacă în istoria devenirii unui sistem socio-economic, a unui popor un rol extraordinar de mare. Națiunile mari ale lumii, Anglia, Franța, Germania, Japonia, Rusia (astăzi prăbuşită la pământ) s-au dezvoltat, au avut o evoluție economică bună în istorie tocmai pentru că au avut un SISTEM NAȚIONAL CULTURAL de mare valoare, care la rândul lui a avut o influență educațională benefică, puternică asupra poporului respectiv, a oamenilor.

În ultima instanță, aşa cum spuneam, nivelul educațional şi psihologia unui popor (care este rezultatul educației pe parcursul istoriei şi a unui anumit tip de dezvoltare a acelui popor) sunt cele care determină dezvoltarea economică, istorică a unui popor. Ideea acesta ar trebui să ne obsedeze pe noi, pe români. Pentru că noi suntem victimele unei psihologii autodistructive şi a unui nivel educațional foarte scăzut. Sistemul național cultural, numărul 18 pe schema noastră, nu se confundă cu subsistemul cultural, numărul 10 pe schema sistemului socio-economic construită de noi, care existe sectorul, subsistemul din cadrul unei economii, condus de un minister al culturii, care coordonează la rândul lui creația artistică dintr-o țară. Subsistemul culturii este subsistem în cadrul Sistemului cultural național, care, aşa cum am văzut, înglobează în el întregul sistem socio-economic. Aşadar atunci când vorbim sau folosim termenul de Sistem economic, acesta este neapărat un Sistem socio-economic.

Orice Sistem socio-economic presupune un Sistem național cultural (care este un univers informațional şi de valori), pentru că nici un Sistem economic național nu poate exista în afara unui Sistem național cultural. Sistemul național cultural, ca orice subsistem al Sistemului socio-economic

creează ceva. El integrează (creează deci un produs care se numeşte integrare) toate elementele , subsistemele Sistemului socio-economic într-o unitate organică. Această unitate dă trăinicie Sistemului socio-economic. El intercondiționează între ele un mare număr de elemente, făcându-le să comunice între ele, să participe la una şi aceeaşi mare realitate, materialo-spirituală care este Națiunea, Sistemul socio-economic Național. El produce permanent cultură şi educație, cosmos afectiv, cu care se hrănesc sufletele oamenilor. Fără acest univers nici un Sistem economic național n-ar putea să existe şi să funcționeze.

19 SUBSISTEMUL PROBLEMELOR Sistemului socio-economic. Întreaga activitate a oamenilor, a celor care conduc Sistemul socio-economic este îndreptată către rezolvarea Problemelor care se pun spre rezolvare Sistemului socio-economic, şi înlăuntrul Sistemului. De aceea acest Subsistem joacă un rol motivațional foarte important, şi un rol de orientare. Subsistemul problemelor, dacă privim atenți lucrurile toate problemele sunt astfel structurate, create încât ele comunică între ele, alcătuind un Subsistem funcțional, presează permanent Societatea, oamenii pentru a-i determina să rezolve problemele. În măsura în care o societate îşi rezolvă problemele ea se dezvoltă, evoluează. Dacă nu se întâmplă acest lucru societatea intră în criză, în involuție, se poate prăbuşi.

CAPITOLUL II

NOI PRECIZĂRI, MAI MULTE EXPLICAȚII PRIVIND UNELE SUBSISTEME ŞI FUNCȚIONALITATEA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC

Am văzut în capitolul de mai sus care este structura, alcătuirea unui Sistem soci-economic modern, adică aşa cum arată Sistemele economice în secolul XX sau XXI. Uitându-ne pe schema pe care am prezentat-o în Capitolul anterior, Sistemul socio-economic național este de fapt un Organism. Este asemenea unui organism biologic. Aşa cum este organismul uman, format la rândul lui din subsisteme, din organe, cum ar fi sistemul osteo-muscular (format la rândul din două subsisteme, cel osos, şi cel muscular, sistemul pulmonar respirator, aparatul cardio-vascular etc). Sau mai seamănă Sistemul socio-economic cu un motor viu, şi el chiar este un motor viu, care funcționează de la începutul istoriei, şi care s-a perfecționat permanent de-a lungul istoriei, ajungând la Sistemele economice ale secolului XX, aşa cum le cunoaştem noi. Sistemele economice (am precizat mai sus că Sistemele economice sunt de fapt Sisteme socio-economice culturale) sunt formate dintr-un număr de subsisteme aflate într-o strânsă interdependență, comunicare, între ele, fapt care pune Sistemul în mişcare, îl face să funcționeze. Ca să înțelegem şi mai bine cum funcționează un sistem economic trebuie să precizăm câteva lucruri conceptuale, trebuie să cunoaştem mai multe lucruri despre această realitate, despre acest "lucru ciudat, imens şi viu" apărut în istorie, care este Sistemul socio-economic. Sau despre unele din subsistemele sale.

1) SISTEMUL ECONOMIC INDIVIDUAL. Să ne imaginăm, discuția este desigur ipotetică, să ne imaginăm că pe pământ ar exista un singur om. Sau ar exista mai mulți oameni, dar ei trăiesc singuratici, departe unii de alții, fără să comunice între ei. 1. Omul despre care vorbim noi ar avea nişte 2. unelte (subsistemul mijloacelor de producție), ar cultiva 3. Pământul, subsistemul Obiectului muncii, (ca să obțină 4. produse agricole, cu care se hrăneşte), ar creşte cu siguranță nişte animale (tot mijloace de producție) şi s-ar hrăni cu produsele pe care le-a obținut. Acesta ar fi un Sistem economic individual. Deci în mod ipotetic ar putea exista şi aşa ceva, şi în cazul acesta Sistemul economic individual ar avea următoarele subsisteme :

1) **Subsistemul numit individul uman, sau Subsistemul forței de muncă.**
2) **Subsistemul mijloacelor de producție,**
3) **Subsistemul obiectului muncii,**
4) **Subsistemul produsului, pe care omul l-a obținut prin munca sa, în urma unui efort îndelungat... În această situație omul şi-ar asigura existența prin muncă până la sfârşitul vieții. Observăm că în cazul acesta nu ar mai fi nevoie de celelalte subsisteme, piața, etc. N-ar mai fi**

nevoie deci de schimb. Poate că omul ar deveni încetul cu încetul un cercetător şi un inventator, s-ar auto-educa, însă nu putem vorbi în nici un caz despre existența celorlalte subsisteme.

Tot în mod ipotetic am putea vorbi despre Sistemul economic familial. În acelaşi timp trebuie să spunem că Sistemul economic familial a existat în zorii istoriei. Când pe un areal economic locuiesc un număr de familii, fiecare familia având bucata ei de pământ, şi fiecare familia îşi munceşte pământul ei. În această situație familiile se mai ajută între ele, schimbă produse (apare deci piața), când unora le lipseşte un produs, iar altora le prisoseşte. Concluzia este aceasta, piața şi celelalte subsisteme, fiecare subsistem având funcția lui, au apărut o dată cu evoluția istorică a societății umane. Cercetarea ca acțiune umană apare devreme în istorie, dar subsistemul cercetării ca subsistem al Sistemului socio-economic apare târziu. Piața în schimb a apărut mult mai devreme, încă din Comuna primitivă. În perioada sclavagistă Piața este deja un subsistem al Sistemului economic foarte dezvoltat…Subsistemul educațional are şi el istoria lui. Educația apare ca fenomen încă din perioada Comunei primitive, când generațiile adulte prin ritualuri şi practici, prin obiceiuri, prin sfaturi transmit tinerilor generații experiența lor, credințele lor, valorile morale.

În sclavagism apar primele şcoli, iar în feudalism apar şi se dezvoltă universitățile. Noi credem că putem vorbi despre apariția subsistemului educațional încă din sclavagism, dezvoltarea lui capătă noi dimensiuni în feudalism, iar apogeul dezvoltării lui ca subsistem, având atribuții bine precizate şi un centru de decizie şi control, este atins în secolul al XIX-lea, continuat în secolul XX. Despre subsistemul cultural putem spune acelaşi lucru. În societățile umane din comuna Primitivă, cultura (magică, mitică, folclorul şi credințele din această perioadă istorică) este constituită dintr-un sistem de valori, şi are un rol covârşitor în viața societății tribale. Acest sistem de valori constituit în comuna primitivă va însoți omul şi societățile umane pe tot parcursul istoriei fiind cel mai important factor educațional şi existențial, care determină progresul colectivității. În feudalism apar popoarele ca mari sisteme sociale. Ei bine, popoarele, prin valorile culturale create de ele îşi construiesc "mediul cultural amniotic" în care trăiesc, Universul cultural.

Universul Cultural este cel care ține la un loc, ca într-o placentă, ca într-un "ou" uriaş, un popor cu credințele, aspirațiile şi valorile

culturale create de el. Este cea mai nefastă prejudecată că valorile culturale, creațiile spirituale, creația lor, nu aparțin domeniului economic, aşa cum se afirmă despre bunurile economice şi despre creația lor. O valoare culturală, o piesă de teatru, o sonată, un film, o melodie, etc, este un produs economic (a cărui valoare, dacă opera este valoroasă, va creşte continuu o dată cu trecerea timpului) care conține E.I.S., un EIS superior, care are însuşirea şi finalitatea de a emoționa, (de a produce plăcere estetică; de a satisface necesitățile spiritului, psihice) de a educa şi forma oameni, de a participa la susținerea şi îmbogățirea Universului cultural, acel "pântec " uriaş, amniotic, care formează permanent un popor, îl hrăneşte şi-l adună într-o unitate materială şi spirituală extraordinară, fără de care un popor nu ar fi putut nici să funcționeze, nici să existe şi nici să evolueze. Fără naşterea şi existența şi funcționalitatea universului cultural al popoarelor, acestea nu ar fi putut să devină în secolele al XVII - XVIII-lea şi al XIX-lea națiuni. Universul Cultural național, a apărut o dată cu formarea şi dezvoltarea națiunilor. Universul Cultural național nu înseamnă altceva decât "atmosfera spirituală" formată de şi din valorile create de poporul respectiv, cea care face să funcționeze sistemul socio-economic, ca națiunile să conviețuiască în jurul unu "centru spiritualo-vital", să se rotească în jurul unei axe epistemologice vitale. Subsistemul cultural al Unui Sistem socio-economic şi Universul Cultural fac ca națiunile şi Civilizația umană să funcționeze ca un tot, să fie un Organism. Rolul lor economic este enorm de mare, pentru că ele produc un EIS superior care la rândul lui satisface necesități biologice, psihologice, cultural sociale ale sistemului, aceste necesități punând la rândul lor sistemul în mişcare.

II. SUBSISTEMUL SĂNĂTĂȚII AL SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC. Subsistemul acesta este, aşa cum am mai spus o "întreprindere" care produce un produs numit sănătatea indivizilor umani. Medicii nu sunt altceva decât muncitori, care folosind uneltele specifice muncii lor (procesul de producție) creează produsul care se cheamă sănătatea oamenilor.

Fără crearea acestui produs oamenii, după ce se îmbolnăvesc, nu ar putea să muncească şi să trăiască. Dacă este adevărat că oamenii se nasc, se dezvoltă, şi sunt în timpul vieții sănătoşi, în general, sunt perioade din viața individului uman când acesta se îmbolnăveşte. În acest caz apare nevoia de sănătate, care trebuie satisfăcută. Populații întregi, sau

segmente de populație se pot îmbolnăvi (cazul epidemiilor), fapt care poate face ca sistemul economic să nu poată funcționa, să se prăbușească. În acest caz subsistemul sănătății este cel care produce, fabrică acest produs lipsă care este sănătatea. Acesta este deci rostul, funcția acestui subsistem.

III) Am văzut până acum că Sistemul socio-economic (național, al unei colectivități) în ansamblul său produce un număr de finalități care nu sunt altceva decât produse ce satisfac necesitățile subsistemului social, ale oamenilor, necesitatea de subzistență (supraviețuirea grupului uman), securitatea sistemului social şi a sistemului socio-economic în ansamblul său. Capitalul, în sistemul economic capitalist este cel mai important produs, cea mai importantă finalitate. Finalitățile Sistemului socio-economic determină progresul şi evoluția sistemului socio-economica (nu sunt unul şi acelaşi lucru), care este alt produs, altă finalitate al sistemului socio-economic, foarte importantă şi ea odată ce satisface o mare necesitate a sistemului şi anume Necesitatea de a progresa şi de a evolua. Dacă sistemele economice n-ar fi evoluat de-a lungul istoriei ele ar fi ajuns într-un punct în care s-ar fi blocat, s-ar fi prăbuşit. Am mai observat de asemenea că sistemul socio-economic este format asemenea unui "motor" din mai multe subansamble, adică subsistemele de care am vorbit până acum. Aceste subsisteme produc fiecare câte o finalitate, sau un număr de finalități, acestea nefiind altceva decât produse, care satisfac o necesitate sau un număr de necesități. De exemplu subsistemul social, oamenii, produc un produs care se numeşte muncă, acest produs fiind fundamental, fără el nu ar funcționa şi exista sistemul socio-economic.

Subsistemul mijloacelor de producție, preiau, amplifică şi particularizează munca, (adică o cantitate de EIS) transmițând-o obiectului muncii. Toate aceste subsisteme se află într-o strânsă interdependență între ele, într-o intro-comunicare, conlucrând toate, deci producând toate o finalitate (un produs) care se numeşte Funcționalitatea sistemului socio-economic în ansamblul său. Fără acest produs care este rezultatul conlucrării subsistemelor, al faptului că fiecare dintre subsisteme funcționează, producând finalități pentru ele şi pentru Sistem, SISTEMUL ECONOMIC NU S-AR ALCĂTUI ŞI N-AR PUTEA FUNCȚIONA ÎN ANSAMBLUL SĂU.

Fără acest produs care este rezultatul conlucrării elementelor integrate în subsisteme şi al subsistemelor în Sistem, al faptului că

fiecare dintre ele produce un produs necesar funcționării sistemului socio-economic, sistemul socio-economic nu ar putea funcționa. Aşadar subsistemele, pe lângă finalitățile lor specifice, principale, mai produc un alt produs care se numeşte Integrarea sistemului. Ele, subsistemele, ca să spunem aşa, sunt cele care prin articularea lor, prin comunicarea dintre ele produc Sistemul în ansamblul său, alcătuindu-l, făcându-l să funcționeze. Un alt subsistem, foarte important şi el aşa cum am mai spus, este subsistemul juridic, numărul 12 pe schema noastră. Cu ce se ocupă acest subsistem, ce produce el, care este produsul lui principal în societatea umană, în spațiul sistemului socio-economic ? În viața de toate zilele apar numeroase disfuncții, conflicte. Conflicte de interese între firme, între indivizii umani, între societățile comerciale şi stat, etc. Această conflictualitate, (subsistem conflictual) care constă într-un set de probleme de rezolvat, dacă nu ar fi rezolvată, potolită, redusă la zero, sau adusă către zero ar distruge sistemul.

Oamenii, în loc să muncească s-ar omorî între ei, în loc să conviețuiască în armonie, să concureze în procesul economic, respectând regulile civilizate, ar ține-o numai în certuri, în bătăi şi în scandaluri. Conflictualitatea nerezolvată, relațiile interumane neechilibrate ar îmbolnăvi societatea, sistemul socio-economic, ar avea un efect anti-educațional asupra oamenilor, efectul fiind că sistemul economic nu ar putea funcționa, s-ar prăbuşi. Aşadar acest subsistem este unul care "produce dreptate", un fel de fabrică de dreptate, aceasta la rândul ei produce starea socială propice procesului de producție economic.

SUBSISTEMUL DE SECURITATE INTERNĂ. Aici intră Poliția, Jandarmeria, Serviciile secrete interne, etc. Acest subsistem are un rol asemănător cu subsistemul juridic, menține ordine şi securitatea indivizilor umani în societate. Dacă nu ar exista poliția într-o societate, hoții şi-ar face de cap, violența, fărădelegile ar creşte, (efectul antieducațional al acestei stări de fapt ar fi catastrofal) încât societate s-ar prăbuşi pentru că nu s-ar munci aşa cum trebuie. Aşadar acest subsistem produce, aşa cum am mai spus un produs numit securitate indivizilor umani, ordinea, disciplina în societate, securitate şi climatul paşnic în care oamenii pot să lucreze, să creeze, să-şi crească fii, să se refacă. Aşadar şi acest produs mai bine zis , produse, finalități, pentru că sunt mai multe, "fabricate", create de acest subsistem sunt foarte importante, participă la buna funcționare al sistemului în ansamblul său, la coeziune şi la capacitatea lui de a exista, de a ființa în realitate.

SUBSISTEMUL MILITAR, pe schema noastră numărul 14, este foarte înrudit cu subsistemul numărul 13, subsistemul de securitate internă, poliția, etc. Acest subsistem produce un produs care se numeşte securitate națională. El este condu ministrul şi ministerul apărării, iar muncitorii care lucrează în acest subsistem sunt ofițerii armatei naționale şi soldații. De obicei muncitori care lucrează în acest subsistem nu luptă tot timpul (deci nu lucrează permanent) pentru a-şi apăra țara de un agresor străin. Oamenii care lucrează în acest subsistem se pregătesc însă permanent, fac exerciții militare, gândesc strategii şi planuri de apărare, etc, (funcția educațională, formativă a acestui domeniu). Acest subsistem conține de asemenea şi unități productive, este vorba de industria militară, industrie care produce tancuri, tunuri, arme de război, etc. Vedem aşadar că şi acest sistem are mai multe finalități, toate converg către producerea produsului numit securitate națională, securitatea sistemului socio-economic în ansamblul său, securitate, care le asigură oamenilor muncii climatul stabil de convieţuire şi muncă.

În ultimul secol, aşa cum se ştie, agresivitatea statelor, în primul rând a celor mari, a crescut, secolul XX, care tocmai se încheie fiind cel mai cumplit secol, cel mai monstruos din istoria umanității. Secolul celor mai mari războaie mondiale, ale celor mai multe războaie locale, ale celor mai mari crime, secolul genocidelor umane, etc. Subsistemul național de apărare, armata, este deci mijlocul prin care sistemul socio-economic îşi produce conservarea sa, apărarea sa, subzistența şi evoluția sa în ultima instanță. Un sistem socio-economic poate să fie el performant şi evoluat, dar dacă o armată străină îl distruge, el îşi încetează imediat existența.

SUBSISTEMUL RELAȚIONAL, pe schema noastră numărul 15, este subsistemul fără de care sistemul socio-economic n-ar fi niciodată ceea ce este, adică Sistem şi funcțional. Acest subsistem este cel care "leagă" ”elementele între ele, le face să comunice, le intercondiționează, fapt care duce la formarea subsistemelor, a celor mai mici subsisteme, de rang 5, 4, 3, 2, 1.

O dată cu Subsistemele de nivel inferior coagulate ele sunt integrate de sistemele de relații dintre ele, dintre ele şi elemente, în subsisteme mai mari, de nivel superior, ca subsisteme de nivel 1, care sunt cele pe care le-am analizat în această lucrare. Subsistemele de nivel superior, de nivel 1, sunt integrate de Subsistemul relațional, despre care discutăm aici, în

Sistemul socio-economic. Subsistemul relaţional, pe care-l întâlnim ca pe un păienjeniş, în tot spaţiul Sistemului socio-economic, atât pe orizontală, cât şi pe verticală, este asemenea păienjenişului de linii telefonice, prin care elementele şi subsistemele comunică între ele. Este asemenea păienjenişului de axoni, dendrite şi sinapse care leagă miliardele de neuroni într-un sistem nervos. În acest Subsistem sunt date comenzile, deciziile, de către Subsistemul de decizie şi control al Sistemului socio-economic, către subsistemele şi elementele din nivelele inferioare ale Sistemului, apoi tot prin intermediul "releelor ", a relaţiilor informaţionale ale acestui subsistem sunt transmise informaţiile dinspre elemente către Subsisteme, şi dintre acestea către sistemul socio-economic, către Subsistemul de decizie şi control, care receptând informaţia din interiorul Sistemului, o prelucrează şi analizează în vederea elaborării deciziilor, care sunt re-transmise în interior Sistemului, în vederea rezolvării problemelor ivite. Aşadar, rolul acestui Subsistem este acela de a relaţiona elementele şi subsistemele Sistemului socio-economic, în vederea integrării lui într-o construcţie unică şi unitară, într-un Templu, într-un întreg funcţional, într-un Organism socio-economic. Vedeţi ce importanţă extraordinară, ce funcţie esenţială, ce funcţie importantă îndeplineşte acest Subsistem ? Pot să fie ele elementele cât de valoroase dacă nu sunt relaţionate între ele, subsistemele şi Sistemul nu se pot constitui. La rândul lor privind lucrurile din perspectiva Sistemului, dacă acesta nu integrează Subsistemele şi elementele într-o Unitate vie, ele, Subsistemele şi elementele se pot dezintegra, nu sunt funcţionale. Aşadar, acest Subsistem, relaţional, produce un produs despre care nu a discutat nici un autor până la noi, şi anume relaţionarea elementelor şi a Subsistemelor.

Un alt produs al său este transportarea şi conducerea informaţiei pe canalele informaţionale intrasistemice, proces fără de care elementele şi subsistemele nu ar putea comunica între ele, nu ar putea să funcţioneze procesualitatea feed-back, şi deci întreaga procesualitate interna a sistemului. Ca şi răspunsurile pe care sistemul le dă mediului, relaţiile pe care acesta le stabileşte cu mediul şi elementele mediului în care trăieşte. Iată deci cât de important este acest subsistem, şi iată deci ce produce el, comunicare şi auto reglare, adică însăşi personalitatea şi funcţionarea sistemului.

SUBSISTEMUL PRINCIPIILOR, A LEGILOR care stau la baza funcționalității sistemului socio-economic. Pe schema] noastră e subsistemul cu numărul 16. Cunoaştem de la ştiințele naturii, fizică, biologie, chimie, astronomie, etc, că în natură funcționează mai multe legi şi că funcționalitatea acestora este inexorabilă, de nezdruncinat. De exemplu, legea gravitației, sau legile pe care le cunoaştem de le fizică, legile biologice, legile pe care le cunoaştem de le chimie, etc.

Funcționalitatea organismelor animale, a organismului uman nu ar fi posibilă fără respectarea acestor legi. Sistemul socio-economic este un sistem din natură, în cadrul lui funcționează un cadru de legi. În primul rând sunt legile generale ale sistemului, sistemului socio-economic, apoi avem legile specifice fiecărui domeniu al sistemului, legile economice, legile sociale, legile psihologice, legile fizice, etc. Ei bine acest subsistem al legilor şi principiilor, care stau la baza funcționalității sistemului socio-economic, joacă un mare rol în existența, constituire şi funcționalitatea sistemului socio-economic.

Fără acest subsistem sistemul socio-economic, nici un sistem, n-ar putea exista în natură, în univers, nu ar putea ființa, n-ar putea funcționa, nu s-ar putea susține. Fie că sunt legi naturale, fie că sunt convenționale, stabilite de oameni prin consens, subsistemul acesta funcționează ca o temelie axiomatică pe care se sprijină alcătuirea sistemului. Imaginați-vă că în sistemul socio-economic nu ar funcționa (suntem pe pământ) legea gravitației sau legea necesități muncii. În acest caz uneltele noastre, produsele noastre s-ar înălța le cer, oamenii nu ar mai muncii, etc. Tocmai pentru că există aceste legi şi principii, sistemul socio-economic în existența şi în funcționalitatea sa se sprijină pe ele, legile sunt cele care îl țin strâns, îl țin la un loc, astfel că sistemul există ca o construcție.

Ele, aceste legi şi principii funcționează ca un fel de repere fundamentale, de care întreaga funcționalitate a sistemului, toate elementele şi subsistemele sale trebuie să țină seama. Acest subsistem joacă un rol foarte important în autoreglarea funcționalității tuturor elementelor sistemului. Fără această temelie ontologico-metodologică, epistemologică, fără aceste repere care obligă sistemul şi componentele sale să evolueze, să se mişte între limite precise, sistemele nu s-ar putea organiza în unități funcționale, ar avea un comportament dezorganizat care ar duce la "împărțirea" elementelor, deci la autodistrugerea sistemului socio-economic.

Iată de ce şi acest subsistem care produce ordine, stabilitate, autoreglare (acestea sunt produsele, finalitățile lui) este extrem de important. Când o lege care acționează în spațiul sistemului socio-economic este încălcată acest fapt produce dereglări, dezechilibre, disfuncționalități, în acest caz centrul de decizie şi control fiind obligat să ia decizii care să reechilibreze sistemul.

SUBSISTEMUL FINALITĂȚILOR ŞI AL AŞTEPTĂRILOR. Este şi acest subsistem foarte important, fiind format la rândul lui din două subsisteme, deosebite între ele, şi totuşi care funcționează cu un feed-back foarte puternic între ele. Orice sistem, deci şi sistemul socio-economic (național) despre care vorbim aici este o Construcție care s-a creat de-a lungul istoriei, care curge într-o direcție, şi care, ca rezultantă a activității sale produce un număr de efecte, de finalități. Să luăm o Uzină de aluminiu, ca finalități şi produse principale ea va produce bauxită şi aluminiu, sau aliaje, cum ar fi duraluminiul, obținut în urma unor tratamente speciale. Acestea sunt finalitățile principale, proiectate, gândite, controlate de cei care lucrează în această uzină.

Dar pe lângă aceste efecte, produse principale, uzina mai produce un număr de efecte secundare. Sau pe lângă aceste efecte pozitive uzina mai produce un număr de efecte negative, cum ar fi poluare aerului, a solului, îmbolnăvirea oamenilor de silicoză, sau alte boli profesionale. Acestea sunt efecte pe care omul nu mai poate să le controleze şi chiar să le înlăture. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu un sistem socio-economic, care este o realitate infinit mai complexă şi mai mare. Finalitățile principale ale sistemului socio-economic sunt acestea :

1) **Sistemul socio-economic este un "mijloc foarte complex" prin care societatea îşi asigură subzistența, adică îşi produce bunurile de consum care îi asigură societății supraviețuirea, şi**
2) **Sistemul socio-economic prin funcționalitatea sa îşi produce progresul sau evoluția . Acestea sunt cele două mari finalități, produse, ale unui sistem socio-economic. (Am văzut mai sus că nu există o realizate numită sistem economic, că orice sistem pe care-l numim economic este de fapt socio-economic) Pe lângă aceste finalități principale, sistemul produce un număr de finalități secundare. Astfel sistemul economic produce un produs care se numeşte produsul intern brut, avuția națională, un nivel ridicat de trai pentru o anumită categorie socială. Sau pentru toată societatea. Produce puterea pentru clasa politică, are un efect educațional**

asupra societății, produce deci educație, etc. De exemplu în cazul sistemului economic capitalist produsul principal al acestui sistem este capitalul, în cazul sistemului economic comunist (care a fost de fapt un sisteme economic capitalist de stat produsul principal al acestuia este puterea pentru nomenclatura comunistă, iar în cazul sistemului economic de evoluție, care va fi sistemul economic al viitorului, produsul principal al acestuia, sau finalitatea principală, va fi evoluția, propria evoluție a sistemului. Finalitatea educațională este iarăşi una dintre finalitățile importante ale sistemului. Ei bine, deci, în curgerea sa sistemul socio-economic produce un număr de efecte (produse, finalități) fundamentale, principale, secundare, pozitive şi negative. În acelaşi timp, privind prin prisma acestor finalități, societatea, indivizii umani dezvoltă un număr de aspirați, de aşteptări care sunt proiecții în strânsă legătură cu subsistemul de finalități. Pe vremea regimului comunist planul cincinal viitor era planificat. Se spunea aşa, peste cinci ani, adică în 1980 producția de oțel va creşte cu 20%, nivelul de trai va creşte cu 10%, etc. Era astfel proiectat orizontul de aşteptări al societății, sau subsistemul de aşteptări. Sistemul de aşteptări ale unei societăți format din valori spirituale proiective, posibile, care urmează să devină realitate în viitor joacă un rol extraordinar de important în viața unui sistem socio-economic. Subsistemul finalităților şi al aşteptărilor este cel care orientează, dă direcția în care înaintează sistemul socio-economic, el este totodată cel care asigură un anumit nivel motivațional al indivizilor umani, al sistemului socio-economic, al claselor socio-profesionale, ridicat. El îşi pune amprenta asupra climatului socio-cultural al sistemului socio-economic național, a tonusului optimist sau pesimist al perioadelor istorice. Societățile umane care au un orizont şi un nivel înalt de aşteptări sunt societăți motivate, tonice, optimiste, care cred în destinul lor, sunt puternice. Societățile fără un orizont de aşteptare bogat, înalt, sunt societăți slabe, demotivate. Există în istoria umanității, a societăților omeneşti perioade de mare avânt economic şi spiritual, de renaştere, acest fapt fiind în strânsă legătură cu nivelul subsistemul de aşteptări şi al finalităților. Şi există de asemenea în Istorie perioade de decadență şi chiar de descompunere a societăților umane, (fapt care poate să ducă la prăbuşirea lor) acest lucru fiind tot în strânsă legătură cu subsistemul finalităților şi al aşteptărilor. Aşadar, acest subsistem

produce un număr de produse printre care enumerăm : orientarea Sistemului într-o anumită direcție, un nivel motivațional anumit, încrederea unei societăți în ea însăşi, un tonus al climatului social, o dereglare a sistemului socio-economic, fructificarea întregii procesualități a sistemului, şi când spunem lucrul acesta ne gândim la finalități. Prin acest subsistem, Sistemul socio-economic se obiectivează în realitate, se fixează în mediul său economic, se adaptează permanent la viitor. Să ne imaginăm că ar exista sisteme socio-economice care nu ar avea acest Subsistem. Un asemenea Sistem este de neconceput, el nu ar putea nici ființa, nici funcționa.

Aceasta este, deci structura internă, Macrostructura internă a unui Sistem socio-economic din perspectiva primului nivel de organizare, adică al celor mai mari Subsisteme.

IV) Aşa după cum ştim, un Sistem socio-economic, fie el o unitate economică, (Întreprindere, Societate Comercială,) fie un Sistem economic național, sau chiar Sistemul economic al Civilizației umane, există şi funcționează într-un Mediu. Nu ne referim atât la mediul geografic, cât la mediul socio-economic, dar şi fizic, geografic şi climateric în care există Sistemul. Sistemul socio-economic se delimitează de mediul său printr-o " margine" socio-economic, geo-politică, printr-o graniță, de cele mai multe ori marcată teritorial. Ei, bine, orice sistem socio-economic trebuie "văzut" ca integrându-se în mediul socio-economic, politic, coabitând cu acest mediu. Sistemul economic poate fructifica valențele mediului sau, dimpotrivă, poate intra într-o relație antagonistă cu mediul său, situație în care Sistemul nostru va avea de pierdut, sau va trebui să găsească măsuri, soluții care să contracareze această situație.

Există în Istorie situații fortuite când Sistemul economic se află cu mediul său într-o relație antagonică (tensiuni între națiuni, grupări de națiuni, războaie militare, economice) şi în cazul acesta cei care conduc Sistemul socio-economic trebuie să pregătească, să mobilizeze Sistemul pentru o asemenea situație care poate fi de scurtă sau de lungă durată. Cea mai bună soluție este ca Sistemul socio-economic, de orice mărime ar fi el, (întreprindere, sistem economic național, continental, mondial) să se afle într-o stare de cooperare cu mediul său, să funcționeze, să meargă în acelaşi sens. Există situații când un Sistem economic, fie el şi național, funcționează şi este de fapt un subsistem al unui Sistem socio-economic mai mare. Este cazul Sistemelor economice occidentale care

sunt , prin intrarea în Piața Comună, Subsisteme ale unui Macro-sistem economic continental, care este Uniunea europeană, în care va fi atrasă (ca într-o capcană) şi România. În această situație Sistemul socio-economic național îşi estompează suveranitate, independența, specificitatea, unitatea, el funcționează ca Subsistem. O altă situație este aceea în care Sistemul socio-economic național este vecin cu Sisteme socio-economice independente , stabilind relații de egalitate şi cooperare cu acestea. Poate exista desigur şi situația în care mediul este de fapt un subsistem şi funcționează ca atare. Este cazul economiei SUA, care şi-a subordonat Mediul economic, Sistemele economice naționale din America şi restul Sistemului socio-economic mondial.

Oricare ar fi situația unui Sistem socio-economic național (una dintre situațiile de mai sus), chiar dacă are un înalt grad de autarhie, este limpede că un Sistem socio-economic nu poate exista în sine, de unul singur. Că el există integrat într-un Mediu economic cu care se află într-o relație de comunicare şi interdependență, şi fără de care nu poate exista. De aceea cei care conduc un sistem economic național, cei care-i gândesc destinul, evoluția viitoare nu pot să facă abstracție de mediul Sistemului, de faptul că el funcționează într-o deschidere completă cu mediul său. În ultimul secol, dar mai ales, în ultimul deceniu, odată cu dezvoltarea tehnicilor de comunicare şi a comerțului exterior, dar mai ales a procesului de mondializare, proces nefast care pune în primejdie chiar Sistemul economic mondial şi însăşi specia umană, asistăm la o integrare şi mai pronunțată a Sistemelor economice naționale, la o haosificare a Sistemului economic mondial şi a Sistemelor economice naționale, toate aceste efecte negative fiind în beneficiul economiei Marilor Puteri şi al marii Finanțe Mondiale. Căci marea Finanță Mondială, Vârful Financiar mondial, care coincide cu Vârful Societăților secrete mondiale, este cel care a declanşat acest proces de perspectivă seculară, proces care urmăreşte în final distrugerea popoarelor şi formarea unei Singure națiuni, a unui singur Popor mondial.

De fapt pe ei nu-i interesează Poporul Unic mondial ci să acapareze Puterea Mondială, singurul lor țel. În cazul în care se va realiza acest lucru Civilizația umană va dispare. Popoarele trebuie să lupte hotărâte împotriva murdarului proces al mondializării, căci ele sunt victimele sigure ale acestui periculos Scenariu.

Aşadar, în final nici un Sistem socio-economic nu poate exista şi funcţiona în sine oricât de autarhic ar fi şi orice condiţii geografice şi geologice ar avea (şi oricât ar fi de eficient şi evoluat Sistemul), el funcţionează integrat şi intercondiţionat cu mediul său. Metaforic vorbind mediul poate fi privit ca un Subsistem special al Sistemului socio-economic, care-l ajută pe acesta să se formeze, să existe şi să funcţioneze. Acest Subsistem (ca orice Subsistem al Sistemului) produce un număr de finalităţi, de produse care ajută Sistemul socio-economic să funcţioneze. Răspunde unor necesităţi ale Sistemului. Aceste produce sunt : integrarea Sistemului într-o realitate mai mare, orientarea lui într-o realitate mai mare, cooperarea cu alte sisteme, un set de feed back, concurenţa, o stare de stabilitate. Acestea sunt efecte ale cooperării Sistemului socio-economic cu mediul său, cu Sistemele economice din mediul său. Sunt situaţii, de război, de exemplu, (este cazul războaielor economice, a războaielor de tip psihologic, informaţional) când sistemul "este manipulat", este orientat şi lucrează pentru distrugerea Sistemelor economice naţionale din mediul său, sau a lui însuşi.

În cazul acesta Sistemele economice agresate trebuie să-şi ia măsurile de apărare. Aşadar Sistemul economic evoluează, "curge" împreună cu Mediul său. Aceste două Subsisteme se sprijină unul pe altul în funcţionalitatea lor, în curgerea lor.

Şi acum, pentru că am văzut care este Structura sistemelor socio-economice (este vorba despre Sistemele economice moderne ale secolului XX) Haideţi să înţelegem şi cum funcţionează ele. Aceste Organisme, aceste nave care călătoresc pe mare timpului hrănind şi transportând către viitor societăţi întregi. Căci ce sunt Sistemele economice naţionale decât nişte corăbii imense pe care se îmbarcă un popor întreg, popoare întregi.

Aceste corăbii călătoresc prin timp purtând către liman, în viitor, popoarele. În acelaşi timp Sistemele socio-economice naţionale sunt şi "imense uzine" care produc existenţa şi progresul popoarelor, evoluţia popoarelor care sunt îmbarcate în ele. Cine mână, cine pune în mişcare aceste Corăbii şi aceste Uzine care produc subzistenţa Societăţilor umane ? În ultima instanţă un Sistem socio-economic oricât ar fi el de complex nu este decât o unealtă. Oamenii, societatea umană, indivizii umani sunt cei care muncind pun în mişcare această unealtă de o complexitate şi mărime extraordinară numit Sistem socio-economic.

CUM FUNCȚIONEAZĂ UN SISTEM SOCIO-ECONOMIC (NAȚIONAL, MONDIAL) ?

1 Spuneam mai sus că un Sistem socio-economic este în ultima instanță, oricât de complex şi de evoluat ar fi o UNEALTĂ COMPLEXĂ. Aşa cum am arătat în lucrările noastre de Economie, de Antropologie economică sau de Filozofie a economiei, o dată cu apariția uneltei, până astăzi s-a întâmplat cu Omul un lucru extraordinar, un miracol. Şi anume, Omul a devenit altceva decât era înainte. Prin unealtă omul a ieşit din sine. Dintr-o dată el s-a "prelungit" în real, devenind o ființă mai puternică şi mai mare. Şi cu bățul cu care omul din paleolitic a scuturat un pom, şi care a devenit în mâinile lui unealtă, s-a întâmplat ceva extraordinar. Astfel bățul acela care a devenit unealtă a ieşit din ordinea naturii, unde era un simplu băț, şi a intrat în sfera umanului devenind unealtă. El, acel băț este de acum o prelungire a omului. Este o prelungire de rangul doi a mâinii, formând o unitate cu mâna şi cu omul. Prin unealtă energia umană, gândurile omului (intențiile, aspirațiile lui) sunt amplificare, capătă o putere mai mar, omul devine mai puternic.

O dată cu apariția uneltei a mai apărut ceva nou, care nu a existat până atunci, în sugerea timpului pe planetă. Apare un "lucru" nou în timp, şi anume Complexul om-unealtă. Noi am spus "lucru", pentru că această nouă realitate, sistemul om - unealtă, care apare în istorie este de fapt un lucru-ființă foarte ciudat. Nu numai total nou. Este ființă şu lucru în acelaşi timp, o sinteză, o unitate vie formată din două jumătăți, dintr-un lucru şi o ființă. Această unitate vie, aceste jumătăți care o formează (deşi metaforic vorbind nu sunt deloc jumătăți, ființa umană fiind mult mai mare decât lucru, decât unealta), în momentul în care s-ar despărți şi ar re-devenii din nou realități de sine stătătoare, s-ar întâmpla dintr-o dată o decădere în ordinea lumii, a lucrurilor, a evoluției. Pentru că unealta pe care primitivul o folosea ca să lovească un pom, pentru a scutura poamele care trebuiau să-i astâmpere lui foamea, din unealtă devine dintr-o dată un simplu băț, un lucru inert în natură. În acelaşi timp omul, desprinzându-se, separându-se de unealtă, devine ceea ce a fost înainte de a se uni cu unealta. Ori ce a fost înainte de unealtă, un hominid, un animal de fapt.

O dată apărut acest complex om - unealtă se mai întâmplă o minune, sau astfel spus minunea care apare în istorie este cu mult mai mare.

Unealta îl leagă pe omul primitiv de pomul, pe care îl face să-i dăruiască fructele lui. Afirmația acesta i se va părerea cititorului una simplă, o metaforă, dar din punct de vedere psihologic, afirmația de mai sus este de o profunzime şi de o importanță extraordinară. În realitate, în ordinea sensibilă a lumii, o dată cu lovirea de către om a pomului, se întâmplă un lucru uimitor de mare. Şi de o măreție extraordinară.

Iată ce mutații extraordinare se petrec atât cu pomul. Care din punct de vedere economic devine obiect al muncii, din acest pom se va dezvolta pe parcursul istoriei ceea ce noi mai sus am denumit subsistemul obiectului munci. Aşa cum din bățul folosit de omul primitiv ca să scuture pomul se va dezvolta în istorie subsistemul mijloacelor economice, sfera mijloacelor de producție, sfera tehnologiei. Pomul, care până atunci era un simplu pom, un pom în sine, un pom care exista, trăia numai pentru el, devine acum un pom care produce poame pentru om, adică ceva care există pentru om, ceva care trăieşte ca să producă existență umană. Acum pomul are o altă finalitate, un alt rost decât avea înainte. La rândul lui el iese, ca şi unealta din ordinea naturii şi intră în ordinea umanului, în universul uman, care de aici înainte se va dezvolta o istorie întreagă, acoperind, supunând ordinea naturală, umanizând-o. Deci iată ce lucru mare se întâmplă, ordinea umanului, pe care ne-o putem reprezenta ca pe un cerc mic, care începe să crească pe suprafața imensă a planetei. Se instituie un raport între acest realități, între aceste sfere, între ordinea umanului şi cea a naturii.

Acest raport va evolua de acum încolo pe toată durata istoriei umane, în favoarea ordinii umane, a umanului. Ba mai mult, ordinea naturii va exista de acum încolo ca să fie supusă de om, (aceasta va devenii funcția ei), va fi "convinsă şi obligată de om", ca să producă pentru el, să-i producă lui existența şi evoluția. Vedeți ce lucruri extraordinare s-au întâmplat în istorie odată cu apariția şi crearea uneltei ! În realitate omul a pus mâna pe un băț, nu ca să-l țină doar în mână (deşi de acum încolo el se va însoți tot timpul cu unealta, va fi nedespărțit de ea, tocmai ca s-o folosească la nevoie, atunci când o va pune să lucreze pentru el) ci ca să-l folosească, aşa cum şi-ar folosi mâna, care a devenit mai lungă şi mai puternică. Şi folosind unealta prin care, aşa cum am spus omul se prelungeşte pe sine în real, îşi prelungeşte şi-şi amplifică forța sa, el se prelungeşte totodată (şi se leagă) şi "intră" în obiectul munci...Pomul, dintr-un simplu pom, care n-avea nici o legătură cu omul, devine deodată obiect al muncii omului. Omul primitiv bineînțeles că habar nu are de lucrurile acestea atât de subtile şi de

filozofice, însă el era subiect într-un proces şi într-o acţiune declanşată şi susţinută de el. Deci omul îşi transmite energia sa, substanţa sa umană, EIS prin intermediu uneltei (care este deci un mijloc de transport al energiei, substanţei şi informaţiei umane) obiectului munci, iar acesta la rândul lui "fabrică", creează produsul muncii, adică poamele pe care pomul i le dăruieşte omului. Suntem la începutul istoriei, atât unealta cât şi obiectul munci şi produsul lui sunt lucruri din natură introduse într-u circuit, circuitul om-unealtă-obiectul muncii-produs şi din nou om, da, dar ele au devenit din lucruri, din obiecte din natură elemente vii într-o "structură umanizată, într-un mecanism". Mecanismul acesta avea să funcţioneze pe tot parcursul istoriei, când omul a început să inventeze unelte foarte deosebite de cele care se aflau în natură.

Când avea să acţioneze prin uneltele sale, cu uneltele sale din ce în care mai sofisticate asupra unui obiect al muncii care nu mai era unul natural (cum este pomul, apa pentru pescari, pământul) ci unul prelucrat, tocmai pentru a produce un produs cât mai bun, mai complex, superior, etc. Pomul pe care îl bătea omul primitiv cu unealta, sau peştele prins în apă cu unealta de pescuit sunt produse "naturale", create de natură, omul fiind numai culegător. Mai târziu însă în istorie, omul avea să inventeze noi unelte, noi obiecte ale muncii şi noi produse care nu se mai găsesc în natură ci sunt fabricate de om şi sunt foarte îndepărtate de acestea.

Aşadar până acum avem aceste elemente, om-unealtă-obiect al muncii-produs care au fost integrate de acţiunea umană, într-o structură, într-un sistem mai bine zis. Acesta este sistemul economic la începutul istoriei, acestea sunt componentele sale. În comuna primitivă acest sistem economic este individual, (când individul uman îşi procură singur hrana şi o culege singur, folosind uneltele, care sunt ale lui) sau este colectiv. La începuturile istoriei, (paleolitic) oamenii foloseau aceste unelte, uneltele culegătorului, pentru că asta a fost omul la început, simplu culegător, dar nu le trecea prin minte, nu se născuse în ei gândul că băţul acela este al celui care l-a folosit prima dată, şi pe care îl păstrează. În prima parte a paleoliticului, oamenii utilizau "uneltele" din natură doar pentru a-şi procura hrana, să bată un pom, să omoare un animal, după care aruncau unealta. Ei nu se simţeau deci "legaţi" de băţul de care se foloseau ca unealtă. Mai târziu, probabil mezolitic (în realitate nu vom cunoaşte cu adevărat niciodată când s-a întâmplat lucrul acesta), pentru că unealta era mai bună, mai frumoasă, pentru că îl ajutase pe el, pe omul primitiv mai

bine, fiinţa umană s-a simţit "legată sufleteşte " de unealta care o folosea, care îl ajutase pe el, îl salvase poate de la moarte.

Această primă legătură sufletească a omului, de băţul, de unealta pe care o folosea, este începutul proprietăţii private. După ce omul a început el să-şi perfecţioneze şi să-şi fabrice uneltele, această legătură, acest gând, conştiinţa legăturii lui cu unealta, a fost mai profundă, mai strânsă, mai directă. Este de asemenea posibil ca legătura dintre om şi produsul muncii lui de culegător, adică dintre el şi poamele pomului pe care îl scutura cu unealta, dintre el şi vânatul ucis după hăituire, sau după o luptă periculoasă, sau hrana pescuită să fi fost mult mai strânsă decât legătura dintre om şi unealtă. Pentru că produsul îl hrănea, îi satisfăcea lui necesităţile de hrană, îi dădea certitudinea existenţei lui, îi dădea senzaţia de plăcere. Această legătură care a fost la început una afectivă, psihologică, dintre omul primitiv şi produsul muncii lui a devenit mai "strânsă" după ce omul a început să depoziteze hrana neconsumată pentru a o consuma ulterior, când i se va face din nou foame.

Aşadar a existat un moment, pe care istoriceşte nu-l putem preciza, când omul primitiv a început să se "lege sufleteşte" de teritoriul pe care îşi avea familia sa (marea familie matriarhală), ginta, sau vatra, pentru că acel teritoriului asigura lui hrana, sentimentul de securitate, perpetuarea speciei. Acel teritoriu, ginta sau tribul "a dorit să îl apere". Apărându-l, pământul acela a devenit al lor, proprietatea lor, cum ar veni. Această legătură afectivă dintre om şi lucru, dintre om şi teritoriul pe care îşi duce viaţa a constituit începutul lungii istorii a proprietăţii private. Egoismul, ca trăsătură a personalităţii umane (egoismul moştenit genetic de la animal) a fost şi el un factor care a dus la apariţia şi al consolidarea proprietăţii private ca tip de relaţie consacrat dintre om şi realitatea în care trăia. Naşterea proprietăţii private avea să fie dureroasă şi îndelungată. A început timid, metaforic vorbind, omul primitiv nefiind deloc conştient de "valoarea" proprietăţii private, ca să se dezvolte pe parcursul secolelor şi mileniilor, consacrată fiind de cultura tribală, de experienţa colectivă, de tradiţie. Proprietatea ca raport, ca relaţie dintre om şi lucru, (unelte, produse), s-a îmbogăţit odată cu progresul istoric, cultural. Relaţia acesta de proprietate este mult mai complexă decât ne închipuim noi, ea este una afectiv psihologică, (când individul uman simte că lucrurile sunt ale lui, îi aparţin, se simte legat de ele) una culturală, în sensul că în universul uman ea devine o valoare culturală, respectată, consacrată, că ea modifică modul de percepţie al realităţii de către omul primitiv, dictează tipuri de atitudine,

între individul uman şi lucrurile din realitatea imediată, sau între indivizii umani ai unei ginte ori ai unui trib.

În al treilea rând relaţia de proprietate are o dimensiune economică, în sensul că ea este o "unealtă" care produce existenţa indivizilor umani, îi pune la muncă, pentru a-şi produce hrana, existenţa. În al patrulea rând această relaţie de proprietate are o dimensiune " filozofică" pentru că prin proprietatea privată fiinţa umană se leagă de real, se fixează şi se integrează în real, se defineşte pe sine ca fiinţă a unui anumit loc, ca fiinţă care coexistă cu lucrurile, ca fiinţă prelungită prin unealta sa, prin proprietatea sa etc. Ca fiinţă mai completă, mai bogată, mai puternică, mai stăpână pe ea. Ea, această proprietate avea să îi facă pe uni oameni stăpâni, iar pe alţii sclavi, şi tot ea avea să ducă la apariţia perioadei sclavagiste în istoria umanităţii. Ea, proprietatea privată este cea care asigură o motivaţie înaltă omului în procesul muncii, o motivaţie şi un sens în existenţa sa de fiinţă umană.

De acum omul avea să se reflecte pe sine ca fiinţă definită de acest raport, proprietatea devenea expresia omului, iar omul expresia proprietăţii. Şi nu în ultimul rând acest tip de relaţie proprietatea - are o dimensiune socială, care îi leagă pe indivizii umani între ei, îi integrează într-o anumită structură socială economică, le dă ceea ce am numi conştiinţa de grup, de gintă, de trib, de rudenie (proprietatea este şi a rudelor consangvine). Această relaţie de proprietate îi leagă pe indivizii umani de strămoşii lor. Ea are totodată şi o dimensiune religioasă. În sclavagism evoluţia procesului de apariţie şi dezvoltare a proprietăţii private atinge un punct culminant, proprietatea fiind acum consacrată juridic şi social, ca tradiţie cutumă. Acest proces nu s-a petrecut, aşa cum spuneam, de odată, ci a fost unul complex, de lungă durată. Proprietatea privată avea să însemne un salt calitativ în dezvoltarea fenomenului uman, a personalităţii umane şi a colectivităţii în istorie. Ea avea să joace rolul pe care l-a avut descoperirea şi apariţia uneltei în istoria omului.

În ultima instanţă proprietatea privată, poate fi privită ca o "unealtă psihologică", ca ceva miraculos care îl "leagă" pe individul uman şi colectivitatea umană mai strâns de realitate, şi care umanizează realitatea în acelaşi timp. Lucrurile, realitatea (pământul, uneltele care sunt proprietatea mea privată, sunt lucruri care mă prelungesc pe mine în ele, care mă conţin pe mine, substanţa fiinţei mele) în acelaşi timp calitatea lor, (conţinută de lucrurile care sunt proprietatea mea), care sunt proprietatea mea devin foarte apropiate de mine. Proprietatea este a mea, există pentru

a fi a mea, pentru a mă folosi de ea. În acelaşi timp ea existând lucrează de fapt pentru mine, există pentru mine. Proprietatea mea mă face mai puternic, mă "măreşte" pe mine ca personalitate umană, mă prelungeşte în real, în acelaşi timp introduce realitatea în sfera personalității mele umane. Apariția şi dezvoltarea proprietății private a fost un proces îndelungat şi complex, iar o dată existentă proprietatea începe să funcționeze asemenea unei unelte, a unui "aparat" producând consecințele pe care le-am precizat mai sus. Proprietatea privată a fost aşadar cea care a făcut ca uneltele, obiectul muncii, produsul muncii, pe lângă faptul că erau utilizate, folosite de om să devină ale lui.

Ce înseamnă aceasta ? Proprietatea privată spuneam că poate fi privită ca o unealtă miraculoasă, ca un "functor" care are însuşirea şi puterea de a împărți realitatea în două mari sfere : 1) Proprietatea mea, care face ca realitatea aceasta să fie a mea, alții să nu intre în sfera realității-proprietate a mea (proprietatea mă separă pe mine de ceilalți, dar în acelaşi timp mă leagă pe mine de lucrurile mele, vedeți cu câtă finețe şi în ce mod paradoxal operează acest functor, această unealtă), şi 2) sfera cealaltă a realității, cealaltă realitate, care nu este a mea, este a altora, şi eu nu am ce să caut în această sferă, realitate. Fiind proprietate a altora eu sunt despărțit de ei, iar ei, ceilalți, sunt legați de proprietatea lor.

Această unealtă a mea, care este proprietatea privată, (pentru apariția căreia a curs mult sânge) face ca uneltele pe care le folosesc eu să fie ale mele, deosebindu-se de uneltele celorlalți pe care eu nu pot să le folosesc, obiectul muncii să fie al meu, produsele muncii să fie ale mele. Celelalte unelte, produse, aparțin altora. Proprietatea privată face ca Sistemul economic, care la începutul Istoriei umanității, era format din indivizi umani, grupul social, uneltele, obiectul muncii şi produsul muncii să se articuleze mai strâns şi să devină o prelungire a omului. De acum uneltele, obiectul muncii, produsele vor fi ale unui individ uman, sau ale unui Grup uman, vor exista pentru acel individ uman sau pentru acel Grup uman. Aceste unelte îi vor face pe posesorii lor să se îmbogățească, să producă mai mult decât au nevoie să consume. Dimpotrivă, alți indivizi umani vor sărăci.

Aşa a început procesul complex şi îndelungat al formării celor două clase sociale : stăpânii de sclavi şi sclavii, cele două clase ale societății sclavagiste. Aceste două clase, cea a bogaților şi cea a săracilor exploatați, vor străbate toată istoria, luând în diferite perioade înfățişări sensibil diferite.

2 O dată cu apariția surplusului de produse, cum există pentru alți indivizi umani sau Grupul uman o necesitate mai mare sau mai mică de produse (deci un plus şi un minus de produse) a apărut desigur necesitatea schimbului de produse. Acest schimb de produse rezolva problema satisfacerii necesităților. Cu acest prim schimb, care nu ştim dacă s-a petrecut în Paleoliticul mijlociu sau târziu, începea lungul şi complicatul proces al apariției pieței, al apariției comerțului (ca nouă diviziune socială, socio-profesională) şi al apariției noii categorii socio-profesionale a comercianților, ca şi a Subsistemului pieței, despre care am vorbit mai sus.

O dată cu apariția şi dezvoltarea Subsistemului pieței, Sistemul economic a urcat o treaptă importantă pe scara evoluției. El a făcut ca sistemul economic primar, proto-sistemul economic vechi (format numai din subsistemele : Grup uman-unelte-obiect al muncii-produse) care exista şi funcționa numai pentru a asigura hrana colectivității şi indivizilor umani, să se deschidă către viitor, să iasă "din sine ", să devină mai complicat, să înceapă să producă produse care răspundeau unor necesități culturale sociale spirituale.

S-a dezvoltat astfel pe parcursul timpului subsistemul necesităților, cel care pune motorul imens al Sistemului economic (sau Sistemul economic însuşi) în funcțiune, care funcționează ca un motor imens şi complex, ca un organism. Şi acest lucru a fost esențial, pentru că Subsistemul necesităților dezvoltându-se el a împins omul necontenit pe parcursul istoriei să caute noi căi, metode, mijloace, de a crea produse din ce în ce mai evoluate, care să-i satisfacă lui necesitățile. Fără această evoluție a Subsistemului de necesități, pe parcursul timpului nu am fi asista la progresul şi evoluția Sistemului economic şi a omului însuşi. Şi acum, dacă am afirmat că sistemul socio-economic este, seamănă cu un motor, haideți să vedem cum funcționează acest uriaş şi uimitor motor, fără de care omenirea nu ar fi evoluat până la acest punct.

SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC VĂZUT CA UN MOTOR SAU CA UN ORGANISM VIU

I SUBSISTEMUL GRUPULUI SOCIAL ŞI SIBSISTEMELE SALE. Spuneam mai sus că cel mai important Subsistem al Sistemului

socio-economic este Subsistemul din nivelul 1 pe care l-am denumit Subsistemul social. Acesta nu ar putea exista şi nici funcţiona dacă nu ar exista cealaltă parte, "jumătate" a sa , adică celelalte subsisteme din nivelul 1 pe care le-am analizat mai sus. Avem deci două segmente, două dimensiuni : 1) Segmentul uman, sau Marele sistem social, şi, 2) celălalt Sistem pe care-l denumim, marele Subsistem instrumental, sau marele Subsistem economic al prelungirii Sistemului uman în realitate.

Cel de al doilea Mare subsistem format din toate celelalte subsisteme de nivel 1 funcţionează ca o mare unealtă, ca un mare mijloc de producţie care asigură omului existenţa şi evoluţia. Precizăm de asemenea că cele două Mari subsisteme despre care am vorbit mai sus nu ar putea nici exista şi nici funcţiona unul fără altul. Ele formează împreună o mare unitate care este Sistemul socio-economic unitar. Pe când cel de-al doilea mare subsistem, cel Instrumental, este o prelungire, asemenea unei mâini, Subsistemului social-uman este în realitate, o " realitate umanizată", realitate care conţine " substanţă umană". La rândul lui, cel de-al doilea mare Subsistem îl re-crează pe primul Mare Subsistem, făcându-l să fie ceea ce este, adică un Subsistem uman puternic fixat în realitate, integrat în univers. Iată cum trebuie deci văzută funcţionarea împreună a celor două mari Subsisteme, cele două Subsisteme se determină unul pe altul, se creează şi se recreează permanent unul pe altul.

Ele funcţionează ca cele două emisfere ale Sistemului nervos, completându-se una pe alta, funcţionând una prin cealaltă, cooperând permanent într-o strânsă şi profundă intro-deschidere. Să vedem acum ce produc, care sunt finalităţile acestor două Mari subsisteme. Am văzut că Sistemul socio-economic în ansamblul său produce două mari finalităţi :

1) **Subzistenţa Subsistemului social, de fapt a Sistemului socio-economic în ansamblul său, şi**

2) progresul şi evoluţia subsistemului social, de fapt a Sistemului socio-economic în ansamblul său.

Pe lângă aceste două mari finalităţi, Sistemul socio-economic mai produce un număr de finalităţi principale şi secundare, unele pozitive, altele negative. Acum Subsistemul social, Marele Subsistem social (Omul) este cel care produce un produs numit Munca. Munca este un proces, o sumă continuă de activităţi în timpul căreia omul produce energie, informaţie şi substanţă, EIS, care sunt transmise prin intermediul uneltei. EIS acţionează asupra celorlalte subsisteme, asupra marelui Subsistem instrumental, punând acest Subsistem să producă produse, să producă cele

două mari finalități ale Sistemului socio-economic, subzistența şi evoluția. Marele Subsistem instrumental receptând munca este pus în mişcare de aceasta şi produce finalitățile fundamentale despre care am vorbit mai sus (subzistența şi evoluția) şi celelalte finalități ale Sistemului socio-economic. Să notăm că fără acest produs numit Muncă creată de marele Subsistem social, Marele Subsistem instrumental nu ar fi capabil să funcționeze, să producă. Dar concret, ce determină atât marele Subsistem social , cât şi marele subsistem instrumental să intre în funcțiune ? Iată cum stau lucrurile :

Subsistemul social (aşa cum arătăm în detaliu în lucrarea noastră Istoria Sistemelor economice) este format la rândul lui din mai multe Subsisteme. Este un Subsistem structurat, ordonat, are un nivel educațional, nevoi, aspirații, etc. Din punctul de vedere al claselor sociale, un Subsistem social este format din următoarele clase sociale, Grupuri sociale : în sclavagism, sclavii ş stăpânii de sclavi, în feudalism, iobagii şi feudalii, în capitalism, proletariatul şi burghezia etc. Într-o societate modernă, aşa cum este societatea românească în secolul XX (orice societate națională europeană) structura societății sau subsistemele Subsistemului social sunt : clasa țărănească (intrată în perioada ei de descompunere), clasa muncitoare, clasa intelectuală, şi clasa politică, sau grupul politic, format din indivizii umani care iau decizii la diferite nivele, sau altfel spus, formează subsistemul de decizie şi control. În concluzie avem de fapt, : 1) clasele sociale care muncesc, creează acest produs numit Muncă, şi acestea sunt clasa țărănească, clasa muncitoare, clasa intelectuală, produce munca de tip abstract intelectual) şi 2) clasa conducătoare, care formează subsistemul de decizie şi control. Care prestează şi ea tot o muncă de tip intelectual abstract, muncă ce constă în receptarea informaților care vin din sistemul economic, analiza şi sinteza acestor infirmații, elaborarea deciziilor. Clasa conducătoare este cea care prin deciziile şi proiecțiile pe care le ia orientează şi conduce Sistemul în curgerea lui prin timp. În funcție de aceste decizii, de valoarea lor, Sistemul socio-economic poate să funcționeze mai eficient sau mai rău, să evolueze, să stagneze sau să involueze.

Amândouă aceste două tipuri de muncă, cea fizică şi cea intelectuală, sau fizică şi intelectuală combinate sunt ""curentul electric sau sângele"" care pune în mişcare marele Subsistem instrumental, adică restul Sistemului socio-economic. Dar ce-i face pe oameni să muncească ? Nevoia, necesitățile biologice, psihologice, sociale, culturale. Aşa cum arătam în

Istoria Sistemelor economice fiinţa umană, omul Sistemul personalităţii umane, formează un Subsistem pe care noi l-am denumit Subsistemul necesităţilor umane, al trebuinţelor biologice, psihologice şi sociale. În timpul existenţei sale organismul uman, Sistemul personalităţii umane are o funcţionalitate oscilatorie, pendulatorie.

Ca să existe, organismul uman consumă substanţă biologică, proteine, glucide, lipide. Aşa se face că de la starea de echilibru a organismului biologic (când nu avem starea de foame, trăim starea de confort) fiinţei umane i se face foame ca urmare a deficitului de substanţe biologice consumate, şi apare starea de dezechilibru, de lipsă a substanţelor organice din corp. Pentru că individului uman i s-a făcut foame şi sete (stare de dezechilibru) el va trebui (este obligat de mecanismul pulsatoriu al organismului uman) să meargă să-şi satisfacă golul de substanţe organice consumate de organism. În paleolitic omul primitiv punea mâna pe bâtă, cu aceasta, devenită unealtă, mergea şi bătea un pom (care devenea obiect al muncii) şi se hrănea cu poamele căzute pe jos. Aşa arăta procesul muncii în zorii umanităţii. În epoca modernă necesităţile îl împing la fel pe individul uman să meargă să şi le satisfacă. Ele, necesităţile, îl trimit obligatoriu la muncă. Şi omul merge şi caută de lucru, iar cu salariu pe care-l primeşte îşi cumpără produse cu care se hrăneşte pe sine şi familia sa. Mecanismul a rămas acelaşi şi după mii de ani. O dată cu progresul istoric şi cu urcarea pe treptele istoriei, acest Subsistem al necesităţilor individului uman s-a dezvoltat, necesităţile au devenit psihologice, culturale, sociale. Pentru omul modern nevoia de a se instrui, nevoile culturale, spirituale, nevoia de certitudine, nevoia de creaţie artistică şi ştiinţifică, nevoia de împlinire a personalităţii umane, nevoia de confort psihologic şi cultural sunt necesităţi profunde, imperioase, ca şi nevoile biologice.

Neîmplinirea acestor necesităţi duce la îmbolnăvirea şi dezechilibru personalităţii umane. Aceste necesităţi îl motivează şi îl orientează totodată pe om către muncă. Lucrul acesta s-a întâmplat toată istoria. Foamea, setea, nevoia de a avea o casă, un loc care să-i asigure omului condiţiile de viaţă, nevoia de securitate, celelalte necesităţi l-au împins imperios pe om la muncă. Deci, acest subsistem al necesităţilor umane nu este altceva decât un subsistem al Sistemul personalităţii umane, şi el funcţionează ca un resort, este de fapt resortul, arcul care împinge Sistemul personalităţii umane să muncească, inima care pulsează şi îl trimite pe om să muncească. Dar chiar dacă Subsistemul necesităţilor îl trimite pe om să muncească, Omul nu ar putea să producă acest produs numit muncă dacă nu ar intra

acum în funcțiune încă două Subsisteme ale Sistemului personalității umane. Este vorba despre Subsistemul intelectului uman (percepția, reprezentarea, gândirea, imaginația, aptitudinile, voința), de fapt de subsistemul personalității mane, cel care analizează informațiile venite din exterior, percepția, elaborând acțiunea, răspunsurile pe care omul le "gândeşte", ca să-şi satisfacă necesitățile. Intelectul, subsistemul psihic este cel care raționează, analizează situația şi ia decizia că omul trebuie să meargă să muncească. El este cel care stabileşte tipul de muncă, uneltele pe care le foloseşte omul, metodologia muncii, obiectivele muncii, etc. Deci acest Subsistem, cel psihic-intelectual este cel care elaborează informația despre procesul muncii, secvențele acestui proces, modelul mental al procesului muncii. Fără acest Subsistem şi informația elaborată de el nu ar putea exista munca. Al treilea Subsistem care face posibilă munca este Subsistemul biologic al Sistemului personalității umane, în primul rând subsistemul osteo-muscular, cel care produce energia fizică. Dacă nu ar exista Subsistemul osteo-muscular oamenii nu ar putea să muncească, să mânuiască uneltele. Subsiststemul psihic este cel care conduce Subsistemul osteo-muscular, îl pune să producă energie, îl dirijează, iar acesta din urmă este cel care aplică în practică deciziile. Numai conlucrarea acestor trei subsisteme, care sunt de fapt integrate în Sistemul personalității umane, poate să creeze acest produs care este munca. Trebuie spus că cele trei subsisteme care produc munca, subsistemul motivațional-intelectual-subsistemul osteo-omuscular, pot să creeze acest produs extraordinar, Munca, tocmai pentru că cele trei subsisteme sunt integrate în Sistemul personalității umane. (SPU) Dacă nu ar fi integrate în acest Sistem al personalității umane, cele trei subsisteme nu ar putea să producă munca.

În realitate Munca - un produs de o complexitate extraordinară - este creat de toate Subsistemele Sistemului personalității umane, altfel spus de Personalitatea umană. Subliniem acest lucru, numai omul, Sistemul personalității umane, putea produce, crea acest produs, Munca. Asupra muncii Filozofia economiei nu a insistat prea mult, astfel că nu avem studii profunde asupra acestui lucru foarte "ciudat" care este Munca şi care a apărut în istorie o dată cu unealta. Care a jucat în istoria umanității un rol extraordinar de mare. Ce este Munca ? Este un proces, o substanță, un obiect ? Omul munceşte de un milion de ani pe această planetă dar nu credem să existe vreun om care să fi văzut munca. Da, într-un fel spus o "vedem "incorporată în produsele muncii noastre, acolo în acel produs este ea, dar chiar şi aşa nu o putem vedea cu ochii, şi nici pipăi. Nu o putem

măsura, cuantifica. Nu ştim foarte multe lucruri despre ea, unele lucruri nu le cunoaştem deloc. De exemplu, credem că munca a apărut exact în aceiaşi clipă în care a apărut unealta.

Ea presupune un efort fizic şi mintal, o cantitate de efort depusă de om. Sunt munci plăcute, uşoare, dar şi munci neplăcute, grele, care-i solicită omului voința, efortul teribil, suferința, concentrarea enormă, jertfa chiar. Totodată munca este " ieşire din sine", este un produs "nevăzut", în care se toarnă EIS, (energie, substanță, informație) adică o parte, o cantitate şi calitate din ființa umană. O parte din ființa umană iese din ea şi intră în unealtă. Este preluată de aceasta ca să fie transmisă Obiectului muncii, receptată şi asimilată de acesta. Nu orice efort este muncă : mersul pe jos, cățărarea într-un pom, o bătaie între doi oameni. Munca este numai acel efort conştient depus de om, încorporat într-un produs, cu o finalitate care-i foloseşte lui. Vânătoarea este muncă pentru omul primitiv. Pescuitul, ca şi muncile agricole, producerea uneltelor. Munca se defineşte deci ca fiind Conținutul efortului depus de om pentru a-şi satisface nevoile umane, mediat de mijlocul de muncă şi obiectul muncii. Munca este produs al ființei umane (numai Omul poate produce acest produs. Afirmația este adevărată şi pentru unealtă, obiectul muncii, produsul economic, piață, celelalte subsisteme), dar şi mijloc, unealtă adică.

Aparent este un mijloc ciudat, pentru că nu este un mijloc obiectual, material, fizic, cum este sapa, toporul, strungul, de pildă, care mijloceşte ceva, acționează asupra a ceva, ci unul procesual, o "cantitate şi calitate de energie şi informație, structurată sistemic, organizată". Această cantitate de energie care se desfăşoară într-un interval de timp nu este dezorganizată, haotică. Ci are o structură sistemică, este un sistem. Numai că este un sistem de energie şi informație (plus substanța consumată, golul acestei substanțe) structurat, deşi noi nu vedem lucrul acesta şi el nu a fost observat până acum. Deci, munca este un Sistem format din elemente informaționale, energetice, substanțiale aflate într-o strânsă interdependență şi comunicare, având o structură specifică şi o finalitate sau finalități precise.

Deci noi am adus în gândirea economic această viziune sistemico-cibernetică asupra muncii. Munca este deci un Sistem energetico-informațional cu o structură specifică. Aşa se face că o cantitate de muncă de o anume calitate produce un produs, iar altă cantitate de muncă şi de altă calitate produce un alt produs, tocmai pentru că cele două cantități de muncă, sisteme de muncă, au structuri diferite. Munca are, aşa cum am

mai spus, conținut şi formă. Acestea aflându-se într-o relație intimă, într-o intro-deschidere continuă şi determinare profundă, modulată. De exemplu, cantitatea de muncă produsă de un strungar are o structură intimă diferită față de cea produsă de un scriitor. Marx a venit cu ideea măsurării muncii, cu formula "cantitatea de muncă depusă într-o unitate de timp socialmente necesar", ceea ce este o prostie. Munca nu se poate măsura utilizând ca unic criteriu timpul, ca mijloc de măsurare. Pentru aceasta ar trebui utilizate mai multe criterii de care nu dispunem până la această oră. Cu cât un Sistem-muncă deține o cantitate şi calitate de EIS superioară (într-o unitate de timp) în comparație cu un alt sistem-muncă (cantitate de muncă), cu atât prima muncă este mai valoroasă în comparație cu cea de-a doua muncă depusă. Calitatea, superioritatea calității unei cantități de muncă….munca se caracterizează, aşadar, prin valoare, are o valoare care poate să fie mai mare sau mai mică. Această valoare poate să fie doar aproximată, în nici un caz riguros măsurată. Omul deocamdată poate să aproximeze cantitatea şi calitatea unei munci, sau valoarea unei munci, dar nu poate s-o măsoare riguros.

Lucrul acesta se va reuşi cu siguranță mai târziu, dar deocamdată pe noi, oamenii secolului XXI, ne interesează să producem munca, muncă de tip superior, în loc de a o măsura milimicronic. Munca unui cercetător ştiințific este superioară ca valoare muncii unui mecanic de locomotivă. Dar valoarea unei munci este dată nu numai de cantitatea şi calitatea conținută e muncă, ci mai ales de valoarea efectelor, finalităților muncii respective. Un milion de oameni, de români, au muncit în secolul XIX şi au produs bunuri materiale pentru care au depus un anume volum de muncă. Un român, poetul Mihai Eminescu, a depus şi el un anumit volum de muncă şi a produs o operă literară de mare valoare. Ei, bine, munca lui Mihai Eminescu depusă pentru a crea opera literară este incomparabil mai valoroasă, are o valoare mai mare decât munca celor un milion de români.

Dar munca mai are şi aceste două însuşiri, aparent contradictorii, dar care nu se exclud ci se completează fericit : munca este abstractă (nu o vede nimeni, este un conținut de informație şi energie, structurate într-un anume mod, nevăzute) şi în acelaşi timp concretă, pentru că energia şi informația care o compun produc efecte concrete, circulă pe canalul concret al uneltei, al mijlocului şi obiectului muncii. De asemenea munca este "vie" în sensul general şi concret al termenului. Este vie pentru că ea este viață, un segment din viața din interiorul omului. Energie, Informație şi Substanță, EIS, se află şi într-un scaun, structurate într-un anume mod

foarte precis, structură care face ca scaunul să fie ceea ce este, dar E I S -ul structurat în scaun este un EIS mort, energie şi informaţie moartă, fixată, rigidă, o dată pentru totdeauna, cât va dura scaunul. EIS moartă, care nu "curge", nu este fluidă (pentru că nu este vie), este o structură de EIS osificată, împietrită. În clipa în care scaunul se distruge, se distruge şi structura împietrită de EIS, conţinută în scaun. Aşadar, munca este o cantitate de EIS vie, un Sistem de EIS viu şi uman, precizăm acest lucru.

În sensul că munca Sistemul-muncă este format din energie umană, psihică, din informaţie psihică (ce provine, a fost creată de psihic, are structura şi specificitatea acestuia), este o parte din psihic, care "curge" în mod intenţional, conştient, programat, în afara individului uman. Aşadar munca este un sistem EIS uman (care ţine de specificitatea şi de esenţa omului şi nu de alte specii, altei categorii de lucruri) viu, care mai are însă o calitate extraordinară care o face să fie ceea ce este. Este vorba de însuşirea ei de a fi "plasmă sangvină", "combustibil lichid" care circulă prin toată subsistemele sistemului socio-economic, obiectivându-se în ele, devenind conţinutul lor (şi prin acesta participând atât la funcţionare lor cât şi la formarea lor). Dacă munca nu ar avea această calitate de a fi plasmă vie care să circule prin toate subsistemele sistemului economic (purtând esenţa umană, umanul pe canalele pe care circulă) omul nu ar putea să pună în funcţiune întregul sistem socio-economic. Acesta nu ar putea funcţiona. Deci această plasmă circulă prin toată subsistemele sistemului economic punându-le în funcţiune şi făcându-le să comunice între ele, în acelaşi timp le hrăneşte (funcţia de combustibil) şi participă la constituirea lor ca subsisteme. Să detaliem :

1. **Subsistemul nevoilor umane (foamea, setea, nevoia de securitate, de dragoste, de informaţia, de plăcere estetică), odată intrat în starea de dezechilibru (foame, sete, etc) îl împinge pe individul uman să caute, să-şi satisfacă nevoile. Altfel spus, subsistemului intelectual i se transmite comanda "trebuie să trimiţi omul să muncească pentru a produce produsele care să satisfacă nevoile apărute". Sistemul intelectual receptând această informaţia începe să analizeze situaţia. Altfel spus toate informaţiile sunt comparate, analizate, sintetizate în vederea elaborării unei decizii. În ce situaţie să găseşte individul uman căruia îi este foame sete, etc, de ce mijloace dispune el, ce trebuie să întreprindă, secvenţă cu secvenţă, unde se află sursa, obiectul muncii, care este cea mai rapidă şi economicoasă cale pentru a produce produsele de care este nevoie. În acest moment intelectul elaborează strategia viitoarei**

acțiuni(a procesului de muncă) prin care individul uman îşi va produce produsul necesar. Toate aceste informații, toată această structură informațională se va transmite în procesul muncii în subsistemul muncii (cum l-am denumit noi mai sus). După ce sunt elaborate aceste informații, intelectul comandă sistemului osteo-muscular să se apuce de lucrul, să înceapă munca. Din acest moment, din momentul în care individul uman pune mâna pe unealtă şi începe să lucreze începe munca ? Această întrebare este foarte importantă. Procesul muncii va dura până în momentul în care va fi elaborat produsul. Recapitulând vom preciza deci că procesul muncii este format dintr-o etapă internă (interioară sistemului personalității umane) perioadă în care este gândit, elaborat, proiectat procesul muncii şi a doua etapă, externă, în care este pus în practică proiectul intern al procesului de producție, care începe din momentul în care individul uman se apucă de lucru. Facem aici o precizare. În cazul în care etapa internă a procesului muncii nu este aplicată în practică, deci omul nu se apucă de muncă, nu putem vorbi despre existența muncii. Am afirmat mai sus că procesul muncii începe din momentul în care omul pune mâna pe o unealtă şi se apucă de lucru, în realitate însă procesul munci începe cu o etapă anterioară, internă, când omul înțelege că trebuie să muncească şi în mintea lui se declanşează procesul elaborării şi proiectării procesului muncii. Această situație o întâlnim în cazul în care procesul muncii necesită o elaborare şi proiectare minuțioasă, profundă, complexă, fără de care procesul muncii şi produsul nu pot exista. Dacă în cazul muncilor fizice rutiniere nu este deloc nevoie de un proiect anterior, realizat în plan mental, al procesului muncii, al fabricării produsului (muncile de tip inferior, al celor care se repetă), situație în care procesul muncii, munca începe din clipa în care omul pune mâna pe unealtă şi se apucă de lucru, în cazul muncilor superioare, complexe, care solicită elaborarea unui proiect mental, al unei proiectări, în cazul acesta, munca începe cu elaborarea mentală a proiectului muncii. Cu etapa internă aşa cum am precizat mai sus. Aceste lucruri fiind clare acum vom spune că procesul muncii ca sistem nu ar fi putut exista în planul vieții individului uman, dar şi în plan social şi istoric, dacă nu ar fi existat elaborarea lui internă, psihologică, formată din sistemul acțiunii şi operaților mentale al căror produs este proiectul sistemului procesului muncii aplicat în practică. Să fim mai clari:

1. **Există un tip de muncă, sau mai bine zis o anumită categorie de muncă, care nu are nevoie de unelte. Un pescar care prinde peşte cu mâinile, un sculptor care frământă lutul cu mâinile şi tot cu mâinile, fără să se folosească de vreo unealtă creează din lut moale o statuie. Care nu este o operă definitivă, (dar poate fi privită şi aşa), căci statuia din lut devine model (o unealtă deci) pentru opera da artă definitivă. În acest caz în care între Obiectul muncii şi omul care munceşte nu se mai interpune unealta (canalul care conduce EIS în interiorul personalității umane) EIS din interiorul Sistemului personalității umane se transmite direct Obiectului muncii. Ca în cazul pescuitului unde EIS se transmite direct Obiectului muncii, care devine automat produs al muncii, mâinile.**
2. **Odată cu apariția uneltei şi cu utilizarea ei, EIS care se elaborează înăuntrul sistemului personalității umane (deci munca apare, este elaborată înăuntrul omului, al personalității umane) se transmite uneltei. De fapt unealta este şi ea un sistem obiectual, fizic, care conține EIS. În această situație EIS, care iese din interiorul personalității umane se combină cu EIS, conținut de unealtă, rezultând un EIS sumă. Dar nici acest EIS nu stă pe loc, nu poate exista de sine stătător. El circulă mai departe şi se combină, intră în ecuație, formează o sinteza nouă cu EIS conținut în obiectul muncii, a subsistemului obiectului muncii. Rezultatul este apariția unui al treilea EIS, receptat pentru un timp de subsistemul obiectului muncii. Înăuntrul subsistemului muncii EIS receptat se combină cu EIS din interiorul subsistemului muncii şi din această operație, însumare rezultă un nou EIS, al patrulea EIS care nu este altul decât Produsul Muncii. Ce observăm ? Că munca nu este altceva decât un conținut energo - informațional care se elaborează înăuntrul personalității umane de unde va pleca şi va circula pe canalele subsistemului uneltei, obiectului muncii, unde se va combina cu conținuturile energo-informaționale ale acestor subsisteme (conținuturi care sunt inerte), combinații din care va rezulta produsul. Produsul nu este altceva decât un obiect, un subsistem, al cărui conținut este format din EIS rezultanta combinațiilor conținuturilor de EIS anterioare, numite mai sus. Să precizăm : EIS-ul elaborat în interiorul sistemului personalității umane singur nu poate fi numit muncă. În cazul în care el nu iese din sistemul personalității umane rămânând sub formă de reprezentări, raționamente, proiecții el nu este altceva decât un vis. Un proiect mental, şi atât. Este visul de a muncii, visul de a face ceva. Abia când în urma efortului uman fizic, conținutul energo-informațional din**

interiorul personalității umane iese şi se combină (conlucrează) cu conținutul EIS din subsistemul uneltei, iar EIS rezultat se combină şi conlucrează cu EIS conținut de subsistemul obiectului muncii, rezultatul acestei conlucrări şi combinații fiind produsul muncii (care este tot un subsistem conținând EIS), abia acum putem vorbi despre Procesul muncii. Un om primitiv care loveşte un pom ca să se distreze, nu ca să culeagă poamele căzute pentru satisfacerea nevoii de hrană, nu se cheamă în nici un caz că munceşte. El nu este deci creator de muncă. Procesul prin care se creează munca se numeşte procesul muncii. Munca este deci un proces uman cu finalitate, are obiective precise (producerea unui sau a unor produse), Subiectul muncii, omul, se comportă permanent rațional, executând acțiuni şi operații conştiente precise, economicoase. Munca şi procesul muncii se încheie cu producerea Produsului muncii. Munca, sau mai precis, conținutul muncii format din EIS, este dificil să fie măsurată, cuantificată. Se stabileşte mai uşor valoarea muncii, care este o altă noțiune decât cea de conținut al muncii. Conținutul muncii este format din EIS (de diferite calități, cantități, tipuri, structuri, etc), aceste EIS fiind structurate diferit, având calități diferite care sunt greu de pus în evidență şi de măsurat. De exemplu, cum putem măsura energia şi informația care sunt conținute într-o sapă sau într-o altă unealtă, ori într-un obiect al muncii. Dar putem aprecia în general, fără să greşim, că Energia şi Informația conținute într-un tractor, care este tot o unealtă, sunt mult mai mari şi superioare calitativ decât EIS conținut de unealta care este sapa. Calculatorul este o unealtă calitativ superioară oricărei unelte pentru că el conține o cantitate de informație superioară oricărei informații conținută de o altă unealtă. Aşadar, doar în mod aproximativ se poate evalua cantitatea şi calitatea EIS dintr-un Subsistem al Sistemului socio-economic. Spuneam că valoarea muncii este o noțiune diferită şi ea se stabileşte în funcție de valoarea produsului. Este dată de valoarea omului care munceşte, de valoarea uneltelor sale, a modului cum îşi organizează munca şi, desigur, de valoarea produsului. Produsul, la rândul lui, are mai multe valori. În primul rând o valoare de întrebuințare, care este o valoare concret utilitară, o valoare abstractă (câtă muncă încorporează în el), o valoare psihologică (omul apreciază prin prisma subiectivității lui valoarea unui produs), o valoare educațională, o valoare estetică, o valoare de coeziune. Vedem, aşadar, cât de complexă este valoarea unui produs şi cât de greu poate

fi ea măsurată. Nu mai vorbim că această valoare nu este dată o dată pentru totdeauna, că ea poate să fluctueze modulată de factori diverşi. În general, cu puține excepții, oamenii apreciază greşit valoarea muncii, valoarea produselor umane, valoarea oamenilor, (pentru că indivizii umani au şi ei o valoare a lor apreciată de obicei prin prețuirea pe care le-o acordăm, prin mărimea salariului, a valorii cu care societatea îşi răsplăteşte oamenii.) Vedem, aşadar, ce dificil este să apreciem valoarea muncii prin prisma valorii produselor. O concluzie se impune. În lucrările noastre "Psihoeconomia" şi "Sistemul economic de evoluție sau Cartea care va schimba lumea", noi demonstram destul de clar că actuala Ştiință economică nu este de fapt Ştiință ci o pseudoştiință. De aceea economiştii sunt atât de neputincioşi în fața fenomenului economic. Economiştii români aflați la putere habar nu au ce trebuie făcut pentru a scoate țara din criza economică. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu Sistemul economic mondial. Revenind acum la problema evaluării muncii şi a produsului muncii, Pseudoştiința numită Economie, cu toate ramurile ei, n-a reuşit să pună la punct până acum instrumente de mare finețe şi tehnici, tehnologii, metodologii care să evalueze valoarea Sistemului socio-economic, Eficiența Sistemului socio-economic, valoarea şi Eficiența diferitelor subsisteme ale Sistemului socio-economic sau ale elementelor Sistemului. Cu apariția "Psihoeconomiei" Economia devine într-adevăr Ştiință, posibilitățile ei de evaluare crescând enorm. Aşa cum spuneam mai sus, nu evaluarea foarte precisă este problema numărul Unul, stringentă a Economiei, ci problema CUM FACEM CA SISTEMELE ECONOMICE SĂ EVOLUEZE, SĂ FIE EFICIENTE, măcar până la a-şi putea hrăni poporul, CUM REUŞIM SĂ SCOATEM DIN CRIZĂ SISTEMELE ECONOMICE, etc. Iată ce nu ştie la ora actuală pseudoştiința numită Economie. (Tot o pseudoştiință este şi Ştiința Pedagogiei) Companiile Internaționale, transnaționale, au dezlănțuit în cea de-a doua jumătate a secolului XX un Război mascat împotriva Sistemelor Economice naționale, Război mascat deosebit de complex şi de subtil, perfecționat până la ultima limită. Lucrul acesta a fost posibil datorită faptului că Pseudoştiinşa Economiei se află în situația de fenomen Minus informație, inexistenței unei cercetări care să ducă la dezvoltarea acestei Ştiințe dincolo de o limită peste care ea ar deveni o Ştiință eficientă. Din păcate.

3. Revenind acum la problema noastră, observăm că de fapt Sistemul socio-economic este un motor, un organism format din Subsisteme aflate într-o intro-comunicare foarte complexă, într-un lanţ, feed-back, care se închide "în cerc". Această închidere în cerc a oricărui Sistem feed-back este principiul care stă la baza vieţii, la baza funcţionării oricărui motor, a oricărui organism (căci ce este un organism biologic, decât un "motor viu"). Sistemul economic este deci un organism, un motor ale cărui subsisteme şi piese se determină una pe alta în cerc. Aşa cum am văzut, fiecare din Subsistemele despre care am discutat mai sus (a se vedea schema Sistemului socio-economic) este un "aparat" care fabrică un anumit EIS. Am văzut că Subsistemul mijloacelor de muncă conţine un anume tip de EIS care are însuşirea de a prelua EIS elaborat înăuntrul Sistemului personalităţii umane, de a se combina cu acesta, şi de a conduce mai departe EIS-ul rezultat. Pe acesta îl transmite, amplificat şi modulat, re-structurat Subsistemul Obiectului muncii care, la rândul lui, conţine (fabrică) un EIS ce preia EIS - ul transmis de unealtă cu care se combină rezultând un EIS nou, diferit, care este produsul muncii. Fiecare din aceste Subsisteme a participat cu un anume EIS, specific, structurat într-un anume fel. Fără această participare a celor patru Subsisteme : 1) Subsistemul Personalităţii umane sau al Grupului social, 2) Subsistemul mijloacelor de producţie, 3) Subsistemul Obiectului muncii, 4) Sub sistemul produsului, nu ar fi fost posibilă fabricarea Produsului. Iar fără crearea produsului nu ar fi existat munca şi procesul muncii. Acum, dintre cele patru Subsisteme de care am vorbit mai sus cel mai important EIS este cel produs de Subsistemul Grupului uman, de Subsistemul personalităţii umane, un EIS viu. Acesta fiind preluat de Subsistemul uneltei se combină cu EIS conţinut (sau altfel spus fabricat permanent) rezultând un EIS mai mare, calitativ superior, altfel structurat, şi …VIU. Acesta este un lucru foarte important, viu, în accepţiunea noastră înseamnă energie şi informaţie vii, capabile să circule mai departe şi să se combine cu un alt EIS (cel oferit de subsistemul Obiectului muncii) din combinaţia aceasta reieşind EIS conţinut de produs. În sensul acesta afirmăm noi că, fundamental şi foarte important (cel mai important) este EIS elaborat de personalitatea umană. El este cel care începe Procesul muncii, este plasma sanguină care se combină cu EIS conţinut de celelalte Subsisteme. EIS produs de personalitatea umană este parte din personalitatea umană (personalitatea umană transformată în EIS), este

realitate psihică, este fenomen psihic exteriorizat, metaforic vorbind este "suflet uman". Ei, bine, EIS-ul uman este cel care umanizează întregul proces al muncii. Întregul proces economic, care tocmai de aceea este un proces viu. De aceea am afirmat noi că Economia ca Ştiinţă este mai degrabă o PSIHOECONOMIE. Obiectul de studiu al Economiei este Sistemul socio-economic şi Fenomenul economic care sunt realităţi umane, vii, realităţi psiho-sociale, în esenţă, şi la baza lor.

Aşa cum am mai spus mai sus, o dată cu progresul societăţii umane, al sistemului socio-economic acesta a "dezvoltat" noi subsisteme, în Istorie au apărut deci noi subsisteme cu funcţii diferite menite să "apere" sistemul în evoluţia sa, să-l facă mai eficient, să-l orienteze în "mişcarea, în evoluţia" sa prin timp. Astfel subsistemul pieţei "produce" un EIS care preia EIS-ul conţinut de subsistemul produsului muncii din această combinaţie rezultând Marfa. Marfa nu este altceva decât un obiect (de fapt produsul ca obiect creat şi finit) care conţine o Cantitate şi o calitate structurată de EIS. EIS – care se găseşte în produs se găseşte şi în marfă căpătând un preţ. Preţul este expresia valorii Mărfii (produsului) – de fapt nu este altceva decât valoarea de piaţă a produsului (mărfii), sau altfel spus valoarea în bani pe care o dă Piaţa. Ieşind din spaţiul Pieţei marfa poate fi consumată (mâncată, folosită pentru întreţinerea unui agregat, consumată) sau poate fi depozitată, sau sub formă de mijloace de muncă (capitalul fix) este pusă să producă. Capitalul este deci un Subsistem care conţine, sau altfel spus, produce continuu un EIS care are funcţia, finalităţile capitalului. Mergem mai departe.

Subsistemul de Învăţământ, pe schema noastră numărul 9, este un Subsistem care conţine un EIS care produce continuu un EIS a cărei funcţie este aceea de a "produce" indivizi umani din ce în ce mai evoluaţi, mai bine pregătiţi în cadrul Sistemului socio-economic. EIS din Subsistemul de învăţământ "încorporat" în cadrele didactice prin munca prestată de acestea produce, prin oamenii formaţi pe care-i dă, un EIS superior. Adică o Forţă de muncă (Subsistemul Grupului uman) capabilă să producă un EIS superior EIS-ului produs de generaţiile anterioare. De aceea acest Subsistem (educaţional) are o importanţă extraordinară, fiind unul care participă direct şi într-un mod decisiv, vizibil, la evoluţia Sistemului socio-economic în ansamblul său. Sistemele economice care au un nivel educaţional ridicat (a se vedea Japonia, Germania, Anglia, care având un nivel educaţional ridicat sunt societăţi eficiente din punct de vedere economic), sunt performante din punct de vedere economic, ceea ce

face ca societăţile să fie dezvoltate, bogate, societăţi de consum. Deci, concluzia pe care noi o impunem este că EIS-UL produs de subsistemul educaţional este un factor primordial, decisiv pentru starea şi evoluţia unui sistem economic naţional. Aici se află secretul măreţiei şi decăderii, al mizeriei şi al evoluţiei unui popor, al unui sistem socio-economic în istorie.

Mergem mai departe. Subsistemul cultural conţine, ca toate subsistemele de altfel, un anume tip de EIS, specific, de o anumită calitate, structurat într-un anume fel, în creatorii de cultură şi în valorile culturale, care produce un EIS obiectivat în valorile culturale care formează universul cultural naţional al cărui rost, extraordinar de important l-am arătat mai sus. Fără producerea EIS-ului cultural, spiritual de către subsistemul cultural Sistemul socio-economic în ansamblul său nu ar fi putut să existe, să se "coaguleze" şi să funcţioneze.

Subsistemul sănătăţii, în schema noastră numărul 11 conţine la rândul lui o informaţie şi energie specifice (EIS) şi produce un EIS care are ca finalitate crearea produsului numit sănătate, a condiţiilor existenţei acestui produs, fără de care indivizii umani, grupurile sociale nu ar putea muncii şi nici exista.

Subsitemul juridic conţine şi el un EIS care creează un produs (un sistem de finalităţi) pe care îl numim dreptate, fără de care o societate iarăşi nu poate să existe şi să funcţioneze. Dreptatea este o stare de armonie, umanitate, corectitudine, echilibru al raporturilor interumane, şi care are la bază un număr de principii morale, sociale, economice. Respectarea de către toţi indivizii umani a acestor principii (legi, norme, convenţii, etc) asigură starea de echilibru şi armonie a societăţii, climatul existenţial şi de muncă al sistemului economic. Nedreptatea, umilirea indivizilor umani, conflictele creează dezechilibre care pot să ducă la nefuncţionalitatea subsistemelor economice, la prăbuşirea sistemelor economice. Acest subsistem creând dreptate, creează de fapt un produs care are calitatea de a rezolva problemele dintre indivizii umani, dintre indivizi şi instituţii, dintre instituţii. El rezolvă conflictualitatea socială, dezechilibrul în relaţiile interumane, reduce entropia, factorii perturbatori din interiorul sau exteriorul sistemului socio-economic. Acest subsistem creează deci condiţii propice pentru funcţionalitatea sistemului socio-economic, pentru menţinerea ordinii şi a stării de echilibru şi armonie a sistemului.

SUBSISTEMUL DE SECURITATE ŞI POLIŢIE, al 13-lea pe schema noastră. El conţine ca şi celelalte subsisteme un anume tip de EIS

structurat în mod specific, EIS care la rândul lui produce starea de securitate, armonie, moralitate, lipsa conflictualității din societate, toate acestea fiind o condiție fundamentală a funcționalității sistemului. Acest produs al subsistemului conține desigur un EIS specific, structurat, acest EIS fiind cel care produce condițiile de care am vorbit mai sus.

SUBSISTEMUL ARMATEI, al 14-lea în schema noastră, conține o cantitate şi o calitate de EIS specific structurată, care creează un produs (o cantitate de EIS specific structurată), care produce la rândul lui securitatea externă a sistemului socio-economic. În cazul în care sistemul este atacat din exterior, tocmai pentru a fi distrus, a fi jefuit sau cucerit de un duşman extern acest subsistem armata, subsistemul militar creează un produs care are funcția de a apăra, de a ocroti sistemul economic. Fără acest subsistem sistemul socio-economic în ansamblul să nu ar putea exista şi evolua în timp, el fiind pus în primejdie de agresori externi. Deci acest subsistem creează un produs, un EIS care nu este altceva decât securitatea națională al sistemului socio-economic.

SUBSSIETMUL RELAȚIONAL, în schema noastră numărul 15, este aşa cum am afirmat mai sus de o importanță capitală pentru existența şi funcționalitatea sistemului socio-economic. Practic dacă nu ar exista acest subsistem nu ar exista nici un Sistem în univers de la cele mai mari sisteme, cum ar fi universul, constelațiile, până la cele mai mici, cum ar fi atomii şi particulele elementare. Ca să se formeze un sistem, pe orice nivel de organizare al materiei şi al universului trebuie ca un număr, o structură de elemente să comunice între ele, să fie legate între ele de relații de comunicare. Fără existența acestor "legături", între elementele şi subsistemele unui sistem, legături care înseamnă comunicare bilaterală de tip feed-back nu se poate naşte nici un sistem. Aşadar acest subsistem este cel care produce un produs (ce nu înseamnă decât tot o cantitate de EIS structurată specific), EIS, care este "specializat", are funcția de a relaționa elementele între ele formând subsisteme şi subsistemele între ele. Subsistemul relațional integrează elementele şi subsistemele în sistem. Sistemul socio-economic care este astfel un organism are o coeziune, sintalitate, indestructibilitate a lui. De acum încolo sistemul se va comporta ca o unitate de sine stătătoare, ca o realitate care are autonomia ei, deosebită de alte realități. Iată ce lucru extraordinar realizează, produce EIS-ul, acestui subsistem. Datorită acestui subsistem, nelipsit din nici un sistem din univers, universul şi materia sunt structurate pe sisteme, atât pe verticală cât şi pe orizontală. Universul şi materia nu sunt un haos, un

"moloz" de elemente, ci o arhitectură, o catedrală structurată, raţional construită de Dumnezeu. Deci acest subsistem produce un produs format din totalitatea relaţiilor intrasistemice şi extrasistemice (relaţionarea cu mediul, integrarea în mediu), cele care relaţionează şi structurează interioritatea sistemului socio-economic.

SUBSISTEMUL PRINCIPILOR ŞI LEGILOR CARE STAU LA BAZA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC, al 16-lea subsistem pe schema noastră. Este un subsistem bazal, de o importanţă extraordinară, care dacă nu ar exista şi nu ar funcţiona, nu ar exista şi nu ar funcţiona nici sistemele de orice fel ar fi ele. Să ne imaginăm că nu ar exista legea gravitaţiei, lucrurile ar zbura în toate părţile, sistemele s-ar descompune în subsisteme, şi acestea în elementele din care sunt formate. Dacă ar dispărea sistemele şi subsistemele lor (care sunt arhitectura internă a universului) universul ar deveni un haos, viaţa nu ar mai putea exista precum nu ar mai exista nici fenomenul evoluţiei. Ele, legile, fizice, economice, sociale, psihice sunt cele care oferă cadru procesualităţii unui sistem. Ele sunt raporturi stabile între elementele realităţii care rămân stabile în echilibru pe o mare perioadă de timp, care funcţionează repetabil, direcţionând astfel funcţionarea celorlalte raporturi şi relaţii sistemice şi extrasistemice. Acest subsistem este temelia şi cadrul de funcţionare al subsistemului relaţional, al sistemului, al elementelor, al arhitecturii sistemului.

SUBSISTEMUL CERCETĂRII ŞI AL REZOLVĂRII PROBLEMELOR. Este subsistemul numărul 8 pe schema noastră, căruia noi îi acordăm o importanţă extraordinară. Acest subsistem s-a închegat, aşa cum spuneam în secolul al XIX-lea, iar în secolul XX a jucat un rol extraordinar în dezvoltarea şi evoluţia sistemelor socio-economice.

Sistemele economice cele mai dezvoltate, SUA, Japonia, Germania îşi datorează această dezvoltare în primul rând cercetării, industriei creierelor. În acest subsistem lucrează cercetătorii ştiinţifici, forţa de muncă, grupul socio-profesional cel mai educat, cel mai înalt format, capabil să elaboreze EIS cea mai înaltă, evoluată, adică descoperirile ştiinţifice, produsele care conţin cel mai evoluat EIS, informaţia şi energia superioare, cele mai înalte create până la acel moment. Sistemul socio-economic în curgerea sa prin timp (progres, evoluţie, dezvoltare, involuţie) rezolvă problemele pe care i le pune istoria, viaţa. Cercetarea ca domeniu are tocmai acest rost de a descoperi noi soluţii, noi produse, care au capacitatea de a rezolva problemele pe care viaţa, mediul, istoria le pun

sistemului socio-economic. Cercetarea ca subsistem conține acel EIS capabil să elaboreze EIS-ul (descoperirile ştiințifice, informația cea mai nouă şi evoluată) ce rezolvă mult mai bine, mai eficient problemele care se pun spre rezolvare sistemului socio-economic. Sau, altfel spus, acest subsistem, (EIS-ul conținut de el), produce un produs care creează la rândul lui evoluția sistemului socio-economic, progresul lui este, alături de subsistemul educațional şi cel cultural, subsistemul care produce evoluția sistemului socio-economic. Aşa cum spuneam, în lucrarea noastră, Sistemul economi de evoluție este produsul cel mai important, superior, esențial pe care poate să-l producă un sistem socio-economic. Ei bine, subsistemul cercetării este cel care produce sau poate să creeze evoluția, atunci când este pus să producă acest tip de produs, de finalitate. Subsistemul cercetării poate produce (ca produs) distrugerea sistemului socio-economic, dar el nu trebuie pus să creeze acest produs, ci produsul opus, aducă evoluția sistemului socio-economic.

SUBSISTEMUL AŞTEPTĂRILOR ŞI AL FINALITĂȚILOR, al 17-lea pe schema noastră. Este şi acesta un subsistem foarte important, (vai, dar atât de puțin studiat. Este prin excelență de natură psihologică, aşteptările fiind de fapt stări psihice), rolul său fiind acela de a orienta curgerea, evoluția sistemului socio-economic într-o anumită direcție. Acest subsistem produce deci un produs care conține EIS al cărui rol este acela de a orienta sistemul socio-economic, grupul social, de a motiva indivizii umani să muncească. Le creează sentimentul, certitudinea că trăiesc pentru un ideal, pentru un sistem de scopuri şi de valori şi că aceste scopuri şi valori ei le realizează prin munca lor. Aşadar vedem că acest subsistem produce un EIS de un cu totul alt tip decât celelalte subsisteme, şi anume el produce acele stări psihice, aşteptările, care-i motivează şi orientează pe indivizii umani în viață, în procesul muncii. În realitate acest subsistem joacă un rol important în motivarea şi orientarea Sistemului economic. Acest Subsistem al aşteptărilor şi finalităților este format, aşa cum reiese din titulatura lui din două Subsisteme : Subsistemul finalităților (orice sistem care există produce cu voia sau fără voia lui un număr de finalități, unele pozitive, altele negative.

Unele planificate, altele nu) şi Subsistemul aşteptărilor. Aşteptările sunt rezultatul unor proiecții ale oamenilor în viitor. Orice popor, orice Guvern îşi proiectează speranțele, orientarea sa în timp, acestea devenind aşteptări. Aşteptările şi proiecțiile devin Strategie economică, Planuri de dezvoltare, Proiecte economice, după care, prin şi în cadrul procesului

muncii ele devin finalități, produse proiectate şi realizate. Aşadar, acest Subsistem conține un EIS specific, care la rândul lui produce un EIS a cărui funcție am arătat-o mai sus.

UNIVERSUL CULTURAL-EDUCAȚIONAL NAȚIONAL, pe schema noastră numărul 18. Este de fapt acel Univers Național al cărui conținut este format din totalitatea valorilor culturale (care sunt neapărat şi educaționale) create de un popor de-a lungul istoriei lui. Acest Univers Cultural Educațional, care cuprinde şi valorile economice, sau aşa-zis economice, este acel Cosmos, cum ar spune vechii greci, care cuprinde ca într-un pântec toate lucrurile, valorile, create de un popor de-a lungul istoriei lui, inclusiv acel popor, cu creațiile, visele şi spaimele lui. Acest Univers Național Cultural Educațional joacă un rol extraordinar în istoria unui popor, şi în evoluția, în destinul unui Sistem Economic național. El este cel care adună într-un tot, într-o unitate, într-un "Organism viu" Întregul Sistemul Socio-Economic şi valorile culturale, naționale. El face ca aceste valori să comunice între ele, să rezoneze, să participe la crearea unei arhitecturi specifice a Universului Cultural național, participând direct la "hrănirea" Sistemului socio-economic, la funcționalitatea lui. Sistemul economic nu ar putea exista şi nici funcționa dacă nu ar exista EIS produs de acest Sistem. Pentru că în ultima instanță Universul cultural educațional este un Sistem care se suprapune peste Sistemul socio-economic național. Sistemul Socio-Economic mondial se suprapune peste Universul Cultural Educațional al Civilizației umane. Acest Sistem, Universul Cultural Educațional este deci foarte important, fără el Subsistemele nu ar putea exista, şi nici funcționa, fără EIS - ul produs de el Sistemul socio-economic nu ar avea viață.

MEDIUL SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC. Orice Sistem, oricare ar fi el, nu poate exista în sine (în vid) ci într-un mediu. Organismul uman, Sistemul social există într-un Mediu. Mediul este "atmosfera" în care se scaldă Sistemul, pe care o "respiră", dar şi substratul material şi spiritual pe care există şi funcționează. Un Sistem este "fixat" într-un mediu, adaptat acestui mediu. El nu poate trăi dacă nu există un mediu în care să se integreze, pe care să-l utilizeze ca suport, ca temelie şi ca mediu, substrat hrănitor (în sensul că utilizează EIS-ul mediului pentru metabolismul său). Sistemul socio-economic național are ca mediu Spațiul economic regional din care face parte. Mediul socio-economic poate fi, şi pe Pământ el este, organizat sau dimpotrivă, haotic, şi în acest caz relațiile de feed-back dintre Sistem şi mediu sunt diferite, specifice fiecărei situații.

În general Sistemul socio-economic național poate fi privit, poate funcționa ca Subsistem al mediului, care este în acest caz Sistemul. Între Sistemul Socio-economic şi mediul său se stabilesc relații de cooperare, un "cordon de relații feed-back". Sistemul socio-economic, în funcție de specificitate, organizarea, tendința mediului, va căuta să-l "domine" sau să se adapteze mediului (adică să "se lase dominat" în mod maleabil de mediu). Cert este că dialogul foarte complex dintre Sistemul socio-economic şi mediu este condiția funcționării, eficiente sau nu, pozitive sau negative, a Sistemului Socio-economic şi a Subsistemelor sale. Finalitățile Sistemului economic influențează starea Mediului. În cazul Sistemului economic acest Sistem numit Mediu are două Subsisteme, un mediu intern (care funcționează ca Subsistem al Sistemului socio-economic, ca un "cosmos intern") şi un mediu extern cu care se află în interdependență. Un Sistem socio-economic există dacă el funcționează, dacă el există integrat într-un mediu cu care se află într-o strânsă comunicare şi intercondiționare, pe care-l modifică şi de care este modificat permanent. Un Sistem socio-economic funcționează împreună cu mediul său cu care formează un macrosistem. Funcționalitatea unui Sistem socio-economic, eficiența lui depinde de factori adverşi sau benefici din mediul său, cu care se află într-o comunicare permanentă. Atunci când factorii adverşi sunt numeroşi, mari, persistenți, Sistemul socio-economic va trebui să se mobilizeze şi să rezolve toate problemele pe care i le pune mediul.

Privind acum Sistemul socio-economic în ansamblul său vom spune că seamănă foarte bine cu un Organism şi are funcționalitatea unui organism sau a unui motor. Este format dintr-un număr de Subsisteme care produc fiecare o Cantitate şi un anumit Tip de Energie, Informație şi Substanță, EIS. Aceste Subsisteme prin EIS-ul produs se determină unul pe altul "în cerc", adică se pun unul pe altul în mişcare. Exact ceea ce se întâmplă într-un motor cu ardere internă. Scânteia care pune în mişcare acest motor este Subsistemul nevoilor, al necesităților umane, al Sistemului personalității umane. E un Subsistem biologic, psihologic şi socio-cultural, acoperind deci cele trei nivele ale Sistemului personalității umane, al cărui conținut sunt necesitățile umane, cele care trebuie satisfăcute, ciclic şi permanent, pentru că altfel supraviețuirea Ființei umane este pusă în primejdie. Subsistemul necesităților umane este cel care-l trimite pe om să muncească (sau să fure, să dea în cap altor oameni pentru a le lua hrana). Ele sunt cele care susțin tendința, motivația permanentă a omului de a munci.

Numai scânteia produsă de "bujie" nu este suficientă însă pentru a exista un motor şi a funcţiona. Sistemul economic, cât este el de complex, n-ar fi putut să apară în Istoria umanităţii, să funcţioneze şi să evolueze dacă nu ar fi existat Omul. Omul este cel care produce munca, această ""plasmă sanguină" hrănitoare, care se fabrică, se creează înăuntru Sistemului Personalităţii umane şi care prin efortul raţional al fiinţei umane este transmisă pe calea uneltei, a Subsistemului uneltei în tot Sistemul. Dintre toate fiinţele, animalele, lucrurile care trăiesc şi există pe pământ numai Omul poate produce munca. Conţinutul muncii am văzut că este format dintr-o Cantitate specific structurată de EIS. Sistemul Personalităţii umane nu este altceva decât un Sistem format din EIS, capabil să ia act de sine, să se analizeze, să ia decizii, să acţioneze, să se reproducă. Da, dar Energia şi Informaţia şi Substanţa conţinută de Sistemul personalităţii umane, deci EIS-ul uman este singurul care produce munca, adică un EIS viu, capabil asemenea unei "plasme", sau a unui "duh" să circule prin toate subsistemele Sistemului socio-economic, să se combine cu EIS conţinut de aceste subsisteme şi să le "pună în mişcare", pentru a crea produse.

Am văzut că fiecare subsistem al Sistemului economic creează un anume produs specific: Subsistemul pieţei creează produsul numit marfă, subsistemul cultural creează produsul numit valoare culturală, subsistemul educaţional creează un produs numit educaţie, subsistemul cercetării ştiinţifice creează un produs nou numit "soluţii noi pentru rezolvarea problemelor care se pun sistemului". Toate aceste produse create de Subsistemele Sistemului socio-economic satisfac necesităţile Sistemului. Pentru că nu numai indivizii umani au necesităţi, ci şi subsistemele şi Sistemul socio-economic în ansamblul său. Nu numai oamenii au necesităţi, deci, într-un Sistem socio-economic ci şi Sistemul însuşi are necesităţi care trebuie satisfăcute. Un Sistem socio-economic este o "fiinţă vie", uriaşă, care funcţionează, munceşte pentru a-şi satisface propriile sale necesităţi. Două sunt necesităţile fundamentale, generale ale unui Sistem economic :

1) **Subzistenţa, nevoia de a supravieţui, şi,**
2) **nevoia de evoluţie, de progres sau de dezvoltare.**

Un Sistem socio-economic în ultima instanţă nu este decât o "maşinărie", adică o unealtă mai complexă care este prelungirea organismului uman, a Sistemului personalităţii umane, a Societăţii. Un Sistem economic este deci Omul plus prelungirea sa, unealta prin care îşi asigură existenţa şi evoluţia. Un sistem socio-economic este deci o "realitate umană vastă, profundă".

Nici un Sistem economic nu poate exista şi funcţiona în afara omului. Munca este formată din gândire umană, afectivitate, motivaţie psihologică, imaginaţie, conţinuturi psihice ale subconştientului şi inconştientului, şi din energia dezvoltată de sistemul osteo-muscular şi de sistemul nervos al Omului, altfel spus este o realitate psihologică, un "spaţiu psihic", ceva care este de natură psihic-umană şi se spune legilor psihicului uman. Munca, adică EIS-ul care iese din Sistemul personalităţi umane şi se "combină" (este receptată şi "însufleţeşte" EIS-ul din celelalte subsisteme) cu EIS-ul din celelalte subsisteme. De fapt în toate celelalte Subsisteme există forţă de muncă specializată (în subsistemul educaţional, educatorii, în subsistemul cultural, artiştii, creatorii de valori culturale, în subsistemul de apărare militară, militarii, etc) formată din oameni de diferite specialităţi, care prin efort psihic şi fizic produc munca, tipul de muncă specific fiecărui subsistem. Această muncă nu este altceva decât o cantitate şi calitate continuă de EIS produs de oamenii din subsistemele respective, care se combină cu EIS conţinut de uneltele, şi ele specifice fiecărui subsistem, formând un EIS-rezultantă, care la rândul lui se combină cu EIS conţinut de obiectul muncii, rezultatul fiind produsul. Produsul muncii este cel care satisface necesităţile oamenilor, ale Sistemului economic.

Dar şi Produsul nu este altceva decât tot o cantitate şi calitate de EIS specific structurată şi conţinută în "ambalajul şi forma" produsului. În funcţie de calitatea EIS conţinută de un produs avem produse de o calitate superioară sau inferioară, care satisfac într-o măsură mai mare sau mai mică necesităţile Sistemului. Nu numai oamenii, grupul social, au nevoi care trebuie satisfăcute prin muncă, prin crearea de produse, ci şi celelalte elemente şi subsisteme Sistemului economic, ca şi Sistemul însuşi.

Subsistemul educaţional, de pildă, are nevoie permanent de dascăli mai buni, de materiale didactice, etc, subsistemul cultural are nevoie continuu de creatori de valoare, de opere de valoare, de resurse materiale, de condiţii propice de creaţie. La fel Subsistemul Cercetării are nevoie permanent de cercetători. Nevoile acestea, care formează un subsistem bine definit, Subsistemul nevoilor sistemului socio-economic îi împing pe oameni, grupul social de muncă, Subiectul economic, să treacă la satisfacerea nevoilor sistemului. Îi obligă, cu alte cuvinte pe oameni să muncească.

Dar munca umană (munca este de fapt numai umană) este un produs biologic şi psihologic. Nevoile Sistemului economic chiar dacă sunt ale subsistemelor sale sânt tot nevoi umane, de esenţă psihologică. Iar munca

nu se face la întâmplare (nu este ceva ilogic, şi în afara omului), ci este o activitate raţională, proiectată, anticipată, gândită de om în finalităţile sale, deci este şi ea o activitate psihică. În al doilea rând toate uneltele (subsistemul mijloacelor de producţie), toate subsistemele, ordinea acestora, finalităţile, conţin gândire umană, energie, informaţie şi substanţă umană.

Iată de ce am definit Obiectul ştiinţei economice, adică SISTEMUL ECONOMIC ŞI FENOMENUL ECONOMIC ca fiind de natură psihologică, pentru că este "o realitate psiho-umană, psiho-socială ". De aceea am afirmat că Economia ca Ştiinţă a producţiei şi desfacerii mărfurilor, a serviciilor este o Ştiinţă superficială, o PSEUDOŞTIINŢĂ. O ştiinţă care se opreşte la un nivel superficial al acestei realităţi foarte profunde, necunoscute pentru ea, care este Sistemul economic. De aceea noua Ştiinţă economică fundamentată de noi din anii 1974-1975, am denumit PSIHOECONOMIA. Această denumire incluzând şi dimensiunea socială a Sistemului şi a Fenomenului economic, dimensiunea sa sociologică.

Spuneam mai sus că o dată constituit un Sistem economic el este şi se comportă ca un Organism, ca o Fiinţă transpersonală. El are legi şi mecanisme care îl împing de la spate să funcţioneze, să existe (subsistemul necesităţilor umane, al necesităţilor sistemului şi subsistemului însuşi, legile domeniului economic, etc) are totodată instrumente, mijloace care sunt puse în mişcare pentru a satisface Sistemul necesităţilor (care nesatisfăcute ar duce la dispariţia sistemului economic) şi mecanisme care satisfac aceste necesităţi. Acestea sunt Subsistemele Sistemului socio-economic în primul rând. Ele pot fi privite ca nişte structuri, ca nişte organe, sau în ultimă instanţă ca nişte mijloace care lucrează pentru Sistem şi pentru om producând fiecare un produs, (un EIS specific) contribuind la satisfacerea nevoilor Sistemului socio-economic. Subsistemul sănătăţii este unealta "care produce produsul numit sănătate", Subsistemul educaţional este unealta care produce produsul numit educaţie. Subsistemul pieţei, al cercetării, al Aşteptările şi al Finalităţilor etc produc fiecare câte un produc care satisface o anumită necesitate, iar toate împreună satisfac Subsistemul de necesităţi al Sistemului socio-economic.

Ce observăm deci ? Că o dată apărut, în realitate şi în timp, Sistemul socio-economic face ca omul să devină altceva, iar el, Sistemul, are un comportament de organism uriaş suprapersonal, de organism naţional. De "fiinţă", de " bine înfiptă în realitate, puternică. Acesta este de fapt

Sistemul economic, el este un Organism complex, psihologic, cultural, social. În Marele Organism al Sistemului economic oamenii nu se mai comportă ca indivizi umani în sine, care există de capul lor, pot să facă ce vor, sunt total liberi. Nu. Ei nu sunt altceva decât nişte piese, nişte molecule, din păcate acesta este adevărul, care de acum încolo, în istorie şi în viaţă vor fi obligaţi să se adapteze permanent condiţiei de Subiecţi economici şi istorici. Sistemul economic există în istorie ca o fiinţă suprapersonală, ca un Macrosubiect istoric. El îşi are obiectivele, finalităţile, adică raţiunea pentru care există (aceea de a satisface Subsistemul de necesităţi) , îşi are filozofia şi logica sa. Pe lângă necesităţile sale, care sunt numeroase, pe lângă necesităţile generale, fundamentale, aceea de subzistenţă şi de evoluţie, un sistem economic mai are un număr de necesităţi până acum nestudiate cu atenţie.

Printre acestea notăm : necesitatea de putere, de imagine, necesitatea de a produce un anume tip de cultură, necesităţi care privesc dezvoltarea subsistemelor sale, necesitatea de adaptare. Subsistemele economice au un anume randament, o anume eficienţă. Actualmente Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane se prezintă într-o stare jalnică, este ineficient, incapabil să hrănească specia umană şi să asigure un standard minim de viaţă civilizaţiei umane, are un randament foarte scăzut, are un grad foarte mare de entropie (mari pierderi de EIS), este incapabil să rezolve problemele pe care istoria şi existenţa sa în timp i le pun. Coborând la nivelul Sistemelor economice naţionale care compun Sistemul economic mondial, observăm că numai un număr foarte mic dintre ele sunt eficiente. Sunt eficiente Sistemele economice naţionale din zona Europei Occidentale, din zona Americii de Nord, Statele Unite şi Canada, şi din zona Asiei, Coreea de Sud, Japonia, Ţările din ASEAN. Aceste Sisteme economice naţionale sunt eficiente. Ele reuşesc să creeze produse care satisfac necesităţile de subzistenţă şi să producă de asemenea pentru export. Aceste subsisteme economice naţionale, care sunt eficiente reprezintă cam o treime din Sistemul economic mondial, restul de două treimi din Economia Mondială este formată din Subsisteme ineficiente, care nu sunt capabile nici măcar să asigure subzistenţa popoarelor lor. Continente întregi cum ar fi Africa, America de Sud, parte din Asia sunt formate din sisteme economice în care zeci de milioane, sute de milioane de oameni mor de foame, analfabetismul este cronic, iar bolile fac ravagii. Sunt sisteme socio-economice atât de rudimentare, de ineficiente încât privite ca mari mijloace nu sunt altceva decât nişte unelte care produc

umilință, sărăcie, boli, suferință, distrugerea societăților omeneşti. Cu alte cuvinte Sistemele socio-economice se împart în două mari categorii :

1) **Sisteme economice pozitive, care produc finalități pozitive, satisfac necesitățile popoarelor, le ajută să existe, să evolueze, să fie fericite în istorie, şi,**
2 **Sisteme e socio-economice negative, care îşi îmbolnăvesc, îşi umilesc, îşi sărăcesc popoarele, nu le ajută, dimpotrivă, le fac mai mult rău. Mai limpede, sunt Sisteme economice naționale care produc mai mult rău societății umane decât bine. În lucrarea noastră SISTEMUL ECONOMIC DE EVOLUȚIE SAU CARTEA CARE VA SALVA LUMEA ", vedem cum Sistemele economice capitaliste eficiente, performante sunt eficiente datorită în primul rând Nivelului educațional relativ ridicat, în al doilea rând datorită faptului că în cea mai mare parte a lor aceste Sisteme economice naționale au fost în ultimele două veacuri Sisteme economice colonialiste (au acumulat bogății, Capital, prin jefuirea bogățiilor din Colonii şi a exploatării populației din colonii), şi nu în ultimul rând aceste Sisteme economice sunt eficiente, pot asigura societăților lor un Nivel ridicat de consum pentru că ele funcționează jefuind Sisteme economice naționale ale Națiunilor sărace, cele care nu sunt eficiente. Acesta este UN ADEVĂR ÎNGROZITOR, CARE VORBEŞTE DESPRE STAREA DEPLORABILĂ A SPECIEI UMANE ÎN UNIVERS, DESPRE NIVELUL DE INCONȚTIENȚĂ ŞI PROSTIE AL ACESTEI SPECII ŞI CIVILIZAȚII, DESPRE NIVELUL EI EDUCAȚIONAL FOARTE SCĂZUT. Aşadar, în sistemul Solar, aflat pe unul din Brațele Constelației Calea Lactee, pe cea de-a treia planetă de la Soare locuieşte o Civilizație, o Specie rațională cu un mare grad de inconştiență şi de prostie, cu un nivel educațional foarte scăzut, înclinată către violență şi rapacitate, care în secolul ce vine este posibil să se autodistrugă tocmai datorită nivelului ei educațional scăzut, gradul ridicat de inconştiență, egoismul şi înclinației ei către violență, către rău, instinctelor ei animalice, îngustimii gândirii ei. Aşadar sistemul economic mondial este format din totalitatea subsistemelor economice naționale, este sinteza şi suma acestora. Sistemul economic mondial va avea un nivel de eficiență ridicat sau scăzut în funcție de eficiența sistemelor economice naționale. El este un organism care funcționează prin contribuția sistemelor sale. Cum marea majoritate a sistemelor economice naționale nu funcționează la un nivel cât de cât acceptabil, sau funcționează prost,**

nici sistemul format din aceste subsisteme nu poate să funcţioneze decât prost. O planetă numită Terra se învârte prin univers ducând cu ea o specie şi o civilizaţie care nu a fost capabilă să îşi construiască un sistem economic mondial eficient. Măcar atât cât să o poată hrăni. O dată cu instalarea sistemelor economice evolutive sau de evoluţie situaţia acestei specii se va schimba radical în bine. Sistemele economice de evoluţie sunt sistemele care îşi produc propria lor evoluţie pe linia de evoluţie a vieţii în univers. În final sistemul economic mondial care a apărut în secolele al XIX-lea şi XX o dată cu integrarea sistemelor naţionale într-un TOT, într-un organism este rezultatul intercondiţionării acestor subsisteme a căror funcţionare are la baza atât integrarea pe orizontală, comunicarea, introcomunicarea pe orizontală, cât şi pe verticală. Deci sistemul economic mondial este pe de o parte rezultatul intro-comunicării, a introdeschiderii sistemelor economice pe orizontală, iar pe de altă parte este rezultatul existenţei şi funcţionării sistemelor economice naţionale. Poate să existe comunicare pe orizontală între sistemele economice naţionale dacă sistemele economice naţionale nu funcţionează, sistemul economic mondial nu funcţionează, se prăbuşeşte. Lucrul acesta ar fi trebuit deci să facă naţiunile, civilizaţia umană, să-şi pună la punct sistemele economice naţionale, să le facă să fie eficiente. Iar dacă nu am făcut lucrul a cesta până acum (începutul secolului XXI) trebuie să îl facem de acum înainte, în câteva decenii. Din păcate lucrul acesta nu se va realiza pentru că Marile puteri, ţările dezvoltate ca şi Marea Finanţă mondială (care la rândul ei manipulează şi exploatează ţările dezvoltate, marile puteri, de fapt întregul sistem economic mondial) nu au nici un interes ca Sistemul economic mondial să fie prosper, să se dezvolte, să evolueze. Altfel spus acestea sunt marii duşmani ai sistemului economic mondial dacă nu marele pericol al lui şi al civilizaţiei umane. Nu aceste forţe au declanşat primul şi al doilea război mondial, nu ele au iniţiat revoluţiile secolului XX, care au fost de fapt antirevoluţii, şi au avut consecinţe negative catastrofale ? Din potrivă, ele nu urmăresc altceva decât cum să jefuiască mai mult sistemul economic mondial, partea lui săracă, ţările sărace, pentru a se îmbogăţii. Revoluţiile secolului XX (în realitate au fost antirevoluţii, lovituri de stat, făcând parte dintr-un vast război mascat dus împotriva naţiunilor, poporalelor, societăţilor umane), cele două războaie mondiale au fost iniţiate şi conduse după scenarii mondiale de către Marea Finanţă mondială, care a urmărit permanent

dezechilibrarea şi distrugerea sistemelor economice regionale, mondiale, pentru a produce cât mai multe distrugeri economice. Naţiunile, statele distruse economic au venit la Marile Bănci europene mondiale(marea finală mondială) pentru a se împrumuta în vederea reconstrucţiei ei economice, prilej cu care au mărit capitalul marilor bănci, adică a marii finanţe mondiale. Din nefericire Marea finanţă mondială va urmării şi în secolul XXI cu aceeaşi perseverenţă, cu acelaşi cinism, cu aceeaşi perfecţiune, şi cu un profesionalism desăvârşit acelaşi obiectiv, încăierarea popoarelor între ele pentru a-şi distruge economiile, războaie psihologice, educaţionale, morale împotriva sistemelor economice naţionale pentru ale dezechilibra şi distruge. Această mare Acţiune a marii finanţe mondiale dusă împotriva sistemelor economice naţionale şi a sistemului economic mondial este posibil să aibă ca rezultat o prăbuşire, un colaps al sistemului socio-economic mondial, care să ducă la dispariţia speciei şi a civilizaţiei umane.

4

Aşadar Sistemul economic mondial este nava care transportă dinspre trecut înspre viitor, civilizaţia, specia umană bătrână de două milioane de ani. De unde venim, încotro ne ducem ? Sunt întrebări tulburătoare la care vom încerca să răspundem într-o altă lucrare. Ceea ce afirmăm acum este ideea că această mare navă care transportă civilizaţia umană înspre viitor şi care hrăneşte (asigură condiţii de existenţă, de subzistenţă şi de evoluţie) specia umană este formată din subsistemele numite Sistemele economice naţionale. Acestea sunt extraordinar de importante, pentru că ele sunt pilonii de susţinere ai marii arhitecturi, ai marii catedrale, ai marii corăbii care este Sistemul socio-economic al civilizaţiei umane.

Dacă nu ar exista aceşti piloni întregul edificiu al Sistemului economic mondial s-ar prăbuşi. Sau, mai înainte de aceasta, nu ar exista. În al doilea rând Sistemele economice naţionale sunt "organele", ca să spunem aşa, ale Marelui organism care este Sistemul socio-economic mondial. Fără aceste subsisteme, subsisteme de nivel unu, nu ar putea exista şi nici funcţiona Sistemul economic mondial, civilizaţia, specia umană, popoarele, societăţile, omul. În cadrul Sistemului economic-mondial, Sistemele economice naţionale au o relativă independenţă, ele pot funcţiona şi exista

în sine, independent de celelalte, ceea ce nu înseamnă că autarhia e cea mai bună soluție pentru un Sistem socio-economic. Ideal ar fi ca în cadrul Sistemului economic mondial subsistemele sale, adică Sistemele economice naționale să coopereze, să se sprijine unul pe altul (cum fac organele, subsistemele într-un organism uman). Din păcate alta este realitatea.

Sistemele economice dezvoltate, ale țărilor bogate, le jefuiesc, folosind modalități brutale şi foarte subtile, permanent pe cele sărace. Sistemele economice naționale se află într-o permanentă luptă, prin care unele ca să se dezvolte, şi acestea sunt Sistemele economice ale țărilor dezvoltate, profită de pe urma celorlalte. În secolul XX, cu precădere în ultima jumătate a secolului XX, s-au dezvoltat foarte mult companiile transnaționale. Acestea nu sunt altceva decât unelte ucigaşe de o ferocitate şi viclenie extraordinară, în mâna Marii finanțe mondiale, prin care sunt jefuite sistemele economice naționale, sistemul economic mondial. Ele sunt cel mai mare pericol pentru civilizația umană. Mileniul III ori va fi mileniul sistemelor economice naționale, al dezvoltării armonioase a acestora, ori civilizația umană nu va mai exista.

Coborâm cu un nivel mai jos, Sistemele socio-economice naționale, aceste mari subsisteme ale Sistemului economic mondial, sunt formate la rândul lor din subsistemele pe care le-am studiat mai înainte. Eficiența unui Sistem economi național este dată de eficiența subsistemelor sale, de modul în care funcționează acestea, de nivelul lor de organizare, de capacitatea lor de a face față, da a rezolva problemele care se pun fiecăruia, probleme specifice, sau generale. Aşa cum am văzut în cadrul unui Sistem economic național (SEN), fiecare subsistem elaborează un EIS specific, complementar cu EIS elaborat de celelalte subsisteme.

În acest EIS specific elaborat de fiecare subsistem, în faptul că EIS elaborat de fiecare Subsistem este complementar cu EIS elaborat de celelalte Subsisteme, stă "secretul", ca să spunem aşa, al funcționării "motorului" sau Organismului care este Sistemul economic național. Fiecare Subsistem elaborează un anume Tip, o cantitate, o Calitate şi o structură specifică de EIS, care are calitatea de a se combina cu EIS elaborat de celelalte subsisteme, şi de a da împreună o Rezultantă. EIS elaborat de fiecare Subsistem are însuşirea de a participa la punerea în mişcare a Motorului numit Sistem economic național. Aceasta este deci explicația funcționării lui.

ORGANIZAREA PE NIVELE A SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC NAȚIONAL

Mergând cu un nivel mai jos vom întâlni Subsistemele de Nivel 3, 4, 5 ale Sistemului economic mondial şi ale Sistemului economic național. În aceste nivele întâlnim mai multe tipuri de subsisteme. Aceste Subsisteme pot fi numite sau clasificate după domeniile de activitate sau după tipul de activitate umană. Cum ar fi : Agricultura, Transportul, Industria, Comerțul, Cultura, Educația, etc.

Mergând mai jos vorbim despre Întreprinderi, (fabrici, uzine), Societăți comerciale. Aceste Subsisteme de nivel 3 sau 4 sunt foarte importante. Ele sunt de fapt celulele de bază ale organismului, care este Sistemul economic național. Dacă Întreprinderile sau Societățile comerciale ale unei Economii nu funcționează (ne referim la toate domeniile economice, agricultură, industrie, cultură, educație, politică, etc) sau funcționează prost, Economia nu funcționează nici ea.

În Sistemul economic socialist ele se numeau Întreprinderi socialiste, într-un Sistem economic capitalist ele se numesc Societăți comerciale, Societăți familiale, Societăți pe acțiuni, etc. Oricum s-ar numi ele sunt "celule" mai mari sau mai mici care lucrează pentru a crea produsele ce asigură subzistența Societății, funcționarea şi evoluția Sistemului economic național. Întreprinderile sau Societățile comerciale au şi ele structura lor, subsistemele din care sunt formate. Mai întâi fiecare o astfel de "celulă" aparține unui domeniu, (subsistem de nivel mai înalt), agricultură, industrie, cercetare, centru de decizie şi control, etc. O Judecătorie, o Şcoală, un Spital sunt celule mai mici ale organismului care este Sistemul socio-economic național. Fiecare din aceste celule, creează un produs care conține un anumit tip (având o cantitate, calitate, structură specifică) de EIS.

O Întreprindere de încălțăminte produce încălțăminte, deci un EIS specific, materializat, obiectivat în încălțămintea fabricată. Un Spital este o "întreprindere" acre creează un produs numit sănătate, adică un produs

care conține un EIS al cărui efect este că întreține sănătatea indivizilor umani. Un Institut de cercetări este şi el tot o Întreprindere care produce un EIS, foarte evoluat, (invenții, descoperiri, soluții noi, informație nouă) care are o funcție precisă, benefică. Acest EIS are ca finalitate producerea evoluției, a progresului Sistemului socio-economic.

Coborând cu un nivel mai jos pe scara organizării Sistemului economic, vom observa că aceste celule, care sunt Întreprinderile economice, au şi ele o structură, sunt adică formate din nişte Subsisteme mai mici. Iată care sunt aceste Subsisteme ale "celulelor " :

1) **Subsistemul grupului de muncă, sau Forța de muncă dintr-o Întreprindere,**
2) **Subsistemul mijloacelor de producție, format din uneltele, tehnologia folosite de muncitorii din Întreprinderea respectivă (sape, pluguri, strunguri, aparatele din laboratoarele de cercetare, calculatoare),**
3) **Subsistemul numit Obiectul muncii, cel asupra căruia acționează muncitorii cu uneltele, şi**
4) **Subsistemul numit Produsul muncii, cel care constituie rațiunea de a exista a Întreprinderii, adică a Subsistemului celulă.**

Aceste ""celule"" sunt unitățile efectoare, Întreprinderile în care se creează atât munca, produsul cât şi procesul de producție. Omul, muncitorul, Cercetătorul ştiințific, ca să realizeze, să creeze munca, (atât conținutul muncii cât şi procesul muncii, munca văzută ca proces şi ca produs), lucrează într-o astfel de întreprindere, indiferent de ce produce ea. Aceste "celule" sunt extraordinar de importante, pentru că pornind de la nivelul bazal al Sistemului economic, adică de la nivelul elementelor, ele sunt prima încercare de coagulare, de structurare şi organizare, de creştere, a unui sistem economic. Vrem să spunem următorul lucru : indivizii umani, uneltele, obiectul muncii, luate în sine, produsul, luat şi el în sine, sunt simple elemente, ființe, lucruri.

Dacă acestea nu s-ar "aduna la un loc", nu ar intra într-un proces de "coagulare", de comunicare şi interacțiune, într-o acțiune, ca să formeze o mică făbricuță, un Atelier, capabil să realizeze un produs, ele, elementele, singure, neorganizate într-o microstructură economică, într-un " Întreg funcțional", adică într-un " motor" mai mic, nu pot să realizeze produsul economic. Aceste Întreprinderi, celule economice, sunt "motoraşele," unui sistem economic, sunt celulele care secretează munca şi realizează produsele de care are nevoie o societate, şi un Sistem economic. Aici, la acest nivel de organizare al Sistemului economic are loc prima încercare de

organizare a elementelor, de punere a loc "cap la cap", într-un mod raţional, inteligent, în vederea realizării unei finalităţi. Această organizare şi structurare a elementelor unui Sistem care se realizează la acest nivel bazal, de organizare, este realizată de om, de indivizii umani. Modul de a gândi al indivizilor umani, nivelul lor de cunoştinţe, motivaţia, psihologia lor, în general, se reflectă, este pusă în această organizare a elementelor.

Este prima mare încercare de organizare şi structurare a elementelor, mergând pe verticala sistemului economic. Ele, aceste celule ale organismului economic, intră în relaţie una cu alta, unele cu altele, şi formează o Macrostructură-relaţională, adică o "plasă de asemenea întreprinderi". Ori această macrostructură relaţională a ochiurilor unei plase, formată din asemenea zeci, sute, mii de Întreprinderi, de celule economice, este însuşi SISTEMUL ECONOMIC NAŢIONAL. Deci aceste celule sunt foarte importante pentru că ele participă la formarea arhitecturii şi a clădirii Sistemului economic naţional. Ele sunt un fel de cărămizi ale acestei clădiri. Totodată aceste celule sunt foarte importante pentru că ele realizează produsele economice fără de care un Sistem economic nu ar avea nici o raţiune de a exista.

Aceste Întreprinderi dau, determină eficienţa Sistemului economic naţional. Dacă sunt foarte eficiente, au deci un randament înalt, şi Sistemul economic naţional va fi eficient. La acest nivel de organizare al Sistemului socio-economic se creează, se dă şi se câştigă bătălia pentru eficienţă. Bătălia pentru viitor a unei naţiuni, a unui popor. La acest nivel rămân "repetente" sau devin foarte eficiente Sistemele economice naţionale. În funcţie de motivaţia de a muncii a oamenilor, (este situaţia dictaturilor comuniste, care n-au vrut să înţeleagă că motivaţia indivizilor umani joacă un rol decisiv în existenţa lor şi a Sistemului economic socialist) de pregătirea lor economică, de nivelul lor educaţional, Întreprinderile economice pot să fie eficiente sau nu. Întreprinderea este "fabrica" de eficienţă a unui Sistem economic. Sistemul economic naţional japonez nu este altceva decât o imensă plasă relaţională formată din milioane de întreprinderi mici şi mijlocii. 97% dintre Întreprinderile Japoniei sunt Întreprinderi mici şi mijlocii.

Da, dar în aceste Întreprinderi japoneze "oamenii muncesc de rup pământul", conştiincioşi şi disciplinaţi, nu ca noi, românii, care nu ştim cum să chiulim, să furăm, să ne fofilăm, fapt care face ca întreprinderile noastră să "nu meargă." Şi deci nici Economia românească să nu meargă. " De aceea n u merge nimic în ţara aceasta. Japonezii se îmbolnăvesc de "

boala de muncă”, o boală foarte răspândită în Japonia. La noi, la Români, Directorii şi Contabilii nu ştiu cum să fure mai mult, iar muncitorii cum să chiulească, şi să fure şi ei desigur. Psihologia unui popor se vede imediat, rezonează în cochilia acestor Întreprinderi mici şi mijlocii. Între aceste celule şi marele organism economic, care este Sistemul economic național există o strânsă legătură.

Aceste Întreprinderi funcționează bine într-un Sistem economic național care le ajută, le stimulează. Nu într-un Sistem economic național care le blochează, le inhibă, nu le lasă să se dezvolte, aşa cum a făcut Sistemul economic comunist, sau într-unul care le ştrangula, le punea “gheara în gât”, cum s-a întâmplat cu Întreprinderile economice după 1990 în România, când economia românească a fost jefuită intenționat, programatic, fiind obiectul şi victima unui RĂZBOI MASCAT, ECONOMIC, INFORMAȚIONAL, PSIHOLOGIC DIN PARTEA FORȚELOR OCULTE ALE OCCIDENTULUI, MAI PRECIS A MARII FINANȚE MONDIALE.

Mergem mai departe şi coborâm încă un nivel pe scara de organizare şi structurare a Sistemului economic : o Întreprindere economică, de proporții mai mici sau mai mari este şi ea formată, la rândul ei din subsisteme mai mici (altfel spus are o organizare internă), cum ar fi secțiile, secția maşini, secția scălărie, secția materii prime etc. Pe când Întreprinderea are o Unitate, o autonomie a ei distinctă, are personalitate juridică, aşa cum se spune, are o conducere unică şi proprie, Subsistemele Întreprinderii (aceste mitocondrii intracelulare) nu au autonomie, nu pot să funcționeze de sine stătător, nu se pot conduce, nu pot stabili relații cu alte întreprinderi. Aşadar eficiența unei Întreprinderi este adevărat că depinde de eficiența Subsistemelor sale. Întreprinderea poate avea un prim nivel de subsisteme, organizarea pe secții, de exemplu, urmând ca şi acestea să fie formate din alte subsisteme.

De exemplu, Subsistemul numit grupul de muncă, Forța de muncă, este format din muncitori şi grupul de conducere, cel care i-a decizii, stabileşte contracte şi relații cu alte întreprinderi. La fel, subsistemul mijloacelor de producție poate fi format din mai multe subsisteme, subsistemul strungărie, subsistemul matrițe, subsistemul scălărie, depinde, deci, de mărimea Întreprinderii. Precizăm, aşadar, că într-o întreprindere este foarte importantă funcționarea eficientă a acestor subsisteme, modul cum sunt ele organizate, structurate, cum se munceşte în fiecare subsistem etc. De aici, de la acest nivel de organizare al unui Sistem economic

porneşte, "izvorăşte" eficienţa întreprinderii, a Sistemului economic naţional, şi, desigur, în mod teoretic a Sistemului economic mondial.

Coborând acum cu un nivel mai jos ajungem la ultimul nivel, credem noi al Sistemului economic naţional, (dar nu este ultimul, pentru că şi elementele sunt formate la rândul lor din subsisteme), la nivelul elementelor care formează Sistemul economic. Oricum, acest nivel de organizare este unul bazal. Elementele Sistemului socio-economic sunt indivizii umani văzuţi ca indivizi, separat, unelte văzute ca unelte de sine stătătoare, (nu organizate în angrenaje şi sisteme de mijloace mecanice etc), obiectele muncii văzute, luate individual, produsul muncii luat unul câte unul. Piaţa nu este, aşa cum îşi dă bine seama oricine, un element, ci un Sistem mai complex în spaţiul în care se întâlnesc cel puţin un cumpărător cu un vânzător. Deci, în ultima instanţă elementele unui Sistem economic sunt de două feluri : vii, indivizii umani luaţi ca individualităţi, şi lucrurile, care pot fi mijloace de muncă, obiectul muncii, produsul, etc O investigare a tuturor elementelor Sistemului economic este un lucru complex şi dificil, mai ales că Universul economic, după o Istorie întreagă este atât de bogat în elemente. Informaţia este tot un element şi încă de mare importanţă. Un râu, un drum, pot să fie elemente bazale într-o economie, un om, o maşină, sau o căruţă, la fel. Trebuie spus că acest nivel bazal al elementelor Sistemului economic este foarte important pentru că un Sistem economic nu ar putea să existe dacă nu ar exista elementele din care este format.

Dar nici elementele nu ar putea să funcţioneze, ca elemente ale unui Sistem economic, dacă nu ar exista Sistemul economic să le "adune" în structuri economice, să le pună la treabă. Elementele, dacă nu ar fi interconectate într-o structură economic, într-un Sistem economic nu ar fi altceva decât nişte simple obiecte, lucruri în natură. Numai că ele au această însuşire de a comunica unul cu altul, de a se integra unul cu altul în structuri complexe. Cel mai important element, care face ca celelalte elemente să se lege unul de altul, e vorba despre o "legare informaţională, energetică, substanţială" este Omul. Al doilea element fiind Munca, despre care am văzut cât de complexă este. Un Sistem economic este format dintr-un număr foarte mare de elemente, care sunt interconectate între ele ca într-o "plasă relaţională", aşa cum se intercondiţionează prin sinapse neuronii între ei în imensul Sistem nervos.

Toate aceste elemente devin "neuroni" într-un sistem nervos care este sistemul economic. Acest lucru estre posibil datorită Omului în primul rând care este o fiinţă raţională. (economică, homo economicus). Şi este un

mare integrator în real, în lume. Şi-n al doilea rând datorită muncii ca produs, care este "un flux energo-informațional" care trece prin elementele şi subsistemele Sistemului economic, intercondiționate între ele, punându-le în mişcare (procesul muncii), punându-le să creeze produsele despre care am vorbit mai sus. Este vorba despre produsele create de subsistemele din Nivelul 1 al sistemului socio-economic național. Trebuie spus că simpla participare a elementelor la arhitectura Sistemului, printr-un proces permanent de comunicare şi de susținere, intro-comunicare, intro-deschidere înseamnă consumul unei energii de "susținere", a unei "energii de comunicare", a unei energii care trebuie consumată, a unei energii care trebuie să fie permanent mai mare decât entropia sistemului (energia pierdută). În altă ordine de idei elementele Sistemului economic național, ale oricărui Sistem economic mai pot fi clasificate în aceste trei categorii :

1) elemente informaționale,

2 elemente energetice (de natură energetică) şi

3) elemente substanțiale, formată din substanță, de natură obiectuală, materială.

Elementele mai pot fi clasificate de asemenea în funcție de domeniul sau Subsistemul căruia îi aparțin. Elementele care aparțin domeniului Agriculturii, sau domeniului Industriei, sau domeniului Culturii ori Educației. În concluzie, deci, elementele sunt ultimele "sisteme, cele mai mici sisteme având individualitate proprie", aflate la baza Sistemului economic. De la ele în jos nu mai există un alt nivel care să fie format din sisteme mai mici, având funcție economică. (pentru că în ultima instanță sunt sisteme, au individualitatea lor deşi sunt formate la rândul lor din subsisteme şi elemente, ca orice sistem). Următorul Nivel de organizare al Sistemului economic național (a oricărui Sistem economic) este nivelul Subelementelor, adică al Subsistemelor care alcătuiesc elementele. De exemplul Individul uman este elementul cel mai important al unui Sistem economic.

Ei, bine, la rândul lui Individul uman, altfel spus Sistemul personalității umane, este format din aceste Subsisteme : 1) Subsistemul biologic, 2) Subsistemul Psihic, şi 3) Subsistemul socio-cultural. Unealta văzută în sine ca Sistem este formată şi ea, la rândul ei din Subsisteme. Aceste Subsisteme sunt integrate strâns, direct (nu relațional, printr-o relație de alipire sau de simplă comunicare) în sensul că formează un corp obiectual, material, ca elemente în elemente. Când subsistemele care formează elementele se uzează, se defectează, atunci nici elementele nu mai

funcționează la întreaga lor capacitate sau eficiență. Acest nivel împreună cu nivelul elementelor alcătuiesc nivelul bazal al unui Sistem economic, Aşadar acestea sunt în general nivelele de organizare ale Sistemului economic mondial, al Civilizației umane.

NIVELELE DE ORGANIZARE ŞI SUBSISTEMELE CARE FORMEAZĂ SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC AL CIVILIZAȚIEI UMANE

Le mai recapitulăm încă o dată luând-o de sus în jos. Adică de la cel mai mare sistem economic cunoscut de om, este vorba desigur despre Sistemul economic mondial, Sistemul economic al Speciei umane. Cel care este pus în mişcare de specia umană şi care este "unealta imensă" care ar trebui să asigure (dar nu asigură) subzistența şi evoluția speciei umane. Luând-o deci de sus în jos, nivelele de organizare ale sistemului economic mondial sunt :

1. **Sistemul economic mondial sau Sistemul socio-economic al civilizației umane. Este format din totalitatea şi sinteza sistemelor economice naționale şi regionale. Starea acestui sistem socio-economic e "jalnică". Suntem o specie "de plâns" în univers. Nu am fost capabili nici măcar să "gândim şi să construim" un Sistem economic mondial care să ne asigure măcar un nivel minim de subzistența. Suntem o specie cinică, inconştientă, bolnavă (un Experiment eşuat probabil al unei Civilizații superioare), cu un nivel educațional foarte scăzut, a cărei economie a fost acaparată de o Caracatiță financiară, e vorba despre Marea finanță mondială, cea care destabilizează prin Războaie mascate, economice, sociale, psihologice, militare, prin pseudorevoluții sistemele economice naționale, regionale, sistemul economic mondial în vederea obținerii unor profituri. Acest fapt este foarte periculos şi va duce probabil la un colaps al sistemului economic mondial. La ora actuală (începutul mileniului trei) Civilizația umană nu dispune de Forțe organizate, strategii şi instrumente pentru a-şi îmbunătăți situația economică.**
2. **Subsistemele economice regionale, de tipul Uniunii Europene, al statelor ASEAN formează al doilea nivel de organizare şi structurare al sistemelor economice de pe planeta noastră. Sau sistemele economice din regiunea Americii de Sud, Sistemele economice africane. Economia**

SUA; ca şi economia Subsistemului economic care formează Uniunea Europeană, sunt sisteme economice regionale eficiente. Am explicat în mai multe lucrări ale noastre de ce sunt funcţionale, eficiente aceste subsisteme. Alte sisteme economice regionale, mai mult sau mai puţin integrate nu sunt eficiente, cum ar fi Sistemul economic al CSI (Statele şi Sistemele lor economice din fosta URSS) sau economiile africane ori subsistemul economiilor arabe. Subsistemele economice regionale sunt mai puţin integrate decât sistemele economice naţionale. Ele constituie de fapt ceea ce am denumit mai sus mediul economic al sistemelor naţionale (de multe ori sunt un pericol pentru acestea) şi fac "legătura", sunt o punte de articulaţie între sistemele economice naţionale şi sistemul economic mondial. Aceste subsisteme economice sunt, de cele mai multe ori, manipulate, utilizate de o Putere economică zonală, de statul şi sistemul economic cel mai puternic, cel mai dezvoltat din regiune. Care mai întotdeauna este şi cel care iniţiază şi conduce economia regională. În ultimul secol atât datorită dezvoltării proceselor economice, dezvoltării comunicaţiilor, Imperialismelor Sistemelor economice capitaliste, am asistat la o creştere a gradului de integrare a Sistemelor economice regionale, fapt care a dus la formarea unui Sistem economic mondial mai compact, mai strâns, mai integrat. Adică la un proces de mondializare permanent. Acum acest proces de mondializare a economiilor naţionale a devenit unul condus accelerat de marile puteri. Mondializarea este un proces pe care marile Puteri îl folosesc ca să jefuiască Sistemele economice naţionale, regionale şi mondiale. Este un act de mârşăvie şi ticăloşie (de dimensiuni istorice, mondiale) care pune în primejdie, aşa cum am mai spus, viaţa Speciei umane. La aceasta adăugăm marile suferinţe produse popoarelor omului.

3 Sistemele economice naţionale, despre care am discutat mai sus, sunt al treilea nivel de organizare al Sistemului economic mondial. Ele au apărut ca urmare a existenţei popoarelor, condiţia fundamentală care a dus la apariţia naţiunilor în secolul XIX. Naţiunea, ca fenomen socio-economic cultural, a apărut pe temelia formării Sistemului economic naţional, iar aceasta, la rândul ei, a fost condiţia formării unor Sisteme economice şi mai integrate, mai eficiente. Sistemele economice naţionale, având un grad de integrare, de sintalitate, de organicitate foarte ridicat, au jucat în istoria omenirii un rol extraordinar de important. De benefic. Ele nu numai că au fost marile unelte care au asigurat subzistenţa şi evoluţia popoarelor şi a naţiunilor, dar au avut o funcţie educaţională, extraordinară, socială,

culturală. Au făcut ca specia umană să fie în istorie o Civilizație ordonată, fixată ca spațiu, aşezată, participând astfel la construcția Arhitecturii Organismului Imens al Civilizației umane.

4. Cel de al patrulea Nivel al organizării Sistemului economic mondial este cel al Subsistemelor din primul nivel de organizare şi structurare al Sistemului economic național. Nu au individualitate proprie, nu pot funcționa ca sisteme unice, văzute în sine. Ele pot exista numai integrate în Sistemul economic național. Sistemele economice naționale, da, ele pot funcționa ca sisteme de sine stătătoare, fără să mai aibă nevoie de alte Sisteme, să se integreze în alte Macrosisteme.

5. Subsistemele teritoriale, provincii, regiuni, județe ale Sistemului economic național, de tipul Subsistemelor economice județene la noi în România, sau Subsistemele economice care sunt provincii ale unei Țări, ale unui Sistem economic național. Sunt Subsistemele din cadrul unei Federații, Confederații, ori Subsistemele economice de tipul provinciilor, care au un grad mai mare sau mai mic de autonomie. Aceste Subsisteme dau o anumită structură, configurație, marilor Sisteme economice naționale, un anume specific, o anume funcționalitate.

6. Subsistemele Subsistemelor de mai sus, aparținând nivelelor doi şi trei ale Sistemelor economice naționale. Ele pot să fie Sisteme economice Municipale, pot să fie o societate comercială de mare dimensiune, pot să acopere o anume zonă din cadrul unui Sistem economic național, o zonă având o specificitate proprie, cum ar fi o zonă viticolă, pomicolă, auriferă, comercială etc. Aceste Subsisteme sunt de fapt o macrostructură de sisteme economice de tipul Întreprinderilor, al societăților pe acțiuni, societăților comerciale, etc. Ele sunt benefice pentru orice economie , pentru că prilejuiesc, sunt cadrul cooperării dintre Întreprinderi, societăți comerciale. Favorizează cooperarea între întreprinderi, şi stimulează procesele economice, etc.

7. Subsistemele economice de tipul Întreprinderilor, al Societăților comerciale. Ele au o unitate, un grad de sintalitate ridicat, au autonomie şi personalitate juridică. Sunt Sisteme efectuare, producătoare, care creează deci un anumit produs. Fabrica de mobilă produce un produs numit mobilă, fabrica de anvelope produce anvelope de cauciuc

8. Subsisteme economice care sunt Subsisteme ale Sistemelor economice de la punctul 7 de mai sus, adică sunt Subsisteme economice în cadrul Întreprinderilor, al societăților comerciale. Acestea sunt Secții în cadrul Întreprinderilor economice, al societăților comerciale. Ele produc o

parte a unui produs, părți din produs, care sunt asamblate în altă secție. Ele nu au Independență şi unitate, economică, aşa cum au întreprinderile, ele există pentru că sunt secții specializa pe crearea unui segment de produs , al unui tip de serviciu, sau al unor servicii, cooperând în cadrul unei Întreprinderi, la crearea unui produs mai complex. Unele secții pot avea o anumită autonomie, sintalitate, conducere proprie etc, strategii proprii de dezvoltare. Unele Secții din cadrul unor Întreprinderi cooperează cu alte Întreprinderi, cu Secții din cadrul altor Întreprinderi.

9. Nivelul ultim al organizării Sistemului economic mondial, nivelul Subsistemelor care sunt elemente ale Sistemului economic. Nivelul acesta, împreună cu Nivelul sub-elementelor alcătuiesc temelia unui Sistem economic.

10 Nivelul sub-elementelor , sau al subsistemelor care alcătuiesc elementele Sistemului socio-economic

Deci acestea ar fi cele zece Nivele de organizare ale Sistemului economic al Civilizației umane, Sistem care a început să se formeze mileniu cu mileniu de la Începutul istoriei. Abia în secolul XX, o dată cu amploarea pe care a luat-o fenomenul colonialist, când deja Sistemele economice naționale şi regionale erau formate, procesul formării Sistemului economic mondial a intrat în faza sa ultimă de formare. În acest moment, când Marile Puteri, Trusturile Internaționale şi marea Finanță mondială (acaparată de Vârful Societăților Secrete Mondiale, care nu sunt alții decât Marii bancheri Mondiali) care le utilizează pe primele ca pe nişte unelte, dețin în ghearele lor rapace toate pârghiile de conducere şi manipulare a Sistemului economic mondial, procesul mondializării a luat dimensiuni periculoase.

Aşadar, acum două milioane de ani, o dată cu apariția în Istoria a omului, se năştea o dată cu el şi Sistemul economic individual. Sistemul economic care consta dintr-un individ uman care da cu bățul într-un pom pentru că-i era foame, şi care se hrănea cu poamele lui. De la acel prim Sistem economic individual, datorită creşterii demografice şi descoperirii de noi mijloace de producție, s-a ajuns astăzi la închegarea Sistemului economic mondial. Datorită Nivelului educațional scăzut al Speciei umane, al Civilizației umane, ca şi datorită faptului că o mafie cinică şi inconştientă care deține în mâinile ei marea Finanță Mondială (fiind sclava acestea) a pus mâna pe toate pârghiile de conducere ale Civilizației umane, Sistemul economic mondial (un Sistem economic ineficient, o ruină, un eşec istoric), ca şi Civilizația umană se află în mare pericol. Este posibil ca secolul XXI să fie ultimul secol al Speciei umane în istorie.

SISTEMELE ECONOMICE NAȚIONALE SUNT STÂLPII, CĂRĂMIZILE DE SUSȚINERE ALE Sistemului economic mondial, dar şi Sistemele care integrează eficient toate Subsistemele existente până la acest nivel, după care participă la crearea şi susținerea structurii Sistemelor economice regionale, şi a Sistemului economic mondial. Acesta din urmă este format, deci, asemenea unui Organism, dintr-un mare număr de Subsisteme (privite în sine sunt sisteme) care se întrepătrund, care se integrează unul în altul formând o structură relațională, o arhitectură complexă, o Imensă navă, care hrăneşte şi duce prin timp Civilizația umană şi Specia umană. O dată cu descoperirea Sistemului economic de evoluție şansa Omenirii de a se salva în istorie a devenit imensă.

5

SISTEMUL ECONOMIC ŞI FENOMENUL ECONOMIC

Aşadar acesta este Sistemul economic, şi când spunem asta ne referim de fapt la tot Sistemul socio-economic, fie că-l vedem la nivelul sistemelor economice naționale, fie la nivelul sistemului economic mondial, fie la nivelul unei întreprinderi. Sistemul economic este deci un sistem ca toate sistemele, cu precizarea, pe care am făcut-o mai sus, că el este de fapt un sistem psiho-economic. Acest sistem este deci obiectul de studiu al ştiinței numită Economia, de fapt PSIHO-ECONOMIA. Dar dacă vom rămâne numai la această imagine a structurii Sistemului economic, pe orice treaptă de organizare şi integrare s-ar afla acesta, nu vom avea în nici un caz imaginea vie, obiectivă a Sistemului socio-economic. Pentru că sistemul socio-economic descris de noi este de fapt un sistem socio-economic static. Sau mai precis este imaginea statică, o fotografie de o fracțiune de secundă a sistemului economic, a structurii sale, mai bine zis. În realitate nici un sistem economic din lume, fie el al unei întreprinderi, un sistem economic național sau oricare al sistem nu este static. Orice sistem socio-economic, pe orice nivel s-ar afla el este în mişcare. În sensul că în timp ce el există, el şi funcționează.

Ce înseamnă lucrul acesta ? Existența unui sistem economic presupune faptul extrem de simplu de înțeles că toate elementele din care este compus şi subsistemele lui lucrează ca să producă fiecare produsul

său. Produsurile acestea create de elemente şi subsisteme fac ca sistemul în ansamblul să existe. Un sistem este aşadar asemenea organismului uman care merge tot timpul. Chiar şi când stăm, celulele şi subsistemele organismului nostru psiho-biologic merg, lucrează. La fel este şi un sistem economic.

Un sistem economic funcţionează deci continuu. Ca urmare a acestui fapt (ca urmare a curgerii timpului, a legii mişcării,) sistemul economic curge de-a lungul unei traiectorii, a unei linii. Când această traiectorie este ascendentă, spune că sistemul economic se află pe o traiectorie de evoluţie, acesta fiind starea cea mai fericită a unui sisteme economic. Când traiectoria pe care curge sistemul economic este una orizontală, un grafic orizontal, sistemul economic se află în stagnare. Atunci când indicatorii principali ai sistemului scad, sistemul descriind un grafic descendent, spunem că sistemule economic se află în stare de involuţie. De altfel acestea sunt cele trei stări ale unui sistem economic. Când un sisteme economic pe orice nivel de organizare s-ar afla el se află în stare de involuţie sau de stagnare, el se află în criză. Un sistem aflat în criză trebuie salvat, trebuie re-format, pentru că astfel riscă să se prăbuşească.

Spuneam că un sistem economic nu este un sistem static, împietrit, ci unul în mişcare cu toate piesele şi subansamblele sale lucrând. Această mare şi continuă mişcare, "muncă" a sistemului formează FENOMENUL SISTEMULUI. În realitate, sistemul economic împreună cu fenomenul economic sunt cele două dimensiuni, cele 2 componente care produc finalităţile sistemului. Sistemul economic, spuneam mai sus, este format din aceste trei subsisteme : subsistemul energetic, subsistemul informaţional şi subsistemul material (substanţial, de la noţiunea de substanţă). Subsistemul material şi subsistemul informaţional (văzut static, închis) formează sistemul socio-economic, iar subsistemul energetic (energia aflată în continuă mişcare) şi cel informaţional, văzut în mişcare de data aceasta, formează cea ce am numi subsistemul procesual sau fenomenul economic. Această dihotomie comentată de noi aici este una pur didactică, pentru a face ca lucrurile să fie înţelese mai bine. Pentru că în realitate, atunci când folosim noţiunea de sistem economic noi ne referim la Sistemul economic în mişcare, în stare de lucru, neexistând un sistem economic static nicăieri în univers. Fenomenul economic este de nedespărţit de sistemul economic, fenomenul economic nefiind altceva decât expresia vie a sistemului economic, conţinutul său, modalitatea sa de manifestare. Fenomenul economic este expresia de manifestare a unui sistem economic naţional,

regional sau al sistemului economic mondial. De la sistemul economic național în jos nu mai vorbim despre fenomenul economic ci de procesul economic Şi iată de ce.

NIVELELE DE ORGANIZARE ALE FENOMENULUI ECONOMIC

Fenomenul economic (sau Sistemul Fenomenului economic) este format, ca orice Sistem din elemente care se află într-o intercondiționare, intro-comunicare complexă, toate aceste elemente intercondiționate având o finalitate unică.

1. Plecând de la cele mai mici şi mai simple ""“elemente"” care formează, la baza lui, Sistemul fenomenului economic, vom spune că acestea sunt Operațiile. Gesturile, operațiile pe care le face un muncitor în procesul muncii sunt tocmai aceste operații. Adică cele mai mici elemente din care este compus Fenomenul economic. Operațiile pot fi făcute de un om sau de o unealtă. În cazul operațiilor făcute de om vorbim despre cele două tipuri de operații, 1. operațiile mintale (cele care preced” gândesc”, operațiile fizice, sunt interioare Sistemului personalității umane, se desfăşoară în plan mintal), şi 2. operațiile fizice făcute de oameni în procesul muncii. Orice operație economică presupune cheltuirea unei energii şi transmiterea unei Informații a unui conținut energo-informațional. Orice Operație are o direcție şi un obiectiv, produs al ei, pe care-l realizează ; prin realizarea acestui obiectiv ea se leagă de o altă operație şi de un alt obiectiv. Operațiile “comunică”, se leagă între ele într-o structură mai mare , care este ACȚIUNEA ECONOMICĂ.

2) Al doilea nivel de structurare şi organizare al fenomenului economic este, aşadar, Acțiunea economică, (a se vedea schema Structura fenomenului economic). Acțiunea economică este deci mai complexă decât operația economică fiind o structură funcțională, “ sistemică”, formată din mai multe operații interconectate între ele, având o finalitate economică. Deci Acțiunea economică adună la un loc mai multe operații economice (care altfel “singure” nu ar avea nici o relevanță şi nici o finalitate) pentru a realiza un produs economic. Atât operațiile cât şi acțiunile economice au o “rațiune“ economică (dimensiune totalmente economică), nu sunt făcute la întâmplare de om. Ele au o direcție, o structură complexă uneori, (spre deosebire de operații, care sunt simple elemente fără structură internă), un conținut (format din EIS), o direcție-orientare şi o finalitate. Faptul de a ara un

ogor este o Acțiune, formată din mai multe operații, care are un scop precis. Faptul de a face o prospecțiune geologică, de a desena un plan, de a rezolva o problemă, de a face o piesă la strung, etc. Ca şi operațiile economice umane, acțiunile umane aparțin numai omului. Ca şi operațiile economice nu au autonomie şi independență proprie, nu există în sine.

3. Acțiunile economice, care sunt deci structuri formate din operații umane, din operații economice (fiind de fapt mici sisteme formate don operații, acestea fiind elemente în raport cu acțiunea în care sunt integrate) se leagă între ele unele de altele (puține dintre ele sunt independente, rămân la stadiul de acțiune umană, economică, singulară) formând o Macrostructură mai complexă, care este Activitatea economică. Activitatea economică este formată deci din mai multe Acțiuni economice, le integrează pe acestea, ordonându-le. Dându-le o direcție (realizarea unui obiectiv), o eficiență şi o finalitate precisă. Activitățile sunt structuri de Operații şi Acțiuni economice, mai complexe decât Acțiunile, având un mare merit în ordonarea, structurarea şi eficientizarea Sistemelor economice.

4) Mai multe activități care sunt integrate într-o structură rațională organizată, comunicând între ele, având aceiaşi finalitate sau aceleaşi finalități economice, formează o structură economic, un Sistem economic mai complex, care este PROCESUL ECONOMIC, Procesul economic nu este altceva decât un Sistem de operații, Acțiuni şi Activități economice care are o organizare rațională şi o finalitate precisă (fabricarea produsului sau produselor x, y, z), de mari dimensiuni. El are o direcție economică precisă şi controlată, presupune integrarea în structura sa a unui mare număr de indivizi umani, a unor echipamente tehnologice, acțiuni şi strategii de conducere şi planificare. Un proces economic nu poate fi inițiat de un singur om, el presupune un proces de integrare a unor Secții, Întreprinderi, a unui mare număr de indivizi umani, specializați în diferite profesii. Există procese economice eficiente şi mai puțin eficiente, rudimentare şi cheltuitoare de energie sau dimpotrivă, procese economice moderne. Pe parcursul istoriei, o dată cu descoperirea şi inventarea unor mijloace şi tehnologii moderne, am asista la evoluția proceselor economice. Aceasta înseamnă creşterea eficienței, consumul scăzut de energie, combustibil, entropie, timp, poluare scăzută.

În ultimele decenii procesele economice s-au desprins într-o oarecare măsură de om, (dar nu definitiv) o dată cu apariția automatelor cibernetice, a proceselor economice conduse de computere, procese complet

automatizate. Un Sistem economic național, sau subsistemele sale din primul nivel au conținutul format dintr-un mare număr de procese economice, pe când Activitățile economice sunt întâlnite la Nivelul Întreprinderilor, Societăților comerciale, sau la nivelul Secțiilor acestora, adică al Subsistemelor lor. Procesele economice le găsim aşadar pe un nivel mai înalt al organizării sistemelor economice naționale şi anume de la nivelul Întreprinderilor şi Societăților comerciale în sus. Procesele economice există şi ele într-o economie națională interconectate între ele. Produsul acestei intr-odeschideri a proceselor economice unele către altele şi integrarea lor într-un Organism viu, într-o macrostructură mai mare, nu este altul decât FENOMENUL ECONOMIC.

5) **FENOMENUL ECONOMIC, este, aşa cum spuneam, o macrostructură, un Sistem energo-informațional, care înglobează în el un număr de procese economice interconectate între ele. Procesele economice care se desfăşoară într-un Sistem economic național formează Fenomenul Economic național, fenomenul economic românesc, în cazul nostru. Fenomenul economic înglobează aşadar o procesualitate economică de mari dimensiuni care se desfăşoară pe o arie social-economică închisă, de mărimea unei națiuni, a unei regiuni economice sau a Sistemului economic mondial. Fenomenul economic este deci un Sistem de tip procesual-energetic şi el constă din mişcarea ordonată, structurată, integrată a conținutului, sau a conținuturilor energo-informaționale care circulă într-un Sistem economic de mari dimensiuni. Fenomenul economic se caracterizează printr-o mărime, direcție de desfăşurare, curgere, printr-un volum de procese şi activități economice, printr-o dinamică, prin eficiență şi randament. Există fenomene economice de dimensiuni mai mici, de dimensiuni medii şi megafenomene economice. Fenomenul uman planetar este de această dimensiune, e un Megafenomen economic. Pe suprafața planetei Megafenomenul economic mondial are continuitate, Planeta noastră fiind o Planetă în fenomenul economic mondial uman. Fenomenele economice regionale de tipul fenomenului economic asiatic, sau a fenomenului economic latino-american influențează în mod direct fenomenele economice din interiorul granițelor țărilor, adică fenomenul economic național. Fiind Conținutul Sistemului economic național, fenomenul Economic național are o consistență mai mare, o unitate şi coerență, o sintalitate, o unicitate şi o unitate deosebite, o individualitate mai mare decât fenomenul economic regional sau decât**

cel mondial. Fenomenul economic nu este altceva decât conținutul unui Sistem economic de mare dimensiune. El se naşte (teoretic, pentru că practic sistemele economice sunt "pornite" de mult) din momentul în care Sistemele economice încep să lucreze, se pun adică în mişcare. Mişcarea Sistemelor economice pe linia lor de evoluție naşte fenomenul economic. Fenomenul economic şi Sistemul economic sunt realități inseparabile, neputând exista unul fără altul, sistemul fiind "vasul", cadrul în care există conținutul său, fenomenul economic. Sunt realități atât de întrepătrunse încât se suprapun, astfel că atunci când spunem sistem economic înțelegem desigur şi fenomenul economic, conținutul său.

6) **Mediul fenomenului Economic. Fenomenul economic fiind un sistem energo-informațional aflat în mişcare şi orientat pentru a produce finalitățile propuse ale Sistemului economic, fiind deci un Sistem, ca oricare Sistem, există şi funcționează într-un mediu, de care este despărțit de marginea Sistemului, care există şi cu care se află într-o strânsă interdependență. Fenomenul şi Sistemul economic național au ca mediu Sistemul şi fenomenul economic regional, de tipul Fenomenului economic european, asiatic, sau de tipul fenomenului economic nordic. Fenomenul economic şi Sistemul economic cu care coexistă sunt, în ultima instanță, de natură umană. Sistemul economic şi fenomenul economic, care formează un organism viu, unitar sunt obiectul de Studiu al ştiinței numită Economia sau, cum am denumit-o noi mai precis PSIHOECONOMIA. Cu această imagine a Obiectului de studiu ale economiei ne este mai uşor să înțelegem Omul, societatea şi Lumea ca realități economice.**

Aşadar, Obiectul de studiu al ştiinței numită Economia (noi am denumit-o PSIHOECONOMIA) este Sistemul economic pe diferitele nivele de structurare şi organizare ale lui, DE EVOLUȚIE. Deci Economia generală aceasta studiază şi acesta este Obiectul ei de studiu. Ramurile Economiei generale sunt : Economia mondială, care are ca obiect de studiu Sistemul economic mondial, Economia regională, care studiază Sistemele economice de tip regionale, mari structuri economice supranaționale, Economia societăților transnaționale, care studiază acest fenomen cancerigen dezvoltat de societățile Transnaționale, Economia națională, care are ca Obiect de studiu sistemul economic Național, Economia unei ramuri economice, cum ar fi Ramura minieră, Agricultura, etc, Economia

Întreprinderilor sau a Societăților comerciale care are ca Obiect de studiu Sistemul unei Întreprinderi sau Societăți Comerciale. Mai există desigur şi alte Ramuri ale Economiei Generale cum ar fi Antropologia economică, Filozofia Economiei, etc. Plecând de la această înțelegere a Obiectului de Studiu al Economiei, ca şi de la această imagine, de la această viziune sistemică a realității economice, ne este mult mai uşor să înțelegem fenomenul economic, ce se întâmplă cu Economia mondială, cu economiile naționale. Ne este mai uşor şi mai plăcut să asimilăm cunoştințele de Economie şi să înțelegem această Ştiință

PARTEA A DOUA

BIROUL DE VIITOROLOGIE DE LA BUCUREŞTI

ŞTEFAN DUMITRESCU

NOUA ŞTIINȚĂ ECONOMICĂ A SECOLULUI XXI

INTRODUCERE ÎN STUDIUL ŞTIINȚEI ECONOMIEI

Sau

PSIHO-ECONOMIA

VOLUMUL II

O LUCRARE CARE AR FI PUTUT SĂ ADUCĂ PREMIUL NOBEL PENTRU ECONOMIE ȚĂRII NOASTRE

O NOUĂ VIZIUNE ŞI RE-DEFINIRE A ŞTIINȚEI ECONOMIEI

(psihologia, filozofia şi antropologia ştiinței economiei)

CÂTEVA CUVINTE LĂMURITOARE

În mai multe lucrări ale noastre de Economie am vorbit despre starea jalnică şi despre starea de criză a Societății umane, a Sistemelor socio-economice naționale şi a Sistemului socio-economic mondial, în cea de-a doua jumătate a secolului XX, şi acum în primul deceniu al secolului XXI. Şi cu siguranță această stare a Sistemelor umane se va menține mute decenii de aici înainte.

Este atâta suferință şi mizerie în Civilizația rațională care locuieşte pe cea de a treia Planetă de la Soare încât lucrul acesta ar trebui să ne umple de ruşine, pe noi, pe toți cei aproape 6 miliarde de ființe umane. Desigur, în primul rând ar trebui să le crape obrazul de ruşine, şi să-i doară, pe cei care s-au aflat şi se află la conducerea Civilizației umane, a națiunilor, pe cei care sunt oameni de ştiință, artişti, Educatori importanți, oameni de presă ! Pentru că această stare îngrozitoare şi ruşinoasă este în primul rând OPERA LOR !

Peste 80 de milioane oameni mor actualmente pe Planeta Pământ din cauza foamei şi a mizeriei, a bolilor datorate lor, datorate înapoierii Zeci de milioane de oameni mor deci de inaniție. Moartea în chinurile datorate inaniției este îngrozitoare. Şi ruşinoasă, penibilă totodată, mai ales că lucrul acesta se întâmplă după o Istorie de 6-8 mii de ani de cultură, de căutări, de descoperiri, de creații ştiințifice, artistice, spirituale. 80 de milioane de oameni înseamnă patru națiuni, patru popoare ca poporul român, care mor de inaniție. Peste 800 de milioane de pământeni mor mai devreme din cauza bolilor.

Dacă o Civilizație rațională ne-ar privi, ne-ar urmări din univers (noi suntem convinşi că lucrul acesta se întâmplă, şi tocmai din cauza aceasta nici nu intră cu noi în contact, nu intră cu noi într-o comunicare de civilizații paşnice, educate) ar rămâne îngrozită de primitivitatea şi barbaria Speciei şi a Civilizației umane, de nivelul ei redus de inteligență, de nivelul ei moral şi educațional foarte scăzut, de primitivitatea, de animalitatea ei. Specia umană ar fi catalogată imediat ca fiind o specie "neevoluată", o specie primitivă, dominată de instincte animalice. O specie crudă, barbară, o specie sadică. Ipoteza aceasta a fost formulată de către foarte mulți oameni de ştiință, este posibil ca Civilizații raționale din univers să nu intre în contact cu noi, pentru a ne ajuta să evoluăm, datorită nivelului nostru foarte scăzut de evoluție, datorită animalității, barbariei speciei şi a civilizației umane.

În seara zilei de 28 decembrie 2003, postul de televiziune PAX a difuzat un film documentar despre Fenomenul cercurilor care apar în Anglia şi în alte țări occidentale în lanurile de grâu, de orz, de porumb. Filmul a fost impresionant. Pe suprafețe de culturi sunt lăsate de "forțe nevăzute" figuri simbolice de o complexitate şi frumusețe uimitoare. Majoritatea cercetătorilor au fost de acord că nici o națiune pământeană, dintre cele dezvoltate tehnologic, nu posedă mijloacele necesare de a crea aceste cercuri, aceste figuri simbolice de o complexitate şi finețe, precizie, simetrie extraordinare. **Singura concluzie care se impune este aceea că numai o Inteligență Extraterestră ar putea realiza aceste figuri. Părerea noastră este că ne găsim în situația dezvoltării unui limbaj, a unei Comunicări, a unui Mesaj, pe care o Inteligență extraterestră ni-l trimite, semnalizându-ne că ar dori să intre în contact cu noi, să ne ajute, dar pentru aceasta ar trebui să mai evoluăm. Ne aducem aminte că Guvernul American a lansat încă de acum trei decenii un Program de intrare în contact cu Civilizații extraterestre existente în Univers. Pentru aceasta continuu, utilizându-se Radiotelescoape imense sunt recepționate suprafețe întinse ale bolții cereşti, fiind trimise Mesaje radio conținând structuri inteligente către anumite Constelații, în speranța**

că aceste mesaje cu structuri inteligente vor fi recepționate de Civilizații raționale. Înțelegând astfel că Mesajele sunt primite de la o Civilizație rațională. Următorul pas făcut de ele, ar fi acela de a ne semnaliza primirea mesajului nostru şi de a ne trimite Mesaje conținând structuri semantice inteligente din care noi să deducem că în Univers există Civilizații raționale mai evoluate decât noi sau la fel de evoluate. Iată că Fenomenul aparițiilor cercurilor şi a figurilor simbolice complexe în culturile de grâu din Marea Britanie, din America, fenomen care se adaugă Fenomenului OZN, s-ar putea să fie răspunsul la Mesajele noastre, sau Mesajul lor către noi, mesaj pe care deocamdată nu putem să-l descifrăm în detaliile lui. Este limpede însă că o Civilizație extraterestră ne urmăreşte şi vrea să comunice cu noi.

Actualmente Biroul de Viitorologie de la Bucureşti afirmă că Specia şi Civilizația umană se îndreaptă către dispariția sa. Sunt foarte mari şansele ca Civilizația umană să dispară acum în secolul XXI. Lucrul acesta se va întâmpla pentru că Specia umană este o specie sinucigaşă. Ajungem astfel la teoria emisă de mai mulți oameni de ştiință, Teorie care se sprijină pe foarte multe argumente, de ordin arheologic, mitologic, cultural, Teorie care afirmă că pe planeta noastră s-ar fi desfăşurat mai multe Cicluri de civilizații, care după ce au atins un punct culminant în evoluția lor s-au…autodistrus.

1

SECOLUL XXI AR PUTEA SĂ FIE ULTIMUL SECOL AL CIVILIZAȚIEI UMANE

În Univers acest fenomen, al evoluției unor civilizații raționale, al atingerii unui punct culminant şi apoi al prăbuşirii lor trebuie să fi fost trăit de multe Civilizații raționale. Biroul de viitorologie de la Bucureşti a avertizat încă din anii 1990- 1992 că dacă nu se întâmplă un miracol în istoria Civilizației umane aceasta s-ar putea…prăbuşi ÎNTR-UN MOD ORIBIL ŞI ÎNGROZITOR. Acest lucru s-a întâmplat de-a lungul istoriei umane cu Imperiile şi cu unele Civilizații antice. După ce au atins un punct culminant şi progresul şi evoluția lor au atins un maxim…s-au autodistrus.

În lucrarea noastră "INTELIGENȚA POZITIVĂ ŞI INTELIGENȚA NEGATIVĂ", noi spuneam că există o "cauză ", un "virus", o "toxină" misterioasă care a făcut ca Imperiile (Imperiul roman, Imperiul Austro-Ungar, Imperiul Britanic, Imperiul Sovietic, Imperiul Statelor Unite) şi Civilizațiile dezvoltate ale antichității, după ce au atins un maxim al expansiunii lor să

se…prăbuşească. Această toxină, afirmam noi, în cartea citată mai sus este…Inteligența negativă. Inteligența negativă este deci acea "toxină misterioasă", care face ca Civilizațiile istorice, Imperiile, iar într-un viitor nu prea îndepărtat, însăşi Civilizația umană, să se prăbuşească, să dispară.

Starea dramatică, starea de mizerie, de înapoiere, de barbarie, o stare absurdă (o stare inversă), o stare tragică în care se găseşte actualmente Civilizația umană, se datorează şi ea acestei toxine, descoperite de noi, şi care nu este alta decât…Inteligența negativă.

O altă cauză a stării de mizerie şi de barbarie în care se găseşte Civilizația umană este faptul că….. Omul, Civilizația umană nu mai evoluează. Societatea omenească, şi când spunem asta ne gândim la societățile naționale, dar şi la Civilizația umană, la Sistemul socio-economic al civilizației umane…nu mai evoluează. Omul nu ştie ce trebuie făcut (ne găsim în situația de Minus informație şi de fenomen Minus informație)…astfel încât Sistemul socio-economic, fie că este vorba despre Sistemul socio-economic național, fie că este vorba despre Sistemul socio-economic al Civilizației umane să se înscrie pe o traiectorie ascendentă, de evoluție.

Un Sistem socio-economic național, orice Sistem socio-economic în general (ca şi un Subsistem al Sistemului socio-economic național, cum ar fi de pildă Subsistemul național de învățământ) sau Sistemul socio-economic al civilizației umane, se pot găsi în trei stări, şi numai în trei stări, aşa cum spuneam în primul volum al acestei cărți.

Aceste trei stări sunt :

1. STAREA DE EVOLUȚIE, care este starea optimă a Sistemului socio-economic. Este starea în care indicatorii principali ai Sistemului socio-economic cresc, evoluează, iar Sistemul se află înscris pe o traiectorie ascendentă. Mergând, alunecând pe această traiectorie ascendentă după o perioadă de acumulări, de restructurări pozitive, de creşteri şi dezvoltări, la un moment dat Sistemul Socio-economic va trece într-un alt Nivel de evoluție, într-un Nivel superior de evoluție.

Aceasta este situația cea mai fericită a Unui Sistem socio-economic național, a unei Societăți umane. Starea de evoluție continuă. Când un Sistem socio-economic național se află în starea de evoluție asistăm la un progres ştiințifico-tehnologic, la o dezvoltare culturală şi educațional a societății umane, a poporului respectiv, la creşterea nivelului de trai, la creşterea indicelui de creativitate al unei societăți. Din păcate în această perioadă istorică în cadrul

Sistemului socio-economic mondial nu există Sisteme socio-economice naționale care să se afle în stare de evoluție. Acest fapt face ca Sistemul socio-economic al Civilizației umane să se afle într-o criză fără precedent.

2. STAREA DE STAGNARE. Este a doua stare în care se poate găsi un Sistem socio-economic național, sau în care se poate găsi un Sistem socio-economic regional, ori Sistemul socio-economic mondial. Este starea în care pe o perioadă de timp indicatorii principali ai Sistemului socio-economic rămân aceiaşi, sau pendulează, în sus şi în jos, în jurul aceleiaşi valori.

În Această stare Sistemul se deplasează pe o linie orizontală. Această stare este una negativă, un sistem Socio-economic național care se află în această stare pe o perioadă de timp acumulează un mare număr de probleme nerezolvate. Un Sistem socio-economic național care se află pe perioadă mai mare de timp în starea de stagnare va intra la un moment dat în starea de involuție.

3. STAREA DE INVOLUȚIE . Este cea mai proastă stare în care se poate afla un Sistem socio-economic național, un Sistem socio-economic regional sau Sistemul socio-economic al Civilizației umane. Traiectoria pe care "alunecă" acest sistem este o linie sau o curbă descendentă. Indicatorii unui Sistem socio-economic național se află într-o continuă descreştere.

În cazul unui Sistem socio-economic aflat în stare de involuție vorbim de unghiul de involuție, sau de viteza de involuție. În perioada în care un Sistem socio-economic se află în starea de involuție producția industrială, agricolă scade, nivelul de viață al populației se prăbuşeşte, criza morală, criza educațională, criza culturală cuprind nivelele cele mai profunde ale Sistemului. Cu cât un Sistem socio-economic involuează cu un ritm mai rapid, sub un unghi cât mai mare cu atât perioada în care el va trăi starea de implozie, de prăbuşire, se va autodistruge va fi mai scurtă, va veni mai repede.

2

CE ESTE REFORMA UNUI SISTEM SOCIO-ECONOMIC ?

Când un Sistem socio-economic național se află în starea de stagnare sau în starea de involuție el se află în stare de criză. Aceasta presupune existența şi producerea unui număr de procese, evenimente negative, neplăcute.

Un Sistem național care se află în starea de evoluție nu se află în starea de criză, dimpotrivă, el se află într-o stare optimă, pozitivă, iar sistemul trebuie lăsat să evolueze.

La ora actuală țările ale căror Sisteme socio-economice care se află în stare de criză cunosc sărăcia, înapoierea economică şi socială, cu toate afectele ce decurg de aici.

Ca un Sistem socio-economic național (sau Sistemul socio-economic al Civilizației umane) să iasă din criză el trebuie să fie supus unei operații de restructurare, de re-înnoire care se numeşte Reformă.

Iată cum se defineşte Reforma Sistemului socio-economic național. Procesul de reformare a sistemului socio-economic constă în introducerea în Sistemul socio-economic bolnav, aflat în stare de stagnare sau de involuție, a unui Sistem de schimbări pozitive, într-o ordine bine gândită (precizăm, a unui Sistem de schimbări, şi nu a unor schimbări fără nici o legătură între ele) pe o perioadă optimă de timp (asta înseamnă că o Reformă nu se face nici în câteva zile, săptămâni sau luni, dar nici în zece ani, . Există deci o perioadă optimă pentru o reformă a Sistemului sico-economic, şi aceasta depinde de complexitatea şi profunzimea Reformei), rezultatul acestor schimbări fiind că Sistemul socio-economic se redresează, iese din starea de stagnare sau de involuție şi intră în starea de evoluție.

Precizăm că în cazul în care sistemul socio-economic nu iese din starea de stagnare sau de involuție şi nu intră în starea de evoluție nu avem de-a face cu o reformă autentică, ci cu o Pseudoreformă sau cu o Anti-reforma.

Ce sunt Pseudoreforma şi Antireforma ?

- ÎN situația în care un Sistem socio-economic național se află în starea de stagnare sau de involuție şi noi introducem în Sisteme câteva schimbări nesemnificative, fără nici o legătură între ele, de formă, ca să zicem că am făcut reformă, iar rezultatul acestor schimbări nu se vede, deci "Reforma" nu are nici un efect, Sistemul continuând să rămână în starea de stagnare sau involuție, da, în acest caz ne găsim în situația de Pseudoreformă.

  Este ceea ce s-a făcut în România după căderea lui Ceauşescu: toate guvernele care s-au aflat la conducerea României au făcut Pseudoreformă şi Antireformă, subliniem acest lucru. Iar rezultatul a fost prăbuşirea continuă a Economiei României, a nivelului de trai, creşterea sărăciei şi a mizeriei, distrugerea poporului român şi a națiunii române.

- Antireforma este cu totul altceva decât Pseudoreforma. Pseudoreforma unui Sistem socio-economic național este o reformă făcută de nulități, de

mediocrități, de oameni care habar nu au ce fac, ca să-şi motiveze existența la Putere se apucă şi ei să facă Reformă economică, reforme. În realitate schimbările introduse de ei în Sistem în loc să salveze Sistemul îl lasă în aceiaşi stare sau, chiar mai rău, îi înrăutățesc funcționarea. Pseudoreforma este un lucru cu totul negativ. Numai nişte oameni lipsiți de scrupule, de inconştiență şi de ruşine ca politicienii pot să facă aşa ceva. pentru că orice Pseudoreformă aduce mari prejudicii Economiei şi societății , nivelului de trai al unei națiuni.

- Antireforma este un lucru şi mai grav, dacă putem să ne exprimăm aşa.

Dacă Pseudoreforma este făcută cu neştiință, cu inconştiență, Antireforma este făcută cu bună ştiință. Ea este o Metodă, o Strategie perversă a Războiului economic şi informațional. După 1990 Economia românească , societatea românească, națiunea română au devenit Obiectul şi Victima unul Război mascat din partea Occidentului, mai precis a unor Forțe economice occidentale, din partea Companiilor Transnaționale, a Marii Finanțe mondiale, care acționează prin marile Bănci mondiale. Occidentul a venit către poporul român cu următorul mesaj: v-am scăpat de Comunism, am eliberat țările din Răsăritul Europei de dictaturile comuniste, ca să treceți şi voi la democrație şi la Economie de piață. Pentru ca şi voi, cei din Est, să trăiți în bunăstare aşa cum trăiesc societățile din Vest, din țările dezvoltate. Pentru aceasta va trebui să treceți la o viață democratică bazată pe pluripartidism şi la o economie de piață. Pentru aceasta va trebui să începeți să faceți reforme în toate domeniile. Şi s-au apucat Guvernele din România, (din toate Țările foste socialiste) să facă Reforme: reforme în Economie, reforme în Sistemul de învățământ, reforme în Sistemul sănătății, reforme în Justiție. În mod normal lucrurile ar fi trebuit să meargă bine, aşa cum ne-a propus Occidentul, nu ne-au cerut ei, să facem reforme, şi mai multe reforme, să nu ne oprim cu reforma la jumătate. Şi noi am crezut la început că lucrurile or să meargă bine. La început în anul 1990, credeam că după ce l-am dat jos pe Ceauşescu, şi Dictatura comunistă, după ce am scăpat de Comunism acum lucrurile or să meargă bine. În câțiva ani nivelul de trai se va îmbunătății simțitor, că în sfârşit o s-o ducem şi noi bine.

După câțiva ani am văzut că ne-am înşelat, că am fost înşelați, Economia se prăbuşea la nesfârşit, nivelul de trai a scăzut într-un mod alarmant, Sistemul de Învățământ în urma "Reformei" făcute merge din ce în ce mai prost. De ce ? Pentru că Occidentul ne-a cerut şi ne-a obligat să facem nu Reforme autentice ci Antireforme. Antireforma fiind o "Armă mascată"

prin care sunt distruse, sub masca Reformei, Sistemele de învățământ, Sistemele sanitare naționale, Sistemele economice.

Deci o Antireformă a unui Sistem socio-economic național înseamnă introducerea cu bună ştiinţă a Părții agresoare a unui Sistem de schimbări în Sistemul socio-economic al națiunii agresate, care aparent va produce efecte benefice, care deci ar urma să îmbunătățească eficiența Sistemului, dar care în realitate va face ca sistemul Socio-economic să involueze.

Este ceea ce s-a întâmplat în România, în Rusia, în marea majoritate a fostelor țări socialiste, ale căror economii au suferit mari pierderi, şi care nici după 14 ani nu au mai atins nivelul economic, producția şi productivitatea din anul 1989, cel mai prost an economic al fostelor țări socialiste. Antireforma se face deci cu bună ştiință, ea este gândită de Strategi experimentați, şi se realizează după un Scenariu, după scenarii bine puse la punct. Antireforma este deci metodă, strategie, parte componentă a unui Război Mascat, care de cele mai multe ori este o sinteză de război economic, psihologic, informațional, cultural, educațional… Într-o lucrare a noastră, dedicată Războiului mascat tratăm pe larg şi în detaliu această temă a Antireformei.

Ideea este aceasta, că atât Pseudeoreforma cât şi Antireforma sunt acte antiumane, antinaționale, antisociale, sunt crime la adresa umanității. Cei care sunt autorii unor asemenea acte trebuie aspru pedepsiți, pe orice treaptă a ierarhiei s-ar afla ei. Atât Antireforma cât şi Psudoreforma trebuie scoase în afara legii.

În concluzie deci un Sistem socio-economic național este o Realitate vie în continuă mişcare, autoreglare, un Organism de o complexitate extraordinară, cu autoreglare fină, pe mai multe etape viitoriste, cu care nimeni nu se poate juca, aşa cum au făcut-o cei care s-au aflat la Conducerea României, (a Rusiei, a tuturor fostelor țări socialiste) distrugând Economia românească prin utilizarea Pseudo-Reformelor şi a Anti-Reformelor.

Aşadar singura modalitate de însănătoşire şi de salvare a unui Sistem socio-economic național este Calea Reformei autentice. Sistemul socio-economic național (sau Sistemul socio-economic mondial, dar acesta poate fi re-format mai greu) trebuie supus unor Serii de "operații chirurgicale", asta înseamnă de fapt Reforma unui sistem socio-economic, prin care îi sunt înlocuite, pe o perioadă optimă de timp, într-o ordine bine gândită, (Metodologia Reformei) elemente nefuncționale, sau elementele cu o finalitate scăzută, ori o finalitate negativă, cu elemente funcționale, cu o productivitate de finalități pozitive mare. Aceste schimbări, faptul că

elemente ale Sistemului socio-economic național, care nu funcționau și care produceau finalități efecte negative, sunt înlocuite cu elemente, sau structuri mai complexe de elemente cu funcționalitate pozitivă, face ca Sistemul socio-economic să se oprească din involuția lui, sau din starea de stagnare și să intre, într-o primă fază încet, în starea de evoluție. Ca apoi să se mențină o perioadă mai mare în această stare de evoluție.

Este posibil ca după Reformă Sistemul socio-economic național să evolueze o bună perioadă de timp, cinci ani, zece ani, ca după aceasta Sistemul socio-economic să intre din nou în starea de stagnare sau de involuție. În acest moment Sistemul socio-economic trebuie supus din nou unei reforme autentice, adică unei Serii de operații chirurgicale, metaforic vorbind, care vor face ca Sistemul socio-economic să se relanseze, să intre din nou în starea de evoluție.

3

TRAGEDIA SISTEMELOR SOCIO-ECONOMIC CONTEMPORANE

Noi am arătat în alte studii ale noastre că la ora actuală Guvernanții români, o parte dintre ei, chiar au intenționat și au crezut, în naivitatea, în prostia și neștiința lor că fac Reformă în România. O parte dintre ei nu au intenționat să realizeze o Reformă autentică a Sistemului socio-economic românesc, ei fiind agenții unor Servicii străine, fiind cozile de topor trădătoare ale poporului român, vânzându-și conștiința și sufletul pentru bani intereselor străine.

Noi am arătat în studiile noastre că în cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea, iar acum în perioada de început a secolului XX Știința economică este atât de rămasă în urmă ca dezvoltare, Știința economică își cunoaște Obiectul de studiu, adică Sistemul și fenomenul socio-economic atât de puțin și superficial încât ea nici nu poate fi numită știință, fiind de fapt o Pseudoștiință. De exemplu noi afirmăm, că toate Guvernele care s-au aflat la Conducerea României după căderea Guvernului Ceaușescu, un Dictator patriot, trebuie să recunoaștem lucrul acesta, au făcut jocul Forțelor și Intereselor străine occidentale. Pentru aceasta ar trebui să răspundă în fața Justiției române, dar cum aceasta nu-și face datorie, vor răspunde cu siguranță pentru trădarea țării lor, pentru imensul rău făcut Poporului român,

în fața bunului Dumnezeu. Toți răspundem în fața Lui, acum s-au mai târziu. De lucrul acesta nu ne îndoim.

Aşadar Ştiința economică se află în situația de Minus Informație, este deci foarte mult rămasă în urmă ca dezvoltare.

De aceea ea este incapabilă să gândească o Reformă autentică a Sistemelor socio-economice naționale, şi a Sistemului socio-economic al Civilizației, al Speciei umane.

1. Datorită acestui fapt, Omul, Guvernele, Omenirea nici nu ştiu cum să scoată Sistemele socio-economice din criză.

1. Economiştii care sunt de orientare liberală şi au interese în sfera partidelor liberale propun pentru ieşirea din criza a Economiilor, a Sistemelor socio-economice naționale o Strategie liberală. Această Strategie liberală, Reformă din perspectiva Liberalismului economic a constat întotdeauna din privatizare Întreprinderilor de stat, şi din sprijinirea economiei de piață.

Strategia, sau Concepția economică liberală pune accentul pe Agenți economici care sunt lăsați să opereze liberi pe Piață. Întregul Sistem socio-economic este o piață pe care Oamenii de Afaceri, adică Agenții primari economici fac afaceri din care în final trebuie să rezulte un profit, deci un capital mai mare decât cei investit. Cu cât Profitul este mai mare cu atât Afacerea este mai rentabilă.

2. Comuniştii, Partidele comuniste care au la bază Doctrina economică a Construirii Societății comuniste creată de Marx, cred că Sistemul socio-economic capitalist, în care Economia este de piață, sau altfel spus în care tot spațiul interior al Sistemului este o piață, pentru că totul se vinde şi se cumpără în vederea realizării unui profit, adică a unui Capital mai mare, au susținut că Sistemul socio-economic capitalist este un sistem negativ, pentru că el produce alienarea omului, (ceea ce este foarte adevărat) a indivizilor umani, pentru că produce exploatarea omului. Ca urmare acest Sistem socio-economic național trebuie înlocuit cu un sistem socio-economic mai productiv şi mai uman, şi acesta este Sistemul socio-economic național comunist. În prima fază a construirii Comunismului se vor construi Sisteme socio-economice socialiste, Socialismul fiind prima față pe drumul construirii Comunismului, acest reprezentând viitorul luminos, de aur al Omenirii.

În anul 1989 Vârful mondial al Societăților secrete care conduce lumea şi care este format din Marele Capital Mondial, adică grupul Bancherilor mondiali care dețin în Băncile lor marea majoritate a Capitalului Mondial

existent pe planeta noastră (se estimează că ei deţin peste 80% din Capitalul Mondial, deci din Capitalul existent pe această planetă. Alte surse estimează că acest Capital deţinut de Marea Finanţă mondial ar de peste 60%. Noi am numit acest Capital, pentru că depăşeşte cu mult jumătatea întregului Capital existent pe Planeta Pământ Marele Capital Mondial) a luat decizia, de a distruge Sistemul Socio-economic comunist mondial.

Primul Sistem socio-economic comunist a fost impus în realitatea social istorică tot de Marea Finanţă Mondială, în urma Loviturii de stat finanţată care a fost numită în Istorie Marea Revoluţie din octombrie 1917. Într-o perspectivă istorică mai mare de fapt Marea Finanţă Mondială a implantat în Istoria umanităţii un EXPERIMENT SOCIO-ECONOMIC NEGATIV PE CARE NOI L-AM DENUMIT EXPERIMENTUL COMUNIST, cel mai mare Experiment proiectat, şi aplicat în practică de Om în toată Istoria sa. Sistemul socio-economic comunist este un Sistem economic artificial, el a fost creat de Marx în Laborator, ca să spunem aşa tocmai pentru că este un Sistem economic neproductiv. Experimentul Comunist, un Experiment negativ a făcut parte dintr-o Strategie secular a Vârfului francmasonic mondial.

Economiştii de orientare marxistă, au putut să pară convingători în încercarea lor de a impune Comunismul ca tip de societate şi Sistemul socio-economic tocmai pentru că Ştiinţa Economiei a fost şi este o Pseudoştiinţă, o Ştiinţă foarte puţin dezvoltată. Tocmai de aceea ea este folosită de Forţele politice, de partide în lupta lor pentru putere ca mijloc de manipulare.

Social democraţia, partidele din aria Social democraţiei, Partidele Social-democrate sau Socialiste, Economiştii şi propagandiştii acestor partide susţin că Strategia de dezvoltare social-democrată, preconizată de ei este calea cea mai bună de dezvoltare a Societăţii umane.

Lucrul acesta este deci posibil datorită faptului că Ştiinţa Economiei se află de decenii în situaţia de Minus Informaţie, în situaţia de Minus informaţie, într-o stare de rămânere în urmă gravă a dezvoltării sale.

Cine sunt vinovaţi de această rămânere în urmă a acestei Ştiinţe ? Economiştii, Savanţii, Cercetării ştiinţifici din acest domeniu, profesorii de economie. Faptul că în acest domeniu nu au apărut în deceniile din urmă genii, oameni de ştiinţă cu o putere de creaţie şi de pătrundere a realităţii extraordinare.

Cine suferă de pe urma faptul că această ştiinţă este atât de rămasă în urmă încât ea este în realitate o Pseodoştiinţă ? Zecile de popoare, marea

majoritate a naţiunilor, 80% din populaţia Planetei care trăieşte în stare de sărăcie.

Datorită acestei rămâneri în urmă a Ştiinţei economiei întreaga Civilizaţie umană a rămas în urmă ca dezvoltare, ţările din Lumea a treia se zbat în sărăcie şi mizerie, pe cea de-a treia planetă de la soare este foarte multă violenţă, mizerie, ticăloşie, rămânere în urmă.

Datorită acestui fapt credem noi, văzându-ne cât suntem de rămaşi în urmă, de primitivi, ca dezvoltare şi mod de manifestare, văzând câtă barbarie şi câtă mizerie, înapoiere umană există pe pământ Civilizaţiile raţionale mai evoluate decât noi din Univers nu îşi pot permite să intre în comunicare cu noi.

Marele capital mondial Forţa care conduce lumea este cea care nu doreşte ca Specia umană şi Civilizaţia umană să evolueze. Ea conduce Civilizaţia umană de cel puţin două veacuri printr-un subtil, pervers şi cinic proces de manipulare, încăierând societăţile naţionale, provocând revoluţii, de fapt Pseudorevoluţie, utilizând războiul economic, informaţional, psihologic, cultural, educaţional pentru a distruge economiile naţionale. Aceasta este NOUA Ordine Internaţională pe care vor s-o realizeze Statele Unite ale Americii, de fapt pe care o realizează Marele capital Mondial, care este Marilor bancheri Internaţional. Aceştia fiind Vârful Mondial al Societăţilor secrete care conduce lumea.

Deci iată cât de scump plăteşte Omenirea şi cât de scump plătesc popoarele lumii faptul că Ştiinţa Economică este mult rămasă în urma ca dezvoltare. Este rămasă în urmă în comparaţie cu Fizica, Biologia, Genetica, Chimia.

Rămase în urma ca dezvoltare sunt şi Pedagogia, Psihologia, Ştiinţele Sociale în general.

Faptul că Ştiinţa Economiei este rămasă în urmă ca dezvoltare, este o Pseudoştiinţă, îi permite Marii Finanţe Mondiale să utilizeze această ştiinţă ca pe un Mare instrument de manipulare a popoarelor, a societăţilor umane. De aceea Marea Finanţă mondială utilizează Pseudoştiinţa economiei ca pe o "Armă secretă mascată", în Războiul mascat al cărui Obiect este Civilizaţia umană în ansamblul său, Naţiunile lumii, pe care le dereglează, le dezbină, le sărăceşte, le manipulează.

Adevărul este că actualul Sistem socio-economic capitalist, care este o nenorocire pentru societatea umană, este deci un Sistem economic negativ, le convine, este benefic pentru cei aflaţi la Putere, Clasei capitaliste, pentru cei care conduc în mod negativ Civilizaţia umană.

El este însă principalul factor care produce stagnarea, criza involuția Civilizației umane şi a Sistemelor socio-economice naționale.

Civilizația umană, şi cu ea societățile umane naționale nu pot să evolueze din cauza acestui Tip de sistem socio-economic, care " trage Civilizația şi specia umană în jos", şi care produce ceea ce numim de multe decenii criza generală profundă a Civilizației umane, a Societăților naționale. El este deci unul dintre principalii factori care împinge această Civilizație umană către dezastru.

De aceea ar fi necesar ca acest Sistem socio-economic, Sistemul socio-economic de piață, să fie înlocuit în Istoria umanității cu un al tip de Sistem socio-economic. Cu un Sistem socio-economic mult mai uman şi mai eficient, superior din toate punctele de vedere vechiului şi perimatului Sistem socio-economic capitalist. Cu un Sistem socio-economic care să nu mai producă stagnare şi involuție, aşa cum face Sistemul economic capitalist, ci să producă evoluția sistemului socio-economic pe Linia de evoluție a Vieții. Întâmplător sau nu acest Sistem socio-economic a fost descoperit acum mai bine de două decenii în România.

4

SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC SOCIALIST DE EVOLUȚIE. SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE.

Nu credem că a fost o întâmplare, dar Sistemul socio-economic de evoluție a fost descoperit în Istorie. Noi credem cu toată sinceritatea şi umilința că marile descoperiri în istorie sunt inspirate din Planul divin, şi că acest lucru s-a întâmplat şi cu Sistemul socio-economic de evoluție. Să ne fi fost trimisă această "descoperire, la timp, pentru ca noi, oamenii, Civilizația umană, să se salveze şi nu să se autodistrugă ?

Aşa cum povestim în cartea noastră "MIHAIL GORBACIOV, CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX, UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIA OMENIRII", în 1978, i-am predat consilierului Petre Gigea, din grupul de consilieri ai Preşedintelui RSR, Nicolae

Ceauşescu, lucrarea intitulată "SISTEMUL ECONOMIC DE EVOLUȚIE SOCIALIST". Lucrarea pleca de la argumentarea faptului că Sistemul economic socialist trebuie să evolueze pentru ca societatea omenească să ajungă în faza comunismului deplin, ca stadiul superior al socialismului.

Comunismul deplin reprezentând ultimul stadiu, cel mai înalt al evoluției societății omeneşti. Lucrul acesta se putea realiza prin mai multe "îmbunătățiri" care se puteau aduce Sistemului economic socialist astfel încât acesta să evolueze mai rapid pentru a ajunge pe cea mai înaltă treaptă de evoluție, când se atinge (se ajunge în) stadiul superior al Comunismului deplin. Lucrarea se baza pe citate din Marx şi Engels, pe citate din Nicolae Ceauşescu. Nici nu se putea astfel, pentru că în caz contrar aş fi fost legat. Făcând o operă de argumentație sociologică şi economică lucrarea era convingătoare, şi se citea cu plăcere. Era pe înțelesul tuturor. Deci lucrarea era scrisă în aşa fel încât ea să fie acceptată, era scrisă de pe pozițiile ideologiei timpului. Lucrarea a plăcut Consilierilor lui Ceauşescu, şi a intrat în vederile lor.

Ceauşescu voia să fie el Gânditorul care, pe urmele lui Marx îmbunătățeşte Modelul economic comunist, care arată Omeniri calea construcției societății comuniste viitoare, cea mai dreaptă, cea mai umană, cea mai luminoasă societate. De aceea el le ceruse Consilierilor săi să lucreze la construirea acestui Model, Modelul comunist de societate şi economic. Cum Consilierii lui Ceauşescu habar nu avea lucrarea mea a căzut ca o mană cerească. Îmi aduc aminte că am avut în primăvara şi vara anului 1979 două discuții cu doi dintre consilierii lui Ceauşescu. Mi-au spus din capul locului, că lucrarea, care va fi îmbunătățită, re-scrisă de altcineva, va purta numele lui Ceauşescu, eu trebuind să țin un secret total asupra acestui lucru.

Ca şi Gorbaciov, care avea să vină la conducerea Uniunii Sovietice mai târziu, în anul 1985, Ceauşescu era conştient de faptul că Sistemul economic socialist cam scârțâie, nu prea merge. Încercase el la Congresul al IX-lea al P C R, din anul 1965, o re-formă a Sistemului economic socialist, aducând un uşor "dezgheț" în viața socială şi politică, printr-o uşoară "liberalizare a sistemului". Efectele fuseseră pozitive, dar nu era de ajuns. Apoi încercase să stimuleze dezvoltarea economică, propunând ca un Cincinal să fie făcut în patru ani şi jumătate. Lucrurile însă nu mergeau bine. El "simțea intuitiv" că mai era nevoie de îmbunătățiri, dar nu ştia în ce ar consta acestea. Pentru că el era totodată conştient că nu trebuie să iasă din cadrul dogmei comuniste.

Consilierii lui Ceauşescu, am spus că lucrarea se citea cu plăcere, se sprijinea pe citate din Ceauşescu, au găsit lucrarea mai mult decât salutară. Pentru că lucrarea demonstra că Sistemul economic rămânând socialist el poate să evolueze, să se înscrie pe o traiectorie ascendentă.

Consilierii lui Ceauşescu şi-au dat acordul ca lucrarea să fie un punct de plecare, urmând ca apoi ea să fie re-scrisă în limbajul, în stilul lucrărilor lui Ceauşescu. Ceauşescu nefiind sigur pe el, cerea întotdeauna ca lucrările care i se aduceau să fie vizate de cât mai mulţi consilieri, sau oameni cu funţii înalte. De aceea lucrarea a fost dată să i se facă un referat, pozitiv, desigur, Directorului general al Institutului de cercetări economice, Ion V Totu, care mai târziu a fost cooptat în Comitetul Politic al CC al P C R, a fost Ministrul Comerţului, iar ultima dată Ministru de Externe. În Ianuarie 1990, după Lovitura de stat din decembrie 1989 (care a făcut parte dintr-un Sistem de lovituri de stat aplicat în toate Ţările Fostului Sistem Comunist mondial, Sistem de lovituri de stat executat după un Macro-scenariu mondial proiectat de Marele Capital Mondial, adică Forţa ocultă mondială care instaurase comunismul în lume) Ion V Totu, s-a spânzurat. Este posibil să fi fost blestemul care l-a lovit, pedeapsa lui Dumnezeu, pentru că el a fost în primul rând cel care a sabotat acest Proiect de îmbunătăţire a Sistemului economic socialist.

În final, în urma unui Sistem de schimbări pozitive, care se introduceau în Sistemul economic socialist, pe o perioadă optimă de timp, Sistemul economic socialist începea să producă un produs care se numea…Evoluţie. Era primul Sistem socio-economic din Istorie care îşi producea propria sa Evoluţie pe Linia de evoluţie a Vieţii.

Lucrarea a fost, aşa cum am mai spus, sabotată. De fapt mai târziu am aflat, Ceauşescu a fost manipulat şi sabotat foarte mult de oameni de încredere din preajma sa, care erau în slujba altor stăpâni. S-a văzut lucrul acesta foarte bine în decembrie 1989, în perioada Loviturii de stat şi după aceea când oameni de mare încredere ai lui Ceauşescu şi-au dat arama pe faţă, şi s-au stabilit în Occident.

Sistemul socio-economic socialist românesc, ca de altfel toate Sistemele socio-economice naţionale socialiste, ca şi Sistemul socialist mondial nu erau Sistemele economice eficiente. Ele pierduseră competiţia cu Sistemele capitaliste performante din Ţările dezvoltate, este adevărat, dar să observăm că aceste Sisteme socio-economice socialiste, erau mai eficiente decât Sistemele economice ale Ţărilor sărace din lumea a treia.

Sistemele socio-economice socialiste erau Sisteme artificiale, în sensul că ele au fost create artificial în practică de către Marea Finanță mondială, prin crearea primului Stat comunist în Rusia, în urma Marii revoluții din octombrie din 1917 (despre care am afirmat în lucrările noastre că a fost o Mare lovitură de stat şi nu o revoluție), iar apoi prin ajutarea Uniunii Sovietice să câştige Cel de-al doilea război mondial, ca apoi, la Ialta, Marii francmasoni, Roosewelt şi Churchill să vândă Țările din Răsăritul Europei lui Stalin. Uniunea sovietică a fost deci ajutată să "întindă" comunismul în lume.

Sistemele socio-economice socialiste dacă nu ar fi fost sprijinite de Poliție şi securitate, dacă ar fi fost libere s-ar fi prăbuşit, ceea ce s-a şi întâmplat în realitate.

Dar nu pentru că Sistemele socio-economice socialiste nu erau în stare să se susțină singure (cu ajutorul Moscovei, al G K B - ului, al Armatei ele se puteau menține şi astăzi), a fost Sistemul socialist mondial distrus în anul 1989, anul când au căzut Dictaturile comuniste. Nu ! Ci pentru că Distrugerea Sistemului comunist mondial în 1989 făcea parte dintr-un Plan de mare perspectivă al Francmasoneriei mondiale, al Iluminaților.

Aşa cum arătam în cartea noastră "MIHAIL GORBACIOV, CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX, UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIE", distrugerea Sistemului Socialist mondial (sau Comunist mondial, este acelaşi lucru) s-a făcut utilizându-se Scenariul Gorbaciov, prin înlăturarea de la Conducerea fostelor Țări socialiste a Conducătorilor existenți în anul 1989, înlocuirea lor, în urma unor "Revoluții de catifea" (de fapt Pseudorevoluții, mai exact au fost Lovituri de palat), iar în cazul lui Ceauşescu a unei Oribile şi sângeroase Lovituri de stat.

Gorbaciov în primii ani cât s-a aflat la conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a Uniunii Sovietice a promis redresarea Uniunii Sovietice, revigorarea comunismului. A promis. În realitate Scenariul lui urmărea distrugerea Sistemului comunist sovietic, şi re-întoarcerea Rusiei la Capitalism, la Economia de piață.

Ei, bine, mult mai bună decât Calea Gorbavciov ar fi fost Calea preconizată de noi, aceea a re-vigorării Sistemelor Socio-economice socialiste prin transformarea lor în Sisteme socio-economice de evoluție.

Calea preconizată şi realizată de Gorbaciov, aceea a –revenirii din nou la Sistemul socio-economic capitalist a fost de fapt un Mare Război mascat al Marii Finanțe mondiale împotriva Sistemului socio-economic socialist

mondial. În primul rând împotriva popoarelor şi a ţărilor din fostul Lagăr socialist.

În lucrările noastre de sociologie şi economie noi am numit acest Război CEL MAI MARE RĂZBOI MASCAT DIN ISTORIA UMANITĂŢII. Cel mai mare război din istoria umanităţii, mult mai mare decât Cel de-al doilea Război mondial, pentru că acest Cel mai mare Război mondial care a început o dată cu Pseudoreformele lui Gorbaciov (mai bine zis Antireformele, care sunt metode, modalităţi ale Războiului mascat) în Uniunea sovietică şi a continuat cu Sistemul de Lovituri de stat prin care au fost doborâte de la putere Dictaturile comuniste din fostele Ţări socialiste, continuând apoi cu distrugerea Economiilor din fostele ţări socialiste, a produs distrugeri economice, culturale, educaţionale, spirituale de peste o mie de ori mai mari decât distrugerile Celui deal Doilea război mondial.

Ceauşescu era şi el conştient de performanţa slabă a Sistemului economic socialist, a Sistemelor economice socialiste, era şi el conştient de necesitatea Re-formării socialismului, a Sistemului socio-economic socialist, dar nu ştia cum se poate face lucrul acesta. De aceea le-a cerut Consilierilor săi să găsească acest mod de a re-forma Economia socialistă. El voia ca el să fie Autorul, Descoperitorul, Iniţiatorul acestei Re-forme, a unei noi Căi de a Re-forma Societatea socialistă şi Sistemul economic socialist, a unei noi Căi de dezvoltare a socialismului, dar totodată voia ca această cale de dezvoltare să rămână socialistă, comunistă, iar el să nu piardă Puterea, el să fie Marele Reformator al Socialismului.

Aşa cum spuneam, Nicolae Ceauşescu în anii 1978-1979 era Preşedintele României şi Secretarul general al Partidului Comunist român, şi a fost sabotat într-un mod îngrozitor. Aşa s-a făcut că el nu a mai apucat să aplice în practică această nouă Cale de dezvoltare a societăţii socialiste, calea Sistemului socio-economic de evoluţie. În cazul în care s-ar fi impus această Cale românească de dezvoltare a Socialismului, Calea Sistemului economic socialist de evoluţie şi nu calea Gorbaciov, astăzi Omenirea ar fi mult mai departe ca progres, ca evoluţie.

Astăzi, după ce au trecut aproape 15 ani de la căderea regimurilor comuniste în anul 1989, şi când vedem că toate popoarele şi Ţările foste socialiste se zbat în cea mai cruntă mizerie şi sărăcie, cu economiile distruse, este regretabil că s-a întâmplat aşa.

Din perspectiva timpul importantă este doar apariţia, în anii 1976-1978, 79 a Ideii de Sistem economic de evoluţie. Sistemul economic socialist de

evoluție era Primul Model teoretic de Sistem economic care-şi produce propria sa evoluție pe Linia de evoluție a viții din Istorie.

5

DESCOPERIREA SISTEMULUI ECONOMIC-SOCIAL-CULTURAL-EDUCAȚIONAL.

Un al doilea moment, un al doilea lucru extrem de important în gândirea economică teoretică a fost momentul când am descoperit că nu există în realitate un Sistem economic, un Sistem economic național în sine. (Şi deci Ştiința economică nu există)

Actuala Ştiință a Economiei studiază Economia unei țări, Economia, în general. Dar aşa ceva nu există decât dintr-o perspectivă didactică, dintr-o perspectivă foarte îngustă. Actuala (veche de un secol) Ştiință Economică prin Economie înțelege "Industrie, Agricultură, Transporturi, Finanțe, Piață, capital, proces de producție, relații de producție, investiții", şi atât. Or această realitate privită în sine nu există. Haideți să separăm această realitate de realitatea care este Societatea, care sunt oamenii, şi o să vedem că tehnologia, banii, industria, Agricultura, Transporturile, "se opresc deodată din funcționare", devenind o grămadă de lucruri inerte, inutile, se transformă deodată în nişte simple obiecte. Fără oameni, fără cunoştințele din capul

oamenilor, banii devin deodată din "unelte economice", nişte simple obiecte fără valoare şi fără întrebuinţare.

Industria, Agricultura, transporturile, banii, etc adică Obiectul de studiu al vechii Ştiinţe economice este numai un Segment (care în sine există ca realitate obiectivă, dar separat de om este nefuncţional ca realitate economică), o mică parte, care în sine este nefuncţională, dintr-un Întreg mai mare, dintr-un Organism mai mare şi viu care este Sistemul social-economic, cultural-educaţional. Abia acest întreg naţional, fiind un Organism unitar şi viu este funcţional. Acesta este de fapt Obiectul de studiu al unei noi Ştiinţe a Economiei pe care noi am denumit-o PSIHI-ECONOMIA. Da, Psihoeconomia este o Ştiinţă adevărată pentru că are ca obiect de studiu un Obiect adevărat, bine delimitat, care există în realitate ca o Realitate vie, funcţională, aflată în mişcare, ca un Organism viu.

Sigur că ceea ce spunem noi acum este o chestiune care ţine de Filozofia Ştiinţei economice este adevărat, dar acesta este un Adevăr. Pentru că acest Organism socio-economic viu, singurul care funcţionează, care produce existenţa unei societăţi, bunurile de consum pentru indivizii umani ai unei societăţi pe care noi l-am denumit Sistemul economic. social-cultural-educaţional are o denumire greoaie, formată din prea mulţi termeni, noi l-am denumit mai simplu SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC.

Sistemul socio-economic este o sinteză organică, profundă şi complexă atât a Industriei, Agriculturii, cât şi a Societăţii, a Culturii şi Educaţiei. Aşa cum Sistemul personalităţii umane integrează într-un Sistem unic, într-o Sinteză vie şi unitară, Subsistemul biologic, subsistemul psihic, Subsistemul social.

Industria într-o ţară funcţionează, nu pentru că ea există doar, ci pentru că ea este integrată într-un Sistem viu, integrator, care este Sistemul socio-economic.

Societatea umană, o societate naţională, societatea românească sau societatea engleză, ele pot să existe, să se hrănească şi să progreseze, nu pentru că există Industria românească, sau Industria engleză, ci pentru că ea, Societatea, (pe care noi o numim Subsistemul social) este integrată într-un Organism mai mare, integrator, viu, care funcţionează, şi care este Sistemul socio-economic.

Plămânii mei există şi funcţionează nu doar pentru că ei există în sine (căci dacă n-ar fi existat organismul meu nu ar fi exista nici ei, nu mai vorbim că nu ar fi putut să funcţioneze) ci pentru că ei există de la început, din momentul concepţie într-un ORGANISM VIU, UNIC.

Logica aceasta şi Adevărul acesta sunt cât se poate de limpezi.

În studiile noastre, începând cu anii 1980 noi am spus limpede că Ştiinţa Economiei este o Pseudoştiinţă neputincioasă tocmai pentru că ea şi-a luat ca Obiect de studiu un Segment minuscul din Adevăratul Obiect de studiu al acestei Ştiinţe, al Ştiinţei economice. Acest obiect de studiu minuscul a fost cunoscut superficial, astfel că vechea Ştiinţă a Economiei a deţinut foarte puţine cunoştinţe despre Sistemul economic şi fenomenul economic (Situaţia de Minus informaţie) Pentru aceasta ea s-a aflat tot timpul în Situaţia de Minus Informaţie, sau în Situaţia de Fenomen Minus informaţie.

Iată de ce noi am spus, dacă Ştiinţa Economiei, vechea Ştiinţă a Economiei vrea să progreseze, să devină din Pseudoştiinţă o Ştiinţă cu adevărat ea trebuie să treacă de la vechiul ei Obiect de studiu, la noul Obiect de studiu care este Sistemul socio-economic şi conţinutul său, Fenomenul socio-economic. Făcând acest salt, această trecere ea a devenit o nouă Ştiinţă, pe care noi am denumit-o PSIHO-ECONOMIA, SAU NOUA ŞTIINŢĂ ECONOMICĂ A SECOLULUI XXI.

Aşadar Obiectul de studiu al Psiho-economiei este Sistemul socio-economic în ansamblul său, şi conţinutul său care este Fenomenul socio-economic, şi când am zis Fenomenul socio-economic noi am zis fenomenul uman în profunzimea şi în ansamblul său, adică fenomenul economic, fenomenul educaţional, fenomenul cultural fenomenul biologic. Deci noi am adus o nouă viziune în Ştiinţa economiei, o Viziune integralistă, holostică.

De aceea actuala Ştiinţă a Economiei, tocmai pentru că este nedezvoltată, rămasă în urmă ca dezvoltare, pentru că se află în situaţia de Minus informaţie şi în situaţia de Fenomen Minus informaţie este incapabilă să gândească Re-forma Sistemelor socio-economice. De aceea atât Economiştii liberali, cât şi cei social-democraţi, creştin democraţi habar nu au cum să facă Reforma Economiei româneşti, Reforma oricărei Economii în general.

Aşa cum s-a văzut din lucrarea noastră PSIHO-ECONOMIA SAU NOUA ŞTIINŢĂ ECONOMIC A SECOLULUI XXI sau INTRODUCERE ÎN ŞTIINŢA ECONOMIEI " în viziunea noastră Sistemul socio-economic se întinde atât cît se întinde spaţiul, (spaţiul şi timpul, universul spaţio-temporar) locuit de om, în care fiinţează şi lucrează Omul, grupul umane. Sistemului socio-economic se întrepătrunde atât de profund şi de total cu Fenomenul socio-economic încât formează un SISTEM UNIC. Atunci când folosim noţiunea de Sistem socio-economic noi subînţelegem prin ea şi fenomenul socio-economic. Sistemul socio-economic nu poate exista fără

fenomenul socio-economic, şi nici Fenomenul socio-economic nu poate exista fără sistemul socio-economic.

Aşa cum organismul uman, care este un Sistem bio - psiho-social, nu poate exista fără fenomenul chimico-biologic şi psihic, care sunt conţinuturi ale Sistemului văzut în ansamblul său.

Din acest punct de vedere observăm că Sistemul socio-economic este format din două mari subsisteme : 1. Subsistemul care este Sistemul socio-economic material şi Fenomenul socio-economic, care este un Subsistem energetic şi informaţional.

Privit din perspectiva organizării sale pe verticală şi pe orizontală Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane este format la rândul lui din Subsisteme. Subsistemele socio-economice naţionale sunt Subsistemele sale de bază, foarte bine delimitate, între ele, şi bine structurate, coagulate pe teritoriu unei naţiuni.

Faptul că Sistemul socio-economic al Speciei sau al Civilizaţiei umane este structurat pe Subsisteme naţionale este efectul Legii universale a Organizării a tot ce există în Univers pe Sisteme şi subsisteme. Acest Principiu, această Lege universală, precizăm acest lucru, a Organizării pe verticală şi orizontală a Universului pe Sisteme şi subsisteme, (Sistemele sunt cele care integrează în ele Subsisteme, Subsistemele la rândul lor fiind integrate în Sisteme) face ca Universul să existe, să aibă o Structură sau o Arhitectură, şi să fie funcţional.

Acest Principiul, această lege a organizării Materiei şi Universului în subsisteme şi sisteme face ca universul să nu se prăbuşească în sine, să nu fie o "grămadă de moloz", o ruină, un haos. Iată de ce acest Principiu de organizare a Materiei şi a Universului, de organizare al Lumii este foarte important.

Subsistemele socio-economice sunt cele mai bine delimitate şi structurate tocmai pentru că Civilizaţia umană de-a lungul Istoriei a fost structurată şi organizată pe popoare, iar de câteva veacuri pe Naţiuni. (De aceea este cea mai mare nenorocire din istorie, logica şi Acţiunea complexă şi mascată a Noii Ordini Internaţionale, de a distruge naţiunile şi popoarele. Acest Război mascat dus împotriva Omului şi a Civilizaţiei umane este cea mai mari crimă concepută de om de la Începutul istoriei umane)

Pe parcursul istoriei, în procesul de apariţie şi dezvoltarea al Imperiilor, acestea au integrat în Unitatea lor social-politică şi Sistemele socio-economice ale popoarelor cucerite, care făceau de acum parte din Imperiu. Imperiile erau deci cele care determinau, au determinat pe parcursul

istoriei fenomenul de integrare al Sistemelor socio-economice ale popoarelor, sau ale unor etnii. Imperiul englez, Imperiile coloniale în secolele din urmă au generat de asemenea fenomenul de integrare al unor sisteme economice naționale, al coloniilor pe care le incorporau în Imperiu.

În secolul XX vorbim despre apariția unor Sisteme socio-economice regionale, cum ar fi Piața Comună, devenită recent Uniunea Europeană, sau în Asia, ASEAN-ul, un fel de Piață comună lărgită în Asia.

Cele mai bine structurate, coerente, omogene, unitare, sunt însă, așa cum am spus mai sus, Sistemele socio-economice naționale. Acestea trebuie păzite şi ocrotite cu sfințenie pe tot parcursul mileniului III, dacă vrem să nu dispărem ca Specia umană pe această Planetă

Marile Sisteme socio-economice regionale, ale Imperiilor, ale unor Federații de state au cunoscut de-a lungul istoriei şi fenomenul invers, de dezintegrare. Am fost cu toții martori în deceniul trecut la dezintegrarea fostei Uniuni Sovietice, aceasta fiind o Federație artificială, forțată, făcută cu forța de Țari, mai întâi, apoi de Stalin. Atât fenomenul de integrare forțată a unor sisteme socio-economice în Sisteme regionale, cât şi dezintegrarea acestora sunt fenomene dureroase, care se soldează cu distrugeri economice şi pierderi umane, cu înapoiere în dezvoltarea societăților umane.

La rândul lor Sistemele socio-economice naționale sunt organizate pe verticală în subsisteme din ce în ce mai mici. De acest lucru ne-am ocupat în primul volum al acestei cărți.

6

TEORIA MARILOR ŞI A MICILOR NIVELE DE EVOLUȚIE ALE SISTEMELOR SOCIO-ECONOMICE

Noi am arătat în primul volum al acestei cărți că un Sistem socio-economic național (un Sistem socio-economic în general) este un Organism de o complexitate de factori extraordinară, care comunică între ei, aflați într-o relație de intro-deschidere de o profunzime, subtilitate, vastitate uimitoare.

Un Sistem socio-economic nu este altceva decât un Mare aparat, ca o imensă rachetă, o imensă navă cosmică (o navă uriaşă cu care omul a mers prin istorie, prin timp), care este în acelaşi timp Casa omului (îi oferă toate condiţiile de locuit), dar este în acelaşi timp şi Uzină în care lucrează oamenii, care le oferă oamenilor pe care-i transportă prin timp, locuri de muncă, unelte, cu care oamenii îşi produc produse, care le satisfac nevoile zilnice, totalitatea nevoilor.

Deci un Sistem socio-economic este O Navă de transport, O Casă de locuit, şi o Uzină care le oferă oamenilor locuri de muncă, şi unelte, ca aceştia să muncească.

Un sistem socio-economic este o Minune a lui Dumnezeu, este o Bijuterie de o complexitate şi bogăţie uimitoare. Pe planeta pământ există Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane.

Aceasta este nava uriaşă cu care Omul a evoluat de-a lungul istoriei, cu care a evoluat prin timp, care a fost Casa speciei umane, şi care a fost Uzina imensă în care au lucrat indivizii umani ai Civilizaţiei umane ca să-şi producă bunurile de subzistenţă.

Sistemul socio-economic naţional şi al Civilizaţiei umane s-a tot dezvoltat pe parcursul istoriei umanităţii. Acest lucru l-am arătat ca într-un film în primul volum al acestei cărţi.

În acest Sistem socio-economic oamenii sunt asemenea celulelor într-un organism. Puţini dintre noi au realizat, sau au înţeles că noi suntem de fapt "celule" într-o Mare Fiinţă colectivă impersonală, sau mai exact o Mare Fiinţă Transpersonală. În momentul în care această Macro-fiinţă colectivă s-ar prăbuşi toţi indivizii umani am muri. Progresul Civilizaţiei umane prin istorie s-a făcut datorită acestei Fiinţa colective, adică datorită Sistemului socio-economic. Când Sistemului socio-economic îi merge bine, le merge bine şi indivizilor umani care locuiesc şi lucrează în el. Şi invers.

Ţările cele mai dezvoltate, Statele naţionale când îşi concep Politicile economice au în vedere profitul, investiţiile, exportul, în nici-un caz Sistemul socio-economic aşa cum îl vedem noi. Această îngustime, necunoaştere a Omului ne-a costat îngrozitor de mult.

De aceea noi vorbim despre o DESCOPERIRE A SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC ÎN ADEVĂRATUL ÎNŢELES AL CUVÂNTULUI. Pe această descoperire se întemeiază Noua Ştiinţă a Economiei, Psiho-Economia.

Vechea ştiinţă Economică este o Pseudoştiinţă perimată. O Pseudoştiinţă care nu ne ajută să înţelegem, şi să cunoaştem lumea în care trăim.

Dimpotrivă această Pseudoştiinţă, cu viziunea ei îngustă, ne face mai mult rău, ne face foarte mult rău.

În lucrarea noastră "Psihoeconomia" am arătat limpede cum Sistemul socio-economic capitalist este un Sistem perimat, un sistem negativ. Dacă Omenirea, dacă Societăţile umane vor să se dezvolte şi să evolueze ele trebuie să renunţe la Sistemul socio-economic capitalist, care a devenit un Sistem economic care produce mult mai multe efecte negative decât efecte pozitive. Trebuie să trecem la construirea în Istorie a unul nou tip de Sistem socio-economic naţional, mult mai eficient, mai uman, un Sistem care să-i ofere Omului condiţii de viaţă mai bune, care să-l ajute să se împlinească, să se realizeze ca fiinţă umană, care să-l ajute să evolueze.

Noi am arătat în lucrurile noastre cum în cadrul, în Universul Sistemului socio-economic capitalist progresul tehnologic, combinată cu goana inconştientă, sălbatică după capital a dezumanizat, a alienat, a îmbolnăvit omul, societatea umană. În Statele Unite, ţara cea mai dezvoltată tehnologic, peste 500.000 de copii, sub 15 ani încearcă anual să se sinucidă. Reuşesc peste 300.000, adică trei oraşe de 100.000 de locuitori din România. Peste 63% din populaţia matură a Statelor Unite apelează la serviciile unui Psihiatru. Nivelul educaţional al societăţii americane este alarmant de scăzut. Lucrurile acestea se cunosc mai puţin. Este limpede că acest tip de progres al unei societăţi, progres în plan tehnologic şi regres, îmbolnăvire în plan psihologic, moral, este unul negativ, că el, acest tip de progres pune în primejdie atât societatea umană cât şi omul. Trebuie găsit un alt tip de Progres al Omului, al societăţii umane. Trebuie să renunţăm, omenirea, Societăţile umane trebuie să renunţe cât mai repede la Sistemul socio-economic capitalist şi la tipul de dezvoltare al societăţii capitaliste determinat de acest tip de sistem economic pentru că înseşi Fiinţa şi Civilizaţia umană sunt puse în primejdie.

Începând cu prima jumătate a secolului trecut societatea umană la nivel naţional şi la nivelul Civilizaţiei umane a fost cuprinsă de o criză care s-a tot adâncit. În ştiinţele sociale au apărut termeni care au tot fost vehiculaţi, criza economică, criza societăţii umane, criza educaţiei, criza culturii, criza omului, criza valorilor, criza comunicării, criza sistemului, criză financiară, etc.

Societatea capitalistă dezvoltată este o societate profund marcată de criză, o criză generală care a cuprins toate domeniile şi nivelele fenomenului uman. Civilizaţia umană se scufundă de decenii într-o criză tot mai profundă, tot mai complexă, insidioasă, care-i pune existenţa în discuţie.

Deci atât societățile umane, popoarele cât şi Civilizația umană nu pot să iasă din această Criză generală şi totală care a cuprins societatea umană atâta timp cât nu vom renunța la Sistemul socio-economic capitalist.

Noi am arătat mai sus că această criză a Societății umane, care marchează profund atât Societățile din Țările dezvoltate (care sunt societăți de consum, dar se zbat într-o criză morală, de identitate, într-o criză educațională şi spirituală care îmbolnăveşte şi distruge ființa umană şi societatea umană. Mai mult de jumătate de persoanele adulte din Uniunea Europeană au nevoie de serviciile Psihiatrului, în Statele Unite procentul este mai mare, mai mult de 63% din persoanele adulte apelează la serviciile medicului Psihiatru), cât şi societățile din Țările sărace, din lumea a treia şi a patra, cât şi societatea umană în ansamblul ei, la nivelul Civilizației umane, îi obligă pe cei aflați la Conducerea societăților umane să treacă la Re-formarea Sistemelor socio-economice.

Subliniem, când un Sistem socio-economic național se află în starea de stagnare sau de involuție el se află în criză. Structurile sale sunt cuprinse de Criză. Sistemul poate fi salvat prin Re-formă, Sistemul trebuie supus unei Reforme autentice. Nu unei PseudoReforme sau AntiReforme. Acestea l-ar nenoroci, i-ar grăbi sfârşitul, prăbuşirea finală.

Dar am arătat mai sus că la ora actuală Ştiința economiei, de fapt o Pseudoştiință, este atât de rămasă în urmă ca dezvoltare încât Economiştii, cei care se află la Conducerea societăților naționale practic nu ştiu cum se face o Reformă a Sistemului socio-economic. Este ceea ce s-a întâmplat în România, în Rusia, în Bulgaria, etc. Efectele acestei stări de lucruri sunt îngrozitoare.

- Dar nici cei care se află la Conducerea Sistemelor socio-economice din țările Dezvoltate, care sunt cuprinse ca şi România, şi fostele Țări din Lagărul socialist de o criză foarte profundă, nu ştiu cum să-şi scoată Societățile din criză.

De exemplu: începând cu anul 1965 Sistemele economice capitaliste ale Țărilor Dezvoltate din Europa Occidentală au intrat într-o criză de stagnare care a durat până către anul 1990. Mai precis aceste Sisteme economice capitaliste, despre care noi ştim că sunt Economii performante, s-au aflat într-o stare de stagnare şi involuție. Într-o criză de stagnare. Cei care s-au aflat la Conducerea acestor Țări dezvoltate (Partidele socialiste, Social-democrate sau Creştin-Democrate pe parcursul perioade 1965-1990 nu au găsit, Ştiința economică, Economiştii lor cei mai de seamă, nu au găsit o soluție prin care să scoată aceste Economii din criza de stagnare. Economiile

erau productive, dar erau asfixiate pentru că nu puteau să-şi vândă mărfurile. Aceasta se întâmplă întotdeauna într-o Societate de consum.

Aceasta a fost Criza economică ce a marcat Economiile capitaliste ale Ţărilor Occidentale dezvoltate. Această criză economică ameninţa cu blocarea Economiilor, cu asfixierea lor. Subliniem de asemenea că această Criză economică face ravagii în Ţările dezvoltate, unde avem societăţi de consum, care sunt profund marcate de criză morală, de criză educaţională, de criza spirituală, culturală, de ceea ce am numi Criza Omului, şi Societatea de criză. Această Situaţie, această Criză morală, educaţională, spirituală a Societăţii de consum este o tragedie, o nenorocire imensă. Oamenii aceştia sunt la fel de nefericiţi ca cei care se confruntă cu mizeria şi sărăcia din Ţările sărace ale Lumii a treia.

Văzând că Economiile capitaliste Dezvoltate din lumea Occidentală se confruntă cu această criză de stagnare, de blocare, care în final poate să ducă la prăbuşirea economiei şi a societăţii, ce s-au gândit cei care conduc aceste Societăţi ? Ce s-au gândit Bancherii Internaţional, care conduc aceste societăţi, guvernele lor fiind în realitate nişte marionete în mâinile Finanţei mondiale ? Iată cum au gândit ei că pot salva, că pot scoate din Criză Economiile capitaliste Occidentale : în urma realizării în practică a Sistemului de lovituri de stat din fostul Sistem comunist mondial, fostele economii socialiste, de pe întreaga arie geoplitică euro-asiatică vor fi distruse, şi aceste Ţări, cu economiile distruse vor deveni Pieţe de desfacere pentru Economiile capitaliste occidentale.

Acestea putând să iasă acum din criză, căci producţia lor va avea acum piaţă de desfacere, iar ele pot să producă şi deci să câştige cât de mult.

Deci aceasta a fost Filozofia şi Logica Marii Finanţe mondiale care a gândit şi care a realizat în practică Sistemul de Lovituri de stat din fostele Ţări socialiste, prin care a fost demolat întregul Sistem economic comunist mondial.

În acelaşi timp trebuie să subliniem că Cei care s-au aflat la Conducerea Economiilor occidentale, ca şi Marea Finanţă mondială au Gândit Distrugerea Economiilor din Fostele Ţări socialiste ca pe unica Soluţie pe care o aveau la îndemână ca să salveze Economiilor occidentale de la prăbuşire.

Ipoteza noastră este că după anul 1990 ar fi urmat un moment în care dacă Vârful Mondial al Societăţilor secrete, cel care deţine şi Marea Finanţă mondială, Marele Capital mondial nu ar fi distrus Sistemul Comunist mondial, prin Marea trădare a comunismului de către Mihail Gorbaciov şi

KGB, deci dacă Occidentul nu ar fi distrus Economiile din fostul Sistem Comunist mondial, nu acesta din urmă s-ar fi prăbuşit ci Economiile capitaliste din Ţările dezvoltate.

În acelaşi timp distrugerea Economiilor fostelor Ţări socialiste face parte din Marele Scenariu al Mondializării, al creării Noii Ordini Mondiale care este acum în derulare, prin care Vârful francmasonic Mondial, care este acelaşi cu Marea Finanţă Mondială, cu marii Bancheri mondiali va pune în curând mâna pe întregul Sistem socio-economic mondial, pe întreaga Economie mondială. Acest Proces al Mondializării, care se desfăşoară pe scară largă, pe toate planurile este una dintre cea mai mare şi îngrozitoare tragedie din istoria umanităţii.

Spuneam că până la ora actuală vechea ştiinţă a Economiei este incapabilă să realizeze Reforma Sistemelor socio-economice, fie ele naţionale, sau regionale. Nu mai vorbim de Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane.

Din perspectiva noii Ştiinţe a Economiei pe care noi am numit-o "PSIHO-ECONOMIA", este posibilă atât Reforma Sistemelor socio-economice naţionale din Ţările dezvoltate, aflate într-o gravă criză morală, culturală, educaţională, cât şi a celor din Lumea a treia, a Sistemelor socio-economice ale Ţărilor sărace. O Reformă autentică făcută unui Sistem socio-economic naţional aflat în criză (starea de stagnare sau starea de involuţie), îl scoate pe aceste din starea de stagnare sau de involuţie şi îl plasează pe Linia de evoluţie pentru o perioadă de timp. După care din nou Sistemul socio-economic, în funcţie de problemele pe care i le pune realitatea social-economică, în funcţie de contextul istoric, poate intra din nou în starea de stagnare sau de involuţie, adică în starea de criză.

S-a întâmplat un lucru extraordinar, un miracol, am spune noi. După 1980 stând aplecaţi asupra studiului Sistemelor socio-economice, am ajuns descoperim, să punem la punct Sistemul socio-economic de evoluţie.

Acesta evoluează continuu pentru că aşa este el construit, structurat, ca să producă în primul rând Evoluţie. Aceasta este finalitatea principală pe care şi-o stabileşte Sistemul socio-economic, aceasta este logică, natura lui, filozofia şi raţiunea existenţei sale, funcţia pentru care a fost conceput. Raţiunea lui de a fi în Istorie. Acest Sistem socio-economic se numeşte de evoluţie, pentru că el a fost gândit, conceput ca să producă Evoluţie, şi anume ca să-şi producă propria sa evoluţie pe Linia de evoluţie a vieţii în Timp şi în Univers. El este totalmente diferit de Sistemul socio-economic capitalist.

Dacă un Sistem socio-economic capitalist este "conceput", este structurat, natura lui, logica după care funcţionează, filozofia lui de a exista este aceea de a produce ca Produs de bază, ca produs principal Capitalul, Sistemul socio-economic de evoluţie este astfel conceput, este astfel structurat, încât el să-şi producă în primul rând Propria sa evoluţie pe Linia de evoluţie a vieţii.

Acest Sistem socio-economic o dată gândit de om şi realizat în practică el va funcţiona asemenea unei nave cosmice care se va deplasa veşnic pe Linia sa de evoluţie, adică pe o traiectorie mereu ascendentă.

Aceasta este marea minune care s-a întâmplat în Istorie. A apărut pentru prima dată în istoria un Sistem socio-economic (am arătat mai sus că un Sistem socio-economic este o Navă care merge prin istorie, o Casă care ne oferă condiţii de locuit şi o Uzină care ne oferă condiţii de lucru) care evoluează continuu. Deci el permanent sute de ani, mii de ani de aici înainte se va afla în starea de evoluţie. Starea cea mai bună, cea mai fericită din cele trei stări despre care am discutat mai sus.

Dacă oamenii locuiesc acum în Sisteme socio-economice care se află în stare de stagnare, sau de involuţie, deci în Sisteme Socio-economice aflate în criză, în Sisteme bolnave (în Nave, Case, şi Uzine care-i îmbolnăvesc tocmai pentru că sunt "bolnave", de aceea ele nici nu merg, nu funcţionează), ei bine, oamenii care vor locui în marile Case şi marile nave, şi marile Uzine ale viitorului care vor fi Sistemele socio-economice de evoluţie, vor fi sănătoşi şi fericiţi. Lumea care trăieşte şi munceşte într-un Sistem socio-economic de evoluţie va fi o lume sănătoasă, nu o "lume bolnavă", aşa cum este lumea în care locuim şi muncim noi.

În primul volum al acestei cărţi noi am arăta cum de-a lungul Istoriei până astăzi, începutul secolului XXI şi al mileniului III noi am arătat filmic, secvenţial cum s-a născut şi cum s-a dezvoltat secvenţă cu secvenţă de-a lungul Istoriei Sistemul socio-economic. Cum la început a existat Sistemul socio-economic individual, cum a apărut şi s-a dezvoltate Sistemul socio-economic tribal. Cum acestui Sistem socio-economic i s-a adăugat Subsistemul numit Piaţă de desfacere, cum a apărut şi s-a dezvoltat Subsistemul educaţional, Subsistemul cercetării.

Din Comuna primitivă până astăzi Omul, fiinţa umană, individul uman, dar şi Grupul social din care a făcut parte şi Sistemul socio-economic în care s-a găsit integrat şi care era Casa-Nava şi Fabrica lui s-au dezvoltat continuu Era fabrica în care trăia şi lucra omul în sensul că îi oferea locuri

de muncă, unelte să producă produse prin care îşi asigura existenţa, dar prin care asigura permanent existenţa Sistemului socio-economic, îi producea acestuia existenţa şi funcţionalitatea permanent. Un lucru foarte important. Pentru că la rândul lui Sistemul socio-economic îi asigura omului şi grupului social condiţii de existenţă

Fără ca Omul să îşi propună să evolueze de-a lungul istorie (ideea de evoluţie a omului apare târziu, în secolul al XIX în Cultura umană) Omul, Societatea umană (Subsistemul social) şi Sistemul socio-economic au evoluat totuşi de-a lungul Istoriei. Această Evoluţie nu este o evoluţie foarte mare, credem că Omul, Specia umană a evoluat, totuşi, puţin de-a lungul istoriei ultimelor 4 mii de ani. Pentru că greutatea şi volum Creierului uman au rămas aceleaşi de 2000 de ani există oameni de ştiinţă care pun sub semnul îndoielii evoluţia omului, a speciei. În special biologii sunt cei care susţin acest punct de vedere. Greutatea şi volumul creierului uman au rămas aceleaşi, a sporit numărul de conexiuni, miliarde şi zeci de miliarde de conexiuni care se fac în interiorul Sistemului nervos, aceasta ar fi măsura evoluţiei omului.

Acesta este un punct de vedere îngust, biologic, din care este privit fenomenul evoluţiei omului, al evoluţiei Speciei umane.

Aşa după cum am văzut noi am adus în gândirea psihologic un nou Concept, o Nouă Teorie a Personalităţii umane, ca Sistem finit şi infinit totodată, care se întinde în jurul Omului, al grupului uman, al Speciei umane atât cât se întinde sfera cunoaşterii.

Din perspectiva noii viziuni, a noi Concepţii pe care o aducem despre Personalitatea umană, despre Sistemul personalităţii umane, este foarte evident că Sistemul personalităţii umane, la nivelul individului uman, dar şi Specia umană, ca Civilizaţie umană, ca Sistem socio-economic al Civilizaţiei umane, au evoluat foarte mult.

Foarte mult şi totuşi dacă privim starea jalnică în care se află acum, la începutul mileniului II Specia şi Civilizaţia umană, dacă ne uităm la mizeria, sărăcia, starea jalnică în care se scufundă Societăţile umane, te apucă jalea, şi nu poţi să conchizi decât că totuşi, Omul şi Specia umană au evoluat puţin de patru mii de ani încoace.

De patru mii de ani încoace din neolitic atât individul uman, cât şi grupul social din care a făcut parte, cât şi Sistemul socio-economic au evoluat în trepte mici. Am numit această Evoluţie, evoluţia prin Nivele mici a Omului şi a Speciei umane.

Acest tip de evoluție, evoluția în trepte mici, este cea care a adus Omenirea până în punctul de astăzi în care se află Civilizația umană. Omenirea, Civilizația umană se află astăzi într-o situație foarte dificilă, foarte sensibilă, periculoasă şi dramatică. O stare dihotomică, gravă, contradictorie, absurdă. Un ghem imens cancerigen, de tensiuni, dereglări, patologii, acesta este Sistemul socio-economic al Civilizației umane. Dacă din punct de vedere tehnologic şi militar, din punct de vedere economic există câteva țări care se află în vârful evoluție, Statele Unite, Japonia, Germania, Țările dezvoltat, tot atât de adevărat este că foarte multe țări se află la celălalt pol, există multe țări sărace, care se zbat în mizerie, care se află într-un stadiu de dezvoltare care aparține Evului mediu şi Comunei primitive.

Această "distanță imensă" dintre țările situate în vârf şi țările aflate în evul mediul, marcate de sărăcie, subnutriție, barbarie a crescut foarte mult în ultimul secol, iar în ultimele decenii a crescut şi mai mult, ducând la o înrăutățire a stării Civilizației umane. Acest fenomen amenință să scindeze Specia şi Civilizația umană în două "Specii, în două Civilizații". O parte a Civilizației umane va rămâne în Evul mediu, scufundată în sărăcie şi o mică parte, va putea să colonizeze Luna, planeta Marte, să trăiască pe o Stație interplanetară, în Eco-sisteme artificiale bine protejate, devenind o Civilizație extraterestră care se rupe de restul Speciei şi al Civilizației umane. Deşi este mult mai posibil să se realizeze următorul Scenariu : autodistrugerea Civilizației umane în numai câteva decenii.

Aşadar această **evoluție mică,** să-i spunem (nu avem valori de referință), sau mare, a Speciei şi a Civilizației umane (când vorbim de evoluție ne referim desigur la Specie şi la Civilizație) care s-a realizat pe parcursul ultimelor patru mii de ani, se poate prăbuşi oricând printr-o implozie, printr-o autodistrugere. Sau ea poate să fie anulată de impactul cu un meteorit, sau în urma schimbării axei polilor, adică a unor accidente de mare dimensiune. O dată cu implantarea Civilizației umane pe o Stație interplanetară, o dată cu colonizarea unei planete şansele ei de a nu dispărea în timp se dublează.

Acum, în această perioadă, sfârşitul secolului XX şi începutul secolului XXI şi al mileniului II, Civilizația umană trece prin cea mai profundă, cea mai gravă criză, o criză generală şi totală, de când există ea în istorie. Această criză, care a cuprins Fenomenul uman şi Sistemul Socio-economic la toate nivelele amenință Civilizația umană cu prăbuşirea, cu autodistrugerea.

Unică şansă a Civilizaţiei umane de a ieşi din criză este ca fiecare naţiune să treacă la construirea Sistemului socio-economic naţional de evoluţie.

Acest lucru este foarte greu posibil pentru că Forţele care conduc lumea, marea Finanţă Mondială, ca şi Conducerile multor State se vor opune renunţării la Sistemul socio-economic capitalist, (care le asigură lor Puterea, obţinerea unui Capital şi mai mare)

Să presupunem în mod didactic că toate naţiunile de pe această Planetă iau hotărârea de a renunţa la Sistemul socio-economic capitalist şi trec la construirea Sistemului socio-economic de evoluţie. Ce se va întâmpla ? În primul rând Economiile aflate în criză ale acestor Naţiuni vor ieşi din criză şi se vor lansa pe o traiectorie ascendentă, evolutivă.

Nivelul de trai al oamenilor va creşte foarte mult. Va fi desfiinţată societatea de consum care a marcat istoria ţărilor dezvoltate din ultimii 50 de ani. Nivelul educaţional al oamenilor în Sistemul socio-economic va creşte foarte mult. Nivelul educaţional, aşa cum am arătat şi în societăţile secolului XX a fost Factorul fundamental şi prim al dezvoltării economice şi sociale al popoarelor. Evoluţia Sistemului socio-economic de evoluţie este Obiectivul fundamental al Societăţii în cadrul Sistemului Socio-economic de evoluţie.

Sistemul socio-economic de evoluţie nu poate funcţiona, nu poate exista, nu poate rezista decât dacă Societatea respectivă are un înalt Nivel educaţional, cultural.

O dată cu trecerea Societăţii umane de la Sistemul socio-economic capitalist la Sistemul socio-economic de evoluţie se realizează trecerea Societăţii umane, a Omului, a Civilizaţiei umane într-un Nivel superior de evoluţie. Precizăm, într-un Mare Nivel de evoluţie.

Aşadar în viziunea noastră există două tipuri de nivele de evoluţie:

1. Nivelele mici de evoluţie, şi
2. nivele mari de evoluţie.

Astfel din Paleolitic până azi, deci din momentul apariţiei primei unelte, din momentul apariţiei Sistemului economic individual în Paleolitic, sau din momentul apariţiei Sistemului economic al Gintei până la trecerea Societăţii umane la Sistemul economic capitalist, din această perioadă istorică, un Sistem socio-economic perimat, avem un Nivel mare de evoluţie. Acesta la rândul lui este format din următoarele Nivele de evoluţie mici : 1. Nivelul socio-economic al Comunei primitive,

2 Nivelul socio-economic sclavagist

3. Nivelul socio-economic al evului mediu,
4 Nivelul socio-economic capitalist (Sistemul socio-economic socialist, Sistem economic artificial proiectat şi aplicat în practică, în istorie de Vârful Francmasonic mondial, este un sistem socio-economic foarte ciudat. El este mai degrabă un Sistem socio-economic capitalist de Stat, unde Statul este reprezentat de Dictatura comunistă).

Această perioadă istorică îndelungată a fost pentru Om o perioadă istorică grea, plină de mari suferinţe, de mari frământări, de mari căutări. Omul a plătit foarte scump fiecare treaptă de progres, fiecare pas înainte, fiecare milimetru de evoluţie câştigat. După patru milenii de progres şi de evoluţie plină de chin şi de suferinţe Omul mai este încă o Fiinţă care se cunoaşte puţin pe sine, o fiinţă dramatică, o fiinţă problematică. La fel este şi Societatea umană, ne referim la societăţile naţionale, şi Civilizaţia umană.

Suntem o civilizaţie încă "primitivă", barbară, care îşi produce sieşi multe suferinţe, în care instinctele animale, ferocitatea, cinismul sunt predominante. Există o imensă ticăloşie, barbarie pe această Planetă. Ţările dezvoltate au Sisteme economice dezvoltate, şi sunt Societăţi de consum pentru că exploatează la sânge popoarele sărace, Ţările sărace din Lumea a treia. În secolul XX, cel mai barbar, cel mai plin de cruzime şi de ticăloşie secol din istoria Speciei umane, un Grup de oameni, Marii bancheri internaţionale, cei care formează de secole Vârful Mondial al Societăţilor secrete, Francmasoneria mondială au proiectat, şi au manipulat Guvernele, Imperiile vremii şi Ţările Europene, Germania, Anglia, Franţa, Rusia, le-au încăierat şi le-au asmuţit unele asupra altora, dezlănţuind Primul Război mondial, apoi al Doilea Război mondial.

Primul Război mondial, care s-a soldat cu distrugerea Economiilor Ţărilor Europene, cu distrugerea societăţilor umane, cu milioane de morţi, cu suferinţe imense i-a îmbogăţit extraordinar de mult pe Bancherii Internaţionali.

Bancherii internaţionali, deci Vârful francmasonic mondial au folosit primul război mondial : 1. În primul rând pentru a distruge economiile ţărilor europene, asta urmând să le aducă beneficii enorme marilor Bancheri internaţionali, şi 2. Pentru a implanta Comunismul în Rusia ţaristă. Peste 20 de ani tot ei au fost cei care au proiectat Scenariul celui De-al Doilea Război mondial pe care l-ai iniţiat, la-au declanşat şi l-au condus pe teren , în practică pas cu pas. Marii Bancheri internaţionali au urmărit şi şi-au atins două mari obiective: distrugerea Economiile europene, distrugerea economiilor tuturor ţărilor care avea să fie implicate în acest măcel mondial,

fapt care le-a adus ulterior beneficii financiare enorme, 2. Şi al doilea mare obiectiv, au ajutat Uniunea Sovietică să iasă învingătoare şi să "întindă" Comunismul peste graniţele ei, întinzându-l pe o mare arie geopolitică. Imediat după cel de-al doilea Război mondial Marele Capital mondial al declanşat Al treilea Război mondial mascat dintre Lagărul capitalist şi Lagărul Socialist, Război care i-a permis să declanşeze cea mai mare cursă a înarmărilor din istorie, fapt care a adus benefici imense marilor Bancheri internaţionali, cei care conduc lumea. În această perioadă istorică Marea Finanţă mondială a proiectat, folosindu-se de Guvernul S. U. A şi de Conducerea Uniunii Sovietice mii de războaie locale, de Revoluţii de Eliberare (în realitate Antirevoluţii şi Pseudorevoluţii), care la rândul lor producând mari distrugeri economice avea să îmbogăţească ulterior Marea Finanţă mondială.

Aşa după cum vedem, în această perioadă istorică întregul Sistem socio-economic al Civilizaţiei umane este condus de Vârful francmasonic mondial, care utilizând Războiul Mascat, adică Războiul Economic, Psihologic, Informaţional, Cultural, Educaţional, produce mari distrugeri unor mari zone ale Economiei mondiale.

Actualmente Vârful Mondial al societăţilor secrete, care este acelaşi lucru cu Marele capital Mondial a declanşat şi conduce după 1989, anul distrugerii Sistemului comunist mondial, un vast Proces de Mondializare, un proces de o complexitate extraordinară prin care Marea Finanţă mondială distrugere Economiile tuturor ţările, produce haos şi deznaţionalizări, în vederea obţinerii unor Profituri uriaşe. Şi desigur ca să pună mâna pe Conducerea întregii Economii mondiale. Aceasta este esenţa Noii ordini Mondiale preconizate de Statele Unite, proiect anunţat de George Busch, senior, Preşedintele statelor Unite ale Americii, imediat ce a venit la Casa Albă.

Aşa după cum se vede Filozofia, Logica Vârfului Francmasonic mondial, care Conduce lumea, este una care are la bază manipularea societăţii umane, a oamenilor, a civilizaţiei umane, în vederea producerii de distrugeri economice, care îi vor aduce apoi beneficii financiare enorme.

Acesta este cel mai mare Război din istoria Speciei umane, provocând cele mai mari distrugeri umanităţii, extrem de periculos pentru că este în primul rând un Război Mascat. Cu alte cuvinte în această perioadă istorică, perioada impunerii Noii Ordini Mondiale, de către Statele Unite ale Americii, Unealta numărul unu pe care o foloseşte Marea Finanţă mondială, are loc un proces continuu, pe toate fronturile de destabilizare a Sistemelor

economice naţionale, în vederea Cuceriri Puterii Mondiale de către Marele Capital Mondial. Acest proces de Mondializare a provocat distrugeri materiale incalculabile, distrugerea unor Sisteme socio-economice întregi….El nu se va opri decât atunci când Marea Finanţă va pune mâna pe întreaga Economie mondială. Distrugerile şi suferinţele umane, alienarea societăţii umane, îmbolnăvirea Omului, a fenomenului uman în această perioadă vor depăşi orice imaginaţie. Sunt mari şanse ca acest proces să ducă la…distrugerea Civilizaţiei umane. Procesul mondializării, al Globalizării trebuie oprit cu orice preţ.

Societăţile umane, Civilizaţia umană se pot salva din această Apocalipsă…trecând la construirea Sistemului socio-economic de evoluţie.

7

CARE SUNT CARACTERISTICILE NIVELELOR MICI DE EVOLUŢIE

Aşa cum am văzut în primul volum al acestei cărţi Sistemul socio-economic în general (el este Sistemul socio-economic al unei societăţi, care poate fi o naţiune, Sau Civilizaţia umană) este un Organism bio-psiho-social, material de o complexitate extraordinară.

Vechea Ştiinţă a Economiei având o viziune foarte îngustă asupra Sistemului economic, o viziune materialistă, o viziune tehnologică şi comercială nu a reuşit să întrevadă, să descopere Sistemul socio-economic, aşa cum l-am prezentat noi. Ca pe un organism viu, ca pe un organism mai mult energo-psiho-informaţional decât ca pe unul material. Noi am arătat că fluxul psiho-informaţional numit muncă, generat de fiinţa umană, este sângele care circul prin toate Subsistemele Sistemului punând astfel întregul Sistem socio-economic la lucru. Noi am văzut că Sistemul socio-economic conţine în structura sa o Mare cantitate (care are o anumită calitate) de informaţie vie, generată de structuri dinăuntrul Personalităţii umane, (Sistemul personalităţii Umane) care conduse şi pompate prin mijloacele de producţie, în Subsistemul care este Obiectul muncii, se combină cu informaţia şi energia conţinută de acesta, dând naştere unui Produs al muncii (Subsistemul produsului muncii), şi circuitul continuă.

Sistemul socio-economic produce produse care asigură condiţiile de hrană, de odihnă, de trai ale indivizilor umane. În acelaşi timp Sistemul socio-economic asigură condiţii de locuit, de existenţă pentru toată Societatea. Totodată Sistemul socio-economic produce finalităţi educaţionale pentru indivizii umani (este cu alte cuvinte şi O Mare Şcoală, pe lângă faptul că este CASĂ, NAVĂ, ŞI UZINĂ), este de departe cel mai mare Educator pentru cei care locuiesc şi lucrează în el. Această Funcţie, Funcţie de a Educa a unui Sistem socio-economic joacă un rol extraordinar în procesul de evoluţie al Sistemului.

Ei bine, în evoluţia sa, pe parcursul atât de greoi, de căznit al Sistemului socio-economic (vorbim despre Sistemul socio-economic în general) Sistemul socio-economic, ca şi cum ar fi urcat un portativ cu linii şi intervale (micile nivele de evoluţie) a trecut de pe nivelul Comunei primitive, în Nivelul Perioadei sclavagiste. Din acest Nivel a trecut peste o perioadă de timp în Nivelul Evului mediu, iar de aici Nivelul Perioadei capitaliste.

O dată cu trecerea de la un Nivel mic la alt Nivel mic au apărut în primul rând noi unelte, au fost descoperite noi mijloace de producţie şi inventate unelte mai complexe şi eficiente, mai productive, apoi a fost descoperită, la începutul perioadei Capitalismului Maşina, Motorul. Este adevărat că primul moment al "fabricării" primei unelte a fost un moment mai mare, mai important decât inventarea motorului cu aburi, dar şi acesta, inventarea maşinii a fost în istorie extraordinar de important. A dinamizat procesele economice, circuitul economic, l-a "dinamizat pe om " , am putea să spunem.

L-a făcut pe om să fie mai productiv, dar l-a şi alienat, l-a robotizat, l-a unidimesnionalizat. De fapt fiecare unealtă inventată, în cazul în care a fost mai productivă, mai eficientă, a produs o mutaţie înainte. O dată cu mutaţiile din planul material, al uneltelor, al obiectului muncii, al produsului se produceau mutaţii în planul creierului, al psihicului uman, al conştiinţei, al intelectului, al cunoştinţelor sale, al modului de a gândi, al concepţiilor despre viaţă. Acestea înseamnau un număr tot mai mare de conexiuni în planul Sistemului nervos.

Astfel că fiecare Nivel mic de evoluţie (Nivelul Comunei primitive, Nivelul Sclavagismului) este caracterizat de un anume tip de unelte, de un nivel de dezvoltare al uneltelor, de un anume tip de obiect al muncii, şi de o anumită categorie de produse, dar mai ales de un anume mod de a gândi al oamenilor, de un anume specific al gândirii sociale. De o anumită mentalitate. Mutaţiile care au loc în planul uneltelor, al obiectului muncii, al produsului se reflectă în mutaţiile care apar şi există, funcţionează, în planul

Mentalului. Mutațiile din planul mentalității (definim mentalitatea ca fiind modul general de gândire al unei colectivități umane. Adică așa cum simt şi gândesc cei mai mulți oameni ai societății. Nu cum gândesc inteligențele, vârfurile societății, ci cum gândesc cei mai mulți, majoritatea), al comportamentului, valorile intelectuale şi morale ale unei Societăți dau Nivelul educațional al acelei societăți.

Am dat astfel de unul dintre cele mai importante concepte al Psihologiei sociale, ale educației. Pentru că Nivelul educațional al unei Societăți, al unui Sistem socio-economic este factorul numărul 1 care propulsează progresul economic, determină nivelul de cultură al societății, creativitatea ei, nivelul de trai, evoluția Sistemului socio-economic. Nivelul educațional al unui Sistem socio-economic este Factorul economic numărul 1 al Sistemului socio-economic. Acesta este cel mai important factor. Deşi nu este o unealtă materială, nu este un agregat industrial, tehnologic, deşi nu este o Întreprindere, un Subsistem, acest Factor devine, se transformă, funcționează asemenea unei Mari unelte plină de energie, care acționează, care lucrează, care produce în Sistem, asemenea unei Întreprinderi, care produce progres economic, dezvoltare socială. Un Sistem socio-economic, cum a fost Sistemul socio-economic al Germaniei, după cel de-al Doilea război mondial, în care Societatea, (Subsistemul social) are un Nivel educațional ridicat, va depăşi în scurt timp Sisteme socio-economice mult mai dezvoltate decât el, dar care au un Nivel educațional scăzut.

Este ceea ce s-a întâmplat, pentru că după 20 de ani Sistemul socio-economic al Germaniei înfrânte de Uniunea Sovietică, aflat la pământ, a depăşit Sistemul socio-economic al Uniunii Sovietice, a cărei Economie ajunsese în momentul Gorbaciov mult rămasă în urmă față de Economia Germaniei.

Drama poporului român, faptul că noi pe tot parcursul istoriei am fost un popor sărăcit şi umilit de alții, şi că nici în secolul al XIX-lea şi al XX-lea n-am înaintat, nu ne-am dezvoltat mult, ci mai mult am mers ca racul, vorba lui Eminescu, s-a datorat Nivelului educațional scăzut al Societății româneşti. Nivelului educațional scăzut al poporului român. Popor foarte dotat, dar cu foarte multe însuşiri negative, a cărui Psihologie a fost marcată de mai multe patologii, de multe tare.

În cazul în care am fi fost un popor cinstit, muncitor, disciplinat şi războinic ca germanii sau ca japonezii, astăzi am fi fost departe, am fi fost unul din marile popoare ale lumii. Din fericire am avut şi însuşiri pozitive,

cum ar fi creativitatea, inteligența, setea de absolut. Aceste însuşiri ne-au ajutat să nu dispărem în istorie.

Aşa după cum cititorul şi-a dat seama în viziunea noastră dimensiunea educațională, cultura, inteligența, caracterul bun al individului uman, creativitatea Personalității umane, creativitatea societății joacă în dezvoltarea unui Sistem socio-economic un rol mult mai mare decât bogăția materială, sau decât tehnologia Sistemului socio-economic. Japonia este o țară cu un sol sărac, cu un sol vitreg, lipsită de bogății naturale, de bogății ale solului şi subsolului. România este o țară cu mari bogății naturale, ale solului şi subsolului, căreia Dumnezeu i-a dat în proporții aproape egale, câmpii, dealuri, podişuri, munți, ape. Din acest punct de vedere cred că suntem poate țara cea mai dăruită de Dumnezeu cu bogății. Ei bine, pentru că japonezul este un om muncitor (în Japonia există "boala de muncă", oamenii nu vor să-şi ia concediu, muncesc până se îmbolnăvesc, chiar dacă patronul sau Compania nu-i plăteşte. Lucrul acesta vorbeşte în mod fundamental despre Psihologa poporului japonez. La noi muncitorul român, funcționarul român (nu şi țăranul român de dinainte de cel de-al doilea Război mondial, care era un om muncitor, cinstit) până nu chiulesc o treime din timpul de muncă, până nu fură două şuruburi, până nu îşi invidiază şi nu îşi bârfesc semenii nu simt că trăiesc. Lenea, şmecheria, invidia, axiofagia, (invidierea, distrugerea valorilor), egoplasmul (îşi urmăreşte numai interesele lui, este preocupat numai de propria persoană), hoția, dezbinarea, acestea sunt însuşirile care ne-au distrus, care-au făcut ca acum, când ne-am trezit liberi, după căderea Dictaturii comuniste, să ne jefuim economia. Aşa am devenit cel mai sărac popor din Europa, poporul cu cel mai mare indice la mortalitatea infantilă, la mortalitate în general, primul la bolile de sifilis, primul la mizerie şi nenorocire. Psihologia noastră bolnavă, negativă este cea care ne-a nenorocit.

Recapitulând , subliniem aşadar că fiecare Nivel mic de evoluție al Sistemului socio-economic al Societății umane s-a caracterizat, s-a definit prin :

1. Nivelul Comunei primitive: 1. Tipul de unelte, obținute prin modificarea unor obiecte din natură şi adaptarea la lor acțiunea de Culegător, iar mai apoi de vânător (pescar) a omului primitiv, culegerea fructelor, folosind un băț curățat de crengi, folosirea suliței obținută dintr-un băț ascuțit la un capăt. Ulterior în capătul bățului omul a pus o aşchie de piatră, sulița devenind astfel mai ascuțită şi mai dură.

- Într-o perioadă ulterioară uneltele se diversifică şi au un grad mai mare de prelucrare. Astfel din pielea animalelor omul îşi face haine rudimentare de pile, unui lemn îi adaugă o aşchie de piatră şi astfel apare în istorie plugul.
- Apar uneltele de metal, apoi este inventat cuptorul de topit metale.
- Valorile culturale create de societatea tribală, (despre care ştim puține lucruri) trebuie să fi fost formate din cântecele şi dansurile tribale, ca şi filozofia lor, concepția lor despre lume, totemul, legendele, basmele izvorâte din închipuirea lui.
- Nivelul educațional al tribului era dat de cunoştințele despre lume şi viață pe care le deținea tribul, unii membri ai tribului, de morala, respectarea valorilor, a normelor morale ale tribului.

2. Nivelul Perioadei sclavagiste. Evoluția Sistemului socio-economic de la Nivelul Comunei primitive la cel al Perioadei Sclavagiste s-a făcut treptat, şi în modalități diferite, în perioade diferite pe suprafața planetei.

. - Au fost descoperite şi inventate un mare număr de unelte, în toate domeniile agricultură, păstorit, comerț, prelucrarea metalelor, prelucrarea uneltelor. Un mare progres este apariția uneltei de scris, a alfabetului, a scrisului, a cititului, apariția manuscrisului, apariția şcolilor, apariția dascălilor, a filozofilor, a oamenilor care au acumulat foarte multe cunoştințe (informații), şi lucrează cu aceste informați. Momentul în care informația devine operațională, şi omul o utilizează ca pe o unealtă este un moment important în progresul civilizației umane.
- Dezvoltarea extraordinară a Comerțului (a subsistemului pieței) utilizându-se corăbiile, circulația mărfii la mari distanțe, şi o dată cu circulația neguțătorilor este realizată circulația cunoştințelor, a valorilor culturale, unor teorii. O cantitate de cunoştințe circulă pe arii din ce în ce mai mari, educând astfel un număr din ce în ce mai mare.
- În perioada sclavagistă cultura se dezvoltă foarte mult, ca şi educația, Nivelul educațional al Sistemelor socio-economice este mai ridicat.
- O dată cu dezvoltarea uneltelor (a subsistmului uneltelor) asistăm la dezvoltarea subsistemului obiectului muncii, şi la dezvoltarea extraordinară a Subsistemului produsului muncii. Apar, sunt fabricate, descoperite o serie foarte largă, o gamă foarte mare de produse în toate domeniile vieții, agricultură, păstorit, comerț, în domeniul culturii şi al educației, al portului.
- Un progres extraordinar de important este făcut de organizarea socială a indivizilor umani. În perioada aceasta se cristalizează şi există

Civilizația Egiptului antic,a Mesopotamiei, a Indiei antice, etc, apar şi se dezvoltă Statele ca instrumente de conducere a Societății umane, a Sistemelor socio-economice, apar Cetățile-stat, cum au fost Statele cetăți-grecești.

- În final constatăm o dezvoltare extraordinar de importantă care se realizează în planul cunoștințelor (Subsistemul informațional, şi energo-informațional). Am arătat în primul volum cum Sistemul socio-economic este format din aceste trei mari subsisteme: 1. Subsistemul material-tehnologic, 2. Subsistemul energetic, energia care curge prin toate "canalele şi conductele" Sistemului, şi 3. Subsistemul informațional, care conține informația din sistem, în stare latentă sau circulând. Ei, bine, în Sclavagism o dată cu dezvoltarea Şcolilor, a Bibliotecilor (să ne amintim de Biblioteca din Alexandria, Biblioteca din Babilon) a educației, o dată cu apariția Învățaților,a filozofilor, a dramaturgilor, a teatrului, a scriitorilor, se dezvoltă foarte mult Nivelul cunoştințelor, cantitatea de informație pe care o învață şi o folosesc oamenii, care circulă. Acest progres extraordinar de mare al dezvoltării cunoştințelor oamenilor, pe care le dețin şi care "lucrează", acum într-un Sistem socio-economic joacă un rol important în procesul de evoluție al Sistemelor socio-economice. A fost astfel pregătită intrarea Sistemelor socio-economice în nivelul de evoluție următor, Nivelul perioadei feudale.

3. Nivelul Perioadei Evului-mediu.
   - Asistăm în continuare la descoperirea unor noi mijloace de producție. Se dezvoltă îndeosebi meşteşugurile.
   - Dezvoltarea navigației va duce la descoperirea Americii, de către Columb, apoi la realizarea primul înconjur al planetei de către Magelan.
   - Apariția în feudalism a popoarelor, a marilor popoare ale lumii şi dezvoltarea acestei forme socio-economice unitare care este poporul .

Apariția şi dezvoltarea în această perioadă a Universităților, care au funcționat ca nişte ""Uzine"" care "produceau" oameni învățați, oameni care înmagazinau, organizau, şi produceau informație nouă. Rolul şcolii, şi acum în Evul mediu al Universităților, al profesorilor universitari, a fost imens în dezvoltarea culturală şi economică a Societăților, a Sistemelor socio-economice. Aceasta a dus la creşterea Nivelului educațional şi cultural al Societăților umane, şi a pregătit şi a declanşat Fenomenul socio-cultural, educațional care a cuprins toată Europe cunoscut sub numele de Renaşterea.

Într-adevăr PSIHO-ECONOMIA ne ajută să înțelegem că mutațiile, achizițiile noi care s-au produs în planul cunoştinţelor, al informației vii care circulă în Sistemul socio-economic au jucat un rol multa mai mare decât mutațiile care s-au petrecut în planul material, al tehnologiei, al mijloacelor de producție. Dezvoltarea extraordinară a cunoştinţelor în Evul Mediu, îndeosebi în ultima parte a Evului mediu au dus la apariția unei noi Mentalități, a unui mod general de gândire nou în societate. Aceasta a dus la apariția unor noi relații interumane. Acestea au pregătit trecerea Sistemului socio-economic în nivelul Perioadei capitaliste. Adică la apariția Sistemului socio-economic capitalist.

4…Sistemul socio-economic capitalist. Nivelul mic de evoluție din Perioada capitalistă a adus în Istoria sistemelor socio-economice mutații cu adevărat uimitoare, spectaculoase. Fără acea perioadă de efervescență a spiritului uman, fără acea perioadă de căutări, de cuceriri extraordinare în planul ştiinţelor naturale, a ştiinţelor pozitive, fără setea şi fără împlinirile extraordinare ale Spiritului uman din Perioada Renaşterii Sistemul socio-economic nu ar fi trecut atât de repede în Nivelul Perioadei capitaliste. Nu ştim, din punct de vedere ştiinţific, cum se petrec asemenea Fenomene culturale de mari dimensiuni cum a fost Renaşterea.

Este încă un Mister, o taină. Ar fi bine să existe cât mai multe asemenea Perioade de mare fertilitate a spiritului uman în istorie, pentru că aceste perioade catapultează pur şi simplu Societatea umană, Civilizația umană pe Linia de evoluție a vieții. În Renaştere, Fenomen socio-spiritual de mare creativitate, de căutări şi realizări , care s-a întins pe întreaga arie a Europei, au fost realizate atâtea descoperiri ştiinţifice, Mintea omenească şi-a pus atâtea întrebări (aceste deschideri ale spiritului uman sunt mai fertile decât însăşi descoperirile), Omul, Ştiinţele umane au acumulat atâtea cunoştinţe noi, Informații noi, superioare informațiilor deținute de om până atunci, încât descoperirile tehnice, ne referim la maşini, la noile mijloace tehnologice, care avea o putere extraordinar de mare în comparație cu puterea mijloacelor de producție cunoscute în istorie au realizat un salt extraordinar de important atât în progresul şi dezvoltarea mijloacelor de producție, a subsistemului obiectului muncii, a subsistemului produsului muncii încât noile tehnologii au schimbat pur şi simplu fața pământului. A apărut Locomotiva, trenul şi s-au dezvoltat căile ferate, au apărut structuri complexe de maşini mânate de puterea motorului cu aburi, apoi a motorului diesel. Motorul, această inimă care producea putere fizică, sau electrică se cupla cu utilaje care fabricau produse noi, mult mai rapid şi mult mai eficiente şi mai evoluate.

A fost descoperit şi pus la treabă la sfârşitul secolului al XIX-lea curentul electric, una dintre cele mai mari descoperiri ale minţii omeneşti.

Aşa cum am mai specificat în alte lucruri ale noastre pentru noi noţiunile de progres, de dezvoltare şi de evoluţie nu sunt sinonime, deşi ele au o dimensiune comună, un sens unic. Când vorbim despre progres ne gândim la noi descoperiri şi la noile acumulări de noi realizări într-un anume domeniu. Astfel vorbim despre progres în industrie, despre progres în agricultură, în ştiinţă, etc. Atunci când vorbim despre dezvoltare ne referim la dezvoltarea socio-economic, dezvoltarea unei societăţi, această însemnând acumularea de bogăţie, de realizări în tehnologie, în educaţie. Dezvoltarea este un fenomen mai complex, cu o sferă mai largă, progresul fiind o componentă a sa.

Când utilizăm conceptul de evoluţie ne referim foarte precis la evoluţia omului, a societăţii umane ca specie pe linia de evoluţie. Progresul sau dezvoltarea unei societăţi nu înseamnă neapărat Evoluţia acelei societăţi, a omului. În acelaşi timp progresul într-o perioadă istorică şi dezvoltarea acelei societăţi , adică a sistemului socio-economic poată să ducă, sunt premize ale Evoluţiei omului, ale evoluţie Societăţii văzută din punctul de vedere al speciei.

Ei bine, în perioada capitalistă omul, oamenii în cadrul Sistemelor socio-economice au realizat atâtea descoperiri în toate planurile, în toate domeniile, la toate nivelele fenomenului uman încât putem spune fără să greşim că în această perioadă Omul a realizat cel mai mare progres (cea mai mare acumulare de descoperiri, de mutaţii într-un domeniu, în domeniile vieţii umane), şi cea mai mare dezvoltare. Cantitatea de cunoştinţe s-a dublat sau s-a triplat faţă de cantitatea de cunoştinţe deţinută de om la sfârşitul perioadei Evului mediu.

Dacă putem să spunem că omul, Societatea umană , sistemul socio-economic a progresat şi s-a dezvoltat foarte mult în această perioadă, tot atât de adevărat este că acest progres enorm dacă s-a concretizat într-un mic pas făcut înainte pe linia de evoluţie. Acest mic pas însă făcut pe linia de evoluţie a vieţii, acum, în Perioada capitalistă, este mai mare decât toţi paşii făcuţi de Om, de Civilizaţia umană în toată istoria.

- Şi s-a mai întâmplat un lucru extraordinar, apariţia şi dezvoltarea ca Subsistem de sine stătător, aflat într-o expansiune extraordinară în Sistemul socio-economic a Subsistemului cercetării. Apariţia acestui Subsistem, al cercetării este un moment atât de important încât nu putem să realizăm ce înseamnă acest lucru. (este subsistemul cu contribuţia cea

mai importantă la dezvoltarea şi evoluția societății după apariția substemului de învățământ)

- Aceasta adus la apariția unei noi Mentalități, superioare, (am precizat mai sus ce înseamnă, Mentalitatea într-o societate şi ce rol extraordinar de important joacă ea în procesul de dezvoltare al Sistemului socio-economic), o mentalitate mult mai dinamică, o mentalitate axată pe câştigarea unui salariu cât mai mare, centrată pe ideea generală a producerii unui Capital cât mai mare. Ideile, dorințele, necesitățile oamenilor, temele lor de discuție în Societatea capitalistă, informația care este vehiculată, întrebările lor, idealul lor, proiectele lor sunt altele decât cele ale oamenilor din Societatea din perioada evului mediu. Oamenii dețin acum o cantitate mult mai mare de informație, operează cu o cantitate de informație mult mai mare decât semenii lor din Evul mediu, sau din perioada Sclavagistă.

Mentalitatea într-o societate, într-un Sistem socio-economic se centrează cel mult pe 10 sau 20 de concepte, care reflectă temele fundamentale ale societății respective. Acestea au în centrul lor Conceptul fundamental al mentalități societății, al gândirii în acea perioadă istorică. În societatea capitalistă conceptul fundamental, sau cuvântul cel mai des folosit, ceea ce îi interesează cel mai mult pe oameni, este cuvântul bani. Capitalul, ca realitate economică (Subsistemul capitalului) îşi pune amprenta în perioada capitalistă, în Sistemul socio-economic capitalist într-un mod greu de imaginat, într-un mod masiv, subtil, nuanțat, prin mii de canale, asupra gândirii, a prejudecăților a oamenilor, asupra modului lor de a simții, de a se raporta unul la altul, asupra comportamentului indivizilor umani, asupra valorilor, a sistemului de valori în societate, asupra Nivelului gândirii, al capacității de înțelegere a oamenilor, asupra nivelului Educațional al subsistemului social.

Spuneam într-o lucrare a noastră de Logică, vai, că logica oamenilor în viața de toate zilele este de fapt o psiho-logică, şi nu o logică pură. Ei bine conceptul fundamental al mentalității unei societăți într-o anumită perioadă istorică îşi pune în modul cel mai profund asupra logicii indivizilor umani, asupra "logicilor" utilizate de ei în procesul gândirii şi al elaborării comportamentului. Mentalitatea şi psihologica oamenilor în perioada Capitalistă a fost foarte mult marcată de existența, funcționalitatea, patologia capitalului, de efectele sale pozitive, dar mai ales negative în societatea umană.

- PERIOADA SOCIALISTĂ. Aşa cum se ştie Sistemul socio-economic comunist în Istorie a durat atât timp cât a durat Perioada socialistă, adică din momentul Loviturii de stat

din Rusia din octombrie 1917, numită în mod fals Marea Revoluţie din octombrie din Rusia, până în anul 1989 când în urma unui Sistem de lovituri de stat organizat de Marea Finanţă Mondială, toate Statele socialiste din Ţările socialiste din Europa şi fosta Uniune Sovietică au fost distruse.

Acestor Lovituri de stat, care au făcut parte, şi a fost cât se poate de evident lucrul acesta dintr-un Sistem de lovituri de stat, gândite şi realizate după un Scenariu mondial foarte bine pus la punct de Marea finanţă mondială, care este aceiaşi cu Vârful Mondial al Societăţilor secrete care conduce lumea, li s-a spus revoluţii. Potrivit definiţiei corecte a revoluţiei acestea nu post să fie revoluţii în nici un caz, şi doar nişte ordinare lovituri de stat pregătite dinainte de marele Capital Mondial, care s-a folosit de structuri francmasonice, de servicii secrete, de oameni cumpăraţi în ţările respective. Facem precizarea că în ţările din Fostul Lagăr socialist (Sistemul socio-economic socialist mondial) în care Vârful mondial al Societăţilor secrete care conduce lumea, prin oamenii săi pe care-i are implantaţi în mai toate guvernele, Instituţiile internaţionale, Instituţiile bancare, Serviciile secrete, Societăţile secrete etc, nu a avut structuri diversioniste, operaţionale şi oameni, care să stimuleze revoltele populare şi care să execute loviturile de stat, în aceste ţări nu s-au mai produs revoluţii, şi Dictaturile comuniste au rămas să dăinuie mai departe. Aceste ţări sunt Cuba, Coreea de Nord, China şi Vietnamul. Într-adevăr în aceste ţări, cu toată ineficienţa Sistemelor economice socialiste, cu toată sărăcie şi mizeria în care se scufundă aceste societăţi, Regimurile comuniste, Dictaturile comuniste nu au căzut.

Pentru că aici, Marea Finanţă Mondială, marii bancheri Internaţionali, cei care formează Vârful Mondial al Societăţilor secrete, (Francmasoneria mondială), şi care în anul 1989 s-au folosit de Guvernele şi Serviciile secrete ale U R S S , ale S U A, Ungaria, Iugoslavia, altor Ţări occidentale pentru a răsturna Dictaturile Comuniste din fostul Sistem socio-economic mondial nu au mai avut oamenii lor. Aici "oamenii" lor nu au mai putut să "opereze", să acţioneze. Explicăm lucrurile acestea în detaliu, redând întregul film, întreaga Viziune a desfăşurării acestui Macro-Scenariul mondial în cartea noastră " Mihail Gorbaciov, cel mai mare om al secolului XX…"

Aceiaşi Forţă mondială, Vârful Financiar mondial, Marii bancheri Mondiali, care au Gândit, care au proiectat Utopia comunistă (pe care au utilizată apoi în secolul XX ca armă secretă, ca armă mascată), Marele

experiment soio-economic şi politic care a fost Experimentul Comunist, şi care a realizat în practică primul Model social comunist, Comunismul sovietic, Sistemul socio-economic comunist sovietic, începând cu anul 1917, aceiaşi forţă a proiectat şi cel de-al doilea Război Mondial, pentru a "scoate uniunea Sovietică învingătoare, ca această să răspândească, să întindă comunismul şi mai mult în lume, ei bine, tot aceiaşi Forţă mondială a fost cea care a distrus Comunismul, a distrus Sistemul comunist mondial. Ce ne demonstrează acest lucru ? Cei care au fost contemporani cu sistemul de lovituri de stat din anul 1989, când Mihail Gorbaciov, K G B-eul, şi alte Servicii secrete, au dat jos de pe scena istoriei un mare număr de regimuri comuniste totalitare, cu o uşurinţă, cu o precizie de necrezut, ca şi cum ai sufla un castel de cărţi de joc, şi-au dat seama cît de mare este Această Forţă care conduce lumea. Că ea are mijloace şi posibilităţi extraordinare, oameni care pot oricând să facă ce vor cu toate regimurile de pe această planetă. (a se vedea procesul mondializării, care este realizat tot de această Forţă teribilă care conduce lumea. Într-o primă fază Biroul de Viitorologie de la Bucureşti a numit această Forţă perfidă şi absconsă care conduce lumea, şi care este marea Finanţă Mondială sau Grupul bancherilor internaţionali, T. F. S. sau Teribila Forţă a Subteranei politice internaţionale. Această Forţă Teribilă care manipulează de mai mult de două secole Istoria Europei, Istoria Civilizaţiei umane. Ea este cea care a iniţiat şi a realizat Revoluţia Franceză, apoi toate Revoluţiile anului 1848 în Europa, apoi Primul Război Mondial, şi Marea Revoluţie din Octombrie. Această forţă teribilă, a fost cunoscută mai mult sub numele de Francmasoneria mondială) Această Forţă este cea care a manipulat Istoria într-un mod decisiv, cea care a transformat Civilizaţia umană şi Istoria, într-o Civilizaţie cu o istorie scenarizată.

Aşadar pe parcursul perioadei 1917 – 1989 în Istoria umanităţii Forţa teribilă şi absconsă care conduce Civilizaţia umană prin manipulare, pe mai mult de o treime din suprafaţa Planetei s-a desfăşurat Experimentul comunist. Experimentul Comunist a fost o "Armă secretă", "stratagemă" utilizată de Marii Bancheri Internaţionali pentru a-şi mări Capitalul, marele capital mondial. Acum ştim ce "metodă", ce "Strategie" utilizează Mari Bancheri internaţionali ca să-şi mărească Marele Capital Mondial, pe care-l utilizează ca pe o Armă secretă pentru a acapara întreaga Putere a planetei. Ei concep revoluţii, (de fapt Pseudorevoluţii, sau mai bine zis Antirevoluţii), ei iniţiază şi conduc Războaie mondiale, aşa cum s-a întâmplat cu Primul şi cu Cel de-al Doilea Război mondial, şi cu Cel de-al Treilea război mondial (care nu a mai fost unul militar ci unul Mascat, format dintr-o Sinteză de Războaie

economice, informaționale, psihologice, culturale, educaționale, acesta fiind cel mai periculos Război), ei încaieră popoarele între ele, şi dezbină societățile naționale între ele, aruncând una din părți împotriva celeilalte (aşa cum s-a întâmplat în prima parte a Dictaturii comuniste când proletariatul a fost asmuțit asupra burgheziei).

Rezultatul este că popoarele, societățile, etniile încăierându-se îşi distrug economiile, ca să vină apoi cu mâna întinsă să se împrumute la Marii Bancheri Internaționali, adică la Vârful Mondial al Societăților secrete. Toate revoluțiile, de fapt Pseudorevoluțiile, Antirevoluțiile şi toate Războaiele secolelor XIX şi XX, nu au făcut altceva decât să îmbogățească Marii Bancheri Internaționali, adică Marele Capital Mondial.

Doctrina comunistă, perfecționată de francmasonii Marx şi Engels, cei care au realizat, au şlefuit din punct de vedere filozofic şi logic modelul teoretic al Sistemului socio-economic comunist până la a-l face să pară perfect şi foarte convingător, (care urma să fie o Armă secretă, o metodă a Războiului mascat) a fost cea care a prefigurat, a constituit Proiectul viitoarei Societăți comuniste, al viitorului Sistem socio-economic comunist.

Ce este Sistemul socio-economic comunist sau socialist ? (deosebirea de termeni, socialist, comunist este nerelevantă, o dată ce Sistemul socio-economic comunist sau socialist n-a existat în realitate) Nu ştim foarte precis . În primul rând acest Sistem socio-economic are meritul de a fi Primul sistem socio-economic artificial, construit de Om în Istorie. Aceasta este cu adevărat o mare realizare a minții omeneşti, dar din păcate este o realizare negativă, diabolică. Toate sistemele socio-economice până la acest Sistem au fost naturale, adică au apărut în istorie pentru că aşa s-au născut ele unul din altul, aşa s-au derulat ele.

Ei bine, se întâmplă acum un lucru uluitor în Istorie : pentru prima dat Omul, Marii Bancheri internațional, cei care i-au finanțat pe Troțki şi pe Lenin cu bani grei ca să execute Lovitura de Stat din Rusia Țaristă, să-l răstoarne pe Țar (a cărui familie a fost executată în întregime), au făcut să vină la Putere în Rusia Dictatura proletariatului, care a construit în practică Sistemul socio-economic socialist din fosta Uniune sovietică.

- Se mai întâmplă un alt fapt îngrozitor şi de proporții în istorie : pentru prima dată un Război mondial este creat de către Om, mai precis de către marii Bancheri Internaționali, care conduc lumea, aşa cum ai inițiat şi conduce un Experiment socio-politic-economic de mari dimensiuni. La fel va fi creat şi al doilea Război mondial. Primul Război mondial, Marea Revoluție din Octombrie din 1917 din Rusia, Marele Crah de la Bursă

din 1928, cel care a generat în toată lumea Criza Economic din anii 1929-1933, Criză care a cuprins toată țările capitaliste ale vremii, care s-a soldat cu mari pierderi economice şi mari suferințe umane la nivelul întregii lumi, dar care I-a îmbogățit enorm de mult pe Marii bancheri Internaționali, al Doilea Război mondial, instaurarea Sistemului socio-economic comunist în lume şi în istorie, distrugerea Sistemului socio-economic comunist mondial prin Sistemul de Lovituri de stat din anul 1989, api distrugerea Economiilor din Țările care au făcut parte din Sistemul comunist mondial pentru a fi transformate în piață de desfacere pentru economiile occidentale, inițierea marelui fenomen al Globalizării şi conducerea acestuia după un Scenariu, iată tot atâtea MARI EXPERIMENTE SOCIO-ECONOMICE, EDUCAȚIONALE, CULTURALE, MILITARE FĂCUTE DE MARII BANCHERI INTERNAȚIONALI.

Printre aceste experimente se află şi aplicarea, experimentarea în practica socială şi istorică la scară mondială a Sistemului socio-economic comunist. Inițial Francmasoneria mondială, a se vedea Internaționala I şi Internaționala a II, comuniste, a intenționat, a avut ca obiectiv general crearea unui Stata internațional al muncitorilor şi țăranilor. Proletari din toate țările uniți-vă ! Aceasta a fost deviza Internaționalei Comuniste, lucrul acesta a intenționat Francmasoneria să-l realizeze. Ce ar fi însemnat asta ? Haos general, dezbinarea şi încăierarea popoarelor, prăbuşirea națiunilor, a societăților umane, mizerie, boli, alienare. Noi am precizat mai sus că Experimentul comunist mondial a fost o Armă secretă, O Strategie secretă, o Modalitate complexă a Războiului economic informațional, psihologic prin care urma să fie distruse Economiile naționale, națiunile, popoarele pentru ca Finanța Mondială să pună mâna pe CONDUCEREA ÎNTREGII CIVILIZAȚII UMANE. Nu s-a realizat acest proiect, din mai multe cauze. Marx şi Engels au intenționat să aplice Experimentul comunist în Țările Occidentale. A se vedea revoluție din Germania şi din Ungaria din anul 1919, revoluții organizate şi conduse de Internaționala Comunistă în spetele căreia se găsea Francmasoneria mondială, adică un Sistem de Societăți secrete. Neputându-se realiza Comunismul în Țările din Europa occidentală, s-a ales ca posibilă Țară în care poate fi aplicat Comunismul Modelul comunist de Economie şi Societate, Rusia. Da, Internaționala Comunistă de data aceasta a reuşit, Experimentul comunist a fost implantat în Rusia în urma Marii revoluții din Octombrie. Mai târziu, peste 20 de ani Vârful

Societăților secrete care conduc lumea au inițiat al doilea Război mondial, război din care Uniunea Sovietică să iasă învingătoare, rolul Uniunii Sovietice fiind acela de a extinde mai departe Comunismul în lume.

Aşa dar în acest context istoric, în această logică şi din această perspectivă trebuie văzută apariția pentru prima dată în Istorie a Sistemului artificial socio-economic comunist. Este aceasta o performanță a gândirii umane ? Este o performanță a GÂNDIRII UMANE NEGATIVE DIN PĂCATE.

Spuneam că Sistemul socio-economic comunist național (până la urmă nu s-a reuşit impunerea în realitate a Proiectului numit Statul mondial al Muncitorilor şi țăranilor, ci Proiectul Comunismului organizat pe națiuni, care la rândul lor au făcut parte din Sistemul socio-economic comunist mondial) este greu de descris, de categorisit, pentru că este cu adevărat o "creatură ciudată." În primul rând că acest Sistem socio-economic nu este comunist, pentru că proprietatea aflată în spațiul său nu este comună, a Comuniunii, a întregului Colectiv, care este poporul. Întreprinderile nu erau ale oamenilor. O întreprindere nu era proprietatea Colectivului de oameni care lucra în acea Întreprindere. Ea era proprietate de stat. IAS-urile, Întreprinderile Agricole de Stat, cu toate utilajele lor, nu erau proprietatea oamenilor care lucrau pe pământul IAS-ului, ci erau proprietatea statului. Nici toată proprietatea din spațiul unei Cooperativelor Agricole de producție nu era a oamenilor care lucrau în CAP, deşi i se spunea proprietate colectivă. Toată proprietatea de pe întinsul unei țări socialiste era a Statului Socialist. De aceea Sistemele socio-economice comuniste sunt mai degrabă Sisteme economice capitaliste de stat.

Pentru că toate bunurile, utilajele, terenurile care există într-o țară socialistă sunt proprietatea Statului Socialist. Care ne apare ca fiind un Stat capitalist de fapt, pentru că el este Proprietarul tuturor lucrurilor, şi bunurilor care există în spațiul acelei națiuni. Un capitalism de stat ambiguu. Dar lucrurile devin şi mai ciudate, pentru că Proprietarul Statului capitalist, care este Statul socialist, este de fapt Dictatorul. El reprezintă Statul. În cazul nostru s-a vorbit în prima parte a Perioadei comuniste de Dictatura proletariatului. Aceasta era Statul socialist. Numai că Dictatura exista, dar ea nu era a Proletariatului. A cui era această Dictatură ? În cazul țării noastre după 1975 s-a ajuns ca la noi Statul să fie de fapt Dictatura celor două persoane, Nicolae Ceauşescu şi Elena Ceauşescu. Tot ce era în spațiul Țării noastre în fapt era Proprietatea celor doi. Dacă ei voiau Cabana din nu ştiu

care munte aceasta era a lor, dacă voiau peştele din Balta Brăilei, era de ajuns să formuleze această cerere ca primul secretar al Brăilei să le aducă un car de peşte. De drept din punct de vedere juridic cabana, urşii din pădurile de vânat, fabricile nu erau ale lor, dar din punct de vedere real acestea puteau fi oricând ale lor. Muncitorii din întreprinderi, deşi erau proprietarii uzinelor, deşi uzinele, pământul erau ale noastre, în realitate nimic nu era al nostru. Muncitorii, țăranii au simțit că de fapt proprietatea, fie ea din industrie, fie ea din agricultură, deşi se spunea că este a noastră, a poporului, în realitate nu era a nimănui. Paradoxul acesta a fost o realitate în socialism. De aceea oamenii erau demotivați şi furau toți cât puteau. De aceea Sistemele socio-economice socialiste au fost ineficiente.

Este adevărat că Propaganda comunistă, Economiştii din aceste țări au susținut că Economia şi Societatea socialistă, altfel spus Sistemul socio-economic, reprezintă o treaptă superioară față de Sistemul socio-economic capitalist. Aceasta a fost o Minciună, un produs al propagandei. În realitate Sistemul socio-economic socialist a existat în Istorie susținut de poliție şi de armată, de Dictatura comunistă. Era un sistem artificial (nu natural) neviabil. O dată lăsat din brațe de Poliție şi de armată el se prăbuşeşte.

Din punctul de vedere al structurii el este format ca şi Sistemul socio-economic capitalist din aceleaşi Subsisteme. Nu mai este însă o Economie de piață, în spațiul căreia Capitalul să dicteze regulile jocului, legile de funcționare ale Sistemului, în care totul este de vânzare. În acest Sistem Centrul de decizie şi control este Dictatura comunistă, (la noi reprezentată de un grup de persoane, Gheorghiu Dej şi oamenii lui din Biroul Politic, iar în perioada 1970-1989 cuplul Ceauşescu) cea care stabileşte Direcția în care se dezvoltă Sistemul socio-economic, către "Piscul luminos al Comunismului", un obiectiv sau Ideal economic care era de fapt o nebuloasă. Finalitățile Sistemului socio-economic comunist, un Sistem prin excelență dirijat, se stabileau o dată la cinci ani, când se țineau Congresele partidului comunist. Spre deosebire de Sistemul socio-economic care este condus de Capital (o reală Dictatură a capitalului, care-i transformă pe oameni în uneltele sale dezumanizate) care îşi subordonează toate elementele Sistemului, Sistemul socio-economic comunist este condus de Grupul de la putere care formează Statul Dictatorial, care îşi subordonează, la fel, toate elementele Sistemului. Asemănarea aceasta, între Capital, ca centru de decizie dictatorial, din Sistemul socio-economic capitalist şi Dictatura comunistă din Sistemul socio-economic socialist este foarte importantă şi relevantă.

Acum, după ce am văzut cum s-au comportat Sistemele socio-economice socialiste în realitate, putem să spunem următoarele lucruri. Nu erau mai performante decât Sistemele socio-economice din Ţările dezvoltate. Prin anii 1960 N. S. Hrusciov, Secretarul General al P. C. U. S al Uniunii Sovietice afirma că după 1967 Uniunea Sovietică (simbolul Comunismului) va depăşi Statele Unite ale Americii, simbolul Capitalismului intrat în putrefacţie. Afirmaţia era propagandistică, în realitate nu avea cum să se întâmple lucrul acesta. Peste numai câţiva ani Hrusciov a fost răsturnat de la Putere de Leonid Brejnev, iar conducătorii sovietici care i-au succedat lui Hrusciov n-au fost capabili nici măcar să menţină discrepanţa de dezvoltare dintre cele două mari Sisteme socio-economice, cele sovietic şi cel american.

În acelaşi trebuie să precizăm acest lucru, Sistemele socio-economice socialiste, după ce au depăşit prima fază, aceea a luptei de clasă dintre proletariat şi burghezie, perioada închisorilor comuniste, au funcţionat mai bine, au fost mai eficiente decât Sistemele socio-economice capitaliste din lumea a treia, adică Sistemele socio-economice din Ţările sărace din Africa, America Latină. Trebuie subliniat acest adevăr, pentru că el este foarte important. Pentru că nu mai putem afirma cu uşurinţă că Sistemul socio-economic capitalist este superior Sistemului socio-economic socialist. Nici comuniştii nu aveau dreptate când afirmau că Sistemul socio-economic socialist este superior Sistemului socio-economic capitalist.

Sistemul socio-economic comunist care a fost proiectat şi implantat în istorie, acum după ce Experimentul comunist a fost încheiat, ne dăm seama că nu a fost o treaptă superioară, care a urmat în istorie Sistemului socio-economic capitalist, ca efect al progresului, al evoluţiei. A fost un Experiment negativ, un Experiment care a avut ca scop îmbogăţirea şi mai mult a Marilor Bancheri Internaţionali, mărirea, creşterea şi mai mult a Marelui capital.

Aşa cum ştim, în Sistemele socio-economice informaţia , care circulă prin arterele Sistemului socio-economic participând la crearea Produsului, a finalităţilor sistemului, calitatea, superioritatea complexului informaţie-energie joacă un rol foarte important. Aceste Sisteme socio-economice, datorită propagandei comuniste, Ideologiei promovată de putere, Primitivităţii şi brutalităţii Puterii comuniste n-au fost capabile să creeze Evoluţia Sistemului. Să creeze o informaţie şi o energie, produse, efecte superioare celor produse de sistemul socio-economic capitalist, din Ţările capitaliste dezvoltate.

Să ne aducem aminte că în România în perioada comunistă universul informaţional, cultural, educaţional era ocupat de cultul personalităţii lui Ceauşescu, de cantităţile imense de minciună (informaţie falsă) care erau trimise de aparatul de propagandă comunistă în universul social.

Minciuna Puterii, care curgea continuu prin venele Sistemului socio-economic, faptul că oamenii erau prost plătiţi, faptul că proprietatea era a tuturor şi a nimănui, aceasta a dus la realitatea că oamenii s-au învăţat dedublaţi (una spuneai la şedinţe, în public, alta acasă între ai tăi), vicleni, hoţi, laşi. Din punct de vedere educaţional Puterea comunistă, societatea comunistă a dus la pervertirea, alienarea omului într-un mod inimaginabil. Faptul că nu a fost încurajată valoarea, inteligenţa, creativitatea, munca, oamenii erau promovaţi după dosarul de cadre, după cât de lingău erai, după felul cum "ştiai să dai din gură", după cât de slugarnic erau cu superiorii şi cât de rău cu supuşii. Faptul acesta a făcut ca nivelul educaţional real al societăţii socialiste să fie foarte scăzut.

S-a văzut lucrul acesta după 1989, când oamenii s-au văzut liberi, când nu a mai existat un Stăpân să ştim de frica lui, toţi cei care au putut să fure au jefuit pur şi simplu Economia românească.

Mentalitatea despre care am vorbit mai sus, adică totalitatea acelor moduri comune de a gândi în Sistemul socio-economic comunist a fost una care nu ajuta Sistemul să progreseze, să evolueze. Această mentalitate a fost cauza cea mai importantă care a dus la ineficienţa maşinăriei economice a Sistemului socio-economic.

În concluzie acest Sistem socio-economic artificial creat şi în mod artificial întreţinut, în realitate, a fost un Experiment socio-economic în istorie, care şi-a avut logica şi scopul lui în gândirea perspectivală a Marilor Bancheri Internaţionali, şi n-a fost în nici un caz un nou Sistem socio-economic diferit de Sistemul socio-economic capitalist, superior acestuia.

8

FENOMENELE CARE FORMEAZĂ MARELE FENOMEN SOCIO - ECONOMIC ÎN SISTEMELE SOCIO-ECONOMICE, CAPITALIST ŞI SOCIALIST

Am arătat mai sus că Sistemul socio-economic şi Fenomenul socio-economic, care este Conținutul (energetico- informațional, format din ceea ce numim acțiuni, activități, procese umane) Sistemului socio-economic, fie el Sistem socio-economic național, mondial, formează împreună o Unitate indestructibilă, profundă, organică. Aceasta este noua viziune despre realitatea umană, despre Sistemul socio-economic, pe care o aduce PSIHO-ECONOMIA, noua Ştiinţă economică a secolului XX.

Am văzut că Sistemul socio-economic este format dintr-un număr de subsisteme, care comunică între ele, se introdeschid unele către altele, fiind integrate în Organismul socio-economic numit Sistem socio-economic.

Dar şi Fenomenul socio-economic este format la rândul lui din mai multe fenomene. Să le enumerăm:

1. Fenomenul muncii, pe care l-am analizat mai sus. Am văzut în detaliu cum se naşte munca, această realitate psiho-energetică, subtilă, greu de descris. Omul primitiv, iar mai târziu omul în general, este obligat în societate să muncească. Foamea, necesitățile bio-psihice îl împing de la spate să se ducă să muncească. Există deci o Motivație a muncii. Munca se naşte în interiorul omului în urma unui proces de elaborare la care participă atât Subsistemul biologic cât şi Subsistemul psihic al Omului, şi este un produs energo-informațional foarte complex, care este turnat pe " conductul" mijlocului de producție. De aici el este condus mai departe, se "combină" cu energia-substanța-informația care este conținută în obiectul muncii, de aici rezultând produsul muncii. Munca este "sângele" care circulă prin arterele Sistemului socio-economic hrănind toate componentele subsistemului, participând la creația Produsului, şi a finalităților sistemului socio-economic.
2. Fenomenul Educațional este un alt Fenomen, care participă alături de Fenomenul muncii la formarea Marelui Fenomen socio-economic, ca să folosim această expresie.
    1. Există o dimensiune naturală a Fenomenului educațional, care se întinde în Întregul Univers al Sistemului socio-economic. Unde există oameni, unde există doi oameni, o familie, un grup uman, o societate există şi Fenomenul educațional. În comuna primitivă, la început istoriei, oamenii nu erau conştienți de realitatea educației, nu îşi propuneau să educe tinerii. Lucrul acesta s-a întâmplat mai târziu, în neolitic, în ultima parte a neoliticului, când Sfatul Bătrânilor a început să-i educe pe tineri. Să le transmită cunoştințele deținute de ei, să-i învețe

cum să se poarte, să-i învețe cum trebui să săvârşească ritualurile, adică să le transmită în mod conştient şi organizat experiența dobândită de generațiile bătrâne.

2. Aceasta este dimensiunea conştientă a Fenomenului educațional, a transmiterii Conținutului educațional de către adulți (dintre aceştia se vor selecta mai târziu Educatorii, care se vor "specializa" pentru a avea o Putere educațională mai mare), care interiorizat de Sistemul personalităților umane în formare (copiii, tinerii) va produce în acesta o dezvoltare şi o evoluție mult mai mare decât în situația în care Acțiunea educațională nu ar fi fost Conştientă şi organizată.

Fenomenul educațional ține de natura umană, de esența umană, este expresia specificului Ființei umane. Cu urcarea pe treptele Istoriei umane, cu parcurgerea Micilor nivele de evoluție Educația a devenit din ce în ce mai eficientă, mai complexă, mai importantă. Au apărut în sclavagism Şcolile (Să ne gândim la şcolile din Grecia antică, la Şcolile din Egiptul antic, Mesopotamia, India Antică, China antică. Au apărut marii învățați, care au organizat cunoştințele acumulate de Om până atunci, transmise din generație în generație, au descoperit noi cunoştințe.

Într-un Sistem socio-economic, fie el Sistemul socio-economic al Egiptului antic, al unei cetăți greceşti, sau național, Fenomenul educațional se întinde în toată societatea, omul învață, asimilează de la naştere până la moarte valorile educaționale şi culturale pe care i le transmite familia, pe care copilul, neintenționat, le receptează din universul familial, sau al aşezării umane în care creşte, copilăreşte.

În Subsistemul de învățământ în schimb se face educație în mod conştient, organizat, utilizându-se cele mai bune forme de organizare a procesului de învățământ, utilizându-se cele mai bune mijloace de învățare create de om, cele mai eficiente metode, cele mai bune strategii didactice. Aici fenomenul educațional are eficiența cea mai mare.

Fenomenul educațional nu ar fi fost posibil dacă Omul nu ar fi fost capabil de învățare. Educația, acțiunea educațională, activitatea educațională, presupune o Activitate de transmitere a cunoştințelor Elevului pentru a fi receptate şi asimilate de către acesta, de către tânăra ființă umană şi o Activitate, la celălalt Pol de receptare, de asimilare şi organizare mentală a conținutului învățat de către Elev. Această învățare a cunoştințelor despre lumea în care trăieşte de către elev produce în mintea lui, în creierul lui în întreaga personalitate mutații, achiziții, schimbări care duc la dezvoltarea

personalităţii copilului, a tânărului. Fenomenul educaţional, care penetrează, traversează întreaga societate, toate nivelurile Fenomenului socio-economic, adică ale fenomenului uman, este foarte important. Fără existenţa acestui Fenomen Omul şi societatea umană ar fi şi astăzi în Comuna Primitivă. El a jucat un mare rol în procesul dezvoltării şi al Evoluţiei Sistemului socio-economic pe parcursul întregii Istorii. El va juca un mare rol în ieşirea Societăţile naţionale, a Sistemelor socio-economice naţionale.

Sistemele socio-economice care au un Nivel educaţional ridicat au un rit de dezvoltare mai mare, sunt Sisteme sociale prospere, Sisteme socio-economice care funcţionează[cu un randament ridicat. Acţiunea şi Activitatea de a educa indivizi umane, grupuri sociale, naţiune este o muncă, deci aceste activităţi fac parte din sfera Fenomenului muncii. Ca şi acţiunea, activitatea, procesul de învăţare. Dacă este adevărat că Omul cunoaşte într-o mare măsură acest fenomen, tot atât de adevărat este că Fenomenul are profunzimi şi zone necunoscute, că mai există multe taine ale domeniului Educaţiei. De exemplu, aşa cum am spus în mai multe lucrări ale noastre Pedagogia, deci Ştiinţa care studiază Fenomenul Educaţional şi Sistemul educaţional este o ştiinţă rămasă în urmă ca dezvoltare.

Aceasta este explicaţia crizei Educaţiei în Societăţile dezvoltate, în Societăţile umane din întreaga lume, a crizei educaţiei, a crizei morale, a crizei valorilor, a crizei Omului care a cuprins întreaga Civilizaţie umană, Guvernele, Oamenii de cultură , de ştiinţă, Pedagogii fiind totali incapabili să găsească soluţii acestor crize. Ştiinţa Educaţiei este atât de rămasă în urmă ca dezvoltare astfel încât această ştiinţă şi pedagogii sunt totali incapabili (se găsesc în Situaţia de Minus informaţie, în situaţia de Fenomen Minus informaţie).

3 Fenomenul cultural. Este şi el unul dintre Fenomenele importante ale Fenomenului mai mare, ale Fenomenului Socio-economic, văzut în ansamblul său. Este unul dintre Fenomenele fundamentale, definitorii ale Fenomenului uman. Datorită esenţei, naturii sale, specificului său, datorită dezvoltării Intelectului, a Creierului uman Omul este creator de valori culturale, este creator de frumos. Este receptor de frumos, înclinat către trăirea emoţiei estetice, pe care o caută şi o creează. Aşa cum Subsistemul Industrial creează valori industriale, motoare, tehnologie, Subsistemul cultural creează valori pe care le numim valori culturale, valori care joacă un rol extraordinar de mare în viaţa unui Sistem socio-economic naţional sau a Sistemului socio-economic al Civilizaţiei umane.

Ca şi Subsistemul educaţional care este creator de valori educaţionale. Valorile educaţionale şi culturale au o mare importanţă (o importanţă mult mai mare decât valorile materiale, tehnologice) în dezvoltarea, funcţionarea şi evoluţia unui Sistem socio-economic pentru că ele sunt cele care stabilesc Nivelul educaţional al Sistemului socio-economic. Am arătat mai sus cum acest Factor, Nivelul Educaţional al unei Societăţi sau al Sistemului socio-economic este Factorul Economic numărul 1 care determină Nivelul de dezvoltare al unui Sistem socio-economic, şi Nivelul lui de evoluţie. Vechea Ştiinţă economică, vinovată de starea economică mizeră a societăţilor umane, ca şi a stării îngrozitoare a Civilizaţiei umane, a fost incapabilă să ne arate acest lucru. Acest adevăr l-a demonstrat cât se poate de convingător Noua ştiinţă Economică, denumită de noi PSIHO-ECONOMIA. Ţările cu economia, Ştiinţa, tehnologia cea mai dezvoltată sunt ţările cu Nivelul educaţional cel mai ridicat. Am denumit această realitate, această Lege, LEGEA NIVELULUI EDUCAŢIONAL AL SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC.

Dacă fostele State comuniste ar fi ţinut cont de această lege şi ar fi acordat importanţa cuvenită Culturii şi Educaţiei (ceea ce era imposibil pentru că oamenii care au format Dictaturile comuniste, Statele totalitare comuniste au fost oameni "orbiţi de putere, oameni inculţi, ca Ghorghiu-Dej, ca Ceauşescu, inteligenţe negative", victime ale puterii, "fiinţe bolnave" care pentru a rămâne la putere şi-au sacrificat tot timpul poporul. Oamenii din conducerea Statelor totalitare comuniste s-au temut de oamenii de cultură, de oamenii de ştiinţă, în are au văzut nişte duşmani ai comunismului şi ai lor.

Cum a fost cazul lui Ceauşescu, al elenei Ceauşescu, al lui Gheorghiu Dej, al tuturor Conducătorilor comunişti, care au promovat şi s-au bazat tot timpul pe elementul muncitoresc, în timp ce pe intelectuali i-au băgat în puşcării. De aceea Sistemele socio-economice din Ţările sărace nu funcţionează pentru că Nivelul educaţional al Societăţilor respective este foarte scăzut. Aceasta este şi cauza pentru care poporul român se zbate în cea mai cruntă sărăcie. În loc ca valorile intelectuale să fie lăsate să creeze, acestea sunt marginalizate, în timp ce Baronii locali, şi mafia din jurul lor, o duc extraordinar. Lucrul acesta, cinic, hoţesc, a dus la scăderea Nivelului educaţional al Sistemului socio-economic.

Deci Subsistemul educaţional, "uzina" în care se creează valori educaţionale, în care se creează fenomenul educaţional şi subsistemul cultural, "uzina" în care se creează valori culturale şi fenomenul cultural joacă un rol mult mai mare în progresul şi în dezvoltarea Sistemului socio-

economic național, a oricărui Sistem socio-economic în general. Un rol mult mai mare decât Subsistemul industrial, sau Subsistemul agricol, sau Subsistemul numit mijloacele de producție, ori decât Subsistemul numit Piața.

Fenomenul cultural, ca şi fenomenul educațional mai au încă multe taine pe care Omul urmează să le descifreze, dacă nu cumva datorită neînțelepciunii Omului, îmbolnăvirii Societăților umane moderne, dacă nu cumva Civilizația umană se va autodistruge până atunci.

3….Fenomenul înmulțirii populației, sau Fenomenul creşterii demografice a Societății umane, a Sistemului socio-economic. Este un Fenomen studiat mai mult de Biologie, de geografia demografică, de Sociologie decât de Ştiința economică. Este un Fenomen complex bio-psiho-social (de altfel ca toate celelalte fenomene) pe care Psihoeconomia îl studiază cu mare atenție acordându-i importanța cuvenită. Şi îl foloseşte în strategiile ei economice. Acest Fenomen are la bază fenomenul pe care l-am numit fenomenul dragostei. Acest fenomen ține tot de natura profundă, specifică, de structura bio-psihică a ființei umane. Aşa l-a construit Creatorul pe om, aşa a conceput Creatorul ființa umană. Acest fenomen al dragostei îşi are originea (spre deosebire de fenomenul muncii) în profunzimea Sistemului personalității umane, în chiar Codul genetic al ființei şi al speciei umane. Ființa umană, Specia sunt astfel construite încât atunci când indivizii speciei ating un maximul de creştere şi dezvoltare Structuri ale Codului genetic (tocmai pentru ca specia să nu dispară) declanşează starea de dragoste, fenomenul Dragostei, o stare şi un fenomen de o frumusețe extraordinare.

Se întâmplă ceva miraculos , între femeia şi bărbat se naşte o stare tulburătoare, foarte gravă, imperioasă care îi "împinge" pe amândoi către starea de uniune bio-psiho-socială, către actul procreării. Acest fapt duce la apariția de noi urmaşi, la formarea familiei care este celula de bază a Societății umane, subsistemul fundamental al Subsistemului social, fără de care Societatea nu ar putea există, nu s-ar putea organiza, nu ar putea funcționa şi nu s-ar putea perpetua la nesfârşit. Fără de care deci nu ar putea exista Sistemul socio-economic național şi al Civilizației umane, şi nu ar putea evolua. Aceste două Fenomene, al Dragostei şi al Înmulțirii populației joacă un rol extraordinar de mare. Aşa dup[cum am văzut Omul, ființa umană este cel mai important Element al Sistemului socio-economic. Ființele umane se organizează pe familii, pe grupuri umane (neamul, colectivul de muncă), în categorii socio – profesionale, în clase sociale, etnii, popoare,

popoare. Aceste subsisteme formează Sistemul social, cel mai mare Subsistem al Sistemului socio-economic.

Am spus că temelia Sistemului socio-economic, izvorul lui, elementul lui cel mai important, elementul viu este individul uman, fiinţa umană. Ca să-şi producă produsul numit hrana, oamenii muncesc din greu toată viaţa, la fel ca să-şi producă produsul numit casă, sau haine. Ca să producă produsul numit maşină, computer, produsele numite unelte de muncă etc. Numai ca să producă CEL MAI IMPORTANT ELEMENT AL SISTEMULUI, ADICĂ OMUL, OAMENII NU MUNCESC. Dumnezeu, creatorul a făcut în aşa fel ca oamenii să creeze cel mai mare produs al sistemului socio-economic, adică fiinţa umană, nu muncind, nu trudind din greu, ci…din dragoste, şi prin dragoste. Bărbatul şi femeia se îndrăgostesc unul de altul, se căsătoresc şi…creează fiinţe vii. Dacă oamenii prin intermediul procesului de muncă nu ar crea noi unelte, noi produse…societatea s-ar prăbuşi, oamenii ar muri. Dar acelaşi lucru s-ar întâmpla şi dacă oamenii nu s-ar înmulţii. Dacă societatea nu ar mai crea…noi oameni, copii.

Aceste două fenomene, cel al Dragostei şi cel al Înmulţirii populaţiei fac ca sistemul social, societatea să existe şi să funcţioneze…CA O MARE UZINĂ CARE CREEAZĂ NOI OAMENI. Iar Şcoala preia aceste produse şi le re-creează, ridicându-le pe o nouă treaptă, sau pe o treaptă foarte înaltă. Aceasta este cea mai importantă uzină a sistemului socio-economic. Deci Psiho-economia ca ştiinţă ia în considerare şi fenomenul dragostei şi al înmulţirii populaţiei atunci când studiază Sistemul socio-economic şi evoluţia lui.

3….Iată că în ultimul secol s-a întâmplat un lucru ciudat, oarecum invers. În istorie, la început, cu cât societăţile umane au trăit mai bine cu cât s-au bucurat de o abundenţă de condiţii de viaţă, cum ar fi hrana, locuinţa, lumina, securitatea cu atât s-au …înmulţit mai mult. De exemplu în bazinul Dunării, în spaţiul Carpato- Istro-Pontic în mileniile al III-lea şi al II-lea, î. e. n. datorită Primei Revoluţii Agrare, când datorită dezvoltării mijloacelor de producţie agricole, societatea umană a trăit pentru prima dată o stare de belşug, de abundenţă a produselor agrare am asistat în acele mileniu şi în mileniul următor la o Revoluţie demografică. Populaţia triburilor din valea Dunării a crescut atât de mult încât triburile noi formate au migrat în sud către Asia Mică, au migrat în nord est prin nordul Mării Negre ajungând până în India. Triburile din Valea Dunării, au migrat în nord, punând bazele populaţiilor nordice de azi, au migrat în vest, în sud vest. Temelia genetică,

şi etno-culturală a Europei este aici în valea Dunării în mileniile IV - III - şi II î. e. n.

De-a lungul istoriei populaţia societăţilor umane a tot crescut. Iată însă că în cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea în Ţările Dezvoltate, când societăţile umane din aceste Ţări au devenit societăţi de consum (adică societăţi care trăiau pentru prima dată în istorie la nivel de societate starea de abundenţă a condiţiilor de viaţă, a produselor – şi când în mod normal lucrul acesta ar fi trebuit să ducă la o creştere demografică explozivă a populaţiei – am asistat, dimpotrivă la o scădere, la o îmbătrânire gravă a populaţiei umane. Europa Occidentală, unde avem Ţări dezvoltate, societăţi de consum cu un nivel înalt de trai, se confruntă cu o scădere şi cu o îmbătrânire alarmantă a populaţiei. La sfârşitul lunii ianuarie 2004 Secretarul General ONU, Cofi Anan anunţa că Europa Occidentală ar avea nevoie în următorii ani de un influx de imigranţi de peste 100 de milioane de oameni (care trebuie să vină din altă parte) pentru că Europa se confruntă cu o scădere drastică a populaţiei. Astfel populaţia Europe la ora actuală este de 450 de milioane de locuitori, urmând ca în următorii 40 de ani să scadă la 400 de milioane. Să ne gândim că India avea în anii 1938 315 milioane de locuitori iar acum depăşeşte 1, 2 miliarde de locuitori, populaţia fiind într-o continuă creştere. Dacă ne gândim că Asia are aproape 5 miliarde de locuitori, populaţia fiind în creştere, în timp ce Europa abia dacă depăşeşte 400 de milioane de locuitori… La fel de dramatică este şi situaţia demografică a României. În anul 1938 populaţia României (era România Mare) depăşea cu puţin 19 milioane de locuitori, ca să scadă după război la 17 milioane. Pe parcursul anilor 1950 - 1989 populaţia României a crescut (este adevărat, Nicolae Ceauşescu a forţat creşterea populaţiei) populaţia României a crescut până la 22 de milioane de locuitori. Din 1990 România se confruntă cu o creştere negativă severă a populaţiei. Astfel populaţia României în cei zece ani care au trecut de la căderea Dictaturii comuniste a scăzut cu peste 2 milioane de locuitori (la care adăugăm peste 3 milioane de români, în marea lor majoritate bărbaţi, care pierzându-şi locurile de muncă lucrează în străinătate).

Preşedintele României, Ion Iliescu, la sfârşitul lunii ianuarie a vorbit la modul dramatic despre starea dramatică a populaţiei României. S-au anunţat mai multe prognoze. Că România în următorii ani se va confrunta ci o scădere gravă, de încă trei milioane de locuitori. 2. Că în anii 2050 populaţia României va ajunge la 15 mii de locuitori. Dacă ţinem seama că între anii 2015-2020 numărul ţiganilor va depăşi numărul românilor, când românii vor

deveni a doua etnie în stat, este limpede că poporul român se află în perioada dispariţiei sale, a ieşirii sale de pe scena Istoriei. După anii 2020 un alt popor va locuit pe pământul românesc, şi anume poporul ţiganilor.

Aşadar, se observă că în societăţile de consum fertilitatea a scăzut foarte mult, în timp ce în Ţările sărace din lumea a treia creşterea demografică este mare. În concluzie, acest fenomen al creşterii populaţiei joacă un rol extraordinar de mare în funcţionalitatea şi în istoria Sistemelor socio-economice, pentru că el este cel care "produce" oamenii, din ce în ce mai mulţi oameni. El este cel care întinereşte populaţia menţinând permanent o populaţie tânără sau adultă viguroasă, aptă de muncă.

6 Fenomenul religios. Fenomenul este cunoscut din cele mai vechi timpuri. Nu este explicat în toată profunzimea sa, nu cunoaştem tot adevărul , toată informaţia despre acest fenomen. Autorul acestei lucrări este credincios, crede în Dumnezeu. Fenomenul religios îşi are cauzele atât în subconştientul colectiv, în profunzimea fiinţei umane, cât şi în afara fiinţei umane. De cele mai multe ori Fenomenul religios este unul benefic. El îi explică omului formarea lumii şi a universului, sensul său în lume, îl formează ca pe o fiinţă care trebuie să creadă în Dumnezeu, să îşi iubească semenii, să facă bine în lume. Fenomenul religios a jucat un rol extraordinar de important în dezvoltarea societăţii umane, în evoluţia Sistemelor socio-economice. Acest Fenomen se află într-o conexiune complexă cu Fenomenul muncii, cu Fenomenul educaţional, cultural, toate aceste Fenomene participând la crearea valorilor, adică a produsului, a finalităţilor Subsistemelor şi a Sistemului socio-economic în ansamblul său.

Fenomenul religios, în "conlucrare" cu fenomenul cultural şi educaţional participă la crearea unui Nivel educaţional înalt în Sistemul socio-economic.

6. Fenomenul infracţional. Într-o societate, într-un Sistem socio-economic naţional nu toţi oamenii sunt morali, harnici, integraţi în societate. Nu toţi oamenii muncesc şi produc bunuri de consum, nu toţi oamenii respectă legile şi normele morale. Nu toţi oamenii sunt buni. Mai există şi oameni răi, oameni care fură produsele altor oameni, oameni care îi omoară pe alţi oameni, oameni care săvârşesc deci fapte negative, imorale. Aceste fapte negative (fie că sunt omorâşi oameni, fie că sunt furate bunuri materiale), formează ceea ce am numi fenomenul infracţional. Este cunoscut de la începutul omenirii. În viaţa pastorală din neolitic, sau din feudalism, unii ciobani, sau unii răufăcători se adunau să-l omoare pe un cioban, sau pe alţi ciobani, ca să le ia turmele. De la un astfel de omor, care a impresionat adânc colectivitatea pastorală, a fost creat un cântec în folclorul pastoral, în

care era vorba despre omului unui cioban, care avea turme mândre şi cornute, de alţi ciobani, care au râvnit la turmele tovarăşului lor. Cu acest cântec s-a întâmplat un lucru extraordinar. El s-a altoit pe un cântec mai vechi, pe o baladă foarte veche, care conţinea Mitul sacrificiului în actul creaţiei. Aşa s-a născut Miorița, capodoperă a creaţiei spirituale româneşti şi a literaturii universale. Fenomenul infracţional, care cuprinde deci totalitatea operaţiilor, acţiunilor, activităţilor umane negative, distructive (a omorî, a fura, a distruge în ascuns şi în folosul tău creaţii materiale, a înşela, a minţi etc), care presupune şi el depunerea unui efort uman, ca şi munca, este opus muncii şi creaţiei. Pentru că acţiunile care compun Fenomenul infracţional, distrug valori, bunuri materiale, ele distrug cantităţi de E I S din E I S-ul conţinut de Sistemul socio-economic. Ele producând distrugeri opresc evoluţia sau progresul Sistemului socio-economic naţional, producând stagnarea sau involuţie Sistemului.

7. Fenomenul Puterii. Cunoaştem foarte puţine lucruri despre acest Fenomen, ca şi despre Putere în general. Pentru că nu ştim foarte exact nici ce este Puterea. Ea joacă un rol foarte important în viaţa speciilor animale, unde individul care are mai multă putere se impune în perioada împerecherii, în procesul înmulţirii speciei. În procesul selecţiei naturale, a naşterii unor indivizi mai dotaţi, care să ajute Specia să evolueze. În Comuna primitivă Oamenii primitivi care erau mai puternici, mai agresivi, mai curajoşi s-au impus în faţa Familiei matriarhale, în faţa gintei, a tribului. Un trib care avea bărbaţi puternici, cu alte cuvinte luptători a învins un alt trib, pe care l-a izgonit de pe arealul locuit, instalându-se el în acel areal. La început a predominat Putere fizică (aşa cum se întâmplă şi în cazul multor specii de animale , unde masculul cel mai puternic stăpâneşte un areal mai mare). Un trib cu bărbaţi puternici ataca un alt trib pe care-l învingea. Bărbaţii sau femeile tribului învins au devenit sclavi ai tribului învingător. Aşa a apărut sclavia, care s-a dezvoltat pe parcursului neoliticului, iar apoi al Perioadei sclavagiste. Din rândul bărbaţilor puternici, a luptătorilor buni în neolitic s-a născut Democraţia Militară. În perioada Matriarhatului, mama care năştea mulţi urmaşi, avea şi ea o mare putere în viaţa gintei, a societăţii matriarhale, fiind ascultată, temută, privind ca având puteri magice. O mare putere aveau Vracii, cei care vindecau bolile, alungau duhurile rele. În ochii membrilor tribului ei erau percepuţi, erau priviţi ca a având mari puteri magice. Erau ascultaţi şi temuţi. Aşadar Puterea, în Societatea umană a început să se diferenţieze încă din neolitic, din Comuna Primitivă. Cei care deţineau puterea, fie că erau luptătorii triburilor, fie că erau bătrânii din

Sfatul bătrânilor, fie că erau Vrăjitorii ai s-au detaşat de restul oamenilor care formau tribul, ginta, cetatea, în Sclavagism, societatea în general în diferite perioade, începând să joace un rol foarte important, în dezvoltarea societății, a Sistemului socio-economic în general, în toate perioadele istorice.

Oamenii aceştia puternici, care aveau o mare capacitate de a-i impresiona pe ceilalți membri ai societății habar nu aveau că :

1. Ei produc un produs care se numeşte Putere. Că acest produs are "virtuți", însuşiri extraordinare.
2. Că aşa cum o dată cu apariția primilor oameni care creau unelte, apărea o categorie socio-profesională care va juca un mare rol în istorie, o dată cu apariția lor, avea să apară mai târziu o categorie socio - profesională care, la fel, va juca un rol extraordinar în istorie.
3. Acest produs numit Putere, pe care îl creează continuu cei care dețin puterea, este un Produs social de care Societatea avea nevoie, şi are nevoie în orice perioadă Istorică. Pentru că la rândul lui acest Produs numit Putere iată ce produce : a) produce o teamă, o stare, o atitudine de respect, de ascultare în ființa celorlalți membri ai societății. De aceasta oamenii tribului, ai cetății, ai societății îi ascultă pe cei care dețin puterea, fac ce zic aceştia, ce le poruncesc aceştia.

   b) Tocmai pentru că sunt temuți şi ascultați oamenii puterii au o mare capacitate de a organiza tribul, cetatea, colectivitatea în care trăiesc. Acest lucru este extraordinar de important. Apare în societate, în Sistemul socio-economic tribal, al cetății, al unei societăți funcția de organizare pe care o realizează numai oamenii care dețin puterea. Din această cauză, pentru că au această capacitate de a fi ascultați temuți, pentru că ei pot mobiliza (în cazul când tribul sau cetatea erau atacate) ei devin Conducători. Mai târziu din aceşti Conducători, în perioada sclavagistă, feudală, capitalistă, se va naşte Clasa politică.

   Dacă produsele muncii numite produse agricole sau produse industriale sunt produse concrete, pe care le putem măsura, cântări, ştim precis despre ele ce funcție ai, ce valoare în bani au, despre acest Produs numit putere s-a ştiut şi se ştie foarte puțin. Dacă Produsul numit om se naşte din dragoste, în urma unei iubiri dintre bărbat şi femeie, dacă produsele muncii sunt create în urma unui proces pe care-l numim proces de producție, despre acest Produs s-a ştiut puțin, disciplina (pentru că ştiință nu o putem numi, fiind foarte puțin dezvoltată) numită Politologie fiind superficială, incapabilă să pătrundă în profunzimile

fenomenului Puterii, să cunoască această realitate foarte complexă, subtilă, înşelătoare.

Am văzut cum s-a născut Puterea în societatea tribală din Comuna Primitivă. În primele forme de societăţi , de colectivităţi coagulate în neolitic. Puterea fizică I-a impus în colectivitate pe bărbaţii puternici, cruzi, setoşi de putere de dominaţie. Dar i-a impus şi pe vracii, care prin cunoştinţele lor ezoterice, magice au căpătat în ochii colectivităţii Puteri supranaturale. Din prima categorie se va naşte pe nivelele Istoriei casta sau categoria socială a militarilor, din cea de-a doua casta, categoria socială a Preoţilor. O dată cu impunerea încă din neolitic a Sfatului Bătrânilor, care devine în viaţa triburilor o Instituţie de conducere, apare pe scena Istorie un alt tip de Putere. Şi anume Puterea omului înţelept, a omului care deţine cunoştinţe folositoare colectivităţii. Acesta este un mare lucru, un progres extraordinar de mare al Fenomenului Puterii, care se diversifică deci pe treptele Istoriei, căpătând forme de manifestare din ce în ce mai înalte, mai eficient. În sclavagism din oamenii a căror Putere este dată de cunoştinţe şi înţelepciune se vor naşte Oamenii învăţaţi, dascălii, care vor crea şi vor preda în şcoli, vor fi filozofi , ca Socrate, Platon, Aristotel, dar vor fi şi mari reformatori, Organizatori şi conducători ai unor popoare, cetăţi, ca Pericle, ca Solon, ca atâţia alţii.

Puţini şi-au dat seama de virtuţile extraordinare (pozitive şi negative) dar şi foarte periculoase ale acestui Produs social numit Putere. Pentru că trebuie să spunem că Puterea este un Produs social, ca orice produs care este mijloc de producţie, valoare culturală, etc. Pentru că acest Produs apare într-o societatea, într-o colectivitate, şi el este creat prin recunoaşterea lui de către ceilalţi membri ai colectivităţii. Un Vraci deţine o Putere magică, şi este ascultat şi temut pentru că el este considerat de toţi membri tribului ca fiind Vraci şi ca având puteri mari. Dar ea, Colectivitatea este cea care legitimează Puterea Vraciului, creând-o astfel. Vraciul posedă o mare Putere tocmai pentru că oamenii : 1. Cred lucrul acesta, 2. Acceptă lucrul acesta, de aceea el devine adevărat, 3 ei se raportează la vraci, intră în relaţie cu el ca şi cum puterea lui este adevărată. 4. Puterea Vraciului le "dictează", le modulează de acum modul de a gândi şi comportamentul în legătură cu el, 5. Puterea Vraciului fiind de acum validată de grupul social, el se comportă cu oamenii colectivităţii ca şi cum Puterea lui este adevărată, iar ei au nevoie de puterea lui, iar oamenii se poartă cu el, şi întregul

Grup social se poartă cu Vraciul ca şi cum Puterea lui este adevărată. Vedem aici foarte limpede mecanismul şi etapele creării Puterii Vraciului, creării acestui Produs social care este Puterea Vraciului. Această Putere a fost creată mai mult de colectivitate decât de Vraci. Chiar dacă ea, această Putere de vindecare a Vraciului nu există, o dată creată psihologic ea va acționa prin intermediul mecanismului sugestiei ca o Putere vindecătoare adevărată. Puterea de a vindeca a Vraciului este văzută în mintea oamenilor tribului ca fiind o Putere magică, adică o Putere mult mai mare decât Puterea de vindecare. Ei cred realmente că Vraciul chiar are Putere extraordinare putând să comunice cu spiritele, să le pună la treabă, etc.

Am vrut să arătăm cum de fapt acest Produs , care este Puterea (fie că este a Războinicului, fie că este a Vraciului, sau a Conducătorului) este o creație psihologică a colectivității, ea are un conținut psihologic şi social.

Acest Produs, care este Puterea, a jucat pe parcursul Istoriei un rol extraordinar. Oamenii care au deținut Puterea au avut o capacitate extraordinară de a organiza colectivitatea. O Colectivitate organizată este o Colectivitate mult mai puternică, decât una haotică. Organizându-i pe oameni, făcând dreptate în cadrul colectivității, pedepsindu-i pe cei care făceau rău semenilor săi, instituind reguli şi norme morale în cadrul grupului social, obligându-I pe cei tineri să învețe de la bătrâni, să se conformeze obiceiurilor, religiei tribului, colectivității, aceşti oameni care au deținut Puterea au contribuit enorm de mult la progresul şi dezvoltarea nu numai a Comunității dar şi a Sistemului socio-economic pe care-l conduceau. În cadrul Societății umane, a Sistemului socio-economic Cei care Conduceau societatea aveau puterea de a face dreptate, puterea de a stârpi răul, de a asigura un climat de muncă, ordine, de respect al valorilor morale, de a promova acțiunile benefice. Puterea, formată din Conducător (rege, tiran, Împărat) şi de grupul de oameni care conduceau tribul, cetatea, poporul, a început să funcționeze de acum ca un CENTRU DE DECIZIE ŞI DE CONTROL, care avea funcția de a rezolva toate Problemele care se puneau Colectivității umane, adică sistemului socio-economic. Aşa s-a născut Statul, ca Instrument de conducere şi autoconducere a unei Societăți, a unui Sistem socio-economic.

Apariția Statului, ca Centru de decizie şi control, ca subsistem de decizie şi control în Perioada sclavagistă a fost extraordinar de

importantă : a fost ca şi cum Sistemului socio-economic i-ar fi apărut Creierul. Un Sistem socio-economic care este condus de un Creier funcţionează ca un Organism şi are o unitate, o coerenţă şi un randament superioare în funcţionarea lui, se dezvoltă mai bine decât dacă nu ar fi existat Statul, acest Subsistem de decizie şi control.

Puterea nu are numai un conţinut şi finalităţi pozitive, Puterea are şi o dimensiune malefică, negativă. Au fost conducători care deţinând Puterea într-o Societate au luat decizii atât de proaste încât aceste decizii au dus la involuţia societăţii, A Sistemului socio-economic, la prăbuşirea lui, au creat mari suferinţe oamenilor. Să ne aducem aminte de Nero, să ne aducem aminte de Stalin, de Hitler, de atâţia Tirani care au produs un rău imens societăţilor umane pe care le-au condus.

Trebuie să precizăm acest lucru : într-un Sistem socio-economic, cum este Sistemul socio-economic capitalist naţional, Puterea nu se găseşte concentrată într-un singur punct (o singură persoană), într-un singur centru (un grup de persoane), ci este prezentă în tot Sistemul socio-economic, la toate nivelele, fiecare subsistem este condus de un Centru de putere, fiecare element al Sistemului socio-economic, cum ar fi Întreprinderile, Şcolile, Spitalele sunt conduse de un Comitet de conducere, care deţine puterea în Instituţia respectivă.

Ce este foarte important într-un Sistem socio-economic naţional ? Ca toate Centrele de decizie şi control, pentru că aceasta este Puterea într-un Sistem socio-economic să rezolve problemele pe care Subsistemul, Instituţia respectivă le pune spre rezolvare.

Grupul de Conducători care formează un Stat naţional, Statul unei naţiuni pot să fie atât de inteligenţi, de corecţi, de patrioţi încât să ia cele mai bune decizii (precizăm că fiecare decizie este elaborată pentru a rezolva o problemă din Sistem), acestea fiind benefice pentru Sistem. Ducând la re-echilibrarea Sistemului, la dezvoltarea lui sau la evoluţia lui. Cu alte cuvinte o Decizie, care este un produs al Puterii (decizia fiind produsă în urma unui proces de elaborare, de gândire, de analiză şi sinteză) poate produce finalităţi, efecte (care sunt tot produse, produse create de decizia respectivă) benefice, şi în cazul acesta Sistemul socio-economic se dezvoltă.

Sau există şi situaţii în care Grupul de conducători ia decizii (în urma unui proces de elaborare a deciziilor) atât de proaste încât efectele produse de această decizie pot produce foarte mult rău Sistemului. Să ne

gândim la Hitler, la atâția Conducători care au produs mari suferințe popoarelor lor, altor popoare.

Subsistemul de decizie şi control al Sistemelor socio-economice naționale joacă un mare rol în funcționarea, în procesul de dezvoltare al acestora. O decizie se creează, ca orice produs al muncii, în urma unui proces de elaborare, care înseamnă muncă intelectuală. Orice decizie are un număr de efecte numai pozitive, un număr de efecte pozitive şi un număr de efecte negative, sau poate avea numai efecte negative. Să ne gândim la dezastrul provocat de deciziile lui Hitler, care au aruncat Germania într-un război mondial, soldat cu atâtea distrugeri şi pierderi omeneşti, atât de nefast pentru Germania. Orice decizie , la orice nivel s-ar lua, are o anume eficiență economică. O decizie politică o dată elaborată ea funcționează ca un mijloc de producție, (este un construct care conține Energie, Informație, Substamță (EIS) şi ca un produs, transmite o cantitate de E I S, care la rândul ei produce efecte - pozitive şi negative. Care nu sunt altceva decât tot nişte produse.

Deciziile participă în mod specific la viața Organismului viu care este Sistemul socio-economic. Astfel de cele mai multe ori deciziile sunt luate după o cunoaştere a situației interne din sistem, sau din Instituția, Întreprinderea la nivelul căreia se ia decizia, după cunoaşterea evenimentelor care se petrec în sistem, sau în subsistem, în urma receptării unei cantități de informație. Urmează momentul prelucrării informației, după care este luată decizia. Orice decizie transmisă în Sistem produce modificări în funcționalitatea sistemului. Aceste modificări ar fi bine să fie pozitive.

În România, după căderea Dictaturii comuniste am asistat la un fenomen care ține de patologie Puterii, adică de Patologia celor care ocupă pozițiile de decizie şi au sarcina de a elabora şi de a lua decizia. Marea majoritate a celor care au venit la Putere în România după căderea lui Ceauşescu, datorită patologiei pe care am denumit-o Egoplasm, pe orice nivel al Puterii s-ar fi aflat şi-au urmărit întâi interesele personal egoist, şi nu s-au gândit deloc la problemele reale ale întreprinderilor, băncilor, pe care le-au ruinat cu o uşurință extraordinară. Ei au fost puşi în posturile importante, fie că au fost miniştri sau parlamentari, directori de instituții sau funcționari ca să elaboreze cele mai bune decizii, decizii care să rezolve problemele ivite în sistem, decizii care să creeze condiții pentru funcționarea sistemului sau a instituției. Ei bine, ei s-au gândit în primul rând la îmbogățirea lor,

au elaborat decizii care i-au îmbogăţit pe ei şi au alimentat întreprinderile şi ţara. Deciziile negative, conţin energie şi informaţie negativă, şi ele produc mutaţii negative în Sistemul socio-economic, care, la rândul lor, introduc sistemul în criză. Un Sistem socio-economic se conduce deci prin decizii, adică prin informaţii prelucrate. Acest fenomen al Puterii este implicat adânc şi subtil, într-un mod foarte complex atât în viaţa Sistemului socio-economic, cât şi în viaţa şi psihologia oamenilor.

El joacă un mare rol în progresul şi evoluţia Sistemelor socio-economice sau în criza, patologia şi prăbuşirea acestora.

9

RĂZBOIUL ECONOMIC SAU ECONOMIA NEGATIVĂ CAPITALUL NEGATIV, SAU CÂND DISTRUGEREA VALORILOR UMANE ŞI MATERIALE ÎI ÎMBOGĂŢEŞTE PE CRIMINALI

Aşa după cum vedem cu toţii dacă citim presa sau ascultăm radiojurnalele şi telejurnalele posturilor de radio şi televiziune, aşa cum ştim, starea Speciei umane, a Civilizaţiei umane în Istorie, şi în univers este jalnică. În mod normal, dacă noi, oamenii, am avea un Nivel al conştiinţei mai ridicat, ar trebui să ne fie ruşine de lucrul acesta, de starea tragică, autodistructivă în care ne găsim ! Speciei umane, Civilizaţiei umane ar trebui să-i fie ruşine de starea degradantă în care se află, de mizeria, umilinţa, sărăcia, disperarea în care trăieşte cea mai mare parte a omenirii. De nivelul educaţional scăzut, de cât de ticălos, de cinic poate să fie un segment al Civilizaţiei umane, Oamenii politici, Societăţile dezvoltate, care sunt societăţi de consum, pentru că Sistemele economice din Ţările dezvoltate sunt performante în primul rând pentru că jefuiesc Sistemele socio-economice din Ţările sărace.

Această criză economică şi spirituală, morală, educaţională a Civilizaţiei umane se datorează în primul rând Sistemului socio-economic capitalist, ale cărui efecte determină starea dezastruoasă a Civilizaţiei umane, şi în al doilea Rând Grupului de bancheri internaţionali care deţin în mâinile lor Puterea mondială, întreaga Putere a Civilizaţiei umane. În al treilea rând vinovaţi de Starea jalnică a Civilizaţia umane, a Sistemelor socio-economice naţionale sunt Oamenii politici, din Ţările dezvoltate, dar şi cei din Ţările sărace. Şi nu în ultimul rând vinovaţi de starea jalnică a Speciei umane, a societăţilor umane sunt oamenii de cultură, savanţii, oamenii de ştiinţă, scriitorii, artiştii, gazetarii. Iar foarte vinovate de starea jalnică a Economiei mondiale, a civilizaţiei umane, a societăţilor naţionale sunt popoarele, societăţile umane, care se lasă de foarte mult timp manipulate ca o turmă de oi. Precizăm că Societăţile de consum din Ţările dezvoltate sunt la fel de manipulate, la fel de prostite, şi la fel de vinovate ca şi societăţile din Ţările sărace !

Aşa cum am spus mai sus, şi cum am arătat în mai multe lucrări ale noastre, Civilizaţia umană (şi Speciei umană) este o Civilizaţie captivă. O Specie captivă. Pe planeta Pământ, a treia Planetă de la soare trăieşte o specie care începând cu secolul al XX-lea, cu Primul război mondial şi Marea Revoluţie din octombrie a devenit o Specie Captivă. În sensul că Puterea acestei Civilizaţii umane o deţine un Grup de oameni, Marii Bancheri internaţionali, care formează Vârful mondial al Societăţilor secrete, Vârful financiar al Lumii, şi că acest Grup conduce, prin manipulare întreaga Speciei umană. Acest Grup de oameni care deţine Puterea Civilizaţiei umane este răspunzător de întreaga tragedie, de dureroasa istorie a omenirii în

secolul XX. Lucrul acesta s-a văzut foarte clar în anul 1989, când acest Grup care deține Puterea mondială, utilizându-l pe Gorbaciov, (însuşi Polul de putere comunist) Guvernul Statelor Unite, KGB – ul, alte Servicii secrete, alte instrumente pregătite special pentru realizarea acestui obiectiv, a doborât întreaga şi imensa Fortăreață a Sistemului socio-economic comunist mondial, care dispunea de cea mai mare Organizație de armate naționale, de cele mai mari Servicii Secrete, cu uşurința cu care sufli peste un castel de cărți. Acum, în anul 1989 cu prilejul distrugerii, atât de facile a Sistemului comunist mondial s-a demascat cât se poate de clar această Forță Ocultă care conduce lumea.

Acum s-a văzut foarte bine imensa ei Putere, faptul că deține controlul asupra Statelor Unite, ale Preşedintelui Statelor Unite ale Guvernului american, asupra Serviciilor secrete americane, cât şi asupra Guvernului Sovietic, ale Preşedintelui Uniunii Sovietice (hotărârea distrugerii Comunismului a fost luată de comun acord de către Ronald Regan, Preşedintele SUA, Mihail Gorbaciov, Secretarul General al P. C. U. S. , Preşedintele Uniunii Sovietice)

Aşadar deasupra Sistemelor socio-economice ale Țărilor Dezvoltate există un Creier care le coordonează, care le controlează şi le manipulează "dezvoltarea". Experimentul mondial comunist, care nu s-a încheiat, ci doar a fost transformat într-un Experiment mai subtil şi mai pervers, înființarea Pieței Comune, din care a crescut Uniunea Europeană sunt Proiecte (Experimente) ale Vârfului Mondial al Societăților secrete. Deci nu putem vorbi în nici un caz de existența unor Sisteme Socio-economice naturale, care au avut în secolul XX o dezvoltare, o evoluție naturală, potrivit legităților şi funcționalității mecanismelor Sistemelor socio-economice capitaliste. Nu. Dezvoltarea Sistemelor socio-economice din Europa Occidentală pe întreg parcursul secolului XX a fost o una "dirijată", manipulată. La fel a fost şi evoluția Sistemului socio-economic al Uniunii Sovietice după 1917, sau a Sistemelor socio-economice ale Țărilor din fostul Sistem comunist, care se întindea pe o treime din suprafața Planetei. Conducerea acestor Sisteme a fost vizibil dirijată.

Începând cu anii 1960-1965 Sistemele economice occidentale, Economiile occidentale, altfel Economii performante, productive, în comparație cu restul Economiilor lumii, au intrat într-o lungă perioadă de criză. Două decenii, sau trei decenii de criză economică pentru Sistemele socio-economice ale Țărilor dezvoltate, pentru aceste economii, pe care în mod naiv le credem performante, ar fi putut duce la prăbuşirea lor totală,

luând forma unui dezastru al Economiilor Ţărilor dezvoltate. Şi atunci Marii Bancheri Internaţionali, adică Puterea ocultă care conduce lumea, Marile Companii internaţionale, ca să nu se prăbuşească Sistemul Economic al Ţărilor dezvoltate (fapt posibil, cu consecinţe atât de catastrofale încât nici nu ne putem imagina lucrul acesta), pentru că aceasta ar fi fost un dezastru pentru Marele Capital Mondial, ca şi pentru societăţile din Ţările dezvoltate, AU LUAT DECIZIA DE A DISTRUGE ECONOMIILE SISTEMULUI COMUNIST MONDIAL.

Această distrugere a Economiilor din Ţările Socialiste, care avea să transforme aceste Ţări, în urma unui Război economic pervers, în Pieţe de desfacere pentru Economiile occidentale, care erau blocate pentru că nu avea pieţe de desfacere, a dus la salvarea de moment a Sistemului economic occidental.

Din păcate această soluţie găsită de Marea Finanţă Mondială, de către Companiile Multinaţionale, care sunt braţele de caracatiţă ale Marelui capital mondial, a fost o soluţie proastă, o soluţie :

1. Care a produs mari distrugeri economice, spirituale, culturale, educaţionale în Ţările din fostul Sistem comunist mondial, înrăutăţind prin aceasta starea sistemului socio-economic al Civilizaţiei umane, a cărui criză se adânceşte
2. 2. Această soluţie a salvat Occidentul numai pentru un moment, a fost o soluţie de moment pentru Economiile Occidentale, adică pentru Economiile Ţărilor Dezvoltate, pentru că după numai câţiva ani aceste Economii, se vede limpede acest lucru, nu au ieşit din criză, ba dimpotrivă se înfundă şi mai mult într-o criză din care nu se ştie cum vor ieşi. (precizăm că după cunoştinţa noastră, aşa cum au recunoscut mulţi viitorologi occidentali, SUA şi Occidentul, nu au Inteligenţe care să scoată aceste economii din Impas)

În această etapă, primul deceniu al secolului XXI, Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane se află într-o stare de involuţie, de criză, din ce în ce mai profundă, mai gravă, care-l poate duce la implozie, la dispariţie.

În cadrul Sistemului socio-economic avem un Grup de Sisteme socio-economice care funcţionează, sunt performante. Acestea sunt Sistemele economice, Economiile din Ţările Dezvoltate. Aceste Economii, Sisteme economice deci, reprezintă aproximativ o treime din Economiile Sistemului socio-economic mondial. În cazul în care aceste economii, care, subliniem acest lucrul, sunt marcate de o criză profundă, insidioasă, s-ar prăbuşi, aceasta ar reprezenta un dezastru cumplit nu numai pentru Societăţile din

Țările dezvoltate (acestea fiind Subsisteme ale Sistemelor socio-economice ale acestor Țări), dar şi pentru Sistemul socio-economic mondial în ansamblul său. Şi desigur şi pentru sistemele socio-economice din Țările sărace.

Am asista cu alte cuvinte la o prăbuşire a Economiei mondiale, fapt greu de imaginat, dar catastrofal. Aceasta ar putea însemna implozia întregii Civilizații umane. Este posibil sfârşitul omenirii, Apocalipsa, de care vorbeşte Biblia. Prăbuşirea Sistemul Economiilor eficiente din Țările Dezvoltate ar fi însemnat şi dezastrul Economiilor din Țările sărace din Lunea a treia. Iată de ce este bine ca acest "Nucleu tare" al Economiilor de pe Tera, reprezentat de Economiile performante din Țările Dezvoltate să iasă din starea de criză şi să intre în starea de evoluție. Din acest punct de vedere însă nu ni se pare inteligentă Decizia pe care a luat-o Forța Ocultă care conduce Lumea, ca în anul 1989 , utilizându-l pe Gorbaciov, şi grupul lui ocult, împreună cu K G B-ul şi alte SERVICII SECRETE, DE A DISTRUGE Economiile fostului Sistem socio-economic socialist, PENTRU A SALVA ECONOMIILE EFICIENTE ALE ȚĂRILOR DEZVOLTATE. Din păcate însă numai aparent această decizie a fost bună. În realitate această decizie a fost catastrofală, consecințele ei fiind total negative, urmând ca lucrul acesta să se vadă în viitorul mediu şi viitorul îndepărtat.

Iată de ce. În primul rând că Sistemul socio-economic al Țărilor dezvoltate, adică Economiile Țărilor Dezvoltate sunt Sisteme economice negative: în sensul că ele sunt eficiente pentru că "exploatează" Economiilor Țărilor sărace, producând sărăcia acestora. Deci, în Țările din afara Sistemului Economiilor Occidentale, acest Sistem al Economiilor capitaliste performante, produc efecte negative. Cu alte cuvinte economiile din Țările Dezvoltate produc sărăcie în Țările sărace, şi produc involuția Sistemului socio-economic mondial, văzut în ansamblul său.

Deşi este adevărat că Grupul de Sisteme economice din Țările dezvoltate menține pe linia de plutire Sistemul socio-economic mondial, în acelaşi timp acest grup de economii capitaliste performante produce sărăcia şi involuția Sistemului economic mondial în ansamblul său. Nu atât din cauza Sistemelor Economice din Țările sărace Civilizația umană se află în starea dezastruoasă de sărăcie, de mizerie, de înapoiere în care se găseşte de decenii, ci în primul rând din cauza Grupului de Economii performante din Țările dezvoltate. Aceste Economii produc sărăcia în toate celelalte Sisteme socio-economice ale Planetei.

Acest Grup de Economii capitaliste performante ca să funcţioneze, ca să poată să arunce pe piaţa mondială o cantitate cât mai mare de produse, ca să vândă o cantitate de produse, de mărfuri cât mai mare, trebuie să menţină, să inducă starea de criză, starea de sărăcie în celelalte Ţări ale lumii, care trebuie să fie pieţe de desfacere cât mai dependente de producţia Economiilor din Ţările dezvoltate.

În momentul în care, să ne imaginăm acest lucru, Ţările sărace ale lumii ar fi Ţări bogate, cu Pieţele abundând de produse fabricate de economiile lor, Economiile din Ţările Dezvoltate s-ar prăbuşi, s-ar bloca, o dată ce nu şi-ar mai putea vinde produsele.

Economiştii, Sociologii, Politologii, Experţii pe care-i utilizează Vârful Financiar Mondial, Marea Finanţă mondială, cunosc foarte bine acest adevăr. Cu alte cuvinte ei ştiu adevărul că Economiile performante ale Ţărilor dezvoltate sunt un "aparat" miraculos care produce bogăţie în interiorul acestor Ţări şi sărăcie în celelalte Ţări ale lumii. (câţi Economişti, câţi oameni de ştiinţă, câţi oameni politici, câţi gazetari, au spus lumii întregi acest adevăr. Iată, acest adevăr îl spunem noi acum, ca oameni de ştiinţă, ca economişti şi viitorologi !) Că aceste Economii produc bunăstarea în Ţările lor (în care produc şi alienarea culturală, educaţională şi spirituală) şi produc în acelaşi timp sărăcia, înapoierea şi mizeria în care se scufundă Civilizaţia umană.

Un asemenea Grup de Economii (acestea sunt Economiile Statelor Unite, Japoniei, Coreei de Sus, Ţărilor din Uniunea Europeană) este deci o nenorocire pentru Civilizaţia umană, un Rău imens. Iată de ce Civilizaţia umană se găseşte de mai multe decenii într-un mare impas, într-o fundătură, din care nu se întrevede nici o soluţie de ieşire. Sistemele Economice din afara Grupului de Economii dezvoltate sunt menţinute în stare de înapoiere, pentru a fi Piaţă de desfacere pentru mareea de mărfuri, sau de investiţii care vin din Economiile Dezvoltate. Aceste economii sunt deci menţinute în stare de sărăcie pentru a produce cât mai mult Capital pentru Marele capital Mondial, pentru marii Bancheri Internaţionali.

Guvernele ţărilor sărace merg cu mâna întinsă la Marile Bănci ca să se împrumute. Se împrumută 10 miliarde de dolari, iar cu dobândă cu tot înapoiază marilor Bănci ale Bancherilor Internaţionali 20 de miliarde de dolari. Iată mecanismul prin care Specia umană este menţinută în stare de înapoiere economică, educaţională, este menţinută de fapt într-o stare de neo-sclavie, pentru a produce bani pentru Marea Finanţă mondială.

Fără un Sistem socio-economic, segment important al Sistemului socio-economic al Civilizației umane, menținut în stare de sărăcie, de piață cu un indice de absorbție ridicat Economiile din Țările Dezvoltate s-ar bloca, s-ar prăbuşi. Această stare de lucruri în istorie, în Economia Civilizației umane trebuie să înceteze, trebuie schimbată imediat. Cu cât mai repede cu atât mai bine !

Am văzut mai sus că Grupul Economiilor performante din Țările Dezvoltate, produce sărăcie şi înapoiere economică în Țările din afara lor, în restul Economiilor, (care trebuie ținute permanent în starea de Piețe de absorbție a mărfurilor din Țările dezvoltate, obligate să se împrumute permanente la marile Bănci mondiale) şi produce o stare de abundență de bunuri pe piața internă. Lucrul acesta se întâmplă în Țările Dezvoltate de câteva decenii. Ei bine, aparent acesta este un lucru bun, pozitiv, şi abundența de produse într-o societate are un mare număr de efecte pozitive. Ca mărfurile, din ce în ce mai multe de pe piață, să fie cumpărate de oameni, deci ca piața să absoarbă o cantitate de mărfuri cât mai mare, (acest lucru îmbogățindu-i pe capitaliști, altfel spus mărind Capitalul acestora, tendința acestui Capital fiind aceea de a creşte la nesfârşit) a fost stimulat cât mai mult consumul. Acest fapt a dus la apariția societății de consum.

Ce este societatea de consum ? Este în primul rând o societate bolnavă, o societate care îl dezumanizează pe om, transformând ființa umană într-un "aparat care consumă cât mai mult". Societatea umană şi individul uman au devenit un fel de "stomac" în care încap cât mai multe mărfuri, care ingerează într-un timp cât mai mic o cantitate de mărfuri cât mai mare, pentru a menține un indice ridicat de absorbție al pieței. O dată cu apariția în Țările dezvoltate a Societăților de consum a apărut şi o "cultură" de consum, o mentalitate joasă a indivizilor umani, de consum, o educație de consum, un comportament al indivizilor umani de consum, un orizont de aşteptare de consum. În societate de consum nivelul educațional şi cultural al indivizilor umani este foarte scăzut. Efectul cel mai grav al Societății de consum, este faptul că ea îmbolnăveşte ființa umană, transformându-se pe sine într-o societate bolnavă. Statisticile în acest sens sunt îngrijorătoare, astfel în Statele unite anual peste 500.000 de adolescenți sub 15 ani încearcă să se sinucidă, peste 300 de mii reuşind acest lucru, şi peste 63 % din populația Statelor Unite apelează la serviciile unui Psihiatru. Nivelul educațional al societății americane este îngrijorător de scăzut. Ca şi nivelul cultural. Aproximativ asemănătoare este situația şi în celelalte Țări dezvoltate.

Societatea de consum occidentală este un eşec dureros şi îngrijorător al istoriei şi al Speciei umane pe această Planetă.

Atât Sistemul socio-economic capitalist performant din Țările dezvoltate, cât şi societatea de consum, o societate aflată într-o gravă criză, spirituală, morală, educațională, de identitate, produc un mare număr de finalități negative, mult mai mare decât al celor pozitive. Acest lucru mai devreme sau mai târziu va duce la implozia, la prăbuşirea Grupului de Economii capitaliste ale Țărilor Dezvoltate, fapt care poate atrage după sine prăbuşirea întregii Civilizații umane.

Dar nici Sistemele socio-economice naționale din afara Țărilor Dezvoltate, şi care în marea lor majoritate aparțin Lumii a treia, şi Lumii a patra, Economii în care ineficiența, risipa, jaful, sărăcia, mizeria sunt la ele acasă, nu sunt capabile să propulseze Sistemele Socio-economice pe linia de evoluția. Şi nici Sistemul Socio-economic al Civilizației umane nu este capabil să se salveze din această stare de criză şi de involuția !.

Este regretabil că Economiştii nu spun acest adevăr popoarelor, oamenilor, că Sistemul socio-economic capitalist, fie că face parte din Grupul de Economii Dezvoltate, fie că face parte din Grupul Economiilor ineficiente din Lumea a treia, incapabile să îşi hrănească popoarele, este de acum un Sistem perimat, negativ, cu finalități negative, un Sistem care produce stagnarea, îmbolnăvirea şi nefericirea şi nefericirea Societăților umane, şi ale indivizilor umani. Ori Omul va descoperi, pentru că până la ora actuală Omenirea nu cunoaşte, nu a descoperit acel Sistem socio-economic, un Sistem economic superior Sistemului socio-economic capitalist, pe care ăl va aplica în realitate, ori Civilizația uman se va scufunda în criză, şi se va prăbuşi. (Acest sistem socio-economic a fost descoperit în România, încă din anii 1976-1978 şi el purta numele de Sistemul economic socialist de evoluție)

Aşa după cum se ştie încă de la începutul secolului XX, Marea Finanță Mondială, marii Bancheri mondiali, utilizând Societățile Secrete / Francmasoneria, reuşesc să îşi implanteze oameni în toate Guvernele, serviciile secrete europene, pregătind societățile umane europene pentru o Mare Revoluție mondială şi formarea unui Stata mondial al muncitorilor şi țăranilor. Se intenționează distrugerea Sistemelor economice capitaliste naționale şi înlocuirea lor cu Sisteme socio-economice comuniste. Nu se va reuşi lucrul acesta. Marea Finanță mondială va implanta în practica istorică Modelul socio-economic comunist în Rusia, prin distrugerea regimului țarist şi înlocuirea lui cu Dictatura comunistă condusă de Lenin.

Pentru a aplica în istorie Experimentul comunist Marea Finanță mondială a inițiat, a declanşat şi a condus în realitatea socială şi istorică marea conflagrație mondială, cunoscută sub numele de Primul Război mondial.

Ce observăm. Am arătat lucrul acesta mai sus. Că Marea Finanță mondială, pentru a-şi mări capitalul utilizează strategii mascate prin care încaieră popoarele între ele (în Războaie) sau inițiază Pseodorevoluții, ca Marea revoluție din Octombrie, şi Pseudorevoluțiile prin care au fost instaurate în istorie regimurile comuniste, sau cele prin care au fost distruse aceste regimuri. Ulterior marea Finanță mondială, Statele Capitaliste, Corporațiile internaționale au perfecționat Războiul Economic, combinându-l cu Războiul Psihologic, informațional, educațional, popoarele şi națiunile devenind victimele acestui Tip sofisticat şi abscons de război. Aceste mijloace şi strategii folosite de Marea Finanță Mondială, de Marile Puteri sunt mari crime la adresa umanității. Ele duc, este adevărat la îmbogățirea Marii Finanțe mondiale, a unor Mari Puteri, Companii Internaționale, a Multinaționalelor, în realitate sunt însă Mari Mijloace, Metode, Strategii distructive, care produc imense dezechilibre şi distrugeri Marilor Organisme care sunt Sistemele socio-economice naționale, şi marelui Sistem socio-economic mondial.

Din păcate Războiul mascat, sau Războiul Mut, (sau alt concept sinonim este cele de Noile Războaie, utilizat de sociologii şi strategii americani), această sinteză formată din Războiul economic, informațional, cultural, educațional a fost perfecționat atât de mult de Marea Finanță mondială, de cei care utilizează acest Tip de război, încât sărmanele popoare, civilizația umană au fost distruse, manipulate, sărăcite, alienate într-un mod inimaginabil. Globalizarea este Ultimul război mascat, de dimensiuni impresionante, pe care Marea Finanță mondială l-a declanşat asupra națiunilor lumii şi a Civilizației umane. După care cu siguranță se va produce prăbuşirea definitivă a Civilizației umane.

Subliniem lucrul acesta ! Societățile din Țările dezvoltate, oamenii de cultură, ziariştii, educatorii, oamenii de ştiință din aceste Țări sunt singurele forțe care pot împiedica acest Război mondial, care va duce cu siguranță la un alt Război mondial, militar de data aceasta, şi la distrugerea Civilizației umane, pentru că celelalte state şi popoarele din Țările sărace nu au cum să lupte împotriva acestui Război. Războiul Mascat, cu toate tipurile de războaie care-l formează, Războiul economic, psihologic, informațional, cultural, trebuie scos în afara legii.

El trebuie declarat crimă la adresa umanității, toți cei care au declanşat asemenea Războaie trebuie judecați ca Mari criminali ai omenirii.

10

SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC NAȚIONAL DE EVOLUȚIE.

Am arătat destul de clar în această lucrare cum Sistemul socio-economic capitalist este deja un sistem economic învechit, care este total incapabil să scoată Societățile şi Economiile naționale din Criză, să ajute Omenirea să iasă din criza totală în care se scufundă.

Sistemul socio-economic este un o Realitate, un Lucru atât de mare şi de important, pentru fiecare dintre noi, pentru Societățile umane şi pentru Civilizația umană încât…a venit momentul să-l descoperim şi să-i acordăm i importanță mult mai mare decât I-am acordat până acum în istorie.

Omul pur şi simplu s-a raportat într-un mod inconştient la acest Organism în care fiecare dintre noi suntem celule. Ori îi vom acorda acestei Case-Nave-Uzine-Şcoală, în care locuim şi muncim de la începutul istoriei, atenţia şi importanţa cuvenită, ori riscăm să ne împotmolim în Istorie, Civilizaţia umană riscă să se prăbuşească în gol.

Omul şi Specia umană nu pot să-şi permită la infinit să fie inconştiente în Istorie, să se comporte într-un mod absolut criminal cu marea Navă şi Uzină care este Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane. Popoarele şi Naţiunile se comportă la fel, într-un mod inconştient, cu marea Casă-Navă-Uzină-Şcoală, care este Sistemul socio-economic Naţional în care trăiesc, muncesc şi se formează, şi cu care călătoresc prin timp.

Aşa cum există Drepturile Omului, unanim recunoscute de toate Statele şi de cei care locuiesc această Planetă (dar pe care marile Puteri, Statele, Guvernele nu le respectă, dimpotrivă le utilizează ca Mijloace de presiune asupra altor state) există şi drepturile popoarelor, ale societăţilor umane, ale claselor sociale, ale naţiunilor, ale Sistemelor socio-economice.

Oare Statele Unite ale Americii şi Anglia, Guvernele acestor Ţări, au respectat drepturile Omului atunci când au declanşat Războiul asupra Irakului, în anul 2002, motivând că Irakul are arme de distrugere în masă. Bineînţeles că în Irak nu s-au găsit arme de distrugere în masă, Sadam nu a avut arme de distrugere în masă, americanii şi englezii au ocupat Irakul, au distrus Economia acestei ţări, l-au capturat pe Sadam, au încăierat populaţia Irakului, iar această ţară este acum distrusă şi condamnată la sărăcie şi la mizerie pe zeci de ani.

În realitate Guvernul american şi Guvernul englez au declanşat Războiul contra Irakului pentru a pune mâna pe petrolul din zonă, pentru a controla zona. Dar şi pentru că acest Război era proiectat demult de Marea Finanţă Mondială, pentru că acest război le-a adus miliarde de dolari Marilor Bancheri internaţionali…în timp ce bieţii soldaţi americani au murit cu miile în Irak pentru o cauză nedreaptă şi criminală. Acest Război contra Irakului, ca şi cel declanşat împotriva Afganistanului, fac parte dintr-un Război mai mare al cărui Scenariu este demult pregătit. Au respectat americanii, englezii, Guvernele Ţărilor Dezvoltate drepturile omului, o dată ce au distrus o ţară de 23 de milioane de oameni ca Irakul ?

Popoarele şi Naţiunile sunt realităţi umane de dimensiuni imense şi extraordinar de importante. Respectă cineva drepturile popoarelor, ale naţiunilor ? Este limpede, şi trebuie spus foarte răspicat, că cine nu respectă drepturile popoarelor, ale naţiunilor, nu respectă nici drepturile omului. În

procesul Globalizării, inițiat şi condus de Marii Bancheri internaționali se acreditează ideea (transformată în ideologie) că națiunea este o formă de organizare a popoarelor depăşită, învechită. Ceea ce este un neadevăr cras. Vârful Mondial al Serviciilor secrete, adică Marele Capital mondial francmasonic, Forța ocultă care conduce Lumea pentru a-şi atinge scopul cu bătaie lungă, acapararea Puterii întregii Civilizației umane, calcă peste cadavrele miliardelor de oameni alienați, manipulați, îmbolnăviți, distruşi, pe cadavrele popoarelor şi ale națiunilor. Pentru aceasta Civilizația umană trebuie haosificată, încăierată, distrusă. Se începe cu distrugerea formelor tradiționale, închegate de organizare, care sunt popoarele. Distrugi, destabilizezi subsistemul social al unui Sistem socio-economic (lucrul acesta îl face Războiul economic, psihologic, informațional, social pe care l-a folosit atât de cinic în secolul XX Marea finanță Mondială, cel mai mare pericol al Umanității) şi ai distrus întregul Sistem socio-economic, i-ai distrus Economia acestuia, ai transformat-o într-o piață de desfacere pentru Economiile capitaliste performante, pentru Companiile Internaționale.

De aceea spunem că acest Vârf al Marelui capital Mondial este cel mai mare criminal din întreaga Istorie a umanității, şi că el trebuie scos în afara Legii. Nimeni nu are voie să se joace, aşa cum se joacă Marii Bancheri internaționali cu Sistemele socio-economice naționale, cu cele ale Țărilor Dezvoltate, şi cu cele din Țările sărace, cu Sistemul socio-economic mondial, care este suma şi sinteza tuturor Sistemelor socio-economice naționale.

La sfârşitul mileniului II, după atâtea mii de ani de evoluție, de cultură, omul încă nu a descoperit la modul profund, în detaliu Sistemul socio-economic. (aşa cum am căutat s-o facem noi, să adâncim cât se poate de mult cunoaşterea acestui Organism viu). Omul cunoaşte încă superficial, foarte puțin Sistemul şi fenomenul socio-economic. (Situația minus informație şi fenomenul minus informație) . Economiştii, oamenii de ştiință încă nu au aflat că Sistemul socio-economic este Nava-Uzină-Casă şi Şcoală prin care Omul, şi Specia umană evoluează, călătoresc prin timp.

Oamenii, trăiesc într-un Sistem socio-economic capitalist, național şi Mondial, care este un Sistem socio-economic primitiv, cu o eficiență şi cu un randament scăzut. Care este un Sistem socio-economic centrat, axat în primul rând pe producerea Capitalului. Doar pentru că Omul nu a cunoscut în Istoria lui, şi nu cunoaşte nici acum (deşi acest Sistem socio-economic a fost descoperit) un alt Sistem socio-economic mai bun decât Sistemul socio-economic capitalist, şi pentru că suntem înapoiați şi nepăsători la destinului

Omului, al umanității, acceptăm să trăim prost într-un Sistem primitiv şi bolnav, cum este sistemul socio-economic comunist. Pentru că avem, ca societăți umane, ca specie un nivel educațional scăzut, pentru că trăim în situația de fenomen Minus informație acceptăm să trăim într-o lume atât de primitivă, atât de înapoiată, într-o lume a ticăloşiei, a cinismului şi a umilinței.

Deci, dacă Omul, dacă Societățile umane şi Specia umană vor să trăiască mai bine, vor să trăiască într-o lume mai bună, într-o lume în care Omul nu este manipulat, exploatat, umilit, îmbolnăvit trebuie să renunțăm la acest Sistem socio-economic capitalist, care este un sistem negativ, un sistem perimat în Istorie. Ca să renunțăm la acest tip de Sistem socio-economic, care blochează evoluția omului în istorie, care produce sărăcie, umilință şi înapoiere, trebuie să cunoaştem acel Sistem socio-economic mai bun decât acesta, superior acestuia. Dumnezeu a făcut în aşa fel încât să cunoaştem acel Sistem economic mult mai eficient decât Sistemul socio-economic capitalist. Şi mult mai uman. Acesta este Sistemul socio-economic de evoluție, descoperit pentru prima dată în România.

11

CUM ARATĂ SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC NAȚIONAL DE EVOLUȚIE ? ÎN CE CONSTĂ DEOSEBIREA LUI FAȚĂ DE SISTEMUL ECONOMIC CAPITALIST ?

Am văzut mai sus că nenorocirea acestei Civilizații umane, a societăților naționale vine de acolo că Sistemul socio-economic capitalist este învechit, perimat, un Sistem socio-economic negativ, care îşi îmbolnăveşte oamenii, îmbolnăveşte societatea umană. Este un Sistem economic care este "specializat", aşa s-a format el, aşa este el "construit", ca să producă bani, Capital. Sistemul socio-economic capitalist este un "aparat", sau un organism socio-economic care produce bani pentru un grup de oameni care se numesc Bancheri, şi care dețin o mare parte din Capitalul unei națiuni în băncile lor. În ultimele trei secole s-a format un Grup de bancheri, care au lucrat peste societățile naționale, care au manevrat în aşa fel lucrurile, cu o inteligență diabolică, astfel că utilizând Mijlocul de fabrica bani numit Bancă

au adus în Băncile lor cea mai mare parte a Capitalului mondial. Aceştia sunt Marii Bancheri Internaţionali. Vârful mondial al Societăţilor secrete.

Am văzut cum de mai bine de un secol aceştia, Marii bancheri Internaţionali, ca să-şi mărească şi mai mult Capitalul din Băncile lor au utilizat Războiul mascat, adică Războiul Psihologic, Economic, informaţional etc, şi declanşând războaie mondiale, revoluţii, războaie de eliberare etc (mijloacele şi metodele pe care le utilizează acest Grup mafiot care este Vârful Francmasonic mondial, sau Vârful mondial al Societăţilor secrete, sunt extraordinar de complexe, de subtile, de sofisticate, astfel încât restul umanităţii "să nu se prindă", să nu îşi dea seama cât de manipulată, înşelată, exploatată este Omenirea), cale pe care şi-au mărit imens Marele capital mondial deţinut în băncile lor. Noi am argumentat într-o altă lucrare cum oamenii aceştia care gândesc, proiectează, şi declanşează în istorie războaie, revoluţii, fără să se gândească măcar la victimele pe care le produc, la milioanele şi miliardele de morţi, răniţi, oameni cu vieţile distruse, SUNT OAMENI BOLNAVI PSIHIC.

De aceea aceştia sunt un mare pericol pentru civilizaţia umană. La ora actuală când elaborăm această lucrare - lunile ianuarie-februarie 2004- în Anglia şi în Statele Unite ale Americii, premierul Tony Bleier şi Preşedintele Busch sunt făcuţi criminali, acuzaţi public că au declanşat un război nedrept, nefondat în Irak, au loc demonstraţii şi marşuri de protest în SUA şi în toată lumea la care se scandează Criminalii, Criminalii.

Şi într-adevăr aceştia sunt mari criminali o dată ce au declanşat războiul împotriva Irakului "pentru că aşa a fost comanda de la marii Bancheri Internaţionali", ca să pună mâna pe petrolul ţărilor arabe. Ei au motivat că declanşează acest Război pentru că Sadam are Arme de distrugere în masă, şi deci reprezintă un pericol pentru ei şi pentru celelalte ţări. Or aceste Arme de distrugere în masă nu au existat şi nu există.

Vedem foarte limpede cum nişte bolnavi psihici declanşează războaie îngrozitoare ca şi cum şi-ar îmbrăca sacourile, fără să aibă conştiinţa grozăviilor pe care le produc, fără să aibă nici cea mai mică mustrare de conştiinţă. Tot aceşti Mari bancheri Internaţionale, prin mijloace subtile au pus la cale, aşa cum am mai spus : Primul Război Mondial, Marea revoluţie din Octombrie, Al doilea Război Mondial, Marele experiment comunist mondial, care a produs prin Gulagurile lui, zeci de milioane de victime, Războiul Rece dintre Ţările capitaliste şi Ţările socialiste, care a durat zeci de ani (dar care i-a îmbogăţit tot pe ei, pe Marii bancheri mondial), Sistemul de Lovituri de stat din anul 1989 prin care a fost distrus imensul Sistem

Comunist Mondial, iar acum, prin războaiele declanşate asupra Afganistanului şi Irakului, vor să creeze un război între Lumea arabă şi Occident. Un Război religios între Lumea Musulmană şi Lumea creştină. Război, care le va aduce profituri de mii de miliarde de dolari, şi care îi va ajuta să ajungă mai repede să pună mâna pe Conducerea întregii Civilizații umane. Civilizația umană fiind deja o Civilizația captivă, o Civilizație pe care Marii Bancheri internaționali o manipulează de foarte mult timp.

Iată de ce este foarte posibil ca aceşti mari Bancheri internaționali, care au declanşat demult, prin metode foarte subtile procesul Globalizării, să distrugă însăşi civilizația umană. Această cununie, această legătură strânsă, această osmoză care s-a format între Marii Bancheri Internaționali, Marele capital mondial, (faptul că acest Vârf mondial al Societăților secrete îşi are oameni implantați în toate guvernele, în presa din lumea întreaga, în serviciile secrete, pe care-i foloseşte împotriva națiunilor lor) Guvernele Marilor Puteri, şi Sistemele socio-economice capitaliste naționale, care de acum sunt dependente de el, este o situația foarte periculoasă pentru Om, pentru Civilizația umană. Această osmoză dintre Marele Capital mondial şi Sistemele socio-economice din lumea întreagă are foarte multe efecte negative. Din această cauză starea Civilizației umane, a națiunilor care o formează este îngrozitoare, oribilă. Înainte de a trece la punctul următor să lămurim această problemă.

În timpul Perioadei comuniste Propaganda Partidelor şi a Statelor socialiste a susținut ideea că Sistemul socio-economic socialist este superior Sistemului socio-economic capitalist şi că deci Orânduirea Socialistă este superioară Orânduirii capitaliste. Această idee, care era tema centrală a ideologiei comuniste, era atât de bine argumentată de filozofia marxistă încât ea părea credibilă. Socialismul era orânduirea viitorului, cea care va ieşi definitiv învingătoare, iar capitalismul era o orânduire, o lume intrată deja în putrefacție. A venit perioada 1980-1989 când nivelul de trai în Țările socialiste a stagnat sau a intrat într-o stare de involuție. Pe parcursul anilor 1965- 1980 Sistemele economice socialiste avuseseră o perioadă de progres şi dezvoltare, care fusese posibilă însă pe baza împrumuturilor pe care fostele State comuniste le făcuseră la marile Bănci Internaționale, aducă la Vârful Mondial al Societăților secrete. Aceste împrumuturi făcute de Statele Comuniste la Băncile Occidentale au funcționat ca o momeală, ca şi cum un câine ar înghiți un hap otrăvit.

Ele au ajutat Economiile socialiste să se dezvolte, dar după anul 1980, când a venit momentul scadent al plătirii datoriilor, când au început să-şi

plătească datoriile, Economiile socialiste au început să gâfâie. Nivelul de trai a scăzut vertiginos. În România după 1982 oamenii stăteau la cozi la lapte, la carne, pâinea se dădea pe cartelă ca în timpul războiului. Atunci s-a văzut că Sistemele socio-economice socialiste "merg" când sunt alimentate cu dolari de marile Bănci Internaționale.

Atunci când vine timpul să restituie datoria se împotmolesc, au o eficiență scăzută. Pe parcursul deceniului 1980-1989 producția economică în fostele țări socialiste a scăzut continuu, iar nivelul de trai aproape că s-a prăbuşit. Securitatea era atât de temută, şi ţinea oamenii sub o observație atât de strictă, încât aveam cu toții senzația că trăim într-o închisoare. Şi chiar aceste țări erau nişte închisori. Din care oamenii doreau cu orice preț să fugă în Occident, unde nivelul de trai era ridicat, unde era libertate. Faptul acesta a dus la crearea unei STĂRI DE FRUSTRARE ŞI DE REVOLTĂ ÎN ÎNTREAGA POPULAȚIE a fiecărei țări socialiste. La noi, unde Dictatura comunistă a fost cea mai cumplită, pe fondul acestei stări de sărăcie, frustrare, a avut loc REVOLTA POPULARĂ DIN 16-22 DECEMBRIE 1989.

Sistemele socio-economice comuniste erau Sisteme socio-economice artificial create, după modelul marxist. Dacă societățile socialiste erau lăsate libere Sistemele se prăbuşeau. În perioada aceea circula un banc : zice că Ceauşescu i-ar fi spus Elenei Ceauşescu : "draga mea, m-am hotărât, las granițele libere". Eşti nebun, Nicule, i-ar fi spus Elena Ceauşescu. Păi dacă dai drumul la granițe, rămânem numai noi în țara asta."

Bancul este revelator. Şi astăzi, anul 2004, la 14 ani de la căderea Comunismului, dacă Fidel Castro şi Dictatorul Corean Kim Jon Jing, fiul lui Kim Ir Sen, țările în care nu a căzut Comunismul, ar lăsa granițele libere, ar emigra mai mult de jumătate din cubanezi şi coreeni.

În acelaşi timp trebuie spus că Sistemele socio-economice din fostele Țări socialiste s-au dovedit a fi mai eficiente, mai bune decât Sistemele socio-economice capitaliste din Țările sărace. Tocmai pentru că în fostele Țări socialiste oamenii erau obligați să muncească. Nimeni nu-şi permitea să nu muncească.

Mai trebuie spus că în Țările socialiste cultura, creația culturală s-a menținut la un nivel mai înalt decât în Țările capitaliste dezvoltate, unde societatea de consum a sleit, a epuizat, a ucis în individul uman setea de creație. Deasemenea în Țările socialiste învățământul a urcat la un nivel mai înalt decât în Țările capitaliste dezvoltate, incomparabil mai înalt decât în Țările sărace, unde erau tot sisteme socio-economice capitaliste.

Tot ce am spus noi mai sus demonstrează lucruri :

- Sistemul socio-economic capitalist s-a dovedit mult mai viabil, mai puternic decât Sistemul socio-economic socialist, Sistem creat artificial. Într-o întrecere ca la trei mii de metri a câştigat Sistemul socio-economic capitalist. Aducem următorul argument zdrobitor, definitiv în sprijinul tezei noastre : două Ţări, două popoare, unul european şi unul asiatic au fost "împărţite" în Sistem socio-economic capitalist şi Sistem socio-economic socialist. Este vorba despre Germania şi Coreea. În amândouă situaţiile Sistemul socio-economic capitalist s-a dezvoltat incomparabil mai bine, mai mult, asigurând societăţii u nivel de trai mai ridicat decât Sistemul socio-economic. Vietnamul a fost o altă ţară divizată în Sistem socio-economic capitalist şi Sistem socio-economic socialist. Sistemul socio-economic din Vietnamul capitalist a funcţionat mai bine, s-a dezvoltat mai bine, a asigurat populaţiei un nivel de trai mai ridicat. Din păcate a început Războiul din Vietnam, Război "cultivat" de marii bancheri internaţional, pentru că acest Război le-a adus foarte mulţi bani.
- Al doilea adevăr, pe care este extraordinar de important să-l cunoaştem, este acesta : acolo unde Societăţile, Sistemele socio-economice au avut un Nivel educaţional ridicat, Sistemul socio-economic a progresat, s-a dezvoltat, a fost un sistem socio-economic eficient, puternic. Deci nu putem să spunem că un Sistem socio-economic capitalist este bun, eficient pentru că este Sistem socio-economic capitalist. În Germania, Japonia, Anglia, S U A, unde o mare parte din Forţa de muncă este înalt formată, specializată, unde există un mare număr de ingineri, medici, profesori, cercetători ştiinţifici bine pregătiţi, eficienţi, unde indivizii umani sunt muncitori, disciplinaţi, eficienţi (disciplinaţi ca nemţii, şi muncitori ca japonezii) Sistemul socio-economic naţional este performant. În Brazilie, Argentina, în Ţările sărace, pentru că Nivelul educaţional al Societăţii este scăzut, Sistemul socio-economic capitalist este ineficient.
- În concluzie Nivelul educaţional al unei Societăţi naţionale (aceasta înseamnă indivizi umani care deţin cunoştinţe înalte, deprinderi de muncă, obişnuinţe de muncă, dar şi o moralitate înaltă) este SECRETUL evoluţiei, al dezvoltării unui Sistem socio-economic. Nivelul educaţional al unui Sistem socio-economic este factorul economic şi social numărul 1 care propulsează Sistemul pe calea dezvoltării.

Dacă după 1990 Economia românească s-a prăbuşit a fost pentru că Nivelul educaţional al Societăţii româneşti era scăzut. Este adevărat că

românii, muncitorii români, inginerii, tehnicienii, profesorii, medicii posedă înalte cunoştinţe, dar dacă ţara aceasta a avut (şi are) prea mulţi hoţi, prea mulţi români necinstiţi, formaţi în perioada comunistă, prea mulţi au fost hoţi, jigodii, lipsiţi de conştiinţă şi patriotism. Aceasta înseamnă Nivel educaţional scăzut. Hoţia, şmecheria, lenea, setea de înavuţire fără muncă, politicianul, faptul că nonvalorile s-au băgat tot timpul în faţă, axiofagia, patologie a psihologiei poporului român, care ne face să ne distrugem valorile, faptul că cei care au ajuns în posturi înalte s-au gândit numai la îmbogăţirea lor, şi nu a ţării, toate acestea înseamnă Nivel educaţional scăzut, şi asta ne-a nenorocit. Noi am avea nevoie în istorie de un Mare educator care să ne schimbe din temelii.

12

INFORMAŢIA ŞI ENERGIA NEGATIVĂ ÎN SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC NAŢIONAL

Prin anii 1976-78 puneam bazele unei Ştiinţe particulare din cadrul Pedagogiei Generale pe care am denumit-o ANTIEDUCAŢIA. Nu ne-am dat atunci seama ce mare importanţă are apariţia şi fundamentarea acestei ştiinţe, ce rol avea să joace ea în dezvoltarea educaţiei, în dezvoltarea sistemelor socio-economice.

Porneam de la observaţia că deşi un Educator gândeşte şi face o acţiune educaţională bine intenţionată – acţiunea de a transmite un conţinut de cunoştinţe bun, pozitiv care are totuşi consecinţe negative - aceasta are un

efect negativ, o finalitate negativă. Educi un elev, te străduieşti să faci din el un om bun specialist, un om moral, şi el iese un ticălos. De ce ? ne-am întrebat atunci. Aşa s-a născut această ştiinţă numită Antieducaţie, pe care noi am denumi-o ca fiind Ştiinţa finalităţilor pozitive.

Ce ne spune această ştiinţă ? Aşa după cum ştim o Activitate umană este formată din mai multe Acţiuni umane. O Acţiune umană este formată din mai multe Operaţii umane. La rândul lor Activităţile umane formează împreună un proces uman, un Proces educaţional, un proces industrial, etc. Ei bine, iată ce ne spune Ştiinţa numită Antieducaţie : orice Operaţie, orice Acţiune, orice Activitate, orice proces într-un Sistem socio-economic are un număr de finalităţi. O Operaţie umană sau o Activitate umană are 10 finalităţi. Dintre aceste 10 Finalităţi 4 sunt finalităţi pozitive şi 6 sunt finalităţi negative. Aceasta este o situaţia proastă, pentru că numărul finalităţilor negative este mai mare decât al finalităţilor pozitive. Şi atunci ce trebuie să facem, Educatorii, Economiştii, fiecare Fiinţă umană trebuie să gândească, să proiecteze şi să efectueze Operaţii, Acţiuni, Activităţi, procese care au 7, 8, sau 9, finalităţi pozitive.

Iată ce are în vedere PSIHO-ECONOMIA, gândirea, proiectarea, crearea într-un Sistem socio-economic naţional a unor Operaţii, Acţiuni, Activităţi, Procese economice, fenomene economice în care numărul Finalităţilor pozitive să fie mai mare decât al celor negative. Da, în acest caz un Sistem socio-economic se află în starea de evoluţie, şi nu în starea de stagnare, sau de involuţie.

Când un Sistem socio-economic naţional se află în starea de stagnare sau de involuţie lucrul acesta se datorează faptului că acţiunile, activităţile şi procesele umane au mai multe finalităţi negative decât pozitive. Şi atunci trebuie să regândim întreaga ţesătură, întreaga plasă de operaţii-acţiuni-activităţi-procese-fenomene care formează Fenomenul Socio-economic Conţinut al Sistemului socio-economic naţional.

Ei bine Ştiinţa care ne ajută să facem lucrul acesta este Antieducaţia, iată de ce este această ştiinţă Extraordinar de importantă în cadrul Ştiinţei generale pe care noi am denumit-o PSIHO-ECONOMIA.

Un Sistem socio-economic naţional este un sistem în care din milioane de fiinţele umane pornesc în fiecare zi la lucru şi trimit în Sistem pe mii de artere Cantităţi imense şi felurite (având o anumită calitate) de muncă, de fapt cantităţi structurate de E I S. Ei bine aceste Cantităţi de E I S trebuie să producă mai multe finalităţi pozitive decât finalităţi negative. Iată ce face o

Reformă într-un sistem socio-economic național care se află în stare de stagnare sau de involuție.

O reformă autentică a unui Sistem socio-economic presupune introducerea într-un Sistem socio-economic aflat în stare de stagnare sau de involuție (aceasta înseamnă că în acest Sistem finalitățile negative sunt aproximativ egale cu cele pozitive, în Sistemul socio-economic aflat în stare de stagnare, sau finalitățile negative depășesc ca număr şi valoare finalitățile pozitive, în Sistemul socio-economic aflat în stare de involuție), într-o perioadă de timp optimă, un Sistem de schimbări pozitive (care produc finalități pozitive în Sistemul socio-economic), care vor face ca Sistemul socio-economic să iasă din starea de stagnare sau de involuție şi să intre în starea de Evoluție.

Iată definiția Reformei sistemului socio-economic, pe care am dat-o mai sus, văzută din punctul de vedere al ştiinței numită Antieducația. Operațiile-Acțiunile-Activitățile-Procesele- Fenomenle, nu sunt altceva decât Subsisteme integrate în Subsisteme mai mari, cum ar fi Activitățile, Procesele, Fenomenele, toate acestea integrate în Sistemul Fenomenului Socio-Economic, Fenomen care, la rândul lui, este Conținut al Sistemului socio-economic național sau al Civilizației umane. Este foarte important ca aceste Subsisteme, integrate în Sistemul socio-economic să conțină energie şi informație pozitive, ca să producă finalități pozitive. Finalități pozitive care, la rândul lor, creează alte finalități pozitive.

Numai aceste finalități, seturi de finalități pozitive fac ca un Sistem socio-economic să poată să-şi hrănească societatea, să asigure un Nivel de trai ridicat populației, să asigure un ritm de dezvoltare susținut. Iată la ce ne ajută Ştiința numită Antieducația sau Ştiința finalităților pozitive în sistemele umane. O Reformă autentică a Sistemului socio-economic național, sau a Sistemului de învățământ național, presupune deci introducerea acelor schimbări în sistem, care fac sistemul ca la nivelul Sibsistemelor, şi al Sistemului să producă mai multe finalități pozitive decât negative. De aceea sistemele socio-economice socialiste nu au fost viabile, nu au progresat foarte mult, pentru că numărul de finalități pozitive creat de oameni, de subsisteme în Sistemul socio-economic nu a fost mai mare decât numărul de finalități negative.

De aceea Sistemele socio-economice capitaliste din Țările dezvoltate în care avem Societăți de consum sunt de fapt Sisteme negative, tocmai pentru că Economiile şi Societățile de consum produc foarte multe finalități negative. Pseudoreformele şi Antireformele Sistemelor socio-economice

naționale sau ale Subsistemelor acestora (cum ar fi Sistemul național de învățământ, Sistemul sănătății, Sistemul agrar) sunt lucruri negative pentru că ele produc foarte multe finalități negative.

13

ROLUL BENEFIC AL ADEVĂRULUI, AL INFORMAȚIEI ADEVĂRATE ÎN SISTEMELE SOCIO-ECONOMICE

Puțini dintre noi ştiu că Adevărul, (adevărurile) este un factor economic, o forță economică şi educațională extraordinar de importantă într-un Sistem socio-economic național. Criza Sistemelor socio-economice de astăzi, fie că sunt din Țările dezvoltate, sau că sunt din Țările sărace, ca şi criza Civilizației umane se datorează atât finalităților negative din Sistemele socio-economic, (care depăşesc finalitățile pozitive), dar şi informației neadevărate (minciunii, neadevărului) care se produce în Sistemele socio-economice şi în subsistemele sale, şi care circulă pe canalele informaționale ale Sistemului.

Prin anii 1976- 1977 concepeam o lucrare care se chema "PSIHOLOGIA ŞI PEDAGOGIA ADEVĂRULUI. FUNCȚIA EDUCAȚIONALA A ADEVĂRULUI IN SISTEMELE SOCIO-ECONOMICE"

Ceea ce vom spune acum o să le pară cititorilor o enormitate, dar acesta este adevărul. Iată ce afirmație facem : Toate Sistemele socio-economice funcționează cu un "combustibil" extraordinar de important care este Adevărul. Sistemele socio-economice naționale şi Sistemul socio-economic

al civilizației umane funcționează cu Adevăruri. Cu mii de miliarde de adevăruri.

Şi acum iată demonstrația acestui mare Adevăr afirmat mai sus: şi anume că Sistemele socio-economice, de fapt toate Sistemele din Univers funcționează cu adevăr, cu adevăruri.

Aşa după cum am arătat în primul volum Subsistemul relațional, unul din Subsistemele din primul nivel ale sistemului socio-economic foarte important joacă în cadrul Sistemului socio-economic. El este cel care relaționează elementele într-un Subsistem, asta însemnând că elementele comunică între ele, adică îşi trimit unul către altul o informație., informații. Această informație care într-un Sistem socio-economic circulă de la un element la alt element, de la elemente la subsistem, de la subsistem la elemente, de la Subsistem la Sistem, după cum observăm, un Sistem socio-economic este de fapt un mare păienjeniş informațional, prin care circulă informații. Aceste informații, care se transmit de la un elemente la altul, de la sistem la elemente, de la centrul de decizie şi control la Subsisteme, care relaționează Sistemul cu Mediul său, cu alte sisteme, etc trebuie să fie informații adevărate. Trebuie să fie adevăruri. Numai în acest caz procesul de autoreglare funcționează eficient. În cazul în care aceste Informații sunt minciuni este…foarte grav pentru sistemul socio-economic, pentru orice sistem uman, pentru subsisteme.

Să dăm un exemplu : să zicem că mâna mea atinge o sobă despre care nu ştiam că este încinsă, dar ea este încinsă. În momentul acela senzorii, receptorii din epiderma degetelor, a mâinii, transmit către Sistemul nervos Informație, "atenție, pericol, soba este încinsă". (să zicem că sunt 3 informații) Această informație este adevărată. În momentul următor Sistemul nervos prelucrează această informații, sau aceste informații, şi ia decizia, " mâna trebuie retrasă, trebuie să ne îndepărtăm de sobă, există pericolul de a ne frige". Unei informații adevărate trimise de senzori pe calea eferentă, Sistemul nervos i-a răspuns cu o informație-decizie corectă, pozitivă, adevărată. La fel funcționează procesul de reglare şi în interiorul organismului uman. Să zicem că ne doare ficatul…Informația aceasta este transmisă Sistemului nervos. Acesta analizează informația şi elaborează o informație-decizie care are ca finalitate…rezolvarea problemei ficatului. După acest mecanism, Stimul transmis- proces de analiză şi sinteză a informației stimul – elaborarea deciziei (care este o informație cu funcție de comandă) şi transmiterea deciziei în locul în care a apărut problema, iar aceasta este acum rezolvată, funcționează toate organismule umane.

Aşadar întreaga procesualitete de re-echilibrare a Sistemului socio-economic, de rezolvare a problemelor în sistem şi în relaționarea lui cu mediu, procesul de adaptare, procesul de creare a produsului muncii, întreaga procesualitate de creație şi dezvoltare este formată dintr-o structură infinită de feed-back, adică de transmitere a unor informații-adevăruri şi elaborarea unor informații-adevăruri, care determină alte informații adevăruri-stimul şi alte informații adevăruri răspunsuri.

1. Ei bine când în sistemul socio-economic sunt transmise, receptate şi elaborate informații-adevărate, adevăruri Sistemul socio-economic funcționează, este eficient şi "sănătos". Dar asta se întâmplă datorită faptului că el funcționează cu informații adevărate. Sistemul socio-economic, sau Sistemul național de învățământ, un Sistem uman în general este sănătos, dacă el funcționează cu Informații adevărate şi numai cu informații adevărate. Adevărurile produc progres, dezvoltare, evoluție a Sistemului socio-economic.

3. Ei bine, când într-un Sistem socio-economic național, în orice Sistem socio-economic, sau în oricare din Subsistemele sale este transmisă, receptată, elaborată, creată, transmisă informație negativă acel Sistem socio-economic sau Subsistem al său devine unul ineficient, bolnav.

Să ne imaginăm că un Om atinge cu mâna o sobă încinsă, omul nu-şi retrage mâna, către Sistemul nervos, pe calea eferentă nu pleacă informație, "atențione-pericol-retrage mâna, care este informația – adevăr, ci pleacă înspre sistemul nervos informația mincionoasă, "nu este nici un pericol. Nu mă doare nimic-nu simt nici o durere". În momentul în care Sistemul nervos primeşte de la senzorii mâinii care a atins soba încinsă această informație-care este una falsă-el va elabora informația-decizie, "nu retrage mâna, ține mâna pe sobă". Rezultatul este că Omul se va arde. Acelaşi lucru se întâmplă şi în cazul ficatului bolnav care transmite Sistemului nervos informație falsă "că nu îl doare nimic, că este perfect sănătos. Aceste informații-false fac ca Sistemul nervos să ia informații-decizii proaste, iar ficatul se va îmbolnăvi şi mai rău.

Acum vedem foarte limpede cum într-un Sistem socio-economic numai adevărurile (informațiile adevărate) fac să funcționeze Sistemul socio-economic, să fie un Sistem performant, eficient, sănătos. În orice sistem socio-economic informațiile-false sunt o "otravă" care dereglează, dezechilibrează, îmbolnăvesc Sistemul socio-economic, îl "omoară". Aceasta este explicația pentru care Sistemele socio-economice comuniste nu au mers, au fost neviabile, şi au eşuat în istorie. Comunismul rezistă astăzi numai în

Cuba şi în Coreea de Nord, care sunt Societăţi închisori, cu economii ineficiente, neproductive, pentru că este susţinut de armată şi poliţie.

14

INTELIGENŢA POZITIVĂ ŞI INTELIGENŢA NEGATIVĂ ÎN SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC

Descoperirea unui nou Tip de inteligenţă în România, al treilea tip de Inteligenţă, după Inteligenţa raţională, pe care o cunoşteam, şi Inteligenţa emoţională, o descoperire a anilor 1995 făcută de jurnalistul Daniel Goleman, este vorba despre descoperirea Inteligenţei Pozitive şi a Inteligenţei negative făcută în cadrul BVB, credem că este una dintre cele mai importante descoperiri ale acestei perioade istorice, cu aplicaţii foarte importante în Ştiinţele sociale, şi domeniile socio-umanului, în psihologie, în educaţie, în economie.

Să vedem de ce este foarte importantă descoperirea acestui nou Tip de Inteligenţă pentru Noua Ştiinţă Economică sau PSIHO-ECONOMIA, CUM AM DENUMIT-O NOI, pentru procesualitatea internă a Sistemului socio-economic (naţional sau al Civilizaţiei umane).

Iată ce este Inteligenţa pozitivă şi negativă. Mai întâi ce este Inteligenţa negativă. Cercetarea noastră, prin care am realizat acest nou Tip de Inteligenţă a durat aproape 30 de ani, şi ea continuă şi azi.

Mai întâi să vedem ce este Inteligenţa negativă. Am observat, şi desigur că aţi observat şi dumneavoastră, în viaţa de toate zilele, că există oameni care din punctul de vedere al Inteligenţei raţionale, Inteligenţa generală pe care o cunoşteam cu toţii din Manualele de Psihologie, au un Q. I mic, (punctajul pe scara metrică ce măsoară Nivelul Inteligenţei generale), au chiar un Q. I denumit Intelect de limită. Oamenii aceştia au o Inteligenţă redusă, obţin

performanțe scăzute în activitățile de învățare, gândirea lor este redusă, nivelul cultural este redus.

Când vorbeşti cu ei îți dai seama imediat că au un intelect nedezvoltat, de multe ori ai impresia că vorbeşti cu nişte analfabeți. Ei bine, oamenii aceştia care au un Intelect puțin dotat, nivel de cultură redus, Inteligență redusă, AU O ÎNCLINAȚIE DEOSEBITĂ CĂTRE ACTIVITĂȚI UMANE DE TIP NEGATIV : ASTA ÎNSEMNÂND CĂ AU O ÎNCLINAȚIE DEOSEBITĂ CĂTRE A MINȚI, A ÎNŞELA, A FURA, A MANIPULA, A OBȚINE CE ÎŞI DORESC PE CĂI NECINSTITE, A-ŞI BATE JOC DE SEMENII LOR, A PRODUCE SUFERINȚĂ, A FACE RĂU, A UCIDE. AU O ÎNCLINAȚIE DEOSEBITĂ DE A SE ORIENTA CĂTRE OBȚINEREA PUTERII, DE A-I DOMINA PE CEILALȚI, DE A SE ÎMBOGĂȚI, TOATE ACESTEA PRIN MIJLOACE PERFIDE, CARE NU SE BAZEAZĂ PE MUNCĂ, PE VALOAREA LOR. Gama activităților de Tip negativ este mai mare desigur, mai nuanțată, în funcție de împrejurări. Şi acum urmează ceea ce este foarte important : O DATĂ INTEGRAȚI ÎN ACTIVITĂȚI DE TIP NEGATIV, PENTRU CARE AU O ÎNCLINAȚIE, O MOTIVAȚIE NATIVĂ, DEOSEBITĂ, CA PRINTR-UN MIRACOL, DEŞI AU O INTELIGENȚĂ RAȚIONALĂ SCĂZUTĂ, OAMENII ACEŞTIA DAU DOVADĂ DE O INTELIGENȚĂ EXTRAORDINARĂ, CA SI CUM AR FI SUPRADOTAȚI. Pare greu de crezut , dar aceasta este cât se poate de adevărat. Există oameni foarte proşti în viața de toate zilele, ei bine, oamenii aceştia se pricep la furat, la înşelat, şi când fură, când înşeală, când mint dau dovadă de o Inteligență extraordinară. Aceasta este INTELIGENȚA NEGATIVĂ.

Să dăm câteva exemple : 1. Pe vremea comunismului au existat un mare număr de Activişti de partid, aşa se chemau, oamenii aceştia erau foarte reduşi, unii erau luați de la strung, de la şaibă, ei bine, oamenii aceştia minteau cu atâta talent, înşelau cu atâta inteligență, încât au urcat pe cele mai înalte trepte ale ierarhiei. 2. Nicolae Ceauşescu şi Elena Ceauşescu, erau oameni inculți, ea cel puțin era de o prostie rară, erau nişte anagramați.

Ei bine, oamenii aceştia au fot atât de vicleni, au ştiut să-i manipuleze în aşa fel pe colegii lor, să mintă, să păcălească, fără ruşine, încât au ajuns în vârful Piramidei sociale. Unii oameni au o Inteligență negativă atât de mare încât au ajuns mai târziu mari genii ale răului. Aşa au fost Lenin, Troțki, Stalin, Hitler. Deci Inteligența negativă este o Inteligență a Răului. Este o inteligență subtilă, perversă, care sub masca binelui, ea săvârşeşte de fapt răul. Este o Inteligență misterioasă, cu rădăcini profunde în subconştientul

colectiv al individului uman, al speciei. Se bănuia, s-a vorbit despre faptul că există această inteligență, însă abia acum, printr-o cercetare care a durat 30 de ani a fost pusă în evidență cu mijloacele cercetării psihologice, indubitabile.

De ce este foarte importantă descoperirea Inteligenței negative ? Într-un Sistem socio-economic național, societatea (Subsistemul social) este organizată piramidal. Indivizii umani a căror Inteligență este negativă, care sunt dotați cu acest tip de inteligență, sunt înclinați mai întotdeauna către Putere, obținerea Puterii, a bogăției, şi asta prin mijloace necinstite, subtile. În orice nivel al societății, chiar şi în nivelul de jos, aşa cum au fost Gheorghiu Dej, Nicolae Ceauşescu, marea majoritate a activiştilor de partid, din perioada comunistă (lucrul acesta a fost valabil pentru toate Țările foste comuniste), aşa cum sunt astăzi cei care sunt în Parlament, în conducerea Țării, clasa conducătoare de azi, oamenii aceştia dotați cu Inteligență negativă, din Instinct, încep asemenea unor spermatozoizi, mânați de setea de putere, de setea de îmbogățire, de parvenire, să dea din coate, (folosind toate mijloacele, după expresia scopul scuză mijloacele) şi să urce pe treptele ierarhice ale societății. Este o cursă nebună între ei, exact aşa cum se întâmplă cu spermatozoizii. Cei mai vitali, cei mai dotați cu Inteligență negativă, vor urca mai repede, iar sus, la Vârful Puterii vor ajunge cei mai dotați. Cele mai mari Inteligențe negativă, genii ale Răului, pentru că am spus mai sus că esența acestui tip de inteligență este răul mascat.

Aceste genii ale Inteligenței negative fac enorm de mult rău societăților, Sistemelor socio-economice naționale. Cât de mult rău, de neevaluat, au făcut națiunilor lor, dar şi Civilizației umane, oameni ca Marx, Engels, Lenin, Troțki, şi toți din garda lor, Stalin, Hitler, Rooswelt, Churchill, (care au vândut la Ialta țările din Răsăritul Europei, care mai târziu au devenit Gulagul comunist, aceasta fiind una dintre cele mai mari crime la adresa umanității) Gheorghi-Dej, Ana Pauker, şi toată garda lor de criminali ai poporului român, Nicolae Ceauşescu, şi oamenii de care s-a înconjurat, etc. Însă ceea ce spunem acum nu este valabil numai în fostele țări comuniste, ci în toate societățile umane, de la începutul omenirii până astăzi, în Comuna primitivă, în societatea sclavagistă, feudală , capitalistă, etc.

Oamenii aceştia dotați cu Inteligență negativă, în societate nu se îndreaptă către profesii lucrative, creative, ei nu excelează prin muncă tenace, prin pricepere profesională, prin dragostea de muncă, de învățătură. Ei excelează, ca Gheorghiu Dej şi Nicolae Ceauşescu, doi oameni porniți de jos,

lipsiți de învățătură şi educație, printr-un INSTINCT EXTRAORDINAR AL PUTERII. (am discutat pe larg şi în profunzime, în detaliu lucrurile acestea în cartea noastră INTELIGENȚA POZITIVĂ ŞI INTELIGENȚA NEGATIVĂ). Dacă oamenii aceştia sunt puțin dotați în profesii lucrative, în activitatea de învățare, au o Inteligență rațională scăzută, în schimb când este vorba să înşele, să parvină, să mintă, să fure, să înşele nici dracul nu-i întrece. Au un talent de a-şi manipula semenii, şi de a parveni, inimaginabil. Lipsiți de conştiință, fără scrupule, inventivi când este vorba să facă toate formele pe care le poate lua Răul, ei se găsesc în toate societățile în partea de sus a piramidei sociale.

Aceasta este explicația pentru care clasa superioară, fie că s-a numit în perioada sclavagistă Stăpânii de sclavi, fie că s-a numit mai târziu clasa feudală, ori clasa politică şi burghezia în perioada capitalistă, ori nomenclatura de partid şi de stat în perioada comunistă, este coruptă şi imorală, o clasă asupritoare, care şi-a exploatat semenii. Cărora le-a distrus viața, care a produs foarte multă suferință.

În perioada comunistă clasa politică era formată din Activiştii de partid, din oamenii politici, din nomenclatura comunistă. În nomenclatura comunistă nu ajungeai decât dacă erai un lingău, un parvenit, o Inteligență negativă. Mai târziu, după căderea Dictaturii comuniste în clasa politică şi în neoburghezia socialistă au ajuns tot inteligențele negative, adică oamenii vicleni, lipsiți de scrupule, obsedați numai de interesele lor personale.

Aşadar indivizii umani dotați cu Inteligență negativă, pe care îi găsim în funcții de conducere la toate nivelele societății, dar îi găsim şi în alte posturi sunt o nenorocire pentru Sistemul socio-economic național. Iată de ce : munca oamenilor aceştia este de tipul *elaborării de decizii în procesul de conducere.* De cele mai multe ori deciziile acestora sunt negative, în sensul că decizia elaborată de ei, care este un produs ca orice produs, dar creat pentru a rezolva problemele Sistemului, este formată dintr-o Cantitate (şi calitate) de E I S, de energie, informație şi substanță. Personalitățile cu un nivel ridicat de Inteligență negativă produc foarte mult rău Sistemului socio-economic pentru că deciziile lor, care sunt produse conținând informație şi energie negativă produc finalități negative. România a fost condamnată la sărăcie şi la suferință, în secolul XX, datorită clasei conductoare, care a fost formată în cea mai mare parte din Inteligențe negative. Din oameni vicleni, imorali, parveniți, interesați numai de putere, de îmbogățirea lor, lipsiți de patriotism, de gândire adâncă, de cultură, egoişti, obsedați numai de ajungerea şi menținerea la putere. De aceea lucrurile au mers rău în țara

aceasta şi merg şi acum. Se spune despre noi , românii, că suntem hoţi, corupţi, balcanici, laşi, dezbinaţi - asta înseamnă Inteligenţă negativă – şi efectele acestei se văd.

După 1990, aceste defecte ale noastre, ale românilor, faptul că suntem hoţi, că suntem laşi, ne-a făcut să ne jefuim economia, - adică tot ce a construit poporul român în ultimii 50 de ani – şi să ajungem în ultimul hal de sărăcie şi mizerie. Se discută în societatea românească de spre faptul că suntem un popor corupt, stricat. Într-adevăr suntem un popor bolnav. Aşa cum spuneam în lucrarea noastră "PSIHOLOGIA ŞI PEDAGOGIA POPORULUI ROMÂN" patologiile psihologiei poporului român sunt acestea 1. politicianismul, cu forma sa cea mai răspândită, demagogia (toţi cred că locul lor este să fie în frunte, adică oameni politici, pentru aceasta făcând tot ce pot, ca să ajungă oameni politici,

2…Axiofagia (patologie gravă, profundă a subconştientului colectiv al poporului român care ne face să ne "mâncăm", să ne distrugem, să ne asasinăm valorile- această boală pe care o avem de când suntem ca popor în istorie , a fost şi este o nenorocire îngrozitoare pentru noi,

3.. Egoplasmul (este o altă patologie a psihologiei poporului român, care ne face pe noi românii să avem un mod de a gândi, de a simţi, de a acţiona egoist. Cum ajungem la putere sau într-o funcţie din care putem să furăm, să ne îmbogăţim, primul gând al nostru este să furăm şi să ne îmbogăţim noi, ţara şi restul românilor nu mai contează,

4. Hoţia
5…Atomita (denumire dată de noi patologiei foarte profunde care vine din subconştientul nostru şi care ne face să fim dezbinaţi, să avem înclinaţie către ceartă, împroşcare cu noroi, şi către unire, către colaborare în cadrul unui colectiv, (este exact ceea ce s-a întâmplat şi se întâmplă mereu în politica românească şi în societatea românească)
6…Corupţia (a făcut ravagii în viaţa politică şi economică românească)
7. Laşitatea (slăbiciunea de a trăda, de a te da întotdeauna cu cel puternic, slăbiciunea de a nu lupta împotriva răului sau
8. Lipsa de caracter,
9. Lăudăroşenia.

Nu ne ocupăm aici în detaliu de defectele Psihologiei poporului român, (defectele generale, permanente le-am numit patologii), ele sunt mai multe. Ce vrem să spunem este faptul că aceste defecte ale psihologiei poporului rămân ne-au stricat pe noi ca Fiinţă naţională, ne-au îmbolnăvit pe noi ca popor şi societate, ne-a făcut să ne producem mult rău în istorie (toate acestea

făcând din noi un popor sinucigaş, adică un popor care-şi face sieşi rău toată istoria). Suntem fatalişti din această cauză, pentru că noi toată istorie datorită acestor defecte ale psihologiei noastre ne-am făcut singuri rău, ratând mai toate situaţiile bune pe care ni le-a oferit istoria. Deci datorită patologiilor psihologiei poporului român ne-a mers nouă românilor rău în istorie - aceasta este explicaţia cea mai obiectivă şi acoperitoare a FATALISMULUI ROMÂNESC ŞI A NEFERICIRII, A NENOROCIRII NOASTRE ÎN ISTORIE.

Inteligenţa negativă este şi ea tot o patologie profundă a Psihologiei poporului român. Între toate aceste patologii ale psihologiei poporului român există o strânsă interdependenţă, ele comunică între ele, se sprijină şi se combină una cu alta, unele cu altele, se determină unele pe altele, participând la formarea PROFILULUI PSIHO-SPIRITUAL AL POPORULUI ROMÂN. Al unui popor în general. Patologiile sau defectele psihologiei unui popor îşi pun amprenta, determină nu numai modul de a acţiona al unui popor în istorie, dar şi NIVELUL EDUCAŢIONAL al poporului respectiv. Am văzut mai sus că Nivelul educaţional al Sistemului socio-economic este Factorul economic numărul 1, " "Mijlocul economic" cel mai important într-un sistem socio-economic.

Patologiile sau defectele psihologiei unui popor îşi pun amprenta asupra destinului (măreţ, sau umil, plin de suferinţe, sau asupra dispariţiei sale) unui popor, pe mari perioade de timp, făcând ca un popor să fie un mare popor, creator de cultură , de civilizaţie, sau să fie şi el acolo, în istorie, un popor oarecare. Patologiile şi defectele unui popor fac ca un popor să fie fericit, să joace un mare rol în istorie, să fie etern, ca marile popoare indian, şi chinez, sau să fie un popor efemer în timp. În perioada modernă, în perioada istorică pe care o străbatem acum, defectele unui popor joacă un mare rol în destinul pe care şi-l făureşte societatea respectivă.

Bineînţeles că nu există popoare care au numai defecte, sau numai calităţi. Sau popoare care au defecte mici şi popoare care au defecte mari. Psihologia unui popor este formată dintr-o constelaţie foarte complexă, subtilă, profundă, de însuşiri pozitive şi însuşiri negative, care nu există în Fiinţa unei naţiuni separate unele de altele, într-un mod paralel, ci într-o întrepătrundere, într-o intro-deschidere complexă, modulată, polimorfă, care formează o Sinteză psihologică unică, inconfundabilă pentru fiecare popor, pentru fiecare naţiune. Aşa se face că în istorie nici un popor nu seamănă unul cu altul, fiecare îşi are cultura lui, particularităţile sale specifice, care se

văd în comportamentul său în istorie, în filozofia, legendele şi credinţele sale, în aspiraţiile sale.

Nu tehnologia sau baza materială pe care o are un popor, o naţiune la un moment dat sunt importante în istorie, sau la un moment dat, pentru un popor. Ci cultura sa, psihologia, filozofia sa, credinţele sale, sufletul său profund, pentru că în funcţie de acestea un popor sau o naţiune îşi va crea o bază materială sau tehnologia. Şi deci şi un Nivel de trai, un nivel de civilizaţie mai înalt sau mai scăzut.

Desigur că un popor se poate educa în istorie, adică îşi poate cultiva, dezvolta însuşirile pozitive, în detrimentul celor negative, şi acesta este un lucru bun. Este ceea ce ar trebui să facă poporul român în istorie, dacă doreşte să trăiască mai bine, sau dacă nu vrea să dispară din istorie.

Ce este INTELIGENŢA POZITIVĂ ? Există indivizi care au o inteligenţă raţională mai mare sau mai mică, şi care în viaţă, sunt orientaţi mai mult către Acţiunile şi Activităţile de tip pozitiv, adică a munci, a construi, a crea, a face bine, a ajuta, a-ţi iubi semenul, a lupta împotriva răului, a te dărui comunităţii în care trăieşti. Ei bine, aceşti oameni, când se găsesc în situaţia de a face rău, când sunt implicaţi în acţiuni, activităţi de tip negativ ei sunt total nepricepuţi, dând dovadă de o Inteligenţă foarte scăzută. Când sunt implicaţi în acţiuni de tip pozitiv dau dovadă de Inteligenţă, de pricepere, de har !

Ei de obicei se orientează în viaţă către Acţiuni şi Activităţi de tip pozitiv, iar când se găsesc deci implicaţi în acest tip de activităţi dau dovadă de o motivaţie, de o pricepere, de o Inteligenţă extraordinară, mult mai mare decât Inteligenţa lor raţională. Inteligenţa pozitivă, joacă un rol extraordinar în viaţa unui om, a unei familii, a unui grup social, în viaţa unei naţiuni. Inteligenţa pozitivă este creatoare într-un sistem socio-economic de finalităţi pozitive, acestea fiind produse care au incorporate în ele EIS pozitiv. Care la rândul lor creează alte finalităţi pozitive, care incorporează în ele EIS pozitiv.

Într-un Sistem socio-economic, din punctul de vedere al indivizilor umani, am putea vorbi despre un raport : Suma sau Sinteza Inteligenţei pozitive / Suma sau sinteza Inteligenţei negative. Sistemul socio-economic în care Inteligenţa pozitivă este mult mai mare (cantitativ şi calitativ) decât Inteligenţa negativă sunt mult mai eficiente, ele progresează, se dezvoltă, evoluează. Se găsesc în stare de evoluţie. Sistemele în care Inteligenţa negativă este mai mare decât Inteligenţa pozitivă se găsesc într-o stare de involuţie, de criză.

Iată de ce atunci când gândim, când proiectăm Reforma unui sistem socio-economic, aflat în stare de stagnare sau de involuție (adică aflat în stare de criză) trebuie să luăm în considerare psihologia națiunii respective, defectele, patologia psihologiei poporului respectiv, ca şi însuşirile pozitive ale acelei societăți, Inteligența pozitivă şi Inteligența negativă care există, care lucrează în Sistemul socio-economic respectiv, ca şi nivelul educațional al Societății din Sistemului socio-economic respectiv, adică Nivelul educațional al sistemului socio-economic.

Noi am discutat în acest capitol despre Inteligența pozitivă şi Inteligența negativă dintr-un Sistem socio-economic, despre patologiile Psihologiei societății respective, ale poporului respectiv, ca şi despre însuşirile pozitive ale unui popor, şi am spus că toate acestea "se transmit" întregului sistem socio-economic. Îşi pun amprenta asupra funcționalității Sistemului socio-economic, a eficienței lui, a stării lui de criză, sau a stării lui de evoluție sau de involuție nu numai Inteligența pozitivă şi negativă (tipul de Inteligență descoperit de noi) ci şi Inteligența rațională şi Inteligența emoțională a poporului respectiv, a societății respective. Inteligența unei societăți naționale este aceiaşi cu Inteligența Sistemului socio-economic național.

În studiile şi cercetările noastre noi am introdus aceste noțiuni. Sistemele socio-economice se definesc, se caracterizează, se diferențiază unele de altele prin Nivelul educațional, care este un Indice sintetic foarte important al Sistemului, şi despre care am afirmat că este factorul economic numărul, 1 într-un Sistem socio-economic; prin Nivelul cultural, prin Nivelul Inteligenței raționale, prin Nivelul motivațional al societății, prin Nivelul de îmbolnăvire al societății. Din păcate, aşa cum am mai afirmat, societățile moderne sunt societăți grav bolnave. Toate aceste însuşiri, toți aceşti indicatori îşi pun amprenta asupra eficienței Sistemului socio-economic, asupra procesului de dezvoltare al Sistemului, sau asupra procesului de evoluție.

Aceste lucruri, aceste adevăruri ne sunt acum clare tocmai datorită noii viziuni pe care o aducem asupra Sistemului socio-economic şi a fenomenului socio-economic şi pe care am numit-o NOUA ŞTIINȚĂ ECONOMICĂ A SECOLULUI XXI SAU PSIHO-ECONOMIA.

15

CE ESTE DE FAPT SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC NAȚIONAL DE EVOLUȚIE (SAU AL CIVILIZAȚIEI UMANE), CUM ARATĂ EL ? PRIN CE SE DIFERENȚIAZĂ EL DE SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC CAPITALIST ?

Este sistemul socio-economic al viitorului. Este Sistemul socio-economic incomparabil mai eficient şi mai uman decât Sistemul socio-economic capitalist, despre care am afirmat că este un Sistem socio-economic învechit, incapabil să mai asigure progresul societăților umane, şi evoluția Civilizației umane, pe Linia ei de evoluție a vieții.

Sistemul socio-economic capitalist este atât de primitiv, de rudimentar şi de inuman încât în marea majoritate a țărilor (aşa cum se întâmplă acum în România) el este incapabil să-şi hrănească societatea, nu este capabil să le asigure un minim Nivel de trai omenesc. În Țările dezvoltate, unde Sistemele socio-economice, despre care noi spunem că sunt performante, au produs societățile de consum, şi ființele umane de consum, ne confruntăm cu decăderea morală, cu criza spirituală cea mai profundă, cu prăbuşirea valorilor, şi criza educațională, cu secătuirea şi deşertizarea personalității umane. Iată care sunt finalitățile…Sistemelor socio-economice eficiente ale Țărilor dezvoltat Sisteme socio-economice performante din Țările dezvoltate produc…sărăcirea, exploatarea, Sistemelor socio-economice din Țările sărace din Lumea a treia.

Sistemele socio-economice capitaliste au produs această Criză foarte gravă, ca o fundătură în istorie, fără ieşire, a Civilizației umane.

Iată de ce trebuie să renunțăm cât mai repede la acest CANCER AL ISTORIEI care este Sistemul socio-economic CAPITALIST. În locul lui Omenirea, omul trebuie să construiască SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE.

Ce este deci Sistemul socio-economic de evoluție?

Este un sistem socio-economic superior din toate punctele de vedere Sistemului socio-economic capitalist. Superioritatea Sistemului socio-economic de evoluție față de Sistemul socio-economica capitalist este atât de mare încât ne este greu să găsim termeni de comparație. Dacă Sistemul socio-economic capitalist este automobilul, atunci Sistemul socio-economic de evoluție ar fi racheta sau naveta cosmică.

1. Știm cu toții că Omul, Ființa umană este cel mai complex şi evoluat Sistem viu-rațional, că Ființa umană este o minune, o bijuterie a lui Dumnezeu. Numai sistemul nervos al omului este o "maşinărie" hipercomplexă, atât de evoluată, de "savantă", de o perfecțiune atât de înaltă…încât ne este greu să ne-o imaginăm. Omul n-a reuşit nici până acum să cunoască această bijuterie, această realitate vie hipercomplexă. Cunoaştem foarte puțin Sistemul nervos, şi mai puțin Sistemul personalității umane, Adică ființa umană, care înglobează în ea Sistemul nervos.
2. Sistemul socio-economic este şi el asemenea unui Sistem nervos, numai că celulele sale sunt Ființele umane. Un Sistem socio-economic național este un Sistem nervos sau un Organism viu format de milioane, sau zeci de milioane de celule vii, sau din miliarde de celule vii (în cazul Indiei şi al Chinei), aflate într-o strânsă interdependență şi comunicare, acestea fiind Ființele umane. Aceasta este noua viziune, noul concept pe care PSIHO-ECONOMIA, sau Noua ştiință economică a secolului XX, fundamentată de noi, o aduce despre Sistemul Economic. Acum, după ce avem în fața ochilor această viziune asupra Sistemului socio-economic adusă de noi, ne dăm seama cât se poate de bine ce primitivă este Ştiința economică veche, cum îi spunem noi, clasică. De fapt Ştiința economică ce se predă în Liceele şi Facultățile economice, Ştiința după care lucrează Economiştii contemporani. Ştiința folosită de Guverne, de Institutele economice atunci când analizează procesele economice şi când proiectează dezvoltarea Economiilor.

3. Acest Organism viu de o mărime şi complexitate uimitoare care este un Sistem socio-economic național, nu este, desigur, numai o rețea de indivizi umani (aceasta este doar Subsistemul social al Sistemului socio-economic),

ci este această rețea de indivizi umană care conlucrează cu mijloacele economice, care interacționează cu tehnologia, cu toate elementele care fac parte din Sistemul socio-economic, cum ar fi lumina, bogățiile naturale, valorile culturale, nivelul educațional, motivația indivizilor umani, subsistemul problemelor etc. Cu alte cuvinte Sistemul socio-economic național, al Civilizației umane este Organismul viu şi rațional, viu şi material cel mai complex care există în Galaxia noastră, dacă nu cumva în întregul univers.

Nu suntem convinşi de acest lucru, că în univers nu ar exista Civilizații raționale mai dezvoltate decât Civilizația terestră. Noi credem dimpotrivă că în Univers există Civilizații, adică Sisteme socio-economice mult mai evoluate, mai mari şi mai complexe decât Sistemul socio-economic al Civilizației umane. Deci un Sistem socio-economic național este un Univers de o complexitate extraordinară, format dintr-o țesătură informațională - energetică vie aflată într-o continuă mişcare.

4 Dar un sistem socio-economic este şi un MIJLOC DE PRODUCȚIE DE O COMPLEXITATE, SUPERIORITATE ŞI EFICIENȚĂ EXTRAORDINARE. Şi când spunem Mijloc de producție ne gândim desigur în primul rând la marele Subsistem Economic, la partea tehnologică, materială, dar şi la partea energo - informațională.

5 **A) Un Sistem socio-economic este o CASA, ADICĂ UN Mare aparat care produce toate condițiile (care nu sunt altceva decât finalități, produse) de locuit pentru Om, pentru indivizii umani**. Cu cât un Sistem socio-economic este mai evoluat cu atât el : 1. produce condiții mai bune de locuit societății umane, şi condiții mai bune de creație, de muncă 2. pentru un număr cât mai mare de ființe umane. Sistemul socio-economic sclavagist a produs un anumit Număr, Set de condiții de locuit, având o anumită calitate, pentru un anumit număr de indivizi umani, oamenilor care au trăit în acest Sistem. Să ne imaginăm că Sistemul socio-economic din România ar fi cel feudal, iar populație ar fi cea de azi, ca număr. Un asemenea Sistem socio-economic tocmai pentru că se află pe un nivel de jos nu poate să hrănească 20 de milioane de locuitori. Sistemul socio-economic capitalist mondial de azi nu poate hrăni 6 miliarde de oameni câți locuitori are acum Terra. Ei bine Sistemul socio-economic de evoluție, care se află situat pe un nivel de

evoluție superior, va putea hrăni în condiții foarte bune peste 100 de miliarde de locuitori.

Ce vedem ? Cu cât un Sistem socio-economic evoluează de-a lungul Nivelelor mici de evoluție (sclavagism, feudalism, capitalism) cu atât el : 1 poate asigura condiții de locuit, de hrană, de muncă, de educație unui număr din ce în ce mai mare de indivizi umani. 2. Aceste condiții de locuit, de hrană, de existență (satisfacerea necesităților biologice şi spirituale) sunt din ce în ce mai bune, adică de o calitate superioară. 3. Cu cât a urcat pe linia de evoluție cu atât Sistemul socio-economic este apt să evolueze mai departe şi să evolueze mai mult. 4. Condițiile de locuit, de muncă, de creație pe care le produce un Sistem socio-economic național (în general) sunt efectele, produsele sistemului socio-economic, şi la rândul lor aceste produse vor funcția ca nişte mijloace care produc la rândul lor alte condiții de locuit, de muncă, de creație, de refacere a forței de muncă, de existență şi evoluție.

B. Un Sistem socio-economic este o NAVĂ, (O RACHETĂ), O CORABIE COSMICĂ PE CARE SE AFLĂ ÎMBARCATĂ Societatea umană, adică Subsistemul social, o Navă cu care călătoreşte de la începutul lumii prin timp. Altfel spus Sistemul socio - economic produce un produs care se numeşte "înaintare prin timp, evoluția prin timp". De fapt Sistemul socio-economic, ca să înainteze prin timp el trebuie să creeze trei produse, trei finalități înrudite între ele, numite progres, dezvoltare, evoluție. Aceste trei produse creează, la rândul lor, produsul numit "evoluția Sistemului socio-economic prin timp"". Cu cât a urcat mai sus pe Micile Nivele de evoluție această Corabie cosmică poate : 1. Să transporte un număr de indivizi umani cât mai mare, o societatea , un Subsistem social deci, cât mai numeros, şi cât mai bine organizat… 2. Cu o viteză de dezvoltare, de evoluție din ce în ce mai mare.

Viteza de evoluția a unui Sistem socio-economic (fie el național, sau al Civilizației umane), este **un lucru extraordinar de important, una dintre cele mai importante însuşiri ale Sistemului socio-economic. Unul dintre cei mai importanți Indicatori generali ai Sistemului socio-economic.**

Orice Sistem socio-economic pe parcursul unei Perioade istorice are un anume ritm de dezvoltare şi un anume ritm de evoluție. Am precizat în lucrările noastre că procesul de dezvoltare şi procesul de evoluție sunt procese apropiate , înrudite între ele, dar nu sunt sinonime. Cu cât un Sistem socio-economic are un ritm de dezvoltare cât mai înalt este cu atât mai bine. Este cu atât mai bine cu cât acest ritm de dezvoltare se menține pe o perioadă

de timp cât mai mare. Ideal al fi ca să posedăm ştiinţa, şi mijloacele necesare ca să menţinem acest ritm de dezvoltare la nesfârşit.

Acelaşi lucru îl afirmăm şi despre procesul şi ritmul de evoluţie al Sistemului socio-economic. Există Sisteme socio-economice care pe o perioadă de timp, 100 de ani, sau 500 de ani ori 1000 de ani evoluează foarte mult, să zicem, evoluează mediu, evoluează puţin, evoluează foarte puţin. În mileniile 3, 2, 1 î.e.n. evoluţia sistemelor socio-economice a fost foarte lentă, în primul mileniu al erei noastră evoluţia a fost mai mare în intervalul acestui mileniu decât în oricare mileniu anterior. În mileniul 2 al erei noastre Sistemele socio-economice, sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane au evoluat mai mult decât în toate mileniile anterioare. Concluzia noastră este această, cu cât un Sistem socio-economic evoluează mai mult într-un interval de timp cu atât el va evolua mai mult în intervalele de timp următoare. (Fără ca aceasta să fie o lege care se respectă în toate timpurile, şi în orice spaţiu) Altfel spus EVOLUŢIA UNUI SISTEM SOCIO-ECONOMIC SE CREEAZĂ PE SINE, ESTE CREATOARE DE EVOLUŢIA.

C UN SISTEM SOCIO-ECONOMIC NAŢIONAL SAU AL CIVILIZAŢIEI UMANE ESTE O MARE UZINĂ, care le oferă oamenilor locuri de muncă. Locul de muncă funcţionează ca "un mijloc de producţie" Este o situaţia-mijloc de producţie. Prin intermediul lui individul uman "creează" produse, valori, care conţin o cantitate şi calitate de E. I S. Locul de muncă presupune o situaţie reală în care omul posedă Mijloacele de producţie, cu care să lucreze, un Obiect al muncii, asupra căruia acţionează, şi că el în procesul de muncă produce, creează produse.

Un Sistem socio-economic este o de fapt o Macrostructură de locuri de muncă. Un Mare aparat ale cărui elemente, piese sunt "locurile de muncă". El este cu atât mai eficient, mai "productiv" cu cât el produce un număr de locuri cât mai mare pentru oamenii din Subsistemul social al Sistemului. Şi cu cât creează un Produs social cât mai mare. Un Sistem Socio-economic este cu atât mai evoluat, adică este situat cât mai sus pe Linia de evoluţie cu cât el creează, oferă, locuri de muncă unul număr cât mai mare de oameni, mai mare decât populaţia societăţii respective, (aceasta din punct de vedere cantitativ) şi fiecare loc creează un produs cât mai complex (care conţine o cantitate cât mei mare de E I S incorporat în el, iar acest E I S este unul situat cât mai sus pe o linie e evoluţie, este un produs având o calitate superioară.

Un Sistem socio-economic feudal oferă societăţii un număr mai mic de locuri de muncă, decât un Sistem socio-economic capitalist, iar un Sistem

socio-economic de evoluție situat pe un Nivel de evoluție superior oferă societății un număr de locuri de muncă incomparabil mai mare decât un Sistem socio-economic capitalist. Vedem în această perioadă cum în Sistemele socio-economice capitaliste, care sunt cuprinse de criză, numărul şomerilor este tot mai mare. Şomajul generează în societățile umane efecte foarte grave în plan psihologic, economic, social, educațional, cultural, în planul sănătății biologice şi psihologice. În Sistemele socio-economice de evoluție nu se cunoaşte fenomenul şomajului, şi cu cât evoluează pe Linia de evoluție a vieții un Sistem socio-economic de evoluție poate oferi de două ori, de trei, de patru ori mai multe locuri de muncă.

O dată cu evoluția unui Sistem socio-economic pe Linia de evoluție, când Sistemul a trecut de pe un Nivel pe altul de evoluție (de la sclavagism la feudalism şi capitalism, apoi de aici va trece în Nivelul superior următor) nu se trece de la un Sistem care produce mai multe locuri de muncă la un Sistem care produce un număr şi mai mare de locuri, ci şi de la un Sistem socio-economic care produce locuri de muncă din ce în ce mai productive, mai eficiente, care sunt din ce în ce mai evoluate. Un Loc de muncă este un mijloc de producție, o unealtă prin care individul uman creează produse din ce în ce mai evoluate, care conțin o cantitate şi calitate mai mare şi superioară de E. I. S.

Un Sistem socio-economic din perspectiva locurilor de muncă poate fi privit ca o structură piramidală, ca o plasă de locuri de muncă organizată pe orizontală şi pe verticală. În această structură piramidală de locuri de muncă, urcând pe linia de evoluție vedem că locurile de muncă devin, asemenea unor mijloace de producție din ce în ce mai productive, superioare, producând produse care conțin o Cantitate şi o calitate de E I S **cât mai mari.**

D. UN SISTEM SOCIO-ECONOMIC ESTE ŞI O ŞCOALĂ, în sensul că este asemenea unei mari Instituții educaționale care produce educație. Care-i educă pe cei care se nasc şi trăiesc în Sistemul socio-economic. Orice Sistem socio-economic asigură socializarea indivizilor umani care trăiesc şi lucrează în el. Orice societate, deci orice Sistem socio-economic asigură o "educație de fond" pe care omul o asimilează şi cu care ființa umană se poate descurca, poate supraviețui într-o societate. Ştim din istorie că în cazul în care un copil este crescut de animale în pădure, a fost cazul copiilor-lup aceştia nu s-au mai putut ulterior integra în societate. Ei bine, societatea, le asigură copiilor care se nasc şi cresc în societate, achiziționarea, fără efortul de a învăță, a acelor valori şi abilități care-i ajută să poată să

trăiască într-o societate. În Comuna primitivă copii, noile generaţii care se maturizau "absorbeau" valorile culturale şi educaţionale din universul tribal pur şi simplu receptând aceste valori, interiorizându-le. În sensul că le receptau, le interiorizau fără un efort deosebit de a le învăţa. Orice Sistem socio-economic naţional are un anume nivel de cunoaştere, conţine, a reţinut în universul său cultural o anumită Cantitate de cunoştinţe, de Informaţie, de valori culturale care sunt asimilate, receptate de fiinţele umane prin simpla lor existenţă în Sistemul socio-economic naţional. Această educaţie de fond prin care individul uman asimilează din universul în care trăieşte cunoştinţe, fără efort, acesta devenind un "proces natural" este extraordinar de importantă. Nici Pedagogii, nici Economiştii nu s-au gândit la lucrul aceasta. Or asta este foarte dureros, atât pentru Pedagogie, cât şi pentru Economie, ca Ştiinţe. Aşa cum spuneam, din păcate aceste două ştiinţe sunt foarte mult rămase în urmă.

In această idee Pedagogia poate gândi o Macro-situaţie, poate implanta, implementa în Universul Sistemului socio-economic mijloace culturale şi educaţionale care să "umple" universul, "văzduhul" Sistemului socio-economic cu informaţie, cunoştinţe din ce în ce mai multe, superioare, pozitive şi atractive, pe care fiinţele umane le pot asimila fără efort. Aceasta este cu adevărat un lucru extraordinar de important.

Orice Societate, deci orice Sistem socio-economic are, îşi creează un anume Nivel educaţional care este rezultatul acestei Educaţii de fond, a educaţiei asimilate fără efort. Să numim acest Nivel educaţional al unui Sistem socio-economic Nivel educaţional natural, sau primar. De-a lungul Istoriei, datorită progresului, dezvoltării, evoluţiei societăţii umane, datorită dezvoltării mijloacelor de comunicare în masă acest Nivel educaţional natural a tot crescut. Astfel Nivelul educaţional natural al Sistemului socio-economic sclavagist a fost mai mare, mai înalt decât Nivelul educaţional natural al Sistemului socio-economic al Comunei primitive. Nivelul Educaţional al Sistemului socio-economic capitalist a fost mai înalt decât al Sistemului socio-economic feudal.

Ei bine Nivelul educaţional natural al Sistemului socio-economic de evoluţie va fi cel mai înalt din istorie, va fi incomparabil mai înalt decât cel al Societăţilor Dezvoltate de astăzi.

(Noi am arătat mai sus că Nivelul educaţional al unei Societăţi, al unui Sistem socio-economic joacă un rol extraordinar de important în procesul de dezvoltare al unui Sistem socio-economic. Că este de fapt Factorul numărul 1 care produce dezvoltarea economică, dezvoltarea

Sistemului socio-economic în ansamblul său. Şi am dat, dacă vă aduceţi aminte exemplul destul de convingător cu Germania şi U R S S după al Doilea Război mondial şi după 40 de ani)

Deci, în Sistemul socio-economic de evoluţie vor fi create surse de informaţie şi educaţie care vor crea un mesaj continuu, un univers educaţional cu un Nivel foarte înalt, univers educaţional pe care individul uman îl va recepta în mod natural, fără nici un efort. Pedagogia poate gândi acest lucru de pe acum.

Facem aici o precizare extrem de importantă : educaţia este educaţie pozitivă şi educaţie negativă sau antieducaţie. Educaţia pozitivă este acel tip de educaţie care generează efecte pozitive, evoluţie, atât în Sistemul personalităţii umane, în grupul social, în comportamentul grupului social, sau în întregul Sistem socio-economic. Din păcate, aşa cum spuneam, Pedagogia este o ştiinţă foarte mult rămasă în urmă. Astfel Pedagogia la ora actuală este incapabilă să discearnă între acţiuni educaţionale, procese, valori, care formează ceea ce am numi educaţia negativă, educaţia care produce efecte negative, aceasta însemnând stagnarea, nedezvoltarea, involuţie fiinţei umane, a grupului social, a societăţii. Educaţia negativă este utilizată în ceea ce am numi Războiul educaţional, războiul Informaţional, psihologic, cultural, etc.

O dată cu fundamentarea noii Ştiinţe din cadrul Pedagogiei generale, pe care am denumit-o ANTIEDUCAŢIA, ştiinţa care studiază toate acele acţiuni umane, mijloace, valori, metode, strategii acţionale care au efecte negative în societatea umană, în economie, în educaţie, în interiorul Sistemului personalităţii umane, Omul va şti de aici înainte cum să se ferească de tot ceea ce produce efecte negative în cadrul Societăţii umane, în viaţa de toate zilele, în Sistemul socio-economic naţional.

În Sistemul Socio-economic naţional, sau Mondial elementele, valorile, ideile, mijloacele, de orice fel, metodele, metodologiile, care produc efecte negative vor fi excluse, înlăturate definitiv.

În perioada istorică actuală (de fapt încă de la începutul existenţei lui acest Sistem socio-economic a produs multe efecte negative) Sistemul socio-economic capitalist este Marele şi principalul Factor care creează crize de tot felul, economică, socială, educaţională, culturală pentru că el este Cel mai mare factor care produce efecte negative, este cu alte cuvinte cel Mai mare factor educaţional negativ. De aceea el trebuie înlocuit cât mai repede cu Sistemul socio-economic de evoluţie, dacă vrem ca Civilizaţia umană să nu sucombe, să nu dispară o dată pentru totdeauna.

Dacă la ora actuală din Sistemul socio-economic național am reuși să îndepărtăm jumătate din sursele, valorile, mijloacele care produc efecte negative, adică educație negativă, Sistemul socio-economic național şi-ar îmbunătăți funcționarea într-o mare măsură.

Nivelul educațional despre care am vorbit mai sus, l-am numit Nivelul educațional natural al Sistemului socio-economic, şi el este dat de elementele, valorile informaționale, culturale, educaționale pe care le conține în mod "natural", sau, altfel spus, în mod normal, firesc o societate, un Sistem socio-economic, individul uman receptând fără efort, în mod firesc, această informație. Dar acest nivel educațional este unul scăzut. Dacă ne-am baza numai pe acest nivel, care este adevărat asigură socializarea individului uman, şi un plus de cunoştințe care-l ajută doar să se adapteze mediului în care trăieşte, Societatea umană, Omenirea n-ar mai fi evoluat.

Norocul Omului a fost că indivizi umani inteligenți, dotați, care au avut înclinația către cunoaştere şi către educarea oamenilor, au avut geniala idee ca în Sclavagism să-i adune pe copii, pe tineri, pe cei care au dorit să învețe la un loc şi "să-i învețe cunoştințele avansate pe care le ştiau ei". Adică au inventat o Instituție extraordinară, numită Şcoala, care avea să joace un rol cu adevărat uimitor în istorie, în evoluția societății umane.

Desigur trebuie să le mulțumim enorm de mult celor care au inventat roata, deşi nu-i cunoaştem, celor care au inventat maşina cu abur, motorul diesel, computerul, dar, trebuie să fim sinceri, poate mai mult trebuie să le mulțumim celor care ai inventat, celor care au creat în istorie, această instituție numită Şcoala. Miracolul grecesc, explozia de cultură din secolul de aur, al lui Pericle, s-a datorat în primul rând acestei Instituții, Şcolii. Dacă Leucip, Democrit, Socrate, Pitagora, Platon, Aristotel, Eschil, Sofocle, Euripide, şi toate minții extraordinare pe care le-a dat Grecia Antică nu ar fi fost formate de această Instituție, astăzi n-am avea marea cultură greacă, şi cu siguranță nici Grecia nu ar mai exista. Şi cum cultura antică grecească stă la baza culturii europene din epoca modernă, care a jucat un rol extraordinar în progresul şi dezvoltarea Culturii, în general al Civilizației umane, şi deci şi a Civilizației umane, este posibil ca astăzi Omenirea să fie prin Evul Mediu, ca nivel de dezvoltare. (cum totodată, într-o situație mai fericită, dacă jocul factorilor istorici ar fi fost mai fericit, omenirea ar putea să fie astăzi cu mult mai evoluată)

O dată cu apariția Şcolii, ca Instituție prețuită în Societate, în Sistemul socio-economic, s-a întâmplat un lucru extraordinar. Au apărut oameni, cu un Intelect mai dezvoltat, oameni care adunat în mintea lor, în memoria lor, cam toate cunoştințele care se acumulaseră până la vremea în care trăiau ei în Istoria,

societății lor desigur. Oamenii aceştia erau foarte prețuiți, (aceasta a fost un lucru extraordinar, pentru că ei erau modele ideale pentru restul indivizilor umani ai societății. Ca să fie ca ei, deci, către ei, ca modele umane, tindeau restul indivizilor umani în societate), respectați, erau ascultați, foarte mulți oameni şi-ar fi dorit să fie ca ei. Şi pentru că nu puteau deveni ei învățați îşi dădeau copii la Şcoli, ca să ajungă Învățați. Şcolile, s-au dezvoltat pe parcursul istoriei, mai ales acolo unde societățile umane au avut Regi, Conducători luminați, acolo unde Şcoala a căpătat o tradiție, acolo unde Educația a devenit o valoare socială importantă.

Duşmanul cel mai mare al şcolii şi al Societății umane a fost Războiul. Duşmanii progresului umanității au fost instinctele primare, setea de putere a conducătorilor, lipsa de înțelepciune a acestora, nivelul educațional scăzut al societăților omeneşti, mentalitatea timpului. Războaiele au fost o nenorocire pentru societățile umane, pentru oameni, pentru progres, pentru dezvoltarea culturii.

Un moment deosebit în dezvoltarea Învățământului, adică a Subsistemului de învățământ a fost Renaşterea, al cărei efect a fost dezvoltarea universităților, a prestigiului omului învățat, dezvoltarea culturii, apariția unui mare număr de creatori de cultură în toate domeniile, dezvoltarea Ştiințelor. Secolul al XVIII-lea a fost secolul Luminilor, care a pregătit secolul al XIX-lea, când maşinismul, industria se dezvoltă extraordinar, şi cu ele iau un avânt deosebit Ştiințele, Artele, îndeosebi Ştiințele pozitive.

Cu secolul XX se întâmplă un lucru cu adevărat uimitor, Şcoala, ca Instituție, Subsistemul național de învățământ se dezvoltă atât pe orizontală cât şi pe verticală. În sensul că Şcoala generală acoperă întreaga suprafață națională, asigurând asimilarea fundamentelor culturii, a instrumentelor generale ale cunoaşterii, cititul, scrisul, socotitul, de către întreaga societate.

Deci, cu secolul al XX-lea un popor întreg este şcolarizat, popoare întregi trec prin şcoală, unde şcolarii fac un efort îndelungat, de ani întregi, ca să asimileze un Conținut de informații mult mai mare şi mai înalt decât le asigura acel tip de educație natural, receptarea fără efort a informațiilor şi cunoştințelor din universul social. Adică din Sistemul socio-economic național. Instituția Şcolii s-a dezvoltat şi pe verticală, în sensul că în mai toate Țările au apărut Instituții ale Învățământului superior, Universități, cu specializări, facultăți, care acopereau întreaga arie a cunoaşterii umane, şi a practicii umane.

În România Universitatea din Bucureşti este înființată în anul 1964, ca după marea Unire din 1918, să avem Universități în toate provinciile Țării, la Cluj, la Iaşi, la Chişinău. Acest nivel, cel al Învățământului superior asigură formarea,

perfecţionarea celor mai dotaţi, intelectual, fii ai unei naţiuni, şi totodată dă Sistemului socio-economic Specialişti de înaltă clasă.

Faptul că popoare, naţiuni întregi sunt şcolarizate în secolul XX, a făcut ca Nivelul educaţional al unei societăţi să se ridice cu mult peste Nivelul educaţional natural, despre care am vorbit mai sus. Deci, noi vorbim în cazul unui Sistem socio-economic de două Nivele educaţionale :

1. **Despre un Nivel educaţional natural**, care este obţinut de societatea umană fără efort. Este rezultatul a ceea ce asimilează oamenii unei societăţi fără să facă efortul de a învăţa în Şcoală. Este un nivel educaţional foarte jos, care în această perioadă istorică nu ar mai asigura progresul Sistemului socio-economic. Nu ar putea asigura nici măcar existenţa Sistemului socio-economic. Totuşi, acest Nivel educaţional bazal îşi are importanţa şi funcţionalitatea lui.
2. Despre un **Nivel educaţional real** care este obţinut în urma trecerii prin Şcoală (Şcoala generală, Liceu, Învăţământ superior) a oamenilor unei naţiuni. Ţara care are cel mai bun, cel mai eficient Sistem naţional de Învăţământ va avea şi cel mai înalt Nivel educaţional. Nivel educaţional care este cel mai important Factor care determină progresul sistemului socio-economic naţional. Nu bogăţiile minerale, nu Produsul Intern Brut, nu tehnologia, nu banii sunt cei care decid evoluţia, destinul unui Sistem socio-economic ci acest Nivel educaţional real al societăţii. Iată de ce este bine ca o Societate să investească în dezvoltarea Sistemului naţional de învăţământ, (Subsistemul de învăţământ, dacă îl privim în cadrul Sistemului socio-economic naţional) în primul rând, în Sistemul, în Subsistemul educaţional, în Subsistemul de cultură, în cercetarea ştiinţifică, principalele Subsisteme care creează Nivelul educaţional real al Sistemului socio-economic.

Ajunşi aici subliniem următoarele lucruri : orice Sistem socio-economic are, ca să funcţioneze, nevoie de o anume Cantitate (calitate) de educaţie. Pe parcursul istoriei nevoia de educaţie a Societăţii umane (a Sistemului socio-economic) a tot crescut. De fapt a crescut Nivelul necesităţii de educaţie. Deci cu cât a urcat în istorie a crescut Necesitatea, Nevoie de Educaţie a unui Sistem socio-economic. Ca să funcţioneze mediu, ca să progreseze lejer un Sistem socio-economic are nevoie de o anumită Nevoie de educaţie. De o anumită Cantitate-calitate de educaţie, de fapt de un anumit Nivel educaţional. Pe parcursul Istoriei Societatea umană, Sistemul socio-economic a produs o Cantitate-calitate de educaţie (sau un Nivel educaţional) care satisfăcea Nevoia de educaţie (Nivelul nevoii de educaţie) a societăţii. Deci un Sistem socio-economic ca să funcţioneze are nevoie de un anume Nivel de educaţie.

Dacă Societatea respectivă produce o cantitate de educaţie aflată mult sub Nevoia (Nivelul de educaţie necesar) de educaţie Societatea respectivă se prăbuşeşte. Sistemul socio-economic respectiv nu poate să funcţioneze. Până către jumătatea secolului XX acest echilibru între Cantitatea de educaţie produsă de Societatea (în primul rând de Sistemul ei de învăţământ, de Sistemul educaţional, de Cultura societăţii) umană şi nevoie de educaţie a Sistemului socio-economic s-a aflat într-un echilibru sensibil.

O dată cu cea de-a doua jumătate a secolului XX, când ştiinţa, tehnica, industria, tehnologia au devenit tot mai înalte Sistemul socio-economic respectiv, ca să funcţioneze a avut nevoie de mult mai multă educaţie. Nevoie de educaţie a crescut datorită revoluţiei tehnico-ştiinţifice, datorită dezvoltării tehnologice a naţiunilor. Nevoie de educaţie a crescut enorm de mult, cu mult, de două, trei ori mai mult decât Cantitatea de educaţie produsă de Societatea respectivă, de Sistemul de învăţământ al Sistemului socio-economic respectiv. Societatea umană nu mai poate să-şi producă deci Cantitatea de educaţie de care are nevoie. Ea produce o cantitate de educaţie mult mai mică decât Nevoie de educaţie.

Aceasta este criza educaţiei, criza şcolii, Criza sistemelor de învăţământ din Ţările dezvoltate, despre care s-a vorbit atât de mult. Această criză a fenomenului educaţiei, a Şcolii, a Învăţământului, despre care ne-a atenţionat în anii 60 Philips Coumbs, face ravagii în Societăţile din Ţările dezvoltate. Ca şi în Ţările sărace. Dacă Societăţile dezvoltate se scufundă în criza morală, în criza psihologică, educaţională, existenţială aceasta se datorează Nivelului educaţional real scăzut al societăţii omeneşti din această perioadă istorică, în comparaţie cu Nivelul educaţional necesar, adică în comparaţie cu Necesitatea de educaţie a Societăţii. Afirmaţia este valabilă atât pentru Societăţile de consum din Ţările dezvoltate, cât şi pentru cele sărace din lumea a treia.

Pentru analiza noastră introducem următoarele noţiuni noi : orice Societate, Sistem socio-economic naţional, regional, ca să funcţioneze, ca să existe are o anumită Nevoie de educaţie, aceasta însemnând un Nivel necesar de educaţie. Ne referim la un Nivel firesc, normal, nu la unul extraordinar. Dar un Sistem socio-economic ar funcţiona şi mai bine, ar progresa, ar evolua mai mult dacă Sistemul de învăţământ din societatea respectivă ar produce un Nivel educaţional mai înalt decât Nivelul educaţional necesar.

Există cu alte cuvinte un Nivel educaţional necesar ideal, care este întotdeauna mai mare, mai înalt decât Nivelul de educaţie necesar. Nivel educaţional ideal pe care Subsistemul de învăţământ al Sistemului socio-economic l-ar produce cu un efort mai mare. L-ar putea produce dacă societatea,

factorii ei de conducere şi-ar propune lucrul acesta ca Obiectiv important. Când Nivelul educaţional real, produs de Învăţământul unui Sistem socio-economic atinge un Nivel foarte scăzut (în comparaţie cu Nivelul educaţional necesar), acest Nivel educaţional scăzut poate să-i fie fatal întregului Sistem socio-economic naţional, mondial, etc.

La ora actuală Sistemele socio-economice ale Ţărilor dezvoltate, ca şi ale Ţărilor sărace se găsesc într-o stare de criză generală, îngrozitoare, foarte periculoasă, datorită Nivelului educaţional real produs de Sistemele de învăţământ naţionale. Adică datorită crizei educaţiei din Şcoala contemporană.

Iată de ce în actuala perioadă istorică pe care o traversăm ar trebui să acordăm mai multă atenţiei dezvoltării, evoluţiei Sistemelor de învăţământ, Sistemelor educaţionale, fenomenului educaţional. Or lucrul acesta nu se poate întâmpla atâta timp cât trăim în Capitalism. Sistemul socio-economic capitalist este sistemul, maşinăria specializată în producerea de capital, care pentru a obţine un capital cât mai mare, transformă toate elementele Sistemului în marfă. Într-o economie de Piaţă, totul este marfă, într-o asemenea economie omul, cultura, conştiinţa, educaţia, pentru că nu aduc bani…nu au valoare. În societatea capitalistă totul a devenit…de consum, cultura a devenit Cultură de consum, iar de educaţie nu este nevoie. Educaţia nu are valoare.

Situaţia Civilizaţiei umane, a popoarelor este cu atât mai gravă cu cât, în secolul XX un Grup de Mari Bancheri Internaţionali, Vârful Financiar mondial, organizat într-un Vârf Mondial al Societăţilor secrete, prin implantarea oamenilor lor în Guvernele naţiunilor au pus mâna pe Conducerea întregii Civilizaţii umane, care a devenit "proprietatea" lor, turma lor pe care o manipulează cu un cinism şi o subtilitate extraordinară, pentru a obţine cât mai mulţi bani.

In finalul acestui capitol : Sistemul socio-economic naţional, sau mondial este în acelaşi timp Casă-Uzină-Navă cosmică-Şcoală, oferindu-le oamenilor un univers locuibil, un loc de muncă, posibilitatea de a evolua, de a înainta prin timp, şi un loc în care învaţă, se perfecţionează.

Privit într-o Perspectivă mai mare Sistemul socio-economic este ceva miraculos (cu adevărat această catedrală nevăzută până acum, în care noi ne naştem, creştem, muncim şi cu care înaintăm prin timp este o minune a lui Dumnezeu) o imensă catedrală, maşinărie, un APARAT URIAŞ, COSMIC, CARE NE OCROTEŞTE, NE ASIGURĂ CONDIŢIILE DE EXISTENŢĂ, NE DĂ UN LOC DE MUNCĂ, NE AJUTĂ SĂ EVOLUĂM CA FIINŢE UMANE (FUNCŢIA EDUCAŢIONALĂ) ŞI ÎN CARE NOI ÎNAINTĂM PRIN TIMP, EVOLUĂM. Către unde evoluăm ? Nu ştim, Ştiinţele umane nu ne lasă să

întrezărim. Noi, pentru că am descoperit Sistem socio-economic de evoluție ştim încotro evoluăm, încotro ne îndreptăm. Către ieşirea din actualul Nivel mic de evoluție şi urcarea, intrarea într-un Nivel mare de evoluție, în Nivelul de evoluție următor, superior. Este limpede, Omenirea pe acest Nivel de evoluție nu mai poate rămâne mult. Aşa cum Omenirea n-ar fi putut nici evolua nici supraviețui, dacă ar fi rămas pe Nivelul mic de evoluție numit Sclavagism, sau Feudalism. Toată tragedia Civilizației umane, toată nenorocirea noastră, a oamenilor, a societăților naționale …vine de acolo că noi, Societatea umană actuală nu putem evolua. Din păcate nici nu ştie cum s-ar realiza lucrul acesta. Ei bine Omenirea, Omul, Civilizația umană, Societățile naționale, pot evolua… aşa cum am arătat noi în cartea numită "Sistemul Economic de evoluție sau cartea care va salva lumea". Şi aşa cum arătăm noi în această carte.

1. Cel care ne ține pe loc, împiedicându-ne să evoluăm, adică să urcăm pe Nivelul de evoluție superior, este în primul rând Sistemul socio-economic capitalist, Factorul, Cauza numărul unu a dezastrului actual al Civilizației umane. Al crizei generale a Sistemului socio-economic mondial, şi a Sistemelor socio-economice naționale. Criza economică, criza educațională, criza culturii, criza morală, criza valorilor, criza Omului, criza sistemului socio-economic, toate acestea dau o Sinteză extraordinar de periculoasă pe care am numit-o Criza generală a Societății umane.
2. Al doilea factor vinovat de această Criză generală a Societății omeneşti, a Omului este ceea ce se numeşte în presă Guvernul mondial secret. Acesta este, aşa cum am mai spus Vârful Financiar mondial care conduce lumea, care este acelaşi cu Vârful Mondial al Societăților secrete care conduc Lumea, şi care este acelaşi cu Grupul Bancherilor internaționali, care utilizând de câteva secole Mijlocul de produs bani numit BANCA au reuşit să acapareze peste 60, după unele surse secrete 80 % din Capitalul Mondial, capital pe care-l folosesc pentru a manipula Civilizația umană, Guvernele lumii, Sistemele economice naționale ale lumii, şi desigur pentru a-şi mări la nesfârşit Capitalul mondial pe care-l dețin.

In presa ultimelor două secole acest Vârf Mondial Financiar şi Secret care conduce lumea a mai fost numit Francmasoneria mondială, Iluminații, Masonii, Societățile secrete care conduc lumea. Sunt cărți, documente istorice indubitabile, lucrări de ştiință, de istorie, sociologie, economie care arată cât se poate de limpede că Istoria omenirii în ultimele două veacuri a fost o Istorie manipulată, o Istorie scenarizată. În sensul că Acest grup numit Iluminații, (posedând cele mai mari Bănci din lume) au influențat, au

determinat producerea unor Evenimente istorice, de mare amploare, mondiale, toate negative, care au produs imense distrugeri Sistemelor economice naționale, sau ale unor Imperii. O dată produse aceste distrugeri sociale, morale, economice, Societățile, Conducătorii acestor societăți au venit, ca să-şi re-construiască Economiile, să se împrumute la aceşti bancheri Mondiali, care deținеau în Băncile lor mari sume de bani. Împrumutându-se , să zicem, 100 de milioane de dolari, un Guvern, după ce termina de plătit împrumutul, vedea că de fapt a plătit Băncii de la care s-a împrumutat, 150 de milioane de dolari, sau chiar dublu, 200 de milioane de dolari. Aşa se face că de două secole popoare întregi au fost transformate în turme de sclavi, este vorba de o nouă sclavie care lucrează pentru Marii bancheri internaționali, şi băncile acestora.

Marii bancheri Internaționali, altfel spus Vârful Francmasonic al Societăților secrete care conduc lumea, în urma unui RĂZBOI MASCAT de o subtilitate şi perfidie uimitoare, ÎN URMA UNUI RĂZBOI VIITORIST, GÂNDIT ÎNTR-O MARE PERSPECTIVĂ au produs un imens rău popoarelor lumii, manipulându-le, încăierându-le, făcându-le să-şi producă mari distrugeri economice şi sociale.

Aceste "şmecherii" folosite de Marii bancheri internaționali, prin care au pus popoarele în situația de a se autodistruge, de a-şi distruge economiile, pentru a se împrumuta la marile Bănci ale lor, au fost Revoluție franceză, din anul 1979, (opera Francmasoneriei europene, prin care a fost distrusă clasa Aristocrației europene), Marele Experiment mondial comunist, inițiat de Marx şi Engels, prin crearea Modelului teoretic al Societății comuniste (Experiment aplicat în practică de Lenin, Troțki şi extins apoi pe o mare suprafață a Planetei), inițierea Primului război mondial, care a avut funcția de a distruge economiile țărilor europene beligerante, şi de a aplica în Rusia Modelul comunist, al doilea Război mondial, (care a avut funcție de a distruge Economiile țărilor care aveau să intre în vârtejul conflictului mondial), şi

2…De a ajuta Uniunea Sovietică să extindă Comunismul în lume), trecerea unui mare număr de țări de la capitalism la socialism (una dintre cele mai eficiente Metode ale Războiului economic, psihologic, educațional, informațional, cu o putere de distrugere enormă a economiilor, a societății, a culturii, ca şi metoda inversă, trecerea le la socialism la capitalism), trecere realizată prin crearea şi utilizarea ca mijloace a primului şi a celui de-al Doilea război mondial.

În anul 1989, în urma realizării în practică a unui scenariu mondial a fost distrus Sistemul comunist mondial (în urma unui Sistem mondial de lovituri de stat denumit eufemistic Revoluții) iar fostele Economii socialiste, au fost trecute de la comunism la capitalism, au devenit din nou Economii de piață, metodă foarte eficientă de a distruge Sistemele economice. Rezultatul, fostele economii ale Țările socialiste s-au autodistrus sau au fost distruse într-o proporție impresionantă, societățile din Țările foste socialiste ajungând într-un stadiu de sărăcie echivalent cu un genocid de proporții colosale.

În concluzie acest Vârf financiar mondial, Marii Bancheri internaționali, organizați în Societăți secrete manipulează popoarele lumii, întreaga civilizație umană, folosindu-se de Războaie economice, informaționale, psihologice, culturale, sistemice, (acestea formând o sinteză foarte periculoasă numită Război Mascat, sau Război mut, sau Noile Războaie, concept folosit de sociologii americani) prin care manipulează popoarele, societățile umane făcându-le să-şi distrugă economiile, culturile. Toate acestea în folosul Marilor Bancheri internaționali.

Atât Primul Război mondial, al Doilea Război mondial, cât şi Războiul din Vietnam, (după anul 1960) iar recent Războiul împotriva Afganistanului, şi Irakului au fost Războaie inițiate, provocate în mod subtil de Vârful Mondial al societăților Secrete, utilizând Guvernul SUA, Guvernele Țărilor Dezvoltate ca pe nişte Unelte, pentru ca Statele Unite, Guvernele Țărilor Dezvoltate să pună mâna pe petrolul arab. Aceste Războaie, ca şi Războiul împotriva Terorismului mondial sunt Războaie create artificial, ele fac parte dintr-un Mare Război mascat, împotriva popoarelor lumii, a Economiilor național, a Civilizației umane (format dintr-o sinteză extraordinar de perfidă de Războaie psihologice, economice culturale, educaționale, morale, sistemice, combinate cu tipul de Război militar) gândit într-o perspectivă seculară. Deci un Război mascat viitorist, gândit adică pe o durată de zeci de ani, de sute de ani.

Acest Război imens şi perfid le-a adus, le aduce şi le va aduce în viitor foarte mulți bani Marilor Bancheri Internaționali, le va mări Marele capital Mondial, cu prețul provocării de distrugeri economice, financiare, morale, Economiilor naționale, popoarelor. Rezultatul este menținerea în înapoiere şi involuție a Economiilor naționale, a Sistemului socio-economic al civilizației umane.

După distrugerea Sistemului socio-economic comunist mondial, fostele țări socialiste au devenit Obiectul şi victima unui Război mascat de o complexitate şi perfidie inimaginabile, Agresorul fiind Vârful Mondial al

Societăților secrete, sau Guvernul mondial, care conduce totul din umbră, în mod mascat, perfid, folosindu-se de un mare număr de "mijloace docile, slugarnice", care sunt Statele Unite ale Americii, Guvernul englez, Guvernul Rusiei, Guvernele țărilor dezvoltate, Serviciile secrete ale acestora (așa cum s-a întâmplat în anul 1989 când serviciile secrete ale SUA, respectiv CIA şi ale Uniunii Sovietice, respectiv, KGB-ul, şi alte Servicii Secrete au colaborat ca să distrugă Statele, Dictaturile, Guvernele fostelor Țări comuniste), urmărindu-se realizarea unei NOI ORDINI MONDIALE.

Ce înseamnă o NOUĂ ORDINE MONDIALĂ ? O mare nenorocire. Înseamnă că Marii Bancheri Internaționali, Guvernul mondial au pus mâna pe întreaga Putere mondială, că el va face ce va vrea cu popoarele (care vor fi distruse pentru a fi creat un haos mondial, o sărăcie de neimaginat, un pseudopopor internațional), cu Economiile naționale, cu Civilizația umană, cu Economia mondială. Întrebarea noastră este aceasta?

Oamenii aceştia care conduc lumea sunt normali, sunt sănătoşi din punct de vedere mintal, psihic, dacă declanşează războaie mondiale, pseudorevoluții care provoacă distrugerea a miliarde de vieți umane, de valori materiale incomensurabile, numai ca să se îmbogățească ei şi să pună mâna pe "CONDUCEREA LUMII" ? Răspunsul nostru este limpede: acest Grup care conduce lumea, oamenii care fac parte din aceste Societăți secrete sunt bolnavi psihic. Aşa cum declanşează războaie mondiale care produc milioane de morți, de victime, distrugerea economiilor naționale, a Economiei mondiale, (să ne gândim la Războaiele mondiale, să ne gândim la Vânzarea Țărilor din Răsăritul Europei la Ialta, în februarie !945, lui Stalin, Gulagului Sovietic, ca apoi la Malta, pe 4 noiembrie 1989, când s-au întâlnit George Busch şi Mihail Gorbaciov, târgul să fie invers, Uniunea Sovietică să vândă din nou Occidentului fostele Țări socialiste din Răsăritul Europei), aşa cum au făcut aceste imense Crime mondiale ca şi cum ar fi făcut cele mai fireşti gesturi, ca şi cum şi-ar schimba cămăşile, oamenii aceştia pot foarte bine SĂ DISTRUGĂ ÎNTREAGA CIVILIZAȚIE UMANĂ. Atât popoarele, societățile umane din Țările Dezvoltate, care sunt societăți de consum, turme ghiftuite şi dezumanizate, cât şi societățile din Țările sărace, nu sunt decât nişte Turme manipulate în modul cel mai facil de cei care Conduc Lumea, de Guvernele Occidentale, manipulate la rândul lor de Guvernul mondial.

Rezultatul acestei stări de lucruri ? Starea de mizerie, absurdă, de sărăcie, de boli şi umilință, de înapoiere a Civilizație umane.

Aşa stând lucrurile, Marilor Bancheri Internațional le convine ca Civilizația umană să rămână pe acest nivel Capitalist de dezvoltare, ei nu vor

voi să se renunțe la antiumanul Sistem economic capitalist, ei nu doresc în ruptul capului ca Omenirea, şi Sistemele socio-economice naționale să evolueze şi să treacă pe un Nivel superior de evoluție. Lucrul acesta realizându-se prin renunțarea de către Guverne, de către Organizația Națiunilor Unite, de către Civilizația umană, de către Societățile naționale din Țările Dezvoltate (atât de manipulate) la Sistemul economic capitalist, la Economia de piață, şi trecerea Societății omeneşti, a Civilizației umane la CONSTRUIREA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE.

Aşadar, în final subliniem faptul că Guvernul mondial care posedă marele Capital mondial (cea mai mare parte a banilor de pe această Planetă, între 60 şi 80 % din întreaga cantitate de bani) este un Guvern satanist, că el produce un rău imens, distrugeri imense, şi o înapoiere continuă şi profundă Sistemului socio-economic al Civilizației umane, (starea de criză, de stagnare şi de involuție) este un FACTOR NOCIV ŞI NEGATIV, iar această situație trebuie depăşită cât mai repede.

3. Al treilea MARE FACTOR CARE PRODUCE STAREA DE ÎNAPOIERE, CARE SE OPUNE DEZVOLTĂRII SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC MONDIAL, SOCIETĂȚILOR NAȚIONALE ŞI SISTEMELOR LOR NAȚIONALE este Nivelul scăzut al Educației, despre care am vorbit mai sus. În cadrul Biroului de Viitorologie de la Bucureşti a fost descoperit încă din anii 1980 SISTEMUL NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT EVOLUTIV, cel care va ajuta Societățile umane să evolueze enorm de mult din punct de vedere educațional. Sistemele naționale de învățământ evolutive şi Sistemul socio-economic național de evoluție sunt cele două mari descoperiri româneşti care pot salva Civilizație umană, care pot să o lanseze pe LINIA DE EVOLUȚIE A VIEȚII.

16

SĂ CUNOAŞTEM ŞI MAI BINE SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE

Aşadar, acum când ne apropiem de sfârşitul acestei cărți avem cât de cât limpede o Viziune mai clară, mai exactă asupra sistemului socio-economic de evoluție, fie că este vorba despre Sistemul socio-economic național fie că este vorba despre Sistemul socio-economic mondial.

Sistemul socio-economic într-o anumită perioadă este deci rezultatul devenirii sale istorice. El este deci capătul de sus al unei evoluții complexe care durează de zeci de mii de ani. Naşterea lui a început, aşa cum spuneam mai sus, din momentul în care primele Primate, Hominide, mai dotate, au pus mâna pe un obiect din natură şi l-au folosit ca pe o unealtă. Din acel moment s-a născut Omul Faber, omul care construieşte unelte, mijloace economice.

Ulterior omul a luat un obiect din naturală şi l-a transformat foarte mult, atât de mult încât nu mai semăna cu obiectul transformat. Din acel moment Omul a devenit Constructor de unelte. Din acel moment Sistemul socio-economic simplu, de la început, s-a tot dezvoltat până a ajuns la complexitatea şi organicitatea de azi ! Este o minune a lui Dumnezeu, ne vine în minte această expresie, când ne referim la el. Este un Organism de o complexitate extraordinară, o dată ce integrează, şi pune la treabă, un număr foarte mare de elemente, de natură foarte diferită, subsisteme organizate pe orizontală şi verticală.

Este un organism supra-individual, (şi chiar suprauman) care adună la un loc, integrează ființe umane, mijloace materiale, obiectele muncii, produsele, valorile culturale, informații, stări psihice, credințe, idealuri, probleme. Din acest punct de vedere este

1. Sistemul cu cea mai mare şi mai complexă capacitate de Integrare, din Universul cosmic, atât cât îl cunoaştem noi. Aşadar, o Funcţie a lui foarte importantă este tocmai aceasta, Funcţia de integrare, a realităţii, a realului. El Integrează Omul (fiinţa umană) şi Societatea umană, (Grupul uman) în realitate, în univers. Din acest punct de vedere putem să spunem că Sistemul socio-economic este un Mare aparat viu, care produce un Produs numit integrare a omului într-o structură de unelte, obiecte ale muncii, produse, şi alte elemente, într-o Mare Unitate vie, funcţională, numită Sistem socio-economic. Dacă nu ar exista integrate (procesul de integrare a existat de la începutul Sistemului socio-economic, adică din zorii umanităţii până azi, şi el se perfecţionează, evoluează mereu) într-un Macro-organism toate aceste elemente, disparate, în sine, nu ar fi nimic. Omul, Grupul uman nu ar putea exista, nu ar fi putut evolua. Pentru că Omul, dacă a evoluat ca specie, ca societate, ca fiinţă umană pe parcursul istoriei, a evoluat pentru că a fost integrat într-un Organism viu, care a evoluat. Cel mai important element al acestui Organism viu, de o complexitate extraordinară a fost, şi va fi în continuare Omul.
2. După ce acest Organism complex integrează într-o Unitate vie atâtea elemente, el le pune apoi în mişcare, în funcţiune, la treabă, făcându-le funcţionale, punându-le să producă, iar el, Sistemul, la rândul lui, devine funcţional. Devine o fabrică, o uzină, care creează un număr de produse. Deci Sistemul socio-economic produce un al doilea produs (Când spunem integrare nu spunem doar o simplă adunare la un loc de elemente, de oameni şi obiecte, pentru că în cazul acesta nu am mai avea o Uzină, un Organism viu, ci integrează aceste elemente într-un mod arhitectural, logic, într-o anumită ordine, după o anumită raţiune, fapt care face ca Sistemul în ansamblul său să fie ordonat, funcţional, raţional. Lucrul acesta s-a perfecţionat necontenit de-a lungul istoriei. Dar ce înseamnă că Sistemul face să funcţioneze elementele care-l compun ? Că fiecare element, la locul lui, în locul pe care-l ocupă într-o structură mai mare, fie că este vorba de Om, care este fiinţă vie, dotată cu raţiune, fie că este vorba despre obiecte, mijloace, produse, valori, probleme, idei etc, este pus să creeze ceva. El, fiecare element, creează, produce ceva, şi anume un set, de 1, 2, 3, 4 produse. Iată ce lucru extraordinar (ce funcţii miraculoase are) face Sistemul socio-economic. Elementele într-un Sistem socio-economic, produc, creează un număr de finalităţi, sau de produse, tocmai pentru că sunt, există integrate într-un Sistem socio-economic. Desigur, în interiorul Sistemului socio-economic fiecare element este integrat la început într-o

structură imediată de elemente, mai mare decât el. (aceasta fiind un subsistem, care la rândul lui este integrat într-un Sistem sau Subsistem mai mare, iar acesta într-un Subsistem al Sistemului Socio-economic şi mai mare) Datorită acestui fapt fiecare element devine creator de finalităţi, adică el transmite, se obiectivează în conţinuturi de E I S, căci lucrul acesta este un produs sau o finalitate, o Cantitate şi calitate de E I S.

- Noi am arătat mai sus că Sistemul funcţionează (aceasta însemnând că toate "rotiţele lui se învârt", că elementele lui produc ceva.) datorită acestui element miraculos care este Omul (singurul din Sistemul socio-economic care este capabil să producă Munca) şi datorită Produsului omului numit Muncă, acel fluid de E I S, energie, Informaţie şi Substanţă vie care se combină cu E I S conţinut de celelalte elemente, producând noi elemente, numite produse, şi care conţin şi acestea tot E I S.

Fără existenţa omului (singurul capabil să producă munca datorită Intelectului, gândirii şi afectivităţii sale) tot acest univers n-ar putea exista, nu s-ar putea "închega", funcţiona.

Pe parcursul istoriei oamenii muncind au creat Nava în care trăiau şi munceau numită Sistem socio-economic. Pentru că Sistemul socio-economic, adică această Navă uriaşă (în care oamenii trăiesc aşa cum trăiesc într-o Navă cosmică, ai cărei pereţi îi protejează de condiţiile vitrege din univers, care altfel, dacă nu ar fi apăraţi de pereţii navei, de navă, ar fi omorâţi. Nava deci este cea care le asigură oamenilor condiţiile de existenţă, cea care îi apără, cea care le dă locuri de muncă, cea care-i educă) creată de ei, îi ajută ulterior să se autocreeze la nesfârşit, din ce în ce mai mulţi, mai evoluaţi. Dacă oamenii nu ar produce cantităţi mari de muncă, iar aceasta la rândul ei, (deci Munca, adică o cantitate de E I S) dacă nu ar circula pe canalele interioare ale Sistemului socio-economic nu s-ar fi format în istorie Nava, adică Sistemul socio-economic, şi acesta nu ar funcţiona şi nu ar înainta în viitor prin timp, asemenea unei Nave.

Deci Omul, oamenii sunt cei care prin munca lor creează clipă de clipă şi pun în funcţiune uriaşa şi complicata maşinărie numită SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC. Omul, oamenii au fost cei care au creat această navă cu care au călătorit până azi prin istorie, iar la rândul ei nava le creează locuri de muncă, le asigură condiţii de viaţă şi de muncă, îi educă, deci îi formează. Între Om şi această mare Navă este o "complicitate", o intercondiţionare profundă, complexă, uimitoare. Una fără alta nu ar putea exista, om, societate, Civilizaţie umană, Specie evoluează împreună cu Nava uriaşă în care ne aflăm de zeci de mii de ani.

- În această navă Omul este la fel cum erau vâslaşii, sclavii la galere în corăbiile romane, în corăbiile din antichitate. Omul, sclavul, mişca vâsla, aceasta era munca lui (aceasta este munca omului pe tot parcursul istoriei), adică producea o cantitate de E I S, care la rândul ei se transmitea în Întregul corp al corăbiei, făcând corabia să înainteze. Aceasta facem noi, oamenii când muncim, de la începutul istoriei până azi, muncim, producem o cantitate de E I S care face Sistemul socio-economic, deci Corabia, să funcţioneze şi să înainteze.

- Facem această precizare, într-o Societate, într-un Sistem socio-economic nu toţi oamenii transmit, prim munca lor, aceiaşi Cantitate de E I S, Întregului corp al Corăbiei. Unii îi transmit Corăbiei o cantitate de E I S extraordinar de mare, cei mai mulţi îi transmit o Cantitate mică de E I S, alţii, tot mulţi, deşi fac mişcare, ceea ce produc ei nu se adaugă, nu se transmite Navei, nu este muncă, iar alţii, în loc să producă E I S, ei de fapt consumă din munca produsă de semenii lor.

Cei care au produs o Cantitate de E I S foarte mare, care a dus la dezvoltarea navei, au fost marii Creatori, marii inventatori, marii descoperitori, marii creatori de cultură. Unii au produs mari Cantităţi de E I S, dar au trăit greu, au fost umiliţi (motivul lui Prometeu, descoperitorul focului, al lui Cristos), alţii prin munca lor au produs mult rău societăţilor umane în care au trăit, cu alte cuvinte a produs un E I S negativ, care a distrus, a produs dezechilibrări şi distrugeri în corpul Sistemului socio-economic.

- Sistemele socio-economice, deşi în general au crescu, s-au dezvoltat pe parcursul istoriei, această creştere nu a fost lineară. Războaiele militare pornite de Conducătorii unor Cetăţi, ai unor popoare, au dus la distrugerea altor cetăţi, au dus la dislocarea şi distrugerea unor întregi societăţi. În cazul acesta au fost distruse şi Sistemele socio-economice ale acelor popoare. Să ne gândim numai la distrugerea Statului dac, a Economiei poporului dac, după războaiele daco-romane din anii 100-101 şi 105-106. Au fost zeci de popoare care au dispărut în istorie, au existat Imperii care au dispărut. O dată cu popoarele şi Imperiile care au dispărut în istorie s-au produs dislocări de populaţii, mari distrugeri economice, culturale etc. Cel mai mare duşman al Sistemelor socio-economice de-a lungul Istoriei a fost, aşa cum am mai spus, Războiul.

- Aşa după cum ştim, în istorie au existat popoare care au dispărut şi nu au lăsat nimic sau mai nimic în urma lor. Există de asemenea popoare care au realizat descoperiri, creaţii tehnice şi ştiinţifice, culturale care au contribuit enorm de mult la progresul lor, care au stimulat extraordinar de mult progresul

şi evoluţia istorică a Speciei şi a Civilizaţiei umane. Aşa după cum ştim grecii au creat în antichitate o cultură uimitor de avansată, una din marile culturi ale lumii, cultură care a stat la baza dezvoltării culturii europene în cele două milenii de după Christos.

- Cele care au contribuit foarte mult la progresul, la dezvoltarea şi evoluţia Sistemelor socio-economice nu au fost nici acumulările de bogăţii în urma războaielor, nici îmbogăţirea unor cetăţi sau Ţări din practicarea comerţului, ci marile descoperiri, invenţii, marile realizări în domeniul Ştiinţei şi al culturii, în domeniul cunoaşterii în general. Noi am trasa atenţia că Sistemul socio-economic este un Sistem format din aceste trei subsisteme : Subsistemul substanţial, Subsistemul energetic şi subsistemul informaţional, aflate într-o profundă şi strânsă intro-deschidere, comunicare, întrepătrundere. Cu cât Societatea a urcat pe firul istorie Energia a devenit mai importantă, pentru creşterea, evoluţia Sistemului decât Substanţa, iar începând cu dezvoltarea Ştiinţei în secolele al XIX-lea, al XX-lea Informaţia a devenit factorul cel mai important în dezvoltarea unui Sistem socio-economic. Computerul este unealta informaţională care consfinţeşte acest adevăr.
- Marile descoperiri realizate de-a lungul istoriei în domeniul mijloacelor de producţie, ne gândim la roată, la plug, la primul mijloc de transport, piroga, corabia, carul, căruţa, la descoperirea maşini cu aburi, la descoperirea lunetei, a maşinii de calculat, a computerului au dinamizat procesul dezvoltării şi al evoluţiei Sistemelor socio-economice.
- O dată cu secolul al XIX-lea, secol al experimentului, al dezvoltării mijloacelor de cunoaştere, al gândirii pozitiviste marile descoperiri făcute în domeniul cunoaşterii realităţii, a materiei, a universului au accelerat şi mai mult dezvoltarea şi evoluţia Sistemelor socio-economice.
- O dată cu secolul al XX-lea, o dată cu dezvoltarea ştiinţei a şi a mijloacelor , a metodologiilor moderne de cunoaştere, pe scena istoriei apare o nouă categorie socio-profesională, care va deveni în viitor clasa socială dominantă, cea mai numeroasă, este vorbe despre Cercetătorii ştiinţifici, despre aceşti Muncitori ai cunoaşterii. Ei sunt factorul cel mai important care vor face ca Sistemul socio-economic să iasă din micul Nivel de evoluţia capitalist, pentru a intra în Nivelul de evoluţie superior, Marele Nivel al evoluţiei, aşa cum l-am denumit noi.

17

MODURILE DE PRODUCȚIE ŞI NIVELELE DE EVOLUȚIE ALE SISTEMELOR SOCIO-ECONOMICE

Am văzut cum s-a născut în Istorie Sistemul socio-economic. La început primii hominzi erau doare culegători. Apoi unuia dintre ei i-a venit în minte să ia un băț şi să bată un pom încărcat de fructe, sau să omoare un animal. Din momentul acela s-a născut prima unealtă…şi cu ea a început fascinanta istorie şi aventură a lui Homo Economicus.

Acum 50.000-30.000 de ani Spațiul european era locuit de Omul de Neanderthal. Prin nordul Mării Negre, sau prin Peninsula Balcanică, venind din Asia Mică, din Peninsula Sinai (iar de aici, în miile de ani de dinainte Omul de Cro-Magnon ar fi venit din Africa Australă, unde ar fi apărut) Omul de Cro-Magnon ar fi invadat Spațiul european. Pe care trăia de zeci de mii de ani Omul de Neanderthal. Mai dotat din punct de vedere Intelectual, mai precis din punctul de vedere al dezvoltării Creierului (omul de Cro-Magnon avea o cutie craniană cu un volum mai mare, şi deci un creier mai voluminos, mai dezvoltat. Mai dezvoltat nu numai în sensul că avea un volum mai mare ci că era apt să stabilească un număr mai mare de legături temporar nervoase, deci să facă un număr mai mare de conexiuni), al Capacității acestuia de a evolua, de a se dezvolta, de a asimila mai multe cunoştințe, de a crea unelte, între anii 50.000 - şi 30.000 î. e. n., deci pe parcursul a 20.000 de ani, Omul de Cro-Magnon a

reuşit să-l elimine de pe scena istoriei, şi de pe scena Europei pe Omul de Neandertal. Omul de Neanderthal, mai bine zis Specia Omului de Neanderthal, dispare deci de pe scena istoriei acum 30.000 de ani. Omul de Cro-Magnon se va întinde pe suprafaţa Europei, şi va continua să evolueze.

Cum ne-a interesat enorm de mult problema apariţiei omului, a speciei umane în istorie, am citi cam tot ce s-a scris pe tema aceasta fiind foarte informaţi. Istoricii şi antropologii nu sunt unanim de acord în privinţa modului în care s-a făcut trecerea de la o Speciei de primate superioară, la hominizi. Prin Specie de hominizi noi înţelegem prima specie de primate cu mers vertical, cu o cutie craniană şi cu un creier dezvoltat, capabilă de procese de învăţare, având un limbaj primitiv, fiind capabilă să utilizeze obiecte găsite în natură ca unelte, creatoarea primelor simboluri..

În privinţa locului şi a momentului în care putem vorbi de apariţia primilor oameni, există două teorii, care împart oamenii de ştiinţe în două categorii: 1. Cei care susţin că Omul a apărut într-un singur loc, într-un singur centru de iradiere, în Africa Australă, acum aproximativ 2, 8 milioane de ani. 2. Cei care susţin că Omul, ontogeneza speciei umane, a apărut în mai multe locuri pe faţa Planetei, în principal tot în Africa australă, dar în mai multe Centre de iradiere.

Noi credem că al doilea punct de vedere este mai plauzibil. În plus noi credem că Specia umană nu a apărut în urma unui proces îndelungat de evoluţie, adică nu a apărut în mod natural evoluând dintr-o specie inferioară, ci : 1. În urma unei operaţii genetice făcute de o Civilizaţie superioară, care a coborât pe Pământ, şi care a produs deci o mutaţie genetică în mod raţional, experimental, modificând codul genetic al unei Specii de primate superioare. Aceasta ar fi, aşadar teoria apariţia Omului în urma unei intervenţii extraterestre. 2. În al doilea rând credem că este posibil să se fi petrecut cu această specie de primate superioare într-adevăr un accident genetic care să fi dus la apariţia unei Specii superioare, mai evoluate decât specia din care a apărut. Aceasta ar fi deci teoria accidentului genetic 3. Abia în al treilea rând credem că Specia umană este produsul unei evoluţii îndelungate. Aceasta ar fi teoria evoluţionistă.

Ca să revenim la spaţiul european, noi credem de exemplu că este posibil ca unul din punctele, din centrele de iradiere a ontogenezei umane să fie Valea Dunării (deci că Omul a apărut în câteva locuri, nu foarte multe, pe suprafaţa Planetei, unul dintre acestea, cel mai vechi fiind Africa Australă, altul fiind Valea Dunării, altul fiind un centru de iradiere asiatic, Valea Gangelui, să spunem…

Ne susţinem punctul de vedere privind existenţa unui centru de iradiere între 1.000.000 şi 600. 000 de ani, în Valea Dunării, bazându-ne pe faptul că la

Bugiuleşti, o comună pe valea Oltețului, în Oltenia, au fost găsite urme cu o vechime de peste 600.000 de ani î. e. n., iar cel mai vechi homo europeus a fost găsit recent într-o peşteră din România. Între mileniile IV şi I, ca urmare a primei revoluții agrare din istorie, în Valea Dunării, în spațiul Carpato-Istro-Pontic a avut loc o Mare Revoluție demografică, s-o numim astfel. Datorită condițiilor bune de viață, datorită existenței unor spații întinse de păşunat, ca şi datorită descoperirii şi perfecționării uneltelor agricole, cum ar fi săpăliga, plugul, rarița, etc, în acest spațiu populația, organizată în triburi; s-a înmulțit, şi asta pe o perioadă lungă de timp, de milenii.

Aşa se face că unele triburi, pentru că densitatea populației aici era mare, condițiile de păşunat, de viață devenind mai grele, triburile au început să se lupte între ele (poate de aici acea însuşire a tracilor, dezbinarea, învrăjbirea, tracii, ne spune Herodot erau unul dintre marile neamuri ale lumii în acel moment istoric, şi dacă ar fi fost uniți ei ar fi putut cuceri lumea. Pe parcursul secolelor, mileniilor, această însuşire, această înclinație către dezbinare a tracilor a fost interiorizată, fiind asimilată de subconştientul colectiv şi de codul genetic. Este posibil ca noi, românii, de aceea să avem această înclinație, către dezbinare, suntem dezbinați, ne invidiem, ne distrugem valorile, psihologia noastră este bolnavă de Axiofagie, patologie care ne face să ne distrugem valorile), să se disloce din arealul ocupat, pentru spații mai bune de păşunat, şi de practicat agricultura. Aşa se face că în mai multe rânduri triburi din Valea Dunării au plecat în căutarea unor spații de păşunat şi de viață mai bune. O parte din ele au migrat prin nordul Mării Negre înspre Asia, rahmanii, triburile de rahmani, coborând până în India, unde au devenit clasa superioară de mai târziu, Brahmanii. Aceştia sunt arienii. O parte au migrat în sud Dunării, ajungând, prin peninsula balcanică, până în Asia mică unde au fondat cetăți, popoare, Civilizații, cum au fost Hitiții, sau Troienii. Alții au migrat înspre nord, formând mai târziu populațiile germanice, nordice, sau înspre Peninsula Italică, umbrii, latinii, ori înspre peninsula Iberică, bascii, catalanii. Europa, omul european îşi are originea în Valea Dunării, de aici a plecat populația europeană de azi, cu câteva mici excepții.

Noi credem că Omul de Neanderthal, care s-a întins pe toată suprafața Europei până înspre Muniții Urali, cum o atestă descoperirile arheologice, a plecat tot din Valea Dunării. (sau oricum s-a născut în spațiul european. În sensul că venind din Asia Mică, ajungând prin peninsula Balcanică în Valea Dunării, aici s-a stabilit pentru o mare perioadă de timp, vreme în care s-a dezvoltat foarte mult ca specie, ca mase umane mari, numeroase. Iar de aici, prin iradiere a invadat Europa Occidentală, şi de Răsărit. Acelaşi îndelungat

proces s-a întâmplat ulterior cu Omul de Cro-Magnon, care, plecând tot din valea Dunării, a dislocat, dar a format şi o sinteză genetică, pe o perioadă îndelungată de timp conviețuind împreună, cu Omul de Neanderthal) Triburile de neanderthalieni s-au dezvoltat, populația de neanderthalieni a crescut aici în spațiul european, după câteva zeci de mii de ani reuşind să populeze întreaga Europă de la Atlantic până la Urali. Faptul că nu s-au găsit urme arheologice între Germania, Valea Dunării şi Africa Australă, în Peninsula Balcanică, în Asia Mică pe un traseu Africa Australă, Asia Mică, Peninsula Balcanică, Valea Dunării, Centru Europei, care să ateste că Omul de Neanderthal a venit, prin iradiere din Africa australă pe traseul amintit mai sus, demonstrează, credem noi, suficient că Omul de Neanderthal s-a născut în Europa, în perioada 100.000-80.000 î. e. n. Şi cel mai probabil în Valea Dunării, pentru că pe teritoriul Țării noastre s-au descoperit cele mai vechi urme ale lui Homo europeus. Şi nu există numai o dovadă, sunt foarte multe dovezi, care ne permit nouă să formulăm ipoteza că Omul de Neandretal îşi are şi el originea tot în spațiul Carpato-istro-pontic.

Omul de Cro-Magnon apare (este tot o ipoteză, desigur) în Valea Dunării, după zeci de mii de ani, şi este probabil rezultatul apariției unei specii de primate mai evoluate. Triburile de Oameni de Cro-Magnon având un Creier mai dezvoltat, se vor dezvolta aici în Creuzetul Văii Dunării, vor deveni din ce în ce mai numeroase, populația din spațiul acesta va creşte enorm, după care va începe acelaşi lung proces de iradiere (pe care l-a parcurs şi Omul de Neaderthal) pe urmele Omului de Neandertal. Între cele două specii (sau ramuri ale aceleiaşi specii la origine) au existat desigur şi interferențe, ele coabitând perioade lungi în acelaşi areal, dar au existat şi lupte, omul de Cro-Magnon dislocând, şi împingând tot mai departe triburile de Neanderthalieni. În 20 de mii de ani, adică între anii 50.000-20.000 î. e. n. prin lupte şi eliminare fizică, prin coabitare şi asimilare genetică, sau prin dislocare în spațiu Triburile Omului de Cro-Magnon au scos de pe scena istoriei Omul de Neanderthal.

Acest fapt s-a datorat Plasticității, Capacității mai mari a Creierului Omului de Cro-Magnon de a stabili noi conexiuni. Este adevărat că Omul de Cro-Magnon are cutia craniană mai mare, volumul creierului mai mare, dar importantă a fost desigur această plasticitate, această deschidere a sistemului nervos, aceasta Capacitate mai mare a Creierului Omului de Cro-Magnon de a stabili noi legături temporar nervoase, de a face noi conexiuni, asociații. Această capacitate i-a permis Omului de Cro-Magnon să "fabrice" noi unelte, noi mijloace de luptă, împotriva animalelor, noi mijloace de pescuit, de vânătoare. Omul de Cro-Magnon a evoluat mai repede decât Omul de Neanderthal, deşi

venea "mai de jos" din istorie, l-a ajuns pe acesta din urmă, şi l-a depăşit. Din momentul în care l-a depăşit el a putut şi să-l elimine de pe scena istoriei. Dar când l-a depăşit în evoluție ? Atunci când Omul de Cro-Magnon a creat unelte mai eficiente, mai bune, mai perfecționate. Unealta a jucat deci un rol extraordinar de important în acest proces de eliminarea a Omului de Neandrethal.

Însă nu numai unealta este Indicele evoluției. Omul de Cro-Magnon l-a întrecut pe Omul de Neandertal pe terenul gândirii, şi mai exact pe terenul evoluției Sistemului psihic, şi de aici a Sistemului nervos : avea o capacitate de gândire mult mai mare, memora o cantitate de informație mai mare, **era capabil să gândească superior, să reflecte lumea în care trăia într-un mod superior, mult mai bogat, mai obiectiv, mai real, să reflecte, adică să cunoască o suprafață mai mare de realitate. A fost capabil să creeze simboluri culturale. Lumea lui, "lumea din mintea Omului de Cro-Magnon" era mai bogată, ea reuşea să cunoască, să reflecte o suprafață mai mare din realitate, din lumea fizică. O dată cu aceste lucruri Omul de Cro- Magnon a fost capabil să construiască Teorii despre naşterea sa, Teorii despre lumea în care trăia el. A apărut astfel prima religie, Totemul, care era şi o primă "filozofie" despre lumea în care trăia el. Având aceasta capacitate superioară a Creierului de a stabili, de a crea noi conexiuni, Omul de Cro-Magnon a fost capabil de trăiri, de sentimente mai bogate, a fost capabil de creații Imaginare. Totemul este un exemplu, indivizii umani ai unui trib cred că tribul lor s-a născut dintr-un animal, că acest animal este "strămoşul" lor şi are puteri magice. Omul de Cro-Magnon cu timpul şi-a dezvoltat limbajul, care de la simple sunete guturale a trecut la emiterea mai multor sunete legate între ele, şi care semnificau un anume obiect. Folosind această legare a sunetelor între ele, omul primitiv a început să denumească toate obiectele din viața lui.**

Aşa au apărut cuvintele, apoi numărul lor a crescut, pe măsură ce experiența Omului se îmbogățea, achizițiile în planul cunoaşterii, ale Tribului şi ale oamenilor, erau şi ele mai mari, memoria tribală, a crescut şi ea. Vocabularul omului primitiv s-a mărit, şi toate acestea au dus la DEZVOLTAREA LIMBAJULUI. Dezvoltându-se limbajul a crescut capacitatea individului uman, dar şi a grupului de a comunica, de a-şi transmite gândurile (care erau informații), a crescut Capacitatea grupului de a-şi transmite cunoştințele generațiilor viitoare. Toate acestea au dus la DEZVOLTAREA SISTEMULUI NERVOS. Un Sistem nervos evoluat l-a ajutat pe om să inventeze noi mijloace, superioare. Omul primitiv, după ce

a început să-şi fabrice uneltele (hommo faber) A ÎNCĂPUT ŞI A EVOLUAT PE LINIA DE EVOLUȚIE DE CARE AM VORBIT ÎN ACEASTĂ CARTE.

Nu acelaşi lucru s-a întâmplat cu Omul de Neanderthal. Sistemul lui nervos nu l-a mai ajutat să realizeze lucrurile pe care le-a realizat Omul de Cro-Magnon. Omul de Neanderthal nu a mai fost capabil să fabrice unelte noi, nu a fost capabil să-şi dezvolte gândirea, limbajul. Deci Creierul lui l-a ajutat să evolueze până la un punct, mai departe (datorită capacității Sistemului nervos) nu l-a mai ajutat , l-a împiedicat. Din acest moment Omul de Neanderthal era condamnat să dispară de pe scena istoriei.

Din fericire Omul de Cro-Magnon, în urma unei mutații genetice, a avut Creierul care i-a permis să evolueze până astăzi. O dată cu crearea primul "mijloc de producție", omul s-a trezit integrat într-un Sistem socio-economic. În acest Sistem socio-economic el a fost asemenea unui astronaut într-o Navă. Sistemul lui nervos s-a găsit într-un Dialog permanent cu mediul, cu acest sistem socio-economic, cu problemele care i se puneau spre rezolvare. Sistemul nervos al individului uman, în proporție de masă (adică la nivelul triburilor, al cetăților, al societății, al popoarelor) a receptat o informație din ce în ce mai mare, prelucrând o cantitate de informație din ce în ce mai mare. La nivelul neuronilor, al sinapselor, al reacțiilor chimice intra-neuronale şi din sistemul nervos, aceasta a însemnat creşterea În continuă a conexiunilor, a legăturilor nervoase-temporare, a reacțiilor chimico-electrice care se produc la nivelul chimico-biologic al sistemului nervos.

Aceste reacții, acest proces de creştere al numărului de conexiuni, adică de legături temporar-nervoase, la nivel de masă, a dus la dezvoltarea continuă în istorie a Sistemului nervos. Ba mai mult această dezvoltare a Sistemului nervos cu fiecare generație care venea în istorie a fost interiorizată de Subconştientul colectiv şi de Codul genetic. Aceasta a fost modalitatea, procesul prin care s-a dezvoltat de-a lungul Istoriei Sistemul nervos al Omului. Fără să fi fost integrat în această navă numită Sistemul socio-economic omul nu ar fi putut să evolueze. Societatea umană şi Specia umană nu ar fi evoluat ca să ajungă unde a ajuns acum. Când se află într-o stare de Criză foarte gravă şi foarte periculoasă, şi când realmente ar putea să se prăbuşească, să dispară. Cu Omul şi cu Specia umană s-ar putea întâmpla acelaşi lucru care s-a întâmplat cu Omul de Neanderthal, şi cu Specia lui, dacă putem numit Omul de Neanderthal specie.

Noi am spus mai sus că întreaga Schelărie, Catedrală, Navă cosmică, Uzină care este Sistemul socio-economic are la bază Sistemul nervos al Ființei umane, Sistemul de nevoi, de necesități al Ființei umane (şi al Societății). Munca,

fluxul de E I S care este munca nu ar putea fi creat dacă nu ar exista motivația, gândirea şi afectivitatea umană, deci dacă nu ar exista Sistemul nervos al ființei umane. Societatea nu are Sistem nervos.

Creierul Omului de Neanderthal fiind limitat nu a mai putut să facă față solicitărilor (Subsistemului de probleme pe care i le punea viața, Sistemul socio-economic), schimbărilor din mediu, care erau , deveneau, probleme care se puneau spre rezolvare Speciei, Grupurilor şi Omului de Neanderthal. Ne este teamă că în viitor nici Creierul uman, aşa cum este el acum, nu va mai putea face față Problemelor pe care i le pune viața omului modern. Ipoteza noastră este că Omul modern, Sistemul nervos al omului modern se află la limita de sus a capacității sale de a face față problemelor pe care i le pune Subsistemul de probleme al Sistemului socio-economic. Aceasta este şi ea una din cauzele Crizei Sociale, a crizei economice, a Crizei educației, a crizei Omului din această perioadă istorică. Specia umană devine din ce în ce mai "slăbită", mai bolnavă, mai "erodată" în fundamentele ei genetice, biologice, psihice, sociale. La nivel de Specie a crescu alarmant în ultimele decenii numărul bolnavilor psihici.

La Congresul de Psihiatrie care a avut loc în anul 2002 la Bucureşti se aprecia că peste 47% din indivizii umani ai planetei au nevoie de serviciile medicului psihiatru. În Statele Unite, peste 63% din americani au nevoie de ajutorul psihologilor şi al psihiatrilor, iar situația în Țările dezvoltate nu este cu mult mai bună. În al doilea rând a crescut enorm de mult numărul de cazuri de cancer la mia de locuitori, ca şi numărul de copii oligofreni. Dacă înainte de 1960 cazurile de oligofrenie şi de cancer erau foarte rare, numărul lor la mia de locuitori era infim, după 1970, 1980 creşterea numărului de cazuri a devenit explozivă. Am putea introduce aici şi patologia cancerului, a bolilor degenerative. Acestea sunt argumentele cele mai sigure că atât Sistemul nervos, cât şi Codul genetic al Omului, al Speciei umane au fost suprasolicitate, s-au apropiat de o limită de sus, peste care Omul nu va mai putea evolua.

Şi deci acest sistem nervos şi Cod genetic al Speciei umane, ca şi organismul bio-psihologic al Omului s-a apropiat de limita sa peste care nu mai poate trece. Dincolo de care Omul, Societatea, Sistemul socio-economic, Civilizația umană nu mai pot evolua.

Ne găsim deci aproximativ în situația Omului de Neandrethal înaintea dispariției sale de pe scena istoriei. Ipoteza noastră este că în acest moment istoric Codul genetic şi Sistemul nervos uman mai pot susține doar pentru un timp nu prea îndelungat Sistemul de factori stresanți, adică Subsistemul de probleme nerezolvate care se pun spre rezolvare Omului. Pentru că stresul

uman, poate una dintre cele mai importante, grave, periculoase probleme (pentru că stresul provoacă un mare număr de boli, având efecte negative în plan social, economic, al educației etc) este şi el argumentul că Sistemul nervos este aproape de limita sa. Faptul că Oamenii nu găsesc soluții la criza economică, socială, faptul că popoare întregi, Civilizația umană nu găseşte soluții la problemele pe care le pun Viața şi istoria este semnul sigur că atât putem noi, ca Oameni, Ca Societăți, ca Civilizație. Că suntem aproape de Limita de sus a Capacității Sistemului nervos, aceiaşi Limită care a făcut ca Omul de Neanderthal să dispară din istorie.

Tocmai de aceea Omul trebuie să renunțe la Sistemul socio-economic capitalist un sistem antiuman, învechit, care nu mai corespunde noi etape istorice, antieducațional, pentru a urca într-un nou Nivel de evoluție prin construirea Sistemului socio-economic de evoluție. Aşa după cum ştim pe parcursul istoriei Omul a evoluat situându-se mereu pe un mic Nivel de evoluție, superior. Ca şi cum ar fi străbătut un portativ muzical. Am văzut cum s-a făcut această Evoluție. Omul a evoluat datorită faptului că el s-a aflat integrat în Sistemul socio-economic, evoluând împreună cu acest Sistem. Acest Sistem a fost de fapt Mijlocul esențial care l-a ajutat pe Om să evolueze.

Pe fiecare nivel de evoluție al Omului a existat un Mod fundamental de producție. Precizăm un Mod fundamental de producție. Este o noțiune nouă introdusă de noi, pentru a fi foarte concreți, foarte exacți, obiectivi. Deci fiecare nivel de evoluție este caracterizat în primul rând de un Nivel fundamental de producție. Pe lângă un Mod principal sau fundamental de producție mai există un mod secundar de producție. Modul principal de producție împreună cu modul sau modurile secundare de producție alcătuiesc Modul de producție al perioadei istorice sau al Nivelului de evoluție. Modul de viață este un alt concept nou pe care-l introducem în Ştiința economică, şi el este sinteza modului de a munci al omului, de a se raporta la existență, modul de a trăi, de a-şi trăi conținutul vieții.

Să urcăm pe treptele istoriei :

1. Perioada de trecere de la hominizi la omul primitiv, când hominizii sunt culegători. Trăiesc hrănindu-se cu fructele şi rădăcinile pe care le culeg cu mâinile (fără să folosească un obiect ca mijloc de a culege).
2. Perioada care începe din momentul apariției primei unelte în viața omului. Este momentul în care omul primitiv ia un băț şi loveşte arborii ca să doboare fructele, ia un băț ca să lovească fiara care-l atacă, sau animalele pe care vrea să le omoare. Din acest moment începe Istoria omului, Istoria lui Homo economicus. Modul de producție fundamental al

Omului în această perioadă este acela de culegător. Omul este un culegător, care adună de pe pământ fructele căzute din pom, dar care bate pomii pentru a le mânca fructele. Sau foloseşte ţepuşa ca să prindă peştii, ori capcana pentru a prinde animalele pe care apoi le va mânca. Omul de Neandertahal, care dispare acum 30.000 de ani, utiliza deja unelte foarte simple. Modul acesta principal de producţie folosit de Omul primitiv al paleoliticuluui (centrat pe timpul de activitate de a culege hrana din natură) era Modul de producţie al acestei perioade istorice. Apăruse o cultură primitivă, timpurie, valorile spirituale ale lumii tribale asimilate produceau educaţia indivizilor umani, limbajul primitiv le permitea comunicare intra-grupală, transmiterea de informaţii, de sentimente, participarea la ritualuri. Modul de producţie şi cultura creată şi asimilată, trăită de omul primitiv, din universul tribal, dădeau sinteza pe care am numit-o, Modul de viaţă, sau Modul de trai. Modul de trai al omului primitiv poate fi reconstruit astăzi. Fiecare din acestea, adică modul de producţie principal, modul de producţie al perioadei istorice, şi modul de trai are fiecare o anumită eficienţa educaţională. Această eficienţă educaţională a modului de producţie şi a modului de viată joacă un rol extraordinar de important în formarea omului primitiv ca personalitate umană din ce în ce mai evoluată. Această eficienţă a celor trei Moduri amintite mai sus avea să crească permanent pe parcursul istoriei, ajutându-l pe Om să evolueze, împreună cu evoluţia sistemului socio-economic. Cele trei moduri despre care am vorbit aici, împreună cu valorile culturale, asimilate, trăite, împreună cu mentalitatea societăţii, (despre care am spus că joacă un mare rol, un rol esenţial) şi cu sistemul de probleme pe care viaţa, realitatea, istoria le pune spere rezolvare societăţii dau Profilul, Configuraţia Epocii istorice respective, alcătuiesc Imaginea şi Conţinutul Nivelului de evoluţie respectiv. Această afirmaţie este valabilă pentru toate Nivelele de evoluţie parcurse de Sistemul socio-economic, de sistemele socio-economice de la începutul Istoriei până azi.

2.1 Peste mii de ani, nu ştim precis când, omul nu a mai folosit obiectele din natură ca unelte, ci s-a apucat el să le adapteze, băţul să-l ascută la capăt piatra s-o şlefuiască până când devenea ascuţită şi putea cu ea să taie carne, sau să taie lemne, s-o pună în vârful unui băţ, realizând astfel prima suliţă… Acesta a fost doar începutul, omul devenise constructor de unelte, creator de unelte.

Începea istoria extraordinară a lui homo faber (creator de unelte) care avea să "urce" toată istoria, până în zilele noastre când omul construieşte

computere de mare putere, avioane supersonice, sonde spațiale. Este poate de necrezut dar istoria acestor unelte, care sunt sondele spațiale, computerele, rachetele etc începe cu piatra ascuțită prin frecare de omul primitiv acum 30.000 de ani. Această categorie socio-profesională, acest mod de a produce unelte, este un mod de producție secundar. Aşadar în Comuna Primitivă avem un mod de producție principal, fundamental, cel de culegător, şi un mod de producție secundar, cel de constructor de unelte, care se va dezvolta îndeosebi în perioada următoare, în Sclavagism.

Modul de producție al Comunei primitive este format deci din aceste două moduri de producție, Modul de producție principal, cel de culegător, şi modul de producție secundar, cel de creator de unelte. Creatorii de unelte sunt în această perioadă şi culegători, ei nu s-au desprins definitiv şi total de Culegători.

În ultima parte a Comunei primitive, în neolitic, când apar uneltele agricole de fier, se dezvoltă un mod secundar de producție, Agricultura, cu cele două laturi ale sale, cultivarea pământului şi cultivarea animalelor, agricultorii şi ciobanii, care va deveni în perioada următoare Modul principal de producție. În această perioadă istorică Modul de viață este format din Modul de producție al perioadei istorice şi din cultura asimilată, trăită, re-creată continuu a universului tribal. Observăm că atât modul de producție al Comunei primitive cât şi modul de viață s-au îmbogățit şi au evoluat față de perioada precedentă.

3. În Sclavagism modul principal de producție devine agricultura. Agricultura începuse să se facă încă din neolitic, ultima etapă a Comunei primitive, când deja fuseseră descoperite uneltele agricole de fier, şi când existau centre metalurgice de făurire a acestora. Cu timpul agricultura se va face pe suprafețe din ce în ce mai mari (fie că este vorba de cultivarea pământului cu cereale, alte plante, fie că este vorba de creşterea animalelor, a oilor etc) cu unelte din ce în ce mai evoluate. Se dezvoltă modul de producție secundar, acela de constructor de unelte, (meşteşugarii), se dezvoltă un nou nod de producție secundar, comerțul şi comercianții, şi un alt mod de producție secundar, care va juca un mare rol în accelerarea dezvoltării societății, este vorba despre apariția şcolilor, a educatorilor, a producției de oameni învățați.

   Aceste moduri de producție secundare, vor sta la baza apariției şi dezvoltării noilor Subsisteme ale Sistemului socio-economic. De fapt, în mod paradoxal, aceste moduri secundare se vor dezvolta foarte mult în perioadele istorice

următoare, participând mai mult decât modul de producție

principal (în care lucrează cei mai mulți oameni ai societății) la dezvoltarea şi evoluția Sistemului socio-economic. Modul de producție principal, împreună cu modurile de producție secundare, formează Modul de producție al perioadei istorice. Sinteza acestui mod de producție cu valorile spirituale, receptate, trăite de om pe parcursul vieții sale, împreună cu credințele, sentimentele, trăirile, atitudinile sale formează Modul de viață al Omului în perioada sclavagistă. Atât modul de producție cât şi modul de viață îi solicită omului mult mai mult Sistemul nervos, gândirea, creativitatea, trăirea, fapt care îl va forma ca o personalitate mai bogată, adaptată lumii în care trăieşte, mai evoluată.

4. În perioada Feudalismului modul de producție agricol rămâne modul principal, dar se dezvoltă şi mai mult modurile secundare din sclavagism, meşteşugurile, comerțul, educația. Apariția şi dezvoltarea modului de producție secundar numit educația va avea o contribuție extraordinară la evoluția Omului, a sistemului socio-economic uman, al speciei. La sfârşitul Feudalismului apar şi se dezvoltă Universitățile, fenomen care va duce la dezvoltarea culturii şi a ştiinței, fapt care va accelera extraordinar de mult progresul, dezvoltarea Sistemelor socio-economice , mai ales în spațiul european. Tot acum, în cadrul unor universități încep să se facă cercetări experimentale, acestea vor duce mai târziu, în secolele al XVIII-lea şi al XIX-lea la apariția Loboratoarelor de cercetare, şi la apariția unei noi categorii socio-profesionale, cea a cercetătorilor ştiințifici.
5. În Perioada capitalistă, se dezvoltă foarte mult modul de producție meşteşugăresc transformându-se în sectorul industriei, Subsistemul industriei, devine unul dintre Subsistemele cele mai importante. Începând cu cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea, Industria devine în Țările dezvoltate Mod de producție principal, iar în secolul XX acest proces se va accentua. Se dezvoltă foarte mult modul de producție pe care l-am numit Comerț, şi o dată cu el Subsistemul numit de noi Piața, devenind şi el mod de producție principal. **Cu secolul al XX-lea se petrece un lucru extraordinar, modul de producție şi Subsistemul pe care-l numit Cercetare ştiințifică începe să joace, depăşindu-l,**

un rol mai important decât Sectorul industrial (al fabricării de unelte). Țările dezvoltate sunt dezvoltate pentru că au investit încă din prima jumătate a secolului XX în Cercetare, în Educație, şi au avut rezultate extraordinare. Cercetarea este cea care a făcut ca Japonia, America, Germania, Țările dezvoltate în general să fie unde sunt acum, iar Țările sărace să se zbată în

mizerie şi în sărăcie. Vedem aşadar că în Ţările dezvoltate capătă amploare, devenind Mod de producţie principal Activitatea de cercetare; procesul de cercetare.

Ea este Activitatea care a decis ca Ţările care au investit în Cercetare, care şi-au dezvoltat Laboratoare de cercetare, în care Cercetarea a devenit un Subsistem dezvoltat al Sistemului socio-economic, să devină Ţări dezvoltate. Iar Ţările care nu şi-au dezvoltat Subsistemul cercetării (şi al Educaţiei, şi Culturii) să devină Ţări sărace. Începând cu anii 1957, când Uniunea Sovietică lansează Primul satelit (Sputnic) având un animal la bord, căţeluşa Laica, dar mai ales cu anul 1961, când este lansat primul Om în cosmos, Iuri Gagarin, Uniunea Sovietică investeşte foarte mult în cercetare. Acest fapt va propulsa Uniunea sovietică făcând din ea o mare putere economică, militară, politică şi tehnico-ţtiinţifică. Ulterior Uniunea Sovietică avea să se prăbuşească tocmai pentru că investiţiile în domeniul militar, au diminuat investiţiile în dezvoltarea economică şi tehnico-ştiinţifică, iar economia nu a mai putut susţine Cercetarea.

În concluzie Cercetarea este Subsistemul Sistemului socio-economic (naţional, al Civilizaţiei umane) care va deveni Subsistemul economic principal, cel mai dezvoltat, cu cea mai mare expansiune în Viitor. Sistemul socio-economci de evoluţie descoperit de noi în anii 1976-1978, şi care va fi Sistemul socio-economic al viitorului va fi un Sistem socio-economic în care cercetătorii sunt clasa cea mai numeroasă şi cea mai importantă. Modul de producţie al Perioadei viitoare a istoriei omenirii va fi centrat pe modul de producţie al cercetării ştiinţifice (activitatea de cercetare ştiinţifică).

Şi aşa cum Modul de viaţă al omului în capitalism este mult mai bogat şi evoluat, are o eficienţă educaţională mai mare decât modul de viaţă al omului din perioada feudalismului, la fel şi modul de producţie al perioadei viitoare, şi modul de viaţă al Omului din acea perioadă, pe care o numit Perioada evoluţiei, vor fi mult mai bogate şi evoluate. Vor avea o eficienţă educaţională incomparabil mai mare.

Recapitulând, modul de producţie principal al culegătorului din comuna primitivă (modurile de producţia, aşa cum am văzut sunt centrate pe un tip de activitate umană, activitatea de culegător, activitatea de agricultor), modul de producţie al agricultorului, (modul de producţie modul de producţie care a dura cel mai mult în Istorie, din ultima jumătate a perioadei Comunei primitive până în viitor în perioada de evoluţie), modul de producţie al comerciantului, modul de producţie al muncitorului (al făuritorului de unelte), modul de producţie al educatorului (centrat pe tipul de muncă numit educaţie), modul de producţie al creatorului de valori culturale (artistul, omul de ştiinţă), şi modul de producţie al

cercetătorului ştiinţific, muncitorul viitorului, al cărui timp de muncă este cercetarea)…observăm că fiecare mod de producţie, (tip de activitate, de muncă, generalizat la scara societăţii, acesta este modul de producţie), îi solicită tot mai mult fiinţei umane, (şi asta la nivel de societate şi specie) Intelectul, sistemul nervos.

Îi pune sistemul nervos să recepteze şi să prelucreze o cantitate şi calitate de informaţie din ce în ce mai mare, îi solicită afectivitatea, participativitatea întregului sistem psihic… Acest fapt va duce la dezvoltarea şi evoluţia Omului şi a Corpului său mai mare numit Sistemul socio-economic, făcând din om şi din nava în care trăia, muncea şi cu care înainta prin timp O FIINŢĂ ŞI O SPECIE EVOLUTIVĂ. Aceasta este esenţa istoriei şi a omului. Datorită acestui fapt Omul a ajuns pe această treaptă înaltă a istoriei. Acum se găseşte într-o Criză foarte profundă, atât Omul, fiinţa umană, cât şi societatea, sistemul socio-economic în care trăiesc acestea, ca şi Marea navă ce călătoreşte prin timp şi prin univers numită SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC AL CIVILIZAŢIEI UMANE.

În perioada istorică imediat următoare Omul ori va evolua, adică va urca împreună cu Sistemul socio-economic, nava în care este el "îmbrăcat", şi va trece într-un nivel superior de evoluţie, aşa cum s-a mai întâmplat în istorie când a trecut de la Comuna primitivă, la Sclavagism, etc, ori se va prăbuşi într-un mod îngrozitor în neant.

18

SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC, NAŢIONAL SAU AL CIVILIZAŢIEI UMANE, ESTE CEVA EXTRAORDINAR DE MARE ŞI DE MĂREŢ

Suntem din fericire o specie evoluată tehnologic (pentru că am reuşit să construim computere cu o putere de neimaginat acum o jumătate se de secol, pentru că am reuşit să descifrăm codul genetic, deşi cred că suntem pe drumul cunoaşterii doar la suprafaţa acestui ocean de realitate care ne înconjoară. Este adevărat că am reuşit să trimitem aparate construite de noi care au trecut de marginile sistemului solar, dar suntem abia la începutul aventurii umane care ne va duce în profunzimea Universului), dar suntem din păcate o Civilizaţie rămasă în urmă, involuată, din punct de vedere moral, educaţional, spiritual. Această rămânere în urmă a evoluţiei omului, şi societăţii din punct de vedere

educațional, din punct de vedere moral este o nenorocire pentru Om şi pentru Civilizația umană.

Şi la fel, suntem o Civilizație, o Specie rămasă mult în urmă, neevoluată ca Mod de înțelegere a realității, a vieții, a universului în care trăim. Capacitatea minții umane de a se cunoaşte pe sine ca Mintea umană, cunoaşterea Intelectului uman, cunoaşterea Omului şi a societății umane de către intelectul uman, este, din păcate abia la începutul unui Drum foarte lung al cunoaşterii. Mai subliniem încă o dată această noțiune, acest concept nou pe care l-am introdus în sistemul conceptual al PSIHO-ECONOMIEI.

Capacitatea de înțelegere a Conştiinței omul este încă redusă. Pe Om "nu-l mai duce mintea", (mintea omului, intelectul, sistemul nervos se află încă foarte jos ca nivel de dezvoltare, astfel că nu mai sunt capabile de o Înțelegere mai înaltă a lumii, a sensului omului în lume), sistemul nervos a rămas pe un nivel scăzut de dezvoltare, astfel încât nu este capabil de o înțelegere mai înaltă a problemelor lumii în care trăieşte.

Omul este prea "egoist", gândirea omului este prea limitată de egoismul lui, de viclenia, de obtuzitatea, de animalitatea lui, logica umană, filozofia Omului, aşa cum spuneam, în alte studii ale noastre, este "psio-gândire" o psiho-logică, o psiho-filozofie de joasă altitudine, de nivel scăzut. De exemplu, cei care au venit la conducere în România după 1989, Mintea lor (şi afectivitatea, Inima, cum spune Christos) nu a gândit ca şi cum s-ar fi aflat pe un nivel superior. Să-şi fi spus fiecare : ia să gândesc eu cele mai bune decizii pentru Țară, tot ce gândesc şi ce fac eu să fie spre binele semenilor săi (tip de gândire superioară şi pozitiv), chiar să renunț la liniştea şi binele meu şi al familiei mele, şi să iau acele decizii cele mai bune care pot să facă România să evolueze.

Ci a gândit de pe nivelul foarte jos, egoist, animalic pe care ne găsim cu toții, astfel : "ia să mint, să înşel eu cât mai mult, ia să fac în aşa fel încât eu şi familia mea şi grupul mafiot din care fac parte să ne îmbogățim cât mai mult, şi ceilalți, intelectualitatea, țăranii, muncitorii, amărâții, Țara ducă-se încolo".

Vedeți, pentru că marea majoritate a politicienilor noştri, a celor care s-au aflat la Conducerea țării, la toate nivelele, în parlament, au gândit aşa, Economia a fost pur şi simplu distrusă, de acest tip inferior, de nivel jos de gândire, de nivel inferior, de înțelege a omului, impregnat de animalitatea noastră.

Acest Nivel jos, scăzut, îngust de înțelegere pe care-l are Omul în etapa actuală (deci pe care-l avem majoritatea oamenilor care trăim pe această planetă, în primul rând cei care conduc lumea, politicienii), pe care-l au Societățile naționale, Civilizația umană, este cel care îşi pune amprenta asupra

modului de a gândi şi acţiona al oamenilor din actuala perioadă istorică. Acest Mod de înţelege inferior, jos, este cel care a nenorocit Omul, Societăţile omeneşti, Civilizaţia umană. Datorită lui Civilizaţia umană arată aşa cum arată, adică suntem o Civilizaţie nefericită, care se scufundă în mizerie, în sărăcie, în violenţă. Datorită acestui Nivel de înţelegere scăzut, limitat al Omului sfârşitului de mileniu II şi începutului de mileniu III Civilizaţiile raţionale mai evoluate care există în Univers nu intră în contact cu noi, pentru a ne transmite cunoştinţe despre tehnologia şi nivelul cunoştinţelor lor avansate, care ne-ar ajuta să evoluăm şi noi.

Pentru că ne văd cât de violenţi suntem, cât de răi, de egoişti, cât de limitaţi suntem în modul nostru de gândire şi acţiune, de înţelegere a lumii. Dar Modul de înţelegere al omului este numai unul din elementele care alcătuiesc, dau Nivelul educaţional al Individului uman, şi al grupului social. Este foarte important să cunoaştem lucrul acesta : Nivelul educaţional al unui individ uman, al unei personalităţi umane este dat de 1. Cantitatea de cunoştinţe, de informaţie pe care le-a asimilat, adică de Cultura lui generală şi de cultura de specialitate (cu cât această Cultură este mai vastă, omul este mai informat), plus, 2. de Numărul de deprinderi, de priceperi de muncă, de abilităţi umane (aceste abilităţi de muncă şi creaţie îi permit omului să muncească şi să creeze, fără acestea el este un om incapabil de a executa ceva, de a crea un produs, o operă de artă, sau ştiinţifică), plus 3.de Nivelul moral al personalităţii sale, (dacă este un om moral, cinstit, corect, bun, demn, altruist), 4. plus de Nivelul de înţelegere al omului, noţiunea despre care am vorbit mai sus.(dacă acest Nivel de înţelegere este unul limitat, jos, marcat de interesele lui animalice, egoiste, de interesele lui mărunte, sau dacă acest Nivel de înţelegere este unul superior, cu un larg orizont, gând gândirea omului vede departe, este profundă, omul a înţeles că menirea lui pe lume este una superioară, să se dedice idealurilor înalte, să se dedice oamenilor, să fie dacă se poate)

Am stăruit foarte mult pentru că, în urma cercetărilor şi studiilor noastre de pedagogie, psihologie, sociologie, am ajuns la concluzia că Nivelul educaţional al unei fiinţe umane, Nivelul educaţional al unei societăţi, Nivelul educaţional al Civilizaţiei, al speciei umane este cel mai important Factor în viaţa unui om, a unei societăţi, a Speciei şi Civilizaţiei umane. Dacă România se zbate în sărăcie şi mizerie, acum, după căderea Dictaturii comuniste, dacă în Ţările dezvoltate criza educaţiei face ravagii, şi viaţa oamenilor din Societăţile dezvoltate de consum este lipsită de sens, vidată, plicticoasă, dacă oamenii sunt bolnavi psihici, toate acestea se datoresc Nivelului educaţional scăzut al fiinţei umane, şi al Societăţii din aceste Ţări.

Deci datorită Nivelului scăzut de înțelegere al oamenilor care trăim în secolul XXI, datorită Nivelului Educațional scăzut al oamenilor, al Societăților naționale (al Sistemelor socio-economice naționale, pentru că orice Sistem socio-economic are un anume Nivel educațional) din această perioadă istorică, nici nu ne dăm seama de….Situația tragică, ruşinoasă, gravă şi periculoasă a Civilizației şi speciei umane. Discrepanța dintre dezvoltarea tehnologică şi ştiințifică realizată de câteva state, ne referim la Țările dezvoltate (pentru că această dezvoltare nu este realizată de întreaga Civilizație umană) şi Nivelul de moralitate foarte scăzut al oamenilor care alcătuiesc Societățile Naționale şi Civilizația umană fac ca **Situația Civilizației umane acum, după atâtea mii de ani de istorie civilizată să fie cea care este. În mod normal nouă, oamenilor care alcătuim Specia şi Civilizația umană, ar trebuie să ne fie ruşine de situația în care se află acum Omenirea, Popoarele, care se scufundă în mizerie, în suferință, în sărăcie, în violență, în înapoiere. Dacă noi, cei care formăm Civilizația umană am avea cât de cât minte, adică un nivel educațional ridicat, ar trebui să plângem, să urlăm de durere pentru situația îngrozitoare în care ne aflăm.**

Din nenorocire nu-i pasă nimănui, în primul rând celor care se află la conducerea Națiunilor, cei care prin deciziile nefericite pe care le-au luat, decizii prin care şi-au urmărit propriile interese de înavuțire, au distrus, au înrăutățit, au îmbolnăvit starea societăților umane, a popoarelor, a Civilizației umane. Tocmai datorită acestui Nivel educațional scăzut, al Nivelului de înțelegere scăzut al marii majorități a oamenilor care formează societățile umane, Civilizația umană civilizația umană să află într-o stare tragică şi periculoasă, şi se poate prăbuşi oricând.

Ar fi de ajuns ca oamenii, Societățile naționale, Civilizația umană să aibă un Nivel educațional şi de înțelegere mai înalt ca să ne fie ruşine de situația tragică şi mizeră a oamenilor, a Speciei umane pe această planetă. În acest caz şi-ar da seama că Sistemul socio-economic capitalist este un Sistem economic negativ, care nu trebuie acceptat, care ne creează un mare număr de probleme pe care nu le putem rezolva, care îl educă pe Om într-un mod dezastruos, care-l transformă pe om în marfă, care face din el un animal viclean, egoist, mărginit… În acest caz Omul ar gândi altfel, nu ar fi atât de mărginit, de viclean, de egoist în modul lui de a gândi şi de ar simți...

19

ŞI MAI MULT, ADEVĂRURI ŞI MAI ÎNALTE, DESPRE SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC

Dacă omul, oamenii care formează societăţile moderne de astăzi ar avea un nivel de înţelege şi un nivel de educaţie mai înalt, dacă oamenii de azi nu ar trăi în Situaţia de minus informaţie, de Fenomen Minus informaţie în care trăim, ei ar fi descoperit demult că Sistemul socio-economic este CEVA EXTRAORDINAR, ESTE UN APARAT UIMITOR, DE O COMPLEXITATE GREU DE IMAGINAT, extrem de sensibil, de profund, cu mecanisme de re-echilibrare foarte diverse, cu o organizare minuţioasă, CARE JOACĂ ÎN VIAŢA OAMENILOR UN ROL FOARTE IMPORTANT. Practic lucrul acesta a fost descoperit abia acum, în lucrarea de faţă, cu prilejul descoperiri Sistemului socio-economic de evoluţie. Iată de ce noi afirmăm că DESCOPERIREA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUŢIE ESTE UNA DINTRE CELE MAI MARI DESCOPERIRI DIN ISTORIE.

Sistemul socio-economic s-a născut într-un mod greoi, de-a lungul a milioane de ani (am văzut că ultimele descoperiri antropologice afirmă că Omul ar fi apărut acum 6-7 milioane de ani), pe parcursul timpului acest uimitor aparat, din ce în ce mai complex, foarte sensibil, ca un ceasornic, s-a perfecţionat, a evoluat continuu. Fără existenţa acestui aparat ciudat, ne referim la Sistemul socio-economic, această NAVĂ COSMICĂ-UZINĂ-CASĂ-ŞCOALĂ, Omul nu ar fi putut în istorie nici să trăiască, nici să supravieţuiască

şi nici să evolueze. Pe parcursul Istoriei acest Aparat a devenit mai complex, mai fin, mai mare, structura lui s-a mărit, s-a dezvoltat, sinapsele sale s-au înmulţit infinitezimal. Aparatul şi-a dezvoltat sistemele de intra-comunicare, capacitatea de autoreglare complexă, organizată pe nivele, cu perioade de reacţie rapidă, medie, îndepărtată.

Cu cât a urcat în istorie acest Aparat, devenind foarte complex, sensibil, pretenţios, ca Omul să poată "să-l întreţină" (în realitate el acest Aparat ne întreţine pe toţi) l-a obligat pe om ca să evolueze şi el. Acest Aparat uimitor de complex ca să funcţioneze cere, are nevoie de oameni din ce în ce mai educaţi, mai evoluaţi, care posedă cunoştinţe avansate, care au o moralitate înaltă, care au aptitudini de muncă şi de creaţie avansate, care au un nivel de înţelegere din ce în ce mai înalt. Iată un adevăr extraordinar, pe care nu-l ştiam, şi de care va trebui să ţinem cont. Iată de ce Educaţia în Sistemul socio-economic al prezentului şi al viitorului joacă un rol din ce în ce mai mare. Omul din sclavagism, sau din feudalism avea nevoie de cunoştinţe puţine ca să conducă, să mâne un car, o căruţă.

Omul din perioada următoare, Capitalismul, ca să conducă, să facă să funcţioneze o locomotivă, un vapor a avut nevoie de cunoştinţe şi mai avansate. Cunoştinţe pe care oamenii nu le mai puteau lua fără efort din mediul social, ci trebuiau să meargă la şcoală, la Şcoli speciale, să trudească mult pentru a avea cunoştinţe, deprinderi de muncă, de creaţie şi un nivel de educaţie din ce în ce mai înalte. Aşa cum o Rachetă, o Navă cosmică nu funcţionează, nu merge prin univers decât cu Oameni foarte învăţaţi, foarte evoluaţi la bordul ei, care au nevoie de cunoştinţe şi deprinderi foarte înalte, la fel şi această MARE NAVĂ COSMICĂ-UZINĂ ŞI ŞCOALĂ, care este Sistemul socio-economic de evoluţie, Sistemul economic al viitorului, cel care ne va plasa pe un Nivel de evoluţie superior, are nevoie de oameni din ce în ce mai educaţi, mai evoluaţi, care posedă cunoştinţe înalte, au o moralitate înaltă, au un Nivel de înţelegere şi educaţional foarte înalte.

Or în această perioadă Istorică ce constatăm ? În Sistemul socio-economic capitalist din Ţările dezvoltate societatea a fost transformată într-o Societate de consum, pentru că numai consumând, oamenii, societatea, produc bani. Cum produc bani ? cumpărând cât mai multe mărfuri, ca să le consume, consumând cât mai mult. În capitalism Sistemul socio-economic este un MARE APARAT DE PRODUS BANI, CAPITAL, de aceea acest Aparat de produs bani , CA SĂ FACĂ BANI CÂT MAI MULŢI, PENTRU CĂ ACESTA ESTE CAPITALUL, ÎI TRANSFORMĂ PE OAMENI ÎN

CONSUMATORI. În Piesa lui Eugen Ionescu, **"Cântăreața cheală", este o scenă unde unui personaj i se bagă cât mai multe pe gât : "înghite, înghite, înghite !", i se spune.** Aceasta este societatea capitalistă şi Sistemul socio-economic de consum. Aceasta este metafora, simbolul, cheia prin care înțelegem cel mai bine Sistemul socio-economic de consum. Omului i se bagă pe gât cât mai mult, Omul este UN STOMAC CARE CONSUMĂ CÂT MAI MULT ŞI ATÂTA TOT. În sistemul socio-economic capitalist nimeni nu este interesat de educație şi de oameni educați ! Nu, oameni care să facă bani, prin orice mijloace. De aceştia este nevoie, aşa este format omul.

Sistemul socio-economic socialist a fost, aşa cum am spus mai sus, un Sistem socio-economic artificial, creat în istorie de Îluminați, cu scopul de a pune ei mâna pe Conducerea lumii, de a destabiliza o mare parte a Civilizației umane, de a-i încăiera pe oameni, de a-i manipula, tocmai pentru ca Marii bancheri Internațional, Marele capital mondial să se îmbogățească tot mai mult, să crească şi mai mult. Comunismul a fost un Mare Experiment negativ prin care Civilizația umană era manipulată, pusă în situația de a se autodistruge, de a PRODUCE CÂT MAI MULȚI BANI PENTRU MARELE CAPITAL MONDIAL. Experimentul comunist, experiment negativ făcut de Iluminați la scară mondială a fost o etapă, o treaptă în lupta şi în drumul triumfal al acestora de a pune mâna pe Conducerea Lumii, a civilizației umane.

S-a văzut bine (a se vedea lucrarea noastră "MIHAIL GORBACIOV, CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX, UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIA OMENIRII), S-A VĂZUT DESTUL DE CLAR. Iluminații au creat Teoria comunistă (Marx şi Engels au fost francmasoni), Iluminații l-au aplicat Modelul comunist în practică (Lenin şi Troţki, francmasoni), Iluminații au conceput şi au creat Primul Război mondial, şi cel De-al Doilea Război mondial, Iluminații au distrus Comunismul.

Au creat aceste Războaie în primul rând ca să producă mari distrugeri economice multor națiuni, pe un mare areal socio-economic. Pentru că ştiau că după ce vor distruge Sistemele economice ale Imperiilor Rus şi ale Imperiului Austro-Ungar, deci după ce vor distruge Economiile atâtor popoare, conducătorii acestora vor veni după război cu mâna întinsă la marile Bănci Internaționale, adică la marii Bancheri Internaționali ca să ceară împrumuturi pentru demararea procesului de reface a Economiilor distruse ale popoarelor lor. Popoare întregi avea deci să fie transformate în sclavi, şi să muncească să îmbogățească Marile Bănci mondiale ale marilor Bancheri internaționali. În plus, Primul Război mondial , a avut funcția de a destabiliza şi sărăci Rusia şi

societățile europene, astfel încât să poată să implanteze Comunismul, Experimentul Comunist în lume.

Ceea ce să recunoaştem le-a reuşit perfect. Al Doilea Război mondial, pe lângă funcția de distrugere a Economiilor națiunilor care aveau să fie prinse în capcana Conflictului mondial, a avut funcția de a răspândi Comunismul, Experimentul comunist în lume, cu mult dincolo de granițele Uniunii Sovietice, folosindu-se de Uniunea sovietică, pe care tot ei o creaseră. Şi pe care tot ei aveau s-o distrugă, utilizându-l pe Mihail Gorbaciov ca armă secretă, o dată cu distrugerea Sistemului comunist mondial.

În anul 1989, Vârful francmasonic al Iluminaților, adică Vârful Financiar mondial, distruge, utilizând un Scenariu foarte savant, printr-un Sistem mondial de lovituri de stat, Sistemul Comunist Mondial, ca apoi să distrugă toate Economiile din fostul Sistem comunist mondial. Rezultatul ? Fostele economii socialiste s-au autodistrus, pierderile economice fiind de ordinul miilor de mii miliarde de dolari, (popoarele lor se scufundă în mizerie, sărăcie, boli) în timp ce Marele capital Mondial din Băncile Marilor Bancheri mondiali a crescut. Deci aceste Bănci s-au îmbogățit cu sute de mii de dolari.

După ce au distrus Uniunea Sovietică, Sistemul comunist mondial, şi Economiile foste socialiste, SUA, va pune mâna pe petrolul din Azerbaigean, şi din Georgia, pe petrolul Țărilor Arabe, prin declanşarea războaielor împotriva Afganistanului, a Irakului, şi a altor Țări Arabe. Acum, după ce a fost distrus Sistemul comunist mondial, şi Economiile fostelor Țări socialiste sunt la pământ, (în urma acestui Mare Război mascat care a început în anul 1989, împotriva fostelor țări socialiste, şi de fapt asupra tuturor țărilor) prin Marele proces al globalizării SUA ŞI Uniunea Europeană, MANIPULATE DE acelaşi Vârf financiar mondial vor să instaureze NOUA ORDINA MONDIALĂ. Ceea ce echivalează cu a pune mâna pe Conducerea Întregii Civilizații umane.

Ce vedem ? Că întregul Sistem socio-economic mondial este victima şi Obiectul unul Război mascat prin care Marii Bancheri Internaționali vor să pună mâna pe întreaga Putere a lumii, folosindu-se de Marile Puteri şi de Guvernele lor, ca şi de Companiile transnaționale. Pentru aceasta ei nu se dau în lături de a înscena Războaie Mondiale şi revoluții, prin care sunt distruse părți imense din Sistemul socio-economic mondial, prin care sunt distruse zeci de Sisteme socio-economice mondiale. În timp ce popoare, națiuni întregi, întreaga Civilizație umană se lasă manipulată, şi prostită ca o turmă, scufundându-se în neant.

A distruge Sisteme socio-economice naționale pentru a te îmbogăți tu Grup de Mari bancheri internaționali, este o crimă fără seamăn. În cazul acesta Civilizația umană nu mai poate evolua. Civilizația umană este condamnată la

stagnare, involuție, la mizerie, la rămânere în urmă, la înapoiere, şi chiar la prăbuşirea totală.

Or noi am spus că Sistemul socio-economic, fie el național (al națiunilor) sau al civilizației umane, este un Aparat viu, imens, de o complexitate infinitezimală, de o mare sensibilitate, friabilitate, având o putere miraculoasă. Să ne gândim numai că acest Aparat, mai complex şi mai fin decât un SISTEM NERVOS URIAŞ (pentru că aceasta chiar este un Creier uriaş, format din mii de subsisteme şi din mii de miliarde de elemente, de celule, pe care le integrează într-un Organism viu, pe care astfel îl ține în viață şi îl face să funcționeze) ține la un loc o Civilizație întreagă, face să funcționeze o Sinteză uriaşă formată de mii de elemente felurite, pe care le integrează într-un Organism viu.

Ei, bine, cu acest Creier uriaş, care ne adăposteşte în el asemenea unei case, care ne dă de lucru, care ne educă şi care face din noi creatori, care ne-a adus până la acest maxim de dezvoltare în istorie…noi , oamenii, Guvernele, ne purtăm într-un mod barbar, ingrat, absurd. Ne este greu să înțelegem dar există o Unitate uimitor de vie a sistemului socio-economic, în sensul că în cadrul lui elementele comunică între ele, în modalități profunde, subtile mai mult decât cunoaştem noi. Energia negativă, gândirea negativă în Ştiința clasică a Economiei nu este luată în atenție, ei bine Ştiința numită de noi Psiho-Economie ia în calcul energia şi informația negativă, efectele negative ale Inteligenței negative.

Dacă la anul 1330 Basarab I, Domnul Țării Româneşti, şi după el, Domnitorii care l-au urmat, puteau să dea foc la holde, să otrăvească fântânile atunci când Țara era invadată, pentru că o dată Sistemul economic distrus putea fi refăcut în anul următor, în sensul că satele erau reconstruite repede, pământul era arat şi însămânțat în primăvara următoare, ei bine…un Sistem socio-economic din secolul XX, sau din secolul XXI, o dată distrus….mai poate fi refăcut în zeci de ani. De ce ? pentru că Sistemele socio-economice cu cât au evoluat cu atât au devenit mai complexe, mai costisitoare, mai sofisticate, mai greu de elaborat, de construit, de refăcut.

După al doilea Război mondial Germaniei i-au trebuit 20 de ani ca să-şi refacă la loc oraşele şi uzinele distruse. Sistemele socio-economice moderne sunt nu numai mai complexe şi complicate, mai scumpe, dar ele sunt mai greu de…întreținut, de condus, au nevoie de oameni educați, informați, evoluați. Trebuie cheltuită o energie şi o informație imensă numai pentru întreținerea lor. Au nevoie de oameni, de muncitori, de funcționari, de ingineri, de profesori ordonați, disciplinați, capabili să execute activități de nivel înalt, de oameni educați care pot să iau cele mai bune decizii.

Cu cât un sistem socio-economic se află mai sus pe scara evoluției cu atât el este mai greu de întreținut, mai greu de făcut să se dezvolte, să evolueze, cere o cantitate de muncă din ce în ce mai mare şi mai înaltă, cere oameni din ce în ce mai educați, mai evoluați. Ele sunt asemenea unor ceasornice moderne extrem de precise, sunt Mari Aparate sofisticate, foarte precise, foarte economicoase, care au nevoie de un E I S cât mai evoluat. Iată de ce Sistemele socio-economice capitaliste din Țările Dezvoltate nu mai pot să se dezvolte, nu mai pot să evolueze.

Iată de ce Sistemele soci-economice din Țările sărace nu pot să se dezvolte. Iată de ce Sistemul socio-economic al Civilizației umane se găseşte în situația dramatică, tragică în care se găseşte. Iată de ce Omenirea se zbate în mizerie, în sărăcie, în boli fizice şi psihice. Iată de ce ar trebui să ne fie ruşine în Istorie ca Specie şi Civilizație de halul în care suntem. Iată de ce probabil alte Civilizații raționale din Univers ne studiază, se învârt în jurul nostru…dar nu intră în contact cu noi. Ca să se întâmple acest lucru ar trebui să evoluăm, şi ar fi bine dacă am evolua cât mai rapid. Pentru că altfel ne vom prăbuşi. Singura şansă , singura modalitate, cale de a se salva a Civilizației umane este…să evolueze.

20

SĂ TRECEM CÂT MAI REPEDE SĂ CONSTRUIM SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE. Cum arată acest sistem ?

Ar fi bine deci ca Guvernele, Statele să gândească, să construiască Proiecte, Scenarii de trecere de la actualele Sisteme socio-economice capitaliste, la Sistemele socio-economice ale viitorului, Sistemele socio-economice de evoluție. Urmând apoi ca după aceste Scenarii şi Proiecte să se construiască în realitatea social istorică Sisteme socio-economice de evoluție. Cu alte cuvinte să se aplice în realitatea istorică, aceste Proiecte de construire a Sistemelor socio-economice de evoluție. Mai întâi aceste sisteme socio-economice s-ar aplica în Țările cele mai dezvoltate. S-ar construi deci primele Sisteme socio-economice de evoluție naționale într-un număr de State, acolo unde există cele mai bune condiții de trecere de la Sistemele socio-economice capitaliste la Sisteme socio-economice de evoluție...

Trecerea de la Sistemele socio-economice capitaliste, cu Economii de piață, la Sistemele socio-economice de evoluție ar fi cea mai mare revoluție din istoria omenirii.

Am spus mai sus că de-a lungul Istoriei Sistemele socio-economice au trecut de la un Nivel mic de evoluție la altul. Aceasta a fost deci modalitatea de evoluție a Omenirii. Ei bine au existat, sau mai bine zis vor exista, două Nivele mari de evoluție. 1. Primul Nivel mare de evoluție a fost atunci când o specie superioară de primate a trecut la…specia umană. Cu această trecere a început Istoria umanității. Sau când O specie superioară de hominizi a trecut la specia…umană. După care a urmat evoluția speciei umane pe parcursul istoriei aşa cum o cunoaştem noi din Manualul de istorie. Bineînțeles că foarte multe lucruri nu le cunoaştem. Al doilea Nivel mare de evoluție va fi acela când Omul, Omenirea va trece de la Sistemul socio-economic capitalist la Sistemul socio-economic de evoluție.

În Sistemul socio-economic de evoluție nu este cunoscut fenomenul şomajului. Deci în Sistemul socio-economic de evoluție nu există şomeri, oamenii nu se vor teme că vor rămâne fără lucru, pentru că în Sistemul socio-economic de evoluție (național) vor exista întotdeauna de trei ori mai multe locuri de muncă decât "muncitori", decât forța de muncă.

În Sistemul socio-economic de evoluție nu vor exista hoți, violatori, nu vor exista jafuri, nu vor exista oameni care să facă rău semenilor săi (desigur la modul absolut asta va fi mai târziu) pentru că într-o asemenea societate Nivelul educațională va fi foarte înalt. Legea Nivelului educațional va fi respectată cu sfințenie, astfel acest sistem nu funcționează ! Marea majoritate a muncitorilor într-un asemenea Sistem socio-economic vor fi cercetătorii, forța de muncă înalt calificată, medici, ingineri, profesori, savanți. Nivelul educațional în Sistemul socio-economic este un lucru fundamental peste care nu se va putea trece, la care nu se va face rabat…Pentru că altfel Sistemul nu va funcționa, se a prăbuși.

Neexistând hoți, ticăloşi, jafuri, omul trăind în siguranță, fără să-i fie teamă de semenii săi, trăind în armonie cu ei (toate acestea datorită formației oamenilor, nivelului educațional ridicat) va fi plăcut să lucrezi şi să trăieşti într-un asemenea Sistem socio-economic.

Desigur că va exista o perioadă de trecere, nu foarte lungă, de la Sistemul socio-economic capitalist la Sistemul socio-economic de evoluție. Sistemul socio-economic de evoluție va evolua astfel că peste câteva zeci de ani, s-ar putea ca Omenirea să treacă, să trecem într-un alt Nivel superior, care va fi tot de evoluție.

Un Sistem socio-economic de evoluție este capabil să hrănească o populație de zeci de ori mai mare decât sistemul socio-economic capitalist, în condiții foarte bune. Dacă actualul Sistem socio-economic al Civilizației umane nu este capabil să hrănească în condiții medii cele 6 miliarde de oameni, câți suntem pe Terra acum, Sistemul socio-economic de evoluție al viitorului va putea hrăni în prima perioadă zeci de miliarde de oameni, apoi sute de miliarde, după care vom popula Universul într-un ritm accelerat. Sistemul socio-economic de evoluție nu cunoaşte societatea de consum, ființa umană de consum, nu. Aceasta ar fi foarte periculoasă, societatea de consum este produsul Sistemului socio-economic capitalist.

În Sistemul socio-economic de evoluția vârsta medie va creşte constant astfel că după câteva zeci de ani oamenii vor atinge vârste matusalemice, de 800, 900 de ani.

În Sistemul socio-economic mondial întreaga populație va lucra, fiecare om lucrând la capacitatea sa maximă, fiecare om va fi proprietar. Trecând la

construirea Sistemului socio-economic de evoluție omenirea va trece la colonizarea Lunii, a plantei Marte într-un timp foarte scurt.

Înainte de a arăta care este structura sistemului socio-economic de evoluție şi cum funcționează el (această structură este analizată pe larg în cartea noastră "Sistemul socio-economic sau cartea care va salva Lumea) să ne întrebăm dacă există în momentul de față, în lume, o Forță, Cineva care ar fi capabil să aplice în practică acest Model Soscio-economic ? Şi desigur următoarea întrebare care ne scurtcircuitează conştiința este aceasta, dacă nu cumva şi acest Model viitor de Sistem socio-economic nu este o utopie aşa cum a fost Modelul socio-economic comunist, construit mental de Marx, şi aplicat în practică de Lenin, Troţki, şi tot grupul lor de francmasoni ?

Aşa cum am arăta în mai multe lucruri ale noastre Utopia lui Marx şi Engels, Modelul comunist de societate şi economie a fost gândit de la început ca un Experiment negativ (deci ca o armă secretă, ca o metodă, cale secretă prin care poate fi distrus un Imperiu, o Societate națională. Ca ceva frumos, pozitiv, care le ia ochii oamenilor, dar care după ce este aplicat în practică produce un dezastru. Este exact ceea ce s-a întâmplat cu Utopia comunistă), deci de la început Utopia comunistă a fost o Armă şi o Metodă a războiului Mascat, concepută de Iluminați. A fost o Utopie negativă, termen introdus de noi în ştiințele sociale, şi nu o Utopie pozitivă. Dacă Experimentul comunist ar fi fost în Istorie o Utopie pozitivă el nu ar fi produs atâtea efecte negative câte a produs.

Sistemul socio-economic comunist nu numai că a fost o Utopie negativă, dar el a şi fost utilizat ca o armă secretă, ca un mijloc perfid de a destabiliza societățile umane, de a îmbolnăvi şi de a înnebuni ființele umane.

Cât despre Sistemul socio-economic capitalist, cu riscul de a ne repeta spunem că acest Sistem socio-economi este un sistem învechit, un sistem negativ, care produce foarte multe efecte negative. Şi care, atenție, şi el este folosit ca mijloc de manipulare , ca "armă secretă" de marele capital Mondial El trebuie neapărat înlocuit cu un alt Sistem socio-economic.

Singurul Sistem socio-economic cu care poate fi înlocuit Sistemul socio-economic capitalist este Sistemul socio-economic de evoluție, care este un Sistem socio-economic ce-şi produce propria evoluție pe Linia de evoluție a vieții. Trecerea Omenirii de la Sistemul socio-economic capitalist la Sistemul socio-economic de evoluție înseamnă salvarea ei, propulsarea Sistemului pe alt nivel de evoluție. Înseamnă realizarea celei mai mari revoluții de la începutul Omenirii până astăzi !

21

CARE SUNT FORȚELE CARE POT AJUTA OMENIREA SĂ TREACĂ LA CONSTRUIREA SISTEMELOR SOCIO-ECONOMICE DE EVOLUȚIE ?

La întrebarea, dacă există astăzi în această perioadă istorică o Forță care ar putea ajuta Omenirea, Națiunile să treacă de la capitalism la construirea Sistemului socio-economic de evoluție răspundem. Da, există o asemenea Forță extraordinară, care are într-adevăr puteri foarte mare, care posedă toate mijloacele aplicării în practică a acestui Proiect, atât de important şi de benefic pentru Om şi pentru Omenirea.

Această Forță extraordinară se numeşte Iluminații, Sau Guvernul Mondial, sau Vârful financiar mondial, sau Vârful mondial al Societăților secrete. Aşa după cum s-a văzut acest Vârf mondial secret a avut capacitatea de a implanta Comunismul în lume, şi la momentul potrivit de a distrug Sistemul comunist mondial, care dispunea de cel mai mare Sistem securisto-militar din istorie. Să ne gândim la Armata Roşie şi la Armatele fostelor Țări socialiste care făceau parte din Tratatul de la Varşovia, să ne gândim la KGB şi la Serviciile secrete ale Fostelor Țări şi dictaturi comuniste.

Şi totuşi Vârful mondial a suflat de pe fața pământului Sistemul comunist mondial, şi marea Uniune Sovietică de parcă ar fi suflat un castel de cărți. (am analizat pe larg Scenariul foarte savant elaborat şi Strategia folosită de Vârful mondial al societăților secrete prin care a fost distrusă Uniunea Sovietică şi Sistemul comunist mondial în cartea noastră " Mihail Gorbaciov, cel mai mare om al secolului XX, unul dintre cei mai mari criminali din istorie). Puterea lui este colosală, de neimaginat. În ultimele două secole Istoria umanității a fost o istorie scenarizată, pur şi simplu, care s-a desfăşurat după scenariul Iluminaților.

Însă în acelaşi timp, foarte exact, în această perioadă istorică Guvernul mondial este duşmanul cel mai mare al trecerii omenirii de la Sistemul socio-economic capitalist la sistemul socio-economic de evoluție. La ora actuală Vârful mondial care conduce lumea a declanşat un Război mascat, psihologic, economic, informațional, educațional, cultural, combinat cu războaie militare de

tipul Irak, Afganistan asupra întregii Civilizații umane (Sistemul socio-economic al Civilizației umane) şi a națiunilor (Sistemelor socio-economice naționale) care-o compun, război prin care se urmăreşte mărirea Marelui Capital Mondial. Adică îmbogățirea şi mai mult a Marilor Bancheri internaționali, şi REALIZAREA ÎN ISTORIE A NOII ORDINI MONDIALE, aşa cum a afirmat încă de acum două decenii George Busch. Când va fi instaurată deplin NOUA ORDINE MONDIALĂ Guvernul mondial va fi pus mâna pe întreaga Putere a lumii. Acest proces negativ, acest Război de mare anvergură dus pe toate planurile împotriva Civilizației umane, a statelor lumii, a Omului este posibil să ducă la dispariția Speciei şi a Civilizației umane.

O dată cu agravarea Crizei economice, sociale, educaționale a națiunilor lumii şi a Civilizației umane, (în viitor sărăcia şi mizeria, violența vor creşte ca urmare a Războiului Mascat sau Mut dus de Marea Finanță mondială cu mijloace foarte subtile, perfide şi extrem de variate împotriva statelor lumii, a popoarelor lumii, a Civilizației umane) Forțe revoluționare, progresiste or să-şi dea cu siguranță seama de pericolul care pândeşte Civilizația umană ca urmare a încercării Vârfului Financiar mondial de a impune Noua Ordine Mondială în istorie.

Deja societățile din Țările Dezvoltate, forțele progresiste ale lumii şi-au dat seama de lucrul acesta şi luptă făţiş împotriva Guvernelor Țărilor Dezvoltate, care sunt instrumentele docile, vândute, ale Vârfului mondial. A se vedea marile demonstrații împotriva Mondializării care au loc atunci când Şefii de stat ai Țărilor dezvoltate se adună la Reuniunile internaționale.

Aceste demonstrații sunt masive, Guvernele capitaliste cheltuiesc miliarde de dolari numai cu paza Şefilor de state utilizând forțe polițieneşti impresionante. Cu cât Criza Civilizației umane se va accentua, cu cât sărăcia va deveni mai apăsătoare, cu atât mai multe forțe progresive se vor ridica la luptă, reuşind să convingă omenirea să treacă la construirea Sistemelor socio-economice de evoluție. Doctrina şi Teoria trecerii omenirii la construirea Sistemelor socio-economice există. Ea este farul călăuzitor al națiunilor şi al Forțelor progresiste de mâine care-şi vor da seama că Omenirea nu are decât o singură şansă de a se salva . Aceea de a evolua. Adică aceea de a se angaja pe calea trecerii la construirea Sistemelor socio-economice de evoluție.

22

CUM ARATĂ UN SISTEM SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE

Un sistem socio-economic de evoluție este format, cel puțin acum în prima fază a trecerii de la Capitalism la construirea Sistemelor socio-economice de evoluție din aceleaşi subsisteme ca şi un Sistem socio-economic capitalist. Aşa cum ne aducem aminte din primul volum Sistemele socio-economice sunt formate din două Mari Subsisteme, şi anume din**:**

1. Marele Subsistem social (societatea cu subsitemele ei), şi

2 Subsistemul Economic format din următoarele subsisteme pe care ni le aducem aminte :

2. Subsistemul mijloacelor de producție,
3. Subsistemul Obiectului muncii,
4. Subsistemul Produsului muncii,
5. Subsistemul transportului,
6. Subsistemul pieței,
7. Subsistemul capitalului,
8. Subsistemul Cercetării ştiințifice şi al rezolvării Problemelor,
9. Subsistemul de Învățământ,
10. Subsistemul cultural
11. Subsistemul sănătății,
12. Subsistemul juridic,
13. Subsistemul de securitate intern, Poliția, Serviciile secrete,
14. Subsistemul militar, sau de apărare externă, Ministerul Armatei, serviciile secrete ale Armatei,

15. Subsistemul relațional, format din totalitatea relațiilor intra şi extrasistemice,
16. Subsistemul Principiilor, Legităților şi regulile după care se conduce şi funcționează Sistemul socio-economic,
17. Subsistemul finalităților şi al aşteptărilor Sistemului socio-economic
18. Subsistemul numit Sistemul cultural (care este şi educațional) național, şi care coincide cu Universul național, sau cu Sistemul socio-economic.
19. Subsistemul problemelor care se pun spere rezolvare sistemului socio-economic

Acestea sunt în viziunea noastră (a se revedea primul volum) Subsistemele Sistemului socio-economic din primul nivel de organizare şi structurare al sistemului. Fiecare Subsistem produce un anumit tip de produs-produse care satisfac anumite necesități, sau rezolvă o anumită sau anumite probleme care trebuiesc rezolvate.

Subsistemele Sistemului socio-economic pot fi împărțite în două mari categorii :

1….Subsisteme care creează produse care asigură, susțin (produc) subzistența Sistemului socio-economic. Cum ar fi agricultura, şi,

2….Subsisteme care produc evoluția Sistemului socio-economic, cum ar fi Subsistemul de învățământ, Subsistemul cercetării şi al rezolvării problemelor care se pun Sistemului.

Ca să fim mai preciși trebuie să spunem că împărțirea Subsistemelor în Subsisteme care produc Subzistența şi Subsisteme care produc evoluție nu ester una ca un zid despărțitor. Există o zonă de trecere, sau mai exact un Subsistem are un mare număr de finalități (produse) care determină, produc subzistența Sistemului. Dar este limpede că un Subsistem producând subzistența Sistemului, acest subsistem care produce existența lui îl ajută şi să evolueze. Prin simplu fapt că îl ajută să existe, să rămână în viață, îl ajută să funcționeze . Subsistemul transportului asigură şi existența, subzistența sistemului, dar participă şi la evoluție lui.

LEGILE FUNDAMENTALE ALE SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC NAȚIONAL DE EVOLUȚIE

A. Lucrurile acestea nu sunt foarte greu de înțeles. **Ideea noastră este aceasta: în Sistemul socio-economic de evoluție se va pune accent pe dezvoltarea Subsistemelor, a activităților umane, a proceselor care produc evoluția Sistemului socio-economic ! Aceasta este o lege de bază a Sistemului socio-economic.**

Dacă în sistemul socio-economic capitalist se pune accentul pe producerea Capitalului, a unui capital cât mai mare, (Legea fundamentală a sistemului socio-economic capitalist) ÎN SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE SE PUNE ACCENT PE PRODUCEREA EVOLUȚIEI SISTEMULUI. Aceasta este Legea fundamentală a Sistemului socio-economic.

B. In Sistemul socio-economic de evoluție (Statul care conduce un asemenea Sistem devine un stat educațional, un Stat al Evoluției, prin excelență) Legea Binelui, a Cinstei şi Dreptății, a Întrajutorării semenilor a Creativității este Lege fundamentală care stă la baza funcționării sistemului. Este LEGEA, cum, ar spune evreii, în sensul că în acest Sistem socio-economic este obligatoriu să respecți Legea.

C. În Sistemul socio-economic de evoluție toți oamenii au de lucru (fenomenul Şomajul este necunoscut, este interzis), numărul locurilor de muncă se află într-o creştere accelerată, fiecare om la locul său de muncă încercând să producă maximal. Ce înseamnă aceasta ? Am văzut că în procesul muncii, ființa umană, care este singura creatoare de muncă, va crea un EIS cât mai mare şi de o calitate cât mai înaltă. Aceasta este o Lege a funcționării Sistemului Socio-economic de evoluție care trebuie respectată cu sfințenie.

D. În Sistemul socio-economic de evoluție Nivelul educațional al ființei umane şi al Societății, al Sistemului socio-economic va creşte neîncetat. Creşterea Nivelului educațional al sistemului socio-economic de evoluție este un Obiectiv principal şi o LEGE FUNDAMENTALĂ A SISTEMULUI CARE trebuie respectată cu sfințenie. Oamenii vor fi din ce în ce mai educați, ființa umană va avea o conştiință înaltă. Dezvoltarea şi evoluția ființei umane, dezvoltarea şi evoluția societății este Obligatorie, este una din Legile fundamentale care trebuie respectate.

Un Sistem socio-economic de evoluție nu poate funcționa, nu poate exista cu oameni lipsiți de demnitate, de cinste, cu oameni imorali, corupți aşa cum întâlnim în România post-comunistă, aşa cum întâlnim în Sistemul socio-

economic capitalist. O societate capitalistă este o societate anti-educațională, în care omul este transformat în sclav al capitalului, al banilor, şi în care este format ca să calce pe oricine şi orice în picioare, să fie lipsit de demnitate, de cinste, să treacă peste orice numai ca să producă bani şi să fie bogat. Deci Sistemul socio-economic de evoluție este prin excelență un Sistem socio-economic educațional, spre deosebire de societatea capitalistă, de sistemul socio-economic capitalist. Dreptate, demnitate, onoare, creativitate, dăruire sunt valori supreme care trebuie respectate cu sfințenie. Aceasta este o lege fundamentală a Sistemului socio-economic de evoluție.

Dacă rămânem la nivelul de corupție, de necinste, de lipsă de demnitate, la imoralitatea omului contemporan, din Nivelul Capitalist, nu am făcut nimic. Nu vom reuşi niciodată, noi, oamenii, şi Civilizația umană, să treacă într-un Nivel superior. Rămânerea Civilizației umane pe actualul nivel de evoluție înseamnă prăbuşirea, colapsul acestei Civilizații într-un viitor previzibil. Înseamnă imense suferințe şi umilințe pentru miliarde de ființe umane.

E. LEGEA MAXIMALITĂȚII. Aşadar, în Sistemul socio-economic de evoluție, fiecare om la locul lui de muncă, în familia lui, va căuta să fie cât mai cinstit, cât mai bun, să-şi ajute semenul, să dea cât mai mult societății, Sistemului socio-economic în ansamblul său. În acelaşi timp, în viață, la locul lui de creație şi de muncă, el va crea cât mai mult pentru dezvoltarea şi Evoluția Sistemului socio-economic. Dacă la noi, un funcționar sau un muncitor nu ştie cum să "tragă de timp", sau să chiulească mai mult, astfel ca din 8 ore să lucreze efectiv numai trei sau patru (în Economiile capitaliste performante din țările dezvoltate se munceşte efectiv, muncitorii nu trag chiulul. Lucrul acesta nu se întâmpla şi nu se întâmplă în Țările foste socialiste şi în Țările din lumea a treia), în Sistemele socio-economice de evoluție, a căror funcționare şi evoluție trebuie susținută cu o mare cantitate de muncă, de calitate cât mai înaltă, se va munci foarte mult.

LEGEA MUNCII MAXIMALE ESTE O LEGE FOARTE DURĂ A ACESTUI TIP DE SISTEM. Fiecare om va munci la capacitatea lui maximală, de creație sau de muncă. Am spus mai sus că Sistemele Socio-economice de evoluție sunt Mari Aparate ultramoderne, sofisticate, (dar şi foarte simple, cu o funcționalitate mult mai economicoasă şi simplă decât Sistemele scoio-economice Capitaliste) evoluate, care cer , ca să funcționeze şi să se dezvolte, să evolueze, o cantitate cât mai mare de muncă, de o calitate din ce în ce mai înaltă.

Astfel aceste Sisteme nu vor funcționa, se vor prăbuşi, aşa cum s-a întâmplat cu Sistemele socio-economice socialiste, unde cei aflați la putere

erau preocupați numai de puterea lor, funcționarii şi muncitorii erau obligați să muncească mult, dar fiind prost plătiți ei se străduiau să chiulească, vai, cât puteau de mult. Datorită nerespectării acestei Legi s-au prăbuşit fostele Sisteme socio-economice socialiste, ele au fost neviabile. Nu se muncea pentru că oamenii nu erau motivați, nu exista motivația de a munci. În Sistemul socio-economic de evoluție oamenii vor fi foarte motivați să muncească la cea mai înaltă treaptă a efortului uman.

F. În Sistemul socio-economic capitalist cei care conduc societatea sunt Oamenii politici, marii bancheri şi capitalişti. Există un Aparat birocratic politic al clasei capitaliste, al bancherilor şi industriaşilor (oamenii politici fiind de fapt uneltele acestora, sau altfel spus politicul se supune întotdeauna economicului) care conduce societatea, aparent în mod democratic, în realitate în favoarea capitalului.

Oamenilor acestora nu le pasă că şomajul este în creştere, că numărul de sinucideri este din ce în ce mai mare, că există o criză a ființei umane şi a societății care se agravează, că viața omului în societatea capitalistă este vidată, fără sens, că ființa umană este din ce în ce mai bolnavă (de aceea peste 50% dintre oameni apelează la serviciile psihologului şi ale psihiatrului). Ei sunt interesați să acumuleze cât mai multe bogății şi să-şi mențină Puterea prin orice mijloace, folosind în primul rând mijloacele imorale şi inumane.

Statele Unite, Țările dezvoltate sunt conduse de un Grup de mari bancheri internaționali, (folosindu-se de Guvernele acestor State care sunt infiltrate de oamenii lor, şi sunt utilizate ca nişte unelte mascate) care utilizează Economiile din Țările dezvoltate ca să acumuleze o Cantitate de bani, un Capital, cât mai mare. La rândul lor Economiile Țărilor dezvoltate, şi Companiile Transnaționale (Transnaționalele care au bugete de zeci de ori mai mari decât bugetele unor țări) sunt utilizate pentru a jefui Economiile Țărilor sărace.

În Sistemul socio-economic de evoluție cei care vor conduce Sistemul socio-economic de evoluție, subsistemele acestora vor fi oamenii de ştiință, (şi computerele) cu o moralitate înaltă, patrioți şi în nici un caz oamenii politici O dată cu trecerea la construirea în istorie a Sistemelor Socio-economice de evoluție se renunță la partidele politice, la oamenii politici. La aşa zisele alegeri democratice, unde oamenii sunt manipulați, şi o masă foarte mare de oameni cu o pregătire joasă pot să decidă cine va conduce societatea. Sistemele socio-economice de evoluție vor fi conduse de oameni de ştiință şi de computere, care vor gândi, vor alege în fiecare moment cea mai bună soluție prin care este rezolvată o problemă care se iveşte. Vor gândi şi proiecta cele mai bune soluții

pentru a rezolva Problemele care formează Subsistemul problemelor care se pun spre rezolvare Sistemului socio-economic de evoluție.

24

INDICATORII EVOLUȚIEI :

Ca să ştim încotro evoluăm, cum arată acest drum al Evoluției, şi pe acest drum ca să ne dăm seama dacă înaintăm sau stăm pe loc, trebuie să avem un Obiectiv principal, cel care ne dă direcția evoluție, şi mijloace şi metode de evaluare, un sistem de valori şi de mijloace care ne permit să măsurăm permanent evoluția noastră. Pentru aceasta am conceput un Sistem de Indicatori fundamentali care ne dau atât direcția Evoluției (pe Linia de evoluție a vieții), dar care ne permit în acelaşi timp permanent să măsurăm această Evoluție. Iată acest sistem de indicatori principali care ne ajută să realizăm acest lucru :

1…Primul şi cel mai important Indicator este Vârsta medie a omului, tocmai pentru că el "adună", sintetizează toate celelalte progrese, dezvoltări şi evoluții care se produc în Sistemul socio-economic. Vârsta medie şi vârsta medie activ-sănătoasă. Se ştie că pe parcursul istoriei Vârsta medie a oamenilor şi vârsta medie sănătoasă şi activă a oamenilor a crescut neîncetat. Totuşi cea mai mare creştere a vârstei medii a Omului s-a realizat în secolul XX.

La începutul secolului XX vârste medie a omului era de 44 de ani, ca la sfârşitul secolului să asistăm la o creştere deosebită a acestui Indice de dezvoltare şi evoluție a Sistemului socio-economic. În Țările dezvoltate vârsta medie a atins aproape 80 de ani, cu alte cuvinte în secolul XX vârsta medie a omului aproape s-a dublat. Vârsta medie este *Primul Indice sintetic* care reflectă Evoluția omului, dezvoltarea şi evoluție unei societăți. Pentru ca vârsta medie a Omului să crească în societatea din care el face parte, în care trăieşte, trebuie ca acea societate să fi realizat un număr de cuceriri în planul progresului, al dezvoltării, al educației, culturii, şi ne referim la progresul economic, tehnologic, ştiințific, educațional, la progresul condițiilor de muncă şi de viață, la progresul cultural, la progresul în mentalitatea oamenilor, la progresul educațional al Omului (ne referim la modul lui de a gândi, la cunoştințele lui, la nivelul moralității, al conştiinței lui). Toate aceste achiziții în planul progresului, al dezvoltării se cumulează în acest Indice sintetic, în sensul că el sintetizează întreaga dezvoltare a omului pe toate planurile, tehnologic, economic, cultural, educațional, etc. Este rezultanta continuă a acestor "progrese" , a acestor "dezvoltări".

Datorită sărăciei, stresului, disperării, căderii sistemului sanitar, datorită prăbuşirii nivelului de trai, după căderea lui regimului comunist (bine că nici înainte de decembrie 1989 nivelul de trai nu era ridicat în România. Să ne gândim la cozile la care stăteau românii, la frigul îndurat în apartamentele înghețate pe vremea lui Ceauşescu) în România vârsta medie a scăzut foarte mult, cu 8 ani, față de vârsta medie din Țările Uniunii Europene.

Cum Ştiința, ne referim la cercetările genetice, la alte descoperiri realizate în biologie, rezultate anunțate de reviste prestigioase, este foarte aproape de a realiza o creştere a vârstei medii la 180-300 de ani, lucrul acesta din punct de vedere teoretic fiind posibil nu peste multe vreme, este limpede că numai Sistemul socio-economic de evoluție poate oferii condiții de viață şi de muncă oamenilor care vor trăii 300-500 de ani ! Să ne imaginăm că peste numai câțiva ani o descoperire genetică ar putea face posibilă cu uşurință creşterea vârstei medii a omului la 200 de ani.

Dacă ştiinţific această realizare este posibilă, aplicarea ei în practică în societatea capitalistă de astăzi, adică în Sistemul socio-economic capitalist nu este posibilă. Şi iată de ce :

a. în primul rând că Sistemele socio-economice capitaliste, ne gândim desigur prima dată la Ţările dezvoltate, nu ar putea hrăni o populaţie care s-ar dubla într-o perioadă foarte scurtă de timp.

Ţările sărace, din lumea a treia nu pot să-şi hrănească nici populaţia pe care o au acum, dar să mai hrănească populaţii care s-ar dubla foarte rapid. Şi cum în Ţările sărace natalitatea este mare, în comparaţie cu Ţările dezvoltate, o dată cu triplarea vârstei medii creşterea populaţiei în aceste ţări ar fi triplă, sau poate ar fi de 5-10 ori mai mare, pe durata unei generaţii. Sistemul socio-economic capitalist nu ar putea hrăni o asemenea populaţie, însă Sistemul socio-economic de evoluţie ar putea hrăni, ar putea susţine cu hrană şi condiţii de viaţă o populaţie care s-ar dubla la fiecare generaţie.

b….În societăţile dezvoltate din ţările capitaliste nu s-a reuşit eradicarea analfabetismului, nivelul de cultură şi educaţie este scăzut, drogurile fac ravagii, societatea este o societate de consum şi o societatea bolnavă, care-i îmbolnăveşte permanent pe oameni, o creştere a populaţiei foarte mare într-o perioadă scurtă de timp ar destabiliza Sistemul socio-economic capitalist. Chiar şi pe cele mai dezvoltate, şi desigur şi pe cele sărace. În asemenea societăţi, chiar dacă le numim noi acum dezvoltate, o creştere a populaţiei bătrâne (şi aşa în aceste ţări populaţia este îmbătrânită) ar face ca viaţa să fie un chin. Aceste societăţi au o natalitate foarte mică, (în comparaţie cu a ţărilor din lumea a treia) în aceste ţări de decenii creşterea este negativă, datorită scăderii natalităţii, or lucrul acesta face imposibilă creşterea populaţiei numai datorită creşterii vârstei medii.

Lucrul acesta ne arată limpede, şi în modul cel mai dramatic, cel mai evident că Sistemului socio-economic capitalist se află într-o fundătură istorică. El nu mai poate asigura salvarea şi evoluţia Societăţii omeneşti. Omul, societăţile umane, în primul rând cele din Ţările Dezvoltate, trebuie să renunţe cât mai repede la acest Sistem socio-economic şi să opteze pentru Sistemul socio-economic naţional de evoluţie.

c…Nivelul educaţional în Ţările capitaliste dezvoltate este foarte scăzut (peste 15 % din populaţia Franţei nu ştie să scrie şi să citească, peste 27% din populaţia SUA se descurcă foarte greu când trebuie să scrie şi să citească. Apoi Nivelul culturii generale în aceste ţări dezvoltate este alarmant de scăzut. Peste 56 la sută din populaţia SUA la întrebarea câţi poli are Planeta noastră au răspuns că are 3, 4, 5. Sau la întrebarea “Cine este George Waschington ?”,

peste 50% din cei chestionați au răspuns că este marcă de țigări, de chiloți, de parfum. În comparație cu SUA, Franța, cu celelalte țări capitaliste dezvoltate, la capitolul acesta, educație, stă doar puțin mai bine !

Să ne aducem aminte că în fostele Țări socialiste Nivelul învățământului şi deci nivelul educațional al societății era incomparabil, mai ridicat, mai bun.

În concluzie, din mai multe cauze Sistemul socio-economic capitalist nu este apt să susțină o creştere a vârstei medii, şi asta pentru că el este demult un sistem învechit, perimat. El nu este centrat pe evoluție, pe creşterea vârstei medii, a populației, ci pe producerea unui capital cât mai mare, pentru acesta a transformat societatea şi omul într-o societate de consum şi o ființă de consum, cu un nivel de înțelegere limitat.

2– 3 …Al doilea (şi al treilea) Indice important al evoluției unui Sistem socio-economic, în cazul nostru al Sistemului socio-economic este CREŞTEREA DEMOGRAFICĂ SĂNĂTOASĂ, (deci INDICELE CREŞTERII DEMOGRAFICE), însoțită de creşterea Nivelului educațional (Indicele Nivelului educațional) cât mai ridicat. Acesta se traduce prin capacitatea de a crea cât mai mulți oameni cât mai bine educați (cu un nivel educațional cât mai ridicat, şi cu o vârstă medie în continuă creştere), altfel spus creşterea susținută a populației, prin naşteri naturale în primul rând, dar şi prin creşterea vârstei medii, la care se adaugă obligatoriu această creştere a Nivelului educațional. Este vorba deci de o CREŞTERE DEMOGRAFICĂ ÎN CARE OAMENII CARE VIN PE LUME SUNT SĂNĂTOŞI FIZIC ŞI MINTAL şi foarte bine educați. (sarcinile care aduc pe lume copii malformați, bolnavi psihic vor fi prevenite din vreme şi evitate la modul total) Cu cât Sistemul socio-economic de evoluție va evolua mai mult, el va fi capabil nu numai să hrănească o populație din ce în ce mai mare, şi desigur s-o educe, ci şi de a crea (prin naşteri şi educație) o populație din ce în ce mai mare, formată din indivizi umani evoluați educațional, astfel încât dublarea populației să se facă în perioade din ce în ce mai mici, sau în aceiaşi perioadă. Pentru că o populație se dublează într-o perioadă de 30 de ani, să spunem, devenind o populație dublă, dacă se dublează din nou în aceiaşi perioadă, această dublare asigură în timp o creştere a populației.

Or lucrul acesta nu-l poate realiza Sistemul socio-economic capitalist. Nici cele mai performante desigur. Pentru că oamenii, societatea, fiind o societate de consum, are mentalitatea consumismului. În modul lor de a simți şi de a gândi nu intră creşterea populației, prin naşteri, efortul de a creşte copii. De fapt sunt mai mulți factori care concură la această situație, situația în care Societățile dezvoltate de consum sunt societăți îmbătrânite şi au creştere

negativă. În anul 1910 populația Europei era 14% din populația globului, actualmente, anul 2004, populația Europei reprezintă doar 7 % din populația planetei. Peste 20 de ani, populația Europei va reprezenta doar 4% din populația globului.

Cu alte cuvinte Societățile din Sistemele socio-economice capitaliste dezvoltate nu pot să își asigure nici măcar întinerirea normală (perpetuarea lor ca specie). Prin timp ele sunt amenințate cu prăbușirea demografică, şi asta datorită Sistemului socio-economic capitalist care l-a dezumanizat pe om şi a transformat ființa umană şi societatea în ființe de consum. Ei bine, o dată cu trecerea Societăților umane, a societăților naționale în nivelul de evoluție superior, oamenii vor avea un alt mod şi nivel de înțelegere, o altă mentalitate, un alt mod de a-şi concepe viața, menirea în timp, şi ei vor renunța la a fi ființe de consum, şi vor aduce fericiți pe lume copii, ocupându-se de creşterea şi educarea lor. De altfel nu este nimic mai frumos pentru ființa umană şi mai bine, atât pentru om, cât şi pentru societate şi Specie, ca faptul de a naşte şi de a educa pe lume copii !. (După cum observăm Sistemul socio-economic capitalist, fiind un sistem negativ şi învechit el nu numai că nu poate asigura evoluția Speciei, dar chiar îi pune existența în istorie, în primejdie. Exemplul Europei a cărei populații va scădea foarte mult în comparație cu restul populației planetei.

4... Numărul de cercetători din ce în ce mai mare în raport cu muncitorii, funcționarii, cei care lucrează în sfera serviciilor, în sfera care produce subzistența umană. În societatea feudală clasa cea mai numeroasă era clasa țărănească – cultivatorii pământului. În sistemul socio-economic capitalist clasa cea mai numeroasă a fost într-o primă etapă proletariatul, apoi, începând cu jumătatea secolului XX, o dată cu inventarea şi construirea unor maşini evoluate, care făceau munca a zeci, sute de muncitori, o dată cu introducerea automatizării în procesul de producție, numărul muncitorilor a fost depăşit de numărul celor care lucrau în sfera serviciilor. Începând cu ultimul sfert al secolului XX, societatea industrială se transformă pe nesimțite într-o societate informatizată, în care computerul şi informația încep să joace un rol primordial. Tot mai mulți oameni lucrează de acum nu cu brațele, ci cu creierul iar unealta cea mai importantă este informația, ideile, gândurile. Ei bine societatea informațională, teoretizată de viitorologul Alvin Toffler, este doar o etapă către Sistemul socio-economic de evoluție în care **modul de producție principal va fi cercetarea ştiințifică.**

5. Gradul tot mai mare de automatizare şi cibernetizare al Subsistemelor care produc subzistența, agricultura, mijloacele de producție, sfera serviciilor, al activităților şi proceselor care nu solicită o elaborare

intelectuală înaltă, şi care pot fi automatizate şi cibernetizate. Ideea este aceasta, ca pentru activităţile de creaţie, de cercetare ştiinţifică, de elaborare intelectuală să rămână cât mai mulţi oameni, cât mai multe creiere

6. Numărul cât mai mic de hoţi, de oameni care fac rău la mia de locuitori, care produc efecte negative în Sistemul socio-economic de evoluţie, astfel încât Poliţia să fie cât mai redusă. În Sistemul socio-economic de evoluţie nivelul educaţional (nivelul de conştiinţă şi înţelegere) fiind foarte ridicat oamenii nu se vor îmbogăţi prin furt ci prin creaţie, şi printr-o muncă superioară, care are o eficienţă cât mai mare. Cum cea mai plătită muncă va fi cea de creaţie…..

7…Dezvoltarea Nivelului educaţional al omului şi al Sistemului socio-economic,

8… **Sistemul socio-economic este capabil să asigure condiţii de viaţă foarte bune unui număr foarte mare de indivizi umani.** (Subsistemul agricol al Sistemului socio-economic poate hrăni o populaţie de 4, 5, 6, 8, 10 ori mai mare decât Sistemul socio-economic capitalist, performant. Subsistemul construcţiilor de locuinţe poate asigura condiţii de locuit şi de viaţă foarte bune unui număr de 4, 5, 6, 7, 10 mai mare decât Sistemul socio-economic capitalist.)

9... Sistemul socio-economic de evoluţie poate asigura locuri de muncă (pentru că Sistemul produce continuu noi locuri de muncă, este o fabrică ce produce locuri de muncă) de 4, 6, 8, 10 ori mai multe decât un Sistem socio-economic capitalist foarte dezvoltat. Locurile de muncă, (fiecare loc de muncă) în Sistemul socio-economic de evoluţie vor produce cu mult mai mult decât locurile de muncă din cele mai performante Sisteme economice capitaliste. Deci va creşte eficienţa, productivitatea fiecărui loc de muncă.

Lucrurile acestea vor crea condiţii familiei, societăţii să aducă pe lume un număr mai mare de copii, de 5, 8, 10 ori mai mare decât familia de astăzi. Să ne imaginăm că în prima parte a construirii Sistemului socio-economic de evoluţie vârsta medie a oamenilor va creşte la un moment dat, de la 70 de ani la 100 de ani, într-o primă etapă de 10-15 ani, apoi în etapa următoare de 10-15 ani va creşte de la 100 - la 150 de ani, apoi în cea de-a treia etapă a perioadei de 40-50 de ani va creşte de la 150 la 300 de ani, vârstă medie, deci durata vieţii noastre, în care oamenii sunt sănătoşi, în deplinătatea forţelor mintale, de muncă şi de creaţie. În cazul acesta o familie poate să aducă pe lume 10 copii , sau 20, foarte uşor, femeia rămânând în perioada creşterii copilului acasă, dedicându-şi viaţa creşterii copiilor. Pentru că Sistemul poate asigura cu uşurinţă condiţii de hrană, de viaţă oamenilor, astfel că femeile pot să-şi dedice viaţa creşterii şi educării

copiilor. În această situație, într-o asemenea societate, populația unui Societăți naționale se poate dubla la fiecare generație, fără ca oamenii să cunoască sărăcia sau viața grea, lipsurile.(oamenii acceptând în acelaşi de timp prin capacitatea lor de înțelegere că Societatea de consum nu este o cale în istorie, ci un pericol, un lucru negativ) În timpul acesta Sistemul socio-economic va evolua pe o traiectorie evolutivă asemenea unei nave cosmice.

10 . Într-un Sistem socio-economic, pentru că nivelul educațional este foarte înalt, (deci şi nivelul moralității oamenilor, şi nivelul lor de înțelegere şi de conştiință este înalt) oamenii vor munci din dragoste şi din conştiință, munca va fi plăcută pentru că în marea lor majoritate muncile vor fi de creație şi cercetare (peste jumătate din forța de muncă, apoi într-o proporție şi mai mare, va lucra în cercetare şi creație), iar celelalte munci necreative vor fi automatizate şi cibernetizate. Într-o societate cu un înalt nivel educațional, oamenii vor fi mai fericiți. O dată cu trecerea la noul tip de Sistem, Sistemul socio-economic de evoluție, oamenii nu vor mai trăi ca să facă bani, nu vor mai fi sclavii banului, şi ai puterii. Având un Nivel de conştiință ridicat, un Nivel de înțelegere cât mai înalt ei nu vor mai fi hoți, egoişti, lichele, criminali. Ei vor dori să se realizeze ca personalități umane, să se împlinească la cel mai înalt nivel ca Ființe umane.

Omul se realizează în viață prin creație, prin ceea ce realizează în viață, prin copii, mai ales când aceştia vor deveni şi ei oameni realizați cu care părinții lor se pot mândri, fiind fericiți că lasă în urma lor oameni adevărați. Oamenii nu se vor mai îmbogăți unii exploatându-i pe alții, nu se vor mai îmbogăți prin excrocherii, prin corupție, prin hoție, pe căi necinstite ! Această realitate tristă aparține perioadei capitaliste, Economiei de piață ! De acum ne găsim într-un alt nivel de evoluție !

25

PRINCIPIILE CARE STAU LA BAZA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE

0. A. Omul şi Sistemul socio-economic în care trăieşte integrată fiinţa umană, şi care este Casa, Uzina, Şcoala şi Nava Cosmică în care trăieşte şi călătoreşte Omul şi societatea umană prin istorie, sunt cele mai mari lucruri cunoscute până acum de Om în timp şi în univers. (Noi credem că există în univers Civilizaţii raţionale mai evoluate decât noi, pe care din păcate nu le-am descoperit la modul cert) Atât omul cât şi Societatea umană şi Sistemul socio-economic, Organismul care integrează oamenii în societate, Omul cu mijloacele de producţie, cu natura, afirmăm cu toată credinţa că SUNT CREAŢIA LUI DUMNEZEU, DAR ŞI CREAŢIA INCONŞTIENTĂ ŞI CONŞTIENTĂ A OMULUI, a efortului lui imens de a urca prin istorie. De aceea atât Omul, cât şi Societatea, Sistemul socio-economic, Civilizaţia umană şi Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane sunt lucruri sfinte, extraordinar de mari ! Ele trebuie respectate, cultivate şi preţuite cu sfinţenie ! Nici o Forţă, nici un Guvern de pe Pământ (şi deci nici Guvernul Mondial care conduce lumea din umbră), şi din univers, tocmai pentru că Omul, Societatea şi Sistemul socio-economic sunt Mari Creaţii ale lui Dumnezeu, nu pot să fie distruse, îmbolnăvite, dezechilibrate, atacate, puse în discuţie, puse în primejdie, lezate, îmbolnăvite !

B. Distrugerea Sistemelor socio-economice naţionale, sau a celor regionale, DISTRUGEREA SUBSISTEMELOR ACESTORA ÎN MOD INTENŢIONAT, SAU NEINTENŢIONAT, PE FAŢĂ SAU MASCAT, cât şi distrugerea Sistemului socio-economic al Civilizaţiei umane, lezarea lor, îmbolnăvirea lor, SUNT MARI CRIME LA ADRESA UMANITĂŢII ŞI A LUI DUMNEZEU ŞI ELE TREBUIESC SANCŢIONATE ŞI PEDEPSITE

CU TOATĂ SEVERITATE. Cel mai mare Criminal din Istorie pe parcursul secolului XX a fost Guvernul mondial care a proiectat şi declanşat din umbră Primul Război mondial, Marea Revoluție din Octombrie, Al doilea Război mondial, Întinderea Comunismului în lume, dincolo de granițele URSS, după cel de-al Doilea Război mondial, Sistemul de Lovituri de stat din anul 1989 care a distrus Sistemul comunist mondial, Distrugerea fostelor Economii comuniste în urma unui vast Război economic, psihologic, informațional, Declanşarea Fenomenului nociv al Globalizării.
C. Aşa cum există drepturile Omului, care trebuiesc respectate cu sfințenie (dar pe care Marile puteri, ca şi Vârful Financiar Mondial care conducea lumea, Iluminații, sau Marea Finanță mondială, cum i se mai spune, care conduce Guvernele, le folosesc ca pe nişte "arme mascate" în scopurile lor egoiste, împotriva Omului, a națiunilor), trebuie să existe şi Drepturile popoarelor şi ale națiunilor, drepturile Sistemelor socio-economice naționale, regionale, ale Civilizației umane, care trebuiesc respectate, la fel, cu sfințenie.

2 Sistemul socio-economic este cel mai mare Mijloc al Omului, existent pe Planeta Pământ şi în Univers, care-i produce existența şi conservarea, îi asigură locuri de muncă, îl educă şi îl ajută să evolueze prin timp, prin istorie. Sistemul socio-economic este Casa în care locuieşte Omul, Uzina care-i asigură locul de muncă, Şcoala care-l educa, şi Nava Cosmică împreună cu care evoluează prin timp. Este cel mai modern Aparat, cel mai modern, cel mai mare şi eficient Organism în care Omul trăieşte integrat împreună cu semenii săi, cu creațiile sale, cu natura. Fără existența şi funcționarea acestui Organism viu care transformă munca omului în existență, şi evoluție, oamenii nu ar putea trăi şi nu ar putea evolua.

3…Sistemul socio-economic (național şi al Civilizației umane) deşi există de când lumea, dezvoltându-se pe durata istoriei umanității, a fost descoperit abia recent prin lucrările noastre (ne gândim la ştiința fondată de noi şi denumită PSIHOECONOMIE) şi este cea mai mare realizare a lui Dumnezeu şi a Umanității în Istorie. Este un Aparat de o complexitate, sensibilitate, intro-deschidere şi extro-deschidere vaste, uimitor de prețios, de pretențios, care trebuie prețuit de oameni, care trebuie dezvoltat permanent şi ajutat nu numai să se dezvolte, dar şi să evolueze. Rolul său cel mai important, acum, în această perioadă istorică de tranziție, când Omul, Societatea umană şi Civilizația umană trec prin cea mai mare şi cea mai gravă criză de la începutul

Istoriei, criză care amenință Omul şi Civilizația umană cu dispariția în timp, este să ajute civilizația umană să se salveze prin evoluția sa. Rolul său cel mai important este să producă Evoluția omului şi a Speciei umane, să relanseze Specia umană pe o traiectorie evolutivă, care o va duce în cel de-al Doilea mare nivel de evoluție.

4…Sistemele socio-economice naționale, regionale, al Civilizației umane, sunt ale oamenilor, ale tuturor oamenilor care trăiesc şi lucrează în ele, ne referim la Sistemele socio-economice naționale, iar Sistemul socio-economic al Civilizației umane este al tuturor oamenilor care trăiesc pe Planetă. Ele s-au format şi s-au dezvoltat de-a lungul istoriei prin munca oamenilor, astăzi există şi funcționează, se dezvoltă prin munca şi creația oamenilor, de aceea ele sunt ale oamenilor. Ele trebuie să asigure existența (hrană, condiții de muncă, de viață) pentru toți oamenii care trăiesc în ele, nu numai pentru unii, pentru cei hoți şi fără conştiință care au pus mâna pe mijloacele de producție, pe bănci, aşa cum se întâmplă în Capitalism. La rândul lor Sistemele socio-economice, aceste Mari Organisme vii, integratoare, trebuie întreținute cu multă grijă de oameni, trebuie susținute, "hrănite", ajutate să evolueze de toți oamenii, prin munca lor. Relația dintre Om, oameni şi sistemele socio-economice este biunivocă : oamenii le susțin existența, le ajută să se dezvolte, să evolueze prin munca lor, iar la rândul lor Sistemele socio-economice trebuie să asigure condiții de viață, de muncă, de creație, de evoluție tuturor oamenilor. De aceea în sistemele socio-economice de evoluție nu există şomeri. Pentru că Sistemul socio-economic de evoluție este Uzina tuturor celor care lucrează în ea, el le oferă locuri de muncă tuturor oamenilor. La rândul lor oamenii trebuie să prețuiască Sistemul socio-economic de evoluție, să aibă grijă de el, pentru că este Locul de Muncă al unei națiuni întregi, al unei Umanități, noi, oamenii fiind celulele acestui Mare organism.

Sistemul socio-economic mondial este Uzina Speciei umane, Uzina care oferă locuri de muncă pentru toți oamenii Speciei. Sistemul Socio-economic mondial este al tuturor ființelor umane care trăiesc pe planeta Pământ, nu numai al celor care trăiesc în Societățile de consum bolnave ale Țărilor dezvoltate !

De aceea într-un Sistem socio-economic de evoluție nu trebuie să existe oameni care nu au unde dormi, o dată ce SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC ESTE CASA TUTUROR OAMENILOR. Ceea ce se întâmplă astăzi în România, unde există zeci de mii de boschetari, oameni care nu au loc de muncă şi casă, este o monstruozitate. Aceiaşi mare şi oribilă monstruozitate se întâmplă

şi în Ţările dezvoltate sau în Ţările din Lumea a treia. Aşa cum a fost el, Sistemul socio-economic socialist a fost mai uman şi mai eficient decât Sistemul socio-economic capitalist de după comunism, pentru că el le-a oferit oamenilor un loc de muncă şi locuinţe. Peste tot în lume Sistemul socio-economic capitalist este inuman, pentru că el transformă societatea în societate de consum, fiinţa umană în fiinţă de consum, pentru că el nu asigură locuri de muncă tuturor oamenilor, nici condiţii de viaţa celor defavorizaţi. Pentru că nu pune accentul pe dezvoltarea culturii, a educaţiei, a omului. Ci pe exploatarea lui pentru a-l face să producă bani !

Sistemul socio-economic de evoluţie le oferă tuturor oamenilor săi educaţia de care au nevoie oamenii, satisfăcând necesitatea de educaţie a lor ca indivizi umani şi a societăţii, a Sistemului socio-economic de evoluţie, asigurând cel mai înalt nivel educaţional al societăţii.

Sistemul socio-economic de evoluţie, prin esenţa sa, trebuie să asigure evoluţia Societăţii umane, evoluţia oamenilor, trebuie să-şi producă Evoluţia sa ca Sistem socio-economic pe Linia de evoluţie a vieţii. El fiind un Sistem socio-economic al tuturor oamenilor care locuiesc şi lucrează în el, trebuie să le satisfacă tuturor, nu în egală măsură, dar să le satisfacă tuturor într-o măsură optimă, condiţiile de locuit, de muncă, de educaţie şi creaţie spirituală, de evoluţie. Aceasta este esenţa lui, logica lui, funcţia sa esenţială.

Pentru aceasta a fost el creat în Istorie, de Dumnezeu (pentru că noi credem că Dumnezeu este cel care a inspirat şi a făcut să se nască acum în Istorie acest sistem) şi de Om. Sistemul socio-economic este asemenea unui Organism Uman în care noi, oamenii, suntem celule. Toate celulele lucrează la capacitatea maximă pentru a întreţine în viaţă, pentru a-l ajuta să se dezvoltate, Organismul, în acelaşi tip Organismul este al tuturor celulelor. El nu va nedreptăţii, nu va discrimina niciodată celulele care lucrează pentru el.

5…Principiul muncii eficiente şi benefice, al efortului maximal al fiecărui om la locul lui de muncă, în Sistemul socio-economic de evoluţie. Sistemul socio-economic de evoluţie, aşa cum am arătat , el este Casa, Uzina, Şcoala şi Nava de călătorit prin timp a tuturor oamenilor (şi nu numai a unora dintre ei, a celor care se află la putere, sau a clasei exploatatoare) care locuiesc şi muncesc în el. El le asigură condiţii de viaţă, de muncă şi de educaţie tuturor. În sistemul socio-economic de evoluţie Nivelul educaţional al Sistemului trebuie să fie foarte înalt, altfel el nu funcţionează.

În Sistemul socio-economic de evoluţie, oamenii vor avea alt mod de a gândi, altă mentalitate. Ei vor munci maximal, vor da cât pot de mult Societăţii,

Sistemului socio-economic de evoluție, dar asta nu pentru a se îmbogăți cât mai mult, ci pentru că aceasta va fi mentalitatea oamenilor în viitor. Pentru că aşa vor simți şi vor gândi oamenilor ! Creatorii cunosc foarte bine starea aceea de creație când sunt pur şi simplu absorbiți de ceea ce fac şi lucrează cu toată dăruirea ! Desigur vor exista şi legi care-i vor obliga pe oameni să muncească, se va pune însă accentul pe stimularea omului, pe stimulente pentru a-i determina pe oameni să muncească maximal. Dar oamenii vor munci şi vor crea cât mai mult pentru că aceasta va fi logica socială, mentalitatea oamenilor viitorului.

Oamenii au înțeles demult că ei nu există în viață pentru a aduna bogății, sau pentru a se ghiftui cât mai mult (ființă de consum, societate de consum), că omul este ceva foarte mare şi măreț în Univers, că menirea lui este aceea de a se împlini prin creație, prin ceea ce lasă în urma lui, prin ceea ce dăruieşte oamenilor. Şi nu fiind un hârciog care adună bogății, care consumă cât mai mult ! Aceasta este o datorie a tuturor oamenilor, pe care toți au înțeles-o, o dată ce Nivelul educațional al lor ca ființe umane şi al societății este foarte înalt. Oamenii deci vor fi celulele Organismului viu care este sistemul socio-economic în care ei îşi vor face datoria creând cât mai mult, dând cât mai mult.

În concluzie în Sistemul socio-economic de evoluție toate elementele, subsistemele şi Sistemul vor funcționa după ceea ce numim noi LEGEA ORGANISMULUI VIU. Toate elemente funcționează cinstit, corect, fiecare făcându-şi datoria potrivit specializării sale, muncind maximal. Nivelul educațional tot mai înalt al oamenilor va fi cel care v-a asigura lucrul acesta. Oamenii vor fi din ce în ce mai informați, vor avea o cultură vastă, un nivel moral şi un Nivel al înțelegerii foarte înalt.

6….Legea, Principiul perfecționării, dezvoltării şi evoluției continue a Sistemului socio-economic, a Subsistemelor şi a elementelor Sistemului. În Sistemul socio-economic de evoluție oamenii vor munci maximal, fiecare va munci cât poate el de mult, în acelaşi timp fiecare va căuta să-şi perfecționeze munca, să muncească nu numai mai mult, dar munca lui să aibă o calitate din ce în ce mai mare, mai înaltă. Oamenii vor fi preocupați nu numai să se perfecționeze pe ei, dar să perfecționeze Întreprinderile, Subsistemele, Sistemul socio-economic în ansamblul său. Imaginați-vă o Navă uriaşă care pleacă de pe Pământ spre Constelația Taurului (Aldebarani) pentru a întâlni Civilizația aldebarană din această Constelație. Până la Constelația Taurului călătoria va dura poate sute de ani. Da, dar locuitorii acestei nave sunt ingineri şi cercetători de înaltă clasă, iar Nava lor este Casa în care locuiesc, Uzina care le oferă

locurile muncă, şi unde fiecare om lucrează la capacitatea maximă. Nava este totodată Şcoala în care ei se dezvoltă şi evoluează ca personalităţi umane.

Ei bine, locuitorii şi muncitorii din această Navă vor inventa noi aparate, vor face noi descoperiri în timpul drumului. Fiind o Uzină, inginerii vor descoperiri noi motoare, noi mijloace, mai eficiente, nava va putea să evolueze cu o viteză mai mare. Pe parcursul zborului vor fi construite noi compartimente ale navei, nava va fi modernizată, redimensionată, dezvoltată continuă, astfel că la un moment dat oamenii vor trăi şi vor munci într-o altă navă, mai modernă, mai mare, care se situează pe un Nivel superior de evoluţie faţă de nava care a plecat de pe pământ. Întreaga navă va evolua deci, oamenii vor descoperi medicamente care îi vor menţine tineri, care îi vor face să trăiască de două, trei ori mai mult. Acesta este deci Principiul dezvoltării şi Evoluţiei întregului Sistem Socio-economic. Ori va fi respectat acest Principiul-Lege ori Omenirea nu va avea nici o şansă de a supravieţui. Acesta este deci Sistemul socio-economic de evoluţie.

7… **Principiul automatizării şi cibernetizării. Este unul dintre principiile foarte importante a cărui aplicare în funcţionalitatea** şi existenţa Sistemului socio-economic este foarte importantă, obligatorie. În viziunea noastră Omul, fiinţa umană şi Sistemul socio-economic sunt lucruri extraordinar de mari, de sfinte. Omul este creaţia lui Dumnezeu, dar în acelaşi timp este şi produsul unei evoluţii chinuitoare, complexe, tragice, măreţe. Omul nu trebuie să se nască, să vină în istorie pentru a fi umilit, transformat în sclav, aşa cum au făcut toate Sistemele socio-economice până acum în istorie.

Sistemul economic capitalist, de exemplu îl transformă, dezumanizându-l pe om într-o fiinţă de consum (societatea e transformată într-o societate de consum), adică într-un "sac" în care omul bagă cât mai mult, consumă cât mai mult ca să producă astfel un capital cât mai mare pentru bancher sau capitalist. Omul a fost transformat într-un sclav care execută instinctiv şi forţat rolul de a consuma cât mai mult, iar societatea au fost transformată într-o turmă care consumă cât mai mult. Aceasta nu este decât o nouă formă de sclavie mascată, mult mai periculoasă decât sclavia clasică, în care omul mai avea totuşi suflet, simţire, gândire, sentimente. Or Omul modern a fost transformat prin dezumanizare într-un robot care consumă cât mai mult, fără sentimente, fără dragoste, fără cultură, spiritualitate. Fiinţa umană trebuie să înveţe să devină o fiinţă creatoare, măreaţă.

De aceea în Sistemul socio-economic toate muncile rutiniere, care pot fi automatizate, cibernetizate, care nu solicită un nivel înalt de creativitate, de gândire abstractă, complexe, vor fi automatizate şi cibernetizate. Vor fi creaţi

roboți atât de perfecționați (deja în Japonia problema roboților industriali a fost rezolvată, de asemenea au fost creați roboți humanoizi care supraveghează casa şi execută treburile casnice mult mai bine ca omul, ceea ce înseamnă că robotica, în viitor se va dezvolta şi mai mult, şi că ea va rezolva foarte multe din problemele Subsistemului de Probleme al Sistemului socio-economic) încât aceştia vor fi capabili să elibereze într-o foarte mare măsură Omul de muncile care nu cer un nivel înalt de educație, de creativitate şi gândire.

Vor fi roboți care vor produce Case cibernetizate, informatizate, așa numitele Case ale viitorului, vor fi roboți care vor controla un Proces industrial de mare amploare care produce hrană. Roboți care vor conduce şi vor controla Circulația mărfurilor şi a oamenilor în orașe sau între localități. Sisteme întregi de transport vor fi automatizate şi cibernetizate. Dar ce este cel mai important este că Subsistemul comerțului, al Pieței va fi aproape în întregime automatizat şi cibernetizat. Va dispărea acea clasă, sau mai degrabă Categorie socio-profesională numită comercianți (care şi-au avut rolul lor în istorie, dar care nu sunt oameni productivi, creativi), care în istorie nu au făcut altceva decât să ia marfa, produsul, dintr-un loc să-l ducă şi să-l vândă sau să-l distribuie în alt loc pentru a-l vinde mai scump. Va dispărea clasa comercianților o clasă socială care a răspândit mai mult imoralitatea, în goana ei după câştig, şi în care omul nu este creator de valoare, de produse.

El este doar un transportator. Acest om, Comerciantul va dispărea din istorie, în locul lui dezvoltându-se omul creator, omul de știință, cercetătorul, artistul, creatorul, exploratorul. Tocmai pentru că ființa umană este ceva extraordinar de mare în istorie ea nu va mai fi doar comerciant, sau muncitor, ci va fi cercetător științific, artist, om de știință, explorator, inventator, descoperitor. Sistemul socio-economic cere oameni înalt educați, oameni foarte preciși, foarte eficienți, cu o gândire înaltă. Dacă în Sistemul socio-economic capitalist aleatoriul, entropia, imoralitatea, corupția, înşelătoria, risipa de energie, de talent, de creativitate sunt înalte, şi de aceea Sistemul nici nu poate să evolueze, Sistemul socio-economic de evoluție, care se va situa pe un Nivel superior de evoluție, tocmai pentru că se află pe un Nivel superior, el va fi şi mai economicos, mai pretențios. VA fi şi mai greu de întreținut (va cere un consum mare de E I S pentru întreținere şi evoluție, va cere o organizare precisă, superioară, va cere un mare număr de specialişti cu calificare superioară), va trebui să fie economicos, antientropic, cu mecanisme foarte precise, ca un ceasornic ultramodern, eficiente, în care risipa de energie, de informație şi substanță nu-şi găseşte locul. Sistemul socio-economic de evoluție, al viitorului, va fi precis, eficient, antientropic, așa cum am spus, ca un

ceasornic. Exact cum este o Rachetă interplanetară foarte precisă, eficientă şi economicoasă, în care toate piesele funcționează cu precizia unui cronometru. La fel va fi şi Sistemul socio-economic al viitorului. Or lucrul acesta se va realiza dacă Sistemul socio-economic va fi automatizat şi cibernetizat într-o foarte mare măsură.

Această automatizare şi cibernetizare va fi tot mai extinsă în Sistem cu cât sistemul va evolua mai mult. Asta nu înseamnă deloc că oamenii vor huzuri, că nu vor avea ce face şi se vor plictisi. Dimpotrivă oamenii vor trebui să lucreze şi mai mult, o perioadă de viață cât mai mare, (şi tot mai mulți) dar vor lucra în cercetare, în dezvoltarea cunoaşterii, în explorare. Va trebui rezolvată : 1. Problema bolilor (cercetarea va găsi remedii pentru toate bolile, 2. Problema prelungirii vârstei medii. 3. Problema ridicării nivelului educațional al societății şi al individului uman, 4. Problema explorării universului, a construirii de baze pe alte planete. 5. Problema dezvoltării Sistemului nervos, determinarea pe cale genetică a apariției unui nou Neocoretex, astfel încât Omul şi Specia să aibă o Conştiință cât mai înaltă şi un Sistem nervos superior.

PARTEA A TREIA

BIROUL DE VIITOROLOGIE BUCUREŞTI

ŞTEFAN DUMITRESCU

SALVAREA CIVILIZAȚIEI UMANE DE LA AUTODISTRUGERE ŞI GRĂBIREA CONTACTULUI CU CIVILIZAȚIILE EXTRATERESTRE

(SOLUȚIA ROMÂNEASCĂ PROPUSĂ DE ŞTIINȚA ROMÂNEASCĂ PRIVIND SALVAREA CIVLIZAȚIEI UMANE)

SFÂRŞITUL LUMII AR PUTEA AVEA LOC FOARTE CURÂND, ÎN ANUL 2012

DESCOPERIREA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE, SISTEMUL ECONOMIC AL VIITORULUI, FACE POSIBILĂ SALVAREA DE LA AUTODISTRUGERE A CIVILIZAȚIEI UMANE, ŞI GRĂBEŞTE CONTACTUL CU CIVILIZAȚIILE EXTRATERESTRE

ÎN URMA REALIZĂRII UNEIA DINTRE CELE MAI MARI DESCOPERIRI DIN ISTORIE,
(o descoperire realizată de ştiinţa românească) CIVILIZAŢIA UMANĂ POATE GRĂBI ÎNTÂLNIREA CU O CIVILIZAŢIE EXTRATERESTRĂ.
TEORIA SALVARII CIVILIZAŢIEI UMANE PRIN TRECEREA LA CONSTRUIREA SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUŢIE.
PLASAREA CIVILIZAŢIEI UMANE PE URMĂTORUL NIVEL DE EVOLUŢIE.

(O Teorie pur românească)

Se dedică Monicăi,
cel mai viteaz copil al nostru !

PARTEA I

SFÂRŞTIUL LUMII SE VA PRODUCE ÎN ANUL 2012

ÎN REALITATE CIVILIZAȚIA UMANĂ ESTE ŞI VA FI DISTRUSĂ PREMEDITAT DE CĂTRE VÂRFUL MONDIAL AL SOCIETĂȚILOR SECRETE CARE CONDUCE LUMEA

SFÂRŞITUL LUMII ESTE FOARTE APROAPE

IATĂ UN ADEVĂR CUMPLIT CARE AR TREBUI SĂ NU NE LASE SĂ DORMIM

Este ziua de 14 mai 2006. Postul de televiziune OTV la Adevăratele ştiri prezintă un Comunicat al Pentagonului. Ascultându-l ți se face părul măciucă în cap.

Ce prevăd Specialiştii Pentagonului ? Nici mai mult nici mai puțin decât sfârşitul lumii.

Astfel până în anul 2010 vom asista la o încălzire accentuată a Climei, fapt care va produce efecte catastrofale ale întregului Sistem climateric al Planetei. Apa oceanelor se va ridica inundând oraşele porturi, se vor topi ghețarii din zona nordică a planetei, uraganele şi taifunurile vor creşte în intensitate măturând totul în calea lor.

Vor fi veri caniculare, pustiitoare şi ierni cu temperaturi de nesuportat, ucigătoare. Aceste Fenomene vor duce la moartea a sute de milioane, a miliarde de oameni.

Şi ca şi cum lucrurile nu ar fi destul de grave pentru biata omenire vor avea loc cutremure care vor destabiliza plăcile tectonice ale planetei. Astfel este posibil ca o mare parte din America să se scufunde.

După anul 2010 aceste fenomene meteorologice, ca şi cele destabilizatoare geologice, (cutremure, destabilizarea plăcilor şi a faliilor tectonice, dispariția unor mari suprafețe ale uscatului) se vor intensifica. Specialiştii Pentagonului fac o referire directă la calendarul maiaşilor, care, aşa după cum se ştie, se opreşte în ziua de 21 decembrie 2012, CÂND VA FI SFÂRŞITUL LUMII.

Aceasta este şi părerea specialiştilor Pentagonului că este mai mult decât posibil ca acum, în anul 2012, să fie sfârşitul lumii pentru că, se spune în Comunicat, acum timpul va atinge valoarea 0 (zero). În lumea fizicienilor şi a astrofizicienilor se discută demult despre evoluția timpului, fenomen care se petrece la nivelul materiei şi al Universului, către valoarea 0 (zero), când materia şi universul vor suferi o implozie, fapt care va duce la producerea sfârşitul lumii.

Tot acum este prevăzută şi o schimbare, o reaşezare a Axei polilor, proces care s-a mai fi întâmplat în istoria planetei Pământ, şi care s-a soldat de fiecare dată cu mari perturbații la nivelul climei (glaciațiuni de mari proporții, cutremure, inundații, potopuri) şi al reaşezării plăcilor tectonice ale pământului, fapt care a produs cutremure de mari proporții, sau a dus la scufundarea unor continente. Să ne gândim la dispariția continentului Mu, Godsuana sau a Atlantidei.

Comunicatul lasă să se înțeleagă că atunci „s-ar umbla" la codul genetic al omenirii (cine va umbla la codul genetic ?) în vederea creării unei specii superioare, aceasta în urma dezastrului şi a distrugerilor imense, poate chiar totale, ale Speciei şi ale Civilizației umane, suferite în urma dereglărilor climaterice, geologice, ale axei pământului.

Majoritatea celor care formăm Biroul de Viitorologie de la Bucureşti am fost pur şi simplu şocați de acest Comunicat. Comunicatul a fost preluat şi de alte posturi de televiziune. Ținând cont de caracterul comercial şi spectaculos, de „scandal" al presei din România, al Presei în general, şi al televiziunilor în special, care ne prezintă numai ştiri şi evenimente care te îngrozesc (părerea noastră este că acest fapt face parte din ceea ce noi numim Marele Război psihologic dus împotriva poporului roman, a se vedea Telejurnalul de la ora 17 al posturilor de televiziune din România, care te şochează cu numărul

sinuciderilor, al accidentelor de circulaţie şi al crimelor, !) încercăm să „descifrăm" sensurile profunde şi reale, mesajul acestui Comunicat. Încercăm să decantăm adevărul din acest conglomerat informaţional.

Cât este Adevăr şi cât este Manipulare în acest Comunicat al Pentagonului ?

Cu aproximativ 12-14 ani (1992-1993) în urmă presa americană "a pus mâna" pe nişte scurgeri de informaţii de la Pentagon. Aceasta a fost ideea care s-a acreditat în acel moment în presa din întreaga lume, că Pentagonul nu ar fi dorit să dezvăluie scurgerile de informaţie. Că presa (ca în cazul Watergate, care l-a debarcat pe Preşedintele Richard Nixon, fapt care s-a întâmplat la o „comandă de sus", ca şi asasinarea lui J. F. Kenedy) a fost cea care a reuşit să pună mâna pe acele „scurgeri de informaţii accidentale". Acele scurgeri de informaţii vorbeau despre o schimbare radicală, dramatică, în rău, a climei globului terestru, în viitorul imediat, următoarele două decenii, schimbări care aveau să dezechilibreze profund atât clima cât şi viaţa socială, economică, a multor naţiuni şi chiar a Planetei, văzută în ansamblul ei. Imaginea produsă de acele scurgeri de informaţii de la Pentagon era catastrofică.

Trebuie spus că atunci când presa americană a pus mâna pe „scurgerile de informaţie de le Pentagon" (anii 1992-1993) văzând prognoza evoluţiei climei terestre lumea a fost foarte surprinsă, oamenilor nevenindu-le să creadă că lucrurile vor evolua într-un răstimp atât de scurt, în rău, într-un mod atât de radical, catastrofic.

Dar dacă în acel moment, anii 1993-1995 nimeni nu credea că sistemul climateric al Planetei va suferi aceste mari dereglări, sau dacă puţini erau cei care dădeau crezare acelor scurgeri de informaţii, **iată că după 10-15 ani ele se adeveresc. Previziunea Pentagonului se dovedeşte a fi riguros adevărată.**

Nu cumva lucrurile nu stau aşa, ne-am întrebat?

Acum, după 17 ani de la distrugerea intenţionată, proiectată, a Uniunii Sovietice şi a Sistemului comunist mondial de către Vârful Financiar mondial, care conduce lumea prin manipularea şi crearea de macro-evenimente (revoluţii, lovituri de stat, mari fenomene economice, buumuri financiare la nivelul Sistemului economic mondial, războaie psihologice, economice, informaţionale, prăbuşiri financiare etc**) care schimbă complet linia de evoluţie a Civilizaţiei umane, a unor mari Sisteme socio-economice, istoria unor naţiuni întregi pentru o bună perioadă de timp** (cum a fost cazul Marii Revoluţii din octombrie, din 1917, o lovitură de stat ordinară, care i-a adus pe bolşevici la putere, şi o dată cu ei Comunismul, apoi crearea Sistemului comunist mondial, în urma victoriei URSS după al Doilea Război

Mondial, ajutată de SUA şi Anglia, iar în anul 1989 distrugerea Uniunii Sovietice şi a Sistemului comunist mondial), **avem toate drepturile să suspectăm Prognoza Pentagonului privind evoluția climei la nivel global, făcută acum 15 ani de către Pentagon. Ca şi Prognoza privind evoluția Climei dată publicității anul acesta.**

Ipoteza pe care o formulează Biroul de Viitorologie de la Bucureşti este aceasta :

Aşadar, în acel moment, anii 1992-1993 când a fost formulată Prognoza privind evoluția viitoare a climei, la nivel planetar, era greu de crezut că prognoza Pentagonului se va adeveri, pentru că omenirea se găsea de secole, de milenii într-o lungă perioadă de echilibru a Sistemului climateric al planetei, perioadă îndelungată în care clima s-a comportat normal, mecanismele şi fenomenele climaterice erau aceleaşi, normale, pozitive, previzibile, stabile, ciclice.

Era greu de crezut că Sistemul climateric se va schimba în rău, într-un mod atât de radical, într-un timp foarte scurt.

Iată însă că după nici 10 ani, ceea ce nu era de crezut, dezechilibrarea profundă, periculoasă, extraordinară a Sistemului climateric al planetei s-a petrecut.

Lucrurile au evoluat aşa cum prevedea, deci, prognoza Pentagonului.

Comunicatul dat recent de Pentagon, privind înrăutățirea dramatică, atât a Sistemului climateric mondial cât şi a echilibrului scoarței pământului, prevăzându-se cutremure şi scufundări ale unor suprafețe mari de continente, (mai ales acum când în Oceanul Pacific se produc aproape zilnic, de câțiva ani, cutremure care depăşesc 5 şi 6 grade pe scara Rihter) ar trebui să ne îngrijoreze profund.

Raționând aşa trebuie să spunem că ne vedem obligați, rațional vorbind, să acceptăm ca fiind adevărată Prognoza de acum (dată în acest Comunicat, 14 mai 2006), ca şi prognoza de acum 15 ani, şi atunci într-adevăr în anul 1912 se va produce Sfârşitul lumii. Numai că noi propunem o nouă interpretare a celor două Prognoze privind înrăutățirea Sistemului climateric mondial, emise de Pentagon, acum, în acest moment istoric, anul 2006, şi în urmă cu 15 ani.

Problema aceasta, Adevărul acesta este atât de cumplit, că ar trebui să ne înghețe sângele în vine la peste jumătate din Omenire, dacă nu cumva la întreaga Civilizație umană!

În cazul acesta, aşa cum spuneam mai sus, noi formulăm o altă Ipoteză, despre care credem că este cât se poate de adevărată.

Iată care este această Ipoteză: Acum 15 ani, când Pentagonul a lăsat intenționat acele informații să se scurgă către presă (deci acele informații au fost scurgeri premeditate, fapt care făcea parte dintr-un Scenariu, şi nu un accident) ***Conducerea Pentagonului ştia dinainte că aşa se vor petrece lucrurile pentru că Pentagonul, Marele Complex financiaro-industrialo-militar al SUA, Guvernul SUA, care sunt conduse din umbră de acelaşi Vârf Financiar Mondial, aveau în Proiect înrăutățirea, dereglarea Sistemului climateric mondial, prin mărirea cantității de noxe poluante emise în atmosferă, ca şi prin alte modalități***. Acum ne explicăm foarte bine de ce Guvernul american nu a semnat Tratatul de reducere a noxelor poluante emise în atmosferă, de la Kyoto, din Japonia, Tratat semnat de mai toate națiunile lumii ! De asemenea acum înțelegem foarte bine de ce toate Adminitrațiile americane de până acum, inclusiv Administrația Busch, au ascuns gravitatea dereglării mecansmlelor întregului sistem climateric, a întregului Ecosistem planetar. (A se vedea acuzațiile din presa americană, acuzații foarte grave la adresa unor mari Concerne care au mituit presa şi oamenii de ştiință ca să ascundă, şi esetompeze dramatismul îmbolnăvirii Sistemul climateric mondial, al prăbuşirii Ecosistemului planetar)

Statele Unite, prin cei care o conduc din umbră, erau programate să lucreze în mod mascat pentru dereglarea Sistemului climateric mondial, pentru înrăutățirea lui! De ce? Pentru că această înrăutățire a Climei la nivel planetar trebuia să continue, să se adâncească. Sistemul climateric mondial trebuie să involueze, să fie dereglat şi mai mult, să se prăbuşească. Fenomenul acesta a fost demarat şi el continuă, fenomenele meteorologice devin tot mai violente, agresive (a se vedea uraganul Katrina care a produs în anul 2005 distrugeri enorme în Statele Unite, pierderi de vieți omeneşti, sau inundațiile din România din vara anului 2005, ca şi a anului 2006), produc tot mai multe efecte negative.

De ce şi-a propus Vârful Financiar mondial (Marele Capital mondial) care conduce lumea, ca obiectiv, distrugerea Sistemului climateric mondial prin utilizarea poluării, a războiului meteorologic, ca şi prin alte modalități? **Pentru simplu motiv că acest Război meteorologic gândit, proiectat şi aplicat în practică la scară mondială, care produce distrugeri imense Economiilor naționale şi Economiei mondiale, Vârfului Financiar mondial, Marilor bancheri internaționali care conduc Societățile Secrete (care la rândul lor conduc lumea prin manipulare şi printr-o gamă largă de modalități mascate şi sofisticate) le aduce profituri uriaşe**. Aceasta este o modalitate esențială, (distrugerea de Sisteme economice şi sociale în afara Statelor Unite ale Americii, prin modalități mascate şi perverse, foarte subtile, greu de detectat,

de analizat. Este exact ceea ce s-a întâmplat în lume după anul 1989, anul căderii Sistemului comunist mondial) utilizată de către Vârful Financiar mondial de a-şi mări Capitalul, de a se dezvolta, de a acumula o cantitate şi mai mare de bani şi de Putere.

Acesta este primul motiv pentru care Vârful mondial al Societăților secrete duce acest Război Meteorologic mondial (combinat cu Războaie psihologice, economice, informaționale, educaționale, culturale) şi național, împotriva națiunilor lumii, a Economiei mondiale. După ce uraganele produc mari distrugeri, devastează economii întregi, națiunile cu economiile distruse, sau regiunile care au fost devastate de fenomenele meteorologice, sau de cutremurele declanşate în mod subtil, vin în momentul următor tot la Marile Bănci Mondiale să se împrumute pentru a-şi reconstrui Economiile. Prin împrumuturile acordate Băncile Mondiale, Marii Bancheri Mondiali îşi măresc Capitalul.

Războiul meteorologic dus la scară mondială de către Vârful Financiar mondial (Marii Bancheri internaționali, cei 300 care conduc Lumea) este o modalitate de a pune mâna pe PUTEREA LUMII, de a accede la PUTEREA Civilizației umane, DE A CONTROLA ŞI DE A UTILIZA ca simple instrumente ale lor Economiile naționale, de a-şi mări Puterea şi de a-şi crea noi posibilități de a controla Civilizația umană, Economiile tuturor popoarelor. De a transforma societăți naționale întregi, o mare parte a populației lumii, în sclavi. Civilizația rațională, singura pe care o cunoaştem în această parte a Universului, Civilizația umană a devenit, iată, o victimă a unei Caracatițe mondiale.

Revenind la cele două Comunicate emise de Pentagon privind evoluția Climei la nivel global, emise acum 15 ani şi acum, în anul 2006, ne dăm seama acum **că ele aveau de fapt funcția de a pregăti societățile umane, Civilizația umană pentru ce avea să urmeze. Acceptarea şi adaptarea lor, a bietelor popoare şi societăți umane, transformate în victime şi în cobai, la Proiectul Vârfului monadial de putere, de destabilizare şi înrăutățire a Sistemului climateric mondial. Vârful financiar mondial pregătea astfel calea marilor dezastre pe care le gândise în Laboratorul său viitorologic.**

Războiul meteorologic mondial anunțat cu mult timp înainte (încă de când era gândit şi proiectat în Laboratoarele de Psihologie socială şi Viitorologie ale Vârfului Financiar mondial) şi care este acum aplicat în practică este una din dimensiunile, din fațetele Globalizării.

Aşa după cum ştim Fenomenul comunist mondial, care, *aparent* şi-a dat obştescul sfârşit o dată cu Sistemul de lovituri de stat, din anul 1989, bine

orchestrat în istorie, în practică, nu a fost altceva decât un Mare Experiment socio-economic şi politic la scară istorică şi mondială gândit de acelaşi Vârf Financiar mondial. Războiul meteorologic mondial prin care se urmăreşte destabilizarea şi înrăutățirea Sistemului climateric mondial, anunțat de Pentagon este şi el tot un Mare experiment purtat la scară mondială împotriva Civilizației umane de acelaşi Vârf Financiar mondial !

La ora actuală Statele Unite, Țările dezvoltate au toate posibilitățile pentru a opri dereglarea şi înrăutățirea Sistemului climateric mondial, în primul rând prin reducerea noxelor emise în atmosferă, în al doilea rând prin neutilizarea războiului meteorologic dar nu intreprind absolut nimic pentru a opri înrăutățirea climei. Pentru a salva Civilizația umană, societățile umane de la dezastre şi mari suferințe ! Acesta este un argument zdrobitor că în realitate SUA şi Marile Puteri, inclusiv Rusia, (controlată şi condusă şi ea de acelaşi Vârf Financiar Mondial) care deține şi utilizează de mulți ani Arma secretă meteorologică, „lucrează" de fapt la distrugerea, la înrăutățirea Sistemului climateric mondial.

Statele Unite şi Marile Puteri, Țările Dezvoltate, Vârful Financiar mondial ar putea şi „mâine, să oprească această înrăutățire a climei la nivel planetar". Nu o fac însă pentru că interesul lor este de fapt destabilizarea Sistemului climateric mondial.

Suntem acum în anul 2006. Stratul de ozon din atmosferă s-a subțiat atât de mult încât în zilele de vară omul nu mai poate sta afară cu capul descoperit. Verile sunt atât de toride, razele soarelui te ard pur şi simplu, încât sunt distrugătoare. Planeta, datorită razelor ultraviolete, care nu mai sunt filtrate de stratul de ozon, devine încetul cu încetul de nelocuit.

În anul 2004 o ştire, extrem de importantă, apărută în presa românească, trece complet neobservată. Agențiile de presă informau că în Statele Unite procesul de construire al oraşelor subterane a luat o amploare de neimaginat altădată. Se ştie că în China există mari uzine subterane, în jurul cărora au fost construite adevărate oraşe, aflate într-o continuă dezvoltare. Şi Rusia, de asemenea, se ştie că deține foarte multe oraşe industriale subterane, oraşe subterane centrate în jurul complexelor militare.

Abia acum această informație ne spune ceva şi ne pune pe gânduri. Aşadar, sus, Marile puteri, şi Vârful Financiar Mondial, care le conduce, ştiu că peste câteva decenii Planeta Pământ va deveni de nelocuit, şi că vor reuşi să supraviețuiască numai societățile care şi-au mutat industriile şi oraşele în subteran. Există Organizații secrete care de pe acum se pregătesc pentru a

supraviețui deşertificării Terei, sfârşitului planificat al Civilizației umane, construindu-şi uzine silențioase şi habitaturi ultradotate în subteran.

ŞI TOTUŞI SFÂRŞITUL LUMII

S-AR PUTEA SĂ FIE MULT MAI APROAPE DECÂT NE IMAGINĂM NOI !

Să ne aducem aminte că la începutul deceniului IX al secolului trecut, anul 1981, la Bruxelles a avut loc un Congres Mondial de Viitorologie, la care au participat cele mai prestigioase Institute de studiere a viitorului din lume şi

numeroşi oameni de ştiinţă care se ocupau cu studiul evoluţiei Economiei mondiale, al societăţii, al comportamentului oamenilor, cu studiul viitorului.

Congresul de viitorologie de la Bruxelles a examinat şi a relevat situaţia dramatică în care se găseşte Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane, subliniind faptul că Omenirea se află în faţa unor mari pericole şi dezechilibre, care ar putea să ducă la prăbuşirea şi la dispariţia Civilizaţiei umane.

Oamenii de ştiinţă (viitorologii, dar şi oamenii de ştiinţă din domeniul studierii mediului) au criticat cât se poate de aspru Guvernele lumii, şi pe oamenii politici, care erau acuzaţi că îşi urmăresc numai scopurile lor politice şi economice fără să se gândească la viitorul omenirii, la poluare, la efectele negative ale poluării, care se vor accentua pe termen lung, la efectele negative ale alienării vieţii sociale, ale alienării fiinţei umane.

Congresul a scos în evidenţă situaţia dramatică, îngrijorătoare a mediului, a poluării, dar şi a faptului că s-au acumulat deja un număr prea mare, la nivel mondial şi naţional, de probleme nesoluţionate, care nu pot fi rezolvate cu mijloacele de care dispune Omenirea, probleme care se vor agrava şi vor creşte, producând un mare număr de efecte negative, care la rândul lor vor pune în primejdie însăşi existenţa Omenirii.

Congresul de viitorologie de la Bruxelles a tras un serios semnal de alarmă privind viitorul Civilizaţiei umane.

Iar ceea ce a fost şi mai important a fost faptul că oamenii de ştiinţă au atras atenţia oamenilor politici, celor care conduc guvernele şi naţiunilor, că deja situaţia Sistemului socio-economic al Civilizaţiei umane este foarte gravă**! La care se adaugă faptul extrem de îngrijorător că omenirea, ştiinţa, tehnologia, viitorologia nu dispun de soluţii care ar putea rezolva problemele grave cu care se confruntă omenirea.**

Subliniem, Congresul de Viitorologie de la Bruxelles a atras atenţie atât oamenilor politici, oamenilor de ştiinţă, de cultură, cât şi opiniei publice mondiale că Omenirea, Guvernele, Ştiinţa nu dispun de soluţii care să oprească involuţia Civilizaţiei umane.

Din acel moment desigur, Presa, oamenii de ştiinţă, guvernele, instituţiile internaţionale şi naţionale, nu mai vorbim, societăţile umane, ar fi trebuit să devină foarte îngrijorate.

De la Congresul de viitorologie de la Bruxelles a trecut un sfert de veac. Or ce constatăm ?

Că deşi pe parcursul acestui interval de timp starea Sistemului socio-economic al Civilizaţiei umane s-a înrăutăţit enorm de mult, că deşi Sistemul climateric mondial s-a degradat foarte mult nu s-a intreprins absolut nimic

pentru a fi rezolvate aceste două Probleme de o importanță istorică. Deşi numărul problemelor grave la nivel global a crescut exponențial, la fel crescând şi efectele negative produse de nerezolvarea acestor probleme în interiorul Sistemului economic mondial, Omenirea nu a luat absolut nici o măsură, nu a găsit şi nu a implementat în practică nici o soluție, care să rezolve gravele probleme cu care se confruntă Sistemul socio-economic mondial, care să ducă la îmbunătățirea funcționalității Sistemului socio-economic al Civilizației umane!

Acesta este Argumentul cel mai convingător că la ora actuală Omenirea, Civilizația umană este total nepregătită să se salveze de la prăbuşirea spre care se îndreaptă cu paşi mari. Civilizația umană, Omul, Omenirea, nici măcar nu şi-au pus, şi nici nu-şi pun problema aceasta, mulțumindu-se să trăiască într-un dulce farniente şi într-o inconştiență totală. Şi acesta este un lucru foarte grav, Civilizația umană, chiar dacă ar dori să încerce să se salveze este total nepregătită, lipsindu-i atât Proiectele, (un Proiect, un Scenariu cât de cât fundamentat ştiințific, prin care să se salveze există, şi el este opera Biroului de Viitorologie de la Bucureşti. Lucrarea de față este Primul proiect mental, gândit la modul teoretic, prin care Omul, îşi gândeşte posibilitatea salvării sale în timp şi în univers) cât şi mijloacele şi căile concrete prin s-ar putea realiza lucrul acesta.

Şi ceea ce este şi mai grav este faptul că Civilizația umană nu are Instituții, nu are FORȚE PREGĂTITE, SPECIALIZATE, CARE SĂ AIBĂ ACEASTĂ FUNCȚIE, CARE SĂ AIBĂ CA OBICTIV SALVAREA SPECIEI ŞI A CIVILIZAȚIEI UMANE ÎN TIMP.

La aceasta adăugăm faptul că Vârful Financiar mondial, Creierul malefic al Civilizației umane, care a pus deja, de un veac, stăpânire pe toate pârghiile de conducere ale Sistemului socio-economic al Civilizației umane, pe care-l conduce într-un mod perfect, desăvârşit, cât se poate de mascat, lucrează nu la salvarea Civilizației umane, ci la dereglarea Sistemului socio-economic al Civilizației umane, la dereglarea Subsistemelor acestuia, la haosificarea Sistemului mondial, la implozia acestuia.

OARE TOATE ACESTE PROCESE CLIMATERICE DISTRUCTIVE NU CUMVA SUNT PROVOCATE ?

Altfel spus, NU CUMVA PRĂBUŞIREA CIVILIZAȚIEI UMANE ESTE PROVOCATĂ DE OM, MAI PRECIS DE CEI CARE CONDUC LUMEA?

Trebuie să subliniem acest fapt, că în urma marelui cutremur din Pacific, din ziua de 26 decembrie 2004, (care s-a produs în urma altui cutremur care a avut loc tot pe 26 decembrie cu un an mai înainte, tot în Pacific. Oare

coincidența acestor date nu ar trebuie să ne dea de gandit ?) au apărut în presă articole, majoritatea foarte bine argumentate, „blindate” din punct de vedere ştiinţific, care au susținut ideea că acest cutremur a fost provocat.

Într-adevăr, tehnogia umană, ne referim la tehnologia de vârf, „militară”, creată în laboratoarele militare ale Marilor Puteri, în primul rând ale Statele Unite şi ale Rusiei, (țări care au investit foarte mult în cercetarea militară în ultima jumătate de secol) permite ca pe fundul oceanului, chiar pe falia tectonică a Marelui Cerc de foc al Pacificului, să se producă o explozie nucleară, (explozii de mare putere, de orice tip) care la rândul ei să provoace, prin dezechilibrarea plăcilor tectonice, un cutremur de peste 7 grade pe scara Richter. Este nevoie doar de un impuls, de un stimul mic, ca să produci dezechilibrarea faliilor, adică dezlănțuirea unor forțe şi energii plantetare imense. Aceasta ar fi, deci, tehnica producerii unor asemenea cutremure. Aşa cum a fost cutremurul din 26 decembrie 2004, care a provocat acel tsunami teribil, care a ucis peste 200.000 de oameni !

Aşa după cum se ştie foarte bine, în vara anului 2005 au avut loc în România inundații de dimensiuni teribile, care au afectat peste o treime din suprafața țării, şi care au produs mari distrugeri de culturi agricole, de case şi aşezări omeneşti. Precizăm că asemenea fenomene distructive, de mare amploare, nu s-au mai produs în istoria noastră! Aceste inundații au fost provocate de un *tip de ploaie*, mai bine zis de *potop*, total necunoscut în România, în istoria milenară a poporului român.

Este vorba de acest *tip de potop* în care un nor imens, care acoperă o suprafață mare de spațiu terestru şi are o înălțime foarte mare (conținând deci o cantitate mare de apă), se transformă dintr-o dată, şi nu în mod treptat, cum ar fi normal, într-o mare masă de apă (o mare întreagă), care se prăbuşeşte pe pământ. Aşa se face că pe suprafața în care s-a prăbuşit cantitatea enormă de apă, apa căzută pe pământ este un lac imens având înălțimea de 4-7-10 metri, înălțime a apei în care oamenii se înecă imediat. Abia în minutele următoare apa începe să se scurgă în lături şi înălțimea „lacului” să scadă. Aşa se explică de ce aceste ploi au ucis zeci de oameni, pe care apoi i-au dus la vale o dată cu viitura.

Acest tip de ploaie, când un nor imens (format din vapori de apă) se transformă brusc în apă şi se prăbuşeşte pe pământ a avut loc în săptămâna 20-26 iunie în județul Bistrița, când au fost uciși 15 oameni, când apa a luat-o la vale inundând case, aşezări, luând cu ea lemne, tot ce a întâlnit în cale. Să reținem, un asemenea potop a ucis în județul Bistrița, în numai câteva minute, 15 oameni! Nu s-a mai întâlnit acest fenomen până acum în istoria României.

În vara anului 2005 mai multe ziare din România, citând Agenții de presă străine, care au adus argumente, informații veridice arhisuficiente, acreditau ideea că aceste *potoape* de mari dimensiuni în România, care au produs la rândul lor imense pierderi de vieți omeneşti şi materiale, sunt rezultatul unui Război Meteorologic.

Despre Războiul meteorologic se vorbeşte în revistele de ştiință şi în presă încă din anii 1970. S-a emis teoria că Războiul din Vietnam a fost câştigat de vietnamezi (care-i aveau în spate pe ruşi) şi a fost pierdut de americani, datorită Războiului meteorologic provocat de sovietici. Deci sovieticii deținеau arma meteorologică în anii 1970, pe care au testat-o şi au folosit-o cu succes în Războiul din Vietnam. În perioada finală a Războiului în Vietnam au fost săptămâni întregi de ploi care nu se mai terminau. Tehnica americană, tunuri, tancuri, maşini de război etc datorită ploilor s-a împotmolit (mai ales în Delta Fluviului Mekong) devenind impracticabilă. Vietnamezii, putând să se deplaseze foarte uşor puteau să-i atace pe americani când nu se aşteptau. Aceştia neputându-şi deplasa trupele şi tehnica de război au fost înfrânți. Ideea războiului meteorologic există deci din anii 70. Este limpede că în anii 2005-2006 teritoriul României a devenit obiectul şi victima unui război meteorologic foarte violent.

Explicația care a apărut în presă a fost aceasta: Rusia a pedepsit România pentru că a intrat în NATO şi a acceptat ca pe teritoriul României să fie amplasate Baze militare americane (o mare greşeală a Guvernului şi a Preşedinției României).

Războiul meteorologic îl pot crea, îl pot practica două Puteri, SUA şi Rusia. Nu suntem însă siguri că nu există şi alte Forțe, structuri militare, structuri ale Războiului Mascat care utilizează demult acest tip de război.

Tot în toamna anului 2005 România a fost lovită de un Război biologic foarte pervers, care a atins întreaga țară. Este vorba despre gripa Aviară, care în toamna anului 2005 a cuprins aproape jumătate din județele țării, ca în primăvară să cuprindă întreaga țară. Au fost sacrificate milioane de păsări, de găini în primul rând. Această gripă Aviară este o componentă a Războiului Economic dus de Occident (de Marile Corporații şi Multinaționale şi de Marile Bănci internaționale) a cărui victimă şi al cărui obiect a devenit România, Economia, Cultura, societatea românească, imediat după căderea lui Ceauşescu!

Acest Război biologic şi economic care a lovit România, a fost făcut pentru a ne pune pe noi să ne distrugem carnea de pasăre, ca să importam curcani americani! Ca să importăm curcani din Canada. Stocurile de carne ale SUA sunt atât de mari încât trebuiau să ne facă pe noi să ne omorâm zeci de milioane

de găini (zeci de mii de tone de carne de pasăre) ca să poată ei să debuşeze carnea de curcani, care zace în depozitele lor de zeci de ani, (încă din anii 60) pe piaţa românească. De pe urma acestui Război biologic mascat au profitat mai multe firme străine, dar şi româneşti, care ştiau de existenţa acestui Război. S-a discutat în presă că Gripa Aviară a lovit numai România, Bulgaria şi Turcia. Este exact ce s-a urmărit.

Noi facem însă o legătură între Războiul Aviar (Biologic şi Economic) şi Războiul Meteorologic care au lovit România în ultima perioadă. Gripa aviară a avut ca efect principal alungarea turiştilor, atât din România cât şi din Bulgaria şi Turcia.

Dacă ne gândim la faptul că marele cutremur care a lovit Ţările din Oceanul Pacific în ziua de 26 decembrie 2004, provocând acel tsunami distrugător, a avut ca efect principal alungarea turiştilor din Raiul turistic al Oceaniei, lovind economic ţările din aceasta zonă, care aveau un mare potenţial turistic, este limpede că acel cutremur a fost provocat, şi că el este un instrument al Războiului economic.

Aşadar cele două Războaie care au lovit România în ultimii doi ani, Războiul meteorologic şi Războiul Aviar, sunt de fapt Războaie economice, ca şi războiul geologic, din Oceania, care a produs marele cutremur.

PARTEA A DOUA

ESTE SPECIA UMANĂ O SPECIE SINUCIGAŞĂ?

SE POATE SALVA SPECIA UMANĂ ÎN TIMP?

CE LEGE MISTERIOASĂ FACE CA SPECIILE RAŢIONALE DUPĂ CE ATING UN MAXIM ÎN EVOLUŢIA LOR SĂ SE AUTODISTRUGĂ?

Iată trei întrebări pe care oamenii de ştiinţă (nu mai vorbim de politicieni) ar fi trebuit să şi le pună demult. Noi ne-am pus aceste întrebări în modul ce mai dramatic în lucrările noastre de Antropologie educaţională, de Viitorologie, de Economie.

Dacă am fi un vizitator extraterestru, cu intenţia de a coborî pe pământ şi ne-am opri într-un punct în cosmos de unde am putea îmbrăţişa cu privirea întreaga viaţă care se desfăşoară pe Tera (desigur exerciţiul nostru este unul imaginar, mental, pur didactic) am rămâne îngroziţi şi oripilaţi de întregul spectacol al Civilizaţiei umane. În primul rând vizitatorul ar observa că cea mai mare parte dintre fiinţele umane care formează Civilizaţia umană, peste 75 la sută, trăiesc sub standardul unei existenţe normale, demne. Că sărăcia, violenţa, suferinţa, mizeria şi bolile, înapoierea sunt caracteristica fundamentală a Speciei şi a Civilizaţiei umane.

Că specia umană, după atâtea milioane de ani de evoluţie, sau zeci de mii de ani de cultură, educaţie şi spiritualitate este o Specie tristă şi nefericită,

penibilă, foarte înapoiată. O specie în care marea majoritate a indivizilor umani sunt nefericiți (cu mult mai mult decât numărul indivizilor umani fericiți), în care majoritatea oamenilor trăiesc în sărăcie, cunosc starea de mizerie, de suferință și umilință, de boli. Au un nivel scăzut de educație, cunosc un nivel cultural scăzut, nu se pot realiza în viață ca ființe umane, mor nefericite după o existență mizeră, fără să înțeleagă nimic din existența lor.

Privită în ansamblul său Civilizația umană ne apare ca o Civilizație înapoiată, rudimentară, gregară, dezbinată, în care o parte a Civilizației, un mic segment a acumulat 85 la sută din bogățiile și mijloacele de subzistență ale planetei, iar cealaltă parte, majoritatea, peste 80 % dintre indivizii umani, trăiesc în sărăcie, în lipsuri, jefuiți și exploatați de minoritatea care a acumulat întreaga bogăție. Suntem o Civilizație a absurdului, care nu știm de unde venim, de ce existăm pe planeta aceasta, încotro ne ducem. Suntem o imensă *mașinărie bolnavă* care produce suferință, mizerie, violență, dezbinare, ură, asasinate, etc. Suntem un Mega-organism al răului, care produce o mare cantitate de rău, de negativitate, de suferință, și această suferință și acest imens rău, și le produce sie însuși ! Ființelor umane care compun acest Mega Organism al răului, al suferinței.

Suntem o specie dihotomică și paradoxală, greu de înțeles : pe de o parte suntem o Specie și Civilizație a mizeriei, a suferinței, a bolilor, a înapoierii, a asasinatelor, pe de altă parte suntem cea mai inteligentă Specie de pe această planetă și din această regiune a Universului, o Specie eroică, minunată, care a realizat lucruri extraordinare în istoria ei. Să ne gândim numai la marile creații artistice, științifice, tehnologice, filozofice!

Suntem o specie a nedreptății, a ticăloșiei celui mai tare și cinic asupra celui mai slab, o specie a lipsei de milă și înțelegere față de aproapele tău, chiar și astăzi la trecerea a două mii de ani de la Marea Jertfă și Marea Lecție a Lui Dumnezeu, pe care ne-a dăruit-o Domnul nostru Iisus Hristos prin Răstignirea și Învierea sa. Suntem o Specie și o Civilizație mai mult a Răului decât a Binelui, o Specie a faptelor pline de cruzime, o Civilizație plină de păcate. Ne înșelăm și ne exploatăm aproapele, suntem bolnavi de putere, de setea de a-i domina și de a-i exploata pe alții. Suntem o Specie și o Civilizație formată în cea mai mare parte din indivizi lipsiți de conștiință, lipsiți de scrupule, care sunt bolnavi să acumuleze cât mai mult, de cele mai multe ori pe căi și prin mijloace necinstite. O specie formată din Călăi și din Victime! Ce lucru îngrozitor! Ce ruşine! Ce durere! Ce oroare !

Când se naște o ființă umană pe planeta noastră sunt peste 90 la sută șanse ca ea să se nască într-o țară înapoiată, într-o familie săracă, și să aibă o viață

nefericită, plină de suferință şi de umilințe. Şi asta pentru că Civilizația umană, Sistemul Socio-economic mondial sunt un Univers, un Mare Aparat al producerii suferinței, al absurdului, care produc suferință, absurd. Suntem un MARE SISTEM, UN MARE APARAT care ne condamnă la un destin nemilos.

Istoria Speciei umane a fost o istorie a războaielor, adică a marilor crime ale unei colectivități umane, societăți, împotriva altei colectivități umane.

Secolul XX, cel mai avansat din punctul de vedere al evoluției ştiințifice şi tehnologice, este şi secolul celor mai mari crime ale Omului împotriva Omului, al unui segment al Speciei umane împotriva altui segment al Speciei. În nici o Specie inferioară nouă ca evoluție de pe această planetă nu se întâmplă această barbarie, această crimă ruşinoasă, odioasă, ca o parte a Speciei să ucidă cealaltă parte, aşa cum s-a întâmplat în cele două Războaie mondiale ale secolului XX

Faptul că Primul Război mondial, Experimentul comunist mondial, inițiat şi aplicat în practică prin Marea revoluție din Octombrie 1917, din Rusia, al Doilea Război mondial, al Treilea Război Mondial (care a fost Războiul Rece, războiul Cursei înarmării, care a înghițit zeci de mii de miliarde de dolari, ca să producă munți de armament şi tehnică militară, care ulterior vor fi „consumate" în războaile declanşate premeditat, după scenarii bine puse la punct, aşa cum este războiul din Irak şi cel care urmează, războiul din Iran) au fost inițiate, proiectate şi realizate în practica istorică şi socială de Vârful Financiar mondial care, cel puțin de la Revoluția franceză încoace (Fenomen istoric creat de aceiaşi Iluminați, de aceiaşi Francmasonerie, lucru pe care-l ştie întreaga Civilizație umană), conduce lumea prin manipulare NU SCUZĂ CU NIMIC SPECIA ŞI CIVILIZAȚIA UMANĂ DE SITUAȚIA MIZERĂ ŞI TRAGICĂ ÎN CARE SE GĂSEŞTE. Ba, dimpotrivă, am putea să spunem că acest fapt o acuză şi mai mult ! Acest fapt acuză în modul cel mai grav INTELECTUALITATEA PLANETEI, ÎI ACUZĂ PE OAMENII DE ŞTIINȚĂ, PE ARTIŞTI, PE SCRIITORI, PE EDUCATORI ! Lucru care ne face să o spunem clar, aceştia sunt principalii vinovați de starea Civilizatiei umane !

Extrem de vinovate sunt de asemenea popoarele din Țările Dezvoltate, care nu sunt decât nişte turme bine îndopate, de consum, şi bine manipulate, fără conştiință !

Aşa după cum se cunoaşte există antropologi, istorici, oameni de ştiință de prestigiu care afirmă, bazându-se pe un mare număr de argumente că pe Tera ar mai fi existat, cinci sau şapte *Omeniri,* Civilizații umane, care după ce au atins un punct maxim în evoluția lor s-au autodistrus. Este ceea ce se întâmplă cu

Specia şi Civilizaţia umană de un secol încoace. Acelaşi lucru s-ar fi întâmplat şi se întâmplă cu alte Civilizaţii raţionale în univers.

Întrebarea noastră este aceasta: există o Lege a evoluţiei Speciilor şi Civilizaţiilor raţionale care are ca punct final autodistrugerea? Cât de des este fenomenul acesta în Univers, dacă pe Pământ toate cele cinci sau şapte Civilizaţii umane care s-au perindat pe Tera s-au autodistrus ? Neexistând nici măcar o civilizaţie umană care să se salveze ?

Iar întrebarea următoare este: cum poate fi învinsă, depăşită această Lege necruţătoare, absurdă ? Poate fi ea învinsă? Există o Civilizaţie în univers, Civilizaţii, care au reuşit să depăşească această lege a Evoluţiei şi a autodistrugerii?

Într-o lucrare dedicată acestei teme noi descopeream, şi credem, (până la proba contrarie) că am descoperit care este Factorul, (cauza) care a făcut ca Civilizaţiile umane care au evoluat pe Tera să se autodistrugă. Şi dacă am descoperit, dacă noi cunoaştem acest Factor, cauza înapoierii Speciei umane, Factorul care face ca Civilizaţia umană să arate atât de tragic şi de mizerabil, şi care împinge Specia umană către autodistrugere, vom descoperi atunci şi Metoda, Modalitatea, Calea prin care Civilizaţia umană se poate salva de la autodistrugere. Noi credem că acest Factor este Inteligenţa negativă, şi Egoplasmul, (cancerul ego-ului) derivata ei, a acestei patologii a psihologiei speciei umane, pentru că Inteligenţa negativă este o patologie, o Inteligenţă bolnavă. (Civilizaţia umană este condusă deci de cele mai mari INTELIGENŢE BOLNAVE, de Inteligenţa negativă însăşi ! Acelaşi lucru se întâmplă şi cu naţiunile, cu marile puteri !) Cu siguranţă că şi Civilizaţiile raţionale din Univers care s-au autodistrus după ce au atins un maxim în evoluţia lor s-au prăbuşit tot din cauza INTELIGENŢEI NEGATIVE, şi a Egoplasmului.

Bunul Dumnezeu a vrut să ne descopere şi Calea prin care Civilizaţia umană se poate salva în viitor de la prăbuşirea finală. Civilizaţia umană se poate salva de la autodistrugere numai în cazul în care prin evoluţie s-ar plasa pe nivelul superior de evoluţie. Cum se poate realiza lucrul acesta? Despre asta este vorba în partea a treia a acestei Lucrări.

PARTEA A TREIA

TEORIA AUDODISTRUGERII CIVILIZAȚIEI UMANE ÎN CAZUL ÎN CARE VA RĂMÂNE O PERIOADĂ MAI MARE PE NIVELUL DE DEZVOLTARE ŞI DE EVOLUȚIE PE CARE NE GĂSIM ACUM

TEORIA SALVĂRII CIVILIZAȚIEI UMANE DE LA AUTODISTRUGERE PRIN URCAREA PE URMĂTORUL NIVEL DE EVOLUȚIE

Biroul de Viitorologie de la Bucureşti este cât se poate de preocupat de problematica întâlnirii Civilizației umane cu o Civilizație rațională, mai evoluată decât noi, din Univers. În cadrul cercetărilor, al preocupărilor noastre i-am dedicat acestei teme încă de la înființarea Biroului de Viitorologie (anul 1992) cea mai mare atenție. Pentru Specia şi Civilizația umană, pentru noi, toți pământenii, este absolut necesar, şi ar fi foarte bine să se producă într-un viitor apropiat (cât mai apropiat) sau mediu această Întâlnire din mai multe motive.

1.În primul rând pentru că Civilizația Umană, întregul Sistem socio-economic mondial se află de decenii în starea de criză generală, stare care se adânceşte cu fiecare deceniu, într-o stare de involuție foarte periculoasă, şi se îndreaptă către prăbuşirea sa.

2. În al doilea rând pentru că Civilizația umană, Omul, Sistemul socio-economic mondial, prin Sistemele economice cele mai performante, care formează vârful de lance al Sistemului economic mondial, se găsesc de câteva

decenii într-o stare de criză, de stagnare, într-o stare negativă profundă, din care nu întrevedem nici o cale de ieşire. Şi aceasta pentru că Civilizaţie umană s-a dezvoltat în ultimele două secole pe o „linie socio-economică-tehnologică negativă ce ne-a dus în această mare, şi foarte periculoasă, gravă, fundătură istorică şi socială". Ca şi datorită faptului că Civilizaţia umană prin natura sa este marcată de ceea ce noi am denumit Inteligenţa negativă. Această „linie de dezvoltare" a societăţii şi civilizaţiei umane (de fapt de stagnare) a devenit de mai multe decenii o „linie de dezvoltare negativă", pentru că tipul de dezvoltare pe care-l are, pe care se găseşte Sistemul socio-economic mondial (Civilizaţia umană), de mai multe decenii a început să producă mai multe efecte, finalităţi negative decât pozitive.

Aşa se explică starea dramatică, de criză a întregului Sistem socio-economic al Civilizaţiei umane, starea de mizerie, de umilinţă, de boală, starea de nedezvoltare a peste 80 la sută din naţiunile existente astăzi pe glob, şi a peste 80 la sută din populaţia lumii. Ca şi faptul că Sistemul economic mondial a început de câteva decenii să-şi distrugă într-un mod accelerat mediul, Sistemul geologic, climateric, cultural şi educaţional în care existăm. Prin aceasta punându-se în cea mai gravă şi periculoasă situaţie de când există în timp.

Biroul de Viitorologie de la Bucureşti atrage îngrozit atenţia asupra acestui fapt foarte grav şi foarte periculos: Specia umană se îndreaptă, datorită neînţelepciunii ei, datorită „liniei negative, autodistructive, de dezvoltare" pe care se găseşte, datorită Sistemului economic capitalist, un sistem economic învechit, care produce mai multe efecte negative decât pozitive, ca şi datorită Inteligenţei negative care ne domină, către dezastru. Ne îndreptăm către dezastru, în timp ce oamenii politici sunt total inconştienţi, preocupaţi numai de interesele lor meschine, egoiste, înguste**. Oamenii de ştiinţă din întreaga lume, educatorii din întreaga lume, artiştii, psihologii, sociologii, oamenii din presă, ar fi trebuit să-şi dea seama demult că oamenii politici nu numai că sunt incapabili să rezolve problemele omului, ale societăţii umane, ale Civilizaţiei umane, dar sunt un pericol pentru societăţile umane, pentru Civilizaţia umană**. A se vedea Războiul din Irak, ceea ce se întâmplă în România, dezastrul românesc, starea dezastruoasă a Civilizaţiei umane, violenţa şi mizeria din lume, înrăutăţirea stării Sistemului socio-economic, a nivelului cultural şi educaţional al Civilizaţiei umane.

3. În această situaţia dramatică, de criză profundă a Întregului Sistem al Civilizaţiei umane, tocmai pentru că Omenirea se găseşte într-o Situaţie Minus Informaţie, în interiorul Fenomenului Minus informaţie (ne lipsesc cunoştinţele, informaţiile care ne-ar permite să ieşim din această Situaţie Minus informaţie),

o Întâlnire cu o Civilizație superioară nouă, care *ar veni înspre noi*, ar fi salvatoare. Presupunem că ea, această Civilizație, ar deține cunoştințele care ar scoate Omenirea din Situația de Minus informație, din *criză gravă* în care ne găsim. Noi deja de câteva decenii suntem o Civilizație care am pornit către o altă Civilizație rațională, către alte Civilizații raționale din univers. Nimic mai măreț şi mai frumos decât acest drum început de omenire către o altă Civilizație extraterestră Este vorba despre programul CETI, de căutare a vieții raționale în univers, despre alte programe de căutare a vieții, a civilizațiilor raționale, a planetelor pe care ar putea locui aceste civilizații, pe care ar putea apare viața.

Acest eveniment, acest început al plecării noastre către o altă Civilizație este unul dintre cele mai mari şi mai importante evenimente din Istoria omenirii. Acest Eveniment vorbeşte despre Nivelul atins de noi în dezvoltarea, evoluția noastră ca Specie.

TEZA 1. Aşa după cum se ştie aceste încercări ale Omului de a căuta viața rațională în univers până acum nu au avut nici un rezultat. Analiştii Biroului de Viitorologie de la Bucureşti sunt convinşi că aceste contacte, între o Civilizație sau Civilizațiile extraterestre şi oameni există, sau au existat. Ne referim la argumentele de tip istoric, mitologic, de tipul contactului vizual, al răpirilor, de tipul argumentelor statistice, logice, înregistrate pe film, mărturii etc. Ele, aceste contacte între o Civilizație sau Civilizații extraterestre şi Civilizația umană există. Această Civilizație, sau aceste civilizații ne urmăresc atent dezvoltarea noastră. Ne referim la cazul răpirilor, sau la apariția OZN-urilor în momentele şi locurile unde se întâmplă evenimente dramatice, grave, de importanță istorică. Este posibil ca cercuri ştiințifice secrete, Vârful mondial al Societăților secrete care conduce prin manipulare Civilizația umană, (şi care o conduce către dezastru, şi ar trebui să răspundă pentru asta, iar societățile umane, omenirea, oamenii de ştiință, artiştii, presa ar trebui să se trezească la realitate, să nu se mai prefacă, vai, că nu cunosc acest lucru, acest Adevăr îngroztor) să fi fost contactate de această Civilizație extraterestră.

Este posibil ca în drumul ei către dezastru, spre care se rostogolește voioasă Specia şi Civilizația umană, în pre-momentul producerii dezastrului Civilizația extraterestră care ne monitorizează să intervină pentru a ne salva. Atunci va avea loc într-adevăr un contact masiv de la Civilizație la Civilizație. Deocamdată aceste contacte au loc sub forma răpirilor, a apariției OZN-urilor, a monitorizării secrete, şi ele sunt de tipul acesta: noi vă monitorizăm, facem cercetări genetice asupra voastră, în urma răpirilor, ne lăsăm filmați, dar NU VREM CA VOI SĂ ŞTIȚI LUCRUL ACESTA. FĂRĂ CA VOI SĂ PARTICIPAȚI LA COMUNICAREA CU NOI.

A. Deci un contact (foarte ciudat) între noi şi o Civilizaţie extraterestră există, dar el este de tip unilateral. Comunică numai ei cu noi, fără să accepte intrarea noastră în dialog. Pentru noi nu sunt clare totuşi scopurile acestui Tip de contact. Nu ştim de exemplu dacă în pre-ziua Catastrofei Finale a Civilizaţiei umane această Civilizaţie ne va salva. Poate că ea are raţiuni mult mai mari, mai puternice ca să ne lase să ne autodistrugem. Pentru că este cât se poate de limpede că suntem o Civilizaţie care după ce am atins acest nivel al dezvoltării tehnologice ne găsim acum pe panta autodistrugerii. Aşa cum pe Terra s-au derulat mai multe cicluri de Civilizaţie care după ce au atins un punct culminant în evoluţia lor s-au autodistrus, aşa ne vom autodistruge şi noi. Şi aşa cum pe acele Civilizaţii umane, Omeniri, care s-au auodistrus, Civlizaţia raţională extraterestră nu le-a salvat, aşa nu ne va salva nici pe noi ! În primul rând din cauza Inteligenţei negative, formulam noi această ipoteză într-un studiu anterior. Este posibil deci ca cele 5 sau 7 cicluri de Civilizaţie care s-au derulat pe Terra să fi fost lăsate intenţionat să se autodistrugă.

B. Pentru noi ar fi foarte util un Contact masiv, pe faţă, între noi şi Civilizaţia extraterestră. Un contact paşnic, organizat, ştiinţific, în vederea oferirii cunoştinţelor ştiinţifice, al informaţiei care ar duce la optimizarea dezvoltării Civilizaţiei umane, la îmbunătăţirea vieţii pe pământ, unde viaţa a devenit pentru miliarde de oameni un iad, un chin. Pentru că Sistemul socio-economic mondial s-a transformat într-o maşinărie care se autodistruge, într-un organism bolnav care se auto-intoxică, se condamnă la dezastru mondial. Pentru noi un asemenea Contact, în acest scop este vital. FORMULĂM AICI CÂT SE POATE DE CLAR TEZA CĂ CIVILZAŢIA UMANĂ A INTRAT DE CÂTEVA DECENII ÎN PERIOADA DE AUTODISTRUGERE ŞI DISPARIŢIE, CÂND ESTE NECESARĂ SALVAREA EI DE CĂTRE O ALTĂ CIVILZAŢIE EXTATERESTRĂ !

TEZA 2. Deşi Civilizaţia umană trimite aparate ştiinţifice şi mesaje în Univers pentru a fi contactaţi de către Civilizaţii superioare nouă de mai bine de trei decenii, deşi undele radio pornite de pe Terra acum 80 de ani au pătruns adânc în Univers noi nu am fost contactaţi de o Civilizaţie extraterestră, superioară nouă, datorită nivelului nostru redus de evoluţie, DĂTORITĂ VIOLENŢEI ŞI TICĂLOŞIEI NOASTRE. AL RĂULUI PE CARE-L PRODUCEM ŞI ÎL INCORPORĂM ÎN NOI ! Şi în primul rând datorită NEGATIVITĂŢII NOASTRE, TIPULUI NOSTRU DE CIVILIZAŢIE NEGATIVĂ. O Civilizaţie extraterestră raţională, mai evoluată decât noi, călătorind în nava sa către pământ, care s-ar opri pe orbită ca să ne studieze, S-AR ÎNGROZI DE CÂTĂ VIOLENŢĂ ESTE PE TERA, DE CINISMUL unei

părți a Civilizației umane, de înapoierea în care se zbate cea mai mare parte a populației pământene, de mentalitatea egoist îngustă, cinică, inferioară a ființelor umane.

Suntem o Civilizație, o specie, o natură biologică-genetică şi psihică dominată de Inteligența negativă. Autorul acestui Rezumat s-a ocupat şi se ocupă cu descoperirea şi studiul Inteligenței negative, în cadrul Biroului de Viitorologie de la Bucureşti, şi este îngrozit de cât de masivă, de profundă, de subtilă şi de distrugătoare este această Inteligență negativă cu care este dotată Specia umană.

În cazul în care Specia umană a apărut în urma unui Experiment genetico-ştiințific cu peste 80-100 de mii de ani în urmă, ei bine noi suntem un Experiment nereuşit, negativ. (Şi totuşi cât de măreț!) Aceasta este explicația pentru care Dumnezeu hotărăşte să utilizeze Potopul lui Noe, ca să distrugă specia umană rezultată în urma unui Experiment negativ, reținându-l doar pe Noe, care avea să ducă specia mai departe, TOCMAI PENTRU CĂ EL ERA UN OM MORAL, CREDINCIOS, UN OM CARE FĂCEA NUMAI BINE, altfel spus era o Inteligență pozitivă. Natura noastră psihică negativă, Inteligența negativă de care dispunem a fost mult mai puternică, astfel că ea s-a manifestat şi după Potopul lui Noe.

Aceiaşi corecție o face Dumnezeu, Creatorul nostru, încă o dată trimițându-L pe Domnul nostru Iisus Christos care s-a jertfit pentru noi, ca să ne ia nouă păcatele, adică să ne ia nouă Negativitatea noastră, ENERGIA NEGATIVA, produsele Inteligenței noastre negative. Vedeți cum se leagă lucrurile între ele, şi de ce descoperirea Inteligenței negative, descoperire pur românească, este una dintre cele mai mari descoperiri ştiințifice, ca şi Inteligența pozitivă, care aşteaptă să fie aplicată în practică, spre binele oamenilor, al societății umane.

Au trecut mai bine de cinci ani de când descoperirea Inteligenței negative şi a Inteligenței pozitive a fost anunțată în presă, şi se face anul de când Revista Magazin a scris pe larg despre acest nou Tip de inteligență descoperit în România, fără ca forurile ştiințifice din acest domeniu să reacționeze. Invidia, distrugerea valorilor româneşti, marginalizarea lor este o caracteristică a psihologiei noastre, a românilor, ca manifestare a inteligenței negative care ne domină. Cu mari descoperiri şi cu mari creatori români s-a întâmplat aşa, iar cei care am pierdut am fost noi!

În concluzie, putem noi să trimitem ori câte mesaje în univers Civilizațiilor superioare nouă, care mai mult ca sigur că ne urmăresc cu atenție, NU VOR INTRA ÎN CONTACT CU NOI DATORITĂ FAPTULUI CĂ SUNTEM O CIVILIZAȚIE ŞI O SPECIE NEGATIVĂ, DOTATĂ ŞI DOMINATĂ DE

INTELIGENȚA NEGATIVĂ, de egoism şi de violență, de cinism şi de insensibilitate. O specie cu un mental primitiv. Din această cauză există atâta violență pe Terra, atâtea războaie, mizerie, boli, înapoiere, suferință. Aşa cum spuneam, orice Civilizație rațională, superioară nouă, care vine din Univers şi ne studiază rămâne îngrozită de câtă violență, mizerie, înapoiere există pe Terra. În acest caz ea renunță să intre în comunicare cu noi pentru a ne transmite cunoştințele necesare nouă pentru a ne optimiza Istoria, devenirea.

TEZA 3. Acum există o salvare, o ieşire din această situație. Da, noi, pământenii, putem grăbi întâlnirea, comunicarea masivă, ştiințifică între o Civilizație extraterestră, superioară nouă ca evoluție, şi noi! Într-adevăr de două decenii, există această posibilitate, datorită unei descoperiri miraculoase şi neaşteptate a ştiinței româneşti. Datorită realizării unei descoperiri ştiințifice în România. Este vorba despre descoperirea **Sistemului economic al viitorului, un sistem economic cu mult mai performant, mai evoluat, mai uman decât cele mai perfecționate Sisteme economice capitaliste de azi.**

Noi, în cadrul Biroului de Viitorologie de la Bucureşti, am denumit acest Sistem, SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE. De ce? Pentru că spre deosebire de Sistemul socio-economic capitalist, care este un Sistem economic astfel structurat încât să producă, să creeze Capital, (acesta este specificul lui, natura şi logica lui, de a produce ca primă şi cea mai importantă finalitatea a sa Produsul numit CAPITAL, iar al doilea produs este alienarea umană. Acest lucru punându-şi amprenta asupra modului de a gândi şi a se comporta al oamenilor, asupra mentalului lor, a idealurilor lor, asupra culturii lor, a educației lor, a patologiilor noastre), Sistemul socio-economic de evoluție (astfel este gândit, structurat, aceasta este natura, logica şi filozofia sa de a exista) produce ca prim şi fundamental Produs al său, ca cel mai important EFECT al său, EVOLUȚIA.

Acest Sistem economic, pentru prima dată în istorie, produce un produs numit Evoluție. Altfel spus îşi produce propria sa Evoluție pe Linia de evoluție a Vieții în univers. Subliniem ca fiind foarte important acest lucru, apariția pentru prima dată în istorie a Sistemelor socio-umane care produc Evoluția Omului. Pe când Sistemul socio-economic capitalist este un sistem care frânează evoluția Omenirii, produce în universul acesteia un număr mai mare de efecte, finalități negative decât pozitive. De aici starea de Civilizație bolnavă a Civilizației umane, CARE SE GĂSEŞTE, SUBLINIEM, ÎN SITUAȚIA DRAMATICĂ DE SALVARE IMINENTĂ. ORI NE SALVĂM, ORI DISPĂREM ! Situație prevăzută în Biblie, în Noul Testament, când se vorbeşte despre Apocalipsă şi despre A doua venire a lui Iisus Christos!

Ce va însemna acest lucru dacă de mâine Omenirea ar renunța la Sistemul economic capitalist, un sistem economic învechit, care şi-a avut rolul său în istorie, dar care acum este un Sistem perimat, nu mai este capabil să satisfacă nevoia de progres a societății umane, sistemul de nevoi al indivizilor umani, care a devenit o frână în calea progresului şi a evoluției Civilizației umane, şi ar trece la construirea Sistemului socio-economic de evoluție?

Dacă de mâine Sistemele economice capitaliste naționale ar trece la construirea Sistemului economic de evoluție, şi în decurs de 3-7 ani ar deveni Sisteme economice de evoluție, aceste Sisteme economice noi, care se nasc pentru prima dată în istorie, ar scoate imediat societățile naționale şi Civilizația umană din criză (Sistemele socio-economice de evoluție nu cunosc fenomenul şomajului, iar toți oamenii sunt stimulați să muncească la capacitatea lor maximală. Au un nivel educațional foarte înalt, pe acest nivel se pune în primul rând accentul, altfel nici nu ar putea exista şi funcționa ! Forța de muncă cea mai calificată lucrează în Instituții-Intreprinderi care produc evoluția societății, a Sistemului socio-economic) plasând întregul Sistem socio-economic mondial pe o linie evolutivă. Fapt care ar face ca după un număr de 10-20 de ani Sistemul socio-economic, care s-a aflat înscris într-un proces de evoluție, **să se plaseze pe un nivel de evoluție superior nivelului pe care se află acum Civilizația şi specia umană.**

Deci, acest Sistem, Sistemul socio-economic de evoluție (împreună cu Sistemul de învățământ evolutiv!) ne-ar scoate din actualul nivel de evoluție al societății umane şi ne-ar plasa pe nivelul de evoluție următor. Este ca şi cum cineva ar lua societatea uman din secolul I, din sclavagism şi ar plasa-o în secolul XX. **Când se va realiza lucru aceasta se va petrece cea mai mare Revoluție din istoria omenirii. Atunci Omenirea va fi scăpat de sărăcie, mizerie, boli, războaie, înapoiere, suferință. Să ne gândim că acest lucru ar fi posibil în numai 10-20 ani!**

TEZA 4. În fața omenirii se află două căi :

1. Ori Civilizația umană va rămâne pe acest Nivel de evoluție, caracterizat prin violență, războaie, sărăcie, mizerie, înapoiere culturală, educațională, economică, mentalitate egoist-primitivă, când orice Civilizație extraterestră, superioară nouă, nu va intra în comunicare, contact cu noi (aşteptând să evoluăm, să ne schimbăm în bine, în timpul acesta existând pericolul ca să ne prăbuşim ca Civilizație),

2. Ori vom trece la construirea Sistemelor socio-economice de evoluție, când pe parcursul unei perioade de tranziție vom urca şi ne vom situa ca Civilizație pe Nivelul următor de evoluție, un nivel superior celui pe care ne

găsim acum. Atunci vom fi salvaţi, iar Civilizaţia umană va începe un nou Ciclu istoric.

TEZA 5. TEORIA NIVELELOR DE EVOLUŢIE ŞI A NIVELELOR DE DEZVOLTARE ale Civilizaţiei umane. Potrivit acestei Teorii elaborate în cadrul Biroului de Viitorologie de la Bucureşti, Civilizaţia umană s-a dezvoltat pe parcursul istorie ei prin trecerea de la un Nivel de evoluţie inferior la un nivel de evoluţie superior, şi de la un Nivel de dezvoltare inferior la un Nivel de dezvoltare superior. Civilizaţia umană se găseşte acum în Primul mare Nivel de evoluţie, către sfârşitul lui. La acest Nivel de evoluţie a trecut când a evoluat de la starea de hominizi, societăţile, grupurile de hominizi, anterioare Comunei Primitive, mai mult ca sigur în urma unui Experiment genetic, reuşit doar în parte, odată ce pe parcursul evoluţiei Creatorul a trebuit să aducă noi corecţii. Ne referim la Momentul Noe şi momentul Iisus.

După marele salt în evoluţie, prin trecerea de la Nivelul primatelor, al hominidelor, la Nivelul uman, pe parcursul unei lungi perioade de timp, evoluţia a luat forma dezvoltării societăţii, a progresului istoric. Pe parcursul primului Nivel de evoluţie, care nu s-a încheiat, omenirea s-a dezvoltat trecând de la un Nivel de dezvoltare inferior la unul superior. Aţi sesizat că noţiunea de Nivel de dezvoltare nu este sinonimă cu cea de Nivel de evoluţie. Nivelul de dezvoltare este mai mic, istoriceşte vorbind, şi el este o treaptă mai mică aflat în interiorul Nivelului de evoluţie. Nivelele de dezvoltare sunt asemenea unor portative în interiorul Nivelului de evoluţie.

După ce a străbătut următoarele Nivele de dezvoltare, Nivelul de dezvoltare al Comunei primitive, Nivelul de dezvoltare al Perioadei sclavagiste, Nivelul de dezvoltare al Perioadei feudale, Nivelul de dezvoltare al Perioadei capitaliste, Civilizaţia umană se găseşte la sfârşitul acestui nivel de dezvoltare. Când Sistemul economic capitalist, motorul care a împins pe parcursul istoriei Naţiunile şi Civilizaţia umană, este deja un „motor perimat”, un sistem economic învechit, care nu mai face faţă nevoilor oamenilor şi ale societăţilor umane, este incapabil să rezolve problemele pe care i le pune realitatea şi istoria. Şi care, din păcate, produce mai multe efecte negative, grave, decât pozitive. El, acest Sistem economic capitalist, este cel care produce noxele industriale, care la rândul lor au determinat distrugerea stratului de ozon şi încălzirea climei ! El, acest Sistem economic negativ, este cel care ameninţă distrugerea mediului, a întregului Ecosistem planetar, a Speciei şi a civilizaţiei umane !

În acest caz este bine ca Omul, Civilizaţia umană să renunţe la acest Sistem socio-economic învechit, perimat, de acum un Sistem socio-economic negativ,

şi să treacă la construirea Sistemului socio-economic de evoluţie, motorul care va duce pe un Nivel de evoluţie superior Civilizaţia umană.

TEZA 6. ÎNTERGUL SISTEM SOCIO-ECONOMIC MONDIAL, ÎNTREAGA CIVILIZAŢIE UMANĂ DEVINE astfel UN FEL DE *„RACHETĂ URIAŞĂ ŞI GREOAIE*" CARE PORNEŞTE ÎN VIITOR ŞI SE PLASEAZĂ PE URMĂTORUL NIVEL SUPERIOR DE EVOLUŢIE. Lucrul acesta, în mod teoretic, devine pentru prima dată posibil în istoria umanităţii, datorită descoperirii acestui nou Motor economic, care este SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUŢIE. (care nu seamănă nici pe departe cu sistemul comunist, şi nici cu cel capitalist.)

O dată cu trecerea omenirii de la Sistemul socio-economic capitalist la construirea Sistemului socio-economic de evoluţie, când întregul Sistem uman va începe să evolueze pe Linia de evoluţie a vieţii, Omenirea va părăsi Primul Nivel de evoluţie şi va intra în cel de-al Doilea mare Nivel de evoluţie, situându-se pe primul Nivel de dezvoltare al acestui Nivel de evoluţie 2.

Da, o dată intraţi în cel De-al Doilea Nivel de evoluţie, când în cea mai mare parte a lor oamenii lucrează în domeniul cercetării, al educaţiei, al creării condiţiilor de evoluţie a întregului Sistem socio-economic, când vârsta medie va fi de sute de ani, când modul de viaţă va fi diferit, superior, când oamenii nu mai cunosc bolile, hoţia, ticăloşia, când vom deveni o Civilizaţie cosmică şi când Omenirea va scăpa de actualele nenorociri care ne fac viaţa un chin, DA, ATUNCI VOM FI SALVAŢI !. Important pentru Omenirea este să iasă cât mai repede de pe actualul Nivel de dezvoltare şi Nivel de evoluţie! Unde atât timp cât vom rămâne va fi iadul pe pământ pentru Om, pentru societăţile umane. Aşa cum este acum!

O dată plasată pe cel De-al Doilea Nivel de evoluţie societatea umană va arăta foarte diferit de cea pe care o vedem astăzi : în primul rând Nivelul educaţional al oamenilor va fi cu mult mai ridicat, societatea viitorului nu va mai cunoaşte această goană a oamenilor ei alienaţi, victimizaţi, după capital, ci oamenii vor lucra ca Nava-Uzină-Casă-ŞCOALĂ în care locuiesc şi lucrează, adică Sistemul socio-economic de evoluţie să evolueze pe Linia de evoluţie a vieţii.

Peste 50-60 la sută dintre oameni vor lucra în cercetare, educaţie, creaţie, societatea viitorului nu va mai fi câtuşi de puţin **societate de consum, aceasta fiind o mare nenorocire.** Profilul moral al omului care lucrează în Sistemul socio-economic de evoluţie va fi mult schimbat.

Oamenii nu vor mai fi obsedaţi de intereselor lor egoiste, de acumularea unei averi cât mai mari, nu vor mai fura, nu vor mai fi cinici, egoişti, nu se vor

mai omorî între ei. Nu vor mai declanşa războaie. Pentru că aşa funcţionează Sistemul socio-economic de evoluţie. Acest sistem economic este în primul rând un Sistem educaţional, apoi în acest Sistem 40-50 la sută, apoi 60-70 la sută din oameni vor fi cercetători, obiectul muncii lor va fi chiar „mărirea sferei cunoaşterii", dezvoltarea cunoaşterii, oamenii vor învăţa că societatea de consum, goana după capital, să trăieşti fără să creezi şi să munceşti sunt cu adevărat nişte nenorociri. Sistemul va fi în mare parte cibernetizat, funcţionând ca un Organism socio-economic, cultural, care produce cunoaştere, progres educaţional şi EVOLUŢIE !. Foarte repede vârsta medie va ajunge la sute de ani, foarte repede toţi oamenii vor fi morali, omul va fi un creator, şi cu toţi vor crea Evoluţie.

Ei bine, da, atunci, după ce Sistemul socio-economic al Civilizaţiei umane va fi urcat pe următorul Nivel de evoluţie, da, atunci Civilizaţia umană va putea să comunice cu zeci, cu mii de Civilizaţii raţionale din univers. Atunci şansa ca Civilizaţiile din univers, printre care şi Civilizaţia umană să poată comunica uşor între ele va fi foarte mare. Civilizaţiile raţionale din univers comunică mai uşor între ele, pot coopera dacă au trecut în Nivelul doi de evoluţie, dacă se găsesc pe acelaşi Nivel de evoluţie. Civilizaţiile extraterestre care ne studiază, ne monitorizează se află deja pe Nivelul doi de evoluţie, sau pe Nivelul trei. Aflate pe acelaşi Nivel de evoluţie Civilizaţiile raţionale au „*acelaşi mod de a gândi*", au acelaşi *nivel mental* şi educaţional, au mult mai multe canale de comunicare, au acelaşi Limbaj şi aceleaşi *limbaje*, au acelaşi *logos*, au logici asemănătoare, scopuri, raţiuni asemănătoare, o concepţie despre lume şi viaţă, o filozofie asemănătoare.

Aşa, ele aflându-se în Nivelul doi de evoluţie iar noi în Nivelul în care ne găsim, se uită la noi cum ne-am uita noi la cai sau la zebre sau la căprioare. Ne mulţumim să le observăm, să le studiem, cum ne studiază ei pe noi, dar nu putem să pătrundem *„în lumea lor, în modul lor intim de a gândi şi înţelege viaţa, nu putem pătrunde în psihologia, în logica, în filozofia lor"*. Rămânem mereu în afara lumii lor. Desigur exemplul nostru este cam grosolan, dar l-am dat ca să înţelegem mai bine cum stau lucrurile. De ce ne tot studiază ele, Civilizaţiile extraterestre, de ce nu ne răspund Civilizaţiile extraterestre mesajelor radio lansate în univers ? Poate că ele aşteaptă să vadă dacă noi ne putem salva singuri, dacă putem realiza această descoperire, despre care vorbim aici, dacă noi ne putem depăşi pe noi ! Da, abia după aceasta ne vor ajuta !

Dacă se vor convinge că nu ne putem salva singuri este posibil să nu ne ajute, în acest caz lăsându-ne să ne autodistrugem. Poate că aşa s-au întâmplat

lucrurile şi cu cele 5 sau 7 Omeniri care au existat înaintea noastră şi care s-au autodistrus !

Or iată, această mare descoperire prezentată de această lucrare ne poate ajuta să ne salvăm ca Specie şi Civilizaţie în timp şi în univers ! Acum ştim ce trebuie să facem ca să ne salvăm în istorie şi ca să evoluăm ! Atenţie spunem, însă, asta nu înseamnă că suntem şi salvaţi ! Suntem numai jumătate salvaţi !

Noi nu spunem că din acest moment nu mai trebuie să trimitem în univers sonde spaţiale, mesaje radio, să nu mai ascultăm universul sperând să captăm un „mesaj raţional". **Ci mult mai important este ca întreaga Civilizaţie umană să urce pe Nivelul următor de evoluţie. Pentru că Dumnezeu ne-a dăruit Sistemul socio-economic de evoluţie, *„motorul de rachetă*" al Sistemului economic al Civilizaţiei umane, care ne va ridica pe Nivelul de evoluţie următor, prin aceasta REALIZÂNDU-SE SALVAREA SPECIEI ŞI A CIVILIZAŢIEI UMANE, de la sărăcie, mizerie, crime, de la o suferinţă imensă, şi de la… autodistrugere. El cu acest scop ne-a dăruit acest Motor socio-economic, Sistemul socio-economic de evoluţie, *CU SCOPUL DE A NE SALVA DE LA AUTODISTRUGERE ŞI DE A NE ÎNSCRIE PE LINIA DE EVOLUŢIE A VIEŢII ÎN UNIVERS.***

Pentru aceasta nu trebuie decât ca noi, oamenii, în primul rând oamenii de ştiinţă, oamenii învăţaţi ai naţiunilor de azi, presa din lumea întreagă, oamenii de bine, educatorii, scriitorii, artiştii să înţelegem că trebuie să renunţăm la Sistemul economic capitalist, motorul învechit, care poluează mediul, care distruge omul, îl alienează, care îmbolnăveşte societatea umană, care ne transformă în sclavi ai capitalului, la acest Sistem economic canceros, care este cea mai mare nenorocire a acestei perioade istorice.

ACEST SISTEM ECONOMIC CAPITALIST ESTE PRINCIPALUL VINOVAT DE TERIBILA DEREGLARE A SISTEMULUI CLIMATERIC AL PLANETEI PĂMÂNT! DE LA MOARTEA CLIMATERICA A PLANETEI NE PUTEM SALVA TRCÂND LA CONSTRUIREA SISTEMELOR SOCIO-ECONOMICE NAŢIOALE DE EVOLUŢIE !

Toată Civilizaţia umană ar avea de câştigat, toate popoarele, toate etniile, toate fiinţele umane. Aici, pe pământ naţiunile nu trebuie să dispară, (fenomenul urmărit de Vârful Financiar al lumii, şi realizat prin procesul orchestrat, manipual al Globalizării, care nu este alceva DECÂT CEL MAI MARE RĂZBOI MASCAT DUS DE VÂRFUL FINANCIAR MONDIAL ÎMPOTRUVA CIVILIZAŢIEI UMANE, A SOCIETĂŢILOR ŞI NAŢIUNILOR UMANE), nu trebie să se distrugă, ele se vor respecta şi preţui între ele, doar acolo, în Sistemul solar, se va forma un Popor nou, poporul

pământean, naţiunea teriană. O dată cu trecerea la construirea Sistemului socio-economic de evoluţie, Omul se va naşte din nou, Omul nou despre care vorbea Christos, când ne cerea să ne naştem din nou. Cine se opune trecerii la construirea Sistemului socio-economic de evoluţie? Capitaliştii, marii bancheri Internaţionali, marile Companii internaţionale, Marile Puteri, Guvernele, cei care manipulează naţiunile încăierându-le, iniţiind războaiele, psihologice, informaţionale, culturale, educaţionale, economice, militare, care lor le aduc bani, care au distrus Civilizaţia umană condamnând specia umană la mizerie şi sărăcie!

Să încheiem acest rezumat pe un ton mai optimist. **Noi credem că dacă Dumnezeu ne-a dăruit Sistemul socio-economic de evoluţie, această mare descoperire, El a făcut lucrul acesta pentru că vrea să ne salveze. Ne-a dăruit de fapt totul, ideea şi motorul care ne vor ridica pe următorul Nivel de evoluţie. Ne-a dăruit totul**, **numai că nu ne-a băgat în traistă. Să-i mulţumim Domnului , să ne închinăm în faţa Lui, şi să-L binecuvântăm în veci! Slavă Ţie, Doamne, îţi mulţumim că ne-ai dăruit această mare descoperire!**

Aceasta ar fi deci ceea ce am numi noi „Calea românească prin care putem grăbi realizarea contactului cu Civilizaţiile extraterestre, şi totodată Calea prin care ne putem salva noi, popoarele, naţiunile, Specia şi Civilizaţia umană de la înapoiere, sărăcie, mizerie, războaie, şi de la aotodistrugere.

Acum că avem această mare descoperire este bine să nu mai rămânem mult pe acest Nivel de dezvoltare şi de evoluţie, pentru că suntem demult incapabili să rezolvăm problemele pe care ni le pune viaţa şi istoria, rămânerea pe acest nivel însemnând chin, sărăcie şi mizerie, pentru 80 la sută din Specia umană, şi posibilitatea sigură de a ne prăbuşi. De a dispărea! Este posibil sau mai mult ca sigur că Ciclurile de civilizaţii care s-au derulat pe Terra şi s-au autodistrus, să nu fi putut să treacă de acest Nivel de evoluţie, de acest Hop, de care ne împiedicăm şi noi Şi asta în primul rând datorită Inteligenţei negative, tot o descoperire pur românească.

Acum, în sfârşit, avem Descoperirea care ne poate ajuta să ne ridicăm pe următorul nivel de evoluţie. Avem motorul care ne poate ajuta să evoluăm, şi calea pe care trebuie să mergem. **Pentru că avem acum această mare descoperire, în 20-30 de ani Omenirea s-ar putea afla pe cel De-al Doilea Nivel de evoluţie, salvată o dată pentru totdeauna şi de la sărăcie, mizerie, războaie şi de la Autodistrugere**. Nici nu ne putem noi închipui ce lucruri mari ne-a dăruit Dumnezeu o dată cu descoperirea noului Tip de Inteligenţă, denumit de noi Inteligenţa pozitivă şi Inteligenţa negativă, şi o dată cu descoperirea

Sistemului socio-economic de evoluție**! Ce mare descoperire a dăruit Dumnezeu Poporului român!**

BIBLIOGRAFIE. PSIHOLOGIE

BIBLIOGRAFIE

A Adam Smith, Avuția națiunilor, Editura Academiei RPR, Bucureşti, 1962.

Alfred Adler, Cunoaşterea Omului, Editura Ştiințifică, 1991.

Alport, G. W., Structura şi dezvoltarea personalității, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1981.

Apostol Gheorghe, Dicționar de Economie Politică, Editura Politică, Bucureşti, 1974.

Andreas Peter, Davies, Lloyd. Ştiințele secrete, Editura Seculum, Bucureşti, 2000.

Antache, Ilarion, Cartea Conştiinței, Editura Credința Strămoşească, 1999.

Mareşalul Ion Antonescu, Secretele guvernării, Editura Românul, Bucureşti, 1992.

Apostolul Pavel, Apocalipsa lui Pavel, Editura Polirom, Iaşi 1997.

Sfântul Augustin, De magistro. Despre Învățător. Institutul European, Iaşi 1995.

B Barreau Jeaqn-Claude, Adevăratele cuvinte ale lui Iisus, Editura Lucman, 1999.

Barnett, S. A., Instinct şi inteligență, Editura Ştiințifică, Bucureşti.

Băncilă Gabriela, Zamfir Gheorghe, Algoritmul succesului, Editura Polirom, Iaşi, 1999.

Belinski, M. S., Despre mitologia şi filozofia Bibliei, Editra Politică, Bucureşti, 1982.

Betea Lavinia, Alexandru Bârlădeanu despre Dej, Ceauşescu şi Iliescu, Editura Evenimentul Românesc, Bucureşti 1997.

Biblia,

Binet, A., Studiul Experimental al Inteligenței, Editura Teora, Bucureşti, 1998.

Bondrea, Aurelian, Colectiv, Starea națiunii 1918-1996, Fundația România de Mâine, Bucureşti, 1997.

Bonillerce, Brigitte, Rousseau, Francois, Cum să ne motivăm ?, Editura Polirom, Iaşi, 2000.

Brinster Philiphe, Terapia Cognitivă, Editura Teora, Bucureşti, 1997.

Brucan Silviu, Stâlpii puterii în România, Editura Nemira, 1996.

Bruner, J. S., Pentru o teorie a instruirii, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 1973.
C Caracaleanu, Petre, Lumea în oglinda spiritului, Antologie de Aforisme şi Cugetări, Editura
militară, Bucureşti 1991.
Caroll, J. B, Limbaj şi gândire, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1979.
Catargiu, Virgil Emilian, Vasile Pârvan, filozof al istoriei, Editura junimea, Iaşi 1982.
Celan Eugen, Provocările Paranrmalului, Editura Teora, 1994.
Celan Eugen, Rpzboiul Parapsihologic, Editura Teora, Bucureşti, 1995
Celan Eugem, Telepatia, Editura Teora, Bucureşti, 1996
Charroux Robert, Istoria Secretă a Omenirii, Editura Lucman, Bucureşti, 1995.
Chomsky, N., Teorii ale limbajului, Teorii ale învăţării, Editura Politică, 1988.
Chuck Norris, Puterea secretă a sinelui, Editura Teora, Bucureşti, 1995
Colectiv (Chircev, A; Pavelcu, V; Roşca, Al;, Yorgo, B,) Psihologie Pedagogică, Editura
Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1967.
Colectiv, Cum ne comportăm, Editura Politică, 1979.
Colectiv, Psihoteste, vol I şi II, Societatea Ştiinţă şi tehnică, Bucureşti, 2002.
Colecţia revistei Magazin,
Colecţia revistei Magazin Istoric.
Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminiţa, Psihologie şcolară, Editura Polirom, 1999.
Cosmovici, Andrei, Psihologia generală, Editura Polirom, Iaşi, 1996.
Cotrobescu Adrian, Astrologia Practică, Editura Teora, Bucureşti, 1995.
Crişan, Ion Horaţiu, Spiritualitatea Geto - Dacilor, Editura Albatros, Bucureşti, 1986.
Cucoş, Constantin, coordonator, şi colaboratorii, Psihopedagogia, Editura Polirom, Iaşi, 1998.
Cucoş, Constantin, Pedagogia, Editura Polirom, Iaşi, 1999.
Culda Lucian, Valorile şi Axiologia, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1982.
Cungi, Charly, Cum putem scăpa de stres. Editura Polirom, Iaşi, 2000.
D Dăianu, Daniel, Încotro se îndreaptă ţările postcomuniste ? Editura Polirom, Iaşi, 2000.
Delors, Jacques, Coordonator, Comoara lăuntrică, Editura Polirom, Iaşi, 2000.
Doboş, Alexandru, Yoga , Calea vieţii, Editura Nirvana, Bucureşti.
Durkheim, Emile, Formele elementare ale vieţii religioase, Editura Polirom, Iaşi, 1995
E Eliade, Mircea, Memorii,, Editura Humanitas, Bucureşti, 1991.
Eminescu, Mihai, Publicistica.
Eysenek, H. şi Eysenek, M., Descifrarea comportamentului umane, Editura Teora, Bucureşti, 1997.

Eysenek, H, Sargent, C, Aveți capacități paranormale ? Editura Teora, Bucureşti, 1994.
Ey, H., Conştiința, Editura ştiințifică şi Enciclopedică, Bucureşti 1983.
F Floru, R. Psihofiziologia Atenției, Editura ştiințifică, Bucureşti, 1997.
Fontaine, Janine, Dr, Medicina corpului energetic, Editura Lotus, Bucureşti, 1994.
Freud, S., Introducere în psihanaliză, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1992.
Freud, S., Scrieri despre literatură şi artă, Editura Univers, Bucureşti, 1980.
Fromm, E., Texte alese, Editura politică, Bucureşti, 1983.
G Gheorghiță Florin, Straniile inteligențe invizibile, Editura Fides, Iaşi, 1996.
Gheorghiu, Alexandru, Ce trebuie să ştim pentru a fi mereu sănătoşi., Editura Niculescu,
Bucureşti, 1994.
Ghid de idei, Editura Pan -Tera, Bucureşti, 1991.
Goleman Daniel, Inteligența emoțională, Editura Teora, 2003.
Golu, M., Principii de psihologie cibernetică, Editura Ştiințifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1975.
Gondreux, Jeaqes, Edonomie Politică, vol I, II, III, Editura ALL, Bucureşti, 2000.
Gorgos, Constantin, Colectiv, Dicționar enciclopedic de psihiatrie, Editura Medicală, 1989.
Gozman, V, Rtkind, A, De la cultul puterii la puterea oamenilor, Editura Anima, Bucureşti.
H. Hardowick, Philip, Introducere în Economia Politică Modernă, Editura Polirom, Iaşi, 2002.
Haşdeu, Bogdan Petriceicu, Ştiința sufletului, viața, moartea, omul. Editura Moldova,
Chişinău, 1991.
Hatchez. D. D Springfield. G. G, „Ialta", Casa de editură Excelsior 1991.
Hilgard, E, R., şi Bower, G, H., Teorii ale învățării,, Editura Didactică şi Pedagogică,
Bucureşti, 1974.
I Ierunca Virgil, Fenomenul Piteşti, Editura Humanitas, Bucureşti, 1990.
Iordache Anastasie, Pe urmele lui Dumitru Brătianu, Editura Sport Turism, 1981.
Ivanciu C Ioan, Ființă şi Valoare în Gândirea Filozofică a lui Louis Lavalle, Editura
Academiei RSR, Bucureşti, 1979.
J Jacob, Fr., Logica viului,, Editura enciclopedică Română, Bucureşti, 1972.
Jigău, Mihai, Consilierea carierei, Editura Sigma, Bucureşti, 2001.
Jung. G. G, Tipurile Psihologice, Editura Humanitas, Bucureşti, 1997.
Jung, C. G., Structura psihicului, Editura Anima, Bucureşti, 1994.

Jung, C. G., Descrierea tipurilor psihologice, Editura Anima, 1994.
K Kaldor Mary, Războaie noi şi vechi, Editura Antet, 1999.
Kardec Allan, Cei de dincolo, Bucureşti, 1992.
Kepel Gilles, Dumnezeu îşi ia revanşa, Editura Artemis, Bucureşti, 1994.
L Lansdowne Zacharz, Chacrele şi vindecarea ezoterică, Editura Teora, Bucureşti, 1998.
Lazarev, S. N., Karma, Editura Moldova, 1995.
M Macguire Meade, Crucea Domnului Hristos şi Crucea mea, Bucureşti 1990.
Magherescu Gheorghe, Adevărul despre Mareşalul Ion Antonescu, vol I, II, III şi IV,
Editura Păunescu, 1991.
Malim Tony, Birch Ann, Haiward Sheila, Psihologia comparată, Editura Tehnică, Bucureşti,
2000.
Maltz Maxwell, Psiho-Cibernetica, Editura Curtea Veche, Bucureşti, 1999.
Marx, Karl, Capitalul, vol I, II, III,, Editura de Stat pentru Literatură Politică, Bucureşti, 1957.
Marx, Karl, Bazele Criticii Economiei Politice, Editura Politică, Politică, Bucureşti, 1972.
Mămulaş Ion, Parapsihologia şi Timpul, Editura Teora, Bucureşti, 1994.
Murphy Joseph, Puterea extraordinară a subconştientului tău. Editura Deceneu
N Nagel Thomas, Oare ce înseamnă toate acestea ?, Editura All, Bucureşti, 1994.
Neculau Adrian, 26 de teste pentru cunoaşterea celuilalt, Editura Polirom, Iaşi 1997.
Negureanu, Cristian, Parapsihologia şi misterele lumii actuale, Editura Miracol,
Bucureşti, 1994.
Nicola, Ioan, Tratat de Pedagogie Şcolară, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,
1996.
Nicolici, Al, Astrologia natală, Editura Teora, 1995.
P Pacepa, Ion Mihai, Moştenirea Kremlinului, Editura Venus, Bucureşti, 1993.
Petcu Ion, Ceuauşescu, un fanatic al puterii, Editura Românul, 1994.
Petrorovici. I. Filozofi Contemporani, Editura Garamond, Colecţia" Ethos şi Logos"
Bucureşti,1997.
Pilkington Maya, The Diagram Group, Sinele Ascuns, Editura teore, Bucureşti,1998.
Piaget, J Psihologia Inteligenței, Editura Ştiințifică, Bucureşti, 1965.
Popescu, Paul Neveanu, Dictionar de psihologie, Editura Albatros, Bucureşti, 1970.
Popescu, Paul Neveanu, şi colab, Psihologia, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1978.

Postolache Tudorel, Restructurări în Economia Politică, Editura Politică, Bucureşti, 1981.
R Rabi Simeon ben Yohai şi Rabbi Eleazar, Zoharul sau cartea Splendorii, Editura Antet,
Bucureşti.
Radu, I. Introducere în Psihologia experimentală, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1965.
Ramacharaka Yog, Viaţa dincolo de moarte, Editura Lotus 1991.
Ramakrishna, Învaţăturile marelui ioghin, Editura Anandakali, 1995.
Ramonet, Ignacio, Tirania comunicării, Editura Doina, Bucureşti, 2000.
Regele Carol al II-lea, Sub zodia satanei, Editura Universitaria, 1994.
Ricman Mara, Copilăria, Pubertatea, Adolescenţa, Editura Medicală, Bucureşti, 1988.
Roşca Al, Colectiv, Psihologia Generală, Editura Didactică şi pedagogică, Bucureşti, 1976.
Roşca Mariana, Metode de Psihodiagnostic, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,
1972.
S Schure, Eduard, Marii iniţiaţi, Editura Lotus, Bucureşti, 1994.
Scripcaru Gheorghe, şi colaboratorii, Bioetica, Ştiinţele vieţii, Drepturile Omului, Editura
Polirom, Iaşi, 1998.
Senger, Gerti, Dr, Hoffmann Walter, Dr., Cum să ne calculăm coeficientul de personalitate, Editura Gema Press, Bucureşti 1998.
Siewest, Horst, Teste de personalitate, Editura Gemma Pres, Bucureşti, 2000.
Solcan, Mihail-Radu, Arta răului cel mai mic, Editura All, Bucureşti, 1998.
Steiner Rudolf, Reîncarnare şi Karma, Editura Princeps, Iaşi 1993.
Schwarty, J. David, Puterea magică a gândului, Editura Curtea Veche, Bucureşti, 2000.
Shwivananda Swami, Puterea Gândului, Editura Deceneu, 1996.
Stoian Mihai, Planeta Adolescenţa, Editura Albatros, 1980.
Stoianova Krasmira, Vanda, Editura Star Trafic, Craiova, 1990.
Ş Şchiopu, V., Introducere în Psihodiagnostic,, Centrul de multiplicare al Universităţii
Bucureşti, 1970.
Schwartz Joseph, Câteva cuvinte despre Einstein, Editura Curtea Veche, 2000.
Schroeder, Simone, gr, Arta hipnozei, Editura Esotera, Bucureşti, 1997.
Segal Jeane, Dezvoltarea inteligenţei emoţionale, Editura Teora, Bucureşti, 1999.
Ştefănescu Paul, Istoria serviciilor secrete româneşti, Editura Diverspres, Bucureşti 1994.
T Tapernaoux Marc, Viitorul în lumina profeţiilor, Editura Adunarea Creştină, Lugoj.

Tismăneanu Vladimir, Fantoma lui Gheorghiu-Dej, Editura Univers, Bucureşti 1995.
Toffler Alvin, Eco-Spesm. Spasmul economic Editura Antet, Bucureşti, 1996.
Tue Nicolae, Editura Politică, 1977, Bucureşti, 1977.
Tue Nicolae, Cartea băieților, Editura Politică, 1982.
V Vivekananda Swami, Karma –Yoga, Editura Lotus, Bucureşti, 1990.
Vişinescu, Nicolae, şi colab, Economia Politică, Bazele Teoriei Economice, Editura Odeon, Bucureşti, 2002.
W Warter Carlos, Amintirile sufletului, Editura Sagittarius, Iaşi 1994.
Wendy Grand, Îndrăzneşte să-ți schimbi viața, Editura Teora, Bucureşti, 1995.
Wurtz, Bruno, Confruntări contemporane pe tema viitorului, Editura Facla, 1990
Z Zărnescu Constantin, Aforismele şi textele lui Brâncuşi, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1980.
Zub Al, Chemarea istoriei, Editura Junimea, 1997.

CUPRINS

1…Primul Cuvânt înainte sau Împlinirea unei Minuni Dumnezeieşti…….pag 3
2. ..Cuvânt Înainte……9
3 Cuvânt Înainte de prefață, sau Un elogiu adus Papei Ioan Paul al II-lea……..15
4...Prefață tristă sau Cum ne batem noi, românii, joc de Premiul Nobel…….26
5.Criza şi tragedia ştiinței Economice. Redescoperirea Sistemului socio-economic..34
6.Sistemul socio-economic şi fenomenul Economic.(viziune sistemico-cibernetică) 42
7. Descoperirea Sistemului socio-economic evolutiv, care este sistemul economic al viitorului…….43
CAPITOLUL II
8…Noi precizări, mai multe explicații privind unele subsisteme, funcționalitatea Sistemului socio-economic…….
9 Cum funcționează un Sistem socio-economic (național, mondial)……79
10…Sistemul socio-economic văzut ca un motor sau ca un Organism viu……86
10. Organizarea pe Nivele a Sistemului socio-economic…….112
11. Nivelele de organizare şi subsistemele care formează Sistemul socio-economic al Civilizației umane……..118
12. Sistemul Economic şi Fenomenul Economic……112

13 Nivelele de organizare ale Fenomenului Economic……123

PARTEA A II-A SAU VOLUMUL III……..128

14 Noua Ştiință economică a Secolului XXI…….130
15 Câteva Cuvinte lămuritoare……..131
16 Secolul XXI ar putea fi ultimul secol al Civilizației mane !.....132
17 Ce este reforma unui Sistem Socio-economic ?.....135
18 Tragedia sistemelor socio-economice contemporane…… 138
19 Sistemul socio-economic de evoluție……142
20 Descoperirea Sistemului Economic – Cultural - Educațional ……..147
21 Teoria marilor şi micilor nivele de evoluție ale Sistemelor socio-economice……..152
22 Care sunt caracteristicile nivelelor mici de evoluție…… 163
23 Fenomenele care formează Marele fenomen socio-economic în Sisteme socio-economice, Capitalist şi Socialist…….180
24…Războiul Economic sau Economia negativă. Capitalul negativ sau când distrugerea valorilor umane şi materiale îi îmbogățeşte

pe unii…….195
25 Sistemul socio-economic național de evoluție…….203
26 Cum arată Sistemul socio-economic de evoluție ? În ce constă deosebirea lui față de Sistemul economic capitalist…….206
27 Informația şi Energia negativă în Sistemul socio-economic național..211
28 Rolul benefic al Adevărului, al Informației adevărate în Sistemul socio-economic…….214
29 Inteligența Pozitivă şi Inteligența negativă în Sistemul socio-economic de evoluție…….217
30…Ce este de fapt Sistemul socio-economic național de evoluție ? (sau Sistemul socio-economic al Civilizației umane ?) Cum arată el ? Prin ce se deosebește el de Sistemul socio-economic capitalist?.....225
31… Să cunoaştem mai bine Sistemul socio-economic de evoluție…….243
32..Modurile de producție şi Nivelele de evoluție ale Sistemelor socio-economice……248
33..Sistemul socio-național sau al Civilizației umane este ceva extraordinar de complex şi de măreț……260
34…Şi mai multe adevăruri şi mai multe informații despre Sistemul socio-economic……..264
35…Să trecem cât mai repede să construim Sistemul socio-economic de evoluție. Cum arată acest Sistem ?.....270
36…care sunt forțele care pot ajuta omenirea să treacă la construirea Sistemelor socio-economice de evoluție……273
37…Cum arată un sistem socio-economic de evoluție ?.....275
38… Legile fundamentale ale Sistemului socio-economic……277
39. Indicatorii Evoluției……281
40…Principiile care stau la baza Sistemului socio-economic de evoluție 287

PARTEA A III-A ……295
41…Salvarea Civilizației umane de la autodistrugere. Soluția românească…….295
42..Sfîrşitul lumii ar putea avea loc foarte curând……..296
43 Şi totuşi sfârşitul lumii s-ar putea să fie mult mai aproape decât ne imaginăm……..305
44 Este Specia umană o specie sinucigaşă……310
45 Teoria Autodistugerii Civilizația umane. Teoria Salvării Civilizației umane…….315
46…Bibliografie……328

DESPRE AUTOR ŞI OPERĂ

"Poet, prozator, dramaturg, eseist, critic şi istoric literar, filozof, analist politic, omul acesta atât de cuminte, cu o expresie de copil care se miră veşnic, este unul dintre cele mai neliniştite şi ardente, sensibile conştiințe ale veacului lui. Când românii îl vor cunoaşte cu adevărat, în toată adâncimea şi profunzimea operei lui pe Ştefan Dumitrescu, se vor mira că un scriitor de talia lui Thomas Mann, a lui Albert Camus, s-a aflat, fără să-l cunoască, printre ei. La sfârşitul acestui veac Ştefan Dumitrescu este vârful de lance al literaturii române, împlântat adânc în universalitate. L-aş compara cu Mircea Eliade, dacă nu aş şti, cunoscându-i o mare parte din operă, că Ştefan Dumitrescu nu seamănă decât cu el însuşi."

FRANCESCA PINI, critic literar

"Ştefan Dumitrescu: În tot ceea ce faceți şi gândiți aveți mai degrabă aura unui întemeietor. Cred că ar trebui să faceți şcoală în jurul dumneavoastră, lucrând direct asupra destinelor vii prin elevii care ar putea să vă continue lucrarea, întemeind cetăți de spirit la fel de durabile ca şi cele create la umbra măslinilor antici. Trăim vremuri prea mărunte şi interesate pecuniar ca să găsiți o revistă deschisă imediat spre ceea ce gândiți. Singura soluție ar fi să vă adresați unei edituri ca Humanitas, care ar putea fi interesată de anvergura viziunilor dumneavoastră."

ION ZUBAŞCU, scriitor, Revista Expres-Magazin, nr. 4, 1993